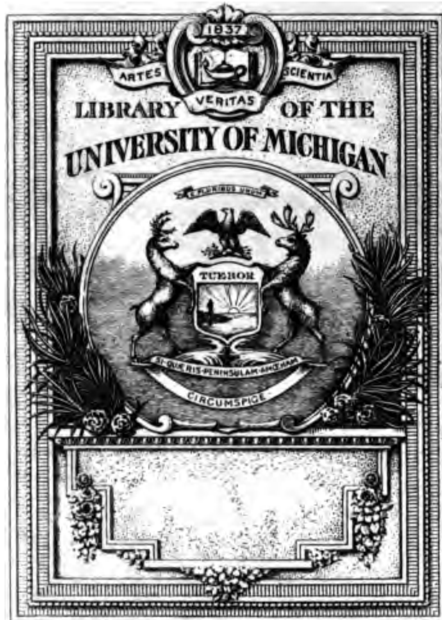

1837
ARTES
SCIENTIA
VERITAS
LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
CIRCUMSPICE

12

UNIV.
OF
MICH.

G. White sculp.
HAEC MIHI MUSA DEDIT
VIX EA NOSTRA VOCO
Josua Barnes S.T.B.
GRÆC. Ling. CANTABR. Prof. Reg.
An.o MDCCV.

ANACREON TEIUS,

POETA LYRICUS,

Summa Cura & Diligentia, ad fidem etiam Vet. MS. *Vatican.* Emendatus, (Pristino Nitori, Numerisque suis Restitutus, Dimidia fere parte Auctus, Aliquot nempe justis *Poematiis*, & *Fragmentis* plurimis, ab undiquaque conquisitis.

Item Anacreontis *VITA &c. Aliaque, quorum seriem sequens Pagina notat.*

Accessere Ornamenti loco Tres Eleganter-Sculptæ

Effigies { Auctoris, ANACREONTIS, Patroni, D. Ducis de MARLBOROUGH. Editoris, JOSUÆ BARNESII.

Opera & studio *JOSUÆ BARNES*, S. T. B. *Græc.* Ling. *Cantabr.* Professor. Regii.

Non, siquid olim lusit Anacreon.
Delevit Ætas. Horat. l. IV. §. IX.

EDITIO ALTERA. Auctior & Emendatior.

CANTABRIGIÆ,

Recentioribus TYPIS ACADEMICIS, Impensis *Jac. Knapton,* Bibliopolæ, *Lond.* MDCCXXI.

In Hac Editione Barnesiana *continentur.*

Illustrissimo,

CELSISSIMUS PRINCEPS
IOHANNES DUX DE MARLBOROUG
&c.

MICH.

Illustrissimo, Invictissimoque

HEROI

D^o. JOHANNI

DUCI & COMITI

DE

MARLBOROUGH,

Marchioni de *Blanford*,

Baroni *CHURCHILL*
de *Sandridge* & *Aymouth*,

Serenissimæ Majestati *Britanniarum*
Reginæ à Consiliis Secretioribus,

Nobiliss. Ordinis *Priscelidis* Equiti,
Præfecto Generali Rei *Bombardicæ*,

Primæ *Legionis* Equestris *Palatini* Satellitii
Stratego,

Capitaneo *Generali* Regio Copiarum
Terrestrium *&c.*

Galliarum & *Bavariæ* Triumphatori
Fortissimo.

Cel-

Celsissime Dux,

NE mireris, oro, quod *Anacreon*, Poeta Ingenii festivissimi, Ducem fortissimum intrepidùs nunc accedat: Dominæ enim tuæ ANNÆ, Reginæ Optimæ, factus nuper *Subditus* fidelis, tuusque proinde *Gentilitius*, sub tutissimo Virtutis tuæ Clypeo defensari jam ambit, sub auspicatissimo tuo Vexillo militare. Mox & tua Gesta videbis aureo Plectro sonantem, tuosque in campo *Blenamiaco* per summam Virtutem partos Triumphos.

Nec repelles scio, quam viventem olim *Polycrates*, *Sami* Rex fortunatissimus, in sinu fovit;

vit; quem *Hipparchus*, *Athenarum* Princeps ſapientiſſimus, honorificentiſſima Legatione invitavit, & *Prætoria* Navi ad ſe deferendum duxit. *Britanniarum* Inſula *Samo* longe Nobilior; *Cantabrigia* mea, imo Tua, *Athenis* illius nequaquam ceſſerit. Nec *Anacreon* ſibi minus jam ſimilis, quam quum Viveret; eo etiam Major, quod, Tui nunc cauſa, Heroicæ materiæ poſſit & velit aſſurgere, prioribus ſuis levioris momenti Deliciis repudiatis; quodque à Te, maximo Heroe, ultro fuerit Invitatus, in quo *Polycratem* ſimul & *Hipparchum* rurſus inveniat.

Si Poetam, ex omni parte *Mavortium*, Tuo Nomini nunc

offer-

offerrem; perinde esset, ac si de Rebus Bellicis *Phormio* coram *Hannibale* tractaret. Rectius itaque, uti spero, *Lyricum* hunc Poetam, *Palladis*, *Pacisque* & *Musarum* Artibus dovotum, Tuis. Manibus commendo; cujus Virtute bellica *Gallicus* Gigas penitus obtritus, & mox *Hispanicus Geryon* obterendus, proindeque Pax toti Mundo comparanda. Quin *Alexander* ille Magnus à bellicosissimi Poetæ *Homeri* Tuba flagrantius ad *Martem* accendebatur; verum ad illustrioris tuæ Virtutis exemplum, mollis hactenus & effœminatus noster Poeta, omnem nunc induit *Enyalium*, & Totum hinc illi spirant Præcordia *Martem*. Lyræ ta-

men illecebras etiam *Achilli*, fortissimo Heroi, placuisse tradit *Homerus*: & ad *Anacreontis* Lyram, gravioribus nunc nervis auctam, Tua Gesta cantare, mox ad hujus Epistolæ finem, Nos ipsi aggredimur.

Tua Fortitudo Comitem *Tallardum*, *Galliarum* Mareschallum, Captivum in *Angliam* duxit, *Bavarumque* Ducem suo Imperatori & Socero rebellem profligavit; unde uno demum ictu *Romanum* Imperium ab imminenti Exitio redemisti; *Britannias* nostras Honore auxisti & Triumphis, *Gallias* & *Hispanias* pariter concussisti; *Hollandiam* & *Portugalliam* animasti; totum denique terrarum Orbem Obstupefecisti simul & Obligasti.

Sere

Sereniſſima noſtra & Invictiſſima Regina ANNA, Optima & Liberaliſſima Virtutis omnigenæ Arbitra, in Celſitudinem Tuam, ſuo licet fulmine & apparatu bellico inſtructam, infinita Præmia cumulavit; quod illius Donis, proprio *Marte*, ſis uſus, & Milites ſuos Tuo Animo inſpiraveris. Tibi Prætor & Senatus *Londinenſis* ampliſſima dedit Obſervantiæ ſuæ indicia: Tibi Senatus *Anglicanus*, quod Gentem noſtram *Gallis* & olim formidatam, nunc etiam in conſpectu bellicoſiſſimorum *Germaniæ* populorum, magis adhuc formidandam dederis, Veterumquè *Anglicorum* Regum ſuper iis triumphos in mentem revocave-

ris, æternos honores Meritiſque tuis dignos decrevit. Quare & Tibi quoque Magni Regis *EDVARDI* III. Principiſque *Nigri* Hiſtoriographus, cum ſuo *Anacreonte*, ſe pariter totum dicat, conſecratque; quum ex animo fuerit

Celſitudinis Veſtræ,

Virtutiſque *Heroicæ*,

Devotiſſimus *Cultor* &

Humillimus *Cliens*,

Dat. ex Ædibus noſtris
Hemmingfordiæ-Abbat.
prope St. Ivon. Huntingdonienſ. *Comitat*.
Martii 26. 1705.

JOSUA BARNES.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ,

ὑπὲρ τοῦ ἀνικήτου

ἡγεμόνος ΜΑΡΛΒΟΡΙΟΥ,

Τοῦ τὰς Βαβαρῶν τε καὶ Γαλατῶν στρατιὰς

Ἐν ἀγροῖς Βλεναμειοις, πέρυσι νενικηκότος,

Ἀνακρεόντειον, ὑπὸ Ἰησοῦ τοῦ Βαρνεσίου.

Ὅτ᾽ Ἀνακρέων λυρῳδὸς
Μάλα καλὰ Μαρλεβόρῳ
Ἀφίκανεν ἐς μέλαθρα,
Ἀνέβωσεν εὐθὺ χαίρων·
Δότε μοὶ λύρην Ὁμήρου,
Ἅμα φοινίαισι χορδαῖς·
Παφίης δὲ θῆλυς ὀμφὴ
Ἑκὰς ἱστάτω μάλιστα·
Βρόμιός τε πουλυγηθὴς,
Φιλοπαίγμονές τε Βάκχαι·
Ἀπὸ τοῦδε γὰρ χρόνοιο,
Πολεμοκλόνους κυδοιμοὺς,
Ἐναρίμβροτόν τε φλοῖσβον,
Προβέβουλα καὶ προήρευν,

Διονυ-

EPINICIUM,

Super. Invictissimo

Duce MARLBORÆO,

Qui *Bavarorum* & *Gallorum* Exercitus,

In Agris *Blenamæis*, anno præterito,

Profligavit; *Anacreonticum*, *Josuâ Barnes* Auctore.

LYRICUS Poeta *Teïus*,
Ut ad alta Tecta venit
Ducis ille *Marlboræi*,
Resonabat ore lætus;
" Date mî chelyn *Homeri*,
" Licet huic cruenta chorda;
" *Venerisque* mollis Echo
" Procul hinc facessat almæ:
" *Bromiusque* perjocosus,
" Jocularıæque *Bacchæ*.
" Quia namque tempore ex hoc
" Rapidos ego tumultus,
" Truculentiamque *Martis*,
" Animo magis petisso,

Διονυσίων τε κώμων,
Ἀφροδισίων τε φίλτρων.
Ἀπὸ τοῦδ' ἐφανδάνει μοὶ
Ἀλαλητὸς ἀνδροφόντης,
Γαλατῶν τε τὴν ἐς Ἴστρον
Στόνος αἰνὸς ἐμπεσόντων,
Βαρβαρῶν τ' ἀποστατούντων
Σκέδασις, φυγή τ' ἀεικής.
Βλεναμνίου φορεῦμαι
Πεδίοιο πὰρ γεφύρας,
Ἵνα Φλανδρίων φέριστοι,
Ἵνα τε πρόμοι Βρεταννῶν·
Ὁ μὲν Εὐγένης δαΐφρων,
Λοδοβίκος ἐκ Βαδῆνος,
Ὅ, τε Μαρλβόρειος Ἄγγλων
Μεγαλητόρων Στράταρχος,
Πολέμου τριπλῆν ἔθηκαν
Ζαμενεστάτην θύελλαν·
Ἀετοὶ δὲ καὶ Λέοντες
Βρεταννῶν τε, Φλανδρίων τε.
Κατὰ Λειρίων βοῶσι
Μάλα καλλίνικον αὐδήν·
Ἀνὰ δ' ἐξέβωσεν Ἀνὴρ
Ὑπὸ πυρπνόων βελέμνων,
Στεροπήν τε καὶ κεραυνὸν
Στομάτοσφιν ἐξεμεύντων·

" *Dionysii*sque Thyrsis,
" *Amathusii*sque Curis.
" Et abhinc mihi placebit
" Homicida clamor ille,
" Gemitusque *Gallicorum*
" Gravis incidentium *Istro*;
" *Bavarûm* rebelliumque
" Fuga, dissipante *Marte*.
" *Blenameïas* feror nunc
" Acies per & Phalangas;
" Ubi *Flandrici* Dynastæ,
" Ubi Principes *Britanni*.
" Viden', *Eugenes* ut Heros,
" *Ludovicus* ut *Badenus*,
" Ut & ille *Marlboræus*,
" Acie decorus *Angla*,
" Triplicem necis dederunt
" Gravidam malis procellam!
" *Aquilæ* sed & *Leones*,
" *Alemannici*que & *Angli*,
" Mala *Liliis* minantur,
" Fremitu potentiori.
" Sed & ipse clamat Aër,
" *Reboante* Machinarum,
" Strepitu fragore magno,
" Nebulam ignis evomentum:

Μετὰ μίγνυται δὲ κλαγγὴ
Τυπάνων τε βυρσονώτων,
Μελέων τε χαλκοφώνων,
Χρεμετισμάτων δέ θ' ἵππων,
Ἀνέρων τ' ἀποφθαρέντων,
Ἐπινίκιόν τι δρώντων.
Ὁ δὲ Μαρλβόρειος, ΑΝΝΗΣ
Βασιληΐδος στρατηγὸς,
Ἀνεμοστρόφῳ θυέλλῃ
Ἴσος ὢν, ἐμαίνετ' ἔγχει·
Παρὰ δ' αἰνετῶς ἔθυνον
Κρατερόφρονες Βρεταννοί.
Παρ' ὅτοισι δῖα Νίκη
Πολύχρυσα πῆλεν ὅπλα·
Στέφανον δ' ἄρηρε λαμπρὸν
Κεκαλῆφι Μαρλβορείῃ·
Πρὸ δὲ τοῖο δεῖν' ἔθυνον
Βλοσυρῶψ ὅμιλος Ἄρηος,
Φόβος αἰνὸς, ἠδὲ Δεῖμος,
Ἔριδός τε βλέμμα λυγρόν·
Στυγερὸς γὰρ οἷος Ἀστὴρ,
Ἐν ὀπωριναῖσιν ὥραις,
Κακόν ἐστι σῆμα θνητοῖς·
Γαλάταισι τοῖος ἥρως
Πυρόεντ' ἔλαμψε χαλκῷ,
Φοβερώτερος Δράκοντος.

Ὁ

“ Quibus adde Tympanorum
“ *Cybeleïum* tumultum,
“ Querulam Tubæque vocem,
“ Fremitum ſimulque Equorum,
“ Hominumque decidentûm,
“ Superantiumque bello.
“ Ibi *Marlboræus*, altæ
“ Celerum Tribunus ANNÆ,
“ *Aquiloniæ* procellæ
“ Similis, furebat Enſe;
“ Laterique perfurebant
“ Animo bono *Britanni*:
“ Prope quos decora *Nice*
“ Quatiebat Arma pulchra,
“ Capitique *Marlboræo*
“ Dabat inclytam coronam.
“ Faciem ſed ante *Terror*,
“ Metuendus & furebat,
“ Genus acre *Martis*, *Horror*,
“ Rabiemque *Rixa* Spargens.
“ Rutilumque quale ſydus,
“ Ubi ſicca torret Æſtas,
“ Mala fert, necemque Terris:
“ Ita *Gallicis* micabat
“ Metuendus *Anglus* heros,
“ Magis horridus Dracone.

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ.

Ὁ μέγας δ', ὁ κλεινὸς αὐτὸς,
Γαλατῶν πρόμος Τάλαρδος,
Στεφανηφόροιο πέπλων
Παρὰ ποσὶ Μαρλβόροιο,
Ὄνομ' ΑΝΝΙΚΟΝ προτείνας,
Βίον εἷλεν ἀντὶ Νίκης·
Λεόπολδος αὐτοκράτωρ,
Ὑπὸ Μαρλβόρου σαωθεὶς,
Κράτος ἀμφέπει Βρεταννῶν·
Σκυθικὸς δ' ἄφαρ τύραννος
Ἄγαταί τε καὶ τέθηπε,
Τὸν ὅλον παρόντα Κόσμον
Ὑπὸ χερσὶ τῆς ἀνάσσης
Κατακοιρανεῖσθαι ΑΝΝΗΣ.

Οὐ πάντα γηράσκουσιν αἱ τέχναι καλαὶ,
Ἢν μὴ λάβωσι Προστάτην Φιλάργυρον.
Menander.

Dignum laude Virum Muſa vetat mori.
Horat.

Sint Mœcenates, *non deerunt*, Flacce, Marones.

Abſque Vate clauda Virtus, mancaque Orbis Gloria.

" Sed atrox, cruentus ille
" Comes atque Duv, *Talardus*,
" Redimita procidebat
" Statim ad oro *Marlboræa*,
" Per & alma nomina ANNÆ,
" *Sibi* repperit ſalurem.
" *Leopoldus* Imperator,
" Ducis arte liberatus,
" Populum fovet *Britannum*.
" *Scythicus* ſed ille *Turca*
" Metuit, ſtupetque frendens,
" Spatioſus omnis Orbis
" Manibus ſub *Anglicanæ*
" Quod abhinc regatur ANNÆ.

Carmen Amat, Quiſquis Carmine digna gerit. Ovid.

Gaudes Carminibus? Carmina poſſumus
Donare, & Pretium dicere Muneris.
Horat. l. VI. §. VIII.

——— *Mihi curta Rura, &*
Spiritum Graiæ *tenuem Camœnæ*,
Parca *non mendax dedit, & malignum*
Spernere Vulgus. Id. l. 2. §. 1.

ΑΝΑΚΡ
ΕΩΝ

ANACREONTIS VITA.

ARGUMENTUM.

Anacreon Teïus, *ex* Teo, *Urbe* Ioniæ. II. Anacreontis *Parentes*, Suidas *arguitur.* III. Anacreontis *Nobilitas.* Plato *laudatus. Urbes aliquot* Ioniæ. thenienſium *Coloniæ, quas inter* Teos. IV. *Mulrum in* Chronologia *Allucinationes.* V. *Verum mpus* Anacreontis *Nataliis aſſignatum. Illius In*.*les.* Ionia *pluribus magnis Ingeniis clara. Anaeontis* Nomen quid velit. *De* Anacreonte *Ju*'*ne &* Cleobulo *Infante, Hiſtoria.* VI. Cyri *Dux* arpagus Teon *capit, Incolis alio migrantibus.* bdera *urbs* Thraciæ *ab iis occupantur.* Anacreitis *Studia. Illius ſuper Amicis, in bello cæſis,* Ecedia *aliquot.* VII. Polycratis, Samii *Tyranni, haracter.* VIII. *Ejuſdem Genus & Affinitas cum* :mafi, Ægyptiorum *Rege.* IX. Polycratis *Munifintia & erga Viros excellentes Liberalitas.* Demo:des *Medicus.* Anacreon *utilis* Polycrati. X. *Quinue Talenta quare remiſerit* Anacreon. *Illa Actio ntra Dominam* Dacier *defenſa.* XI. Polycratis *ietas & Liberalitas.* Amaſis, *ejuſdem exemplo & 'atia, Liberalis in* Græcos, Pythagoram *à* Polyrate *commendatum honorifice excipit.* XII. *Liber* 'allicus *præfert* Ariſtoteli Anacreontem. XIII. *Ob'ctio* παιδεραςίας. *De* Cleobulo *Carmen* Anacreons Latine *verſum.* XIV. *De* Smerdi *& illius cæſae.* XV. *De* Bathyllio Samio. *Imaginis illius Deriptio à Poeta, dein ab* Apuleio, *facta. Imago illius na cum* Anacreontis *in Nummo.* XVI. *De* Meiſte *Adoleſcente.* XVII. *De* Sappho *Poetria, &*

quod Anacreonti *sit* συγχρονος, *etiam paulo junior. Sibi invicem noti, mutuo scripserunt.* XVIII. *De Eurypyle & quod Uxorem sero duxerit* Anacreon. XIX. *Objectio* παιδεραστίας plene diluitur. XX. *De* Platonico *Amore. De* Ptolemæo *Rege &* Galete *Puero formoso & perhumano. De Amicitia* Charitonis *&* Menalippi, *aliorumque; item de sacro* Epaminondæ *Manipulo.* XXI. *Hujus Vitii Nemo Veterum* Anacreontem *taxavit, cum alios tamen Poetas taxent. Contrarium ex ipso Poeta evincitur.* XXII. *Ex Magnorum Virorum Testimonio Quare* Pindarus φιλόχρυσος *&* Euripides μισογύνης. *Formam non laudare, Cæci est, aut invidi; eidem non succumbere, Probi Viri.* XXIII. Anacreontis *casta Omnia; quæque illi, præter hæc, in MSto* Vaticano *tribuuntur, pejoris esse Moneta.* Anacreon σοφὸς *dictus à* Socrate σοφωτάτῳ. *Ab* Athenæo νήφων καὶ ἀγαθὸς, Sobrius *&* Probus; *quod ex pluribus ipsius Poeta locis ostenditur.* XXIV. *Quare* Anacreon *se aliorum Genio accommodare visus.* XXV. Anacreontis *Castitas*: Maximi Tyrii *de ea re Testimonium insigne*; Æliani *etiam &* Socratis; *qui suum de Voce* σοφὸς *sensum explicat.* XXVI. *Instantia aliquot Philosophici* Anacreontis *sensus. Quare Artis* Amatoriæ *Inventor habitus & qualis ea Ars. Objectio è* Sexto Empirico *& Pindari Scholiasta.* XXVII. *Gratus ille quidem in* Polycratem; *verum omnia ejusmodi scripta deperdita. Magnis Negotiis par* Anacreon; Polycrati *etiam erat à Consiliis.* XXVIII. *De* Polycratis *Fortuna; de Annulo ejusdem, exituque tandem infelici.* XXIX. *De Annulo plura.* XXX. Polycratis *filia Vindictam à* Dario *obtinet contra* Orœten; *quam rem, cum* Polycratis *Tragœdia*, Anacreon *scripsisse probatur.* XXXI. Anacreon *ab* Hipparcho, Atheniensium *Tyranno, invitatur: ejusdem* Hipparchi *Laus & Character.* XXXII. Anacreontis *scripta quamplurima; quorum multa interciderunt, & quorum culpa.* XXXIII. Byzantini *Patres mala Fide*

postulantu

postulantur propter hoc Veterum Poetarum excidium. XXXIV. Anacreon *apud Veteres & vivus & mortuus in magna semper habitus æstimatione. Illius Imagines, & Nummi Varii. Pictorum & Poetarum figuratæ* Anacreontis *Descriptiones, Hominibus imperitis Erroris causa.* XXXV. *De Cane* Anacreontis *bella Historiola.* XXXVI. Anacreontis *Excellentia.* Stylus *plerumque* simplex, *aliquando* sublimis. *suavis etiam,* Suadæque *plena.* XXXVII. *Paucos ille Imitandos habuit, plures eosdemque magnos Imitatores.* XXXVIII. Anacreontis *Laudatores aliquot Insignes.* XXXIX. Anacreontem *Hymnos scripsisse in Deos probatur.* XL. *Quoto ætatis anno, quaque* Olympiade, *quoque Mortis genere, extinctus* Anacreon. *Ejusdem Tumulus in* Teo, *& Epicedia.*

ANACREONTIS VITA.

I. ANACREON, poeta Lyricus, ex *Teo* erat oriundus, quæ Urbs & Portus *Ioniæ*, in ora Litorali, inter *Erythras* ad *Boream* & *Colophonem* ad *Austrum*; de qua *Stephanus* περὶ πόλεων, Τέως, πόλις Ἰωνίας· ἔστι δὲ μέση Ἰωνίας, ὡς Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ. Et *Plinius* l. v. c. 31. " Clara vero in alto *Teos* cum oppido, à *Chio* LXXXI. millia passuum, tantundem ab *Erythris*. *Strabo* denique, fol. 644. Τέως ἐπὶ χερρονήσῳ ἵδρυται, λιμένα ἔχουσα· ἔνθεν δ᾽ ἐστὶν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός. Non desunt, qui illi *Teïum* assignant, *Paphlagoniæ* urbem, in ora maris *Euxini*, de qua *Porphyrion* in *Horatium*, " Teïon, inquit, urbem in *Paphlagonia* esse *Sallustius* " indicat, quum de sinu *Pontico* loquitur. *Stephano*, " περὶ πόλεων, τίος dicitur. Verum qui hinc oriundum asserunt *Anacreontem* nostrum, vocum similitudine sunt decepti; quod *Anacreonta Teïum* vocatum audiverint: si enim Urbem illius Patriam Τήϊον agnoscamus, Τηϊακὸς ipse omnino dicendus foret, vel à τίος, τιανός· quæ Vox *Gentilis* istius loci, minime autem

tem

em Τήϊος. Quin Veterum fere omnium concors Opinio, certe ſaniorum, ἐν Τέῳ Ἀνακρέοντα γεννηθῆναι, cujus Ἐθνικὸν, Τεῖος, per Διάλυσιν, Τεΐος & Ionice Τήϊος.

II. Illius quidem Parentes certo nominare, in tam multiplici Auctorum diſcordique Varietate, id utique non leve negotium videtur; præſertim poſt tantum Temporis intervallum, poſt tot etiam ſcriptorum ad hanc rem pertinentium naufragia; quos inter, *Chamæleon Heracleotes, Ponticus*, qui data opera de *Anacreonte* ſcripſit, non parum nobis deplorandus. Sunt igitur, qui *Anacreontem Scythini* filium vocant; nec deſunt, qui *Eumeli*; patrem hi *Parthenium*, illi *Ariſtocritum* aſſignant. Ita certe *Suidas*, Ἀνακρέων, Τήϊος, Λυρικός. Σκυθίνου υἱός· οἱ δὲ, Εὐμήλου· οἱ δὲ, Παρθενίου. οἱ δὲ Ἀριστοκρίτου ἐδίξαντο. Aſt Ἡρακλείδης, de Novem Lyricis *Græcis, Parthenium* patrem, matrem *Eetiam* aſtruit.

Παρθενίοιο πατρὸς λιγυρὸς παῖς, Ἠετίης τε,
Ἦν ἄρα μειλιχόμυθος Τεῖος Ἀνακρέων.

Parthenio *genitore ſatus Puer* Eetiaque
Magnus Anacreon Teius *eſt Lyricus*.

Qui *Scythinum* patrem ponunt, veteri Hiſtoria nixi videntur; inter enim Antiquiores memoratur *Scythinus* quidam, *Teius* homo, poeta Iambographus, cujus meminit *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Τέως Ἀφ' οὗ Πρωταγόρας Τήϊος, καὶ Σκυθῖνος Ἰάμβων ποιητὴς, Τήϊος. *Diogines* etiam *Laertius* in *Heraclito*, ex *Hieronymo*, dicit Σκυθῖνον, τὸν τῶν Ἰάμβων ποιητὴν, *Heracliti* obſcurum librum Verſibus clariorem reddidiſſe. Meminit & *Athenæus Scythini* cujuſdam *Teii* Hiſtoriographi, ex cujus Hiſtoria hæc verba laudantur, fol. 461. Ἡρακλῆς λαβὼν Εὔρυτον κὴ υἱὸν ἔκτεινε, φόρους πρήσσοντας παρ' Εὐβοέων Κυλικράνας ἐξεπόρθησε ληϊζομένους· κὴ αὐτόθι πόλιν ἐδείματο Ἡράκλειαν, τὴν Τραχινίαν καλεομένην. In *Stobæi* etiam *Phyſicis*, l. 1. c. XI. fol. 21. laudatur alius ejuſdem *Scythini* liber, περὶ Φύσεως. Talem ſane Virum non immerito quis *Anacreontis* patrem fuiſſe credi-

crediderit; nec enim *Natura* minus ad γνήσιον Poëtam constituendum, quam *Ars*, conferre putatur,

Τέχνη Τύχην ἔστερξε, καὶ Τύχη Τέχνην,

Se mutuo Fortuna *&* Ars *coadjuvant*.

De *Aristocrito* quoque legimus, quod Doctus homo fuerit, & Vir vere sui nominis, qui Commentario suo, De *Mileto*, innotuit, ex quo opere Undecima *Parthenii* Ἐρωτικῶν Historia desumitur; quique à *Plinio* non simplici vice laudatur, nec non ab l. 1. *Apollonii Rhodii* Scholiasta. De *Eumelo* illo, & *Parthenio*, non ita multa restant dicenda, præsertim ob Historiæ illorum temporum defectum, gravemque, quam in *Teiorum* illius ætatis migratione contigisse credibile est, ἀταξίαν. *Anacreontis* enim primis temporibus. ut §. VI. mox plenius ostensuri sumus, *Teii*, urbe propria relicta, ad *Abdera* se contulerunt, *Persarum* imperium minime ferentes. Quare caveat Lector, ne *Suida* nimium in hac parte tribuat, qui migrationem hanc ad *Histiæi Milesii* rebellionem refert, dicens, Ἐκπεσὼν δὲ Τέω, διὰ τὴν Ἱστιαίου ἐπανάστασιν, ᾤκησεν Ἄβδηρα. Infra enim, quæ diximus, ex *Herodoto* & *Strabone* confirmabimus; ne dicam, res *Histiæi* sub *Dario* contigisse (has autem sub *Cyro*) neque ad *Teon*, sed *Miletum*, pertinuisse.

III. Hoc certe constat. *Anacreontis* familiam, Nobilite, Virtute & Divitiis, illustrem & Nobilissimæ omnium apud ipsos *Athenienses* Familiæ proxime conjunctam, *Codridarum* scilicet, hoc est *Codri* Regis filiorum & nepotum; unde & *Soloni* cognatus Poeta noster: *Solonis* enim Pater *Execestides* a *Codro* oriundus erat, & Mater, ipsius *Pisistrati* matris consobrina, ut *Plutarchus* ex *Heraclide Pontico*, & *Meursius* in *Solone*. Ipse quidem *Socrates* apud *Platonem* fol. 465. in Dialogo, cui titulus *Charmides*, sive de Temperantia, his verbis *Charmidem* alloquitur, Καὶ γὰρ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ δίκαιον, ὦ Χαρμίδη, διαφέρειν σε τῶν ἄλλων, πᾶσι τοῖς τοιούτοις· Οὐ γὰρ οἶμαι, ἄλλον οὐδένα τῶν ἐνθάδε ῥᾳδίως ἂν ἔχειν ἐπιδεῖξαι, ποῖαι δύο οἰκίαι συνελ-

θοῦσα εἰς ταὐτὸν τῶν Ἀθηναίων, ἐκ τῶν εἰκότων, κάλλιον ἂν καὶ ἀμείνω γεννήσειαν, ἢ ἐξ ὧν σὺ γέγονας· ἥτε γὰρ πατρῴα ὑμῖν οἰκία ἡ Κριτίου τοῦ Δρωπίδου καὶ ὑπὸ Ἀνακρέοντος, καὶ ὑπὸ Σόλωνος, καὶ ὑπ' ἄλλων πολλῶν ποιητῶν ἐγκεκωμιασμένη, παραδέδοται ἡμῖν, ὡς διαφέρουσα κάλλει τε καὶ ἀρετῇ, καὶ τῇ ἄλλῃ λεγομένῃ εὐδαιμονίᾳ· καὶ αὖ ἡ πρὸς μητρὸς ὡσαύτως. Πυριλάμπους δὲ τοῦδε, τοῦ δὲ θείου, οὐδεὶς τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ λέγεται καλλίων, καὶ μείζων ἀνὴρ δόξαι εἶναι, ὁσάκις ἐκεῖνος ἢ παρὰ μέγαν βασιλέα, ἢ παρὰ ἄλλον τινὰ τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ πρεσβεύων ἀφίκετο. σύμπασα δὲ αὕτη ἡ οἰκία οὐδὲν τῆς ἑτέρας ὑποδεεστέρα. "Etenim, ego dixi, Consentaneum est, "ô *Charmida*, in his omnibus te *cæteris* præstare: "Nec enim opinor, alium aliquem nostrum facile "posse ostendere, quæ duæ [*Athenienssium*] Familiæ "in unum coalitæ, quantum conjicere possimus, "Pulchriorem & Meliorem produxerint, quam ex "quibus Tu natus fueris. Paterna enim vobis Domus "una cum *Critia*, ex *Dropida*, & ab *Anacreonte*, & a "*Solone*, & aliis plurimis Poetis celebrata nobis com-"mendatur, ut excellens Formaque & Virtute, & si "aliud quid Beatum vocamus. Idem de Materno "genere dicendum. Nemo enim *Pyrilampe* illo, A-"vunculo tuo, in omni continente Pulchrior aut Major "visus esse dicitur, quoties ille vel ad magnum Re-"gem, vel ad alium in Continente Dominantium "Legationem obiret. Quin tota hæc [Materna] "Domus nequaquam inferior est altera [Patris.] Hæc sunt ipsa *Platonis* verba, quæ ex *Socratis* ore prolata refert. Iis quidem videtur aliqua subesse Obscuritas, nisi dextre capiantur. Suspicetur enim hic aliquis, Nihil aliud dici, Quam Familiam hanc ab *Anacreonte* & *Solone*, aliisque Poetis celebrari. At hanc non esse mentem loci, ex hoc colligitur, quod *Dropidas* ille sit *Solonis* Frater, quare minime dicendum, Illius familiam a *Solone* celebratam, qui licet Poeta esset, fuit & suæ Domus Coryphæus; de quo *Meursius* in singulari libro, cui nomen *Solon*. Do-

Dominæ.

minæ igitur *Dacier* interpretatio, nec enim Versio dicenda, loco hoc admitti debere videtur, *Car ou trouvera t' on deux Maisons de l' Alliance, de quelles on puisse attendre une Race plus belle & plus vertueuse? Du côte de vôtre Pere, vous descendez, avec* Critias, *de l' Ancienne famille de* Dropidas, *d'* Anacreon *& de* Solon, *qui s' est toûjours distingué des autres par sa Beauté, par sa Vertu, & par ses Richesses. Et du côte de vôtre Mere, vous n' êtes pas d' une Maison moins illustre* &c. Ex hoc itaque loco, *Anacreontem* claris fuisse Natalibus apparet; quum ipse *Socrates* cognatum illum *Solonis, Dropidæ* & *Critiæ* affirmet. Neque est, quod tanti Viri, in rebus patriis auctoritatem refugiamus, cujus etiam in externis admittere solemus; quandoquidem *Neleus, Codri* Regis *Atheniensium* filius, quum Imperium fratri seniori *Medonti* cederet, magnam *Atheniensium* Coloniam in *Ioniam* duxerit, teste *Æliano, Pausaniaque* & aliis, quando ab ipso, & fratribus junioribus, Urbes *Ionicæ* maritimæ, *ad* Cariam & *Lydiam* olim pertinentes, occupabantur. *Neleus* quidem ipse *Miletum* Colonia auxit; *Androclus*, illius frater, *Ephesum* & *Samon*; *Cyaretus, Myunta*; *Andræmon, Lebedum*; *Cleopus, Erythras*; *Promethus* & *Damasichthon Ionum* Reges facti; at *Apœcus, Melanthi* abnepos, *Teon* suis replevit; quibus mox *Apœci* Avunculi, *Damasus* & *Naochus, Codri* Regis filii, accessere, cum magna *Atticorum* manu. *Thucydides* l. 1. fol. 8. §. 12. Ἴωνας μὲν Ἀθηναῖοι καὶ νησιωτῶν τοὺς πολλοὺς ᾤκισαν. Tredecim vero Civitates omnino erant *Atheniensium* Coloniis auctæ, ut notamus ad *Euripidis* Iona v. 74. Et *Thucydidis* Scholiasta, ad l. 7. §. 57. fol. 447. Οὗτοι πάντες Ἀθηναίων ἄποικοι ἦσαν, Ἐρετριεῖς, Χαλκιδεῖς, Στυρεῖς, Καρύστιοι, Κεῖοι, Ἄνδριοι, Τήϊοι, Μιλήσιοι, Σάμιοι, Χῖοι, κ. λ. Vid. *Pausan.* l. 7. c. 2. & *Ælian.* Var. Hist. l. 8. c. 5. qui tamen Duodecim tantum urbes notat. Quibus *Eustath.* fol. 279. lin. 6. *Ælian. Dionysius Holicarnissensis* suam etiam addit *Halicarnassum.*

IV. *Anacreontis*

IV. *Anacreontis* tempora dum certius aſſignare aggredior, non poſſum *Chronologorum* priorum incogitantiam, aut *ἀνακριβολογίαν*, non perſtringere; qui ab *Athenæo*, *Suida* & *Græcis* Grammaticis minorum gentium decepti, Veterum Authorum ætates & tempora temere nimis digeſſerunt, unde tanta oritur Varietas, Diſcrepantia, Obſcuritas, Contradictio. *Cicero*, in ipſo *Tuſculanarum* Quæſtionum initio, ponit *Archilochum* Poetam ad *Romuli* tempora, juxta *Olympiadem* IX. quem *Helvicus* ad XV. ſtatuit; quum rectius ille ad *Olympiadem* XXIII. referatur, ut *Tatianus*, quando *Lydiæ* Rex *Gyges* floruit, *Myrſili*, ſive *Candaulæ*, ſucceſſor; nam & ipſe in *Iambis* ſuis ejuſdem *Gygæ* meminit, ut oſtendimus ad v. 241. Et hoc novit *Herodòtus*, quem tamen *Helvicus* in partes ſuas male traxit, l. 1. c. 12. Καὶ μετὰ ταῦτα, ἀναπαυομένου Κανδαύλεω, ὑπεισδύς τε καὶ ἀποκτείνας αὐτὸν, ἔσχε καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὴν βασιληΐην Γύγης· τοῦ καὶ Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον γενόμενος, ἐν Ἰάμβῳ τριμέτρῳ ἐπεμνήσθη. *Archilochum* autem ad *Olympiadem* XXIX. uſque duraviſſe conſtat, quando ſtrenue pugnantem inducit *Herodotus*, quod etiam in *Simonide* recte colligit *Nicolaus Lloydius*. Et à *Proclo* ſane, *Archilochus* & *Simonides* ſimul ponuntur: Verum ad *Procli* diſtinctionem non ita multi ſatis attenderunt, qui aperte illum *Simoniden*, *Amorginum* vocat, ſive *Samium*, atque proinde nimis temere de *Simonide Ceo* hoc illi affirmarunt. Ita certe *Proclus*, Ἰάμβων δὲ ποιηταὶ, Ἀρχίλοχος ὁ Πάριος, ἄριστος, καὶ Σιμωνίδης ὁ Ἀμοργῖνος, ἢ ὥς ἔνιοι, Σάμιος.

Apuleius in Floridis *Polycletum* Statuarium ad *Alexandri* M. Tempora ponit; cum tamen *Socratem* illi notum & familiarem *Xenophon*, Mirabil. l. 1. fol. 573. & *Plato* quoque memorat, quorum uterque Senes, cum Juvenis eſſet *Ariſtoteles*, ejuſdem Tutor *Alexandri*. *Thucydides* de falſis & incertis Narrationibus multa queritur in *Hipparchi* Hiſtora, cum ipſe contra *Platonem*, *Xenophontem*, *Herodotum*, &, ut

puto,

puto, ipsam Veritatem, afferat, *Hipparchum* fuisse juniorem *Pisistrati* filium, *Hippiamque* seniorem & Tyrannum; cui tamen in hac re *Johannes Meursius* contrarium probat, ut & *Polyæno*, aliisque ab eodem deceptis, in *Pisistrato* c, XI. *Plutarchus* in Vita *Solonis* de Chronologorum incertis rationibus queritur, quorum nonnulli *Solonem*, *Crœso* minime visum aut auditum contendunt; quod tamen *Herodotus* affirmat, & revera facile fieri potuit; quum nec ipse *Thales*, septem illorum sapientum πρεσβύτατος, nisi sub ultimis *Crœsi* temporibus fatis concesserit, nempe Olympiade LVIII. Idem *Plutarchus*, in *Themistoclis* Vita, nec ipsi *Thucydidi*, nec *Chronologicis* Tabulis, fidem vult habere, dicitque illas non adamussim factas, nec tam indubitatæ certitudinis, ut putentur inconcussis & immotis niti fundamentis. Idem in *Camilli* Vita, ubi de tempore, quo *Roma* fuerit a *Brenno* capta, quamquam ipse satis accurate posuerit ad annum U. C. 360. aut eo circiter, addit, "*si modo sit verisimile, justam illorum temporum rationem conservari*; quando tanta sit confusio & controversia in rebus multo recentioribus. *Anacreontis* autem Nativitas, ante Urbem Captam 200. ferme annis contigisse constat, ut mox probabimus. *Sulpitius Severus*, gravis & pius Author, sub ipso fere SS. Historiæ initio, de incertis temporum rationibus & primævæ Antiquitatis investigandæ difficultate Lectorem præmonendum duxit. *Jacobus* denique *Perizonius* perversam quorundam *Chronologiam* taxat, ad *Ælianum*, Var. Histor. l. 2. c. 21. §. 2. fol. 233. Quare Lectoris candorem obtestor, siquis invito mihi obrepat error, dum tam diu-sepultam Historiam resuscitare conor.

V. Natus igitur, ut mihi accuratissimas rationes ineunti videtur, *Anacreon* juxta *Olympiadis* LV. Annum secundum; quo fere tempore *Cyrus* ille Magnus Regnare cœpit, de cujus acto cum magna gloria per XXX Annos imperio, *Herodotus*, *Xenophon*, Dio-

dorus

dorus Siculus, *Justinusque* Historicus. Hic erat Annus *Halyattæ Lydorum* Regis LVI. *Romæ* U. C. CXCIV. Captivitatis *Judaicæ* XLII. quo tempore *Pisistratus Athenas* rexit, *Solone* ultro solum vertente. De hujus *Anacreontis* Indole, mox dicemus: de Forma, licet ex **Nummis* & *Imaginibus* ejusdem, hodienum extantibus, conjecturam facere, quod Vultus erat amabilis, cui cum summa Elegantia Gravitas decora commixta inerat, unaque cum sincerissimo Candore hilaris & grata Vivacitas. Illo tempore *Artes Ingenuæ*, Linguæque *Græcæ* Elegantia, *Philosophia*, *Historia*, *Poeticesque* Gloria, non minus ab *Asiaticis* populis præsertim *Ionibus*, colebantur, quam in ipsa *Græcia* Academia, quam in ipsis *Athenis*. Hoc facile confirmari potest ex paucorum enumeratione, qui hac ætate & eo circiter insignes præ cæteris floruerunt; quales *Alcman* poeta *Lydus*, *Alcæus*, & *Sappho* poetria, ex *Lesbo* & *Mitylene*, *Pittacus* item *Mitylenæus*, *Cleobulus Lindius*, *Thales Milesius*, *Heracleus Milesius*, *Historicus*, *Anaximander* & *Anaximenes Milesii*, *Bias Prienensis*, *Pythagoras Samius*, *Anaxagoras Clazomenius Teiusque* noster *Anacreon*, nequid de *Herodoto Halicarnassensi* (qui ultimis fére *Anacreontis* temporibus natus est, nempe *Olympiadis* LXXIV. Anno *Secundo*) & aliis dicamus.

Nomen autem ipsum *Anacreon*, prædictæ illius Nobilitatis δηλωτικὸν & futuræ etiam Indolis προσημαντικόν. Ducitur enim a Κρέω, *Eustathi*: Εὕρηται καὶ κρέων παρ' Εὐριπίδῃ· ὅθεν καὶ τὰ κύρια, ὁ Κρέων καὶ ὁ Ἀνακρέων fol. 303. lin. 49. Id. §. 381. lin. 38. καὶ ὁ Κρέων δὴ τὸ Κύριον, ὡς καὶ ὁ Ἀνακρέων, εὐγλωσσῶς ἐνθεῦθεν ἔχουσι τοῦ ὀνόματος. *Impero*; unde Κρέων & Κρέουσα, Propria Nomina; & *Homerus*. Iliad. β. v. 100. — ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων Ἔστη σκῆπτρον ἔχων, quasi Nomen & Fatum ipsius nostri *Anacreontis* prædixisset; interenim Lyricos Poetas Ἀνακρείων σκῆπτρον ἔχει, & veluti Rex, aut Imperator, est semper habitus.

* Vid. infra ad §. XXXIV.

Cum

Cum valde juvenis esset *Anacreon*, aliquando forte se contulit ad *Mycalen*, juxta *Trogyllium*, ubi locus sacer dictus *Panionium*; quod eo loci & temporis magnus esset Conventus ex omnibus *Ioniæ* urbibus & generalis *Neptuno Heliconio* solemnitas. Illo tempore, quid fecerit *Anacreon*, narrat *Maximus Tyrius* his verbis, c. XI. p. 116. Ἐν τῇ τῶν Ἰώνων ἀγορᾷ, ἐν Πανιωνίῳ, ἐκόμιζε τιτθὴ βρέφος· ὁ δὲ Ἀνακρέων βαδίζων, μεθύων, ἐστεφανωμένος, ᾄδων, σφαλλόμενος ὠθεῖ τὴν τιτθὴν σὺν τῷ βρέφει, καί τι καὶ εἰς τὸ παιδίον ἀπέρριψε βλάσφημον ἔπος. Ἡ δὲ γυνὴ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐχαλέπηνε τῷ Ἀνακρέοντι· ἐπηύξατο δὲ τὸν αὐτὸν τοῦτον ὑβριστὴν ἄνθρωπον, τοσαῦτα καὶ ἔτι πλείω ἐπαινέσαι ποτὲ τὸ παιδίον, ὅσα νῦν ἐπηράσατο. Τελεῖ ταῦτα ὁ Θεός· τὸ γὰρ παιδίον ἐκεῖνο δὴ αὐξηθὲν γίνεται Κλεόβουλος, ὁ ὡραιότατος· καὶ ἀντὶ μικρᾶς ἀρᾶς ἔδωκεν ὁ Ἀνακρέων Κλεοβούλῳ δίκην, δι' ἐπαίνων πολλῶν. *Nutrix quadam in* Panionio, *quod* Ionum *generale Forum est, Infantem gestabat.* Anacreon *forte incedens, ebrius, corona redimitus, cantillans, vacillans, Nutricem una cum Infante protrudit* & *convitium quoddam in Puerum jecit. At mulier nihil quidem aliud Anacreonti irata est; comprecatur tantum. Hunc ipsum petulantem hominem, tantopere & etiam magis aliquando laudare hunc Infantulum, quantopere nunc Maledixerit. Effectum votis dat Deus. Hic enim ipse Infans adultior factus Cleobulus ille pulcherrimus evadit. Et pro exiguo Convitio,* Anacreon Cleobulo *plurimis tandem encomiis satisfecit.* De hac Historia Nos infra ad §. XXIII.

VI. Juxta Annum Tertium *Olympiadis* LIX. *Harpagus Cyri* Dux, in *Asia* inferiori universos *Æolidis* & *Ioniæ* populos bello aggreditur, ipso interea *Cyro*, in *Asia* superiori, contra *Crœsum Halyattæ* filium, & *Babylonios*, occupato. Et ex omnibus iis *Ioniæ* populis, *Milesii* soli se servos *Cyro* tradiderunt; cæteri omnes ad resistendum se strenue parabant. Illos quidem *Bias Prienensis* antea monuisse dicitur, Ut universi in Insulam *Sardiniam* navigarent: *Thalos Milesius*, ut suo loco manerent; tantum sibi Teium

Urbem

Urbem, Communem facerent omnibus Curiam; quod *Teos* esset in ipso *Ionia* meditullio. At quum horum Consiliorum neutrum placuisset, soli *Milesii*, ut diximus, *Harpago* submiserunt, exceptis *Phocaensibus* & *Teiis*; quorum *Phocaenses*, ne expectato hoste, relicta, ut *Horatius* Epod. §. 16. cum Diris & Execrationibus sua Patria, *Phocaea*, sub *Proto* Duce alio migrantes, *Massiliam* tandem non procul à *Rhodani* ostiis condiderunt. Nam *Protus*, a *Nanno*, Rege loci, humaniter exceptus, in convivio quodam solenni, electus erat a *Cryptide*, Regis filia, in maritum, ut inter alios *Seldenus* noster in Notis ad *Draytonis* Polyoibion, §. x. fol. 168. *&c.* At *Teii*, quibus Classis erat non contemnenda, adventum quidem *Harpagi* expectabant, nec nisi edito prius Virtutis & Virium experimento, recedere volebant. Quum vero ne tunc sibi *Athenienses* subsidio venire, nec *Ionas* alios, cernerent; neque per se amplius suffecturos se cognoscerent; consilio habito, res suas omnes, liberosque & uxores in Classim devehunt; quumque jam *Harpagus* per aggeres cepisset illorum muros conscensis ipsi Navibus in *Thraciam* recta contenderunt; nondum enim *Persis* erant Navigia, necdum illi affinitatem cum *Phœnicibus* inierant, ut *Herodotus* ait l. 1. c. 143. *Τοῖσι δὲ αὐτέων νησιώτῃσι ἦν δεινὸν οὐδέν. οὔτε γὰρ Φοίνικες ἦσάν κω Περσέων κατήκοοι, οὔτε αὐτοὶ οἱ Πέρσαι ναυβάται.* Et ad *Thraciam* appulsi, urbem statim sibi paratam repererunt *Abdera*, quam ante illorum adventum condiderat quidam *Temesius Clazomenius* (ut *Herodotus* ibid. c. 168.) nec ullum inde sibi fructum ceperat, verum a *Thracibus* pulsus, post a *Teiis* pro Heroe habitus, una cum † *Abdera Diomedis Thracii* Regis sorore. Et hujus *Teiorum* Coloniæ meminit *Strabo*, l. XIII.

† *Jacob. Gronovius* Thesaur. *Græc.* Antiq. I. Vol. Qqq. *Abdera. Abdera κόρας* & *Abderi*, Icones, in Nummo, *Ezekiel. Spanhem:* 1 Tom. fol. 563.

fol.

fol. 644. Καὶ ἡ Τέως δὴ ἐπὶ χερρονήσῳ ἵδρυται, λιμένα ἔχουσα· ἔνθεν δ' ἐςὶν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἐφ' οὗ Τήιοι τὴν πόλιν ἐκλιπόντες, εἰς Ἄβδηρα ἀπῴκησαν, Θρᾳκίαν πόλιν, οὐ φέροντες τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν· ἀφ' οὗ, καὶ τοῦτ' εἴρηται, Ἄβδηρα καλὴ Τηίων ἀποικίη. Ad hanc itaque Coloniam pertinebat *Anacreon*, qui cum tota sua Familia *Musas* omnes, *Gratiasque* & *Veneres* in *Thraciam* transportavit, jam valde juvenis, annorum ferme XVIII. at Ingenio maturus; quod lene semper fuit & juvenile: erat enim *Amori* atque *Hilaritati* ex ipsa Natura totus comparatus. Vix novam hanc urbem *Teii* sibi vendicantes auspicatius occuparant; quum à *Thracibus* vicinis bello impetuntur. At tum sane, *Teii*, suos hostes cædendo, seque strenue defendendo, sedem illam plenius in perpetuum sibi confirmarunt. In hoc vero agendo & ipsi *Teii* Cives nonnullos fortissimos, pro Patria hac nova pugnantes, amiserunt; inter quos *Timocritum*, *Agathonem* & *Aristocliden*, junctissimo sibi omnes Amicitiæ vinculo connexos Juvenes *Anacreon* celebravit, Carminibus etiamnum supermanentibus: De iis enim agunt Epigrammata, *Primum*, *Secundum*, *Decimumtertium*. Hæc Victoria novis *Colonis* non levem Virtutis famam conquisivit, illosque bellicosis *Thracum* gentibus multo magis conciliavit; unde Pax iis in posterum longa & stabilis. Hujus itaque Pacis beneficio *Anacreon* fruitur; & jam hinc videtur liberius suo Genio litare, *Musisque* simul & *Amoribus* vacare. Inter alia, *Oden* LXI. de *Thressa* quadam Puella scripsit, stylo tam blando, eleganti, dulci, simplicique; ut brevi illius Nomen ad *Athenas*, retroque in *Ioniam*, perque omnem *Græciam* & *Asiam* deferretur.

VII. Ante omnes, *Polycrates*, *Sami* Tyrannus, flagranti illius fama excitatus, invitavit illum ad se, conditionibus vere Regiis, missis ad eum finem Literis, non sine muneribus & deductoribus. Illius Characteris *Anacreon* non erat inscius; *Polycratis*

 enim

enim Fama jam longe lateque pervagata; quod & Fortuna & Potentia conſpicuus eſſet, adeo ut Maris tenuerit Imperium, teſte *Strabone*, * Ἦν δ᾽ ὁ μὲν καὶ τύχῃ καὶ δυνάμει λαμπρὸς, ὥστε καὶ θαλαττοκρατῆσαι. Et illius Magnificentiam ita *Herodotus* breviter deſcribit, † "Quod neque Qui *Syracuſis* Tyrannidem "exercuerint, neque ullus aliorum *Græciæ* Tyranno-"rum dignus eſt cum *Polycrate* comparari. De quo quidem nobis plura dicenda, ut pateat, *Polycrati* plus profuiſſe ad Nominis Immortalitatem, φιλομάθειαν illam & φιλομουσίαν, Liberalitatemque, qua *Anacreontem* amplexus eſt, quam illud Τυραννικὸν φρόνημα καὶ πλούτου βάρος, cum hujus Poetæ Gratia Nos in illius Hiſtoria deſudemus; quanquam & illius quoque cauſa nonnihil *Polycrati* ipſi debeatur, Principi nempe ditiſſimo, amœniſſimo, delicatiſſimo; cui neque ad Voluptatem quicquam defuit, neque ad Gratiam, neque ad bonam integramque Valetudinem. Nam & rebus & negotiis quæſtuoſiſſimis & Amicis jucundiſſimis, quantum libuit, & abundavit, & illis omnibus aptiſſime ad ſalutem corporis uſus eſt & Amicorum beneficium populique *Samii* utilitatem & Urbis Templorumque elegantiam. Illius denique, ut breviter totum explicem, omne Inſtitutum, Voluntatemque omnem ſucceſſus felix eſt conſecutus, ad ipſum uſque Vitæ exitum.

VIII. *Polycrates* erat filius *Æacæ*, qui ‡ *Samiorum* Rempublicam ante eum laudabiliter adminiſtraverat, liberos tamen ſuos ſub privata conditione reliquit omnes: At cum *Polycrates* eorum natu maximus, Vir eſſet generoſæ admodum indolis, rerumque & divitiarum abundantia, ſiquis alius, mi-

* l. xiii. fol. 637. † l. 3. c. 125. Ὅτι μὴ οἱ Συρακουσίων γενόμενοι Τύραννοι, οὐδὲ εἷς τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν τυράννων ἄξιός ἐστι Πολυκράτεϊ μεγαλοπρεπείην συμβληθῆναι.

‡ Lil, Gyrald. in *Ibyci* Vita.

rifice

rifice florens, omnibus erat beneficus; & siquis * *Samiorum* aut Nuptias celebraret, aut Apparatu lautiore Amicos esset accepturus, *Stragulis* pretiosis, Vestibusque polymitis, Poculisque auri & argenti illum suppeditavit, nullo pignore accepto. Quare brevi tempore *Samiorum* Principatum, quorum pars major summo illum amore semper prosecuta est, *obtinuit*. Et primo quidem Regnum suum trifariam divisit, Duobus suis fratribus, *Pantagnoto* & *Sylosonte* in consortium sibi assumptis. Mox *Pantagnoto* occiso & juniore *Sylosonte* in exilium misso, solus ipse omnem *Samum* occupavit & quascumque *Samus* habuit ditiones sibi subjectas. Ita certe † *Herodotus*, Καὶ τὰ μὲν, πρῶτα τριχῆ δασάμενος τὴν πόλιν, τοῖσι ἀδελφεοῖσι Πανταγνώτῳ καὶ Συλοσῶντι ἔνειμε. Μετὰ δὲ τὸν μὲν αὐτέων ἀποκτείνας, τὸν δὲ νεώτερον Συλοσῶντα ἐξελάσας, ἔσχε πᾶσαν τὴν Σάμον. Quinimo ‡ cum *Amasi*, *Ægyptiorum* Rege, fœdus percussit, multaque ad illum Munera misit, nec pauca ab illo recepit.

---

* *Athen*. l. XII. c. 109. fol. 540. Περὶ δὲ τοῦ τυραννῆσαι, κατασκευασάμενος στρωμνὰς Πολυκλεῖς καὶ ποτήρια, ἐπέτρεπε χρῆσθαι τοῖς ἢ γάμον, ἢ μείζονας ὑποδοχὰς ποιουμένοις.

† L. 3. c. 39.

‡ *Herodot*. ibid. Ἔχων δὲ ξεινίην Ἀμάσι τῷ Αἰγυπτίων βασιλέϊ συνεθήκατο, πέμπων τε δῶρα, καὶ δεκόμενος ἄλλα παρ' ἐκείνου· ἐν χρόνῳ δὲ ὀλίγῳ αὐτίκα τοῦ Πολυκράτεος τὰ πρήγματα αὔξετο, καὶ ἦν βεβωμένα ἀνά τε τὴν Ἰωνίην καὶ τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, ὅκου γὰρ ἰθύσειε στρατεύεσθαι, πάντα οἱ ἐχώρεε εὐτυχέως· ἔκτητο δὲ πεντηκοντέρους τε ἑκατὸν, καὶ χιλίους τοξότας· ἔφερε δὲ καὶ ἦγε πάντας, διακρίνων οὐδένα. τῷ γὰρ φίλῳ ἔφη χαριεῖσθαι μᾶλλον, ἀποδιδοὺς τὰ ἔλαβε, ἢ ἀρχὴν, μηδὲ λαβών. Συχνὰς μὲν δὴ τῶν νήσων αἱρήκεε, πολλὰ δὲ τῆς ἠπείρου ἄστεα· ἐν δὲ δὴ, καὶ Λεσβίους, πανστρατιῇ βοηθέοντας Μιλησίοισι, ναυμαχίῃ κρατήσας εἷλε· οἳ τὴν τάφρον περὶ τὸ τεῖχος τὸ ἐν Σάμῳ πᾶσαν δεδεμένοι ὤρυξαν.

 "Brevi

"Brevi itaque tempore ſtatim res *Polycratis* adau-
"gebantur, & jam per *Ioniam* reliquamque *Græci-*
"*am* omnium erant in ore. Quacunque enim bel-
"lum inferre placuerat, omnia illi feliciter cede-
"bant. Nam centum habuit magna Navigia Quin-
"quaginta remis acta & mille Arquites. Quoſvis
"autem populabatur, nullo facto diſcrimine. Dix-
"erat enim ſe magis Amico gratificaturum, ſi quæ
"abſtuliſſet, rurſum daret; quam ſi ab initio nihil ab-
"ſtuliſſet. Multas itaque hic Inſulas cepit, multaſ-
"que in ipſo Continente urbes, *Lesbioſque* impri-
"mis, quos cum omnibus copiis opem *Mileſiis* fe-
"rentes, prælio vicit, cepitque. Illi totam illam
"circa *Sami* muros ductam foſſam vincti foderunt.

IX. Præ cæteris vero ſui temporis mortalibus, *Polycrates* erat Ingenio valde magnifico, eleganti & perpolito; Literaſque & Literatos homines impenſe fovebat & quicquid ullibi rarum, aut charum, aut utile haberetur, id ſibi confeſtim deferri curabat. *Clitus* certe *Ariſtotelicus* in ſuis de *Mileto* commentariis, refert, * "*Polycratem Samium* Tyran-
"num, præ Elegantiæ ſtudio, quod optimum in
"ſuo genere, id undiquaque conquiſiviſſe; Canes
"nempe ex *Epiro*, Capras è *Scyro*, Oves è *Mileto*, Sues
"è *Sicilia*. At *Alexis* dè rebus *Samiis*, *Samum Polycrate*
"fuiſſe condecoratum; qui Canes quidem *Moloſſi-*

* *Athenæ.* l. XII. c. 19. fol. 540. Κλεῖτος δὲ ὁ Ἀριστοτελικὸς ἐν τοῖς περὶ Μιλήτου, Πολυκράτη φησὶ τὸν Σάμιον τύραννον, ὑπὸ τροφῆς τὰ πανταχόθεν συνάγειν. Κύνας μὲν ἐξ ἠπείρου, αἶγας δὲ ἐκ Σκύρου, ἐκ δὲ Μιλήτου, πρόβατα, ὗς δὲ ἐκ Σικελίας. Ἄλεξις δ᾽ ἐν τρίτῳ Σαμίων, ἐκ πολλῶν πόλεων, φησὶ κοσμηθῆναι τὴν Σάμον ὑπὸ τοῦ Πολυκράτους, κύνας μὲν Μολοττικὰς καὶ Λακαίνας εἰσαγαγόντος, αἶγας δ᾽ ἐκ Σκύρου καὶ Νάξου, πρόβατα δ᾽ ἐκ Μιλήτου καὶ τῆς Ἀττικῆς. μετεστέλλετο δέ, φησί, καὶ τεχνίτας ἐπὶ μισθοῖς μεγάλοις.

"cos

"cos & *Laconicos* collegit, Capras è *Scyro* & *Naxo*, "oves è *Mileto* & *Attica*. Invitabat præterea Artifices "excellentiores amplissima mercede.

Inter alios omne genus, memorandus est nobis Scientiæ paulo liberioris Artifex *Democedes*, *Calliphontis* f. *Crotoniensis*, Medico Chirurgus, & in Arte sua peritissimus. Hic * intolerandam Patris sui severitatem fugiens; *Æginam* venit, ubi moratus annum principes Medicos longe superavit, licet nec satis instructus Necessariis, aut Instrumentis, quæ in hac Arte versantur. Illum itaque secundo anno *Æginetæ* publice conduxerunt † Talenti pretio. Tertio anno *Athenienses* ‡ Centum minis, Quarto *Polycrates* Talentis. ¶ duobus; ut *Herodotus* l. 3. c. 131. Τῷ πρώτῳ ἔτεϊ ὑπερεβάλετο τοὺς πρώτους ἰητροὺς, ἀσκευής περ ἐὼν, καὶ ἔχων οὐδὲν τῶν, ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶν ἐργαλήϊα· καί μιν δευτέρῳ ἔτεϊ ταλάντου Αἰγινῆται δημοσίῃ μισθεῦνται· τρίτῳ δὲ ἔτεϊ Ἀθηναῖοι ἑκατὸν μνέων· τετάρτῳ δὲ ἔτεϊ Πολυκράτης δυοῖν ταλάντοιν.

Præterea *Polycrates* noster, *Atheniensium* & *Pysistratidarum* erat æmulus; nam ut illi in sua urbe *Olympio Jovi* Templum extruxerant, Gymnasiumque in *Lyceo*, & Διονυσιακὰ, Παναθηναϊκὰ & μικρὰ Ὀλύμπια celebrarunt, ita ille in *Samo*, minora instituit Certamina; quomodo aliquot post annis (a) *Archelaus*, *Macedonum* Rex, *Euripidis* Amicus in *Dio* fecerit. Erat etiam *Polycrates* diligens in re Libra-

* *Herodot.* l. 3. c. 125. Δημοκήδεα τὸν Καλλιφῶντος, Κροτωνιήτην, ἄνδρα ἰητρόν τ' ἐόντα, καὶ τὴν τέχνην ἐπασκέοντα ἄριστα, τῶν κατ' ἑωϋτόν.

† 180 *l.* —— 10. *s.* —— 0,
‡ 312 *l.* —— 10. *s.* —— 0. } Nostræ Monetæ.
¶ 361 *l.* —— 00. —— 0

(a) Scholiast. *Demosthenes*, in §. Παραπρεσβείας Τὰ Ὀλύμπια δὲ πρῶτος Ἀρχέλαος ἐν Δίῳ τῆς Μακεδονίας κατέδειξεν. Vid. *Euripid.* Vita §. xxx, Edit, *Cantabrig.* 1694.

ria procuranda, Codicibusque plurimis, melioris Notæ compilandis, adeo ut omnibus fere φιλοβίβλοις ab *Athenæo* (*a*) præferatur. Ἦν δὲ καὶ βιβλίων κτῆσις αὐτῷ ἀρχαίων Ἑλληνικῶν τε τοσαύτη, ὡς ὑπερβάλλειν πάντας ἐπὶ βιβλίων συναγωγῇ τεθαυμασμένους. Πολυκράτη τε τ̄ Σάμιον, κ̀ Πεισίστρατον τ̄ Ἀθηναίων τυραννήσαντα, Εὐκλείδην τε τ̄ κ̀ αὐτὸν Ἀθηναῖον, ϗ Νικοκράτη τὸν Κύπριον, ἔτι τε τοὺς Περγάμου βασιλέας, Εὐριπίδην τε τὸν ποιητὴν, Ἀριστοτέλη τε τὸν φιλόσοφον, καὶ τὸν τὰ τούτου διατηρήσαντα βιβλία Νηλέα.

Huic igitur tam sagaci Principi, neminem Poetarum istius temporis placuisse legimus, excepto *Anacreonte*; qui solus illi visus sufficere, ob magni & elegantis Ingenii excellentiam. Et de illius erga Auctorem nostrum studio hæc (*b*) *Ælianus*, Πολυκράτης ὁ Σάμιος, [πολὺς] ἐν Μούσαις ἦν, καὶ Ἀνακρέοντα ἐτίμα τὸν Τήϊον, ϗ διὰ σπουδῆς ἦγε, κ̀ ἔχαιρεν αὐτῷ καὶ τοῖς ἐκείνου μέλεσιν, καὶ (*c*) ἀπήλαυσεν αὐτοῦ. "*Polycrates Samius* ad Literas humaniores valde animum "applicuit & *Anacreontem Teium* in honore habuit & "favore prosecutus est & delectabatur tum ipso, "tum ipsius *Cantilenis*; & ab eo haud parum adjutus est. Siquidem, ut testatur (*d*) *Maximus Tyrius*, Ἀνακρέων Σαμίοις Πολυκράτην ἡμέρωσε, κεράσας τῇ τυραννίδι ἔρωτα Σμερδίου, καὶ Κλεοβούλου κόμην, καὶ αὐλὸς Βαθύλλου, καὶ ᾠδὴν Ἰωνικήν. "*Anacreon Samiis* "Mansuetiorem paulo *Polycratem* reddidit, ejusque *Tyrannicum* Fastum, *Smerdiæ* amore, & *Cleobuli* coma, Tibiisque *Bathylli*, & *Ionicis* cantilenis "temperavit.

X. Talem itaque tantumque quum *Anacreon* novisset *Polycratem* esse, sine mora, relictis *Abderis* ad *Samum* navigavit; ubi summo honore, favore-

(*a*) L. 1. c. 2. fol. 3.
(*b*) Var. Histor. l. xi. c. xv.
(*c*) *Id* xi. c. xxv.
(*d*) §. xxi. p. 218. Edit. *Davisian.*

que

que exceptus est à Principe Literarum amantissimo. Statim fere post illius adventum, *Polycrates* hospitem suum ingeniosissimum "* *Quinque Auri talen-* "*tis* donandum censuit; unde consit *Anglicanæ* nostræ Monetæ, *Nongenta dua Libræ, cum Decem solidis*, Quod munus vere Regium, quum ille per "duas noctes nimiis curis aut metu distineretur, "continuo remisit, hoc simul usus Apophthegmate, "*Non ea, sollicitudinis, quam creant, æstimanda.* "De qua re postea postulatus à *Polycrate*, respon- "dit, *Μισῶ δωρεὰν, ἥτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν. Odi Do-* "*num illud, Noctes quod ducere cogit Insomnes.* Dna *Dacier* miratur, Hominem tali origine ortum, & Principibus viris familiarem, hac Summula consternatum; quod *μικροψυχίας* cujusdam argumentum illi videtur. Verum illa ne cogitavit quidem, Imperatorem ipsum *Romanum* † *Sigismundum*, summa Quadraginta mille Aureorum accepta, insomnem permansisse, donec divisa inter Duces & Amicos omni pecunia, melius demum quievit. Neque Domina *Dacier* bene meminit, *Anacreontem* jam procul à suis in *Samo* degere, ubi Rex ipse illius erat Possessio; nec tutum, aut prudens illi visum esse, Majoribus Donis inhiare. Quare hoc facto suæ pariter saluti consuluit, Invidiæque penitus os obstruxit, *Polycratique* ostendit, se *φιλοβασιλέα*, non *φιλοκερδῆ* esse. Ne dicam, *Præstantioribus ingeniis, Pecunias semper parvi æstimatas.* Nec

---

* Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν, Πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν, ἀπέδωκεν αὐτὰ, εἰπὼν, Οὐ τιμῶμαι αὐτὰ τῆς ἐπ' αὐτοῖς φροντίδος. *Stobæ.* fol. 508. lin. 20. Item fol 511. Μισῶ δωρεὰν, ἥτις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν. Vid. *Arsenii* Collectan. *Græc.* De valore 5. Talentorum. Vid. ad *Euripid.* Medea v. 9. Not. ad scholia.

† *Æn. Sylv.* & ex eo *Christiani Matthiæ* Theatr. p. 1001.

docta.

docta Fœmina tale quid in *Aſpaſia* Hiſtoria obſervarat, * Ἐπῄνεσε μὲν οὖν Ἀσπασία τὰ δῶρα· οὐ μὴν ἔφατο αὐτῶν δεῖσθαι. καὶ χρήματα ἧκεν αὐτῇ μετὰ δώρων πάμπολλα· ἀπέστειλε δὲ Κύρῳ, εἰποῦσα, Πολλοὺς ἀνθρώπων τρέφοντί σοι γένοιτο ἂν ταῦτα λυσιτελῆ· ἐμοὶ δὲ σὺ ἀρκεῖς φιλούμενος καὶ κόσμος μοὶ εἶναι. " *Aſpaſia* " quidem munera collaudavit, at ſe minime iis dixit " indigere. Et quando plurimas *ille* cum Donis pe-" cunias miſit, remiſit utique Cyro, Tibi inquiens, " hæc ſane uſui ſunt futura, qui hominum famulitia " alis; at mihi tu ſufficis Amator etiam ornamenti " loco. *Henricus Stephanus*, ſaniori judicio, de hoc *Anacreontis* facto, ait, "Sæpe miratus ſum, & alios multos " mecum admiratos puto, quod de eo memoriæ " proditum eſt, eum Quinque Talentis a *Polycrate* " donatum, quum jam per duas noctes de iis ſollici-" tus fuiſſet, reddidiſſe, *Se minime ſollicitudine digna* " *ea judicare*, dicentem. Adeo magnos ſpiritus ge-" rebat & magnifice de ſe ſentiebat Poeta, ut ne Pe-" cuniis quidem ſuccumbere vellet. Addo ego, " Sapi-" enter itaque *Anacreon* oſtendere voluit, † Quod " *omnis ſapiens ſit Dives*, nec Auro egeat; unde La-" trocinia, Homicidia & Spoliationes oriuntur. " Quanto melius eſſet hodie *Eccleſiæ*, *Curiæ*, *Foro*, " *Campo*, *Academiæ*, ſi plures hujuſmodi *Anacreon-*" *tas* haberent, qui Argenti, & Auri ſtudio tranſ-" verſim rapi indignarentur; Deoque potius, & Re-" ginæ Optimæ, Literiſque & Legibus, inſervire " vellent, quam Avaritiæ, omnium malorum radici " & fonti? Quidni & hoc de *Anacreonte* dicam, quod Var. Hiſtor. l. 5, c. 5. *Ælianus* d. *Epaminonda Perſarum* Regis dona rejiciente dixit, καὶ εἶπε, ἐγὼ νοῶ, μεγαλοφρονέστερος ἦν τοῦ διδόντος ὁ μὴ λαβών.

XI. Et credibile eſt, Divinum Poetam non mo-

* *Ælian.* Var. Hiſtor. l. xii. c. i.

† Vid. *Ciceronis* παράδοξα, Ὅτι μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος.

do

do *Fxemplo* hoc ſuo, verum etiam *Scripto* quodam venuſto, Vanitatem illorum perſtrinxiſſe, *Qui opibus undique conquirendis ſe fatigant, & in corradendis anxie nummulis ſolliciti ſunt*; ut eadem opera, velut aliud agendo, Regii ſui Patroni animum ab inexplebili illo Pecuniarum deſiderio, quo tandem * inefcatus periit, retraheret. Et hujus Argumenti ſunt *Odæ* XV. & XXIII. Nec effectu carebat, in viro ſagaciſſimo, ſalutare hoc & prudens Philoſophi Poetæ conſilium. Juxta enim hoc tempus Princeps plus, in *Apollinis* honorem, cujus Vetus fuiſſe Templum in *Samo*, notamus ad v. 469. *Delo* inſulæ dedit *Rhenæa*, perpetuum jus & Patronatum. Eſt autem *Rhenæa*, Maris *Ægæi* Inſula, inter *Ceon*, *Simonidis* Patriam, & *Delon* ipſum ſita; quam Appendicem nunc *Delo* fecit, *Polycrates*, teſte *Theocriti* ‡ Scholiaſta. Cujus Inſulæ mentionem facit *Homerus* in Hymno *Apollinis*.

Νάξος τ', ἠδὲ Πάρος, Ῥήναιά τε πετρήεσσα,

Naxuſque, *atque* Paros. Rhenæaque *rupibus aucta*. Et in illa *Feles* nunquam reperiri tradit *Antigonus Caryſtius*, Hiſtor. Mirabil. c. XI. Ἐν Ἀστυπαλαίᾳ Ὄφεις οὐ γίνονται, οὐδὲ Ἰθάκῃ Λάγως· οὐδ' ἐν Λιβύῃ Ὗς ἄγρια. οὐδ' ἐν Ῥηναίᾳ, τῇ πρὸς Δήλῳ, Γαλῆ. Præterea *Junonis Samiæ* & *Apollinis Samii* Templa multis & pretioſis Donariis ornavit, *Amaſinque Ægypti* Regem habuit Devotionis ſuæ Socium & Conſortem. *Amaſis* enim *Polycratis* erat Amicus & fœdere junctus, illiuſque gratia Donaria non pauca miſit in *Græciam*. Ita enim † *Herodotus*, Ἀνε-

---

* Ἱμείρετο γὰρ χρημάτων μεγάλως. *Herodot*. l. 1. c. 123.

‡ Τὴν δὲ Ῥήναιαν προσῆψε τῇ Δήλῳ Πολυκράτης ὁ Σαμίων βασιλεύς· Ad illud Idyll. 17. v. 70. Ἶσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλασεν Ἀπόλλων

† l. 2. c. 182.

θηκε.

θηκε δὲ καὶ ἀναθήματα ὁ Ἄμασις, πέμψας ἐς τὴν Ἑλλάδα· τοῦτο μὲν ἐς Κυρήνην ἄγαλμα ἐπίχρυσον Ἀθηναίης, καὶ εἰκόνα ἑωυτοῦ γραφῇ εἰκασμένην· τοῦτο δὲ, τῇ ἐν Λίνδῳ Ἀθηναίῃ δύο τε ἀγάλματα λίθινα, ϗ θώρηκα λίνεον ἀξιοθέητον· τοῦτο δ᾽ ἐς Σάμον, τῇ Ἥρῃ, εἰκόνας ἑωυτοῦ διφασίας ξυλίνας· αἳ ἐν τῷ νηῷ μεγάλῳ ἱδρύατο ἔτι ϗ τὸ μέχρις ἐμεῦ, ὄπισθε τῶν θυρέων. ἐς μέν νυν Σάμον ἀνέθηκε κατὰ ξεινίην τὴν ἑωυτοῦ τε ϗ Πολυκράτεος τοῦ Αἰάκεος.

Pythagoras Samus, cum Regem ſuum *Polycratem* videret, tanta apud *Amaſin*, *Ægyptiorum* Regem, auctoritate valere, Rogavit *Polycratem*, ut Literas ſuas dirigeret ad eundem *Amaſin*, Amicum & Hoſpitem ſuum, quo nempe daret ei poteſtatem, *Ægyptiorum* ſacerdotum Myſteria accedere, & eorundem Eruditionis participare; quod & factum eſt, ut oſtendit, ex *Antiphonte*, *Porphyrius* in Vita *Pythagoræ* Philoſophi, Ἀντιφῶν δὲ ἐν τῷ περὶ τοῦ βίου τῶν ἀρετῇ πρωτευσάντων, ϗ τὴν καρτερίαν αὐτοῦ (Πυθαγόρου) τὴν ἐν Αἰγύπτῳ διηγεῖται λέγων, τὸν Πυθαγόραν ἀποδεξάμενον τῶν Αἰγυπτίων ἱερέων τὴν ἀγωγὴν, σπουδάσαντά τε, μετασχεῖν ταύτης, δεηθῆναι Πολυκράτους τοῦ Τυράννου, γράψαι πρὸς Ἄμασιν τὸν βασιλέα τῆς Αἰγύπτου, φίλον ὄντα καὶ ξένον, ἵνα κοινωνήσῃ τῆς τῶν προειρημένων παιδείας· Ἀφικόμενον δὲ πρὸς Ἄμασιν, λαβεῖν γράμματα πρὸς τοὺς ἱερέας·

XII. Quod vero Divinum hominem & Philoſophum *Anacreontem* modo vocarim, quum tota illi *Poeſis*, ex confeſſo, juxta* *Ciceronem* ſit Amatoria, & in Sympoſiis & Commeſſationibus, ut plurimum verſetur; nequis id a me gratis dictum putet, audiamus aliorum Voces, colligamus ſuffragia, teſtium auctoritatem conſideremus. Et primo Liber *Gallicus* ſe offert, cui Titulus *Novi Dialogi Mortuorum* in quo *Ariſtoteles* & *Anacreon* hoc modo confabu

* *Tuſculan.* l. 4. §. 33.

lantur

lantur in Campis *Elysiis.* 1 Tom. Dialog. IV

Arist. Egone unquam ut credam, versificatorem " ullum ausum esse, se conferre cum Philosopho " mei Nominis & Famæ?

Anacr. " Tu quidem nomen Philosophi satis alte " deprædicas: Ast ego cum meis Versificationibus " nihilominus obtinui, *Sapiens* Anacreon vocari. Et " mihi videtur, quod *Philosophi* titulus minime " æquipolleat illi *Sapientis.*

Arist. " Illi, qui hanc tibi Qualitatem donarunt " non satis adverterunt, quid dicerent. Quid enim, " quæso, fecisti unquam, aut dixisti, quo illam " mereres?

Anacr. " Nihil quidem aliud ego me fecisse fate- " or, quam *Potare*, *Canere*, & *Amoribus* vacare; " mirarisque hoc pretio mihi *Sapientis* nomen dona- " tum; quum tibi vix tandem illud *Philosophi* con- " cesserint, quod tamen nec sine laboribus infinitis " conquisivisti Quantum enim nocturnarum lucu- " brationum permensus es, ut spinosas *Dialecticæ* " quæstiones dissolveres? Quantum item Volumi- " num corpus compaginasti, de rebus obscuris; " quæ nec tu quidem ipse forsan satis intellexeris?

Arist. " Tu scilicet Methodum cepisti commodi- " orem, qua ad *Sapientiam* pervenires. Nec ullam " puto Machinam reperiri posse magis idoneam. ad " Gloriam acquirendam, quam *Cithara* illa tua & " *Cyathus.* Quum magni homines pluribus suis " Vigiliis & Studiis minime sint eam consecuti.

Anacr. " Tu quidem Jocari præ te fers: Ast ego " hoc in me recipio, Quod magis fuerit Difficile, " *Potare* & *Canere*, quemadmodum ego, *Canebam*, " atque *Potabam*, quam *Philosophari*, quomodo tu " *Philosophatus* es. Ita enim *Canere* atque *Potare*, " id demum necesse erat, siquis meo more hæc fa- " cere velit, ut omnibus violentis Passionibus sit il- " lius Anima libera, ne quærat amplius, quod in " nobis non sit situm; at semper sit paratus, ita

" Tempus

" Tempus perpetuo accipere, ficut venerit; *&c.*

XIII. At *Anacreonti* παιδεραςίας dicam nonnulli impingunt; & Amafios ejufdem non paucos proferunt, de quibus aliquid hic dicendum.

Cleobulus. De *Cleobulo* primum videamus, quem fatalem *Anacreonti* Amicum * modo oftendimus ex *Maximo Tyrio*; qui tamen Vir gravis *Anacreontis* accerrimus propugnator, ut infra † probamns, *Angelus* ‡ *Politianus* ad hanc Hiftoriam alludit, excepto, quod *Bathyllum* ille pro *Cleobulo* fatis incogitanter dixerit,

Nam modo Threïcii *crinem miraris Ephebi,*
Nunc Samium *celebras, jubet* Adraftæa, Bathyllum,

Et de hoc *Cleobulo* fupereft etiamnum integrum *Odarion*, viz. XCIII. v. 1172. quod hic *Latinis* fuis numeris juvat donare.

O Rex, cuncta domans Amor,
Cui Nymphæ Oceanitides,
Purpureo & Venus *ore,*
(Auro tempora cui nitent)
Colludunt: Colis & nimis
Altum culmina Montium;
Te quæso, Bonus ô mihi
Adfis, votaque inaudias,
Quæ gratiffima fundo.
Confultor bonus infuper
Cleobulo *fieri velis:*
Novi namque, Amor ut meus
Jam nunc fit tibi gratus.

Siquis ex hac Oda conjecturam facere velit, nihil aliud, nifi probum, caftum, &, ut hodie vulgo voca-

* §. v, † §. XIX. *&c.*
‡ Nutritia. v. 585.

mus,

mus, *Platonicum* amorem exhinc colligendum putes, amorem nempe Homini Deoque approbandum; de quo *Plato*, *Xenophon*, *Maximus Tyrius*, *Apuleius*, *Hierocles*, *Famianus Strada*, *Johannes Picus Mirandula* & Nos alicubi in Notis ad *Euripidem* & *Anacreontem* diximus & infra etiam in hac * *Vita* dicemus.

Smerdias. XIV. De *Smerdia* accepimus, quod is *Thrax* esset ortu, ex Regio genere, Formæ certe illius liberalis, quam *Euripides* vocat εἶδος ἄξιον τυραννίδος, atque idcirco captus à quibusdam *Græcis*, dono cesserit *Polycrati*. Ita quidem *Maximus Tyrius*, §. x. Σμερδίης Θρᾷξ, ἁλοὺς ὑπὸ Ἑλλήνων, κάλλους μειράκιον βασιλικοῦ, ὀφθῆναι γαῦρον, ἐκομίσθη δῶρον τυράννῳ Ἴωνι, Πολυκράτει τῷ Σαμίῳ· ὁ δὲ ἥσθη δώρῳ, καὶ ἐρᾷ Πολυκράτης Σμερδίου καὶ αὐτῷ συνερᾷ ὁ Τήϊος ποιητὴς Ἀνακρέων· καὶ Σμερδίης παρὰ μὲν Πολυκράτους ἔλαβε χρυσὸν καὶ ἄργυρον, καὶ ὅσα εἰκὸς μειράκιον καλὸν παρὰ τυράννου ἐρῶντος· παρὰ δὲ Ἀνακρέοντος, ᾠδὰς καὶ ἐπαίνους, καὶ ὅσα εἰκὸς ἦν παρὰ ποιητοῦ ἐραστοῦ. Et visus est *Polycrates* aliquando hujus Pueri causa Zelotypia quadam hujus sui Rivalis ingeniosissimi correptus fuisse, ut *Ælianus* refert, *Var. Histor.* l. IX. c. IV. Ἀνακρέων ἐπῄνεσε Σμερδίην θερμότερον, τὰ παιδικὰ Πολυκράτους. εἶτα ἥσθη τὸ μειράκιον τῷ ἐπαίνῳ, καὶ τὸν Ἀνακρέοντα ἠσπάζετο εὖ μάλα σεμνῶς ἐρῶντα τῆς ψυχῆς, ἀλλ᾽ οὐ τοῦ σώματος· μὴ γάρ τις ἡμῖν διαβαλλέτω πρὸς θεῶν τὸν ποιητὴν τὸν Τήϊον, μηδ᾽ ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω· Ἐζηλοτύπησε δὲ Πολυκράτης, ὅτι τὸν Σμερδίην ἐτίμησε, καὶ ἑώρα τὸν ποιητὴν ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀντιφιλούμενον· καὶ ἀπέκειρε τὸν παῖδα ὁ Πολυκράτης. ἐκεῖνον μὲν αἰσχύνων, οἰόμενος δὲ (καὶ) λυπεῖν Ἀνακρέοντα. ὁ δὲ οὐ προσεποιήσατο αἰτιᾶσθαι τὸν Πολυκράτην, σωφρόνως καὶ ἐγκρατῶς. μετήγαγε δὲ τὸ ἔγκλημα ἐπὶ τὸ μειράκιον, ἐν οἷς ἐπεκάλει τόλμαν αὐτῷ καὶ ἀμαθίαν, ὁπλισαμένῳ κατὰ τῶν ἑαυτοῦ τριχῶν· τὸ δὲ ᾆσμα τὸ ἐπὶ τῷ

* §. XIX. &c.

πάθει τῆς κόμης Ἀνακρέων ἀσσάτω. Rem. tangit *Stobæus* ex *Phavorino*, Πρὸς ταῦτα γελοῖος ἂν φανείη ὁ Ἀνακρέων καὶ μικρολόγος, τῷ παιδὶ μεμφόμενος, ὅτι τῆς κόμης ἀπεκείρατο, λέγων ταῦτα, Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς κόμης ἄμωμον ἄνθος. Vid. ad v. 1223. Item *Antipater Sidonius*, infra ad v. 1554. Ἡ κίκοννα Θρηκὸς Σμερδίεω πλόκαμον. *Angelus* quoque *Politianus*, ut supra, §. XIII.

Nam modo Threicii *crinem miraris Ephebi.*

Hanc denique rem tangit, * *Athenæus*, qui eodem tempore *Polycratis* moderationem laudat, Ἐκ πάντων οὖν τούτων ἄξιον θαυμάζειν τὸν τύραννον, ὅτι οὐδαμόθεν ἀναγέγραπται γυναῖκας, ἢ παῖδας μεταπεμψάμενος, καίτοι περὶ τὰς τῶν ἀρρένων ὁμιλίας ἐπτοημένος, ὡς καὶ ἀντερᾷν Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ, ὅτι καὶ δι' ὀργὴν ἀπέκειρε τὸν ἐρώμενον.

XV. Erat etiam Adolescens *Samius*, nomine *Bathyllus*, Amasius *Polycratis* necnon *Anacreonti* in deliciis; ut putarit aliquis, ex Poematiis illius conjecturam faciens; nam & *Odæ* IX. XII. XVII. XXII. XXIX. illius omnes mentionem faciunt, ut illorum temporum maxime formosi Pusionis; quod ipse disertis verbis affirmat, *viz.* v. 139: *&c.*

Bathyllus.

Anacreon *suum me*
Remisit ad Bathyllum,
Bathyllum, *ubique forma*
Qui regnat, imperatque.

Illius denique formam per partes graphice describit, tota illa *Oda* XXIX, à v. 425. Ejusdem vero statuam *Apuleius Madaurensis*, quam in *Junonis Samiæ* Templo ipse viderat, his verbis describit, *Floridorum* l. 1, "Vel inde ante Aram, *Bathylli* statua, à *Polycrate* "tyranno dicata; qua nihil videor effectius cognovisse. Quidam *Pythagoræ* illam falso existimant. "Adolescens est visenda pulchritudine, Crinibus fronte parili separatu per Malas revulsis. Pone au-

* fol. 540.

tem

"tem Coma prolixior interlucentem Cervicem scapalarum finibus obumbrat. Cervix succi plena; Malæ uberes; Genæ teretes; ac modico Mento Facies. Eique prorsus Citharœdicus status, Deam conspiciens, Canenti similis. Tunicam picturis variegatam deorsus ad pedes dejectus ipsos, *Græcanico* Cingulo. Chlamyda velat utrumque Brachium adusque articulos Palmarum. Cætera decoris Histrici dependent. Cithara baltheo cœlato apta strictim sustinetur. Manus ejus teneræ, procerula Læva, distantibus Digitis, nervos molitur, Dextra psallentis gestu suo pulsabulum Citharæ admovet, ceu parata percutere. Cum Vox in Cantico interquievit, interim Canticum videtur ore tereti, semihiantibus in conatu Labellis, eliquare. Verum hæc quidem statua esto cujuspiam Puberum, quem *Polycrati* tyranno dilectus *Anacreon Teius*, Amicitiæ gratia, cantillat.

Quin *Bathylli* hujus Imaginem, una cum *Anacreontis*, adhuc dum visendam, in *Fulvii Ursini* Nomismate æreo exhiberi, probat *Johannes Faber Bambergensis*, ut mox videbimus, §. XXXIV.

Huc omnino *Horatii* Testimonium attexendum, quod ille quidem ex vulgi fama traditum avidius accepit, in sui Amoris honestamentum, *Epod*. §. XIV.

Non aliter Samio dicunt arsisse Bathyllo
Anacreonta Teium:
Qui persæpe cava testudine flevit amorem,
Non elaboratum ad pedem,

Nec pretereundus *Pont*, de stell,

Nirea *sic perhibent & amatum à Vate* Bathyllum,
Pictum oculis, fuscumque Coma, roseumque Labellis.

XVI, Est & alius *Anacreonti* imputatus Amasius, cui nomen *Megistes*, de quo *Leonidas* Ta-
Megistes. rentinus infra ad v. 1583. Μέλπει δ' ἢ Βάθυλλον ἐφίμερον, ἢ Μεγιστᾶν. Item *Antipater Sidonius*, v. 1553. Ἢ πρὸς Εὐρυπύλην τετραμμένος, ἢ Μεγιστῆν. Et *Simonides*, v. 1537. Ἀλλ' ὅτι

τ̃ χαρίεντα μεθ' ἠϊθέοισι Μεγιςέα, Καὶ τ̃ Σμερδίεω Θρῆκα λέλοιπε πόθον. Quin ipse *Anacreon* ejusdem meminit, v. 1100. Μεγιςῆς ὁ φιλόφρων, κ. λ.

XVII. Et hi sunt, quorum Pulchritudinem vel deperibat *Anacreon*, vel certe laudabat, de qua re mox accuratius, quando de illius amore erga Fœminas nonnihil quoque prius dixerim. Et *Sappho*. primo, *Sapphonem* Poetriam *Lesbiam* ex *Mitylene* amasse dicitur *Anacreon*; quod restatur *Hermesianax Colophonius*, in Tertio Elegiarum.

Καὶ γὰρ τὴν ὁ μελιχρὸς ἐφ' ἀμίλησ' Ἀνακρείων
Στελλομένω πολλαῖς ἅμμιγα Λεσβιάσιν.
Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν σφελιπὼν Σάμον, ἄλλοτε δ' αὐτὴν
Οἰνηρὴν δείρασιν κεκλιμένην πατρίδα,
Λέσβον ἐς εὔοινον. ———

Teius *hic etenim* Sappho *mellitus amavit*,
Lesbiadas *plures inter ut emicuit*,
Nam nunc ille Samum, *Patriam nunc ille reliquit*,
Eversam dudum Marte sub armisono.
Vinosam in Lesbon.

Et *Chamæleon* in libello de *Sapphone* tradit, Nonnullos asserere, *Anacreontem* in eam scripsisse Poemation, cujus Fragmentum exhibemus ad v. 1203. ad quod putatur illa reddidisse responsum, versu pure *Sapphico*,

Κεῖνον, ὦ χρυσόθρονε Μῦσ', ἔνισπες
Ὕμνον, ἐκ τῆς καλλιγύναικ@ ἐσθλᾶς
Τήϊ@ χώρας ὃν ἄειδε τερπνῶς
Πρέσβυς ἀγαυός.

Quem locum, nequaquam pari elegantia, Metro certe eodem, ita verto,

Illud, aurato-solio Camœna,
Ipsa tu dixti modulata Carmen,
Teius *Vates proprio quod ad Nos*
Fudit ab ore.

Athenæus, fol. 599. quidem *Hermesianactem* falli ait. ipse falsus, ut mox videbimus. Ἑρμησιάναξ σφάλλεται,

ται, συγχρονεῖν οἰόμενος Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέοντα, τὸν μὲν κατὰ Κῦρον, καὶ Πολυκράτην γενόμενον, τὴν δὲ κατ' Ἀλυάττην τὸν Κροίσου πατέρα. Hæc *Athenæus* contra *Hermesianactem*; nec tamen ille *Chamæleontem* interea impugnare audet, quod si maxime faceret, minime tamen promoveret; nam συγχρονισμὸς vel hinc demonstratur. *Sapphus* frater *Charaxus* amavit *Rhodopin*, quam *Doricen* vocat *Athenæus*, *Æsopi* olim conservam, ut *Herodotus* in *Euterpe* & *Lilius Gyraldus* in *Sapphus* Vita. *Æsopus* autem *Crœso* σύγχρονος & familiaris, qui & *Solonem* jam senio gravem monuerat, in congressibus cum *Crœso*, ἢ ὡς ἥδιστα, ἢ ὡς ἥκιστα λαλεῖν. *Crœsus* & *Cyrus*, *Polycrates* & *Anacreon* aliquo tempore σύγχρονοι, *Thalete* & *Solone*, reliquisque septem Sapientum jam senio vergentibus; nam *Thales*, primus omnium Sapientum mortuus est, *Olympiade* LVIII. valde senex, *Anacreonte* vix tum Undecenni. Circa Decimum quintum *Anacreontis* nata est *Sappho*, paucis annis ante victum à *Cyro* *Crœsum*, florentibus jam Sapientum aliquot; & quum illa viginti quinque annorum esset, tum *Anacreon* erat Quadragenarius; quo fere tempore canescere homines incipiunt, unde ipse *Anacreon* de *Sapphone* & ad eam, v. 1207.

Σὲ γὰρ φίλτρ' ἐμὸν ἦτορ
Συμπαίζειν προκαλεῖται.
Ἡ δ', ἔστιν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
Λευκὴ γάρ, καταμέμφεται·
Πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει.
Nam desiderium tui
Cor nunc sollicitat meum.
Ast illa, ex Mitylene
Procax virgo, meam comam,
Namque est candida, vellicat:
Novo ardescit & igni.

Verum illa quidem circa Tricesimum quintum æ-

tatis annum fatis concessit, *Anacreon* post illam Triginta amplius annis durabat; ad Octogesimum enim quintum Vitam extendebat, teste *Luciano* in Macrobiis. At quum *Sappho* illa formæ fuerit minus venustæ, brevis enim & fusca fuisse dicitur * *Ovidio*, & *Maximo Tyrio*, suspicetur aliquis, *Anacreontis* hunc amorem non nisi pium & castum; qualem omnes ingenui homines erga doctas & ingeniosas Mulieres gerunt, quantumvis aspectu minus liberali; quare & ipsa dicit ibidem, *At mea cum legeres, etiam formosa videbar.* Et eadem a *Socrate* Pulchra vocatur, ut mox videbimus §. XXV. Certe ita *Maximus Tyrius*, Ἥπου Σαπφοῦς τῆς καλῆς· οὕτω γὰρ αὐτὴν ὀνομάζειν χαίρει Πλάτων, διὰ τὴν ὥραν τῶν μελῶν, καίτοι μικρὰν οὖσαν καὶ μέλαιναν.

Eurypyle.

XVIII Memoratur & alia *Anacreontis* Amasia *Eurypyle* nomine; de qua *Antipater Sidonius* in illo versu, quem supra laudavimus §. XVI. in *Megisteos* Capitulo. *Meleager* item de *Anacreonte*, v. 1614.

> Ὄφα καὶ σὺ Δηοῦς οἰνώμενος ἁβρὰ χορεύσῃς,
> Βεβληκὼς χρυσῆν χεῖρας ἐς Εὐρυπύλην.

Ipse denique *Anacreon* illius meminit v. 1146.

> Ξανθῇ δ᾽ Εὐρυπύλῃ μέλει
> Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων,

Nec illam præterit *Angelus Politianus*, inter *Anacreontis* amatas; ita enim canit.

> *Nunc teneram* Eurypylen, *tenerumque* Megistea *laudas.*

Est & alia, sine nomine, ab *Anacreonte* tamen non parum, celebrata, cujus Formam operoso Ingenio describit a v. 391. ad 424. inclusive; nisi forte illa quoque sit *Eurypyle*, aut quod rectius puto, Poetici potius caloris fœtus. Meminit & ipse alias *Thraciæ* cujusdam Puellæ, ad v. 946. quam item amasse putatur si ex Ingenio licet argumentum sumere. Nam, ut id quoque concedamus, tota illi Vita amoribus va-

* Epistola, *Sappho Phaoni*,

cavit

cavit, ut *Suidas*, Βίος δὲ ἦν αὐτῷ πρὸς ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν. Et *Antipater Sidonius*, v. 1557. elegantissime.

> Τέλσσοις γάρ, Μέσγησι, Διωνύσῳ καὶ Ἔρωτι,
> Πρέσβυ, καταπεπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος.

Et *Amor* ipse in sua ad defunctum *Anacreontem* θρηνῳδίᾳ, v. 1460.

> Ὁ σὸς δ' ὅλος βίος μοὶ
> Ἐράσμιος καλός τε,
> Ἴσον παῖς ἀοιδαῖς·

Atque iterum, v. 1472.

> Σὺ δ' αὖ θέραψ φέρεις,
> Πιστός τε καὶ βέβαιος,
> Ὅλον βίον θελήμων
> Ἐμοὶ κρατεῖν ἔδωκας.

Videtur tamen, non nisi sero, Conjugium iniisse, ut notamus ad *Oden* XLIV. idque cum Fœmina provectioris paulo ætatis; quam tamen ex animo amavit, si recte ex illius somnio auguror. Verum nunc de illicito illius amore quærendum.

XIX. *Cleobulum*, *Smerdin*, *Bathyllum* & *Megisten* laudavit *Anacreon*, nec enim diffitemur, haud perfunctorie; Unde *Critici* vocarunt eum φιλόπαιδα, hoc est, ob Versus characterem, ut *Euripidem* vocabant μισογύνην. Quos titulos indocti, & invenusti homines ad ipsos Poetas traxerunt; quanquam nec inficete *Simonides* eadem voce sit usus de Cithara, ut infra v. 1526. Παννύχιος κρέκοι τὴν φιλόπαιδα χέλυν.

Quodad Puerorum, aut Puellarum, laudationes attinet, sæpe id quidem factum videmus, sine ullo Animi affectu. Quotusquisque enim est Poetarum, qui Virginum & Puellarum formam Versibus suis non aliquando commemoravit? Quotusquisque, qui non aliquas summa alacritate, summo animi studio, summaque verborum contentione, tanquam Amator esset ipse revera, *Poetice* descripsit, laudavit, fidem imploravit? Quas tamen nec amavit, nec amare

vel

vel potuit, vel voluit, vel auſus erat; tantum illas, alieno nomine, non ſuo compellavit; nonnullas nec vidit unquam, nec aliquando vel nomine tenus novit: Ad aliorum tantum preces hos ludos luſitavit; quod a meipſo factum ſateor & ab innumeris aliis quotidie factum ſcio.

Ita plurimi de *Vino* & *Venere*, tanquam de Poetarum Communibus locis, tractare ſolent. Ita *Anacreon* ſcripſit *Oden* XXXII, Εἰς τοὺς ἑαυτοῦ ἔρωτας, in qua innumeras ex omnibus *Aſia* & *Europa* Gentibus Puellas ſibi charas commemorat; quem locum *Couleius* noſter imitatur, in *Oda*, cui titulus, *The Chronicle*, ubi plus centum Amicas enumerat; qui revera cum Unicam tantum haberet, præ nimia tamen Verecundia, nunquam illam licet in iiſdem ædibus manentem, de Amore compellare eſt auſus; quod ex certa relatione accepimus. Idem ille, cum *Sobrius* eſſet Vita, ſæpe in ſcriptis *Ebrioſum* ſe ſimulat, qua re nihil frequentius apud Poetas.

Quod ſi Amatoriæ compellationes ad Pueros factæ alicubi apud *Anacreontem* occurrant, poſſunt hæ quidem & debent factæ intelligi a Perſonis ſequioris ſexus, quando Poetæ ipſius Perſona minime indicatur, ut notamus ad illud, v. 1073. Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων, *Minime eſſe neceſſe, ut hæc in ſua Perſona proferat Poeta: potuit Mulieri cuidam hæc verba affingere.*

Et hi quidem Luſus Poetici ſi tam rigidos Cenſores inveniant, Neſcio, quis Mortalium integer ex omni parte ſit evaſurus. Omnes fere Doctrina, Ingenio, & Indole Viros inſignes ſimul obruunt & condemnant. Nec *Homerum* ipſum intactum relinquunt; unde *Horatius* per jocum, licet in ſui Vitii patrocinium.

Laudibus arguitur Vini vinoſus Homerus;

nec *Homerum*, inquam, neque *Socratem* ipſum, neque *Platonem*, aut *Xenophontem*, nec *Virgilium*, neque *Couleium*, tutos aut indemnatos relinquunt.

Ve-

Verum de hujusmodi Lusibus dicendum. quod *Apuleius*, in Apologia, de Amatoriis *Platonis* Versiculis dixerat, *Tanto sanctiores habendi sint, quanto pudicitius compositi, quanto simplicius professi. Namque hæc & id genus omnia Dissimulare & Occultare, Peccantis; Profiteri & Promulgare, Ludentis est. Quippe Natura* Vox *Innocentiæ*, Silentium *Maleficio distribuitur*. Præterea attendenda sunt, quæ notamus ad *Euripidis* Dictyn, v. 2. & *Oedipum*, v. 17. & ad *Anacreontis* v. 1186.

XX. De *Platonico* quidem Amore dixerunt & alii, post ipsum *Platonem* & *Xenophontem*, ut *Æschines* contra *Timarchum*, *Hierocles* de Providentia & Fato, p. 70, *Apuleius*, *Famianus Strada*, Prolusion. l. 1. §. 5. Poetic. p. 172. *Johannes Picus Mirandula* super *Hieronymo Benivieni*, inter *Thomæ Stanlei* Poemata, & alii quamplures. *Platonis* Cliens & Discipulus est habitus *Virgilius*, omnium fere Poetarum castissimus, qui hujusmodi Amorem eleganter depingit in * *Euryali* & *Nisi* Personis, concludens cum hoc Ephiphonemate, *Gratior est pulchro veniens è corpore Virtus*. Aliud hujus rei suavissimum Exemplum habemus in *Ptolemæo* Rege & *Galete* puero. † Πτολεμαῖος ὁ βασιλεὺς ἐρώμενον εἶχε Γαλέτην ὄνομα, ἰδεῖν κάλλιστον· ἀμείνων δὲ ἦν ἄρα τῷ μειρακίῳ γνώμη τῆς μορφῆς· πολλάκις γοῦν αὐτῷ καὶ ὁ Πτολεμαῖος ἐμαρτύρει, καὶ ἔλεγεν, Ὦ ἀγαθὴ κεφαλή· κακοῦ μὲν οὐδεπώποτε οὐδενὶ γέγονας αἴτιος· πολλοῖς δὲ καὶ πολλὰ ἀγαθὰ προὐξένησας. Ὁ μὲν ἵππευε σὺν τῷ βασιλεῖ τὸ μειράκιον· ἰδὼν δὲ πόῤῥωθεν ἀγομένους τινὰς τὴν ἐπὶ θανάτῳ, οὐ ῥαθύμως εἶδεν· ἀλλ᾽ ἔφη πρὸς τὸν Πτολεμαῖον. Ὦ βασιλεῦ, ἐπεὶ, κατά τινα Δαίμονα τῶν ἀγομένων ἀγαθὸν, ἐπὶ ἵππῳ ἐτύχομεν ὄντες, φέρε, εἴ σοι δοκεῖ, τὴν ἔλασιν ἐπιτείναντες καὶ συντονώτερον ἐπιδιώξαντες, Δι

* Vid. Æn. l. 5. v. 295. & *Brodæi* Miscellan. l. 5. c. 35.

† *Ælian*. Var. Histor. l. 1. c. 30. *Cæl. Rhodigin*. l. 13. c. 15.

ὁσιορεῖ τοῖς δειλαίοις γινώμεθα Σωτῆρες ἔνθα καὶ ἀγαθοὶ παραστάται· τοῦτο δὴ τὸ λεγόμενον ἐπὶ τῶν θεῶν τέτων· Ὁ δὲ ὑπερησθεὶς αὐτοῦ τῇ χρηστότητι, καὶ τὸ φιλοίκτιρμον ὑπερφιλήσας, καὶ ἐκείνους ἔσωσε, καὶ ἐπὶ πλέον προσέθηκε τὸ φίλτρον τοῦ καθ' αὐτὸν ἔρωτος.

Talis perhibetur fuisse *Charitonis* Amor & *Melanippi*, de quibus Oraculum,

Θείης ἡγητῆρες ἐφημερίοις φιλότητος,
Εὐδαίμων Χαρίτων καὶ Μελάνιππος ἔφυ.

Qui sanctum induxere hominũ sub pectus Amorem,
Et Chariton *felix &* Menalippus *erat.*

Hi enim, quum in *Phalariden* Tyrannum conjurassent, ab eodem deprehensi & tormentis subjecti, tam luculentum Constantiæ specimen ediderunt, ut in eorum admirationem abreptus *Phalaris* Vitam utrisque condonarit. Et hoc illius factum *Apollo* probavit, eaque propter ejusdem necem in plures annos distulit, ut *Athenæus* lib. 13. fol. 602. & *Ælianus* Var. Hist. lib. 2. cap. 4. *Suid. v.* Ἀναβολή· Credibile est, Talem fuisse Amicitiam *Herculis & Hylæ*; *Thesei & Pirithoi*; *Pyladis & Orestæ*; *Pythiæ & Damonis*; *Achillis & Patrocli*; certe *Jonathanis & Davidis*. Nec sacer *Athenæ:* l. 13. c. 2. *Epaminondæ* Manipulus nobis oblivifcendus, de quo *Plutarchus*. in *Pelopida Erasmus* in Adagio, *Sacer Manipulus*, item *Sabellicus & Cælius Rhodiginus*.

XXI. Et multi sane magni Authores libere de aliis loquuntur: *Ibycum Rheginum & Archilochum Parium* Impudicitæ & amoris flagitiosi damnant. Nemo tamen idoneæ auctoritatis *Anacreontem* unquam vel *Ebrietatis*, vel *Lasciviæ* taxavit; nisi quod forte jocosi *Poetæ & Pictores* aliquot ipsius aliquando *Personæ* attribuant figurate, quod de *Versu* tantum illius, revera dicendum fuit; de qua re accuratius nos infra, §. xxxiv. vel nisi quod Ἀδέσποτον forte Epigramma, ut v, 1602. cujus tamen Sensus, si dextre capias, Illum æque Pueris & Puellis, hoc est Amatoribus utriusq; sexus, charum probat; aut *Scholiastes* aliquis, ex ipsius Poetæ locis quibusdam male intellectis, vel

ex

ex Veterum picturis & vulgari fama, seu joco, sive serio, utrumque concluserint. Ast illi, qui ita asserunt, vel ita credunt, non satis attenderunt ad ipsum hujus Poetæ Genium; ad apertos locos, quibus non perfunctorie *Sobrietati, Castitati & Philosophia* velificatur; ad Amicorum istius & Patronorum testimonia, hominum quidem illorum istius & proximæ ætatis sapientissimorum & elegantissimorum, solo populari joco transversim abrepti; nec memores *Ovidiani* versiculi, *Tristium* lib. 2.

Vita Verecunda est, Musa jocosa mihi;

nec *Martialis* effati,

Lasciva est Nobis pagina, Vita proba;

vel *Catulliani* istius,

Nam Castum esse decet pium Poetam
Ipsum, Versiculos nihil necesse est;

aut illius demum *Hadriani* Imperatoris, de *Voconio* Poeta, Amico suo,

Lascivus Versu, Mente pudicus eras.

Quanquam in omnibus iis, quæ hodie quidem extant, utut jucunda & hilaria videantur, nihil certe occurrit flagitiosum, aut incestum; ne vel unicus locus, quod Virum pium & probum merito offendat. Quid, quod ipse Poeta, quando maxime ineptire videtur, sæpe testatur, se figurate tantum loqui, ut in his v. 1022.

Φιάλην πρόπινε παισὶ,
Φιάλην λόγων ἐρατεινήν.

Et in hujusmodi similibus aliis haud paucis, quæ omnia Poetæ seriam *Sobrietatem*, simulatam *Ebrietatem* docent, ut ostendo ad v. 1015. & plenius infra, ad § XXIII.

XXII. Præterea, quod statim probaturus sum, Multi Sapientes, Probi, Graves & magnæ Auctoritatis Viri *Anacreontem* serio laudarunt, ut *Castum, Sobrium & sapientem* Poetam; quorum sane Testimonia longe mihi plures facienda videntur; quam oscitantum quorundam *Grammaticorum*, aut *Scholiastarum* anonymo-

nymorum effutitiæ Assertiones; qui aut ipsi parum intelligunt, aut ab aliis male intelliguntur. Illi nempe *Pindarum* φιλόχρυσον vocant, ob nihil aliud, quam quod Comparationibus cum *Auro* factis ut-plurimum gaudeat; de qua re, ita Nos olim in locum, Ὁ δὲ χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ ἅτε διαπρέπει νυκτὶ μεγάνορος ἔξοχα πλούτου, cui alium similem locum confero, Κτεάνων δὲ Χρυσὸς, αἰδοιέστατον, & demum progredior, "Ex his & similibus locis, sunt, qui *Pindarum* oppido nimis *Avarum* fuisse colligant & "*Auri* paulo *amantiorem*, ex laudibus nempe istius "Metalli, quas passim adornat: quibus ego miror, "in mentem non venisse, Illum etiam immoderatum "*Aquæ potorem* dicere, nimirum quam toties de-"prædicat, ut Ἄριστον μὲν ὕδωρ *&c.* Verum quia "de temeraria nonnullorum Criticorum opinione, "aut eorum certe verbis perperam intellectis, quo"rundam animos jamdiu insedit istiusmodi suspi-"cio, amovenda nobis & amolienda Optimo Poetæ "temere & indigne facta Calumnia. Et sane in "*Pindari* Vita ostendimus, Illum Liberalem erga "Deos, quibus *Donaria* magna & *Anathemata* & "etiam *Templa* dedicavit; item erga Hospites Bene-"volum & Largum, ut in Cives quoque suos Be-"neficum, quod testatur illud *Leonidæ Tarentini* "Epigramma, *Antholog.* fol. 272.

Ἤπιος ἦν ξείνοισιν ἀνὴρ ὅδε, καὶ φίλος ἀστοῖς,
Πίνδαρος, εὐφώνων Πιερίδων πρόπολος.

Candidus hic Vir erat Peregrinis, *charus Amicis*
Pindarus, *eximius* Pieridum *famulus*,

Quin ipsius Pindari verba in hanc rem spectantia liceat proferre, *Nemeonic.* VIII. v. 63.

Χρυσὸν εὔχονται, πεδίον δ᾽ ἕτεροι
Ἀπέραντον· ἐγὼ δ᾽ ἀστοῖς ἁδὼν καὶ
Χθονὶ γυῖα καλύψαιμ᾽
Αἰνέων αἰνητὰ, μομφὰν δ᾽
Ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.

Auro inhient alii & poscant sibi jugera centum;

Mihi

Mihi sat erit placuisse meis;
Sic tumulo mea membra reponam,
Laudibus haud indigna laudans,
Atque Malis nigrum nomen inurens,

Deinde ostendo, Omnem *Avaritiam* à *Pindaro* damnari, præsertim in Poetis; atque ita demum progredior. "Critici ergo, qui illum φιλόχρυσον vo-"cant, non ad *Ingenium* illius & *Indolem* spectant, "verum ad *Dicta*, quibus plus semel egregie ornat "illud Metallorum fulgidissimum; eodem nempe "modo, quo * *Euripidem* μισογύνην nuncupabant, "non quod ille *Mulierum Osor* Natura extiterit, bis "enim erat Conjugio irretitus; verum quod de iis "ita sit locutus, quasi talis esset, quomodo etiam "*Anacreontem* Amore & Vino supra modum dele-"ctatum esse dixerint, quod, ut *Cicero* ait, *Illius tota* "*Poesis sit Amatoria*; quodque *Cleobuli*, *Smerdiæ*, "*Bathyllique* formam tantopere celebraret, & tam "frequenter ad Pocula invitaret. quasi Nemo posset "esse *Sobrius*, nisi Vini & Hilaritatis sit juratus ho-"*stis*; neque *Castus*, nisi Cæcus omnino & pulchri-"tudinis telis minime penetrabilis. Cum tamen "*Xenophon* & *Maximus Tyrius* eo magis *Agesilai* "Temperantiam laudandam censuerint; quod *Megabaten Spithridatæ* filium formosissimum Ado-"lescentem miraretur quidem summopere, nec "tamen ullo modo Puerum, etiam volentem & "ultro annitentem, ad Osculum vellet admittere. "Nam & *Veritatis* & *Philosophiæ* studiosi Formam "eximiam haud inviti laudabunt, alias enim Menda-"cio uterentur, & Cæci prorsus aut Invidi essent "habendi; at nec contra fas jusque expetent, ne-"que abutentur. Ita quidem *Antenor* & *Trojani* "seniores *Helenæ* pulchritudinem mirifice efferebant, "*Homer.* Iliad γ. v. 156.

---

* Vita §. XIX.

Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.
Haud sane indignum, Teucros Graiosque furentes
Ob tales oculos discrimina tanta subire:
Tantus in ore Decor, Divisque simillima Forma.

" Iidem tamen, qui tantopere laudant, minime cu-
" piunt; quando tanto cum damno suo, periculo,
" & dedecore, atque infamia stiparetur: Quare pro-
" cul etiam ablegandam pronuntiant, *ibidem*,

Ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω·
Μηδ' ἡμῖν, τεκέεσσί τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο.
At licet haec Facies, Danaum cum classe recedat,
Nec nobis, nostrisque ferat discrimina Natis.

" Quapropter, ut semper, eleganter *Afranius*, Ama-
" bit sapiens, cupient caeteri. Nec enim vere *Amor*
" dicendus est is Affectus, qui in *Lasciviam* trahit:
" Est *Concupiscentia*, est *Libido*, est Ignis *Gehenna*; nec
" venerabili illo & sanctissimo *Amoris* titulo hone-
" stari debet.

Σεμνὸς ἔρως ἀρετῆς· ὁ δὲ Κύπριδος αἶσχος ὀφέλλει.
ut ait *Phocylides*, v. 62.
Sanctus Amor Caeli, Veneris sed dedecus auget.

" Hunc itaque *Criticorum* morem attendendum mo-
" neo, quo Auctores singulos *Epithetis*, non eorun-
" dem *Personas* attingentibus, verum ad *Scripta* eo-
" rum proprie pertinentibus, ornare soleant, quod
" qui minus attendunt, & *Anacreontem* οἰνοπότην &
" *Euripidem* μισογύνην & *Pindarum* φιλόχρυσον, imo
" *Auri* & *Mellis* avidum suspicentur; quomodo &
" ipse Divinus *Psalta*; qui Comparationibus ab *Auro*
" & *Melle* sumptis similiter gaudere videtur, ut
" *Psal*. 19. v. 10. & 119. v. 72.

XXIII. Verum hi *Catones* hoc ex me audiant, Nihil omnino, quod supra §. XXI. dixerim, in toto hoc *Anacreonte*, possunt illi nobis objicere, quod Auribus honestis ingratum aut injucundum, probis Moribus inimicum, casto, sobrioque Homine in-

dignum,

dignum, aut Juventuti φιλολόγῳ damnosum. Nec tamen desunt, qui in *Vaticano* MS. extare dicant non pauca, omni nequitia referta; quæ ego *Anacreontia* facile concesserim, *Anacreontis* esse, id pertinaciter pernegandum sentio; quod & Stylo ipso & Carminis, atque Materiæ diversitate probari potest. In hac saltem Editione, omnia jucunda, & elegantia, Multa certe Gravia, honesta & Vitæ humanæ ultilissima reperiet Lector, non prorsus ἀναφρόδιτος. Versus omnes hilariori Vultu arrident, Voces castæ; Sensus interior Moralis Philosophiæ plenus; unde summo illum jure *Socrates*, qui ipse ἀνδρῶν ἁπάντων σοφώτατος ex * Oraculo agnitus erat, τὸ σοφὸν Emphatice vocare non dubitavit, ut mox narrabimus, §. xxv. In risum solvetur Criticus infimi subsellii, quando *Anacreontis* sobrietatem audiverit me defendentem, & in memoriam mihi statim revocabit, quod ipse supra, ad §. v. ex *Maximo Tyrio* attulerim; quomodo aliquando Ebrius in *Cleobuli* nutricem impegerit. At ego, *Anacreontem* nunquam *Ebrium* fuisse; nusquam affirmo; *Ebriosum* fuisse, id dego, multosque mecum negantes habeo. Quis nescit differentiam inter *Peccatum* & *Vitium*, inter *Actum* & *Habitum*? *Anacreon* quidem eo tempore valde Juvenis erat, & in festivo *Neptuni* epulo, in *Panionio*, hoc est solennitate publica omnium *Ioniæ* Civitatum, agebat, quando solent homines Coronari, & liberius Genio suo indulgere. Quin vox ipsa Μεθύειν, quasi μετὰ τὸ θύειν dici videtur, quod Veteres iu Deorum sacrificiis, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ. hilarioribus se mutuo poculis invitarent: de qua re multa scitu non indigna *Hoelzlinus* in *Apollonii Rhodii* Argonaut. l. 1. v. 1150. Nihilominus *Anacreontis* nostri sobrietatis testis erit nobis non futilis *Athenæus*, qui cum plurima illius hilariora Carmina passim memoret, *Probitatem* ta-

* *Suidas* v. σοφός. Vid. *Euripidis* Vita §. xx.

men Auctoris & *Temperantiam* disertis his verbis commendat, fol. 429, Ἄτοπ☉ δὲ Ἀνακρέων, ὁ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ποίησιν ἐξαρτήσας μέθης. τῇ γὰρ μαλακίᾳ καὶ τῇ τρυφῇ ἐπιδοὺς ἑαυτὸν ἐν τοῖς ποιήμασι, διαβέβληται· οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν, ὅτι ΝΗΦΩΝ ἐν τῷ γράφειν καὶ ΑΓΑΘΟΣ ὤν, προσποιεῖται μεθύειν, οὐκ οὔσης ἀνάγκης. *Absurdus itaque* Anacreon, *qui omnem suam Poesin ad Ebrietatem refert. Luxuriosa & molliori Vita se dicans in Poematiis, reprehenditur; Vulgo nempe minime cognoscente, quod quum SOBRIUS & PROBUS fuerit, in scribendo, simulaverit Ebrietatem; quum nulla esset necessitas.* Quæ Verba, si locum cum loco, sententiam cum sententia, ipsum denique Poetam cum seipso conferas, Meridiana luce clariora reddentur. Quoties enim apud illum μανίην ἀρίστην. v. 1015. & ἱρασμίην, v. 1275. *Insaniam optimam* & *desiderabilem* audiamus? Quoties σώφρονα λύσσαν, v. 759. *Furorem sobrium*, νέκταρ μελικὸν, v. 1278. *Nectar numerosum*, quomodo *Antipater*, illius imitatione, dixit νέκταρ ἐναρμόνιον, 1564, φιάλην λόγων ἐρανινὴν, v. 1023. *Poculum Carminum amabile*, apud illum ostendimus? Quid aliud dicendum de *Oxymoro* illo toties repetito, Ἐρῶτε δηὖτε, κοὐκ ἐρῶ, Καὶ μαίνομαι, κοὐ μαίνομαι, v. 1186. Item v. 892. Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν, Δεδαηκότος δὲ πίνειν, Χαριέντως τι μανῆναι; Quæ omnia qui non dextre capit, hunc omni sensu destitutum pronuntio; at qui *Oden* integram LVII. legerit, nec *Anacreontem* sobrium agnoverit, hunc omnium Mortalium maxime *Ebriosum*, aut certe *Cerebrosum*, stupidum & fatuum censeo. Quin *Julianus* Imperator, qui & ipse licet à vera Religione esset Apostata, sobrius tamen erat & elegantiæ studiosus, hæc de nostro in *Misopogone*, Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ καὶ χαρίεντα. Τρυφᾷν γὰρ ἔλαχεν ἐκ Μουσῶν. At dicat aliquis. " Quid *Verba* jactas, quum *Facta* video? " Nonne & *Horatius* aliquando nimiam Vini ingurgi- " tationem damnat, & ipsi *Epicuri*, maximique Hel- " luones

"luones ex intervallis Temperantiam laudaverint? Nescio, quid illi videre sibi somnient, quos ad Veritatis radios allucinare scio. Quod *Horatium* attinet, non ille ex Poematiis suis vel damnandus, vel absolvendus, quum Veteres ille Lyricos aperte sibi proposuerit imitandos, neque sensum suum, at illorum, sæpiusscule loquitur; nunc *Alcæum*, nunc *Alcmana* & *Sappho*, mox *Archilochum*, *Anacreontem*, *Ibycum*, *Bacchyliden*, *Pindarum*, & *Simoniden* exprimit; quare nunc ille calet, mox frigescit, statim inardescit, Sanus iterum & Sobrius, uti fieri solet, incedit; nonnunquam etiam Castitati & Religioni litare deprehenditur; nunc *Epicurum* agit, mox Providentiæ fit strenuus assertor, atque ita *Romanis* suis omnes *Græci* Ingenii colores revelat, omnes aperit splendores. Nec *Horatio* tantum, sed nec *Anacreonti* sufficere ullum ex scriptis suis sumptum argumentum putarem, nisi & Veterum testimoniis, velut quodam Satellitio, sit munitum. Verum, quod & probavimus, hoc affirmamus, *Anacreontem*, cum aliorum gratia, se totum Hilaritati & Compotationibus in Carmine dederit, nunquam tamen τοῦ πρέποντος immemorem, Virtutis hinc inde semina sparsisse, ut & Κέντρον τῆς ἀρετῆς ἐγκαταλείπῃ ἐν τοῖς ὠσὶν ἀκροωμένων.

XXIV. At dicat aliquis, cui, quæso, bono hoc fecit? Adeone Virtutem profiteri pudebat; ut quum illius esset Assecla, minime tamen hoc præ se palam ferre ausus fuerit? *Sobrius* vero ipse *Vita*, *Temulentiam* tamen *Scriptis* suis simularet? Quid *Verba* audio, cum *Facta* videam. At, ô bone Vir, quisquis es, videris mihi summam Sapientum virorum Artem nescire; qua se soleant Infirmiorum Genio accommodare, ut iis fiant utiliores. Hoc faciunt Medici, hoc Philosophi, hoc Theologi, & ipsi Doctores *Christiani*, etiam Apostolus ipse Gentium, imo Nominis nostri sanctissimus Auctor, de quo legimus, quod, cum Veritatis adversarii accusarent eum ob familiares cum *Publicanis* & Peccatoribus congressus,

 gressus,

gressus, responderet ille, Iis, qui valent, non opus esse Medico, at iis, qui male se habent; "*Non veni,* " *ut vocarem Justos, sed Peccatores ad Resipiscentiam.* " Idem alias, contra *Pharisæorum* calumnias, se defendit; cum temere & malitiose de eo dixissent, *Matth*. c. 11. v. 19. & *Luc*. c. 7. v. 34. Ἰδοὺ, Ἄνθρωπος φάγος ϗ οἰνοπότης, τελωνῶν φίλος ϗ ἁμαρτωλῶν, inquit, Καὶ ἐδικαιώθη ἡ Σοφία ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῆς. Nonne similis *Anacreontis* Casus? Nonne & ille de se dicit, v. 1295. Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι; Nec me tamen hic aliquis fastuosior supercilio notet contractiori; quasi *Anacreontem* cum Θεανθρώπῳ O. M. quomodo velim conferre. Nam & de Philosopho *Antistheno* idem a *Diogene Laertio* memoratur, quod de *Christo* memorant Evangelistæ: Ὀνειδιζόμενός ποτε, ἐπὶ τῷ, πονηροῖς συγγίνεσθαι, Καὶ οἱ ἰατροὶ, φησὶ, μετὰ τῶν ἀσθενούντων εἰσὶν, ἀλλ' οὐ πυρέττουσιν. Et quum D. *Paulus* hæc Domini nostri verba laudet, *Act*. c. 20. v. 35. Μακάριόν ἐστι διδόναι, μᾶλλον ἢ λαμβάνειν, Idem *Diogenes* & * *Gassendus*, eadem fere verba ab Impurissimo prius *Epicuro* testantur effluxisse, *Non modo pulchrius esse, verum etiam jucundius, Beneficium dare, quam accipere.* Non, quod *Anacreon* usquequaque se Ætatis suæ atque sodalium vitiis conformaverit; at occasione sumpta, ex illorum *Avaritia*, Mundanarum rerum Contemptum inculcat; ex illorum *Hilaritate, Amoribus* & *Comessationibus*, Modestiam, Castitatem & Temperantiam; ut mox §. XXVI. plenius ostendemus. Atque ita, Veterum *Ægyptiorum* more, in Convivia *Sceleton* induxit, & inter *Cantandum* & *Bibendum* Severissima Virtutis νουθετήματα propagavit, illudque *Simonidéum* insusurravit, Μέμνησο ἄνθρωπος ὤν.

XXV. De *Anacreontis* Castitate jam videtur facile fore negotium, ad illam comprobandam; cum

* fol. 1233.

à Veteribus

à Veteribus ſapientibus hoc certe teſtimonium ſibi diſertim acquiſierit; a quibus ſemper Caſtus & Caſtitatis Cultor devotus eſt habitus; licet ingenuorum & proborum Adoleſceptum amori litaviſſe, *Socratico* more, fateantur: De qua re diximus ad v. 1186. & ſupra ad §. xx. Et hujus rei teſtes habemus omni exceptione majores; ſiquis modeſto & ingenuo Veritatis indagandæ ſtudio incendatur. Ita certe *Maximus Tyrius*, Philoſophus minime contemnendus, §. VIII. Περὶ τῆς Σωκράτους ἐρωτικῆς, quam Artem commendant *Plato. Xenophon* & *Apuleius*, unde Nomen honeſtum Amoris *Platonici*, Ἡ δὲ Τηΐου σοφιστοῦ τέχνη, τοῦ αὐτοῦ ἤθους καὶ τρόπου· καὶ γὰρ πάντων ἐρᾷ τῶν καλῶν, καὶ ἐπαινεῖ πάντας· μεστὰ δὲ αὐτοῦ τὰ ᾄσματα τῆς Σμέρδιος κόμης, καὶ τῶν Κλεοβούλου ὀφθαλμῶν, καὶ τῆς Βαθύλλου ὥρας. ἀλλὰ κἀν τούτοις τὴν Σωφροσύνην ὅρα, * Ἔραμαί γε τοι συνηβᾶν· φησὶ, Χαρίεν γὰρ ἔχεις ἦθος, Καὶ αὖθις, † Καλόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι Τὰ δίκαια συμπαραχεῖν φησίν Ἤδη δέ που καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλύψατο. ‡ Ἐμὴ γὰρ λόγων ἕκητι Οἱ παῖδες ἂν φιλοῖεν· Χαρίεντα γὰρ δίδωμι· Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι. Τοῦτο γὰρ περὶ Σωκράτους Ἀλκιβιάδης ἔλεγεν, εἰκάζων αὐτοῦ τὴν χάριν τοῖς Ὀλύμπου καὶ Μαρσύα αὐλήμασι. Τίς ἄν, ὦ θεοί, μέμψαιτο ἐραστὴν τοιοῦτον, πλὴν Τιμάρχου; *Verum* Teii *Philoſophi Ars ejuſdem indolis & modi*: *Nam & Formoſos amat omnes & laudat omnes. Plenæque* fere *illius Odæ* Smerdiæ *comarum &* Cleobuli *oculorum &* Bathylli *floris. Verum & in his Caſtitatem vide.* Lubet requieſcere tecum: Nam tu Doctus & Elegans. Et *rurſum*, Pulchrum eſt illud, Amantibus, Quæ ſunt juſta, rependere. *Alias tandem etiam Artem ſuam detexit*, Me propter hos lepóres, Fervens amat Juventus: Nam Docta eis propino, Et Docta verba novi. *Idem de* Socrate Alcibiades *dixit*, *Illius lepóres* Olympi *Marſyæque tibici-*

* v. 1188. † v. 1196. ‡ v. 1130.

nio conferens. Quis, ô Dii, reprehendere possit hujuscemodi Amorem, præter Timarchum? illum intelligit, contra quem *Æschines* * accusationem instituit, in qua & hæc leguntur, Ὁ τοίνυν οὐθενὸς ἧττον σοφὸς ποιητῶν Εὐριπίδης, ἕν τι τῶν καλλίστων ὑπολαμβάνων εἶναι τὸ σωφρόνως ἐρᾷν, ἐν εὐχῆς μέρει τὸν ἔρωτα ποιούμενος, λέγει που, Ὁ δ' εἰς τὸ σῶφρον, ἐπ' ἀρετήν τ' ἄγων Ἔρως ζηλωτὸς ἀνθρώποισιν· ὧν εἴην ἐγώ. *Æliani* de *Anacreonte* Testimonium, certe illius Opinionem & Judicium, supra laudavi, §. XIV: ubi omnem Calumniæ ansam serio ab illo amovendam obtestatur. Μή γάρ τις ἡμῶν διαβαλλέτω, πρὸς θεῶν, τὸν ποιητὴν τὸν Τήϊον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω. At nunc audiamus *Socratem*. quem, ut diximus, §. XXIII. Oraculum *Delphicum* vocavit *Omnium hominum sapientissimum*, eundem hunc nostrum *Anacreontem* suo titulo ornantem. Ita enim *Socrates* in *Platonis Phædro* fol. 340. Δῆλον δὲ, ὅτι τινῶν ἀκήκοα, ἤτοι Σαπφοῦς τῆς καλῆς, ἢ Ἀνακρέοντος τοῦ σοφοῦ. Hic quidem ipse locus, ut verum fatear, primus mihi scrupulum injecit, ne & ego vulgarem de *Anacreonte* opinionem pertinacius defenderem; verum circumspicerem potius & paulo ἀπνέστερον, an non & is alio, quam nunc, Charactere, ab antiquioribus honestaretur. Et statim post, in illum *Athenæi* locum supra, §. XXIII. laudatum, incidi; cujus Veritas aliis indies argumentis confirmatior evasit. At objiciunt mihi, Σοφὸν nihil aliud aliquando significare, nisi quemvis in sua quacumque facultate etiam ἐν βαναύσῳ τέχνῃ, excellentem. Br. Schol. Homer. *Iliad.* o. v. 412. *quæ nos* ibid. Quod quidem nullus nego; sed quomodo hoc in loco *Socrates* ea voce sit usus, audiamus eundem in fine ejusdem *Phædri* ita se serio explicantem, fol. 358. Τὸ μὲν σοφὸν, ὦ Φαῖδρε, καλεῖν ἔμοιγε μέγα εἶναι δοκεῖ, καὶ Θεῷ μόνον πρέπειν· τὸ δὲ, ἢ φιλόσοφον, ἤ τι τοιοῦτον, μᾶλλον

* fol. 110.

γε ἂν αὐτῷ καὶ ἁρμόττοι καὶ ἐμμελεστέρως ἔχοι. Et quod hoc modo vere *Anacreon* σοφὸς fuerit, apparet ex ipsius *Socratis* Votó, ibidem ad Deum facto, Ὦ φίλε Πάν τε καὶ ἄλλοι, ὅσοι τῇδε θεοὶ, Δοιητέ μοι καλῷ γενέσθαι τἄνδοθεν· τἄξωθεν δὲ, ὅσα ἔχω, τοῖς ἐντὸς εἶναί μοι φίλια· πλούσιον δὲ νομίζοιμι τὸν σοφόν· τὸ δὲ χρυσοῦ πλῆθος εἴη μοὶ, ὅσον μήτε φέρειν δύναιτο ἄλλος, ἢ ὁ σώφρων· Videtur Philosophus ad modo-memoratam *Anacreontis* Historiam respicere; qua Divitias illum negligere ostendi, Dotibus Ingenii contentum, § x.

XXVI. Quoniam vero illud *Gellianum* exosculor, *Odi Homines ignava Opera, Philosopha sententia*, Age, nunc proferamus aliquot hujus Poetæ locos, è quibus, velut ex Pede *Herculem, Anacreontis* sanctiorem Sapientiam metiri valeamus. De *Vanitate hujus Vitæ*, v. 64.

Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
Βίοτος τρέχει κυλισθείς·
Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
Κόνις ὀστέων λυθέντων,
Rota nam velut curulis,
Properat volucris ætas:
Tenuis jacebimusque
Cinis, ossibus solutis.

Vitam hilarem curisque vacuam laudat, v, 660.

Τὸ μὲν οὖν πῶμα λάβωμεν·
Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
Τί γὰρ ἐστί σοι τὸ κέρδος
Ὀδυναμένῳ μερίμναις;
Πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος,
Age, poculum bibamus;
Nec adesto Cura mordax:
Quid enim Dolere prodest;
Macerarierque Curis?
Ubi quis futura noscat?
Sua cuique Vita cæca est.

Et Vini paulo liberalior usus contra Curas præsens

Me

Medicina, nostris etiam Literis testantibus. *Proverb.* c. 31. v, 6. Et senibus suis *Plato* concedit, & *Horatius* sapientibus, l. 3. §. 21.

Non ille, quanquam Socraticis *madet*
Sermonibus, Te negliget horridus:
Narratur & prisci Catonis
Sæpe mero caluisse Virtus.

Quomodo sit vivendum. tota *Oda* xv. *Chrysippo* & *Crantore* melius docet, præsertim in illis, v. 239.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο.
Τοῦ Σαρδίων ἄνακτος.
Οὔθ' αἱρέει με χρυσὸς,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις.
Nil curo Sardiani
Regni Gygen potentem.
Auri nec appetens sum,
Nec invidens Tyrannis.

Et mox, v. 247.

Τὸ σήμερον μέλει μοί,
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Hodierna Curo tantum:
Quis cras futura novit?

Avaritiam, & ingenuæ Virtutis neglectum, generalemque hujus Ætatis corruptionem quis brevius aut accuratius depinxit unquam? v. 739.

Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτας,
Σοφίη, τρόπος πατεῖται,
Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
In Amore negliguntur
Genus, Ars, probique Mores:
Unicum intuentur Aurum.

Alias *Aurum*, ut *Doctrinæ* & *Virtuti* inimicum & a *Musarum* castris plane fugitivum, damnat & insectatur, *Od.* LXV. Fraudem omnem ad Inferos relegat, Animique simplicitatem præ cæteris laudat §, 100. v. 1198.

Odi profanum Vulgus & arceo;
Qui sordida sunt Indole, nec vident.

Quam.

Quam magna merces Simplicitas *fiet*;
Hos procul esse puto abdicandos.

Candidissimos suos mores palam fatetur, v. 681:

Φθόνον σοῦ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ·
Φθόνον οὐ δείδια δηκτὴν·
Φιλολοιδόρου γλώσσης
Φεύγω βέλεμνα κοῦφα.
Mihi non invida Corda;
Nec metuo Invidiam Malam:
Leviora tela Lingua
Fugio nimis procacis.

Vanas demum Mortalium spes uno ictu Conscindit omnes, v. 1297.

Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν;

Totum equidem Poetam huc denuo transcriberem, si χρείας, si χρηστομαθείας omnes, si γνώμας βιωφελεῖς, si φιλοσοφικὰ Ἀποφθέγματα, hic repeterem: Nunc enim *Avaritiam* damnat, a v. 336. ad v. 346. Ast *Odis* XXIV. XXV. XXVI, *&c.* nimiam *Sollicitudinem*; etiam Oda LVII. *Ebrietatem*; Oda XLVI. *Amoris sinceritatem*, sine Lucri spe. egregie ornat. Oda denique XLII. & Epigrammate VII. Rixas omnes, barbarumque strepitum a *Symposiis* relegat; quum nostri Homines in *Amando* sint quibusvis Veterum *Ethnicorum* intemperantiores & proterviores; inter *Bibendum*, Disputent, Rixentur, ad mortem usque digladientur; jurent, calumnientur & sanctissimum Dei nomen convellant.

Atque ita *Anacreon*, inter suavissimos elegantis Ingenii lusus, velut aliud agendo, Virtutem nos constanter docet; & *Sirenis* Musicæ fascino animos humanos; non sine magno suo Beneficio, incantat. Ast Artis quidem *Amatoriæ* professorem fuisse objiciunt; quod & *Pausanias* facit, qui cum illum *Sapphone* posteriorem putaret, post illam, omnium primum, Amores scripsisse narrat, *Attic.* fol. 44. Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, πρῶτος μετὰ Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν, τὰ πολλὰ, ὧν ἔγραψεν, ἐρωτικὰ ποιήσας. At *Clemens Alexandrinus*, fol. 226. absolute

lute hunc primum istius Artis auctorem asserit, Τὰ ἐρωτικὰ πρῶτος ἐπινόησεν Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, quod omnino intelligendum de *Cantilenis Amatoriis*, quas ille primus in Principum symposiis cantandas, Lyræque aptandas curavit; nam alias, qui Artem Amatoriam ab *Anacreonte* inventam putent, magno illum munere mactant, totum reliquum Humanum Genus nimiæ stupiditatis arguunt. Hæc igitur *Anacreontis* Ars Amatoria, non, qualis illa *Ovidii* Ars Amandi, habenda. Quamvis & ille sibi Patrocinium quæsivit ex *Anacreontis* exemplo. Ita enim. Quid nisi cum multo Venerem confundere Vino præcepit Lyrici *Teia* Musa senis? Tristium l. 2. Nihil enim ejusmodi tibi, Lector, occurret unquam *Anacreontem* perlegenti; verum potius, qualem modo §. xxv· *Maximus Tyrius* laudabat, qualemque cum *Sapphone* & *Socrate* eidem communem ostendit; nempe quæ vel invitos Homines in Disciplinam trahit, vel ingenuos Animos, Musarum Philtro, ad Amorem τοῦ καλοῦ cogit, quod & illud *Anthologiæ* innuit, l.1.c, 67. fol, 92. Πειθὼ Ἀνακρείοντι συνέσπετο, — *Suada* Anacreontem *sequitur*. At objicitur mihi *Sexti Empirici*, viri gravis, querela, Adversf. Mathematic. p. 59. Οὕτως οἱ μὲν ἐρωτομανεῖς καὶ μέθυσοι τὰς Ἀλκαίου καὶ Ἀνακρέοντος ποιήσεις ἀναγνόντες προσεκκαίονται, *Ita qui libidine insaniunt & ebriosi*. Alcæi & Anacreontis *legendo Poemata vehementius incenduntur*. Sapienter dixit *Sextus*, ἐρωτομανεῖς καὶ μέθυσοι, *Libidinosi & ebriosi*; nam & Nos agnoscimus, non *Anacreontem* tantum, verum quosvis auctores, talibus hominibus damnosos, eoque magis forsan, quo aliis sint utiliores: nam ut boni frugique homines, *Apum* ad instar, ex quibusvis floribus, sibi mel conficiunt, ita mali, *Araneorum* more, succos etiam saniores in venenum convertunt. Sin dixisset Σώφρονες καὶ νηφάλιοι *Temperantes* & *Sobrii*, ex *Anacreontis* Lectione stimulabuntur ad malum, hoc quidem contra Nos aliquid faceret; nunc, ut se res habet, *Sextus Empiricus* inter *Anacreontis* Advocatos connumerandus

randus mihi videtur. Adhuc vero Objicitur mihi ex *Pindari* Scholiaſta, *Anacreontem* faſſum eſſe, ſe *Pueros Deorum* loco habuiſſe & in eos ſolos Hymnos ceciniſſe; quam Objectionem plenius profero ad *Oden* LX. & illi pleniſſime occurro infra ad §. XXXIX. verſus hujus *Vitæ* finem.

XXVII. Atque ita certe *Polycratis* Aulam ornavit *Anacreon*, Mores temperavit, Nomen celebravit; ut & ipſe, inter magnas illius Principis felicitates, non minima recenſendus videatur. Et *Strabo* diſerte ait, *Anacreontis* ſcripta fuiſſe *Polycratis* plena, l. XIV. fol. 638. Τούτῳ συνεβίωσεν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός· καὶ δὴ καὶ πᾶσα ἡ ποίησις πλήρης ἐστὶ τῆς περὶ αὐτοῦ μνήμης. Ex quibus verbis liquet, ut *Perizonius* ad *Ælianum* Var. Hiſt. l. IX. c. IV. §. I. obſervat, *Quam pauca* Anacreontis *ad Nos pervenerint*; cum in iis, quæ jam extant, ne ſemel *Polycratis* Nomen occurrere videamus; pauca admodum de illius Deliciis, quæque ullo modo ad eum pertinere tuto pronuntiare poſſumus: Quod deplorandum tanti Ingenii Naufragium unde contigerit, mox § XXXII. dicemus. At Poeta noſter, quantumvis hilarioris eſſet Temperaturæ Muſiſque tantopere addictus, gravioribus interim negotiis, rebuſque ſeriis, omnino par viſus eſt & idoneus; quod malevoli & inficeti homines, de Poetis, ex Invidia, negare ſolent: erat enim *Polycrati*, Principi conſultiſſimo, à ſecretioribus Conſiliis; quod *Herodotus* ipſe teſtatur, l. 3. c. 121. Τὸν Πολυκράτεα τυχεῖν κατακείμενον ἐν ἀνδρεῶνι· παρεῖναι δέ οἱ καὶ Ἀνακρέοντα τὸν Τήϊον. Et ſane ſi diutius apud *Polycratem* manſiſſet *Anacreon*, credibile eſt, ab illo Infortunio, quo tandem oppreſſus eſt, vel bono Poetæ Genio, vel Conſilio, liberandum fuiſſe. Verum paulo ante, ab *Hipparcho*, *Piſiſtrati* filio, *Athenienſium* Tyranno, invitatus, cum bona *Polycratis* venia, *Athenas* conceſſerat; de qua re mox amplius: Nunc ad *Polycratis* exitum properemus.

XXVIII. Jam itaque diu *Polycrates*, ad Invidiam uſque & Proverbium felix, floruerat, adeo ut aliquan-

do ab Amico, *Amasi*, *Ægyptiorum* Rege, moneretur; ut siquod præ aliis pretiosum, rarum, & charum haberet, id ultro vellet abjicere, ad *Nemesin* propitiandam; ut ita sponte mulctatus in aliquo, tutus esset in aliis, ab invidæ *Fortunæ* ictibus. Hoc facere *Polycrates* aggressus, Annulum maximi pretii & artificii, cum Sigillo *Smaragdino*, *Theodori Samii*, *Teleclis* filii, opere, quem præ omnibus Jocularibus & Gemmis unice æstimabat, ultro à se in altum Mare abjecit, Amicis aliquot inspectantibus: Quem tamen paucis post diebus, illius coquus in Ventre cujusdam Piscis repertum Domino suo restituit. Quod cum *Amasis* audisset, continuo ejusdem Amicitiæ nuntium remisit, ne & ipse in illius infortuniis tandem aliquando involveretur; utpote quem malo cuidam Fato reservatum sciret, post tam insigne *Fortunæ* blandimentum. Nam & ipse Nullum unquam hominem adeo supra modum *Fortunæ* charum putabat; quin aliquando in triste aliquod Infortunium incideret, quod in *Cræso* nuper omnes viderant, & in suo ipsius Antecessore *Aprie*. Et juxta hoc *Amasis*, sive judicium, sive vaticinium, *Polycrati* tandem contigit; nam ab *Orœta*, *Cambysis* satrapa, *Sardium* & *Magnesiæ* præfecto. sub Amicitiæ specie, spe quoque magni Auri Argentique ponderis injecta, deceptus, suspendio periit; ut *Herodotus* l. 3. c 39. 40. & 120. pluribus exequitur. Nec vero hujus rei præter *Amasin*, nullum habuit Monitorem; multa enim Oracula, ut *Herodotus* ait, *ibid.* c. 124. multi etiam Amici, dehortabantur, ne ad *Orœten* ullo modo se vellet conferre; præcipue illud ipsius somnium, quo visus est sibi sublimis in Aere, a *Jove* lavari, & a *Sole* inungi; qua re exterrita Filia, modis omnibus Patrem orabat, ne proficisci vellet, suspendium enim ei portendi. Quin ad Navim Regiam eunti male ominabatur; cumque ille minaretur, si sospes rediret, Illam diu Virginem mansuram, serio illa optabat

bat ita fore: ſe enim malle ſine *Marito* eſſe, quam ſine *Patre*. Hæc fuſius *Herodotus*; à quo multi deinceps excepere, *Cicero* imprimis, De Finibus l. IV. §. 30. " *Polycratem Samium* felicem appellant. " Nihil acciderat ei, quod nollet; niſi quod Annu- " lum, quo delectabatur, in Mare abjecerat. Ergo " infelix una moleſtia. Felix rurſus; cum is " ipſe Annulus in præcordiis Piſcis inventus eſt. Ille " vero, ſi *Inſipiens*, quod certe, quoniam Tyrannus, " nunquam Beatus; ſi *Sapiens*, ne tum quidem Mi- " ſer, cum ab *Oræte*, Prætore *Darii*, in Crucem " actus eſt. At multis malis affectus. Quis negat? " Sed ea mala Virtutis magnitudine obruebantur. Rem ita *Strabo* narrat l. XIV. fol. 637. Τῆς δ' εὐτυχίας αὐτοῦ σημεῖον τιθέασιν, ὅτι ῥίψαντος εἰς τὴν θάλατταν ἐπιτηδὲς τὸν Δακτύλιον, λίθου καὶ γλύμματος πολυτελοῦς, ἀνήνεγκε μικρὸν ὕστερον τῶν ἁλιέων τις τὸν καταπίνοντα ἰχθὺν αὐτόν. Ἀνατμηθέντος δ' εὑρέθη ὁ δακτύλιος. Πυθόμενον δὲ τοῦτο τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα, φασὶ μαντικῶς πως ἀποφθέγξασθαι, ὡς ἐν βραχεῖ καταστρέψει τὸν βίον εἰς οὐκ εὐτυχὲς τέλος, ὁ τοσοῦτον ἐξηρμένος ταῖς εὐπραγίαις· καὶ δὴ καὶ συμβῆναι τοῦτο· καταληφθέντα γὰρ ἐξ ἀπάτης ὑπὸ τοῦ Σατράπου τῶν Περσῶν, κρεμασθῆναι. *Euſtathius* in Dionyſ. Περιήγ. v. 533. brevius aliquanto, Ὁ μέντοι τοῦ Συλοσῶντος ἀδελφὸς, Πολυκράτης, οὐ φαύλως ἐτυράννευσε· γενόμενος δὲ εὐτυχέστατος, ὕστερον ἐκρεμάσθη ὑπὸ Περσῶν· οὗτος ἦν ὁ Δακτύλιον ῥίψας εἰς θάλασσαν, ὃν αὖθις διὰ τοῦ καταπιόντος ἰχθύος ἀπέλαβε. * Eandem tangit Hiſtoriam *Maximus Tyrius*, §. XXXV, ſuo more, i. e. Philoſophico, Ὅταν δὲ ἴδω πάντα εὐτυχοῦντα καὶ Κυβερνήτην καὶ Στρατηγὸν, καὶ Ἰδιώτην, καὶ Ἄρχοντα, καὶ Ἄνδρα, καὶ Πόλιν, διαπιστῶ ταῖς εὐτυχίαις ὡς Σόλων Κροίσῳ· ὡς Ἄμασις Πολυκράτει· Κροῖσος μὲν εἶχεν εὔιππον γῆν· Πολυκράτης δὲ, εὔνεων θάλατταν· ἀλλ' οὐδὲν τούτων βέβαιον,

---

* Vid. *Joh. Tzetze* Chiliad. VII. §. 121. Τῆς Σάμου βασιλεύων μὲν εὐτυχῶς Πολυκράτης κ. λ.

οὐχ ἡ γῆ Κροίσῳ, οὐχ ἡ θάλαττα Πολυκράτει. ἀλλ' ἐλάμβανεν Ὀροίτης μὲν Πολυκράτην, Κροῖσον δὲ Κῦρος· καὶ διαδοχὴ, μετ' εὐτυχίαν μακρὰν, ἀθρόων κακῶν· διὰ τοῦτο Σόλων οὐκ εὐδαιμόνισε Κροῖσον, σοφὸς γὰρ ἦν· διὰ τοῦτο Ἄμασις ἀπείπατο Πολυκράτην. ἀσφαλὴς γὰρ ἦν. Recte itaque *Sosiphanes*,

> Ὦ δυστυχεῖς μὲν πολλὰ παῦρα δ' ὄλβιοι,
> Βροτοὶ, τί σεμνύνεσθε ταῖς ἐξουσίαις,
> Ἃς ἓν τ' ἔδωκε φέγγος, ἓν τ' ἀφείλετο;
> Ἂν δ' εὐτυχῆτε, μηδὲν ὄντες, εὐθέως
> Ἴσ' οὐρανῷ φρονεῖτε· τὸν δὲ κύριον
> Αἴδην παρεστῶτ' οὐχ ὁρᾶτε πλησίον.
> *O Inbeati multa, felices parum,*
> *Viri. quid intumetis augmentis opum,*
> *Quas una Lux dat, una quas & auferat?*
> *Sors esto felix, quum nihil sitis, statim*
> *Spiratis aqua Cælicis; vestram ast Heram*
> *Mortem parum videtis astantem prope!*

De hoc *Polycrate Mantuanus*, De Fortuna *Gonzaga*, *Invenies Unum, toto qui vixerit ævo* &c. Liber ab Adversis, *Samiæ* telluris alumnum, Ac Dominum tanquam illius *Fortuna* fuisset Immemor. At vitæ supremo in margine totum Accepit, plenoque hausit Oratore venenum. Vid. Not. in locum. Add. *Camerarii*, Historic. Meditation, l. 1. c. 12. fol. 37. 28. ubi de *Polycrate* &c. Ridiculous was the Humor of *Polycrates*, the Tyrant of *Samos*. who to interrupt the course of his continual Happiness, and to recompence it, cast the richest and most pretious Jewel he had into the Sea, deeming, that by this purposed Mishap, he should satisfy the Revolution and Vicissitude of *Fortune*, who to deride his Folly, caused the very same Jewel, being found in a Fishes Belly, to return to his Hands again. *Montagne* l. 2. c. 12. fol. 292.

XXIX. Hanc *Polycratis* gemmam, *Herodotus* *Smaragdum*

Smaragdum vocat. *Plinius* ſolus *Sardonychen*, at ille, ſiqua Fides, oculatus teſtis, l 37. c. 1. "His initiis "cœpit auctoritas in tantum amorem elata; ut *Po-* "*lycrati Samio*, ſevero Inſularum & Litorum Ty- "ranno, Felicitatis ſuæ, quam nimiam fatebatur "etiam ipſe, ſatis piamenti in unius Gemmæ vo- "luntario damno videretur; ſi cum Fortunæ volu- "bilitate paria faceret, planeque ab invidia ejus ab- "unde ſe redimi putaret, ſi hoc unum doluiſſet. "Aſſiduo ergo gaudio laſſus, profectus navigio in al- "tum, *Annulum* merſit. At illum Piſcis eximia "magnitudine, Regi natus, eſcæ vice raptum, ut "faceret oſtentum, in culinam Domini, rurſus For- "tunæ inſidiantis manu reddidit. *Sardonychen* eam "fuiſſe Gemmam conſtat; oſtenduntque *Romæ*, in "Concordiæ delubro, cornu aureo *Auguſtæ* dono "incluſam & noviſſimum prope locum tot prælatis "obtinentem. Et mox, *Polycratis* Gemma, quæ "demonſtratur, illibata intactaque eſt. Verum talis, ſeu Fabula, ſeu Hiſtoria, de *Theſeo* narratur, qui, ad *Minois* convitium, Gemmam, qua obſignare ſolebat, quo ſe probaret *Neptuni* filium, ultro in mare projecit, mox iterum inde receptam, una cum aurea Corona, dono *Amphitritæ*, ut *Pauſanias* in *Atticis* lib. I. cap. XVI. Μίνως ἡνίκα Θησέα καὶ τὸν ἄλλον στόλον τῶν παίδων ἦγεν ἐς Κρήτην, ἐρασθεὶς Περιβοίας, ὥς οἱ Θησεὺς μάλιστα ἠναντιοῦτο, καὶ ἄλλα ὑπὸ ὀργῆς ἀπέῤῥιψεν ἐς αὐτὸν, καὶ παῖδα οὐκ ἔφη Ποσειδῶνος εἶναι· ἐπεὶ οὐ δύνασθαι τὴν σφραγῖδα, ἣν αὐτὸς φέρων ἔτυχεν, ἀφέντι ἐς θάλασσαν, ἀνασῶσαί οἱ. Μίνως μὲν λέγεται, ταῦτα εἰπὼν, ῥῖψαι τὴν σφραγῖδα; Θησέα δὲ σφραγῖδά τε ἐκείνην ἔχοντα, καὶ στέφανον χρυσοῦν, Ἀμφιτρίτης δῶρον, ἀνελθεῖν λέγουσιν ἐκ τῆς θαλάσσης. Et hinc obiter, Annulorum uſum in ſignaculis Bello *Trojano* & *Homero* antiquiorem patet; licet illius rei nulla ſit apud Poetam mentio.

XXX. Quum vero *Polycratis* filia, de Patris optimi calamitoſo exitu certior eſſet jam facta, conti-

git autem circa *Cambysis* decessum; statim se totam luctui dedit & lacrymis. At quum post Μαγοφονίαν accepisset, *Darium*, *Hystaspis* filium, in *Perside* regnare, assumpta plusquam Virginali audacia, in *Asiam* & ad *Darium* profecta est, Avunculi, ut puto, *Sylosentis* auctoritate adjuta; qui cum olim * Beneficio *Darium affecisset, privatum tunc existentem*, mox à Rege donatus est *Polycratis* fratris imperio, de qua re plura *Herodotus*. Virgo igitur mœstissima ad *Darii* genua nunc affusa, vindictam Patris nomine petiit & suo, lacrymis interim, singultibus, & luctu ingenti omnia complens. Rex itaque mirifice commotus & illam humanissime tractavit & *Oroeten* digno tandem supplicio affecit; καὶ οὕτω δὴ Ὀροίτεα τὸν Πέρσην Πολυκράτεος τοῦ Σαμίου τίσιες μετῆλθον, ut *Herodotus* ait. Alia quidem causa, nempe Injuriæ *Mitrobatæ* & ejusdem filio *Cranaspa* ab hoc satrapa illatæ, ab *Herodoto* affertur; at nec hanc à nobis memoratam defuisse & modo laudata ejusdem verba innuunt & *Luciani* testimonium confirmat, qui hæc omnia ab *Anacreonte* versibus consignata solus nobis intimavit. Quum enim omnium fere aliorum Poematum Seriem quandam Historicam dederit, hanc tandem Tragœdiam his verbis designat, περὶ ὀρχήσεως fol. 514. Κἂν εἰς τὴν Ἀσίαν πάλιν διαβῇς, πολλὰ κἀκεῖ δράματα· ἡ γὰρ Σάμος εὐθὺς καὶ Πολυκράτους πάθος, καὶ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ μέχρι Περσῶν πλάνη. *Quod si in* Asiam *iterum transeas, multa & ibi celebria facta*: Samos *enim statim occurrit*, Polycratisque *Calamitas & ejusdem* Filiæ *usque ad* Persas *discursatio*.

XXXI. *Anacreon* ipse quidem hac Amicissimi Principis calamitate minime erat involutus, ut modo diximus ad §. XXVII. verum melioris sui Genii beneficio, paulo ante alio concesserat; ne forte, ut

* *Johan. Tzetzæ* Chiliad, IV. cap. 1. §. 70. *Herodot*. &c.

Democedes

Democedes Medicus, quod *Herodotus* testatur, lib. 3. & *Athenæus* fol. 522, & ille etiam Catenis & Carcere urgeretur, vel eodem, cum Domino suo, tempore & loco, ut alii Undecim *Polycratis* Consiliarii, suspenderetur. Paucis enim diebus ante hoc *Oratæ* facinus, *Hipparchus*, *Pisistrati* filius, *Atheniensium* Tyrannus, qui Literatis & vivis & mortuis impensius favebat, *Anacreontis* fama excitatus, illius arsit desiderio; & post aliquot missos hinc inde Nuntios, cum bona *Polycratis* venia, in tempus præstitutum data, Navim prætoriam ascendit *Anacreon*, quam illius vehendi causa præmiserat *Hipparchus*. Quinquaginta Remis instructam, & *Athenas* usque secundo vento navigavit. *Hipparchus* erat *Pisistratidarum* natu maximus, quicquid contra *Thucydides*, & ex eo *Polyænus* astruat, ut *Meursius* evincit. in *Pisistrato* cap. XI. & XII, Vid. *Ælian*. Var. Hist. lib. VIII. cap. II. *Gisberti Cuperi* Apotheos. *Homeri* pag. 5. De cujus Sapientia, Doctrinaque & hac ipsa *Anacreontis* Invitatione hæc *Socrates* apud *Platonem* in *Hipparcho*, Πολίτῃ μὲν ἐμῷ τε καὶ σῷ, Πεισιστράτου δ' υἱεῖ, τῷ ἐκ Φιλαϊδῶν, Ἱππάρχῳ, ὃς τῶν Πεισιστράτου παίδων ἦν πρεσβύτατος καὶ σοφώτατος· ὃς ἄλλα τε καὶ πολλὰ καὶ καλὰ ἔργα σοφίας ἀπεδείξατο, καὶ τὰ Ὁμήρου πρῶτος ἐκόμισεν εἰς τὴν γῆν ταυτηνί. καὶ ἠνάγκασε τοὺς ῥαψῳδοὺς Παναθηναίοις ἐξ ὑπολήψεως ἐφεξῆς αὐτὰ διϊέναι, ὥσπερ νῦν ἔτι οἵδε ποιοῦσι. Καὶ ἐπ' Ἀνακρέοντα τὸν Τήιον πεντηκόντορον στείλας, ἐκόμισεν εἰς τὴν πόλιν. Σιμωνίδην δὲ τὸν Κεῖον περὶ αὐτὸν ἀεὶ εἶχε, μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων. Ταῦτα δ' ἐποίει, βουλόμενος πείθειν τοὺς πολίτας, ἵνα ὡς βελτίστων αὐτῶν ὄντων ἄρχοι, οὐκ οἰόμενος δεῖν οὐδενὶ σοφίας φθονεῖν, ἅτε ὢν καλός τε κἀγαθός. *Concivi quidem meoque & tuo*, Hipparcho, Pisistrati *ex* Philædone, *filio, idque natu maximo & sapientissimo; qui cum alia multa, eaque præclara Sapientiæ specimina ediderit, etiam* Homeri *libros primus in hanc terram invexit, & Rhapsodos impulit, ut in Panathenæis alternatim ex ordine pronuntiarent,*

ſicut etiam illi faciunt. Et Anacreonta Teium, *miſſa Quinquagintaremi, in hanc urbem accivit.* Simonidem *quoque* Ceum *circa ſe ſemper habuit, amplis ſtipendiis & muneribus inductum. Hac vero omnia agebat, perſuadere volens Civibus ſuis; ut quam optime viventibus iis imperaret; minime fas eſſe ratus, Sapientiam cuiquam invidere; quippe qui ipſe Honeſtus & Bonus erat.* Quod de *Simonide* addit *Plato*, *μεγάλοις μισθοῖς καὶ δώροις πείθων*, id non temere nec otioſe dixit: *Simonides* enim non niſi ſtipulatione facta & pacta mercede, ad Principes ire voluit, id quod ipſe de eodem nunc obſervabat *Anacreon*, literiſque mandavit, ut notamus ad v. 1254. unde *Johannes Tzetzes*, Chiliad. VIII. v. 830.

Οὕτω λέγων ὑπάργυρον πᾶσαν γραφὴν ἐποίει,
Ὡς Ἀνακρέων τε αὐτὸς, Καλλίμαχός τε λέγει.

Locum *Anacreontis* modo notavimus; *Callimachi* locus hic eſt,

——————— *Οὐ γὰρ ἐργάτιν τρέφω*
Τὴν Μοῦσαν, ὡς ὁ Κεῖος Ὑλίχου νέπους.

Ariſtophanes quoque illum taxare videtur hoc Verſu, fol. 460.

Ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

De quo vide *Scholiaſtem* in locum. *Simonidis κιμβείαν* tangit *Theocritus*, Idyll. 16. v. 10. *Plutarchus περὶ Πολυπραγμοσύνης. Stobaeus*. §. x. & *Johannes Tzetzes*; item *Ælianus* Var. Hiſtor. lib. VIII. cap. 11. §. 5. & lib. IX. cap. 1.

Verum ut ad *Hipparchum* redeam; de illius erga *Homerum* Providentia, atque *Anacreontem* Benignitate, idem fere cum *Platone Ælianus*; de *Homero*, etiam *Cuperus* loco ſupra-laudato, " *Hipparchus*, " *Piſiſtrati* filius, ita Carminibus *Homeri* delectatus "eſt, ut lege ſanciverit, Quinto quoque anno, in *Panathenais*, ea publice per Rhapſodos decantari " debere. Hunc *Hipparchum*, Muſis tantopere faventem, idem *Socrates* ibidem vocat *ἄνδρα ἀγαθὸν καὶ σοφὸν*, Virum Probum & Sapientem. Et de Sapientibus

pientibus ejusdem & Utilibus sententiis, quas, Populi instruendi causa passim evulgandas curavit, ita idem *Socrates* ibidem, Ἐπιδὴ δὲ αὐτῷ οἱ περὶ τὸ ἄστυ τῶν πολιτῶν πεπαιδευμένοι ἦσαν, καὶ ἐθαύμαζον αὐτὸν ἐπὶ σοφίᾳ, ἐπιβουλεύων αὖ τοὺς ἐν τοῖς ἀγροῖς παιδεῦσαι, ἔστησεν αὐτοῖς Ἑρμᾶς κατὰ τὰς ὁδοὺς, ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος. καὶ τῶν Δήμων ἑκάστων· Κἄπειτα ὑπὸ σοφίας τῆς αὐτοῦ, ἥν τ' ἔμαθε, καὶ ἣν αὐτὸς ἐξεῦρεν, ἐκλεξάμενος, ἃ ἡγεῖτο σοφώτατα εἶναι, ταῦτα αὐτὸς ἐντείνας εἰς ἐλεγεῖον, αὐτοῦ ποιήματα καὶ ἐπιδείγματα τῆς σοφίας ἐπέγραψεν. ἵνα πρῶτον μὲν ἐν Δελφοῖς γράμματα τὰ σοφὰ ταῦτα μὴ θαυμάζοιεν οἱ πολῖται αὐτοῦ, τό, τε Γνῶθι σεαυτόν· καὶ τὸ, Μηδὲν ἄγαν, καὶ τἆλλα τοιαῦτα· ἀλλὰ τὰ Ἱππάρχου ῥήματα μᾶλλον σοφὰ ἡγοῖντο· ἔπειτα παριόντες ἄνω καὶ κάτω καὶ ἀναγινώσκοντες καὶ γεῦμα λαμβάνοντες αὐτοῦ τῆς σοφίας, φοιτῷεν ἐκ τῶν ἀγρῶν καὶ ἐπὶ τὰ λοιπὰ παιδευθησόμενοι· ἐστὸν δὲ δύο τὼ ἐπιγράμματε, ἐν μὲν τοῖς ἐπ' ἀριστερᾷ τοῦ Ἑρμοῦ ἑκάστου, ὁ ἐπιγέγραπται λέγων ὁ Ἑρμῆς, ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ ἄστεος καὶ τοῦ δήμου ἕστηκεν· ἐν δὲ τοῖς ἐπὶ δεξιᾷ, Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· στεῖχε δίκαια φρονῶν· Ἔτι δὲ τῶν ποιημάτων καὶ ἄλλα ἐν ἄλλοις Ἑρμαῖς πολλὰ καὶ καλὰ ἐπιγεγραμμένα· ἔστι δὲ δὴ καὶ τοῦτο ἐπὶ τῇ Σπειρακῇ ὁδῷ, ἐν ᾧ λέγει, Μνῆμα τόδ' Ἱππάρχου· μὴ φίλον ἐξαπάτα.

Nec *Hipparchum* hunc talem tantumque Virum, ab *Harmodio* & *Aristogeitone* occisum, ob vim ullam *Harmodio* intentatam, vel ob ejusdem *Harmodii* sororem à *Canephoriæ* honore exclusam. *Socrates* contrà vulgi opinionem asserit; verum dicit, hoc ab iis factum ex invidia; quod cum illi Sapientiæ cujusdam reconditioris Doctores videri vellent ab *Hipparcho* longe superarentur, Λέγεται δὲ, ὑπὸ τῶν χαριεστέρων ἀνθρώπων καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ γενέσθαι, οὐ δι' ἃ οἱ πολλοὶ ᾠήθησαν, διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν, τῆς Κανηφορίας, ἐπεὶ τοῦτό γε εὔηθες· ἀλλὰ τὸν μὲν Ἁρμόδιον γεγονῆναι παιδικὰ τοῦ Ἀριστογίτονος, καὶ πεπαιδεῦσθαι ὑπ' ἐκείνου· μέγα δ' ἐφρόνει ἄρα καὶ ὁ Ἀριστογείτων ἐπὶ τῷ παιδεῦσαι ἄνθρωπον. καὶ ἀνταγωνιστὴν ἡγεῖτο εἶναι τὸν Ἵππαρχον·

ἐν

ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ χρόνῳ αὐτὸν τὸν Ἁρμόδιον τυγχάνειν ἐρῶντα τινὸς τῶν νέων τε καὶ καλῶν τῶν τότε· καὶ λέγουσι τοὔνομα αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ οὐ μέμνημαι· τὸν οὖν νεανίσκον τοῦτον τέως μὲν θαυμάζειν τόν τε Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, ὡς σοφούς· ἔπειτα συγγενόμενον τῷ Ἱππάρχῳ καταφρονῆσαι ἐκείνων· καὶ τοὺς περιαλγήσαντας ταύτῃ τῇ ἀτιμίᾳ, οὕτως ἀποκτεῖναι τὸν Ἵππαρχον·

Et ſub *Hipparcho* ſane *Athenienſes* Aureo Seculo fruebantur; nec enim, niſi illo Occiſo, *Piſiſtratidarum* Dominatio cuiquam gravis; at tunc tandem *Hippias* ferocior factus & acerbior, præque ira & metu, in Cives crudelior; ut idem teſtatur *Socrates* ibidem. Ἐγὼ οὖν σε ἐμοὶ ὄντα φίλον οὐ δήπου τολμῴην ἐξαπατᾷν, καὶ Ἱππάρχῳ τοιούτῳ ὄντι ἀπιστεῖν· οὗ καὶ ἀποθανόντος, τρία ἔτη ἐτυραννεύθησαν οἱ Ἀθηναῖοι ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Ἱππίου· καὶ πάντων τῶν παλαιῶν ἤκουσας, ὅτι ταῦτα μόνα τὰ ἔτη Τυραννὶς ἐγένετο ἐν Ἀθήναις, τὸν δ᾽ ἄλλον χρόνον ἐγγύς τι ἔζων Ἀθηναῖοι, ὥσπερ ἐπὶ Κρόνου βασιλεύοντος.

XXXII. Ita *Polycratis* tempore, dum illi nempe convixit *Anacreon*, Virorum clariſſimorum conſortio, *Polycratis* Amicorum, credibile, eſt illum gaviſum, Doctorum certe hominum; qualis *Pythagoras Samius*, & alii, ſub *Hipparcho* etiam *Simonidis* ſenioris familiaritate uſum, *Onomacrati* Rhapſodi, & *Chœrili* quoque Tragici *Athenienſis*, qui paulo poſt *Theſpin*, & ante *Phrynichum*, Fabulas CLX. docuit, *Athenis*; floruitque *Olympiade* LXIV. & deinceps, teſte *Suida*, nempe paulo ante *Æſchylum* natum. In hac urbe videtur *Anacreon* delicias ſuas maximas poſuiſſe, ob populi iſtius delicatiorem Genium, mirabilemque erga Literas & Literatos faventiam quare *Athenas* inter urbes ſibi amatas priorem recenſet, & ex eadem præcipuos ſuos Amores memorat, v. 505.

Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
Ἔρωτας εἴκοσιν θὲς,
Καὶ πεντεκαίδεκ᾽ ἄλλους.

Sub his itaque Duobus Patronis talibus & tantis, par eſt credere, *Anacreontem* plurima ſcripſiſſe, præter

præter ea, quæ jam nunc extant, quæque in hac Editione nostra visuntur; qualia sunt Ἡμιίαμβα συμποσιακὰ, ἢ Παρθένια μέλη, Σκόλια, Ἐρωτικὰ, Ἐλεγεῖαι, Ἴαμβοι, Τροχαϊκοὶ, Ὕμνοι, Ἐπιγράμματα, καὶ τὰ καλούμενα Ἀνακρεόντεια, Ἰάδι πάντα διαλέκτῳ, ut recte *Suidas*. Et horum singulorum Operum nonnihil hæc præfert Editio nostra. Plura tamen aliquammulta scripsisse perhibetur, inter quæ *Ulyssis* pium in *Penelopen* amorem nobili Poemate celebravit, cujus solius causa & desiderio *Circen* simul & *Calypso*, Immortalitatem licet illi offerentes, repudiavit, ut *Homerus* ostendit *Odyss*, η. v. 255. *&c.* hoc certe nobis *Horatius* liquido indicat, l. 1. ῳ: XVII.

——— *Et fide* Teïa
Dices laborantes in uno
Penelopen, *vitreamque* Circen.

Extabat olim illius Poema, cui titulus Ὕπνος, *Somnus*. cujus fragmentum laudat *Nicandri* Scholiastes, ut ostendimus ad v. 1168. Quin & Ῥιζοτομικὰ *Anacreontem* scripsisse testatur idem *Scholiastes* ad *Nicandri* Θηριακὰ, v. 596. Ἱππομάραθον ——— ὅπως ὀνόμασαι, διὰ τὴν τῶν ἵππων στραγγουρίαν· τοῦτο δὲ Σμυρναῖον καὶ Κηφεῖον καλοῦσί τινες, ὡς Ἀνακρέων ἐν τῷ περὶ Ῥιζοτομικῆς. Sunt quidem, qui putent hic erratum latere, & Ἀνακρέων pro Διονύσιος poni, qui alias ab eodem *Scholiasta* laudatur ἐν τῷ περὶ Ῥιζοτομικῆς, quasi non plures uno possent de eadem scribere materia; nec desunt, qui de alio *Anacreonte* dictum putent, de quo tamen nunquam audivimus; quasi incredibile prorsus esset, *Anacreontem* pariter Medicinæ & Versibus operam navasse; cum tamen *Apollo* Medicinæ præsit & Carmini; & *Anacreon*, præter magnitudinem Doctrinæ, & Indolis felicitatem, familiaritate etiam diu usus sit *Democedis*, Viri in rebus Medicis sagacissimi; unde partem illum saltem Ἰατρικῆς attigisse, minime improbabile: Præsertim cum plures

Magni

"ribus *Græcis* Poemata combusserint, imprimisque "ea, ubi Amores, turpes Lusus & nequitiæ Amantum continebantur. Atque ita *Menandri, Diphili, Apollodori, Philemonis, Alexis* fabellas, & *Sapphûs, Erinnæ*, ANACREONTIS, *Mimnermi, Bionis, Alcmanis, Alcæi* Carmina intercidisse. Tum "pro his substituta *Nazianzeni* nostri Poemata; quæ "etsi excitant animos nostrorum hominum ad flagrantiorem Religionis cultum, non tamen Verborum *Atticorum* proprietatem & *Græcæ* Linguæ elegantiam docent. Turpiter quidem Sacerdotes isti "in Veteres *Græcos* malevoli fuerunt; sed Integritatis, Probitatis & Religionis maximum dedêre testimonium. Idem testatur *Brodæus* in Anthologiam fol. 400. *Anacreontis* Musa adhuc durat; quod ego falsum esse existimo; nam Episcopi & Patriarchæ *Constantinopolitani* dicuntur jam pridem ejus libros combussisse. Quod noto ad v. 1539.

XXXIII. Et credendum esset, simplici bonoque zelo factum hoc ab illis Patribus fuisse, si Versibus ipsi conscribendis operam non dedissent: Verum quum *Gregorius Nazianzenus* ex ipsius *Anacreontis* imitatione plurimos Versus scripserit, verendum est, Nec non Dolo malo, levique & vana Ambitione fecerint, quod nec Posteris relinquerent Eosdem imitandos, quos ipsi lubenter essent imitati; præsertim quum non paucos in eorum scriptis nævos offendamus, quibus se simul in Arte *Poetica* & *Grammatica*, satis imperitos ostenderint, quod de *Synesio* quoque & *Apollinari*, aliisque notandum. Scio quidem Magnos illos fuisse Viros & in Ecclesia Dei non incelebres; at hoc illorum consilium damnarunt, ante me, multi Magni, Gravesque Viri, nec illis ullatenus inferiores, quos inter omnium Patrum eloquentissimus D. *Johannes Chrysostomus*; cujus fortuitæ quidem in hac parte Curæ primum, deinde, Auctoritati, debemus; quod non totus *Aristophanes* eodem etiam tempore perierit. *Joh. Alberti Fabricii* Biblioth. Græc. p. 670. Vid. *Euripid.* §. De Tragædia

gædia, §. IV. fol. 38. Non tam altum vulnus Literis inflixit *Julianus ὁ παραβάτης*, qui hos Auctores procul à *Christianorum* manibus reservari voluit, sibi suisque interim permittens; quod nempe Inviderit nobis hanc tantam Doctrinam. Nec *Nazianzeni ὁμώνυμος*, *Gregorius* Magnus, *Saxonum* nostrorum Patrum Apostolus ille quidem primo designatus, mox PP. factus, *Augustini* Monachi ad eandem Missionem promotor & auctor, non ille minus in *Latinas* Literas peccavit; quando Bibliothecam illam *Palatinam Romæ* comburendam curavit, sub austerioris Sanctimoniæ specie: quanquam potius fecisse crediderim, Ne ejusdem scilicet *Magna Moralia*, præ multis libris inibi latentibus, nimis oppidò vilescerent.

XXXIV. At quicquid tandem id fuerit, quod nos *Anacreontis* laborum ex majori certe parte privavit, illius tamen Coævi & Æquales, quorumque Vita, Fama, & Doctrina illustris, ipsumque & ipsius Opera magno in honore semper habuerunt. De *Polycrate* & *Hipparcho* vidimus, qui illius Consiliis & Consortio gaudebant; quum ipsi essent omnium fere sui temporis Nobilissimi, Sapientissimique. Et illius Imago posita est in *Atheniensium* Acropoli, ab *Hipparcho*, ut credibile est, cujus solius tempore *Athenis* visebatur. Illa *Pausaniæ* ætate stabat juxta *Periclem* & illius patrem *Xanthippum*, omnium fere *Atheniensium* clarissimos, Duces & Archontas, *Attic.* l. I. §. XXV. Τοῦ Ξανθίππου πλησίον ἕστηκεν Ἀνακρέων ὁ Τήϊος, πρῶτος, μετὰ Σαπφὼ τὴν Λεσβίαν, τὰ πολλὰ, ὧν ἔγραψεν, Ἐρωτικὰ ποιήσας· καί οἱ τὸ σχῆμά ἐστιν, οἷον ᾄδοντος ἂν ἐν μέθῃ γένοιτο ἀνθρώπου. *Juxta* Xanthippum *stabat* Anacreon Teius, *qui primus, post* Sappho Lesbiam, *magnam Carminum suorum partem circa Amorem scripsit. Illius species est velut Hominis præ ebrietate cantillantis.* Et hæc erat *Sculptorum* & *Pictorum* sensus *Hieroglyphicus* felixque & elegans Audacia; ut quando Poetam aliquem formarent, in *Homine*, *characteris* Imaginem designa-

rent. Nec enim credibile eſt, *Ebrioſi* hominis ſtatuam in Arce *Athenarum Hipparchum* poſuiſſe, certe non ut *Ebrii*, ſi honorare vellet; ſin minus, ne ſtatua quidem omnino dignatum fuiſſe. Ita *Timotheum*, *Athenienſium* Ducem Pictores in tentorio dormientem pingebant, *Fortunamque* illi ad Caput aſtantem, Urbeſque multas in Rete attrahentem; ut ænigmatice oſtenderent, Maximos illius ſucceſſus *Fortunæ* debitos, *Ælian.* Var. Hiſt. lib. XIII. c. XLIII. Ita *Galaton Homerum* pinxit ſtrenue vomentem, reliquoſque Poetas illius vomitum reſorbentes; ut hujus Ingenii Luxuriantem Copiam atque Exceſſum, illorum ſordidam & ſervilem in illo imitando æmulationem exprimeret, *id.* ibid. cap. XXII. Ità *Gratias* olim veſtibus indutas, tandem Nudas pinxere; ut Benefaciendi apertam ſimplicitatem innuerent; Vid. *Gisberti Cuperi* Apotheoſin *Homeri* pag. 27. Ita *Cynægirum* cum duobus brachiis pinxit *Phaſis*, licet utroque privatum; quod eorum diſpendio immortale nomen eſſet nactus, ut *Antholog.* fol. 313.

Ἀλλὰ σοφός τις ἔην ὁ ζωγράφος· οὐδέ σε χειρῶν
Νόσφισε, τὸν χειρῶν εἵνεκεν ἀθάνατον.

Doctus erat Pictor; manibus nec te ille carentem
Pinxerat, à Manibus cui data Vita fuit.

Hic tamen *Pictorum* uſus, Imperitorum hominum animos ſæpe in errorem traxit; & illa *Anacreontis* Imago à *Pauſania* deſcripta indoctos in falſam illam opinionem induxit, quod ipſe *Anacreon* eſſet Ebrioſus; quam & Poetarum ingenioſa Licentia confirmavit inſuper & auxit. Nec in ſua Patria hic Vates prorſus erat inhonoratus; elegans enim ei ſtatua poſita erat in Urbe natali, *Teo*; de qua *Theocriti* extat Epigramma, quod Nos inter *Anacreontia* ponimus ad finem hujus libelli, v. 1616. Et ſane poſt *Cyri* deceſſum, *Teiorum* plurimi ex *Abderis Thraciæ* redierunt, Patriamque urbem nullo negotio recuperarunt, ut ad v. 1532. notamus, & toto *Cambyſæ* tempore omni moleſtia carebant. At *Dario* regnante

te *Ioniæ* populi, *Athenienſium* ope adjuti, *Lydiæ* Metropolin *Sardes* combuſſerunt; qua indignitate motus *Darius* tum primum bellum *Perſicum* meditabatur, & contemptis *Ionibus*, eorum Patronis *Athenienſibus* omnem iram & indignationem reponit; quæ tandem in campis *Marathoniis* exarſerunt, & ſub ejuſdem filio *Xerxe* poſtea flagrantius. Quare *Teiorum* Civitas & omnis fere *Ionia* longa pace fluorebant, &, quæ tunc temporis propria fere Eruditorum præmia, *Anacreonti* Effigiata numiſmata cuſa, Statuæ & Imagines etiam in ſua Patria poſitæ; olim enim extabat & etiamnum, in *Johannis Fabri Bambergenſis*, Illuſtrium Virorum *Iconibus*, exhibetur in *Fulvii Urſini* numiſmate æreo, *Anacreontis* Imago, de qua hæc idem *Faber*, "Caput *Anacreontis* poetæ, "qui unus fuit è Novem *Lyricis*, ex Nummo æneo, "Mediæ magnitudinis, repræſentatum eſt. Qui "Nummus à populo, Inſulam *Teon* incolente, in "honorem Civis ſui cuſus eſt; ita ut hinc Caput "ipſius Lauro coronatum, una cum Nomine ejuſdem "ΑΝΑΚΡΕΩΝ, illinc Nomen Patriæ ΤΗΙΩΝ, item- "que *Bathylli*, tantopere ab *Anacreonte* celebrati, "Imaginem exprimeret; ſicut ex Literis, quæ in or- "be Nummi tales viſuntur ΒΑΘΥΛΛΟΣ, intelligitur. Et hujus Nummi meminit *Gronovius* & *Gisbertus Cuperus*, ut mox videbimus. Dominæ *Dacier* Editio poſtrema Nummulum quidem exhibet cum *Anacreontis* Imagine; verum de eo nihil illa nobis; nec unde habuerit, conſtat. At *Faber Bambergenſis* progreditur, "Alia, inquit, Effigies huic perſimilis, in "quadam pulcherrimi coloris Corniola, apud *Ful-* "*vium Urſinum* conſpicitur, ab excellente Artifice "ſculpta; quam à quodam *Anacreontis* & Poematum "ejus ſtudioſo, in Annulo geſtari ſolitam crediderim. Fortean hinc ſuam Dna *Dacier* hauſit. *Cuperus* certe prædictus in *Homeri* Ἀποθεώσει, p. 3. inter aliorum, *Anacreontis* etiam Imaginis, ære expreſſæ, meminit, "Sed ne ſignatos Metallis vultus omittam, *Al-* "*cæus*, *Pittacus*, Vid. Pollux. l. ix. cap. De *Talento*,

&c. *Sappho, Mitylenensium*; ANACREON *Teiorum*, "*Aratus* & *Philemon, Solensium*, sive *Pompeiopolitarum*; *Pythagoras Samiorum*; alii aliorum populorum, in Numismatis occurrunt.

XXXV. Ita quidem *Anacreon* ipse lætis, ut plurimum, usus temporibus, digno semper in honore habitus est à suis & ab aliis. Omni fere *Cambysæ* tempore cum *Polycrate* vixit, excepto quod aliquando Patriam Teon inviserit; aliquando etiam *Lesbon* & *Mitylenen*, *Sapphûs* conveniendæ gratia, cujus Ingenio plurimum delectabatur, ut ostendimus ad §. XVII. navigarit. Circa tricesimum septimum ætatis annum, *Athenas* ad *Hipparchum* se contulit, ubi septem ferme annis moratus, in Patriam tandem, est reversus, paulo ante *Hipparchi* cædem qui ab *Harmodio* & *Aristogitone*, Olympiade LXVI. obtruncatur; & tunc *Anacreon* annum ætatis agebat Quadragesimum quartum; quando videtur Hæreditatis Paternæ administrationem suscepisse. Villa erat illi satis ampla extra Urbem, qua ut plurimum versabatur, Naturæ delicias & Ruris quietem contemplans; unde & Mare *Ægæum*, & Insulæ inibi sparsæ aspectui patebant; ubi & Vindemiæ vacabat, aliisque operibus rusticis, de quibus extat *Ode* XXXVII.

Viden', ut, micante Vere,
Charites Rosis abundant!
Viden', ut jam æquoris unda
Posuit suum furorem!
Viden', ut jam nat Anas, &
Remeare incipit ut Grus!
Nitide refulget ut Sol!
Nebulæ fugantur atræ:
Hominum nitent Labores;
Tellus parturit Herbas;
Fructusque Olivæ germinat;
Bromii redimitur humor:
Fronde sub omni & folio
Fructus floret opimus.

Vindemiarum delicias celebrat geminis suavissimis *Odis*,

Odis, L. & LI I. quas ex ipſo fonte dulcius hauriet Lector. Dum in hac villa degebat *Anacreon*, contigit aliquando, ut ad *Teon* urbem iret, una cum Famulo & Cane fidiſſimo, Marſupioque nummis ſufferto; nam ad Equos emendos ibat. Inter eundum, Famulus ex via ad Ventris exonerationem ſeceſſit; & tandem, Marſupio per oblivionem relicto, rediit ad Dominum, atque ita recta ſimul verſus urbem tendebat, nec de Nummulis adhuc cogitabat; quibus tamen interea Canis aſſidue invigilabat. Re igitur, propter nummorum defectum, infecta, paucis poſt diebus, eadem redeuntes, quum videret Canis, occurrens ſtatim oſtendit iis Marſupium adhuc à ſe cuſtoditum, & continuo expiravit. Hanc Hiſtoriam ita narrat *Johannes Tzetzes*, Chiliad. IV. §. 131. v. 235.

Τῷ Τείῳ Ἀνακρέοντι πρὸς Τεῖον ἐρχομένῳ,
Μετὰ οἰκέτου καὶ κυνὸς, ὠνήσασθαι χρειώδη,
Ὡς ὁ οἰκέτης ἐξ ὁδοῦ πρὸς ἔκκρισιν ἀπῆλθε,
Καὶ τὸ κυνάριον αὐτοῦ ἐκεῖ συνηκολούθει
Ὡς δέ γε τὸ βαλάντιον λήθῃ χεσθεὶς ἀφῆκεν,
Ἰζῆσαν τὸ κυνάριον ἐφύλαττεν ἐκεῖνο·
Ὡς δ' ἐκ τῆς Τείου τὴν αὐτὴν, ὑπέστρεφον ἀπράκτως,
Κατῆλθε τὸ κυνάριον ἀπὸ τοῦ βαλαντίου,
Τὴν παραθήκην δεῖξάν τε ἀπέψυξεν εὐθέως,
Πολλαῖς ἡμέραις ἄσιτον ἐκεῖσε διαμεῖναν.

Anacreonte Teio Teon olim ventitante,
Cum Famulo & Cane, ut emerent neceſſaria,
Ut Famulus è via ad exonerandum abiit,
Canis etiam illi eodem conſequebatur.
Ut vero ille Marſupium oblivio captus reliquit,
Aſſidens Canis cuſtodiebat illud:
Quum ergo ex Teo redirent eadem, re infecta,
Devenit Canis illico à Marſupio,
Depoſitumque oſtendens expiravit ſtatim;
Quum pluribus diebus jejunus ibidem manſiſſet.

Hanc ego hiſtoriolam, ſive ad *Anacreontis* Candorem declarandum faciat, ſeu ad ejuſdem Genii felicitatem ſignificandam, ſine ullo pſeudo-Criticorum reſpectu,

respectu, exhibendam curavi; ut qui sciam, apud *Homerum*, *Virgilium*, *Plutarchum*, *Ælianum*, *Busbequium*, aliosque gravissimos Auctores, multa de Canibus narrari, quales fuere *Ulyssis*, *Telemachi*, *Evandri*, *Atalantæ*, *Xanthippi*, *Hieronis*, *Tobiæ*, quibus omnibus vis Naturæ miranda nobis indicatur.

XXXVI. Si nunc *Anacreontis* Artem, Ingenium, Doctrinam, Judicium, Dexteritatem, Elegantiam, conjunctam cum *Ionica* Dialecti Suavitate *Atticarum* deliciarum Copiam, & *Græcæ* Linguæ eximiam Facundiam delicatioribus Poeseωs floribus intextam, singulatim ostenderem, & mole nimia hanc Vitam cumularem & actum prorsus agerem; quum in ipso Opere passim hæc singula notaverim. Verum Ἀφέλεια illius hic minime prætereunda, quam in Moribus tantopere laudat, v. 1198. & in scriptis passim exhibet. De hac illius, præ aliis, inaffectata *Simplicitate*, ita *Hermogenes*, περὶ Ἀφελείας, §. 2. 3. Καὶ παρὰ τῷ Ἀνακρέοντι δὲ ὡσαύτως, —— ὁρᾷς, ὅσον τὸ ἀφελὲς τῆς γνώμης. Plura nos suis in locis, ut v. 146. 192. 294. 639. *&c.* de hac re notamus. *Sublimitatem* ipse quidem à se libenter amovet, *Oda* I. quanquam alias nec omnino sibi prorsus incognitam fatetur, ut XLVIII. qua quidem altius solito insurgit, ut etiam in *Odis* LXIV. XCIII. CI. ideoque aperte sibi postulat *Homeri* Lyram, quanquam illam bellico nervo mulctatam, ut v. 754.

Δότε μοὶ λύρην Ὁμήρου,
Φονίης ἄνευθε χορδῆς.

Contra quod ingeniosus Pater, *Renatus Rapinus*, in Reflexionibus cap. XIV. & XIX, de eo asserit, qui Elegantiam illius Ingenii admirabilem agnoscit, at minime *Sublimem* vult concedere; quanquam aliud ipse *Sublimitatis* optimus Judex *Longinus* de nostro fateatur, § 31. Erat certe, ut *Pindarus* ait, Σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις. Ita *Horatius* sæpe altius insurgit, quanquam & ille Modestia, vel Mollitie ductus, *Sublimitati* penitus abrenuntiet, quod verbis tantum facit, re ipsa non item. At *Suavita*-

tem Anacreontis non insuaviter nobis commendat *Scaliger*, Poeticæ lib. I. cap. XLV. "*Anacreon*, in-"quit, in Ἐρωτικοῖς excellit adeo, ut ejus Dictio quo-"vis *Indica* arundinis succo dulcior mihi videatur. "Et alias, Apud *Anacreontem* alternantur *Ionicus* "& *Anapæstus*, non sine fatali illi Viro Venustate, "lib. II. cap. XXI. vid. ad v. 1221. Verum de Jucunditate & Suavitate *Anacreontis* plura Nos in *Prolegomenis* ad §. IX. Vim autem & *Suadelam* mirantur omnes & collaudant; & inter Lyricorum *Novem* commendationes, hæc fere *Anacreontis* propria fuisse agnoscitur, §. XXVI. Πειθὼ Ἀνακρέοντι συνέσπετο, *Suada* Anacreontem *comitatur*, Antholog. lib. I. cap. LXXVII. fol. 92.

XXXVII. Ipse quidem *Anacreon* paucos habuit, quos imitaretur, *Homerum* nempe, *Hesiodum* & *Archilochum*; at *Anacreontem* longus ordo Poetarum est imitatus; ut passim in Notis ostendo. Nempe *Pindarus* v. 82. 994, 1016 1022. *Sophocles*, ut ostendo in Prælectionibus *Sophocleis*, *Euripides*, v. 929. *Anacreon* v. 724. Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν· unde *Catullus*, de *Venere*, Quæ dulcem Curis miscet Amaritiem. *Virgilius* eundem imitatur, v. 1308. *Anacreon* poculo suo appingit Vitem & Racemos, v. 272. *Virgilius*, Pocula memorat, Eclog. 3. v. 38.

Lenta quibus torno facili superaddita Vitis
Diffusos Hedera vestit pallente Corymbos.

Horatius, v. 206. 218. 249. 482. 922. 946. 1026. 1088. 1297. Ita ex illo *Anacreontis*, v. 790, Νόον ἐς θεοὺς ἀείρεις, *Horatius* illud procudit, *Terrarum Dominos evehit ad Deos*, Γαίης κοιρανέοντας ἐς οὐρανίωνας ἀείρει. Plures præterea in Notis nostris apparent *Anacreontem* imitati, ut *Anonymus* v. 71. 229. 231. Item *Agathias*, Od. XII. & v. 206. & *Antipater* v. 1279. Item *Argentarius*, ibid. *Anacreon* dixit, v. 391. Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε. *Glaucus*, Antholog. fol. 312. Ζωογράφων ὦ λῷστε. Noster dixit, v. 683. Φιλολοιδόροιο γλώσσης. *Musæus*, v. 183. Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. Confer cum

Ana-

Anacreontis Oda prima, *Bionis* Idyll. 4. à v. 8. ad v. 12. *inclusive* & ad *Anacreontis* illud v. 19. Τοῖς ἀνδράσιν φρόνημα, ejusdem illud, Μορφὰ θηλυτέρῃσι πέλει καλόν. ἀνέρι δ' ἀλκά. Ita *Anacreontem* imitatur *Dionysius* sophista, v. 307. *Sopater*, Vid. Athenæ: 2. Vol. fol. 784. *Callimachus* Ἀπῷς ἀγαλλέκλειστος &c. v. 315. *Theocritus* v. 307. & *Od.* XL. in ipso Argumento. *Nonnus Panopolita* nostrum imitatur, v. 132. 1308. *Meleager* & *Ovidius* v. 307. *Boetius* de Consolatione Philosophiæ *Anacreontis* numeros non raro usurpat, ut

Habet omnis hoc Voluptas;
Apiumque par volantum,
Ubi grata mella fudit,
Fugit, atque agit furentes
Stimulos.

Imitatur illum Oppianus v. 1247. *Plautus*, v. 230. *Gregorius Nazianzenus*, v. 241. & in hac *Vita* §. XXXIII. *Prudentius* & *Synesius*, v. 1199. *Guidobaldus Bonarellus*, *Italice*, v. 526. *Marcus Antonius Flaminius*, *Latine*, *Couleius* noster & 39. alii *Anglice*, *Henricus Stephanus*, *Græce & Latine*, ut & Nos ipsi, v. 71. 414. 418. 1431. 1662. 1680. 1699. 1718. cum innumeris aliis, quorum omnium eo major laus semper habita, quo melius eum sint imitati. Nec prætereundus nobis *Georgius Buchananus*, *Anacreontis*, ut & aliorum Poetarum, æmulator haud infelix, qui *Oden* XIX. ita vertit.

Et Terra sicca potat;
Terrásque Sylva & Aura;
Sylvas & Æquor Auras:
Et Sol repotat Æquor,
Et Luna Solem. Inique.
Incessitis, sodales,
Me; quod bibam libenter.

Eandem Oden *Maximilianus Vrientius* ita Imitatur, Epigr. l, 4.

Terra Parens venis sitientibus imbibit Imbres;
Tellurem atque Imbres Arbor alumna bibit:
Oceanus

Oceanus salso sparsos bibit æquore Ventos;
Sol avido Oceanum flammeus ore bibit.
Solis inardentis radios bibit ebria Luna;
Rursus & hanc Euri, Terra, Salumque bibunt:
Cuncta bibunt sursum spirantia, sive deorsum;
Dis Styga, Dii pleno Nectar ab ore bibunt,
Omnibus ergo simul cum sit Lex una bibendi,
Cur Homines simili non quoque Lege bibant?

Ovidius locum leviter tangit, *Terraque cælestes arida sorbet Aquas. Johannes Secundus,* cujus Poema de * Basiis, & Epithalamium, magnopere laudantur, ex *Anacreonte* sic cecinit, *Od.* XVII.

Heus, Deus ergo agedum, Calicem mihi cudito jam nunc
Argento bene tornato, Vulcane; *sed amplum,*
Atque cavum, & Bacchi, *quantum potes, eja capacem.*
Inque hoc non Currus, non tristia Sydera sculpe;
Non hunc crudelis, non ambiat udus, Orion:
Sed Vites mihi fac Virides, ipsumque Lyæum,
Et Charitas, *blandam &* Venerem, Venerisque *puellum.*

Verum *Henricus Stephanus* totum fere *Anacreontem Latina* Versione honestavit, (quam tamen *Paulus Colomesius Johanni Dorat* tribuit, *Recuiel de particularitez,* pag. 109. ut ante illum *Angelus Politianus*) quod & *Elias Andræas* fecit. *Anglica* quidem Metaprasi ex parte ornavit *Abrahamus Couleius,* Paraphrasi totum, qui tunc extabat, *Thomas Stanlæus;* qui & perpetuis eundem Commentariis, haud vulgaris Notæ, ornavit: *Bellaqueus & Longepierre Gallico* Metro donarunt.

---

* Ita Hug. Grotius
Dura mentis, iners, merumque rus est,
Si quem Basia *non movent* Secundi.
Thomas Stanlæus Anglice vertit, Poemat. p. 57.

XXXVIII. Nec *Imitatores* modo famam ex illo ſibi acquiſivêre; verum & *Laudatores* haud pauci, præter quos ſupra laudaverim, nempe *Herodotum*, *Socratem*, *Platonem*, *Athenæum*, *Ælianum*, *Maximum Tyrium Julianum* Imperatorem, Miſopogon. Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ καὶ χαρίεντα. τρυφᾶν γὰρ ἔλαχεν ἐκ Μουσῶν, tum laudat locum ad v. 1316. & numeros alios πεζικοὺς, nam & multi illum alii Viri Docti, Poetæque clari egregie laudarunt, quorum ego aliquot inſigniores inter *Anacreontia* exhibendos curavi, nempe *Antipatrum Sidonium*, ſive *Tyrium*, *Simoniden*, *Leonidam Tarentinum*. *Meleagrum*, *Eugenen*, *Dioſcoriden*, *Theocritum*, *Critiam Callæſchri* filium; de quibus fere omnibus ſuis in locis, quæ ſufficiant, notavimus. Hoc tantum de *Antipatro Sidonio* addendum ex *Cicerone* duximus, ad v. 1513. "Quid ſi *Antipater* ille *Sidonius*, quem tu probe, *Catule*, meminiſti, ſolitus "eſt, Verſus Hexametros, alioſque, variis modis "atque numeris fundere extempore, tantumque ho- "minis ingenioſi, ac memoris, valuit Exercitatio, ut "cum ſe mente ac voluntate conjeciſſet in Verſum, "Verba ſequerentur. Quod alios *Anacreontis* Laudatores; aut Illuſtratores attinet, ut *Cælium Calcagninum*, *Henricum Stephanum*, *Abrahamum Couleium*, *Tanaquillum Fabrum*, eos etiam habes ad *Anacreontis* finem additos; *Faber* in ſuæ etiam Editionis Epiſtola Ded. *Anacreontem* egregie laudat, quod & *Longepierre* facit eleganti Poemate *Gallico*; licet *Faber* ille, levitate uſus deſultoria, in Notis ad *Longinum*, eundem, vulgari judicio uſus, flagitii damnet. Verum nullo modo nobis hic omittendus videtur *Angelus Politianus*, qui in *Nutritia*, *Anacreonte* ſic canit, v. 581.

Non ego, te, longo præſignis Anacreon, *ævo,*
Tranſierim; bicolore caput redimite racemo:
Cui Cithara cordi, cui nigri pocula Bacchi,
Semper & ancipiti ſtimulans Amathuſia *cura.*

Nam

Nam modo Threicii *crinem miraris ephebi*;
Nunc Samium *celebras*(*jubet* Adrastæa) *Bathyllum*;
Nunc teneram Eurypylen, *tenerumque* Megistea
laudas;
Tandem Acino passa cadis interceptus ab Uva.

XXXIX. Contra *Pindari* Scholiastæ Cavillationem, quod *Anacreon* rogatus, cur in *Deos* Hymnos non scriberet, at in *Pueros*, responderit, *Hi etenim Dii sunt nostri*, nonnihil diximus ad *Oden* LX. At revera hæc ipsa Historia narratur de *Simonide* ut tradit Chil. VIII. §. 228. *Joh. Tzetzes*, οὐθ' Ὕμνους ἔγραφεν θεοῖς αὐτὸς ὁ Σιμωνίδης, Ἐκκλίνων τὸ ἀνάργυρον· ἔγραφε δ' αἴνους παίδων, Ἀφ' ὧν ἐλάμβανεν πολὺ καὶ διαρκὲς χρυσίον· Ἐρωτηθεὶς δὲ πρός τινων, τί πρὸς θεοὺς οὐ γράφεις; Πρὸς παῖδας αἴνους γράφεις δέ; ὁ Σιμωνίδης εἶπεν, ὅτι οἱ παῖδές μοι Θεὸς ὡς ἐξ αὐτῶν· λαμβάνων Vid. *Joh. Albert Fabricius* Bibliotheca Græca fol. 566. Et præterea ex hoc ejusdem Opere abunde patere probo, *Hymnos*, proprie ita dictos, non paucos ab eodem scriptos; ut in *Venerm*, v. 144. Ad *Dianam*, Od. LX. Ad *Bacchum*, Od. L. Ἐπιλήνιος Ὕμνος in *Bacchum*, Od. LII. In *Amorem*, Od. LVIII. ὅν ὁ σοφὸς ποτὲ ὑμνῶν Ἀνακρέων πᾶσίν ἐστι διὰ στόματος, *Athena*: l. XIII. fol. 600. In *Hymenæum*, ἐπιθαλάμιος ὕμνος, Od. LXII. In *Apollinem*, Od. LXIV. Et si omnia illius Opera extarent adhuc integra, credibile est, multo plures *Hymnos* proferri potuisse. Ita *Scholiastarum* & *Grammaticorum* assertiones istiusmodi nihil nos debent morari; quin & præstantium virorum Auctoritati & sanæ Rationi potius aures accommodemus; cum & Charitas, ut omnia in melius interpretemur, suadeat. Quare nunc, cum bona Lectoris venia, ad finem propero.

XL. Quum his itaque studiis deditus, & ab hujusmodi Patronis charus habitus, diu vixerit, quibus etiam diutius supervixerit, inter *Ruris* amœnitates, & Urbis delicias reli ... ũ Vitæ divisit, nunc Musarum, nunc Amicorũ & *Bacchi* solatia adhibens, ut credibile est, Hominem Hilaritati & Literis devotum fecisse. Atque ita ad se-

ram usque senectutem duravit, ad *Octogesimum* nempe *Quintum* ætatis annum. scilicet ab *Olympiadis* LV. anno *Secundo*, ad *Olympiadis* LXXVI. annum *Quartum*, Annum *Xerxis* 13. quando *Sophocles Atheniensis* Tragicus *vicesimum quintum* ætatis annum ageret; quod dico, quoniam in eundem extat Distichon *Anacreontis*, v. 1376. Quare aut affirmandum, *Sophoclem* Tragœdiam, in qua *Æschylum* vicit. Triennio ante tempus in *Didascalicis* assignatum, egisse, vel certe magna & manifesta indicia hujusmodi Indolis Amicis antea dedisse, ut fieri solet; & clari sane Homines multo ante Ingenii sui specimina Amicis proferre solent, quam Orbi Literato exhibere. Quod ad Buculam *Myronis* attinet, in quam duo extant *Anacreontis* Epigrammata, à v. 1342 dicendum breviter, vel *Plinium* totis Decem *Olympiadibus* errasse in *Myronis* ætate assignanda, vel illius Nomen & Opera ab hoc certe nostro *Anacreonte* minime potuisse celebrari. Quod *Anacreonti* LXXXV. annos supra assignavimus, id non temere factum: Nam ut illum vocat *Politianus*, longo præsignem ævo, *Lucianus* diserte in *Macrobiis*, sive *Longævis*, Ἀνακρέων, ὁ τῶν μελῶν ποιητής, ἔζησεν ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα, *Anacreon*, *Lyricus Poeta*, *vixit annos quinque & octoginta*. At *Valerius Maximus* & Vitæ durationem amplificat & Mortis genus addit, lib. IX. c. XII. § 8. " Sicut *Anacreonti* quoque, quamvis statum Humanæ Vitæ modum supergresso, quem Uvæ passæ succo tenues & exiles virium reliquias foventem, unius Grani pertinacior in aridis faucibus humor absumsit. Idem *Plinius*, lib. VII. cap. VII." Ut *Anacreon* Poeta Acino Uvæ passæ, ut *Fabius* senator Prætor, in lactis haustu, uno Pilo strangulatus. Idem *Angelus Politianus* supra dixerat, §. XXXVIII. fine *Tandem Acino passæ cadis interceptus ab Uva*. Et *Cælius Calcagninus*, v. 1632.

At te, sancte senex, Acinus sub Tartara misit,
Cygneæ clausit qui tibi vocis iter.

Idem *Abrahamus Couleius* agnoscit in *Anglico* Poemate

mate, quod à nobis *Græce* redditum invenies ad v. 1431. &c. Idem Mortis genus *Sophocli* post evenisse *Neanthes* & *Istrus* annotasse traduntur, ut in *Græca Sophoclis* Vita; quin & *Petrus Crinitus*, de Honesta Disciplina, lib. II. cap. VI. " De *Anacreonte* notius " est, quam ut hoc pluribus debeat exponi. Eum sci-" licet pari obitu, ac *Sophoclem*, ex Acino Uvæ suffo-" catum. Quod *Sotades* memorat,

Σοφοκλῆς ῥᾶγα φαγὼν σαφυλῆς πνιγεὶς τέθνηκεν.
Glutito Acino strangulat Uva te, Sophocles.

Et *Anthol.* fol. 274. *Simonides* quidam junior.

Ἐσβέσθης, γηραιὲ Σοφοκλέες, ἄνθος ἀοιδῶν,
Οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος.

Erat vero & *Sophocles* ætate provectior, nempe *Nonagenarius*, quando hoc Mortis genere *periit*. Funus *Anacreontis* magna erat elatum Pompa, & Tumulatus erat in Patria urbe, *Teo*, quod *Simonides* testatur

Οὗτος Ἀνακρείοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσέων
Ὑμνοπόλον, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω.

Sepulchro Imago ejusdem imposita; de qua *Theocritus* ad v. 1616. *Epitaphium* adscriptum, quod nescio, annon illud ipsum fuerit modo memoratum *Simonidis* Epigramma, quod infra occurret v. 1531. una cum *Epicediis* aliorum nobilium Poëtarum non paucis a v. 1513. ad v. 1576. *Latino* quoque versu a me donatis fere omnibus, excepta scilicet unius parte

Καὶ σὺ μὲν ἴσθι μάκαρτος, Ἀνάκρεον· ἐκ δ᾽ ἄρα σεῖο
Εἴσομαι εἰς Ὀδυσῆα καὶ ἄφθιτον ἔργον Ὁμήρου.
Καὶ τάχ᾽ ἐγὼ μετέπειτα γενήσομαι ἄλλος Ὅμηρος·
Μαρλβόρειος δέ μοι ἔσται ἐν Ἀγγλιάδησιν Ἀχιλλεύς.
Ἄλλον ἐγὼ πόνον ἄλλον ἔχω φρεσὶν ἔνδον ἐμῇσιν·
Ἀγγλιάδας τε μάχας καὶ ἀρήϊον εὖχος ἀείσω,
Καὶ μέλαν᾽ Ἡγεμονῆα, φόβον Φραγκαΐδος αἴης·
Εὐφημεῖτε, θεοί· Ὕμνων πόνος ἱερὸς ἔσται.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ.

I. *Lyræ* Antiquitas & Varia Nomina, item Inventor primus. II. *Tres* ejusdem Chordæ. mox *septem*, dein plures. III. *Lyrici* Carminis Antiquitas & Usus.. IV. *Lyrici* Poetæ & *Lyrica* Poesis. V. Ex eorum numero Antiquissimi. VI. Res Heroicas tractabant, leviores tamen materias plerumque amabant. VII. Historia *Lyricæ* Poeseωs apud *Græcos*. Novem *Lyricorum* Nomina. VIII. Fœminarum *Lyricarum* Novem Nomina. IX. *Anacreontis* Elogium & Sublimitas. X. Quid requiritur in iis, qui de *Anacreonte* judicium ferunt. XI Objectionibus quibusdam occurritur. XII. De Metro *Anacreontico*.

I. TIMAGENES *Auctor est, Omnium in Literis studiorum antiquissimum* Musicen *extitisse, teste* Quintiliano. *Et*

Lyræ

Lyræ *quidem Antiquitas indubitata; utpote, quæ sub ipso fere Orbis initio, aliquot ante Diluvium generationibus, sit â* Jubale *inventa, qui dicitur* Geneseως, *c.* 4. *v.* 2. Auctor omnium tractantium CITHARAM & Organon. *Vox* Hebræa *Cinnor, unde forsan* Græcum κινυρὸς *&* κινύρομαι, *certe* Josepho *usurpata vox* κινύρα, *&* Hesychius, Κινύρα) Ὄργανον μουσικὸν, κιθάρα. *Apud* Danielem *c.* 4. *v.* 5. Cathrom, *quasi* Cithrom, *unde &* Græcum Κιθάρα. *Sunt & aliæ voces apud* Græcos, *ut* Λύρα, Χέλυς, Βάρβιτος, Φόρμιγξ, καὶ Συγκεδοχικῶς, πλῆκτρον, *ut & apud* Latinos, Lyra, Cithara, Barbiton, Chelys, Testudo, Fides, *& Figurate* Plectrum, *aliquando* Nablium *&* Psalterium. *Rectissime itaque* Athenæus, Τὸν γὰρ βάρωμον καὶ βάρβιτον, ὧν Σαπφὼ καὶ Ἀνακρέων μνημονεύουσι, καὶ τὴν Μάγαδιν, καὶ τὰ Τρίγωνα, καὶ τὰς Σαμβύκας ἀρχαῖα εἶναι· Ἐν γοῦν Μιτυλήνῃ μίαν τῶν Μουσῶν πεποιῆσθαι ὑπὸ Λεσβοθέμιδος ἔχουσαν Σαμβύκην. *De* Lyræ *quidem Forma ad-*

eundus tibi Martinius *in Philologico Lexico; ubi etiam de Variis ejusdem Nominibus & Generibus; quæ tamen apud Veteres illos parum omnino, aut nihil, Discrepare videntur. Certe apud Poetas antiquos Res eadem videtur multis Nominibus insignita; ut & apud Moderniores, qui* Harpam, Lutam, Guitarram *nuncupant; licet nonnulli putent*, Venantium Fortunatum *inter* Harpam & Lyram *distinguere*,

Romanusque Lyra plaudat tibi,
Barbarus Harpa,

quum ille voces tantum distinguat, hanc Barbaram, *illam* Romanam *vocans. Quare licet* Græci *Lyræ inventionem* Mercurio, *aut* Apollini, Amphioni, *aut* Lino, *aut* Musarum Πολύμνια Λύραν *Schol.* Apollonii Rhod. ad l. 3. v. 1. *alicui tribuant, diserte tamen Nostras Literas* Jubali, *ab ipso* Adamo *septimo, illam tribuere ex supra dictis constat. Vid.* Joseph. Scaliger. *in* Manilii *Sphæram.*

II. Diodorus Siculus *Lyram à* Mercurio *inventam appellat* τετράχορδον,

δον, *l.* 1. Tribus nervis ſonantem; *qualis cernitur in nummo* Bruti *apud* Piſonem *& deſcribitur in Fragmento Auctoris anonymi, qui cum* Cenſorino *editus eſt. Et de hac re adeundus* Euſtathius *ad Iliad. σ'. v.* 570. *&* Cuperus *in* Homeri *Apotheώσει p.* 32. Veterum Lyræ 3, 4, aut 5. fidibus conſtabant & *Apollinii* Lyra πλεϊάχορδος & *Iſidis* ſiſtrum. Vid. *Perizon.* in Ælian. V. H. p. 259. *At* Homerus *ipſe* Septem *huic* Lyræ *fila tribuit*, Mercurii *Hymno, v.* 51. Ἑπ]ὰ δὲ συμφώνους ὀΐων ἐτανύσσατο χορδάς. Horatius, *etiam* ſeptem *nervis inſtructam canit, l.* 3. *§.* XI.

> *Mercuri*, nam te docilis magiſtro
> Movit *Amphion* lapides canendo,
> Tuque, Teſtudo, reſonare *ſeptem*
> Callida nervis.

Amphionis Thebani *Lyra, cum* ἑπτάχορδος *eſſet, totidem* Thebarum *Portis, ab illius* Harmonia *extructarum, occaſionem dedit. Quin* ἑπτάγλωσσον & ἑπ]άκ]υπον φόρμιγ*γ*α Pindarus *vocat &* Orphei *Citharam* ἑπ]άμιτον

ἑπτάμιτον vel ἑπτάτονον *fuisse notat* Virgilius, *Æn. l.* 6. *v.* 645.

Necnon *Threicius*, longa cum veste, Sacerdos
Obloquitur numeris septem discrimina vocum.

Quanquam Festus Avienus Orphei *Lyram* Novem *Chordis*, *ad* Musarum *numerum*, *ut* Mercurii, Septem, *ad* Pleiadum *numerum*, *ratione habita*, *dicat*,

Hic jam fila novem docta in modulamina movit,
Musarum ad speciem *Musa* satus: ille repertor
Carmina *Pleiadum* numero deduxerat. ———

At Regius ille Vates, Psalm. 33. *v.* 2. 92. *v.* 3. 144. *v.* 9. *Psalterium* δεκάχορδον *memorat plus semel.* Josephus ‡ *Antiq. Judaic. l.* 7. *c.* 10. Citharam *ait plectro percuti solitam*, Nablium δωδεκάχορδον, *Duodecim esse chordarum & Digitis tan-*

‡ *Vid.* Bythner. *in Psalm.* 33. *v.* 2:

gi

gi consuetam. Theocritus, *Idyll.* 16. *v.* 45. *indefinite*, Βάρβιτον ἐς πολύχορδον. Timotheus Milesius *ad* Septem *Nervos*, *Quatuor alios addidit*, *ut esset jam Lyra* ἑνδεκάχορδος, *qualis hodie* Apollinis *Cithara cernitur*, *in Pictura holoserica perpulchra*, *ad vetustissimum Archetypum exemplar composita*, *quæ in Cubiculo meo*, *una cum* Homero, Diana, Cydippe, Pallade *&* Cleopatra, *hodienum cernitur. Et quanquam* Timotheus *ille ex* Sparta *ejiceretur*, Ephororum *Decreto*, *ob hanc suam innovationem*, *vid.* Cuperi *Apotheosin* Homeri *p.* 33. *postea tamen*, *eo tandem licentiam progressam constat*, *ut &* ὀκτωκαιδεκάχορδος *fieret*, *& ipse* Anacreon *v.* 1115. Μάγαδιν εἴκοσι χορδαῖς *instructam docet*; *nihilque magis hodie notum*, *quam* Harpa, *vulgo dicta*, Cambrica, *plus Quadraginta chordis sonare docta.*

III. *Carmina*, *quæ ad Lyram canebantur*, Lyrica *audiebant*, *de quorum variis Generibus mox plura ad §.*

XII. *Et Antiquitas* Lyrici *Carminis tantum non imperveſtigabilis*; *illius enim Initia*, *tum apud Ægyptios* atque Judæos, *tum apud* Phæacas *&* Græcos, *non alia fuiſſe*, *quam in re ſacra*, *pluribus exemplis ex Antiquitate petitis*, Patricius, *non malus Antiquitatis indagator*, *evincit*, *ut* Famianus Strada *in Proluſionibus*, *l.* 1. *§.* 4. *p.* 136. *Nec prima illa poſt ſecula*, *per ætates ſane quamplures*, *alio* Lyrici *ſpectarunt*, *quam ut Deorum laudes ac decora*, *aut Virorum fortium res præclare geſtas*, *Hymnis ac Pæanibus*, *ad Templa & Aras*, *complecterentur*; *ut ſcilicet*, *eadem opera Honorem Superis atque Heroibus haberent & ad æmulationem captos admiratione Mortales invitarent. Quare*, *ſiqua Poeſis caſte ſancteque tractari unquam debuit*, *hæc profecto immunis ab omni turpitudine ſervanda*, *integreque ac puris animis exercenda.*

IV. Lyricus *itaque Poeta proprie*, *qui* Lyrica *Carmina ſcribit*, *quæ vel à ſeipſo*, *vel à quovis alio*, *ad* Lyram

ram *cani possint, admixtis etiam aliquando choreis. Primo enim in Deorum Conviviis & triumphalibus Hymnis, lætisque & festivis solennitatibus hæc* Poesis *instituta; quod ex* Mosis *Historia &* Davidis *colligitur*, Exod. *c.* 15. *v.* 20. *&* 1 Samuel. *c.* 18. *v.* 6. *unde postea, ad quævis lautiora Convivia & magnificas Principum & Nobilium hilaritates conversa. Quem morem, utut* Græci Anacreontis *nostri inventum volunt, qui &* Βάρβιτον Ἀνακρέοντος εὕρεμα *vocant*, Athenæ *l.* 4. & παροίνια μέλη, καὶ ᾠδὰς συμποσιακὰς *illi tribuunt, in aliis certe Gentibus, plus mille annis ante illius tempora, consuevisse constat ex nostris Literis.* Laban *enim expostulans cum genero* Jacobo, *ait*, Genes. *c.* 31. *v.* 27. Cur clam fugisti, & furtim surripuisti te à me? Neque indicasti mihi, ut dimitterem te cum Lætitia & cum Canticis, instructus Tympano & Cithara? *Et in* Jobi *Historia, c.* 21. *v.* 11. Emittunt ut gregem Parvulos su-

os & Nati eorum ſaltitant. Vociferantur ad Tympanum & Citharam & lætantur ad ſonum Organi. *Ita* Iſaias, *c.* 5. *v.* 12. In quorum Conviviis eſt Cithara ac Nablium, Tympanum, Tibiaque ac Vinum. *Item c.* 24. *v.* 8. *Idem tamen* Iſaias *Ducentis annis* Anacreonte *antiquior habetur*.

V. Lyrica *itaque Carmina dicuntur, quæ ad* Lyram *canebantur; nempe cum Cantu & Lyræ pulſatione, atque modulatione, pronuntiabantur; ut* Julius Scaliger *Poetic. l.* 1. *c.* 24. *&* 48. *& l.* 3. Lyricique *ſunt Poetæ, qui ad hujuſmodi Inſtrumentum Verſus cantandos faciunt; quales apud* Hebræos ὑδρογενὴς *ille Legiſlator* Moſes, *Homo Indolis prorſus Divinæ; item* Debora *Regina & Prophetiſſa, Regiuſque ille* Hieropſalta Davides, *omniumque Regum ſapientiſſimus* Solomon *Apud* Græcos *fortiſſimus Heros* Achilles *animum delectabat, antiqua Heroum Geſta ad Lyram cantando, ut* Homerus, *Iliad.* ι. *v.* 186.

Τὸν

Τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι
λιγείῃ,
Καλῇ, δαιδαλέῃ· ἐπὶ δ' ἀργύρεος
ζυγὸς ἦεν·
Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πόλιν Ἠετίωνος
ὀλέσσας,
Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν· ἄειδε δ' ἄρα
κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο
σιωπῇ,
Δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν
ἀείδων.
Hunc dulci Cithara mulcentem
pectora cernunt,
Insigni, aurata; Argento juga
tinnula splendent;
Quam tulit ex spoliis, capta
Eëtionis ab urbe.
Hac se mulcebat, resonans He-
roïca Gesta;
Solus ei *Actorides* tacite è regio-
ne sedebat,
Æacidam expectans, dum desi-
nat ille canendi.

Habuit ergo Lyram ex Eëtionis *spoliis, at Lyræ pulsandi Artem ex* Chirone, Achilles; *ut docet Nos interpres*

h Ara-

Aratæorum Germanici Cæsaris; *quod &* Horatius *notavit*, Epod. §. XIII. *Quinimo*, *teste* † Sexto Empirico, Καὶ τὰ Ὁμήρου ἔπη τὸ πάλαι πρὸς λύραν ᾄδετο, *quod* Timomachus *in* Cypriacis, *apud* Athenæum, Delphis *primum*, *à* Stesandro Samio *dicit factum*; *eum enim* κιθαρῳδῆσαι τὰς καθ' Ὅμηρον, μάχας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Ὀδυσσείας. *Et* Porphyrius *auctor est*, Pythagoram *illos maxime ex* Homeri *Versibus laudasse*, *& ad Lyram cecinisse*, *quibus de* Euphorbo, Panthi *filio*, *agit*; *quem animi perturbationes Lyra composuisse testatur* Seneca, *de Ira l.* 3.

VI. *Unde apparet*, *Res Heroicas à* Lyrica *Materia minime olim excipi solitas*; *quandoquidem &* Stesichori *&* Alcæi *&* Anacreontis *&* Horatii *exempla ostendunt*, *Illorum Ingenia aliquando ad grandiorem rerum Majestatem assurgere*. *De* Priore Quintilianus *ita*, " Stesichorum, " *quam sit Ingenio validus*, *Materiæ* " *quoque ostendunt*, *maxima Bella* " *& clarissimos canentem Duces &* " *Epici*

† *L. 6. Advers. Mathemat.*

" *Epici carminis onera* Lyra *susti-* " *nentem.*" *Quare* Horatio *recte dicuntur*, l. 4. §. 9. Stesichori *graves Camœnæ. De* Alcæo, *quod Heroicam materiam* Lyra *& ille sustineret*, *idem* Horatius *innuit*, *l.* 2. §. 13.

Et te sonantem plenius aureo,
Alcæe, plectro, dura Navis,
Dura Fugæ Mala, dura Belli.

Anacreontem *aliquando Sublimem esse probavimus in ejusdem* Vita, §. XXXVI. *& hujus Tractatus* §. IX. *quodque nec* Homeri Lyram *tractare reformidarit*, *licet de Bello & Sanguine minime vellet cantare*, Horatius *de seipso passim id probat*, *ut l.* 1. §. 12. 15. 31. *& l.* 3. §. 3. &c. *Et id quidem fieri posse Nos ipsi demonstravimus*, *in* Oda *Triumphali*, *quæ* Dedicationem *sequitur*, *super Ducis de* Marlborough *Victoria. Verum quum* Stesichorus *fere omnis exciderit*, Alcæusque *eodem fato functus fuerit*, *& ipse* Anacreon *hactenus*, *plurima certe ex parte*, *sit deperditus*, *jam* Pin-

darum *omnium fere* Lyricorum *gravissimum & maxime Sublimem*, ὑψηλόζατον ϰ̀ μεγαλοφωνόζατον, *agnoscunt omnes. At fatendum est, quantumvis alte* Lyra *ex nonnullorum Ingenio possit assurgere, res tamen ut plurimum leviores, quales sunt Amatoriæ*, Lyræ *fere proprias esse semper habitas; ut ipse* Homerus *de* Paride *ostendit*, Iliad. *γ'. v.* 54.

Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ Κίθαρις, τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
Ἥ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης,
Nec Citharæ te vox, Veneris nec dona juvabunt,
Nec Coma, nec Vultus; jaceas cum in pulvere cæsus.

Et Horatius *de eodem, l.* 1. *§.* xv.

——*grataque Fœminis*
Imbelli Cithara carmina divides.

VII. *Nunc itaque Historiam* Lyricæ *Poeseωs, apud* Græcos, *prosequamur. Et sane, præter* Achillem *modo-memoratum, fatendum est, Plures, illoque etiam longe antiquiores reperiri, qui ad Lyram canerent; quales*

quales Amphion, Philammon, Thamyris, Linus Herculis *Magister*, *qui* Suidæ *dicitur* τῆς λυρικῆς Μούσης πρῶτος ἡγεμὼν, *&* Chiron, *qui* Achillem, *ut diximus*, *Cithara*, Æsculapium *Medicina*, Herculem *imbuit*, *Astronomia: Item* Orpheus, Dorceus, Musæus, Terpander, Ection, Andromachæ, *Conjugis*. Hectoreæ, *pater*, *etiam* Iöpas Virgilianus, Demodocus *&* Phemius *apud* Homerum; *quos non nisi longo secuti sunt intervallo*, Arion Methymnæus, *si recte illum* Solinus *ponit ad* Olympiadem XXIX. *nam* Periandri Corinthii *ætas dubitare Nos facit*, *qui circa* Olympiadem XL. *floruit*; *item* Stesichorus, Alcman, Alcæus, *reliquique*, *Novem* Lyrici *dicti*; *qui fere omnes eadem ætate florebant*, *ut* Ibycus, Simonides, Anacreon, Sappho, Bacchylides *&* Pindarus, *quorum Nomina hisce continentur* Iambis,

Λυρικοὶ ποιηταί εἰσιν ἐννέα, Ψαφὼ,
Στησίχορος, Ἴβυκος, Βακχυλίδης, Σιμωνίδης
Ἀλκαῖος, Ἀλκμὰν Ἀνακρέων, καὶ Πίνδαρος.

Lyrici Poetæ ſunt Novem: *Sappho*, puta.
Steſichorus; *Ibycus*, *Bacchylides*, *Simonides*,
Alcæus, *Alcman*, *Anacreon* & *Pindarus*.

Horum omnium Patriam & Nomina, *Nos olim hiſce Heroicis complexi ſumus, cum in* Pindarum Cantabrigienſibus *noſtris Prælegeremus*,

Ἐννέα μὲν Λυρικοὶ καὶ Ἀχαιΐδα εἰσὶν ἀοιδοί.
Ὕμμι δὲ πατρίδ' ἐγὼν ἐρέω καὶ τοὔνομ' ἑκάστου.
Πίνδαρος ἐκ Θήβης· Ἀλκαῖος δ' ἐκ Μιτυλήνης,
Ἐκ Μιτυλήνης Σαπφώ· Ἀνακρείων ἀπὸ Τέϊου·
Κεῖος Βακχυλίδης, Σιμωνίδης τε βαθύφρων.
Ῥήγιον Ἴβυκος οἶδε· σοφὸς δ' ἦν Λυδὸς ὁ Ἀλκμάν.
Στησίχορος Σικελὸς, πάτρη δέ οἱ Ἱμέρα ἐστίν.

Græca Novem Lyricos tellus effudit alumnos;

Quo-

Quorum ego nunc vobis Patrias
 & Nomina dicam:
Pindare, te *Thebæ*, *Alcæum* peperit *Mitylene*,
Et *Mitylene Sappho*, & *Teos Anacreonta*,
Céus Bacchyliden, *Simoniademque*
 Poetam
Ibycus eſt *Rheginus*. erat ſed *Lydius Alcman*:
Himera Steſichorum Siculum ſibi
 vendicat alma.

Extat in Anthologia, *fol.* 92. *Carmen ſingulorum fere Proprietates & Characteras deſignans*,

Ἔκλαγεν ἐκ Θηβῶν μέγα Πίνδαρος· ἔπνεε τερπνὰ
Ἡδὺ μελιφθόγγου μοῦσα Σιμωνίδεω.
Λάμπει Στησίχορός τε καὶ Ἴβυκος· ἦν γλυκὺς Ἀλκμάν.
Λαρὰ δ' ἀπὸ στομάτων φθέγξατο Βακχυλίδης.
Πειθὼ Ἀνακρείοντι συνέσπετο· ποικίλα δ' αὐδᾷ
Ἀλκαῖος, κύκνος Λέσβιος, Αἰολίδι·
Ἀνδρῶν δ' οὐκ ἐνάτη Σαπφὼ πέλεν, ἀλλ' ἐρατειναῖς

Ἐν

Ἐν Μούσαις δεκάτη Μοῦσα καταγράφεται.

Pindarus è *Thebis* clamat; *Simonidis* autem
Dulce melos pangit Musa canens fidibus;
Splendet *Stesichorus*, micat *Ibycus*, & placet *Alcman*;
Bacchylides leni suaviter ore canit;
Suada *Anacreontem* sequitur; sed dædala voce [olica;
Alcæus, Cygnus *Lesbius*, Æ-
Nona virorum haud est *Sappho*: sed dulcibus ipsa
In Musis Decima est, Musa vocanda tamen.

VIII. *Dabit veniam Lector Benevolus, si Novem etiam Fœminas hic* Lyricas *recenseam, quarum Nomina hoc Epigrammate complexus est* Antipater Thessalus, *Antholog. fol.* 91.

Τάσδε θεογλώσσους Ἑλικὼν ἔθρεψε γυναῖκας
Ὕμνοις, καὶ Μακεδὼν Πιερίας σκόπελος·
Πρήξιλλαν, Μυρὼ, Ἀνύτης στόμα, θῆλυν Ὅμηρον,

 Λεσβιάδων

Λεσβιάδων Σαπφὼ κόσμον ἐϋπλοκάμων.
Ἤρινναν, Τελέσιλλαν ἀγακλέα, καί σε, Κόριννα,
Θοῦριν Ἀθηναίης ἀσπίδα μελψαμένην.
Νοσσίδα θηλύγλωσσον, ἰδὲ γλυκυαυχέα Μύρτιν,
Πάσας ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων·
Ἐννέα μὲν Μούσας μέγας Οὐρανὸς, ἐννέα δ' ἄλλας
Γαῖα τέκε θνητοῖς ἄφθιτον εὐφροσύνην.

Has *Helicon* peperit divino carmine Vates,
Pieriæ & *Macedo* parturiit ſcopulus:
Praxillam, *Myroque*, *Anytenque* exemplar *Homeri*,
Lesbiaci & *Sappho* quæ decus omne chori.
Erinnam, *Teleſillæ* ingens decus, atque *Corinnam*,
Quæ ſcutum armiſono *Palladis* ore canit:
Noſſida fœmineis modulis & *Myrtida* dulcem,
Omnes victuras carmine perpetuo:
Ipſe Novem peperit Muſas Polus: ipſaque Tellus

Æternas

Æternas totidem dat tibi Delicias

IX. *Et aliorum quidem* Lyricorum *laudes alias attigimus*; Anacreontis, *in illius* Vita, *& in pluribus Veterum Epigrammatis ejusdem Poematiis affixis. Nec ideo tamen hic omittendum* Henrici Stephani *Elogium, in Præfatione ad* Anacreontem *suum*, " *Præterea nosse operæ pretium* " *est, quum Novem fuerint* Μελῶν (*i.e.* " Lyricorum *Carminum*) *Scriptores*, " Anacreonti *majores, quam aliis,* " *concessas fuisse à* Musis *Carminum* " *Delicias, unde ab Antiquis, modo* " γλυκὺς, *aut* ἡδὺς, *id est*, Dulcis, *sive* " Jucundus; *modo* χαρίεις, *id est* Fe- " stivus, *vocitatur; at vero* Plato " *eum* σοφᾶ *etiam appellatione digna-* " *tus est. Nec* Renatus Rapinus *diffitetur*, Anacreontis *Musam aliquando* ἐνθυσιᾷν. *Ita enim*, Reflections *sur l'* Aristotl. *Poesie*, *l.* I. " §. XIX. " *Scio, inquit, genus esse* " *Operum; quæ ex ipsius Characteris* " *qualitate Ingenue debent scribi,* " *nulla alia intentione, quam Natu-* " *raliter scribendi, & sine vi adhibi-* " *ta:*

" *ta: Tales Hymni* Orphei, Home-
" ri, Callimachi; *talesque Odæ non-*
" *nullæ* Pindari, Anacreontis, *&*
" Horatii, *quæ nulla alia Regula ni-*
" *tuntur, præter* Enthusiasmum. *Talis exempli gratia*, Ode LI. *&* LXIV. *quæ nescio an ulli ejusdem generis, per omnem Antiquitatem* (Ἱεροψάλτην *semper excipio*) *cedere debeant: adeo in iis præcipue videtur illi*, Νόος ἐς θεοὺς ἀερθεὶς, *ut idem canit*, *v.* 790. Animus Deos revisens; *&* Μανίην μανεὶς ἀρίστην, Sanum furens furorem, *ut ipse loquitur. v.* 1015.

X. *At siquis perfectius* Anacreontis *Veneres velit intelligere, necesse est, ut magno ille præjudicio prius animum exuat & liberet; quo, futilium hominum Calumniis deceptus, illius Poetæ Vitam omnem crediderit* Ebrietate *&* *incesta* Libidine *consumptam; quod quidem probrum ab illo diluere non perfunctorie conamur in ejusdem* Vita § XIII. XIX. &c. *Tum requiritur, ut* Græcæ *Linguæ admodum peritus sit, nec Doctrina reconditiori leviter imbutus, nam, ut verum*

fatear,

fatear, illa causa est, quod Poetices *Divinus Furor hodie vilescat, nec sanctissimum Dei Donum apud Mortales hujus ætatis ullum locum inveniat, quoniam inter homines pauci sunt vere* Docti, *inter etiam Doctos, pauci* Poetices *experti; inter Poetices expertos non admodum multi ex animo illi* faventes; *inter ejus* Fautores, *pauci* Divites; *inter* Divites *paucissimi* Liberales. *Quinimo quod* Indocti *&* Immerentes *Virtute & Meritis consequi desperant, id Dolo malo solent quærere.* Docti Dignique *homines raro Honores consequuntur, nisi quando Affinium potenti favore suffulciantur, aut ubi Judices nacti sint Probos & Pios, Justitiæque cultores non nimis faciles & credulos. Plus tamen à Deo benemerentibus favetur; quicquid Stulti, Improbi, Injustique Patroni malemerentibus concesserint. Verum hæc obiter. Præterea requiritur, ut qui Judicium ferre velit super* Anacreonte, *Musicæ non sit imperitus; at Metri, Carminisq; rationes probe calleat; deinde*

deinde & ipſe ſit Ingenii paulo delicatioris, nec ſeveri nimis, moroſi, aut ſubruſtici. Tunc enim Auctorem aliquem utiliter legimus & penitus intelligimus, cum illius ſpiritu & affectu quodammodo inbuamur; nec plane Hoſpites ad Muſarum fores pultemus. At malé certe Literis conſultum eſt, quod etiam in Academiis noſtris tolerentur, & quod pejus eſt, etiam foveantur, quibus multum Impudentiæ, Doctrinæ parum; qui de Libris Doctorum ſententiam pronuntiant, quos minime intelligunt; quorum Invidia & Impudentia aliorum Induſtriam vituperant; cum ipſi tantum abſint à perfectione maximorum Operum, ut Fundamenta eorum, quæ præ ſe ferunt, nondum jecérint. Præpoſterum illud quidem, quod inficeti iſti Cenſores de Ingenio præſtantium Auctorum, aut Scriptis elegantibus loqui audeant, Proverbii Immemores, Ξένος ὤν, ἀπράγμων ἴσθι.

Ξεῖνοι μὲν γὰρ ἐόντες, ἀπράγμονες οὐ πελέθουσι.

Quomodo enim Midas, *aut* Marſyas,

de Apollinis *elegantia recte dijudicaverint? Quomodo illi* ἡμιδίδακτοι, ὁλοβάρβαροι, *quibus* Bruta *Pectora*, *Aures* Asininas, *Oculos* Noctuinos, *Dentes* Theoninos, *Frontem* aheneam, *Cerebrum* plumbeum, *Linguam* venenatam, *Ingenium, aut nullum, aut plane* Margiticum, *Natura dedit, in hac causa vel hiscere audeant?*

De Margite *enim, stolido illo, invidoque & μισοκάλῳ βιβλιοτάφῳ, qui elegantioribus Ingeniis bellum indixerit*, Homerus *ita*,

Τόνδ' οὔτ' ἂρ σκαπτῆρα θεοὶ θέσαν, οὔτ' ἀροτῆρα,
Οὔτ' ἄλλως τι σοφόν· πάσης δ' ἡμάρτανε τέχνης.

Nam nec Dii Fossæ, nec Aratri, aut ullius illum
Artificem fecere; omni verum Arte carebat.

Et rursum de eodem,

Πόλλ' ἠπίστατο ἔργα, κακῶς δ' ἠπίστατο πάντα.
Ἐσθλὸς μὲν γὰρ ἁπλῶς, παντοδαπῶς δὲ κακός.

Multa

Multa ſciebat enim, ſed prave cuncta ſciebat ;
Simpliciterque Bonus , cunctimodeque Malus.

Talem hominem; *inter* Muſas *degentem*, *at omnibus* Muſis Gratiiſque *pariter inviſum*; Πάσαις μὲν Χάρισιν, πάσαις παναπεχθέα Μύσαις, Antiphilus Athenæ. *l.* 3. *alii* Theognito tribuunt. *Comicus ita alloquitur*.

Tales illi, ὓς ἐδίδαξαν ἀριστερὰ γράμματα Μῦσαι, Euſtath. *fol.* 1313. *lin.* 10.

Ἀπαρέστερ' ἔμαθες, ὦ πονηρὲ, γράμματα·
Ἀντέστροφέν σου τὸν βίον σοὶ βιβλία·
Πεφιλοσόφηκας γῆ τε κ' ὐρανῷ λαλῶν,
Οἷς ὐδέν ἐστιν ἐπιμελὲς τῶν σῶν λόγων.

Tu literas nam, Livide, haud dextre capis ;
Doctrina Te pervertit & Vitam tuam :
Terræque jam cæloque coram vis loqui,
Curæ quibus nil Tuve, vel Nugæ tuæ.

Tales Nebulones Homerum *fingunt mendicaſſe & ſtipis erogandæ cauſa circumforanea Cantica modulatum*

fuisse; *tales* Anacreontis *mellitissimas Cantilenas* plebeia *vocant* Cantica, *vituperium interim ipsis* Musis *atque* Gratiis *facientes maximum. Talibus ego quoque dicor* ὄνος πρὸς λύραν, *cum illis omnino desit etiam* ὁ νοῦς πρὸς λύραν. *At obliti sunt illi, Magno me honore ab iis affici, quod simul cum* Homero & Anacreonte *me quoque Convitiis lacessere dignentur, quorum ego* Insipientiam, *illorum* Sapientiæ *longe antefero*: *qui* Impudentiores *sunt iis, quos insectantur, non* Doctiores; Occultiores, *non* Meliores; Ingenio *tardi*, Lingua *præcipites*; *Ore* simplici, *Animo* inverecundo.

XI. *Verum hos Ardeliones & Sycophantas, cum Strabis suis oculis & oblatranti lingua, relinquamus; nec putidis eorum nominibus has Chartulas conspurcemus; sed potius ad hominum paulo melioris luti Objectiones diluendas veniamus. Objicitur itaque primo, Quod Homo jamdiu in sacros Ordines admissus, SS. etiam* Theologiæ *per Novendecim totos annos* Baccalaureus, *quod Homo*,

Homo, *inquam*, Christianus *&* Theologus, *ludicro hujusmodi Operi velit incumbere. Respondeo, si huic* Theologo *ulla* Animarum Cura *contigisset, cui toto animo incumbendum fateor, tunc aliquid valeret hujusmodi Objectio. Siquis illorum, qui ad Gubernaculum sedent, in aliquo nobiliori studio paratum promoveret, ad majus opus alacrem vocaret & amica indulgentia sublevaret*, &c. *verum omnem illorum Munificentiæ proventum Filioli, Nepotes, Parisiti, Calumniatores, Nundinatores munerali ambitu intercipiunt, sibique plane demetunt; Sanctiorisque Literaturæ cultores Musarum suarum Deliciis saturandos relinquunt. Interea itaque si Sacerdotio carens Sacerdos Doctrinæ illustrandæ*, Græcis *Literis propagandis, Veritati indagandæ, operam det assiduam & diligentem, congruum hoc quidem* Græcæ *Linguæ Professori, nec indignum* Christiano, *nedum* Theologo, *non alias cum Beneficio suo occupato; qui nec*, *Vid.* Stillinfleet's

Origin. ſacr. l. 2. c 9. §. 18. Ethnica *Doctrina plane Hoſpes eſſe debeat: quales ut plurimum ſunt illi, qui hujuſmodi Objectiones proferunt. Præterea objicitur,* Quod in Notis noſtris ad hunc Poetam ſacras noſtras Literas haud ſemel laudamus. *Si ex falſo allegatis aut male explanatis* SS. Scripturis, *ullam Vitio auctoritatem conciliare conaremur; vel ſi* SS. Scripturarum *auctoritatem aut ſanctitatem ſummittere & ſubjicere Literis exoticis, tum Pium & Sapientem illum hominem* agnoſcerem, *licet ſummo meo cum dedecore & opprobrio, qui hoc objicit. Sin autem ad* SS. Sripturarum *Elegantiam & Doctrinam ſummam declarandam, Normamque loquendi confirmandam, earundem locos aliquot cum ſimilibus Elegantiſſimorum & Doctiſſimorum quorumvis Auctorum Ethnicorum locis conferam, præpoſtero illi Zelo ardere mihi videntur, qui illud in me damnant; quod in* Hugone Grotio, Jacobo Duporto, Thoma Gatakeio, Petro Daniele Huetio, Theophilo

philo Galæo, Zacharia Bogano, Sebaſtiano Pfochenio, Edmundo Dickenſono, Jeremia Taylero, Thoma Sanderſono, *aliiſque Doctis & Sanctis Viris, noſtra Ætas collaudavit; quod & tota* Chriſti *Eccleſia, in* Juſtino Martyre, Pantæno, Clemente Alexandrino, Hieronymo, Origene, Auguſtino, Euſebio, Tatiano, Athenagora, *ipſoque D.* Paulo *exoſculatur.*

A multis demum objicitur, Quod nonnulla ex proprio Ingenio, meraque Conjectura, in hoc Anacreonte *addiderim, mutaverim, fixerim, refixerimque. Hoc mihi nuper à Docto quodam Viro objectum, quo tamen ipſo Neminem ſcio magis hac uſum libertate; at magno, fateor, cum Judicio, gravibuſque Rationibus. Ille ipſe igitur, quod æquum puto, & alii, ſerio expendant, quibus ego Argumentis idem faciam, quo Judicio uſus, qua Deliberatione, qua Metriperitia, qua rerum Experientia, qua fretus Auctoritate, quo demum Succeſſu,*

cessu, nunc in Anacreonte, *ut olim in* Euripide, *in* Theocrito, Sophocle, *& in ipso passim* Homero, *fecerim. Siquis in aliquo* Feliciorem *se probaverit, modo neque* Candore *mihi cedat, & illius* Conatus *in Auctoribus emendandis libere agnoscam &* Judicio *quoque acquiescam. Sunt quidem & alii, quorum Oculi punguntur ad Operum meorum* Catalogum, *quem non nunc primum Orbi Literario publicandum curavi. Verum haud dubito, quin similem & illi* Catalogum *emittere vellent, si modo possent; quandoquidem à plurimis Doctis & Modestis Viris id factum constet. Quod tamen, ut verum fatear, rarius fieri debere videtur; Quoniam tam illustre specimen Cujusvis Industriæ, non sine Multorum Ignaviæ opprobrio, exhibetur.*

XII. *In Juvenum & Tyronum gratiam placet,* Metri *rationes in hoc Auctore accuratius paulo explicare; ne illi in Imitando licenter nimis vagentur, nullique fere Legi se obnoxios esse sentiant, aut ejusdem Legis præ-*

præſcripta minus attendant. Et Lyricorum *quidem Carminum Varia ſunt Genera, ut* Archilochia, Alcaica, Alcmania, Aſclepiadæa, Glyconia, Pherecratia, Sapphica, Pindarica, Anacreontia *&* Horatiana, *quæ ex omnibus fere aliis conſtant, ab* Archilocho, Alcæo, Alcmane, Aſclepiade, Glycone, Pherecrate, Sapphone, Pindaro, Anacreonte *&* Horatio, *ſingulorum Auctoribus, nuncupata. Quæ omnia Carminum Genera* Pindarus, *& Scenici Poetæ paſſim in Choris uſurpant, ut &* Horatius: *inter modernos etiam* Buchananus, Caſimirus, Rapinus, Leo X. *& quotquot alii Lyrici* Latini *occurrunt, ſæpe iis utuntur. De aliis hiſce Generibus diſputare, non eſt hujus loci; de* Anacreontio *Genere pauca ſunt hic dicenda.* Anacreonti *itaque maxime erat familiare Metrum* Iambicum, Dimetrum, Catalecticum, *conſtans nempe* Duobus Metris, *hoc eſt* Quatuor Pedibus, *excepta ſyllaba; vel ſi mavelis,* Tribus Pedibus *& ſyllaba; iſtique Pe-*

des

des, *ex Regula sunt perpetuo* Iambi, *hoc modo*, Θέλω λέγειν Ἀτρείδας. *Quoniam tamen pleni* Iambi *in locis* Imparibus, *alios quosdam recipiunt* Pedes, *ideo & hoc Metrum in* Primo *loco recipit aliquando* Spondæum, *quod* Septies *in* Prima *Oda facit*. *Potest etiam in illo loco recipere* Dactylum, *ut v*. 381. 696. *&* 814 *item* Anapæstum, *ut Tota Oda Tertia*, *& alias*; *etiam* Tribachyn, *v*. 788. *&* 782. *necnon* Amphimacrum, *ut v*. 87. 355 357. 661. 839. 853. 927. *qui Versus*, *alio modo si metiaris*, *erit* Trochaicus, *qualis tota* Ode LXI. *Et sane* Dactylus *&* Anapæstus *sunt* Spondæo ἰσοδύναμοι, Tribrachys, Iambo; Amphimacrum *etiam* Homero *usurpatum vice* Dactyli, *aut* Spondæi, *ostendo ad v*. 87. Amphibrachys *etiam in* Primo *loco stare potest*, *utpote* Spondæo *&* Dactylo ἰσόχρονος, *quomodo* Homero, *Odyss*. δ'. *v*. 90. *& v*. 120. *&* έ. *v*. 365. Trochæus, *licet* Iambo ἰσοδύναμος, *nusquam tamen in hoc Versu comparet*; *quia plane Contrarius est*, *ne juxta* Teren-

Terentianum *&* * Ariſtiden *confuſio fiat. Et in hoc ſolo loco Libertas illa ſumenda; in reliquis* Iambi *ſunt fere neceſſarii; Syllaba ultima Communis: Quare vera* Scala *hujus Verſus eſt hæc*

∪–	∪–	∪–	–
––	∪–	∪–	∪
∪∪–	∪–	∪–	–
–∪–	∪–	∪–	∪
–∪∪	∪–	∪–	–
∪∪∪	∪–	∪–	–
∪–∪	∪–	∪–	–

Sciendum tamen, Huic Generi frequenter immiſceri Ionicum ἀπ' ἐλάσσονος, *quod oſtendo ad v.* 90. *item aliquando* Pherecratium, *ut ad v.*295. *probo, & deinceps. Quod ſiquid in ſequentibus ſecus factum videbitur, de illo ſuis in locis rationem dabimus. Sunt enim* Odæ *nonnullæ integræ ex metro* Pherecratio, *ut* Od. XXX. *ſunt etiam ex* Glyconio, *ut* Od. LX. LXVII. LXVIII. LXX. LXXX. XCIII. *cui tamen ultimo Generi* Pherecratium *admi-*

---

* Τὸ δὲ Ἰαμβικὸν δέχεται Δάκτυλον, Τρίβραχυν, Ἀνάπαιστον· Τροχαῖον δὲ οὐδόλως· εἰς ἕτερον γὰρ τραπήσεται μέτρον. Ariſtid. περὶ Μουσικῆς, κεφ. περὶ Δακτυλικοῦ

ſceri

ſceri gaudet, præſertim in Clauſula. Sunt etiam nonnulli Iambi, Dimetri Acatalecti, ut §. LXXI. *ſunt quoque aliquot mixti Generis, ut* Od. XVIII. XXVII. XXXIV. XXXVI. XXXVII. LXII. CI. Ode *una aut altera ex* Trochaico *Genere conſtat, quod in pares locos recipit* Spondæum, *ut* Od. LXI. *Verum de* Menſura *differenti Menſuram etiam obſervandam memini: quare hic pedem ſiſto & Lectori Benevolo* Anacreontem *ipſum perlegendum remitto, commendoque; meque ipſum, conatuſque meos, Candori* Φιλελλήνων *omnium humillime, ſubmitto.*

Æquiſſimos en! advoco ultro judices:
Iniquitatis ipſe iniquos judico.

J. B.

Ἕλλην τὲ τοπρὶν, ἠθέων τὲ μαλθακῶν
Ἐξηγρίωμαι, βαρβάροισι συμπαρῶν. J. B.

(o)

ΑΝΑΚΡΕΩΝ.

ἈΝΑΚΡΈΟΝΤΟΣ

ΤΗΪ́ΟΥ ΜΈΛΗ

Συμποσιακὰ ἡμιΐαμβα.

Εἰς λύραν Α´.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
Ἡ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
Ἔρωτα μοῦνον ἠχεῖ.
Ἤμειψα νεῦρα πρώην,
Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν·
Κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους

Ἡρα-

NOTÆ.

HÆC Ode omnium Prima, in aliquibus, *Argumento* caret, quòd ipſa ſit omnis ferè *Anacreontica* Materiæ *Argumentum*; nam in hac Poeta lepidè monſtrat, ſe quaſi Naturâ comparatum ad res leviores & Amatorias tantum celebrandas. Ds. *Joh. Cotton*, In Cortice primum *Bion.* Idyll. 4. occupat locum hæc Ode & meritò meo judicio, proponit enim in hâc Verſuum ſuorum Argumentum illepido utens Commento, quo excuſare ſe velle videtur. Vid. *Henr. Stephan.* Titulus, Συμποσιακὰ ἡμιΐαμβα ex *Vaticano* MS. Eſt autem Carminis Genus in hâc Odâ, ut & ſequenti, *Jambicum*, *Dimetrum*, *Catalecticum*, ſive ſyllabâ unâ deficiens. In primâ ſede indifferentèr *Jambus*, vel *Spondæus* adhibetur. De quâ re aliàs accuratiùs tractamus.

V. 1. Ἀτρείδας] *Menelaum* notat & *Agamemnonem*, *Atrei* filios, vel Nepotes; & bellum Trojanum tangit, cui Fratres illi præfuerunt.

2. Κάδμον

ANACREONTIS TEII ODÆ.

In Lyram. Ode. I.

VOlo dicere Atridas;
Volo etiam Cadmum canere:
Barbitos verò fidiculis *ſuis*
Amorem unicum ſonat.
Mutavi nervos pridem,
Lyrámque *adeò* univerſam;
Atque Ego quidem canebam Labores
Her-

NOTÆ.

2. Κάδμον] *Cadmus*, *Agenoris* Regis filius & *Europæ* frater, *Thebarum*, *Græciæ* urbis Conditor, de quo *Nonnus* in *Dionyſiacis*; & bellum *Thebanum* hic tangit quod inter illius Nepotes ortum.

3 Ἡ βάρβιτος] Ità pro αἱ βάρβιτος lego, cùm *Anacreon* ſit *Joniâ* oriundus; ſic v. 6. τὴν λύρην. & v. 11. ἡ λύρη. Vid. ad v. 22.

5. Ἤμειψα νεῦρα] Innuit. ſe obniti voluiſſe, at fruſtrà; culpámque omnem in Naturam rejicit, Poeticâ utens ſimilitudine; fingit enim, ſe Operi quidèm *Heroico* animum intendiſſe, verùm omnes Nervi, utcumque mutati, Virilem illum ſonum refugiebant; nempè ut qui Amori præcipuè apti eſſent.

6. Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν] *Viz*: Collabos, Verticulos, Nervos, Pectinem, & totum Lyræ apparatum. Aliàs, Lyram quidèm ipſam retinet, & Nervos tantùm mutat, ut Od. XLVIII. Δότε μοι Λύρην Ὁμήρου, Φονίης ἄνευθε Χορδῆς. Vid. ſuprà, ad v. 5.

7. Ἄθλους] De Laboribus *Herculis* diximus ad *Euripid. Heraclid. v.* 949.

Ἡρακλέυς· Λύρη δὲ
Ἔρωτας ἀντιφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἥρωες· ἡ Λύρη γὰρ
Μόνους ἔρωτας ᾄδει.

Εἰς γυναῖκας. β'.

Φύσις κέρατα Ταύροις,
Ὁπλὰς δ' ἔδωκεν Ἵπποις,
Ποδωκίην Λαγωοῖς,
Λέυσι χάσμ' ὀδόντων,
Τοῖς Ἰχθύσιν τὸ νηκτὸν,
Τοῖς Ὀρνέοις πέτασθαι,
Τοῖς Ἀνδράσιν. Φρόνημα·

Γυναι-

8. Ἡρακλέυς] *Herculem*, Omnium Heroum maximum, nominans, *Heroicam* Materiam notat.

9. Χαίροιτε] Heroas *Valere* jubet, hoc eſt, Rejicit prorſus, vel ut viribus illius Muſæ Majores, vel ut Genio ſuo minùs gratos.

ODE II.

Hujus Odæ Carminum Genus idem atque *Prioris*. Hanc Oden explicat & illuſtrat *Leo Allatius* in Not. ad *Euſtathii* Hexaemeron p. 111. 112. Huc pertinet Protagoræ Fabula de *Stromitheo*, *Epimethio* & rerum Creatione, apud *Platonem*, fol. 197. *Athenæ*. f. 476 D.

V. 13. Φύσις κέρατα Ταύροις] *Baxter*, in ſuâ *Anacreontis* Editione, Penultimam Vocis κέρατα teſtatur ab *Orpheo* apud *Proclum* produci, Ταύρεια ἀμφοτέρωθε δύω χρύσεια κέρατα. Notandum verò, quòd rectè producatur; quandoquidem per contractum ex κεράατα fiat. Aliàs eſt κέρας τοῦ κέρατος, *Mediâ* brevi & κέρατος, κέρας. Hinc *Euripides*, nè proferam alios *Bacch.* v. 919.

Herculis; Lyra verò
Amores è contrà ſonabat.
Valeatis *ergò* in futurum nobis,
O Heroes; Lyra etenìm *noſtra*
Solos amores canit.

2. In Fœminas.

Natura cornua Tauris,
Unguláſque dedit Equis,
Pedum pernicitatem Leporibus,
Leonibus hiatum Dentium,
Piſcibus natandi facultatem,
Avibus volare,
Viris Animoſitatem & *bellicam Virtutem*:
Fœminis

v. 919. *Καὶ σφι κέρατι κρατὶ περιπεφυκέναι. Γνάμπτῃ βίη κρατεροῖο κεράατος· οἱ δ᾽ ἄμφω*, *Calaber*. l. 1. Vid. *Jacob. Nicol. Loenſ.* Epiphyllid. l. 9. c. 14. hunc locum ex *Galeno* ornantem. Confer *Phocylid*. v. 116. Ritterſhuſii ad *Oppian*. Cyneget. l. 11 v. 25. & v. 31. ubi hic locus. *Oppian*. Halieut. l. 5. v. 94. & *Homeric*. Prælection. noſtram X. fol. 69. ubi totam hanc *Oden* illuſtramus & *παρῳδοῦμεν*,

16. *Bochart*. Ἱεροζωϊκ. l. 3. c. 2. fol. 733.

17. Τὸ νηκτὸν] *ἀντὶ τοῦ νηκτικόν· τὴν νῆξιν δηλοῖ, ἢ τὴν νηκτικὴν, δηλονότι τὴν φύσιν τοῦ νήχεσθαι*. Vid. quæ Nos ad *Euripid*. Iphigen. Taur. v. 390.

19. *Τοῖς ἀνθρώποις φρόνημα*] Rectè hìc *Baxter* vocem *φρόνημα* de *Bellicâ Virtute* accipit, ſecùs atque putavit *Henr. Stephanus*, qui *Prudentiam* vertit: Nam utut *Leones* per ſe, etiam ſupra *Homines*, ſint *Magnanimi*, non rarò tamen *hi* etiam *illos* aggredi audent, Arte nempe *Bellicâ* & *Venaticâ* inſtructi, quibus animos ſupra omnia Animalia longè erigunt: ſenſúmque hunc, ut idem obſervat, ſequentia verba confirmant, v. 22. *Ἀντ᾽ ἀσπίδων ἁπασέων*. Nè di-

Γυναιξὶν οὐκ ἐπεῖχεν;
Τί ὖν δίδωσι; Κάλλος,
Ἀντ' ἀσπίδων ἁπασέων,
Ἀντ' ἐγχέων ἁπάντων·
Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον,
Καὶ πῦρ, Καλή τις ὖσα.

Εἰς Ἔρωτα. γ'.

Μεσονυκτίοις ποθ' ὥραις,
Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτεω,
Μερόπων δὲ φῦλα πάντα

Κέαται

eam, quòd nimis injurii sint Muliebri sexui, qui *Prudentiam* illi negant, & præterea φρόνησις sonat *Prudentia*; φρόνημα nunquam certè aliàs, quod sciam: Quare siquis hìc *Prudentiam* velit designari, omninò illi φρόνησιν legendum, aut πινυτόν, aut simile quid, non φρόνημα. Nobis assentit Κριτικῶν οὐκ ἀσημότατος *Thom. Stanleus.* Vid. *Euripid. Æol.* v. 1. & Notas in locum.

22. Ἀπασέων] Ita in *Textu* scribo pro *Communi* ἁπασῶν, quoniam *Iones* id perpetuò faciant & *Anacreon* ex Mediâ sit *Ioniâ* oriundus. Itâ mox v. 30. Κέαται pro κεῖνται. v. 32. θυρέων pro θυρῶν. v. 44. Ἰσίην pro ἰσίαν v. 171. Νεηνίης pro νεανίας. v. 911. Ἀΐδεω pro ᾅδου. v. 954. Βόσκεαι pro βόσκῃ. v. 1091. Ἐπίστιον pro ἐφέστιον. v. 1257. Βύλεαι, pro βούλῃ. nè mille alios locus hìc commemorem, qui meliùs suo singuli ordine notabuntur.

ODE III.

Carminis genus in hâc *Odâ* & in proximè sequenti, idem ferè est atque in duabus præcedentibus, excepto, quòd *hæc certe Ode* in primo loco semper gaudeat

Anapæsto,

Fœminis non amplius habuit, *quod daret*.
Quid igitur dat iis? Pulchritudinem,
Quæ instar Clypeorum omnium,
Instar *est* Hastarum omnium;
Quinimò vincit etiam Ferrum,
Atque Ignem *ipsum*, siqua Pulchra sit.

3. In Amorem.

Nocte aliquandò intempestâ,
Cùm jam Ursa vertitur
Sub manum Bootæ,
Mortaliúmque genus omne
Jacet

Anapæsto, hoc modo, Μεσονυκτ' /υυ-/ίοις/υυ-/ποθ' ὥ/υ-/ραις/-. Quòd *hac certe Ode* dixi, non temerè id dixi; aliquandò enim pro *Anapæsto*, *Spondæum* usurpat, ejusdem videlicet temporis pedem; etiam ubi plerumque *Anapæstis* utitur, ut v. 459. & v. 469. Huic Generi *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος frequentèr immiscetur, ut v. 393. 467. 574. &c. Et hoc genus Anacreonti præ cæteris placuisse videtur undè Nomen Ἀνακρεόντειον emphaticè sit sortitum. Alii alio modo metientes aliud Genus faciunt, *viz*. *Trochaium*, *Dimetrum*, *Acatalecticum*, ut sit *Pyrrhicius*, sive *Dibrachys*, in Primâ sede, deindè Tres *Trochæi*, hoc modo. υυ/ -υ/-υ/-υ. Res eodem recidit, at prior Ratio potior.

27. Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος] MS. *Vatican*. στρεφέτην ὅτ' Ἄρκτει, non prorsùs ineptè, cùm Duæ sint Ursæ; licet *Homerus* unam solummodò notet, quem videsis *Iliad*. σ'. v. 487. Item *Odyss*. ε'. v. 271. *Thales Milessus* Ursam minorem primus reperit, teste *Eustathio*, & *Br. Schol*. Iliad. σ'. v. 487. Vid. *Joseph. Scaligeri* Annotat. in *Manilii* Sphær. l. 1. p. 75.

28. Βοώτεω] Ità *Ionicè* scribo, pro βοώτου, de quâ re Vide ad v. 22. & ità v. 271. in omnibus Exemplaribus

Κέαται κόπῳ δαμέντα,
Τότ᾽ Ἔρως ἐπιςαθείς μευ
Θυρέων ἔκοπτ᾽ ὀχῆας.
Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
Κατά μευ σχίσεις ὀνείρυς.
Ὁ δ᾽ Ἔρως, Ἄναιγε, φησὶ,
Βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι·
Βρέχομαι δὲ, κἀσέληνον
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
Ἐλέησα ταῦτ᾽ ἀκύσας·
Ἀνὰ δ᾽ εὐθὺ λύχνον ἅψας
Ἀνέῳξα, καὶ βρέφος μὲν
Ἐσορῶ φέροντα τόξον,
Πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην·

Παρα-

plaribus ſcribitur. De *Boòte* vid. *Heſych.* Interpretes *Homeri, Martinii* Lexicon Philologicum in v. *Edvard. Sherburne*, Militem, in *Manilium* & in *Senecæ* Medeam §. 20.

30. Κέαται κόπῳ δαμέντα] Κεάται *Ionicum* pro κεῦται, ut *Herodoto* κέεται pro κεῖται. Vid. ad v. 22. *Homeri* Iliad. κ'. v. 471. Οἱ δ᾽ εὗδον καμάτῳ ἀδδηκότες. *Virgil.* Æn. l. 4. v. 522. *Carpebant feſſa ſoporem Corpora.*

32. Θυρέων ἔκοπτ᾽ ὀχῆας] De θυρέων *Ionico* dixi ad v. 22. Diverſo planè ſenſu *Homero* Odyſſ. φ'. v. 47.——θυρέων ἀνέκοπτεν ὀχῆας, nempe vi *Præpoſitionis.* MS. *Vatican.* θυράων non benè; ut quæ Lectio minùs *Anacreonti* congruat, *Æolûmque* ſit Dialectus & Verſui prorſus noceat.

33. Θύρας ἀράσσει] Τὴν θύραν πατάσσειν, *Ariſtophani.*

Jacet, labore domitum;
Tunc Amor ſuperveniens, mea
Forium pultabat repagula.
  Quis, inquiebam, Fores tundit?
Diſrumpes mihi utique ſomnia.
  Aſt Amor, "Aperi, inquit,
"Puerulus ſum; nè metuas:
"Pluviâ verò madeo & illunem
"Per noctem erravi.
  Miſertus ſum, ut hæc audiî:
Et ſtatim, quùm accendiſſem Lucernam,
Aperui; & Puerulum ſanè
Aſpicio, ferentem Arcum,
Et Alas & Pharetram:

Ad

phani. Theocritus Idyll. 2. v. 6. Οὐδὲ θύρας ἄρραξεν ἀνάρσιος.

34. Σχίσεις] *Vatic.* MS. σχίζεις, non ſine Verſûs detrimento, quare minùs probo. Puto ego legendum σχίσας, nempè quòd non jam id facturus eſſet, ſed jam feciſſet, & ſomnium enim & ſomnum *Anacreonti* excuſſerat. Ità mox v. Τί μευ καλῶν ὀνείρων Ἀφήρπασας Βάθυλλον; Notandum verò, *Aoriſtorum* Primorum *Participia Ultimam* ſemper *Producere.*

37. Βρέχομαι] Vid. infrà ad v. 51.

41. Βρέφος —— φέροντα τόξον] Σχῆμα, Πρὸς τὸ σημαινόμενον. Ut *Homer.* Iliad. χ. v. 84. φίλε τέκνον, Ità hic βρέφος —— φέροντα· utrobique παῖς ἄρρην intelligitur. Quòd licet *Hen. Stephanus* minimè ignorare potuit, non tamen acquievit, deceptus per τὸ, μὲν, cujus ἀπόδοσιν, ἣ putabat hìc poſtulari, quare φέρον δὲ legebat, cùm illud non niſi *Tertio* pòſt Verſu debeat inferri. *viz.* v. 44. Παρὰ δ' ἱστίην καθίσας.

44. Ἱστίην

Παρὰ δ' ἰστίῃ καθίσσας
Παλάμαισι χεῖρας αὐτοῦ
Ἀνέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
Ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
Ὁ δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν
Τόδε τόξον, εἴ τι μοι νῦν
Βλάβεται βραχεῖσα νευρή·
Τανύει δὲ, καί με τύπτει
Μέσον ἧπαρ, ὥσπερ οἶστρος,
Ἀνὰ δ' ἅλλεται καχάζων,
Ξένε, δ' εἶπε, συγχάρηθι·
Κέρας ἀβλαβὲς μέν ἐστι,

Σὺ

44. Ἰστίῃ] Ità *Ionicè*, spiritu Leni, pro ἑστίαν, ut constat ex voce ἐπίστιον, v. 1091. Ità ἦλιος, ἠέλιος, ἡμέρα, ἦμαρ *Ibid.* καθίσσας) Ità scribo, cum Duplici σσ ob *Metrum*; cùm aliàs ista syllaba sit brevis, ut ex plurimis Poetarum locis constat; unus ex *Homero* nobis sufficiet, Odyss. ε'. v. 572. Ἀστοτέρω καθίσασα παρὰ πυρί. *Vatican.* MS. καθίξας, quod minùs probo, ut *Doricum*.

45. Παλάμαισι] MS. *Vatican.* παλάμας τε malè; ut cuivis apparebit.

48. Κρύος μεθῆκε] Κρύος, sive *Activè*, sive *Neutralitèr* sumatur, utrobique Recto Casu accipiendum.

49. Πειράσωμεν] MS. *Vatican.* πειράσωμαι.

50. Εἴ τι] Olim ἐστὶ, pro quo *Baxter* ἐς τί; Rectiùs *Scaliger*, *Henr. Steph.* & *Fabri* filia, εἴ τι.

51. Βλάβεται] *Homer.* Iliad. τ'. v. 166. & Odyss. ν' v. 34.——Βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι. *Ibid.* Βραχεῖσαι]

Ad Focum itaque quùm ſtetiſſem,
Palmis *meis* manus ejus
Refovebam & ex ejus cæſarie
Exprimebam humidam aquam.
Ille autem, ubi frigus *ſe* remiſerat,
" Age, inquit, experiamur
" Huncce Arcum, nunquid mihi jam
" Lædatur madefactus nervus:
Tendit itaque & me ferit
In medium jecur, tanquam Aſilus.
Exilitque cachinnans,
Et, "Hoſpes, inquit, congratulare:
" Cornu quidem *meum* illæſum eſt,
"Tu

ους] A βρέχω, *Madefacio*, ut ſuprà v. 37. Βρέχομαι & infrà v. 244. Καταβρέχω. Vox *Homerica* βεβρύχει, ſonitum fecit, aliò referenda, de quâ *Euſtath.* fol. 911. lin. 4.

53. Μέσον ἧπαρ] Jecur, Amoris ſedes. Ὡς γὰρ Καρδία, θυμοῦ τις ἑστία, καὶ λογιστικοῦ Κεφαλὴ, οὕτω καὶ Ἧπαρ, τῆς ἐπιθυμίας, inquit *Euſtath.* fol. 1700. lin. 8. Ità *Theocrit.* Idyll. XI. v. 16.——τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον. Plura *Longepierre* congeſſit.

54. Ἀνὰ δ' ἅλλεται καχάζων] *Tmeſin* frequentèr adhibet *Anacreon*, ut v. 34. Κατά μευ χέσεις ὀνείρους. V. 40. Ἀνὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας, &c. Καχάζω, pro καγχάζω, *Poeticè*, quâ voce utitur *Theocrit.* Idyll. 5. v. 142. Κἠγὼ γὰρ ἰδ', ὡς μέγα τοῦτο καχαξῶ. *Heſych.* Καφάζειν] γελᾷν. Lego, Καχάζειν. Hinc *Latina* vox *Cachinnor*, ex quâ etiam γ' rejicitur. *Homerica* Vox, Καγχαλόω. Vid. *Suidam* in v. Ἀνακαγχάσας. De hujuſmodi amarulentis Cupidinis jocis, *Moſchus* Idyll. I. v. 11.——δόλιον βρέφος· ἄγρια παίσδει.

56. Κέρας ἀβλαβὲς μέν ἐστι] Pro ἐστὶ *Vatican.* MS. ἐμοὶ malè; *Verſu* nempè refragante.

57. Κάρ-

"Σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

Εἰς ἑαυτόν. δ'.

Ἐπὶ Μυρσίναις τερείναις,
Ἐπὶ Λωτίναις τε ποίαις
Στορέσας, θέλω προπίνειν·
Ὁ δ' Ἔρως, χιτῶνα δήσας
Ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ,
Μέθυ μοι διηκονείτω.
Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
Βίοτος τρέχει κυλισθείς,
Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
Κόνις, ὀστέων λυθέντων.
Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;

Τί

57. Καρδίην] *Vatican.* MS. καρδίαν.

ODE IV.

De Carminis Genere diximus ad *Oden* precedentem.

V. 58. Ἐπὶ Μυρσίναις] De *Myrto* arbore Vid. *Pierii* Hieroglyphic. l. 50. fol. 373. *Myrteis* autem frondibus strati & *Corollis* vincti bibebant Veteres, ut *Euripid.* Alcest. v. 759. —— στέφει δὲ κρᾶτα μυρσίναις κλάδοις. Vid. *Paschalium* de *Coronis.* Ità *Horat.* l. 1. Od. IV. *Nunc decet aut viridi nitidum caput impedire Myrto.* Est enim Arbor Odoris suavitate & foliorum specie gratissima & proindè *Amori* atque *Hilaritati* dicata.

59. Λωτίναις] De *Loto* vid. eundem *Pierium* l. 52. fol. 384. *Eustathium* περὶ Λωτοφάγων, *Plinium*, *Theophrastum*, *Dioscoridem* &c. Pro ποίαις *Vatican.* MS. πόαις, minùs rectè; nec enim sine versûs detrimento.

60. Στι-

Tu autem cor dolebis.

4. De ſeipſo.

Super Myrtis tenellis,
Super & Lotinis herbis
Stratus, volo potare.
Amor itaque, tunicam ligans
Super cervice Papyro,
Merum mihi adminiſtret.
Velut enim Rota currûs
Vita *noſtra* currit voluta;
Exiguúſque jacebimus
Cinis, Oſſibus ſolutis.
Quid te opus eſt Lapidem inungere?
Quid

60. Στορέσας] Subaudi ἐμαυτὸν, quomodò *Attici* loqui gaudebant, ut Nos ad *Euripid.* Heraclid. v. 884, & *Electr.* v. 1034. Ità *Virgil.* Æneid. l. XI. v. 707.—— *Pugnaque accinge pedeſtri*, pro *Accingere*, ſubaudi *te*.

62. Ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ] Eleganter & facetè *Cupidinem* à Poculis ſibi facit, idque ſervi *Ægyptii* in morem cui tempore Miniſterii Tunica eſſet Humeris alligata Nodo Papyraceo, ut *Juvenal.* Satyr. IV. v. 24. Succinctus patriâ quondam, *Criſpine*, Papyro. De Papyro vid. *Plinium* & *Pierii* Hierogl. l. 57. fol. 411. D. &c. De *Cupidine* famulante, infrà ad v. 73.

63. Μέθυ μοι διηκονείτω] *Ionicè* pro διακονείτω, undè *Antepenultima* τοῦ Διάκονος fit per ſe longa, ut in illo *Trochaico* apud *Suidam*, Φρὺξ ἀνὴρ πλαγεὶς ἀμείνων καὶ διακονέστερος. Ità *Eurip.* Cyclop. v. 31. *Jon.* v. 396. Item, *Anthologia* plus ſemel. Vid. infrà, ad v. 146.

64. Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα] *Vatican.* MS. τροχὸς γὰρ οἷα ἅρματος, nimis turbatè. Eandem ἔννοιαν habet *Phocylides* v. 25.——ὁ βίος τροχὸς, ἄστατος ὄλβος.

Τί δὲ γῇ χέειν μάταια;
Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
Μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
Πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
Πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
Ὑπὸ νερτέρων χορείας,
Σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

Τὸ

Antholog. l. 1. c. 90. fol. 122. ὁ δὲ χρόνος τρέχει, *Sil. Italic.*——Rota volvitur Ævi.

71. *Μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα Πύκασον*] Hunc locum imitatur *Anonymus*, Antholog. l. 2. c. 46. fol. 172. *Μὴ μύρα, μὴ στεφάνους λιθίναις στήλαισι χαρίζου κ. λ.* Item nos in Epigrammate quodam *Græco*, quod exhibemus ad *Euripidi* Troad. v. 1248. Quibus Adde, D. *Augustini* De Civit. Dei l. 1. c. 12. ubi Exequiarum sumptus, *Vivis* potius *solatio*, quàm *Mortuis subsidio* dicit. D. *Ambros.* De *Nabuthe* c. 1. Sericæ Vestes & Auro intexta Velamina, quibus Divitis Corpus ambitur, *Publius Syrus*, — Mortuo qui mittit munus, nil dat illi, sibi adimit. *Damna* Viventium, non *subsidia* sunt Defunctorum. *Virgil. Æn.* l. 3. v. 301. *solennes tum forte Dapes*, &c. Quod ad *κρᾶτα* attinet, frustra sunt, qui hanc Vocem in Masculino Genere, à *Sophocle* primò usurpatam asserant, decepti ex illo *Eustathii* loco, fol. 700. lin. 62. *Παρὰ τῷ Σοφοκλεῖ τὸ κρᾶτα εὕρηται καινόπερ* cùm eodem *Eustathio* fatente, *Homerus* ipse ità usurpârit, ut videndum ad *Odyss.* θ'. v. 92. Ἂψ δ' Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.

73. *Πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν*] *Baxter*, hâc Lectione minimè contentus, legit, *πρὶν, ἐρῶ σε, δεῖ μ'* &c. Mallem, legisset *δεῖν*, nam *δεῖ* certè non sufficit, nisi ἢ præcesserit. *Odyss.* ν'. v. 427. *πρὶν καί τινα γαῖα καθέξει.* Si foret ulla necessitas, Legerem potius,

Quid & in Terram libare ſupervacua?
Me potiùs, dum adhuc ſuperſum,
Unge, Roſiſque caput *meum*
Redimito & voca huc Amicam.
Priuſquam, ô Amor, illuc abîero
Ad Inferorum choréas,
Diſſipare volo curas.

5. In

tius, Πρὶν ἔραζε δεῖν μ' ἀπελθεῖν. ἔραζε enim exponitur εἰς γῆν *Heſych.* Verùm ſenſus ſatis commodus, ſi Veterem Lectionem retineas: Non enim jam Author elegantiſſimus *Amorem inutilitèr atque inanitèr compellat*, ſed ſatis memor, quod *Amor* ipſe *Miniſtri* nunc officium agat, non *Domini*, quod ſit ——— *Pars Niliacæ plebis, quòd Verna Canopi*, jubet illum ſuas partes ſedulo agere, *viz.* Vinum, & Unguentum miniſtrare & Amicam etiam è veſtigio arceſſere, ut ſit ὁ νοῦς, Πρὶν, ὦ Ἐρωτίδιον, εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον ἀπελθεῖν μοι, ὅπου οὐκέτι πίνεται, Ità *Sappho* fingit ſibi famulantem ad pocula Venerem *Longepierre* p. 392: Ἐκεῖ autem Emphaticè dixit & Κατ' εὐφημισμὸν, innuit enim, τὸν ᾅδην. Quomodò *Sophocl.* Ajac. v. 703. Ἐγὼ γὰρ εἶμι κεῖσ', ὅποι πορευτέον, & v. 871. Καί τοι σὲ μὲν χάλκεῦ ἀποσπαυδήσω μολών. Et Lingua ſancta שמה idem ſonat, ut *Aben Ezra* de illo *Job.* c. 1. v. 21. Ità *Catullus*, *Qui nunc it per iter tenebricoſum*, Illuc, *undè negant redire quenquam.* Hanc itaque, ut Vetuſtiorem, ità ſaniorem omnium Lectionem puto. Confer *Euripid.* Alceſt. v. 773.

74 Ὑπὸ νερτέρων χορείας] *Ironicè* dicit, quod tales nempè ſint ibidem Chori, quales Mortui exercere ſolent, *i. e.* omninò Nulli, neque ulla amplius Genii indulgentia. Literа tamen alludit ad Inferorum Choréas, quas in *Elyſio* fingunt Poetæ, ut *Pindarus* apud *Plutarch.* Vol. 2. fol. 120. & fol. 1130. Καὶ τοὶ μὲν ἱππείοισι γυμνασίοις. Τοὶ δὲ πεσσοῖσι, τοὶ δὲ Φορμίγγεσσι τέρπονται. *Et Virgil.* Æn. l. 6. v. 656. Conſpicit

Εἰς ῥόδον. έ.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
Μίξωμεν Διονύσῳ·
Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
Κροτάφοισιν ἁρμόσαντες.
Πίνομεν ἁβρὰ γελῶντες.
Ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος,
Ῥόδον εἴαρος μέλημα·

ſpicit ecce alios dextrâ lævâque per herbam Veſcentes, lætumque choro Pæana canentes. Ὑπὸ, cum *Accuſativo* etiam *Plutarch.* Κὼ τ̃ ὑπὲρ γῆς κὴ ὑπὸ γῆν χρυσόν. Ità infrà v. 292. Ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον. Νερτέρων) Νέρτερος pro ἐνέρτερος, ut νέρθε pro ἔνερθε, νερτέρεος etiam dicitur, ſic ab ὕπερθε, ὑπέρτερος &c.

O D E V.

Carminis hujus *Odæ* Genus idem cum præcedentibus duabus ultimis, exceptis mox excipiendis.

76. Τὸ ῥόδον τὸ τ̃ Ἐρώτων] De Rosâ vid. Od, LIII. & quæ Nos ad *Euripid.* Cyclop. v. 566. Item *Pierii* Hieroglyphic. l. [illegible]. fol. 399. *Angel. Politian.* Miſcell. c. XI. *Paſchal.* de Coronis l. 3. c. 5. *Sappho,* Ἔρωτος πνεῖ κὴ Ἀφροδίτην προξενεῖ. Plenias v. 970 De Coloris mutatione, *Geopon.* l. XI. c. 17. Vid. *Achill. Tatium.* l. 2. *Petr. Victor.* l. 14. c. 18. Necnon *Johan. Lelandi* Encomium Roſæ ad *Mariam* Regis F. cujus initium, *Gloria, qua clari Virgo ter maxima Patris* &c. p. 65. *Eliam* denique *Schedium* De Diis *Germanis* c. IX. p. 142. Nec Flos *Veneri* tantum & *Amori* ſacer, ſed *Baccho* etiam, infrà v. 880. Et *Muſis,* v. 846. &c.

77. Μίξωμεν Διονύσῳ] Hic Verſus plurimùm videtur à Sociis diſſentire, quare multi tentârunt illum emendare: Et ſanè ſi hic eſſet ſingularis Verſus iſtius Conditionis, Nos illum nullo negotio ſanare

5. In Rosam.

Rosam, quæ Flos Amorum,
Misceamus Baccho:
Rosam illam pulchrè-foliatam
Temporibus aptantes.
Bibamus genialitèr ridentes.
Rosa, ô præstantissime Flos,
Rosa Veris *præcipua* Cura;

Rosæ

possemus, nempè legendo, Ἀναμίσγωμεν Λυαίῳ. Verùm magnis Authoribus fraudem facere veremur. *Baxter* audactèr satis legit, Ἀναμίξομεν Διονύσῳ, sed nec ullam profert Authoritatem, neque sic Discrepantiam tollit, *Vatican.* MS. Μίξωμεν τῷ Διονύσῳ. Sed nec hæc Lectio faciet, quin hic Versus sociis suis sit dispar. Notandum igitur in universum, multos esse Pedes *Commutatorios*, vel ἰσοδυνάμους, quos inter se Mutare & Hunc illius loco ponere pro lubitu solent Poetæ, ut aliàs ostendimus & mox ostensuri sumus; quales præcipuè sunt *Spondæus*, *Dactylus*, *Anapæstus*, *Proceleusmaticus*, & ex alterâ parte *Tribrachys*, *Iambus*, *Trochæus* &c. Est autem hic Versus *Pherecratius*, qui libentèr *Iambis* misceri solet; ut etiam *Ionicus* ἀπ᾽ ἐλάσσονος. Et *Glyconiis* admisceri gaudet *Pherecratius*, in Pausâ præcipuè, ut suis locis ostendam. Quòd Rosas vino immistas biberent, *Plin.* l. 21. c. Vid. *Stanley*.

80. Πίνομεν ἁβρὸν γελῶντες] Et hic Versus ejusdem Generis cum iis, qui Regularium consortia fugere videntur; & ferè similis illi de quo in Præcedenti Notâ; cui tamen si malâ fide agere placeret, possemus quoque Medicinam adhibere, legendo, Πιώμεσθ᾽ ἁβρὸν γελῶντες nisi fortè ἁδρὸν mavelis, nam utriusque Vocis prior est *Communis*, ut ex ἁβροχαίτης mox apparebit, v. 99. & ex ἁδροτῆτα *Homerico*. Vel si *Dactylicum* feceris, lege, Πίνομεν ἁβρὸν γελῶντες, sin Ioni-

Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά.
Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθήρης
Στέφεται καλοῖς ἰούλοις,
Χαρίτεσσι συγχορεύων.
Στέψον οὖν με καὶ λυρίσσω.
Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
Μετὰ κούρης βαθυκόλπου,

Ῥοδι-

eum ἀπ' ἐλάσσονος, tum Πίομεν ἁβρὰ γελῶντες. Et hic enim Versus frequenter *Iambis* admiscetur. Vid infrà ad v. 89. 90.

82. Ῥόδον εἴαρος μέλημα] Miror hìc Aquam *Henr. Stephano* hæsisse, ob ἔαρος, quod videret Versum claudicare, nec unius Literulæ additione potuisse sanare; verùm inverso potius ordine legisse. Ἔαρος ῥόδον μέλημα, quum nihil sit notius, quàm εἴαρος *Ionicum* esse, pro ἔαρος, & ἦρος *Contractum*; verùm *Baxteri* ἤαρος, nec mihi visum ante, nec auditum; puto etiam erratum *Typographicum*. licet his occurrat. Vera & indubita Lectio, εἴαρος. Quam *Dinnerus* agnoscit, v. ῥόδον. At μέλημα Elegantèr hìc pro *Alumnus*, unde *Pindarus*, qui *Anacreontem* libentèr imitatur, Σεμνὸν χαρίτων μέλημα τερπνόν. Vid. in Fragmento *Pindari* apud ejusdem *Scholiast*. Edit. *Oxon*. fol. 204. Dicitur etiam infrà v. 846. μέλημα μύθοις, quomodò idem *Pindarus*, Isthmionic. Od. x. v. 92. Παρθένοισι μέλημα.

84. Ῥόδα παῖς ὁ τοῦ Κυθήρης στέφεται] Male *Vatican*. MS. Ῥόδον ὁ παῖς ὁ Κυθήρης, quomodò *Tribrachys* fiat in primâ sede pro *Anapæsto*, & pro *Iambo* in *secundâ* *Trochæus*, quod fieri nullo modo potest. Prætereà sic fieri videtur ῥόδον *Nominativus* & per *Appositionem* ad παῖς referri; cùm debeat esse *Accusativus* post verbum στέφεται, ut hic sit Ordo; Παῖς ὁ τοῦ Κυθήρης στέφεται ῥόδα ἐπὶ τοῖς ἰούλοις, Versu enim præcedenti

dixerat

Rosæ vel Diis in Deliciis sunt.
Rosas etiam *Puer* ille Veneris
Redimitur pulchris capillis,
Gratiis simul-saltans.
Corona igitur me & Lyram pulsabo:
Juxtà tua, Bacche delubra
Cum Puellâ profundi-sinus,
Roseis

dixerat, ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά· quod hic probat, dum Deum *Cupidinem* iis Coronatum inducit: sin ῥόδον fecisset Veneris filium, dicere debuerat, Ῥόδα καὶ θεοὶ πέλονται, Ῥόδον ὁ παῖς &c. Et tamen sic, στέφεται otiosum esset.

85. Στέφεται καλοῖς ἰέλοις] Στέφομαι τοὺς ἰέλους ῥόδοις, & στέφομαι τοῖς ἰέλοις ῥόδα, dicitur.

87. Στέψον ἔν μοι καὶ λυρίσσω] Pro Veteri λυρίσω, duplici nunc σσ' scribo, ob Versum, de quâ re ad v. 44. & v. 134. *Vatican.* MS. λυρίζω non malé. In hoc autem Versu Novum quid accidit, *Amphimacer* pro *Anapæsto*, quod utut Duriusculum videatur, Authorem tamen *Homerum* habet, *Odyss.* δ'. v. 485. Ταῦτα μὲν δὴ ὕτω τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις. Et σ'. v. 246. Πλείονές κεν μνηστῆρες ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν, ubi *Amphimacer*, in Principio pro *Spondæo*: at *Spondæus Anapæsto* & *Dactylo* æquipollet. Ità infra v. 839. 853. 927.

88. Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς] Rectè Versus & ex Regulâ se haberet, si legamus, Παρὰ σοῖς, Λυαῖε, σηκοῖς. Verùm & receptam Lectionem ratam facimus admittendo *Anapæstum* in *Pari* loco, pro *Iambo*; quod etiam ab ipso *Euripide* fieri dicimus ad *Hecub.* v. 7. Vid. *Orest.* v. 20 *Supplic.* v. 441. & 479. Vide infra ad v. 359. & v 576.

89. Μετὰ κούρης βαθυκόλπου] Hunc Versum planè corruptum putarem, fortè, cum aliis, nisi quod sæpè aliàs similem per omnia proferat, ut notamus ad v.

Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
Πεπυκασμένος, χορεύσω.

Κῶμος. ϛ.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισι
Ῥοδίνους συναρμόσαντες
Μεθύομεν ἁβρὰ γελῶντες·
Ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κούρη,
Καταχίοσοισι βρύοντας

Πλο-

90. Vox *βαθύκολπος* *Homerica*, ut Iliad. σ'. v. 339. Δαρδανίδες βαθύκολποι, de quâ Voce diximus aliàs, Optimè autem de Fæminis usurpatur, quarum in sinus Amatorum Oculi & Manus solent descendere, Vox *βαθύζωνος* eôdem respicit, *Bacchylides*, Ὦ δαδοφόρου Νυκτὸς μεγαλοκόλπου θυγάτηρ. *Theocrit*. Idyll. ιζ'. v. 55. Ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος.

90. Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις] Nugantur, qui priorem syllabam τοῦ στεφανίσκοις productam volunt, ob spiritum *Asperum* in φ latentem, ut & supra in *βαθυκόλποις*, v. 89. Nam quanquam illud ante quodvis *Aspiratum* fieri concedam, Hos Versus metiendos dico per Duos *Ionicos ἀπ' ἐλάσσονος*, ut *μετὰ κούρης* / *βαθυκόλπου*. Et ῥοδίνοισιν / στεφανίσκοις. Ità mox στεφάνους μὲν / κροτάφοισιν. Et v. 96 καταχίοσοις / ι. βρύοντας. Et v. 99. Ἁβροχαίτης / ἅμα κούρῃ. Tales præter innumeros alios reperies v. 100. 332. 467. 570. 575. 604. 687. 817. &c. Adeò familiare *Anacreonti* hoc Genus Carminis *Semiiambis* suis imiscere. Qui *Ionicum ἀπ' ἐλάσσονος* nesciunt, hoc Carmen per *Anapæstum*, *Dactylum*, & *Spondæum* metiuntur. Res eodem recidit.

ODE VI.

Carminis *Genus* idem cum Præcedenti, cum iisdem exceptionibus. Titulum *Κῶμος* restituo, quod res ipsa faciendum docet, & *Faber* cum *Filiâ* priorem *Titulum* Incongruum fatentur; & *Helias Andréas*

Roſeis Corollis
Redimitus, ſaltabo.

6. Feſtivitas-Amatoria.

Coronas quidem Temporibus
Roſeas ſimul-aptantes
Genio-indulgemus ſuavitèr ridentes.
Ad Barbiton verò Puella
Hederaceis plenos

Comis

dréas hunc pro vero agnoſcit, quod ex ultimo ipſius odæ Verſiculo confirmatur. *Comus* autem, non tunc pro Deo, ſed pro ſolenni & feſtivo ſodalitio ſumendum.

92. *Στεφάνυς μὲν κροτάφοισι*] De hoc Verſu diximus ad v. 90.

94. *Μεθύομεν ἁϐρὰ γελῶντες*] *Ϗ. μεθύωμεν.* ſimilis Locutio v. 80. *Πίνομεν ἁϐρὰ γελῶντες.* ſi *μεθύωμεν* legamus, tunc *ἁϐρὰ λῶντες* legendum videtur, ut ſit *Μεθύωμεν ἁϐρὰ λῶντες.* A *λάω, λῶ, video*, voce *Homericâ*: *Anglicè* dicimus *OGLING*. ſi *μεθύομεν* manet, Verſus tamen per omnia reſpondebit *Primo* hujus *Odæ*, nam *μεθύομεν*, Pes *Proceleuſmaticus*, *ἰσοδυναμεῖ ſpondæo*, *Dactylo*, vel *Anapæſto*, quod diximus ad v. 77. & prætereà eſt *Indicativus*, ut ex *Contextu* patet.

95. *Ὑπὸ βαρβίτῳ δὲ κὐρη*] Scribo *Ionicè*, pro *κόρη*. cujus rei rationem habes ad v. 22. ſimilis Locutio, v. 688. *Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων*. *Tertull.* ſalticas Puellas, vid. *Stanley*.

96. *Κατακιόσοισι βρύοντας*] De Carminis Genere diximus ad v 90. Verùm pro Veteri *κατὰ κισσοῖσι*, nunc ex plurium Doctorum mente, *κατακιόσοισι* ſcribo, unicâ voce; ut concordet cum *πλοκάμοις*, atque ità *κατακιόσοις πλοκάμοις* idem ſit cum *κισσίνοις βλαστήμασιν* *Euripid.* Bacch. v. 177. Vid. *Paſchal.* De Coronis l. 1. c. 17. ſi liceret per Verſum,

legerem

Πλοκάμοις φέρουσα θύρσους,
Χλιδανόσφυρος χορεύει.
'Αβροχαίτης δ' ἅμα κοῦρος,
Στομάτων ἡδὺ πνεόντων,
Κατὰ πηκτίδων ἀθύρει
Προχέων λιγεῖαν ὀμφὴν.
'Ο δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτης,
Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης,
Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς

Κῶμον

legerem κατασκίοισι, quæ Vox quoque *Euripidæa*, Phœniſs, V. 657. Βρύοντας] Ego hanc vocem primus reſtituo, miratus, Neminem ante me id feciſſe, cum βρέμοντας fuerit Vox omnibus ſuſpecta. *Stanly* id. anté. βρύοντας autem & *Homerica*, ſit (*Iliad* ρ'. v. 56. καὶ τὲ βρύει ἄνθεϊ καλῷ,) & *Anacreontica*, & Genuina. ut videndum infrà v. 577. & v. 927. Ità *Euripid*. Bacch. v. 107. Βρύετε, βρύετε χλοηρᾷ σμίλακι καλλικάρπῳ.

97. Πλοκάμοις] Φύλλοις. Ità *Horat*. Arboribuſque Comæ.

99. 'Αβροχαίτης δ' ἅμα κοῦρος] De Verſûs Genere, vid. ad v. 90. *Ionicè* autem ſcribo pro ἁβροχαίτας, ut mox v. 171. νεηνίης reperitur; quo nihil magis *Ionicum*, nec ſine magnà Causâ *Doricè* ſcribit hic Author. *Dinnerus* certè in κοῦρος legit ἁβροχαίτης. Vid. etiam ad v. 95. *Vatican*. MS. ἁβροχαῖται & κοῦροι malè cùm Numerus *Nominum* Pluralis *Verbo* ſingulari minimè congruat & v. 101. Participium ἀθύρων, impoſſibilem hanc Lectionem faciat.

100. Στομάτων ἡδὺ πνεόντων] Verſus & hìc *Ionicus*, ut præcedens; ἡδὺ autem pro ἁδὺ lego, iiſdem rationibus; & ſic quidem legitur infrà v. 278. *Longepierre*

Comis gerens Thyrſos,
Delicatulis-malleolis ſaltat.
Mollique-cæſarie ſimul Puer,
Ore ſuave ſpiranti,
Ad Panduram ludit
Fundens elegantem vocem.
  Ipſe demum Amor auricomus,
Unà cum pulchro Lyæo,
Unà cum pulchrâ Venere,
Pergratam ſenibus

Come-

gepierre ex *Anthologiâ*, inter alios, hunc Verſum adducit, Νέκταρ ἦεν τὸ φίλημα· τὸ γὰρ στόμα Νέκταρος ἔπνει. Videtur hìc *Anacreon* imitari *Heſiod*, Scut. v. 279. Ἐξ ἁπαλῶν στομάτων.

101. Κατὰ πηκτίδων ἀθύρει Προχέων λιγεῖαν Ὀμφὴν] Ità potiùs, quàm ut olim, ἀθύρων προχέει. Ità enim *Vatican*. MS. & *Henr. Steph.* agnoſcit. Πηκτὶς, ὄργανον μυσικὸν, de quo *Athenæus Euſtathius* & alii. Infrà v. 1114. Νῦν δ', ἁβρῶς ἐρόεσσαν ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ Κωμάζων παιδί γ' ἁβρῇ.

102. Ὀμφὴν] Ità pro ὀμφὰν ſcribo, ut v. 22. A λίγυς, λίγεια· à λιγὺς, λιγεῖα, Vid. *Euſtath*.

103. Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτης] Et hìc pro χρυσοχαίτας, ſuum *Ioniſmum Anacreonti* reſtituo, ut ſuprà v. 22. 99. 100. 102. χρυσόκομος & χρυσοχαίτης idem atque ξανθόκομος, de quâ re. videſis ad v. 429.

105. Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης] Hanc Lectionem hìc ego potiorem duco. quanquam & ἐκ τῆς &c. benè poſſit ſtare; quis enim neget *Spondæum* ἰσόχρονον *Anapæſto*? *Vatican*. MS. legit, ἐκ τῆς καλῆς κυθερείας, cujus *Parem* adhuc deſideramus.

106. Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς] *Neſtoris* Conſilium *Agamemnoni* Iliad. ί. v. 70. Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν.

107. Κῶμον

Κῶμον μέτεισι χαίρων.

Εἰς Ἔρωτα. ζ.

Ὑακινθίνῳ με ῥάβδῳ
Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζοντ'
Ἐκέλευσε συντροχάζειν·
Διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων,
Ξυλόχων τε καὶ φαράγγων,
Τροχάοντα πεῖρεν ὕδρος.
Κραδίη δὲ ῥινὸς ἄχεις
Ἀνέβαινε, κἂν ἀπέσβην.
Ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων,
Ἁπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπε,

Σὺ

107. Κῶμον μέτεισι Χαίρων] Hic Verſus nihilo deficit; conſtat enim *Spondæum*, quod modò diximus, idem valere, atque *Anapæſtum*, ut & quamvis *Longam* Literam in Duas *Breves* reſolvi poſſe. Et hoc ſæpè fit in hujuſmodi Odariis, ut v. 479. 469. Κῶμος quid hìc ſignificet, oſtendi ad *Odæ* ingreſſum. Κῶμος eſt & *Genius*, vel Deus Comeſſationum, de quo *Philoſtratus* in *Icon*. Quòd à *Chemos* vel *Chamos*, Commentator, id *Priapus*, vid. *Gerard. Johan. Voſſ.* de Idolat. l. 2. c. 8. Pro μέτεισι, *Vatican.* MS. μεθίησι legit, nequaquam congruentèr, ni velis *Comum* diſſolvi ab *Amore*. Μέτειμι verò, ut μετέρχομαι, *pro ſequor*, vel *ingredior poſt alium.*

O D E. VII.

Hæc *Ode* ejuſdem per omnia Generis, atque *Tertia*.

108. Ὑακινθίνῳ με ῥάβδῳ] Virgam, ſive ſceptrum, dat *Amori* Coloris Violacei, ſive Purpurei: Nam ut *Aurum* Potentiæ ſignum, ità *Purpura* Pudoris & *Modeſtiæ*: Vel denique pro *Splendenti*, ſive

Aureo

Commessationem ingreditur lætus.

7. In Amorem.

Hyacinthinâ me virgâ
Difficultèr Amor gradientem *& restitantem*,
Jussit secum unà cursitare:
Ità per rapidos torrentes, 110
Per fruticeta & præcipitia,
Cursitantem transfixit Coluber.
Cor indè *mihi* nares adusque
Ascendit & tantùm non extinctus sum.
Amor itaque frontem mihi refrigerans
Mollibus cum alis, dixit, 116

Tu

Aureo, ponitur; ut *Catullo*, Purpurei Rami i. e. ἀγλαοὶ, ἢ χρύσεοι, ὄζοι, Quin *Venus* ipsa πορφυρέη dicitur *Anacreonti* v. 1174. De *Hyacintho* vid. *Dodonæum* Histor. stirp. & *Pierium* in Hieroglyph. Domina *Dacier* legit ὑακινθίνῃ.

109. Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζοντ'] Ità scribo pro βαδίζων, ut sit Versus *Hypermeter*. Et nequid dissimulem, ità manu suâ notârat D. *Heinsius*, ut videmus in Codice *Cottoniano*. Nequis autem offendatur ex *syllabâ* redundanti, Conferatur *Homer*. Iliad. θ'. v. 206. & ξ'. v. 265. Item *Virgil*. Georg. l. 3. v. 449. *Et spumas miscent argenti, viváque sulphura*; Denique *Horat*. Od. 2. v. 19. *Labitur Ripis Jove non probante, Uxorius Amnis.*

110. Ἐκέλευσε] *Vatican*. MS. ἐκέλευε.

116. Ὁ δ' Ἔρως μέτωπα σείων] *Anacreon* deliquio penè corruit, illi frontem *Cupido* refrigerans mollibus alis, ad ventum faciendum, restituit; non sine gravi correptione. Ità *Bion*. in Adon. v. 85. Ὃς δ' ὄπιθεν πτερύγεσσιν ἀναψύχων τὸν Ἄδωνιν. Alii exponunt, quasi Deus etiamnum irasceretur & simul loquendo quassaret Frontem, alásque concuteret. Est autem *Synecdoche* Numeri pro μέτωπον.

Σὺ γὰρ ὐ δύνῃ φιλῆσαι.

Εἰς τὸ ἑαυτȣ̃ ὄνειρον, ή.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
Ἁλιπορφύροις τάπησι,
Γεγανυμένος Λυαίῳ,
Ἐδόκȣν ἄκροισι ταρσοῖς
Δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν,
Μετὰ παρθένων ἀθύρων·
Ἐπικερτόμȣν δὲ παῖδες,
Ἁπαλώτεροι Λυαίȣ,

Δακέ-

118. Σὺ γὰρ ὐ δύνῃ φιλῆσαι] γρ. Σὺ γὰρ ὐδαμῆ φιλήσεις.

ODE VIII.

De Carminis Genere diximus ad Præcedentem; eſt enim, ut illa, ejuſdem Generis, atque *Tertia*.

119. Νυκτὸς] *Vatican.* MS. νυκτῶν, malè & contra Versûs legem.

120. Ἁλιπορφύροις τάπησι] Vox *Homerica* ἁλιπόρφυρος & exponitur θαλασσοβαφής. Aliàs *Anacreon* dixit ἁλιπόρφυρον ῥέγος, v. 1267. Vid. *Stanley*:

121. Γεγανυμένος Λυαίῳ] γρ. γεγανωμένος. At Vet. Lectionem præfero, cùm ſit Vox *Homerica*, Iliad. ύ. v 405. —— Γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων. Exponitur, ut plurimùm, χαίρων, hìc διακεχυμένος οἷον ὑπὸ χαρᾶς. Eſt aliud longè γανόω, etiam apud *Homerum*, nempe λαμπρύνομαι, καλλωπίζομαι, &c. Quare errant, qui has Duas Voces confundunt. Sciendum autem, *Penultimam* in γάνυμαι *brevem* in γεγάνυμαι *longam*; vel producitur nihilominùs, quomodò de aliis vocibus dicimus ad v. 123.

123. Ἐκτανύειν] *Penultima* hìc producitur, aliàs *corripi ſolita*; ut in voce ἀλύων, *Iliad.* ώ. v. 12. *Media brevis*, etiam ante Vocalem, quæ tamen O.

dyſſ. ί.

Tu etenim non potes amare.

8. In somnium suum.

Per noctem indormiens
Purpureis tapetibus,
Lætificatus Lyæo,
Visus sum summis pedum palmulis
Cursum velocem intendere,
Cum Virginibus lusitans:
Cavillabantur autem Pueri
Teneriores Lyæo,

Scurrilia

dyss. ί. v. 398. iterum producitur: sic *Prior* τ͂ Δύναμαι, Communitèr *brevis*; at *Odyss.* ά. v. 276. eadem producitur, in quem locum vid. quæ Nos. Sic *Media* τ͂ ἀδικεῖ semper aliàs *brevis*, in hoc *Sapphico* longa, Σαπφοῖ, ἀδικεῖ, est enim *Adonicum*. Et multa sunt similia.

124. Μετὰ παρθένων ἀθύρων] Ità mox v. 679. Μετὰ παρθένων ἀθύρειν, & v. 101. Κατὰ πηκτίδων ἀθύρει.

126. Ἁπαλώτεροι Λυαίου] *Bacchum* omnes Poetæ mollem & formosulum fingunt. *Ovid.* Metamorph. l. 4. §. 1.—— *Tibi enim inconsumpta Juventus; tu Puer æternus, tu formosissimus alto Conspiceris cœlo.* *Oppian.* Cynegetic. l. 1. v. 360. Τὰς πάρος ἀστράψαντας ἐν ἡμιθέοισιν ἐφήβους, Νιρέα, καὶ Νάρκισσον, ἐϋμμελίην θ' Ὑάκινθον, Κάστορά τ' εὐκόρυθον, καὶ Ἀμυκοφόνον Πολυδεύκην, Ἠϊθέους τε νέους, τοί τ' ἐν μακάρεσσιν ἀγητοὶ, Φοῖβον δαφνοκόμην, καὶ κισσοφόρον Διόνυσον. *Euripides* Bacch. v. 353. θηλύμορφον vocat, & v. 453. εὔμορφον & οὐκ ἄμορφον. Idem testatur Ds. *Edvard. Sherburne* Miles, nuper defunctus, ad *Seneca* Medeam §. 27. & *Hippolit.* §. 18. Idem, *Coluthus v. 255.* Vid. infrà ad v. 457.

 127. Ἀπαλ

Δακέθυμά μοι λέγοντες,
Διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλῆσαι·
Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες,
Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
Πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

Εἰς περιστεράν. θ'.

Ἐρασμίη Πέλεια,
Πόθεν, πόθεν πέτασσαι;
Πόθεν μύρων τοσούτων,
Ἐπ' ἠέρος θέουσα,

Πνέεις

127. *Δακέθυμά μοι λέγοντες*] *Homer*. Odyss. θ'. v. 185. Θυμοδακὴς γὰρ μῦθος. Vid. quæ Nos ad *Euripid*. Rhes. v. 596.

129. *Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλῆσαι*] Cum olim δὲ φιλῆσαι scriberetur, quanquam φ'. ectaticum sit, δ' αὖ tamen legendum hìc statuo, ut Repetitio quædam notetur. *Vatican*. MS. ἐθέλοντι & μοι, malé.

130. *Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες*] Prior τοῦ ὕπνου corripitur; de quâ re diximus ad *Euripid*. Phœniss. v. 19.

132. *Πάλιν ἤθελον καθεύδειν*] Δηλονότι, ἵνα πάλιν ταῖς παρθένοις, καὶ τοῖς παισὶ κατ' ὄναρ μετεῖναι δοκοίη. Ita *Nonnus*, Dionysiac. ἐγρόμενος δὲ Παρθένον οὐκ ἐκίχησε, καὶ ἤθελεν αὖθις ἰαύειν. *Ovid*. Metamorph. l. x. §. 11. *Somnus abit: silet illa diù, repetitque quietis Ipsa suæ speciem.*

Ode IX.

Hæc Ode ejusdem Generis Versus cum *Primâ*; est que *ἀμοιβαία*, in *Dialogi* morem scripta. Poeta autem

Scurrilia mihi dicentes,
Propter formosulas illas.
Volentem deindè osculari
Fugerunt è somno me omnes; 130
Solus itaque relictus ego Misellus
Rursum appetii dormire.

9. Ad Columbam.

O amabilis Columbella,
Undenam, undenam volas?
Undè *est*, quòd Unguentorum tantorum,
Super aere festinans, 136
Redo-

autem seipsum *Personare* vult & suam Columbam, quasi Ignotus esset, de seipso interrogat.

133 Ἐρασμίη Πέλεια] *Vatican.* MS. πελίμ malè. *Columba Veneri* sacra, ut *Pierius* Hieroglyph. l. 22. fol. 157. De Portatrice *Columbâ Sam. Bochart.* Ἱεροζωΐκ 2. Vol. l. 1. c. 2. fol. 14. &c. *Tho. Stanley* in hunc locum. *Tanaquil Faber* & ejusdem Filia adeundi: De Portatrice *Cornice Ælian.* Histor. Animal. l. 6. c. 7. & ex illo *Cal. Rhodig.* l. 25. c. 28. Denique *Longepierre* ad hanc Oden; quam non ab Homine aliquo, sed à *Musis* ipsis & à *Gratiis* Collatâ operâ compositam videri ait *Faber*.

134. Πέτασσαι] Ità cum Duplici σσ. scribo ob Metrum, vid. suprà ad v. 87. Fit à πέτομαι, undè πέταξ suprà v. 18. & infrà v. 153. ut à πίτομαι, πέταξ. Notandum, Πόθεν hoc in loco, pro παρὰ τίνος.

135. Πόθεν μύρων τοσούτων] Non est hæc Lectio turbanda; nec enim τοσοῦτον tantidem est. Πνέεις μύρων τοσούτων. Elegantiam majorem redolet, quàm τοσοῦτον μύρων πνέεις, quare maneat omnino Vetusta & in omnibus libris hactenùs servata Lectio.

136. Θέουσα] *Vatican.* MS. θέουσι, quæ vox nihili.

 138. Τίς

Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις;
Τίς ἐστί σοί; Μέλει δέ.
Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
Τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων
Κρατοῦντα καὶ τύραννον.
Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
Διηκονῶ τοσαῦτα.

138. *Τίς ἐστί σοί; Μέλει δέ.*] *Henr. Stephan.* legit, *Τί δ' ἐστί σοι μέλημα;* & confirmat ex illo *Theocrit.* Idyll. 14. v. 2. *Τί δὲ τοι τὸ μέλημα;* *Baxter*, magis obſervatis Literarum Veſtigiis, *Τίς ἐστί σοι μεληδών;* *Faber Henricum Stephanum* laudat, at Vetus Editio *Morelii* & *Rob. Stephani*, apertè habet, *Τίς ἐστι; σοὶ μέλει δέ;* cujus ſenſum *Scaliger* verè cepit, atque ità vertit, *Cupis quis ille ſcire?* Hoc eſt, *Cupiſne tu ſcire, quis ille ſit, à quo miſſa ſum?* Si hoc velis, ſcias me ab *Anacreonte* miſſam, ut ſint Verba *Columbæ*. Denique ſi fas mihi ſententiam quoque meam proferre, puto ità diſtingui debere, *Τίς ἐστί σοι; μέλει δέ.* Ut ſint Verba Poetæ, adhuc *Columbam* compellantis, in hunc ſenſum, *Τίς ἐστί σοι δεσπότης; τοῦτο γὰρ μέλει μοι, ἵνα γνῶ.* Quis tibi Dominus eſt tam Liberalis, id enim Aveo ſcire; ità *Thucydides* l. 1. §. 5. fol. 4. *οἷς τ' ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι.* *Dan. Heinſius* ad Oram ſui libri, *ἴσως, Μέλει τί σοι, τίς ἐστι;* nimis licentér.

140. *Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον*] Ità mox v. 181. *Δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν.* De *Bathyllo* in *Anacreontis* Vitâ diximus. Eſt autem Nomen ὑποκοριστικὸν, pro Βαθυκλῆς, quomodo Ἀρίστυλλος pro Ἀριστοκλῆς *Ariſtophani*, Ἥρυλλος pro Ἡρακλῆς. Θράσυλλος pro Θρασυκλῆς, *Etymolog.* M. ex *Herodiano.* & *Euſtath.* fol. 982. l. 43.

Redoléſque & penè depluis? [hi, ut ſciam.
Quis tibi *Herus* eſt? *Id* enim curæ eſt *mi-*
Anacreon me miſit
Ad Amaſium, ad Bathyllum,
Qui dudum evaſit omnium *omninò*
Dominus atque Imperator.
Vendidit me illi Venus,
Quùm accepiſſet brevem Hymnum *ab eo*:
Ego exindè Anacreonti
Ut famula àgo res hujuſcemodi: Et

141. Τὸν ἄρτι] Notandum. τὸ Ἄρτι in hoc loco poni pro νῦν.

142. Κρατεῦντα] *Theocrit.* abſolut. Idyll. 22. v. 213.

143. Πέπρακέ μ' ἡ Κυθήρη] Ità rectiſſimè *Tanaquil Faber*; cùm anteà, magnâ Verſûs & Elegantiæ jacturâ, legeretur, Πέπρακέ με Κυθήρη. Quæ quidem illius probatiſſima Lectio, Miror, quomodò ejuſdem Filiæ Editionibus exciderit, cùm & Verſum aliàs laborantem ſuſtineat & Emphaſin requiſitam impleat. Nec ineptè legas, Πέπρακέ μ' οἱ Κυθήρη, οἱ nempè pro αὐτῷ. *Media* ſyllaba τῦ πέπρακε producitur, ut Antholog. l. 7. fol. 485. Ὄρνιθες ψιθυροί, τί κεκράγετε; ſic in πέπραγα, ut Μακρὸν φρονεῦ χρὴ τ' ἠχικῶς πεπραγότα, *Euripides*. Indè *Sophocles* Ajac. v. [illegible]. πρᾶγος ἄσκοπον, & v. 348. Τὰ τῶνδε πράγη. Ita *Ariſtoph*. Οὐδὲν πείσονται μεῖζον, ἢ δεδράκαμεν.

144. Λαβοῦσα μικρὸν Ὕμνον] Fruſtra ſunt illi, qui ſuſpicantur *Oden* LX. non eſſe *Anacreontis*, quòd *Hymnus* ſit, quales illum minime ſcripſiſſe dicunt Critici; Nos aliud in Vitâ illius probamus & præterea *Odæ* L. LX, LXII, LXIV. illius Generis ſunt. Hìc interim locus *Hymnum* certè aliquem ſcripſiſſe probat, ſcio tamen ὕμνον pro ᾠδὴν poni ſimpliciter.

145. Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι] Vid. *Sam. Bochart.* Ἱεροζωϊκὸν, *Vol.* 2. *l.* 1. c. 2. fol. 14, 15, 16.

146. Διηκονῶ] In voce, cui Quantitas ſecundæ

Καὶ νῦν οἵας ἐκείνου
Ἐπιστολὰς κομίζω·
Καί φησιν, εὐθέως με
Ἐλευθέρην ποιήσειν.
Ἐγὼ δὲ, κἢν ἀφῇ με,
Δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ·
Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγροὺς,
Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,
Φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον,
Ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
Πιεῖν δέ μοι δίδωσι
Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.

Πιοῦσα

ambigua, Poetæ utendum Dialecto censeo; ut suprà v. 63. & aliás. Præsertim cùm hæc Vocalis in hâc voce sit per se longa, quod *ibidem* probamus. In aliis, scio illum, *Homeri* ferè more, aliis etiam Dialectis aliquandò Nativam temperare; prout Carminis jucunditas, aut rei ipsius ἀφέλεια postulârit; ut mox videbimus.

147. *Καὶ νῦν οἵας ἐκείνου*] *Henr. Stephanus* ὁρᾷς pro οἵας substituit. Pugnat *Faber* & Filia pro οἵας, quos sequitur *Longepierre*. Nihil hìc corrigit vel *Vatican.* MS. vel *Voss.* & constat Sensus cum receptâ Lectione, quin & Metrum; cùm non sit Novum Diphthongos, in Mediis Vocibus, ante Vocalem, corripi, ut in ἐπειὴ, ποιῶ, ποιητής. Ita *Hom.* Odyss. ὑ. v. 379. ἔμπαιον. De quâ re Nos ad *Euripid.* Hecub. *v. 1108.* Ita mox v. 324. Στεφάνες οἵας πυκάζω Vid. ad

Et nunc qualesquales ejusdem
Epistolas defero:
Et *is* ait, propediem me.
Liberam *se* facturum
  Ego verò, etiamsi dimiserit me,
Serva *nihilominùs* manebo apud eum:
Quid enim mihi opus est Volare
Per montes & per agros,
Et arboribus insidere,
Edenti *nescio* quid rusticum?
Nunc comedo quidem panem,
Subripiens manibus
Anacreontis ipsius:
Bibendumque mihi præbet
Vinum ipsum, quod præbiberat.

Ut

Vid. ad v. 330. & 443. Præterea elegantissimè videtur hæc Vox de Literis usurpari, quarum Materia, utut admirabilis, Portatrici incerta; ut exponatur, *Qualesquales* illæ sint. *Dan. Heinsius* ἴσω' legit, satis ingeniosè.

150. Ποιήσειν] Quòd ποιήσειν corripiat *Prioremè* ostendo ad Not. præcedentem.

153. Πέτασδ] γρ. πέπαδ. Vid. ad v. 134.

154. Ὄρη τε ἢ κατ' ἀγρὲς] Pro κατ' ὄρη καὶ ἀγρὲς. Ita infra v. 530. Ἢ Μέμφιν; ἢ ἐπὶ Νεῖλον.

155. Καὶ δένδρεσιν καθίζειν] De hâc re *Sam. Bochart.* 2. Vol. l. 1. c. 3. fol. 18.

161. Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει] *Columba* Heri sui Liberalitatem eximiam ostendit; quòd eodem, quo ipse propinaverit, Vino, etiam illam exciperet. Cùm aliàs Domini minùs Liberales, non nisi optimos, aut certè charissimos servos ità soleant tractare. Ita *Homerus Achillem* introducit, præ aliis, *Ajacem*, Ulysſem

Πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω,
Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι
Πτεροῖσι συγκαλύψω,
Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
Ἔχεις ἅπαντ', ἄπελθε·
Λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
Ἄνθρωπε, καὶ Κορώνης.

Εἰς Ἔρωτα κηρινόν. ι΄.

Ἔρωτα κηρινόν τις
Νεηνίης ἐπώλει.
Ἐγὼ δέ οἱ παραστὰς,
Πόσου θέλεις, ἔφην, σοὶ
Τὸ τευχθὲν ἐκπρίωμαι;

Ὁ

sem & *Phœnicem* excipientem. *Iliad.* ι΄. v. 202. Ita *Achasuerus*, in Magnifico illo Convivio, *Esther.* c. 1. v. 7. idem subditis suis omnibus Vinum exhibuit, quod ipse propinare solebat, nempe *Chalybonium.*

163. Καὶ δεσπότην ἐμοῖσι Πτεροῖσι συγκαλύψω] Ità *Henr. Steph.* cùm priùs esset. Καὶ δεσπότην Ἀνακρέοντα in Veteribus, ἐμοῖσι substituit, quod necessarium quodammodò videtur & Ἀνακρέοντα rejecit, quod ex Margine irrepserat; nec necessarium omninò erat, cùm Nomen priùs occurreret. Hanc illius emendationem Ego exosculor, alii plurimi amplectuntur: *Scaliger* tamen legit Ἀνάκρεαν, quæ Vox ὑποκοριστικὴ alterius. Domini *Longepierre* Amicus Anonymus Καὶ δεσπότην γέροντα legit. Verùm *Stephani* Lectio præplacet. *Alia* ejusdem nequaquam, Πέτην Ἀνακρέοντα.

164. Συγ-

Ut verò biberim, forſan ſaltabo,
Et Herum meis
Alis contexam;
Conſopita autem ſuper ipſo
Barbito dormio.
Habes omnia; abeas:
Loquaciorem me feciſti,
O Homo, vel ipsâ Cornice.

10. In Cereum Cupidinem.

Cupidinem Cereum quidam
Adoleſcens venundedit;
Egóque illi juxta-ſtans
Quanti, inquiebam, vis tibi
Imagunculam hanc emam?

At

164. Συγκαλύψω] *Vatican.* MS. συσκιάζων, etiam *Priſciano* invito.

165. Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ] Puto legendum ἐπ' αὐτοῦ. In hunc certè ſenſum *Henr. Steph.* vertit, *In ejus & reclinans Me Barbito* &c. Poteſt tamen elegantèr dici per Emphaſin.

166. Τῷ βαρβίτῳ] Suprà v. 3. Ἡ βάρβιτος. Verùm hæc Vox per *tria* Genera noſcitur, ſi *Criticis* fides.

168. Λαλιςέρην Κορώνης] In *Proverbium* abiit *Garrula Cornix* & ſolenne Epitheton λακέρυζα & πολύφωνος τῶν τρυγόνων λαλίστερος. *Euſtath.* fol, 651. lin. 12..

O D E X.

Hæc *Ode* & ſequentes omnes uſque ad *Oden* XXI. *excluſivè*, ejuſdem Generis cum *Præcedenti*; & hoc *Odarion* eſt ἀμοιβαῖον, ut illud.

171. Νεηνίης] *Ionicè* pro νεανίας, undè patet, α in illâ voce, νεᾶνις, νεανίσκος, & ſimilibus produci.

174. Τὸ πτυχθὲν] *Vatican.* MS. τυχθέν. Et Henr. Stephan.

Ὁ δ' εἶπε, Δωριάζων,
Λάβ' αὐτὸν, ὁππόσου λῇς.
Ὅμως δ' ἵν' ἐκμάθῃς πᾶν,
Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνας.
Ἀλλ' οὐ θέλω συνοικεῖν
Ἔρωτι παντορέκτᾳ.
Δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
Δραχμῆς, καλὸν σύνευνον.
Ἔρως, σὺ δ' εὐθέως με

Πύρω-

Stephan. inter *Varias Lectiones* agnoſcit, utroque enim modo ſcribitur, πέτυγμαι & πέπυσμαι. At poſteriorem magis regularem probo, ad *Homer.* Odyſſ. ά. v. 18.

175. Δωριάζων] Δωριάζω hìc Δωριστὶ λαλῶ, aliàs γυμνοῦμαι, ut in illo Fragmento v. 1266. Vid. *Euripid.* Andromach. v. 595. Et *Etymolog.* M. in v. Δωριάζειν.

176. Λῇς] Κατὰ πρέπον, introducit *Dorem Doricè* loquentem. Ità *Theocrit.* Idyll. 1. v. 12. Λῇς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῇς, αἰπόλε, τῇδε καθίξας. Ità Juvenum *Laconum* Chorus apud *Plutarch.* de ſuî Laude, Ἄμες δέ γ' εἰμέν· Αἰ δὲ λῇς, αὐγάσδεο.

177. Ὅμως δ' ἵν' ἐκμάθῃς πᾶν] Ità omnes Impreſſi; ſed *Voſſius* ex *Vaticano* MS. Ὅμως δ' ἂν ἐκμάθῃς νίν. Ita enim πρεπόντως adhuc *Doricè* pergit Juvenis, qui Δωριάζων inceperat. Quòd ſi addas emendationem *Scaligeri*, fruſtra erunt, qui cum *Fabro* legunt, ὅπως. Ille enim legit, Ὅμως δ' ἵν' ἐκμάθῃς νίν. ex Notis Domini *Johannis Cotton*, Baronetti, τοῦ μακαρίτου.

178. *Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνας*] Ita hìc ſaltem lego,

quia

At ille dixit Doricè loquens,
Cape illum, quanti vis, ie, *tuo pretio* :
Veruntamen, ut rem totam addiſcas,
Non *ego* ſum Cerearum-Imaginum-effictor:
Sed nolo unà habitare
Cum Cupidine, qui omnia-appetit.
 Da igitur, *inquio*, da illum nobis,
Pro hâc Drachmâ, lepidum Contubernalē.
 At tu, ô Cupido, propediem me
Incendas

quia *Dorus* adhuc loquitur; & fortè Δωρικώπερον legas, Οὐκ ἔμμι κηρoπλάθας.

179. Συνοικῆν] Ita pro συνοικεῖν lego, eâdem de causâ, Ita *Theocrit*. Cyclop. v. 4. εὑρῆν & *Heracliſc*. v. 80. οἰκῆν.

180. Παντορέκτα] Ita quoque pro παντορέκτῃ ſcribo, & ita *Vatican*. MS. rectè, hactenus enim Δωριάζει.

181. Δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν] Poeta nunc loquitur, & eleganti *Repetitione*, Animi intentionem oſtendit; quæ ſuavis eſt παθολογία, noſtróque Authori perquam familiaris; ità ſuprà v. 140. Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον, & v. 1275. Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ. Ità *Sophocl*. Aj. v. 546. Αἶρ' αὐτὸν, αἶρε δεῦρο.

182. Δραχμῆς] Quià dicimus, Πρίαμαι cum *Genitivo*, ut ſuprà v. 173. & ὠνοῦμαι, ut *Demoſthenes*, Οὐκ ὠνοῦμαι μυρίων δραχμῶν μεταμέλειαν, ideò in ratione Commutandi dicitur λαβεῖν & διδόναι etiam cum *Genitivo*, ut hìc δὸς αὐτὸν δραχμῆς, & ſuprà v. 176. Λάβ' αὐτὸν, ὁπόσου λῇς. *Nulla Emptio ſine Pretio eſſe poteſt*, Juſtinian. Inſtitut. 3. §. 24. Ἔστι νόμος τις, Δὸς, λάβε. *Antholog*. l. 4. c. 12. Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε, *Suidas*. Δός τι καὶ λάβε τι.

183. Ἔρως, σὺ δ' εὐθέως με πύρωσον] *Apoſtrophe Anacreontis* ad emptum *Cupidinem*, in quem, quià

Πύρωσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ
Κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

Εἰς ἑαυτόν. ιά.

Λέγουσιν αἱ γυναῖκες,
Ἀνακρέων, Γέρων εἶ·
Λαβὼν ἔσοπτρον ἄθρει
Κόμας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
Ψιλὸν δέ σευ μέτωπον.
Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,

Εἴτ'

Cereus eſſet, jocatur, niſi Amoris flammâ ab illo incenderetur, ſe illum flammis liquefaciendum propediem traditurum. Ita ſolenne *Ethnicis*, Imagines Deorum ſuorum, benè ſeu malè merentium, tractare, prout ab iis paſſi fuerint, ut ex *Æſopi* fabulâ quâdam lepidâ oſtenditur, de quâ *Antholog.* l. 4. c. 12. fol. 328. Ita Ægyptii & *Vett. Græci.* Ita *Romani* ad *Germanici* Mætis nuncium, in Deorum contemptum lapides in templa conjicere, Altaria evertere, Lares Deos foràs ejicere. Et *Indorum* Gens hodienum eſt, qui Idola ſua flagellare ſolent, quandò ſibi aliquid Mali obtigerit. Prætereà ut Deos benè merentes Benedictionibus, ità malè morigeros Execrationibus proſecuti ſunt, ut *Theocrit.* Idyll. 7. v. 106. ad v. 114. Et Deos, quos orarent, Promiſſis & Votis, ut ſic animum inducerent, fatigabant, quod & *Chriſtianis* eſt familiare.

ODE. XI.

De Genere hujus Verſûs, ut ſuprà &c. Cùm verò ipſa hujus Odæ Authoritas impetatur, Objectorum iſtorum Authoritas eſt penſitanda. Hanc igitur *Oden* primus in lucem protuliſſe dicitur *Henricus Stephanus*, (μεγάλη χάρις αὐτῷ) tum valdè Juvenis; quandò *Petro Victorio* eandem Dono dedit, inven-

tam

Incendas; ſin verò, tu ipſe
In flammâ colliqueſies.

11. De ſeipſo.

Dicunt *mihi* Fæminæ,
O *Anacreon*, ſenex es:
Accepto ſpeculo, contemplare
Comas quidem non ampliùs exiſtentes,
Glabrámque tuam frontem.
Ego ſanè, quod ad Comas attinet,
Utru

tam à ſe fortè, ut ajebat, in Antiqui Libri tegmi teſte eodem *Victorio*, Variar. Lection. l. 20. c. Hanc rem *Franciſc. Robertellus* in lib. ſingulari, Ratione corrigendi, fol. 2. mirè extenuat, *Qu perridiculus is eſt, qui nuperrimè editis quibuſda* Inſulſi Hominis *Græci* luſibus, *Anacreontis* Odas *ſcribit, hoc utens Argumento*; *quod in Cortice eſſ Deſcripti*; *ut hâc ratione ſcilicet nobis imponeret.* oram libri, qui nunc eſt in Bibliothecâ Coll. D. *hannis*, *Cantabr.* ſuâ manu ſcribit Mr. *Craſha Henricum Stephanum* hìc notari; quod & aliàs eodem *Robertello* factum p. 8. *Nunc extiterunt, Diis placet, qui excitant ab Inferis* Anacreontas, H licarnaſſeos; *brevi etiam revixiſſe audietis* Sapp *illam* &c. Verùm iniquior erat *Robertellus*, qui t tum Virum tanti Criminis inſimularet, & imp tior, qui hæc tam *Lepida Carmina* Inſulſo cui Homini *Græco* aſcriberet; non enim in hâc re Ill Judicio *Stephanum* tantùm & *Victorium* oppo ſed Vetuſtiſſimum *Vaticanum* MS. toties nobis l datum, in quo hæc *Ode* etiamnum legitur, ut p bamus ad v. 195.

186. Λέγουσιν αἱ γυναῖκες] Hanc *Anacreontis* O *Palladas* ſuam fecit imitando, mutato tantùm C minis Genere *Antholog.* l. 2. c. 47. fol. 175. Γη λέον με γυναῖκες ἀποσκώπτουσι λέγουσαι κ. λ. Et

Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
Οὐκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
Πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,
Ὅσῳ πέλας τὰ Μοίρης.

Εἰς χελιδόνα. ιϛʹ.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
Τί, κωτίλη χελιδών;
Τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα,

Θέ-

esset Argumentum, pro hujus *Odæ* Authoritate validissimum; nisi quod retorqueri posset, si singulare foret, quasi *Insulsus aliquis homo Græcus* ex *Palladâ* hæc compilaverit.

192. *Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον*] Mira, inquit *Stephanus*, est ἀφέλεια τοῦ λόγου in hoc Poetâ, ut hìc vides in Verbo ἀπῆλθον. Et hoc Verbum ἀπῆλθον eo sensu passim reperies, ut in illo *Antholog.* fol. 483.——
ὅπη σοῦ τὸ πρόσωπον ἀπῆλθε Κεῖνο, τὸ τοῦ Λύγδου, βάσκανε λειότερον.

195. *Πρέπει τὰ τερπνὰ παίζειν*] Ita in omnibus legitur, excepto *Vaticano* MS. in quo multò elegantius, Πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν, ex Notis D. *Johannis Cotton* Baroneti, τοῦ μακαρίτου. Et hinc apparet, quod modò diximus, hujus *Odæ* Authoritas & Antiquitas, contrà *Robertelli* suggestionem; quodque non ab *Henrico Stephano*, nedum *Insulso homine Græco*, confictum fuerit. Hoc enim *Vaticanum* MS. toties laudatum, pervetustum est, & à Domino *Isaaco Vossio*, in prædicti D. *Johannis Cotton* gratiam, olim delibatum, à *Scaligero*, *Salmasio*, aliisque magnis Viris visum, ut ex eorundem Nominibus, propriâ singulorum manu ad eundem MS. Codicem adscriptis, constat. *Vossii* exemplar mihi Communicavit

Baro-

Utrum sint, an abierint,
Haud novi; hoc autem novi,
Quòd seni *tanto* magis
Convenit jucundè ludere,
Quanto propior *ei* Mors sit.

12. In Hirundinem.

Quid tibi vis, Faciam,
Quid, ô garrula Hirundo?
Alásne tuas celeres illas,

Vis

Baronettus prædictus. Consule Notas *H. Stephani*.

196. Ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης] Subaudi μᾶλλον, quod apud γνωματίρυς Authores frequens est, inquit *Faber*, rectè; quæ tamen Vox tertio abhinc Versiculo expressa, hìc subindè repetenda.

O d e XII.

De Carminis hujus *Odæ* Genere diximus ad Oden X. Hanc *Oden* imitatur *Agathias*, Antholog. fol. 401. Vid. *H. Stephani* notas.

197. Τί σοι θέλεις χελιδὼν] Ita *Sappho*, Τί με Πανδιονὶς ὠρρὶν χελιδών.

198. Τί κωτίλη χελιδὼν] Olim, Τί σοι, λάλη χελιδὼν; *Vatican.* MS. Τί σοι, λαλεῦ, χελιδών; Benè quidem, nam cùm λάλος sit ὁ καὶ ἡ, vix λάλη reperias apud aliquem idoneum Authorem; licet nonnulla ejusmodi meminerim, Me vidisse apud *Nonnum* in *Dionysiacis*, qualè illud Οἰνωπὴν Ἀμέθυστον, etiam aliquandò apud probatissimos Authores, ut ostendimus ad v. 455. & 527. Alii hìc legunt, Τί κωτίλη χελιδὼν; ut *Proclus* in Scholiis ad *Hesiod.* Ἔργων, ά. p. 86. *Munkerus* in Notis ad *Fulgentium* p. 11. haud malè; quùm τὸ σοὶ præcesserit. Vid. ad *Oppian.* Hal. l. 3. v. 244. ubi & hæc & λαλαγεῦσαν. ὀρνιθοτόχης σταλαγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον.

199. Τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα] *Plin.* l. 10. c. 4. Volucrum soli Hirundini flexuosi Volatus velox celeritas.

Θέλεις, λαβὼν ψαλίξω;
Ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
Ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
Τί μευ καλῶν ὀνείρων,
Ὑπορθρίαισι φωναῖς
Ἀφήρπασας Βάθυλλον;

Εἰς Ἄττιν, ιγ'.

Οἱ μὲν, καλὴν Κυβήβην

Τὸν

200. Ψαλίξω] Vid. infrà ad v. 203.

202. Ὁ Τηρεὺς] De *Tereo*, *Progne* & *Philomelâ*, *Apollodorus* Biblioth. l. 3. c. 14. §. 7. *Ovid*. Metamorph. l. 6. §. 8. *Sophoclis* Fabula, *Tereus* dicta, quæ nunc non extat. *Joh. Tzetza* Chiliad. VII. §. 142. Hieroglyphic. *Pierii* l. 22. fol. 163. D. Rectè Poeta de *Tereo* terret Hirundinem, cujus Palatium ab illo Avium genere minimè acceditur. *Plinius*, Arx Regum *Thraciæ*, à *Terei* nefasto crimine invisa *Hirundinibus*. *Solinus* quoque, addito Regiæ nomine, Bysie oppidum, inquit, quondam Arx *Terei* Regis, hinc invisum Hirundinibus & deinceps alitibus illis inaccessum. *Plinio*. Bizia dicitur l. x. c. XXIV.

203. Ἐκθερίξω] A θερίζω, *Futur.* ἴσω, vel ίξω, ut suprà v. 200. ψαλίξω, à ψαλίσω, vel ίξω, *Ionicè*. *Sophocl*. Ajac. v. 239. Τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν Ῥιπτεῖ θερίσας. In quem locum Nos plura in Prælection. *Sophocleâ* XX. p. 132.

205. Ὑπορθρίαισι φωναῖς] Sic *Hesiod*. Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογόη Πανδιονὶς ὦρτο χελιδών. De Hirundine illud *Virgilii* Æn. l. 8. 456. *Et matutini Volucrum sub culmine Cantus*. Vid. *Pierii* Hieroglyph. l. 22. fol. 163. *Apuleius*, Florid. l. 1. *Hirundinis* Cantus matutinus,

Cicada

Vis, ut prehensas forfice-abscindam?
An potius interiorem tuam
Illam Linguam, sicut Tereus
Ille, prorsus demetam?
Quid ex meis gratis somniis,
Matutinis tuis modulis,
Abripuisti Bathyllum?

13. In *Attyn.*

Hi quidem, Almam Cybelen

Semi

Cicadæ meridianus, *Noctuæ* Serus, *Ululæ* vespertinus, *Bubonis* nocturnus, *Galli* antelucanus.

206. Ἀφήρπασας Βάθυλλον] *Argentarius* hunc locum imitatur, *Antholog.* l. 1. c. 60. fol. 85. Ὄρνι, τί μοι φίλον ὕπνον ἀφήρπασας; ἡδὺ δὲ Πύῤῥης Εἴδωλον κοίτης ᾤχετ' ἀποπτάμενον; simile & aliud Epigramma *Agathiæ* ibid. l. 7. fol. 461. Πᾶσαν ἐγὼ τὴν νύκτα κ. λ. Ità suprâ Od. VIII. v. 129. Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλῆσαι, Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες. Hinc *Horat.* l. 4. Od. 1. *Nocturnis te ego somniis Jam captum teneo: Jam volucrem sequor Te per gramina Martii Campi; te per aquas, Dure, volubiles.*

ODE. XIII.

De Genere hujus *Odæ* Carminis, ut supra. Titulum ex *Vatic.* MS. refinxi, *viz.* Εἰς Ἄττιν. Olim, Εἰς ἑαυτόν. *Sallustius* περὶ Θεῶν c. 4. *Julian* Impator in Oratione Εἰς Θεῶν μητέρα.

207. Καλὴν Κηβήβην] Καλὴ *Græcorum*, hoc certè in loco, *Latinorum* Alma est, ut rectè *Faber*. Κυβήβη idem atque Κυβήλη aut Κυβέλη, Deorum Mater. Vid. *Eustath.* fol. 1431. lin. 47. *Phavorin* in v. Θεῶν μήτηρ, *Suidam* in v. Κυβήβη & *Hesych.* in Κυβήκη, corrige Κυβήβη Catullus etiam §. LXIV. v. 9. Typanum, Tubam, Cybebe, tua, Mater, initia, & v. 12. Agite, ite ad alta Gallæ Cybebes nemora si-

Τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν
Ἐν ὄρεσιν βοῶντα,
Λέγουσιν ἐκμανῆναι·
Οἱ δὲ, Κλάρου παρ' ὄχθαις
Δαφνηφόροιο Φοίβου,
Λάλον πιόντες ὕδωρ,
Μεμηνότες βοῶσιν.
Ἐγὼ δὲ, τοῦ Λυαίου,
Καὶ τοῦ μύρου κορεσθεὶς,
Καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

Εἰς Ἔρωτα ιδʹ.

Θέλω, θέλω φιλῆσαι·———
Ἔπειθ' Ἔρως φιλεῖν με,

Ἐγὼ

mul. *Aliàs*, Nomen Vetulæ videtur, ut infrà v. 885.

208. Τὸν ἡμίθηλυν Ἄττιν] *Attes*, *Attis*, *Attys*, *Atys* & *Attinus* ſcribitur, de quo *Catullus* §. LXIV. cui & *ſine Viro*, ut *Arnobio*, Spoliatus Viro. Vid. *Pauſan.* Achaic. fol. 566. c. 3, *Nonn.* Dionyſſ. l, 20. *Gerard. Joh. Voſſ.* De Idolatr. l. 1. c. 20. *Joſephi Scaligeri* Notas in *Catulli* locum. Ἡμίθηλυν] ἡμίανδρον, ἡμιγύναικα, ἀνδρόγυνον, ἑρμαφρόδιτον, εὐνοῦχον. *Virgil.* Æn. l. 4. v. 215. *Semivirum* γυναικάνδρα, Πελλῆς, *Euſtath.* fol. 1179. lin. 31. Semimarem, *Ovidius*. Nec Vir, nec Fœmina, *id. Æſchyl.* p. 78. Ἀνὴρ, γυνή τε, χὤτι τοῦ μεταίχμιον. vocat Vid. *Martinii* Lex v. *Hermaphroditus*.

211. Οἱ δὲ Κλάρου παρ' ὄχθαις Λάλον πιόντες ὕδωρ] *Tacitus*, Annal. l. 2. p. 66. De *Germanico* loquens, *Appellitque* Colophona, *ut* Clarii Apollinis *Oraculo uteretur*. *Non Fœmina illic, ut apud* Delphos, *ſed*

certis

Semimarem Attin
In montibus clamantem
Dicunt in furorem-actum:
Illi verò, *Clari* ad ripas
Laurigeri Phœbi,
Fatidicam cùm biberint aquam,
Furore perculsi clamant.
Ast ego, Lyæo,
Et Unguento Saturatus,
Et meâ quoque Amicâ,
Volo, volo, *inquam*, furere.

14. In Cupidinem.

Volo, volo *nunc tandem* Amare: —
Suasit olim Cupido Amare me;
Ego

certis è familiis & fermè Mileto *accitus sacerdos numerum modò consultantium & nomina audit. Tum in specum degressus, haustâ Fontis arcani aquâ, ignarus plerumque literarum & carminum, edit Responsa, Versibus compositis super rebus, quas quis mente concepit. Confer.* Petr. Crinit. *De Honestâ Disciplinâ* l. 21. c. 3. Huc refer *Longepierre* in locum & *la Dacier*. Vid. ad v. 304.

218. Θέλω, θέλω μανῆναι] Vid. *Oden.* XXXI. *Horat.* dixit, *Dulce est Desipere in loco*; Item, *recepto Dulce mihi Furere est Amico.* Ὃς δ' ἂν ἄνευ Μανίας Μουσῶν ἐπὶ ποιητικὰς θύρας ἀφίκηται, πεισθεὶς, ὡς ἄρα ἐκ τέχνης ἱκανῶς ποιητὴς ἐσόμενος ἀτελὴς αὐτός τε καὶ ἡ ποίησις ὑπὸ τῆς τῶν μαινομένων ἡ τοῦ σωφρονοῦντος ἠφανίσθη. *Plato* in Phædro fol. 344.

O D E. XIV.

De Carminis Genere, ut suprà.

219. Θέλω, θέλω φιλῆσαι] Vid. ad v. 218.

220. Ἔπειθ' Ἔρως φιλεῖν με] *Vatican.* MS. φιλεῖ *Malè.* Nam tum ἔπειτ' legendum. At recepta Le-
ctio

Ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
Ἄεθλον, οὐκ ἐπείθην.
Ὁ δ' εὐθὺ τόξον ἄρας,
Καὶ χρυσέην φαρέτρην,
Μάχη με προσκαλεῖτο.
Κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεὺς,
Καὶ δοῦρα, καὶ βοείην,
Ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
Ἔβαλλ'· ἐγὼ δ' ἔφευγον,
Ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' ὀϊστοὺς,
Ἤχαλλεν, εἶθ' ἑαυτὸν
Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον.
Μέσος δὲ καρδίης μευ
Ἔδυνε

ctio confirmatur ex ſequentibus, Ἐγὼ δ'——οὐκ ἐπείθην.

229 Ἐμαρνάμην Ἔρωτι] Elegans ad hunc locum Alluſio, *Antholog.* l. 7. fol. 475. Ὥπλισμαι πρὸς Ἔρωτα περὶ στέρνοισι λογισμόν. Οὐδέ με νικήσει, μοῦνος ἐὼν πρὸς ἕνα. Θνατὸς δ' Ἀθανάτῳ συνελεύσομαι· ἢν δὲ βοηθὸν Βάκχον ἔχῃ, τί μόνος πρὸς Δύ' ἐγὼ δύναμαι;

230. Ἔβαλλ', ἐγὼ δ' ἔφευγον] *Plautus*, Nam quùm illi pugnabant maxumè, ego tum fugiebam maxumè.

231. Ὡς δ' οὐκέτ' εἶχ' ὀϊστοὺς] *Antholog.* l. 7. fol. 457. Μηκέτι τις πλήξειε Πόθου βέλη· ἰοδόκην γὰρ Εἰς ἐμὲ λάβρος Ἔρως ἐξεκένωσεν ὅλην.

232. Εἶθ' ἑαυτὸν Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον] *Janus Gaſperius Gevartius.* Elect. l. 7. c. xi. p. 73. Quòd ait *Amorem*, abſumptis ſagittis, ipſum ſe, velut Jaculum, in *Anacreontem* conjeciſſe, id ex priſcâ Militiâ ductum eſt. Nam generoſi Milites olim, abſumptis telis ac Viribus jam deficientibus, cùm brevi mori-

Ego autem habens animum
Improvidum, minimè persuasus sum.
Tunc ille protinùs Arcum tollens
Atque auream pharetram,
Pugnâ me provocabat:
Atque ego sumens super humeris
Thoraca, velut alter Achilles,
Hastasque & scutum,
Concertabam cum Cupidine.
Jaciebat; ast ego fugiebam:
Ut verò non ampliùs habuit Tela,
Ægrè-tulit, deindè seipsum
Projecit in modum teli:
Mediúsque Cordis mei

Pene-

moribundos se in terram lapsuros animadverterent, extremis viribus collectis, sese in Adversarii sui corpus conjiciebant, ut & morientes vel solo Corporis sui irruentis pondere ipsum prosternerent. Exempla hujus rei frequentia sunt apud *Lucan.* l. 3. De Milite quodam, —— *tum Vulnere multo Effugientem animam lapsos collegit in artus, Membráque contendit toto, quicunque manebat, sanguine, & hostilem, defessis robore membris, Insiliit, solo nociturus pondere, puppim.* Et l. 6. De *Scavâ* —— *tot munera belli Solus obit, densámque ferens in pectore sylvam, Jam gradibus fessis, in quem cadat, eligit hostem.* *Papinius* l. 11. *De Polynice* moribundo post funestum illud Duellum, —— *nec plura locutus Concidit & totis fratrem gravis obruit armis.* Et. l. 10. De *Menaceo*, qui pro *Thebis* se devoverat, *Seque super medias acies, necdum ense remisso, Jecit & in sævos cadere est conatus Achivos.*

234. Καρδίης

Ἔδυνε καί μ' ἔλυσε.
Μάτην δ' ἔχω βοείην·
Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω,
Μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;
Εἰς τὸ ἀφθόνως ζῆν, ιέ.
Οὔ μοι μέλει Γύγαο
Τοῦ Σάρδεων ἄνακτος,
Οὔθ' αἱρέει με χρυσὸς,

Οὐδὲ

234. Καρδίης] *Vatican.* MS. κραδίης, quæ Lectio *Metro* non convenit.

235. Ἔδυνε καί μ' ἔλυσε] *Dan. Heinsius* ἔδυσε pro ἔλυσε legendum notat, minimè advertens, quòd ἔδυνε jam præcedat in eâdem lineâ. Ἔλυσε verò hìc dictum, quomodò *Homero*, ἔλυσε δὲ γυῖα & γούνατ' ἔλυσε.

237. Τί γὰρ βαλώμεθ' ἔξω;] *Vatican.* MS. Τί γὰρ βάλοιμεν ἔξω; *Canterus* ità vertit, *Cur muniamur extrà, Intus vigente Pugnâ?* Quasi περιβαλώμεθα esset. Quare nec exponi debere, *Petamur*, aut *Feriamur*, verùm *Armemur*; siquidem ità sæpè apud Poetas *simplicia*, quæ vocant, pro *Compositis* ponuntur. Sic *Euripid.* Medéa. v. 609. Κελεύομαι, pro ἀποκελεύομαι. Vid. *Andr. Schotti* Observat. l. 1. c. 3. *Tanaquil Faber* sibi visus hic sapere, nihil vidit.

O D E XV.

De Versûs Genere, ut suprá. Titulum *ex Vaticano* MS. restitui, *viz.* Εἰς τὸ ζῆν ἀφθόνως, Veteri Titulo, Εἰς ἑαυτὸν, rejecto. Hæc *Ode* extat *Antholog.* l. 2. c. 47. fol. 174. Apud *Petr. Crinitum.* l. 9. c. 12. & *Vatican.* MS. ut diximus & nos dicemus.

239. Οὔ μοι μέλει Γύγαο] Frustrà Domina *D' Acier* ex hoc loco argumentum de *Anacreontis* ævo sumit, cùm ipse infrà v. 373. De *Cræso* loquatur; *quis nescit,* illum potuisse de *Gyga* Divitiis loqui,

diù

Penetravit & me ſolvit.
Fruſtrà itaque habeo Scutum:
Quid enim muniamur extrà,
Bello intùs me exercente?

15. Quòd liberè ſit vivendum.

Non mihi curæ-ſunt *Opes* Gygæ,
Illius Sardium Regis;
Neque expugnat me Aurum

Nec

dìì poſt illius obitum, quomodò Nos etiamnum de *Crœſi* Divitiis, aut *Solomonis*? *Gygæ* quidem Hiſtoriam & Divitias *Herodotus* tangit, l. 1. c. 12. Erat autem *Crœſi* Proavus, *Gygæ* enim filius *Ardys*, *Ardyos Sadiattes*, illius *Halyattes*, cujus *Crœſus*. *Joh. Tzetz.* Chiliad. 1. §. 3. Prior ſyllaba τȣ͂ Γύγης Communis. Pro Γύγαο, *Vatican.* MS. legit Γύγου & Γύγω, non benè, vid. ad v. 241. Vid. plura in Notâ ſequenti.

240. Τȣ͂ Σάρδεων ἄνακτος] Pro τȣ͂ χρύσεια, τὰ & τȣ͂. Τὰ ſanè poteſt intelligi, ut ſit, ȣ᾽ μοι μέλει τὰ Γύγȣ, quomodò v. 973. Δοκῶν δ᾽ ἔχειν τὰ Κροίσου. De *Divitiis* enim nunc res eſt, non de *Homine*, licet aliàs μέλει ſit frequens cum *Genitivo*. Etiam pro Σάρδεων, γρ. Σαρδίων, quod *Ionicum* quidem eſt, & *Herodoto* ſemper uſitatum. *Sardis*, *Lydiæ* Motropolis, cujus Opes in Proverbium olim abiere, de quâ re *Tanaquil Faber* & Filia. *Gygæ* quoque Opes celebrantur ab *Herodoto*; & ab *Archilocho* vocatur Emphaticè ὁ πολύχρυσος, ut mox oſtendam; item *Antholog.* l. 1. c. 12. fol. 14. Οὐ σέργω βαβυλωνίους ἀρȣ͂ρας, Οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης κ. λ. Item, *Ibid.* c. 70. fol. 101. Σάρδιες, αἱ τὸ πάλαι Γύγου πόλις. Vid. ad *Euripid.* Bacch. v. 463. Edit. noſtræ.

241, Οὐθ᾽ αἱρέει με χρυσὸς] γρ. οὐδ᾽ εἷλέ πω μὲ χρυσός. *H. Stephan.* verùm *Vatican.* MS. ȣ᾽δ᾽ εἷλέ πω

Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις·
  Ἐμοὶ μέλει μύροισι
Καταβρέχειν ὑπήνην·
Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
Καταστέφειν κάρηνα·
Τὸ σήμερον μέλει μοι·
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
  Ἕως οὖν ἔτ' εὐδί' ἐστὶ,
Καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ.
Μὴ Νοῦσος, ἤν τις ἔλθῃ,

Λέγῃ

μοι ζῆλος, quæ Lectio optimè convenit cum Titulo & ſequenti Verſu, Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις. Et ſic ſanè legitur apud *Archilochum*, cujus inſigne hoc Fragmentum profert *Plutarchus*, Περὶ Εὐθυμίας. Οὔ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει· Οὐδ' εἷλέ πω με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι Θεῶν ἔργα· μεγάλης δ' οὐκ ἐρῶ τυραννίδος· Ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν. Hæc imitatus eſt *Anacreon*, inquit *Voſſius*, in MS. *Cottoniano*; & hinc credo pro Γύγαο, ſcriptum eſſe in *Vaticano* MS. Γύγεω, & reliquas *Varias Lectiones* hinc ortas quòd *Amanuenſis* præ oculis haberet illum *Archilochi* locum; cum hæc ſcriberet. Certè *Gregorius Nazianz.* imitatur *Anacreontis* μέτρον καὶ νοῦν, Od. 2. Θέλεις τὰ Γύγεώ σοι Τοῦ Λυδίου γενέσθαι;

246. Κάρηνα] Συνεκδοχικῶς, ἀντὶ κάρηνον. Ità ſuprà v. 116. Μέτωπα σείων, & infrà v. 325. Τὰ μέτωπά μου 'πικαίει.

248. Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;] *Sophocl.* Prælect. XI. fol. 75. *Frequens & Nobilis* ἔννοια. Ità *Theocrit.* Οἱ θνατοὶ πελόμεσθα· τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες. *Antholog.*

fol.

Nec invideo Tyrannis.
  Mihi curæ-est Unguentis
Perfundere Barbam;
Mihi curæ-est Rosis
Coronare Verticem:
Quod hodiè *est*, curæ-est mihi;
Quod cras erit, quis novit?
  Donec igitur adhuc sereni sunt *dies*,
Et Bibe & Aleis-lude,
Et Libato Lyæo:
Nè Morbus, siquis venerit, Ju-

fol. 175.——*τί γὰρ αὔριον, ἢ τί τὸ μέλλον Οὐδεὶς γιγνώσκει. Callim*, Epigr. XIX. *Δαίμονα τίς γ' εὖ οἶδε τὸν αὔριον; Horat*. l. IV. Od. 7. *Quis scit, an adjiciant hodiernæ crastina Vitæ Tempora Dii superi?* Et l. I. Od. 9. *Quid sit futurum cras, fuge quærere* &c. *Virgil.* in Copâ, *Pone merum & talos: Pereat, qui Crastina curet! Mors aurem vellens, Vivite, ait, Venio. Seneca* Epist. 101. *Quàm stultum est, ætatem disponere; ne Crastino quidem dominamur: O quanta Dementia* est spes longas inchoantium? Emam, ædificabo, credam; exigam, honores geram. Omnia mihi crede, etiam *Felicibus dubia sunt. Nihil sibi quisquam de Futuro debet promittere*, Vid. *Duport*. Gnomolog. *Homeric*. ad *Odyss*. φ'. v. 85. — *ἐφημέρια φρονέοντες*. Et *Solomonis* Proverb. c. 27. v. 1. Et in hoc Versu videtur hæc *Ode* benè claudi posse; quod quidem facit in Exemplari *Anthologico* prædicto. Verùm cùm, in uno Veteri Exemplari, alii *Quinque* Versus sequerentur, Authore nostro minimè indigni, placuit *Henrico Stephano* & hos addere, quos & omnes deinceps Editiones agnoscunt, & MS. *Vaticanum* etiam exhibet, ut mox videbimus: Quare semper in posterùm maneant.

249. *Ἕως ἂν ἔτ' εὐδί' ἐστὶ*] Pro ὡς lego ἕως, quod in

in

Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν.

Εἰς ἑαυτὸν, ις'.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
Ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀϋτάς.
Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἁλώσεις.
Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
Οὐ πεζὸς, ὗτε νῆες.
Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
Ἀπ' ὀμμάτων βαλών με.

Εἰς

in ſcanſione *μονοσυλλάβως* efferendum per *συνίζησιν*. *Item* pro *εὐδί*, quod ab *εὐδία ἡ*, cujus *Media* longa, lego *εὐδί*, pro *τὰ εὔδια*, quod eſt *Atticum* pro *ἡ εὐδία*, nec ultima τῆς *εὐδία* elidi poteſt, cùm ſit *longa*; & *Heſychio*, Εὔδια) *εἰρηνικά*. *Horat.* l. 2. Od. 3. *Dum res & ætas & ſororum Fila trium patiuntur atra.*

253. *Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν*] Cùm olim ſcriberetur, *Λέγῃ σὲ μὴ δεῖ πίνειν*, *Baxter*, qui Metri repugnantiam in uno loco vidit & ſuſtulit, in alium tamen ſatis incogitantèr ſubſtituit, etiam in *Parem*, hoc eſt, *Secundum*, locum, legendo, *Λέγῃ, μὴ δεῖ σὲ πίνειν*. Et *ſua tamen ſibi placere gloriatur* & *ad aliorum Judicium* provocat, miſerè in magno errore obduratus; cùm *Stephani* Lectio potuerit ſufficere, *Λέγῃ σὲ μὴ 'πι πίνειν*, ubi *μὴ 'πι* pro *μὴ ἔπι*, ut *μὴ 'πὶ* pro *μὴ ἐπὶ*, & *ἢ 'πὶ*, v. 530. *Scaliger* *Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν* *Vatican.* MS. *λέγει*, non æquè benè. An *Λέγῃ, Σὲ μὴ πιεῖν δεῖν*. *Λέγω*, hìc pro *κελεύω*, Jubeo, *οἰμώζειν σὲ λέγω*, vel *σοί*.

Ode XVI.

De Carminis Genere, ut ſuprà.

254. *Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης*] Vid. ad Od. 1. v. 2.

256. Ἐγὼ

Jubeat, ut nè tu bibas.

16, De seipso.

Tu quidem pangis Thebaica;
Ille autem Phrygum pugnas:
Ego verò meas expugnationes.
Non Equus perdidit me;
Non Pedestris-*exercitus*, nec Naves:
At Exercitus inusitatus alius-generis
Ab ocellis *Dominæ* me petens.

17. In

256. Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἁλώσεις] Allusum ad Τροίας ἅλωσιν, Extat *Tryphiodori* Poema, cui Nomen Ἰλίου ἅλωσις. Et *Petronius*, Sed video totum te in illâ hærere Tabulâ, quæ *Trojæ* Halosin ostendit.

257. Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με] Allusum ampliùs ad ἵππον Δούρειον, qui *Trojam* perdidit. Potest etiam simpliciter poni pro ἱππεῦς, per *Synechdochen* Numeri, ut mox πεζός. Est vero ἡ ἵππος, *Equa* & *Equitatus*, subintellecto nempè στρατεία, ut ad πεζὸς subauditur στρατός. *Ovid*, Amor. l. 2. §. 18. *Vincor & ingenium sumptis revocatur ab armis, Resque domi gestas & mea bella cano.*

258. Οὐ πεζὸς, οὔτε νῆες] Allusum & hìc ad Bellum *Trojanum*, quandò *Agamemnon* plus Mille Carinas ducens contra *Trojam* navigavit. Οὔτε magis huic loco convenit, quamquam οὐχὶ etiam *Homero* ultimam corripiat. *Iliad.* ό. v. 716. Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει.

260. Ἀπ' ὀμμάτων βαλών με] *Vatican.* MS. Ἀπ' ὀμμάτων με βάλλων. *Aristænetus*, ὁ Ἔρως ἐπαίδευσεν εὐστόχως ἐπιτοξεύειν, ταῖς τῶν ὀμμάτων βολαῖς. Hujus Metaphoræ rationem dat *Alexander Aphrodisæus*, ὅτι κατὰ μὲν τὰς ἀρχὰς ἐκ μιᾶς ἀκτῖνος τῶν ὄψεων ὁ ἔρως ἀποτελεῖται.

Εἰς ποτήριον ἀργυροῦν, ιζʹ.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας,
Ἥφαιστε, μοὶ ποίησον,
Πανοπλίαν μὲν οὐχὶ,
Τί γὰρ μάχαισι κἀμοὶ;
Ποτήριον δὲ κοῖλον,
Ὅσον δύνῃ, βάθυνον.
Ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ,
Μήτ' ἄστρα, μήθ' ἁμάξας,
Μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
Τί Πλειάδεσσι κἀμοί;
Τί δ' ἀστράσιν Βοώτεω;

Ποίη-

ἀπτελεῖται, & *Xenophon*, ὅτι ἐκ πόρρωθεν οἱ καλοὶ τιτρώσκουσι. Notavit *Tho. Stanleius*.

ODE XVII.

261. Τὸν ἄργυρον τορεύσας] γρ. τορεύων. De voce τορεύων, infrà ad v. 277. Hæc *Ode* elegantissima laudatur ab *Agellio* Noct. Attic. l. 19. c. 9. *Antholog.* l. 2. fol. 175. *Petro Crinito* l. 9. c. 12. Malè autem faciunt, qui hanc cum Odâ XV. conjungunt, quod *Petr. Crinitus* facit, cùm in Veteribus libris, eo collocata sit loco, quo hìc vides, teste *Stephano*; & *Agellius* seorsim hoc citet, aliâ ge nominatâ, Vid. *Longepierre* in locum D. *Tho. Mor.* vertit, Epigr. p. 29. Vid. *Duport.* Gnomolog. ad Iliad. σʹ. v. 483. ubi hæc Ode.

263. Πανοπλίαν μὲν οὐχὶ] *Baxter* vult πανοπλίαν hìc figuratè dici pro Viro aliquo πανοπλίᾳ induto &c. Alius nescio quis, in *Gellii* Edit. *Elzevirianâ*, armatum hominem *exponit*, cùm *Anacreon* respiciat apertè ad *Achilli* Armaturam (non ut *Brodæus*, ad *Nestoris* poculum) à *Vulcano* factam & præcipuè ad

illius

17. In Poculum Argenteum.

Argentum illud cælans,
Vulcane, mihi fac,
Armaturam-omnem quidem nullo-modo,
Quid enim mihi cum pugnis?
Poculum verò cavum,
Quantum potes, profundum-facito.
Et fac mihi ſuper illud,
Neque Aſtra, neque Plauſtra-*cœleſtia*
Neque inviſum Oriona:
Quid mihi cum Pleiadibus?
Quid item cum aſtris Bootæ?

Facito

illius Clypeum, in quo *Pleiades*, *Bootes*, *Orion* &c. ut videre eſt, *Homeri* Iliad. σ'. v. 486. &c. Qui verò hoc Diſtichon rejiciunt, minimè ſunt audiendi; quùm ſine illo, nè ſequens quidem Diſtichon, Ποτήριον δὲ κ. λ. ſtare poſſit.

267. Ποίει δέ μοι κατ' αὐτὸ] γρ. Καὶ μὴ ποίει κατ' αὐτὸ, in Edit. *A Gellii* 1536. non malè.

269 Μὴ ϛυγνὸν Ὠρίωνα] *Horat.* Dum pecori Lupus & Nautis infeſtus Orion. Hujus Stellulæ dicuntur *tempeſtuoſa* Argolio, l. 4. Aſtronom.

270. Τί πλειάδεσσι κἀμοί] γρ. Τί Πλειάδων μέλει μοι, *Vatican.* MS.

271. Τί δ' ἀϛράσιν Βοώτεω] γρ. Τί γὰρ καλοῦ Βοώτεω, *Vatican.* MS. In aliquibus etiam ſic, Τί δ' ἀϛέρος Βοώτεω; In omnibus autem Βοώτεω *Ionicè* ſcribitur, vid. ad v. 28. De *Pleiadibus* autem & *Boote*, præter quod ad illum locum, Vid. *Homeri* Iliad. σ'. v. 487. *Arati* Φαινόμενα, & *Manilii* Sphæram &c. cum *Scholiaſtis*.

Ποίησον ἀμπέλους μοι,
Καὶ βότρυας κατ' αὐτὸ,
Καὶ χρυσέους πατοῦντας,
Ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ,
Ἔρωτα, καὶ Βάθυλλον.

Εἰς τὸ αὐτὸ, ιη.

Καλλίτεχνα, μοι τόρευσον

Εἴαρος

272. Ποίησον ἀμπέλους μοι, Καὶ βότρυας κατ' αὐτό.] *Antholog.* & *Petrus* Crinitus, Ἀλλ' ἀμπέλους χλοώσας; Καὶ βότρυας γελῶντας, quibus in *Vaticano* additur, Καὶ Μαινάδας τρυγώσας· Ποίει δὲ λῆνον οἴνου, Καὶ ληνοβάτας πατοῦντας, καὶ χρυσοῦς (lego Χρυσέους π) τοὺς Ἔρωτας, Καὶ Κυθέρειαν γελῶσαν, Cætera, ut Nos.

274. Καὶ χρυσέους πατοῦντας] Pertinet ad Ἔρωτα & Βάθυλλον, ut ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ, fit παρένθετον.

275. Ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ] γρ. Σὺν τῷ καλῷ Λυαίῳ, *Antholog.* fol. 175.

Ode XVIII.

Genus *Carminis* mixtum, de quâ re suis in locis. Verùm *Ode* minimè *Anacreonte* indigna; quicquid nonnulli putârint; quanquam miserè hactenus sit depravata: Quin etiam *Vaticano* MS. agnoscitur.

277. Καλλίτεχνα, μοι τόρευσον] Cùm olim καλὴ τέχνα scriberetur, & τέχνα sine omni ratione *Doricum* esset, *Versusque* & *Sensus* paritèr claudicarent; aliam Lectionem, at Veterem quidem illam, admisi; quam *Henr. Stephanus* etiam agnoscit. Et καλλιτέχνης ὁ. est *Insignis Artifex*, quomodò κλυτοτέχνης, *Homerus* de *Vulcano*, Iliad. ά v. 571. Et ἀριστοτέχνης, *Gregorius Nazianzenus* de summo Naturæ *Architecto*. Vid. *Salmasium* ad *Solin.* p. 1048. E. Et *Artifices* facilè alloquimur, ut *Od.* XXVIII. Pictorem

Facito Vites mihi,
Atque Racemos super illud,
Et aureos calcantes,
(Unà cum pulchro Lyæo,)
Cupidinem atque Bathyllum.

18. In Idem.

O Artifex, mihi cælato

Veris

rem compellat, *Artem* verò ipsam aut rarò, aut nunquam; ad *Metrum* complendum μοὶ addidi, ut nunc sit *Trochaicum Dimetrum*, *Acatalectum*, constans nempè *Duobus* Metris. i. e. *Quatuor* Pedibus, iisque *Trochæis*, cujus Generis est Versus proximè sequens. Vel si Καλλιτέχνης τόρευσον legas, erit *Trochaicum*, *Dimetrum*, *Brachycatalectum*, ex *Dactylo* constans, & Duobus *Trochæis*. Vid. ad v. 283. *Ibidem*, Τόρευσον) Γλύψον. Ità *Suidas*, τορεύει, γλύφει. *Hesych*. τορνεύει) γλύφει. est & τορνόω *Homero*, suprà v. 261. τορεύσαις. Et ex his *Anacreontis* & *Homeri* instantiis, *Plinii* error patet, qui Artem *Toreuticam* à *Phidiâ* inventam temerè nimis dixit, cùm diù antè inventa, ab illo tandem Perfectionem suam habuerit, undè *Martialis* Emphaticè, Epigr. l. 10. §. 87. *Phidiaci toreuma cœli*, & aliàs, *Artis Phidiacæ toreuma clarum*. *Anacreon* certè *Phidiâ* superior octoginta annis; *Homerus Anacreonti* totis Quadringentis fuit. Et *Theognis*, *Anacreonti* σύγχρονος, v. 803. Τόρνε καὶ στάθμης καὶ γνώμονος ἄνδρα θεωρόν. Et sanè quanquam primi Picturæ Magistri Nominibus ferè sint mactati, nec ante *Praxitelem*, *Apellem*, *Lysippum*, *Euphranorem*, *Zeuxem*, *Parrhasium*, *Timanthem*, multa in *Pingendo* magnoperè celebrata Nomina reserventur, sciendum tamen, quod ex hinc probamus, & mox ad v. 393. probaturi sumus, etiam diù ante illos, ante *Anacreontis*, *Pindarique*,

imò

Εἴαρος κύπελλον ἡδύ.
Τὰ πρῶτα τερπνὸν ἡμῖν
Ῥόδον φέρουσαν ὥρην·
Τὸν ἄργυρον δ' ἁπλώσας
Τερπνὸν πότον ποίει μοι·
Τῶν τελετῶν παραινῶ,
Μή μοι ξένον τορεύσῃς,

Μὴ

imò *Homeri* ipsius tempora, has Artes in *Græciâ* floruisse, ex *Promethei* fabricato Homine licet addiscere & ex *Dædali* Historiâ apud *Euripid.* Scholiast. ad *Hecub.* v. 838. *Agelas*, sive *Agelades*, & illius Discipuli *Polycletus* & *Myron*, *Anacreontis* tempora attigerunt, aut fortè superarunt; nam de *Myronis* Vaccâ *Anacreon* scripsit. Vid. ad v. 484. ubi idem ferè de *Tragicâ* Scenâ probamus.

278. Εἴαρος κύπελλον ἡδύ] Pro ἔαρος lego *Ionicè* εἴαρος, ut sit hic Versus par Præcedenti.

279. Τὰ πρῶτα τερπνὸν ἡμῖν Ῥόδον φέρουσαν ὥρην] Ità pro τερπνὰ ῥόδα lego *Versu* utroque sic sanato & Sensu; cùm prior Lectio valdè hiulca & insubida esset. Verùm cùm in *Vaticano* MS. esset ῥόδ φέρουσαν, supplevi ῥόδον, cui τερπνὸν adjunxi, ut esset ὥρην φέρουσαν τερπνὸν ῥόδον, quod & aliàs dixerat, v. 82. εἴαρος μέλημα. De *Vere* in *Catullianis*. *Ver novum. Ver jam canorum, Vere natus orbis est.* Item in reliquiis *Wottonianis*. Omnes autem *Versus*, ab hoc *inclusivè*, ad v. 286. *exclusivè*, excepto v. 283. in puros *Semiambos* nunc coegi.

281, Τὸν ἄργυρον δ' ἁπλώσας] Pro ἀργύρεον, quod malè priùs obtinebat, ἄργυρον repono, cum Articulo, ut v. 261. Τὸν ἄργυρον τορεύσας. Vox ἁπλώσας elegantèr usurpatur, de Cælaturæ Argumenti simplicitate, quod nihil *Mysticum*, aut *Hieroglyphicum* acciperet

Veris Poculum ſuave:
Imprimis illud ipſum dulcem nobis
Roſam ferens Tempus:
Et Argentum unico-argumento-ornans
Jucundum Poculum facito mihi.
Ceremoniarum, hortor,
Nè mihi exoticum *quid* cœles,

Fac

acciperet, qualis Textura *Minervæ* Pepli in *Panathenaicis* exhibiti, *Eluſinia Cereris* Myſteria, quæ minimè eſſe vulganda *Horatius* canit, *Od*. l. 3. §. 2. nihil denique αἰνιγματῶδες aut inextricabile; ſed *Bacchum* tantùm & *Venerem* & *Gratias*, aut *Vitem*, atque *Racemos*, *Pueroſque* formoſulos, qualis *Hyacinthus*; at tum nequaquam colludentem *Phœbum*; ut qui inter luſum *Hyacinth*. peremerit. Vid. ad v. 295.

282. *Τερπνὸν πότον ποίει μοι*] Sive, ut *Steph*. Τερπνὸν ποίει πότον μοι. Nam olim turbatiùs legebatur, Ποτὸν ποίει μοι τερπνὸν. Pro quo *Vatican* MS. Ποτὸν πίοιμι τερπνὸν, ſalvo *Verſu*, ſi ſic *Senſus* ſtaret. Πότον autem ſcribo, non ποτὸν, quià illud *Poculum*, hoc *Potum* ſonat; de *Poculo* autem nunc agit Poeta. Prior ſyllaba in ποίει Communis, ut ſuprà v. 147. & infrà v. 286. & 941.

283. *Τῶν τελετῶν παραινῶ*] Verſus *Dimeter*, *Trochaïcus*, *Brachycatalecticus*, qualis Καλλιτίχνης τόρευσον, de quo vid. ad v. 277. Quamvis hic Verſus alio nomine rectiùs dicatur, *Dimeter Choriambicus*, *Catalecticus*, de quo Nos ad v. 291. Ordo· Παραινῶ, μή τί μοι τῶν τελετῶν ξένον τορεύσῃς, ἢ φευκτὸν κ. λ.

284 *Μή μοι ξένον τορεύσῃς*] Pro τορεύσαις· quod *Baxteri* Editio malè præfert, legerem τορεύσαις· ſed *Vatican*. MS. habet τορεύσῃς, & omnes aliæ Editiones; quare rata eſto Lectio. Ξένον autem rectè Henr.

Stepha-

Μὴ φθυκτὸν ἰςόρημα.
Μᾶλλον ποίἑ Διὸς γόνον,
Βάκχον Εὔϊον ἡμῖν
Μύςην νάματος, ἢ Κύπριν
Ὑμνείοις κερατεῦσαι· γρ. ὑμνείων.
Χάρισσ' Ἔρωτ' ἄνοπλον,

Καὶ

Stephanus per *exterum*, aut *peregrinum* vertit, quicquid *Baxterus* contrà, nam ab *Exteris* & *Barbaris* Nationibus omnes Religiosi Ritus & Ceremoniæ in *Græciam* migrârunt, *viz.* à *Thraciâ*, *Lydiâ*, & *Ægypto*, *Vatican.* MS. ordine turbato legit, Μὴ ξένον μοι τορεύσῃς.

285. *Μὴ φευκτὸν ἰςόρημα*] γρ. φυκτὸν, de quâ scripturâ Nos ad *Odyss.* α΄ v. 18. & φρικτόν. *Ibid.* ἰςόρημα) Operis cælati Argumentum, quale illud *Tantali*, Antholog. l. 4. c. 8. fol. 307. Cujus Epiphonema. Πῖνε, λέγει τὸ τόρευμα. Τυτέςι, τὸ ἱςόρημα τὸ τορευτόν. Quâ voce bis usum *Martialem* vides ad v. 277. Tale Argumentum *Medeæ* τεκνοφονία, à *Timomacho* picta & ab *Ausonio* decantata, ut Nos ad *Euripid.* Medæ. v. 1021. Tale, *Thyestæ* Cæna &c.

286. *Μᾶλλον ποίἑ Διὸς γόνον*] *Iambus Dimeter, Acatalectus*. Vid. ad v. 294.

287, Βάκχον εὔϊον ἡμῖν] *Trochaicus Dimeter*, *Brachycatalecticus*, qui & *Ithyphallicus*, ex *Trochæo* nempè constans, *Dactylo*, *Trochæo* altero, vel *Spondæo*, Εὔϊος Nomen *Bacchi* ab inconditâ & peregrinâ voce, εὐοῖ & εὔχν, in illius sacris usitatâ, undè εὐάζω, *Bacchum* celebro. Quamquam autem εὖ οἱ *Græcè*, sonet, *Benè* esto *ei* minimè tamen credendum, has Voces *Græcæ* esse Originis, ut rectè monet *Nicolaus Lloyd* in v. *Euhyus*

288. Μύςην νάματος, ἢ Κύπριν]. Hanc Lectionem nobis propinat *Fabri* filia, in hâc parte felicior

Patre

Nec execrandum Argumentum;
Fac potiùs Jovis prolem,
Bacchum, Euïum, nobis
Datorem Liquoris, aut Venerem
Nuptiarum Dominatricem, *vel* Cum Hymenæis saltantem.
Sculpe Cupidinem inermem,

Et

Patre, cùm priùs legeretur, *Μύσις νάμματος ἢ Κύπρις.* *Bacchus* autem rectè *νάμματος μύσης* dicitur, sive sumas *νάματος* hìc pro *Vino*, sive in Genere, pro quovis dulci liquore, ut *Euripides* Bacch. v. 741. Ὁ δ' ἔξαρχος Βρόμιος εὐοῖ· Ῥεῖ δὲ γάλακτι πέδον, ῥεῖ δ' οἴνῳ, Ῥεῖ δὲ μελισσᾶν Νέκταρι. Quin *Virgil.* Æn. l. 1. v. 740. *Dixit, & in Mensâ laticum libavit honorem*, i. e. Vinum, quod v. 690. *Laticem Lyæum* dixerat. *Versus* hic *Dactylicus Dimeter, Brachycatalectus*, constans *Spondæo* (qui Pes *Dactylo* Par) & duobus *Dactylis*.

289. Ὑμεναίοις κροτοῦσιν] γρ. ὑμεναίων κροτοῦσαν & ὑμεναίοις κροτοῦσαν, (*Verbum* enim κροτεῖν cum *Dativo* etiam usurpat *Homerus* Odyss. λ. v. 484. —— νῦν δ' αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν) & κροτοῦσαν, quæ vox plausum & saltum & clamorem significat. *Vatican.* MS. κροτῶσαν. Versus *Dimeter, Trochaicus, Brachycatalectus*, constans *Anapæsto* & duobus *Trochæis*. De *Hymenæo* vid. Notas Dom. *Edvardi Sherburne* in *Seneca* Medé. §. 35. ex *Lactantio* & *Homeri Gr.* Schol. ad *Iliad.* σ'. v. 493.

290. Χάρμοσ' Ἔρωτ' ἄνοπλον] γρ. Χάρμοσ' ἔρωτας ἀνόπλους. *Baxter* malè omisit Χάρμοσ', & καὶ illius loco inserciit, *nullo tam inelegantis Hiatûs metu aut reverentiâ tactus*. Ego Vocem, quæ rectè in Veteribus aderat, in suam sedem repono, & pro ἔρωτας ἀνόπλους, quod in multis obtinuit, Ἔρωτ' ἄνοπλον restituo, ob *Emphasin*. & quod Unicus *Amor* sit Armatus. Versus *Iambicus, Dimeter*, Catalectus, cujus

Καὶ Χάριτας γελῶσας
Ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
Εὐβότρυον, κομῶσαν·
Σύναπτε κύρους εὐπρεπεῖς,
Ἂν μὴ Φοῖβος ἀθύρῃ.

Εἰς τὸ δεῖν πίνειν, ιθ'.

Ἡ Γῆ μέλαινα πίνει,
Πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν·
Πίνει θάλασσα δ' αὔρας,

Ὁ

Generis Prima omnium *Ode*. Sin ἔρωτας ἀνόπλους leges, constabit ex duobus *Iambis* & *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος.

291. Καὶ Χάριτας γελῶσας] Carmen *Choriambicum*, *Dimetrum*, *Catalectum*, ex *Choriambo* nempe & *Bacchio*; habet enim *Bacchium* in Clausulâ, familiarem scilicet *Iambis* & *Choriambis* pedem, ut constat ex v. 293. 350. 545. 546. 547. 748. 560. Vid. ad *Od.* XXXIV. Huc refer illud, Κάλλος ἄνευ χαρίτων τέρπει μόνον, οὐ κατέχει δὲ, ὡς ἄτερ ἀγκίστρου νηχόμενον δέλεαρ.

292. Ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον] Ita Vett. omnes Libri, & est *Epionicus Dimeter*, *Catalectus*, constans ex *Paone* secundo, & *Choriambo*. Ὑπὸ autem cum *Accusativo* occurrit, v. 74. & *Homer.* —— ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

293. Εὐβότρυον, κομῶσαν] De hoc Versu vid. ad v. 291.

294. Σύναπτε κύρους εὐπρεπεῖς] Frustrà *Faber* & ejusdem Filia de *Prosaico* Vocabulo clamant, cùm hæc Vox συνάπτω sit *elegans* & *antiqua*, & apud optimos in suo genere Authores, tam *Poetas*, quàm πεζολόγους compareat, nempè *Æschylum*, *Anacreonti*

ferè

Et Gratias ridentes
Sub Vite luxurianti,
Racemosâ, comanti:
Conjunge Pueros decentes;
Modò nè Phæbus *&* *ipse* lusitârit.

19. Quòd oporteat Bibere.

Terra hæc nigra Bibit,
Bibuntque Arbores ipsam:
Bibit & Æquor Auras,

Et

ferè nostro contemporaneum, ut & *Pindarum*, item *Euripidem*, *Bionem* Idyll. 2. v. 5. nè *Nonnum* dicam, cui Vox frequens. Et prætereà *Anacreontis* stylus est ἀφελείας plenus. De Carminis genere, vid. ad v. 286.

295. Ἂν μὴ Φοῖβος ἀθύρῃ] Allusum ad Historiam, quòd *Phæbus* inter lusum Pusionem occiderit *Hyacinthum*, de quâ re *Ovid*. Metamorph. lib. x. Fab. 5. Vid. D. *Edvard. Sherburne* Not. ad *Coluthi* Rapt. *Helen.* §. 42. Quare Poeta non vult ampliùs *Apollinem* inter formosulos Pueros ludere. *Phæbus* autem & *Bacchus* inter Deorum εὐπρεπεστάτους habiti, ut ad v. 126. Versus *Pherecratius*, de quo mox ad v. 297.

Ode XIX.

De Genere Carminis hujus *Odæ*, vide ad *Oden* Primam.

296. Ἡ γῆ μέλαινα πίνει] Ita Epist. ad *Hebræ*. c. 6. v. 7. Γῆ γὰρ ἡ πιοῦσα τὸν ὑετόν. Vid. *Vitâ* § xxviii. Alludit prætereà ad Vett. opinionem à *Plinio*. l. 2. c. 9. Sydera haud dubio humore terreno pasci, *&c.* Vid. *Joh. Swans* Speculum Mundi, p. 282. Terráque cælestes arida sorbet Aquas *Stanley* in locum.

297. Πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν] *Vatican.* MS. πίνει δένδρεα δ' αὐτήν. Ut sit Carmen *Pherecratium*, quod libentèr *Iambis* immisceri solet, ut ostendimus ad v.

Ὁ δ' Ἥλιος θάλασσαν,
Τὸν δ' Ἥλιον Σελήνη.
Τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
Κἀυτῷ θέλοντι πίνειν;

Ἐρωτικὸν ᾠδάριον, εἰς τὴν κόρην, κ'.

Ἡ Ταντάλου πότ' ἔστη
Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις·
Καὶ παῖς πότ' ὄρνις ἔπτη
Πανδίονος χελιδών.
Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἴην,

Ὅπως

295. 315. 351. 384. 385. & 592. Et hujus Generis est, tota *Ode* XXX. Ast reliqui Versus in hâc *Odâ* sunt alius omnes Generis, nempè ejusdem, quo *Prima* omnium *Ode*. Sensus, *Nil magis sitit, quàm terra: Hanc tamen unà cum pluviis eâ immissis exhauriunt planè Arbores & sata alia.* Nec est, quòd quis περὶ ὀρθότητος ἐννοίας dubitet, cùm *Arbores ipsam Terram aptè satis dicantur Bibere, succum* nempè *& sanguinem Terræ penitùs exhauriendo. Æquor denique suppletur ex Aere, Sol ipsum Æquor exhalat, Solemque Luna sui Luminis authorem habet,* quem proinde ebibit, ut *Nonnus* —— ὅτε δροσόεσσα Σελήνη Σῆς λοχίης ἀκτῖνος ἀμέλγεται ἀντίτυπον πῦρ.

300. Τὸν δ' ἥλιον σελήνη] *Luna* dicitur πίνειν τὸν ἥλιον, vel quià quæ absorbentur, καὶ ἄφαντα οἴχεται, ea dicantur quoquomodo καταπίνεσθαι (quæ vox etiam de Rebus *Aridis*, ut v. 322. occurrit) vel quòd *Luna* à *Sole* lumen mutuetur, ut modo diximus.

ODE. XX.

Ex *Vaticano* MS. titulum restituimus, aut partem certè Tituli, Ἐρωτικὸν ᾠδάριον, nam nec Veterem

εἰς

Et Sol *ipsum* Æquor,
Solémque Luna.
Quid mihi contenditis, Amici,
Et ipsi volenti Bibere?

20. Amatoria Ode ad Puellam.

Filia Tantali olim stetit
Lapis Phrygum in collibus:
Et Filia olim *ut* Avis volavit
Pandionis, Hirundo *viz.*
Ast ego Speculum fiem,

Ut

εἰς κόρην rejiciendum puto. Genus Carminis idem atque superioris, atque proindè *Primæ* Odæ.

303. Ἡ Ταντάλε] Nota Fabula *Niobæ*, *Tantali* filiæ, in saxum mutatæ; de quà *Apollodor.* Biblithec. l. 3. c. 5. §. 6. & *Ovid.* Metamorph. l. VI. Fab. 4. *Sophocl.* Antigon. v. 839. *Callim.* Hym. Apoll. v. 22. &c.

304. Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις] Non satis acutè observant, qui Montem *Sipylum* hic per ὄχθαις intelligunt. Certe Mons *Sipylus* ad Marginem fluvii *Mæandri* stabat, in *Phrygiâ*. Et *Anacreon* aliàs ὄχθας pro *Ripis*, aut fluvii *Margine* dicit, ut v. 211. Οἱ δὲ Κλάρε παρ' ὄχθαις.

305. Καὶ παῖς ποτ' ὄρνις ἔπτη Πανδίονος] De hâc Fabulâ *Apollodor*. Bibliothec. l. 3. c. 16. §. 7. & *Ovid.* Metamorph. l. 6. Fab. 8. Et ad hunc locum alludit *Julianus* Epist. XVIII. Εἰ δέ μοι θέμις ἦν κατὰ τὸν Τήϊον ἐκεῖνον μελοποιὸν, εὐχῇ τὴν ὀρνίθων ἀλλάξασθαι φύσιν.

307. Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἴην] Extat Epigramma *Dionysii* Sophistæ, *Antholog.* fol. 478. in quo ludit eodem ferè modo, cujus Initium, Εἴθ' ἄνεμος γενόμην κ. λ. Ità *Theocriti* Idyll. 3. v. 12. —— αἴθε γενοίμαν Ἁ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἱκοίμαν.

Ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με.
Ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
Ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
Ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
Ὅπως σὲ χρῶτα λύσω.
Μύρον, Γύναι, γενοίμην,
Ὅπως ἐγώ σ' ἀλείφω·
Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
Καὶ μάργαρον τραχήλῳ,
Καὶ σάνδαλον γενοίμην,
Μόνον, ποσὶν πάτει με.

Εἰς

Sic in Veteri Scholio, etiam *Anacreontis*, ut nonnulli placent. Εἴθε λύρη καλὴ γενοίμην, κ. λ. Vid. infrà ad v. 1289. Ità *Meleager* in Anthologiâ ineditâ; quod exscripsit mihi amicissimus, idemque doctissimus *Ludolphus Neocorus* Εἴθ' εἴην Δελφὶς, ἵν' ἐμοῖς βαστακτὸς ἐπ' ὤμοις Πορθμευθεὶς ἔλθοι τὰν γλυκύπαιδα Ῥόδον. *Ovid*. denique mittens *Annulum* ad Amicam, ità illam προσωποποιεῖ, Amor. l. 2. Eleg. 15. *O utinam subitò fieri mea Munera possem, Artibus Ææa, Carpathiique senis, Tunc ego te cupiam Domina tetigisse papillas*, &c. Huc refer C. *Barthii* Adversar. l. 5. c. 22. ubi Laudat *Longum* c. 2. & hanc Oden ad v. 317.

315. Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν] Τένδη *Vatic*. MS. *Pollux* Τὸ τῶν μαστῶν τῶν γυναικείων ζῶσμα ταινίαν ὠνόμαζον, καὶ ταινίδιον. Ego, inquit *Henr. Stephanus*, Strophium interpretatus sum: Fascia enim generalius Nomen est. De hàc Tæniâ, *Virgil. Æn*. l. 1. v. 496. *Aurea subnectens exertæ cingula Mammæ*. *Callimachus* vocat μίτρην in nobili illo Epigrammate, quod cùm Nemo hactenùs, quod sciẽrim, suis numeris absolutum dederit,

dederit,

Ut semper inspectes me;
Ego *vel* Tunica fiam,
Ut semper gestes me:
Aqua volo fieri,
Ut tibi cutim lavem:
Unguentem, ô Fœmina, fiam;
Ut ego te ungam;
Et Strophium quoque mamillarum,
Et Unio collo *tuo*,
Etiam Solea fieri velim;
Tantùm ut pedibus me conculces.

21. De

derit, hìc ego sibi plenè restitutum Orbi Literario propino, * Τὰ δῶρα τῇ Ἀφροδίτῃ Σιμώνη περίφοιτος Ἔθηκεν, εἰκόν' αὐτῆς, Ζώνην τε, τήν τε μίτρην, Ἣ μασοὺς ἐφύλασσε, Καὶ πάντα κόσμον αὐτῆς. Versus *Secundus* & *Quintus* sunt *Pherecratii*, de quibus ad v. 295. &c Reliqui *Anacreontii*, *Jambi*, *Dimetri*, *Catalecti*.

316. *Μάργαρον τραχήλῳ*] Domina *Dacier* dicit, Vix aliàs aliquem reperturum Vocem *μάργαρον* positam *pour fil de Perles*, pro Margaritarum catenulâ; cùm nulla alia Figura sit hâc *Synecdochâ* Numeri frequentior. *Longepierre* acriori judicio dicit, nè necesse quidem hìc *μάργαρον* capi, nisi pro singulari unione *Μάργαρον* pro *μαργαρίτης* *Pausanias* usurpat in *Arcadicis* fol. 251. lin. 37. *Nicetas Choniates*, &c. vid. ad *Esthera* nostræ v. 787.

317. *Σάνδαλον*] Vid. *Joh. Nichol. Loensis* Epiphyllid. l. 1. c. 9. ubi de *Sandalo* benè multa. *Σάνδαλον Homero*, *Anacreonti*, *Theocrito*, &c. *Σανδάλιον* aliis.

318. *Μόνον ποσὶν πατεῖν με*] *Latinorum* more, ὡς omisso, necessariò *Infinitivus* pro *Subjunctivo*.

Εἰς ἑαυτὸν, κά.

Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,
Βρομίου πιεῖν ἀμυστὶ,
Ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη
Προποθεὶς ἀναστενάζω.
Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνων·
Στεφάνους δ' οἵους πυκάζω,
Τὰ μέτωπά μου 'πικαίει·
Τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων,
Κραδίη, τίνι σκεπάσω;

Εἰς

ODE XXI.

De Genere Carminis in hâc *Odâ* & in fequenti, vid. ad *Tertiam*.

320. Βρομίου πιεῖν ἀμυστὶ] Subaudi μέρος ad βρομίου, de quâ re infrà ad v. 323. Ἀμυστὶ πιεῖν) τουτέστιν Ἀπνευστὶ, καὶ ἀθρόως πίνειν. Eadem *Phrafis* v. 481. πιεῖν ἀμυστί. Similis v. 916. ἄμυστιν προπίω. *Euripid.* Rhef. v. 419. & *Athenæi* ftagment. *Cafaubon.* fol 783. Καὶ γὰρ ὁ Θρηϊκίην μὲν ἀπηνήνατο χανδὸν ἄμυστιν Ζωροποτεῖν ὀλίγῳ δ' ἥδετο κισσυβίῳ. *Callimach.* Ita *Horat.* l. 1. Od. 36. *Neu multi Damalis meri Baffum Threïciâ vincat Amyftide.* Ubi *Acron, Amyftis,* ut quidam putant, Potionis genus apud *Thracas*, ideò *Amyftis* dicta, quià certa menfura claufis oculis potabatur, uno ductu. *Plutarch.* in Moral. Ἀμυστίζειν, τὸ ἄθρουν καὶ ἀπνευστὶ πίνειν, ὅπερ οἱ ποιοῦντες, ὥς φασιν οἱ παλαιοὶ, ἥκιστα μέθαις περιπίπτουσιν. Vid. *Suidam* in v. Ἀμυστὶ πιεῖν & *Clement Alexandrin.* Pædagog. l. 2. c. 2. ubi de Moris hujus indecentia, Χανδὸν ἕλκειν & ἐπισκυθίζειν idem ferè, ut *Duport.* ad *Homer.* Odyff. φ'. v. 293. Κωθωνίζειν & Θωρακίζομαι, idem.

322. Προποθεὶς] *Vatican.* MS. πυρωθεὶς, minùs recte. *Verfui* enim perquàm nocet, qui alias recte

se

21. De ſeipſo.

Date mihi, date, ô Mulieres,
De Baccho, ut bibam pleno-hauſtu;
Ab æſtu etenim dudum
Prius-epotus (i. e. exiccatus) gravitèr-ſuſpiro.
Date etiam de Floribus iſtis;
Nam Corollas, quas gero,
Frons mea exurit:
At æſtum hunc Amorum,
O Corculum, quâ re inumbrem?

22. Ad

ſe habet per totam hanc Oden. *Senſui* tamen convenit & rem explicat; dicit enim ſe calore nimis exuſtum. Πίνομαι autem de rebus etiam *Aridis* hìc dicitur figurate, ut v. 297. & v. 300.

323. *Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνων*]. *Faber* legendum putat ἐκείνων, ut ait, *δεικτικῶς*, nam iſtud ἐκείνου ad *Βρομίου* non referri patet ex ſequentibus. Quòd autem *Genetivus* hìc, non *Accuſativus*, ſequatur Verbum Activum, ratio eſt, quia *μέρος* ſubauditur, ut *Gallicè*, Donne moy du Vin. & ſuprà v. 319. *Δότε μοι Βρομίου, πιεῖν ἀμυστί.* Ita *Xenophon*. *Διέπεμπε τοῖς φίλοις τῶν πεμμάτων.* Vid. quæ Nos ad *Euripid*. Bacch. v. 451.

324. *Στεφάνους δ' οἵους πυκάζω*] Vocula οἵους, ſi vera Lectio, priorem corripit, ut notamus ad v. 147. *Syntaxis*, qualis illa, *Urbem quam ſtatuo, veſtra eſt.*

325. *Τὰ μέτωπά μου 'πικαίει*] *Vatican.* MS. 'πικαίω, non bené. *Aphæreſis* pro ἐπικαίει, ut τὰ μὰ, pro τὰ ἐμά. Ita mox v. 914. *μὴ 'νασβῆναι*. Ità *Soph*. Ajac. v. 290. *Κἀγὼ 'πιπλήσσω*. *Μέτωπα* pro *μέτωπον* per *Synecd*. Numeri, ut v. 116. *Hor*. l. 1. Od. 17. *Igneam æſtatem* vocat

327. *Κραδίη, τίνι σκεπάσω*] *Longepierre* primus Ἰῶτα ſubſcriptum in ultima τοῦ *κραδίῃ* rejecit & *Vocativè* legendum ſtatuit, *Interrogationem* adhibens. ſed

& συν

Εἰς Βάθυλλον, κβ'.

Παρὰ τὴν σκιὴν, Βάθυλλε,
Κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον,
Ἁπαλὰς σείει δὲ χαίτας
Μαλακωτάτῳ κλαδίσκῳ·
Παρὰ δ' αὐτῷ γ' ἐρεθίζει
Πηγὴ ῥέουσα Πειθοῦς.
Τίς ἂν οὖν ὁρῶν παρέλθοι
Καταγώγιον τοιοῦτον.

Εἰς χρυσὸν, κγ'.

Ὁ πλοῦτος εἴγε χρυσοῦ, Τὸ

& *σκεπάσω* pro *σκεπάζω* legendum duco; cùm *σκεπάσω Vatican* MS. exhibeat, ut & multi Docti Viri legebant, duplicandum autem σσ'. obrationes, quas videsis ad v. 44. & v 87.

O D E XXII.

Genus Carminis idem cum Præcedenti, excepto unico v. 332. De quo. suo in loco.

328. Βάθυλλε] γρ. Βαθύλλου, non sine Errore: *Bathyllum* enim ipsum Poeta alloquitur. De *Bathyllo* vid. ad v. 140.

330. Ἁπαλὰς σείει δὲ χαίτας] *Vatican.* MS. Ἁπαλὰς δ' ἔσειεν χαίτας. Recte Versum salvat hæc Lectio; nec tamen necessaria, quandoquidem prior syllaba τοῦ *σείω Communis*, ut ostendimus ad v. 147. Et aliàs *Anacreon* illa voce, sine *Diphthongo*, utitur; ut v. 1225. Θρηκίην σίοντα χαίτην.

332. Παρὰ δ' αὐτῷ γ' ἐρεθίζει] Ego τὸ γ' insero ad *Hiatum* explendum· Ita *Theocrit*. Idyll. XXI. v. 21. ἤρεθον ᾠδάν. Vid *Casaubon*. Animadvers. in *Athen*. l. VIII. fol. 590. lin. 48. &c. ubi de Voce ἐρέθω & ἐρεθίζω & hoc etiam loco. Quin ipse *Anacreon* eodem sensu à *Criticâ* vocatur, Συμποσίων ἐρέθισμα,

22. Ad Bathyllum.

Ad hanc umbram, ô Bathylle,
Sedeto: Decora *eſt* hæc Arbor,
Tenerásque quaſſat comas
Molliſſimo ramulo:
Juxtaque illam murmure-blanditur
Fonticulus fluens *ipsâ* Suadâ.
Quis itaque *ſciens ac* videns præterîerit
Diverticulum ejuſmodi?

23. In Aurum.

Copia ſiquidem Auri Vitam

θισμοι, γυναικῶν ἠπεροπτεύμασι. An ἐλελίζει; Certe *Pindar*. Olymp. IX. v. Φόρμιγγ᾽ ἐλελίζων, *Caſaubonus* legendum putat τερετίζει. *Sappho* apud *Hermogenem*, Ἀμφὶ δ᾽ ὕδωρ ψυχρὸν κελαδεῖ δι᾽ ὕσδων μαλίνων· Αἰθυσσομένων δὲ φύλλων κῶμα καταῤῥεῖ. Notandum autem, ſingularem hunc Verſum *Ionicum* eſſe ἀπ᾽ ἐλάσσονος, de quo vid. ad v. 90.

333. Πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς] *Baxter* hìc dicit *Diphthongos* ή & ώ diſſolvi poſſe in geminas εέ & οό, quod Nemo neſcit: Duæ quidem *Breves* uni *Longæ* æquiparantur, quod omnes ſciunt. Quare non eſt hiſce immorandum. De Verſu vid. ad Oden. 1.

335. Καταγώγιον τοιοῦτον] De ψυχαγώγιον loci, vel καταγώγιον, *Geſſert. Cuper*. obſervat. l. 2. c. 14. *Baxter* τοιοῦτο repoſuit quod firmatur *Vaticani* MS. authoritate; verùm quod ille neſciebat, notandum eſt τοιοῦτον & τόσουτον æque dici atque τοιοῦτο & τοσοῦτο, præſertim ante Vocalem: Quod oſtendimus ad *Euripid*. Phœniſſ. v. 1322. Andromach. v. 173. *Troad*. v. 972. Καταγώγιον, θέλγητρον, καὶ πειθὼ τῆς σκιᾶς καὶ τῆς πηγῆς Θεόκριτος οἶδε, καὶ ἄλλοι ὅσοι ποιητῶν.

ODE. XXIII.

De Carminis Genere dicitur ad *Oden*. Primam.

336. Ὁ πλοῦτος εἴγε Χρυσοῦ] Fruſtrà novitatem

Phraſews

Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,
Ἐκαρτέρουν φυλάττων·
Ἵν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
Λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
Εἰ δ' οὐδὲ τὸ πρίασθαι
Τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,
Τί καὶ μάτην στενάζω;
Τί καὶ γόους προπέμπω;
Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν·

Πιόντι

Phraseos miratur *Fabri* filia; cùm πλοῦτος non modò absolute dicatur, verum etiam cum *Genitivo* cujusvis rei, ut φιλοσοφίας πλοῦτος *Luciano*; quidni & ἀργύρου, ἠλέκτρου, ἐλέφαντος, βοσκημάτων, ἀνδραπόδων, vel ut hìc, Χρυσοῦ πλοῦτος dicendum Od. XV. ejusdem fere Argumenti. Author *Gallicus* Dialogorum *Mortuorum*, de hac *Oda* confabulantes introducit *Anacreontem*, & *Aristotelem*, & ipsam *Paraphrasi* ornat. Part. I. Dialog. IV.

337. Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς] γρ' παρεῖχε βροτοῖς. Verum facile patet, hoc nonnisi *Scholion* illius.

338. Ἐκαρτέρουν φυλάττων] Videntur sane hæc Verba respicere ad illam Historiam, quæ narrat *Anacreontem*, aliquandò à *Polycrate* donatum *Quinque Auri Talentis*; post noctes aliquot traductas insomnes continuò remisisse his verbis, Οὐ τιμᾶσθαι αὐτὰ τῆς ἐπ' αὐτοῖς φροντίδος. Vid. *Anacreontis* Vitam à nobis conscriptam.

339. Ἵν' ἂν, θανεῖν ἐπέλθῃ] Frustrà *Faber* cum Filia queruntur, quòd θανεῖν, sine *Articulo* τὸ pro θάνατος poni nequeat; nec enim *Homeri* authoritatem

Vitam produceret Mortalibus,
Induſtriâ-uterer *accumulans* & cuſtodiens;
Ut quandò Mors ſuperveniret,
Acciperet aliquid & abiret *aliò*.
Sin autem neque Redimere
Vitam licet Mortalibus,
Quid & fruſtrà gemo?
Quid & lamenta præmitto?
Mori enim ſi Decretum eſt,
Quid Aurum mihi prodeſt?
Mihi contingat Bibere;

Dùm-

tem pro hac re conſiderabant, nec quod *Articulus*, qui ad τὸ ζῆν præceſſit, repeti hìc poſſet, nec quòd θάνατος in τῷ θανεῖν lateat. *Homerus* Iliad. κ'. v. 173. Ἦ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι. Et hoc *Anacreonti* alìàs uſurpatum probo, ad v. 345. 347. ubi & aliis; 358. 501. 736. 737. Ita *Spencerus* noſter, For not, *to* have been Dipt in *Lethe* Lake, Could ſave the Son of *Thetis* from *To dye*. *Vatican.* MS. legit, ἐν ἀθανεῖν, haud bené.

341. *Εἰ δ' οὐδὲ τὸ πρίασθαι*] *Baxterum* miror gloriantem, ſe Voculam τὸ, Metri causâ, præpoſuiſſe; cùm illam è nullo omninò exemplari exulari ſcſerim: *Vaticanum* etiam agnoſcit, in quo legitur, Εἰ δ' οὖν μὴ τὸ πρίασθαι. Fortè voluit is τῷ legere; nec enim illa Lectio prorsùs abſona; ut illa certè Gloriatio. Conſule *Pſalm.* 49. v. 7.

343. Τί καὶ μάτην στενάζω] *Seneca* Quæ (malum) amentia eſt, pænas à ſe infelicitatis exigere & mala ſua augere.

345. Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται] Hìc apertè Θανεῖν pro τὸ θανεῖν, ut diximus ad v. 339.

347. Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν] Simile illud Scholion vetus apud *Athenæum* fol. 694. ex *Platone*, Ὑγιαίνειν μὲν

Πιόντι δ' οἶνον ἡδὺν
Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι·
Ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτην.

Εἰς ἑαυτὸν, κδ'.

Ἐπεὶ βροτός γ' ἐτέχθην,
Βιότου τρίβον ὁδεύειν,

Χρόνον

ἄριστον Ἀνδρὶ θνητῷ. Δεύτερον δὲ, Καλὸν φυὴν γενέσθαι, τὸ τρίτον δὲ. Πλουτεῖν ἀδόλως· Καὶ τὸ τέταρτον, Συνηβᾷν μετὰ τῶν φίλων. Notandum hìc obitèr, Multa *Verba*, etiam ſine *Articulis*, pro *Nominibus* poni, ut Πίνειν ὑγιαίνειν, καλὸν γενέσθαι, πλουτεῖν, συνηβᾷν. Eſt, & aliud *Scholion* ibidem, in eundem ſenſum, Σύν μοι πῖνε, συνήβα· Συνέρα, συστεφανηφόρει, Σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο. Σύν μοι σώφρονι σωφρόνει.

350. Ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις] *Scaliger* legit ἀγλααῖσι, Versûs causâ. Verùm & aliàs ſtaret Verſus, cùm *Dactylus* & *Amphibrachys* ſint Pedes ἰσόχρονοι. Eſt verò hoc Carmen *Choriambicum*, qualia *Iambis* lubenter admiſceri ſolent, ut oſtendimus ad v. 291. 293. Ad Od. xxxiv. & ad v. 560.

351. Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτην] γρ. Τάν. *Scaliger*, ut *Verſui* conſuleret, τιν' legit, quod *ſenſui* tamen parùm congruit; nec ulla poſtulat neceſſitas; cùm *Dactylus* hìc iterum poni poſſit pro *Amphibrachy*, Pedè nempè ejuſdem Poteſtatis. At hìc Verſus *Pherecratius* eſt, quale Genus frequentèr *Iambis* & *Glyconiis* admiſcetur, ut v. 77. Et is Verſus *Iambum*, æquè atque *Spondæum*, recipit in primâ ſede, ut v, 384. Optat Poeta Vitam facilem; unà cum Amicis, Potare, mollitèr Cubare, & *Veneris* legitimæ uſum. Τελεῖν τὰ θεοῦ & τελεῖν τὰ κατὰ θεὸν dicitur, pro *Deum aliquem ritè colere*. Hoc in loco Ἀφροδίτην, pro Ἀφροδίσιον ἔργον, quare τιν' nihil hìc

facit.

Dùmque biberim Vinum dulce,
Cum meis Amicis converſari;
Inque mollibus Cubilibus
Fovere Amaſiam.

24. De ſeipſo.

Quandoquidem Mortalis ſum-natus,
Ut Vitæ per ſemitam iter-faciam,

facit. Ità infrà 1013. Ἐδόκει πλεῖν Κυθήρην.

ODE XXIV.

Hæc *Ode* miſerè hactenùs depravata & Numeris adeò luxata, ut ad priſtinum nitorem reſtituendi ſit nulla ſpes, ſine Codicum Authenticorum Copiâ: Sin ego, ex probis rationibus & conjecturis, Veterem *Lectionem* corruptam oſtendam, & potiorem ipſique *Anacreonti* ſimilem exhibeam, boni conſulat Lector, quod quæ emendari poſſe viderim, non ſtatim cum *Fabro*, rejecerim, aliiſque, qui huic negotio impares quùm ſint, totas prorſus Odas *Anacreonti* abjudicent. Ego ad *primum* Carminis genus pertinere contendo; quod ſi meam *Lectionem* recipias, etiam probo & demonſtro.

352. Ἐπεὶ βροτὸς γ' ἐτέχθην] Olim ἐπειδὴ βροτὸς ἐτέχθην. Sed quùm ἐπειδὴ nullum hìc locum haberet, & ἐπεὶ etiam *Homero* pro *Anapæſto* legatur, *Iliad.* ά. v. 156. & alibi; mutandum duxi & prætereà γ'. interſerendum, ad hiatum vitandum & *Iambi* ultimam ſtatuminandam.

353. Βιότου τρίβον ὁδεύειν] Hic Verſus rectè ſe habet, nam ultima τοῦ τρίβον produci bene poteſt ante *Aſperam*. Ἐτέχθην ὁδεύειν, ut ſuprà v. 318. ποσὶν πατεῖν pro ἵνα ποσὶν πατῇ, ita ὡς hìc omittitur *Latinorum* more. *Phraſin* imitatur *Poſidippus*. Ποίην τις βιότοιο τάμοι τρίβον; eſt autem elegans *Metaphora* & ſacris Literis uſitatiſſima, ut Rectè D. *Baſilius* in Pſalm 1. Ὁδὸς ὁ βίος εἴρηται.

Χρόνον, ὃς παρῆλθεν, ἔγνων·
Ὃν ἔχω δραμεῖν, τίς οἶδε;
Μέθες ἔν με, Φροντὶ δεινὴ,
Οὐδέν ἐςί σοί τε κᾀμοί·
Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τελευτὴν,
Παίξω, γελάσω, χορεύσω,

Μετὰ

354. *Χρόνον, ὃς παρῆλθεν, ἔγνων*] Ita pro malè locatis & corruptis, *χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθεν*, nunc restituo, nè *Spondæus* in *Secundo* sit loco. Potest legi, *χρόνον εἶδον, ὃν παρῆλθον*, vel *χρόνον, ὃν παρῆλθον, ἔγνων*. Verùm moneo legendum, *ὃς παρῆλθεν*, nam *χρόνος* certè aptiùs dicitur *παρελθεῖν*, quam aliquis *χρόνον παρελθεῖν*. Ὃν autem pro ὃς facilè potuit mutari, quòd ὃν immediatè sequatur.

355. *Ὃν ἔχω δραμεῖν, τίς οἶδε;*] Olim, ὃν δ᾽ ἔχω δραμεῖν. οὐχ οἶδα, cum magno Versûs periculo; quarè pro οὐκ οἶδα lego, τίς οἶδε; quomodò suprà v. 248. Τὸ δ᾽ αὔριον τίς οἶδε; Et Vetus *Henrici Stephani* Editio legit ὃν ἔχω, excluso nempè δ᾽. licet *Amphimacer* etiam pro *Anapæsto* poni potest, ut notamus ad v. 87.

356. *Μέθες ἔν με, φροντὶ δεινὴ*] Olim cum esset, Μέθετέ με φροντίδες, *Baxter* ait Interposui Articulum αἱ, quò constaret Metrum. Verùm de *Metro* nihil vidit. Ego credo, ab *Anacreonte* scriptum, Μέθες ἔν με, φροντὶ δεινή. Quandò autem ultimæ vocis δεινὴ posterior syllaba excidisset, ex φροντὶ δει, primò factum φροντίδες & hinc necessariò factum, numero plurali; μέθετε, ut mox v. 357. ὑμῶν pro σοί. & locò ultimæ syllabæ τοῦ μέθετε, mulctata est Vocula ἔν.

357. *Οὐδέν, ἐςι σοί τε κᾀμοί.*] Olim Μηδέν μοι ἐξ ὑμῶν ἔςω, ubi *Baxter* dicit, Lepidè positum *Molossum* pro *Anapæsto*; ego scio, ex prædictâ Causâ,

nempè

Tempus, quod præteriit, novi;
Quod habeo decurrendum, Quis novit?
Mitte igitur me, Cura gravis; 356
Nihil eſt mihi tecum:
Priuſquam me præveneriт Mori;
Ludam, ridebo, ſaltabo

Unà

nempè Mutatione *Numeri*, & ad hunc Verſum Corruptionem extendiſſe; quem ſic reſtituo, Οὐδὲν ἐστί σοί τε κἀμοί. Ut fit in *primâ* ſede *Amphimacer* pro *Anapæſto*, quod notamus ad v. 87. & v. 355. De Phraſi σοί τε κἀμοὶ, non eſt opus, aliquid dicamus; cùm & ſuprà v. 264. Τί γὰρ μάχαισι κἀμοί;

358. Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τελευτῆν] Ita lego pro Veteri, πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τὸ τέλος. Τελευτῆν enim *Ionicè* pro τελευτᾷν & hoc etiam ſine *Articulo* poſitum pro τὸ, ἡ τελευτὴ, ut oſtendimus ad v. 339. & 347. *Ionicum* autem τελευτῆν potuit in τελευτὴν migrare, & illa vox per τὸ τέλος explicari; quæ tandem verba ex *Margine* in *Textum*, ut fieri ſolet, ſint mota; præſertim, quòd *Rectus* caſus hìc requireretur. Ita *Plutarchus* Apophthegm: Ἔφη γὰρ τελευτῆσαι (αὐτὸν, aliàs enim legendum eſſet ἔφη τελευτήσας) πρὶν ἢ παρ᾽ ἐμοῦ χάριν ἀξίαν τῆς φιλίας ἀπολαβεῖν.

359. Παίξω, γελάσω, χορεύσω] Ita juxtâ Vett. Exemplaria lego, rejectâ nuperâ Diſpoſitione *Baxterianâ* Γελάσω, παίξω, χορεύσω, quæ *Metro* maximè officit, quicquid ille contrá *Spondæus* quidem æqui pollet *Anapæſto*, quod ſæpè probamus, at in *Secundo* loco *Anapæſtum* aliquandò dari oſtendo ad v. 88. quod de *Spondæo* tamen minimè dicendum. Videtur quidem Poeta *Sardanapali* illud nobis occinere, Ἔσθιε, πῖνε, παῖζε, de quo *Johannes Gregorius* de *Aſſyriâ* Monarchiâ p. 243. Cùm tamen, ſi rectè acceperis, nihil aliud dicit pius & doctius Author, quàm quod dixerat Regum Sapientiſſimus. *Eccleſiaſt.* c. 2. v. 24. & c. XI. v. 9. Quin illud D. *Pauli*, ſi cum grano

Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου,
[Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης,]

Εἰς ἑαυτὸν, κέ.

Ὅταν πίω τὸν οἶνον,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
Τί μοι γόων, τί μόχθων,
Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
Θανοῖμι κἂν μελήσας.
Τί δ' ἢ τὸν βίον πλανῶμαι;

Πίωμεν

Talis sumatur, in bonam etiam partem accipi potest. Φάγωμεν, καὶ πίωμεν· Αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

360. Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου] Hic Versus omnem maculam evasit; at videtur suo socio mulctari, quem ità substituendum reor, Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης ut suprà *Od.* VI. v. 104. 105. Quoniam verò Numeri fixi essent, intra Cancellos circumscribo. Atque ita totam hanc *Oden* percurrimus, & quantum Conjecturâ Valuimus, tersiorem dedimus, Numerisque suis & Nitori, restitutam. *Faber*, cùm sanare non potuit, totum duxit recidendum delicatulum ᾠδάριον.

Ode XXV.

Genus Carminis idem cum *Priori*, licet *Anapæstum* semel tantùm in primâ sede exhibeat hæc Ode. De quâ re ad Odas *Primam* & *Tertiam*.

361. Ὅταν πίω τὸν οἶνον] Pro πίνω, quod in *Prioribus* obtinuit, audactèr Ego πίω substituo quòd in Oda XXXIX. & aliàs sæpè occurrat, *Versuique* & *Metro* satisfaciat, quod πίνω minimè facit.

362. Εὕδουσιν αἱ μέριμναι] *Xenophon* Symposio. Τῷ γὰρ ὄντι οἶνος ἄρδων τὰς ψυχὰς, τὰς μὲν λύπας ὥσπερ ὁ Μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους, κοιμίζει· τὰς δὲ φιλοφροσύνας, ὥσπερ ἔλαιον φλόγα, ἐγείρει. Horat. l. 2. Od.

Unà cum formoso Lyæo, 360
[Unà cum pulchrâ Venere.]

25. In seipsum.

Quandò ego biberim Vinum,
Sopiuntur Curæ:
Quid mihi luctus, quid labores,
Quid mihi curæ-sunt sollicitudines? 364
Mortuus-fuerim vel quantumvis-sollicitus.
Quid itaque Vitam decipio & errare-facio?
Biba-

2. Od. XI. *Dissipat Euius Curas edaces* & alio in loco, *l. 1. Od. XVIII. *neque Mordaces alitèr diffugiunt sollicitudines.*

363. Τί μοι γόων, τί μόχθων] Cùm olim esset, Τί μοι πόνων, τί μοι γόων, *Baxterus* in hâc quidem parte satis felicitèr, pro τί μοι γόων, reposuit τί μόχθων, quod omninò confirmandnm duco; verùm quùm πόνων & μόχθων idem sonent, loco πόνων, substituo γόων, atque ita totus Versus correctus & purus evadit.

365. Θάνοιμι καὶ μελήσας] Olim θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω; pro quo non æquè feliciter *Baxterus*, legit θανεῖν με δεῖ κἀκηθῶντα. Nec enim vidit priorem syllabam τοῦ κἀκοντα Naturâ longam, duplici ratione, quòd ἄκων fiat contractum pro ἀέκων & κἀκὼν etiam contrahatur pro καὶ ἄκων, undè & *Diphthongus* Impropria. Tu lege, Θάνοιμι καὶ μελήσας, *Moriar quantumvis sollicitus.* Pro θάνοιμι, *Exscriptores* auditu decepti, θάνοι με, quod alius aliquis in θανεῖν με vertit, cui demùm δεῖ necessarium videbatur; tum καὶ μελήσας, in κἂν μὴ θέλω degeneravit. Ad sensum autem loci, quomodò à nobis emendatur, dilucidandum, maximè pertinet illud *Pallada*, Antholog. fol. 120. Εἰ τὸ μέλειν δύναταί τι, μεμέριμνα, καὶ μελέτω σοι· Εἰ δὲ μέλει, περὶ σοῦ, Δαίμονι, σοὶ τί μέλει; κ. λ.

Πίωμεν οὖν τὸν οἶνον,
Τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
Σὺν τῷ πιεῖν γὰρ ἡμᾶς,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι.

Εἰς ἑαυτὸν, κϛ'.

Ὅτ' εἰς με Βάκχος ἔλθῃ,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,
Θέλω καλῶς ἀείδειν
Κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι,

Πατῶ

366. Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι] *Anapæstus* in hoc Versu, primam sedem occupat. ut sæpe fit, in hoc Genere, presertim per totam *Tertiam* Oden. Potest legi & legendum potius videtur, τί τὸν βίον κ. λ. excluso δὲ. Πλανῶμαι; *Med.* Vocis, pro πλανῶ. Βίον πλανῶμαι, quoniam qui Curis nimiùm distinentur, defraudant Genium suum:

369. Σὺν τῷ πιεῖν γὰρ ἡμᾶς] Ita legit *Scaliger*, pro Corrupto illo, quod priùs obtinuerat, Σὺν τῷ δὲ πίνειν ἡμᾶς, cujus loco *Henr. Stephanus* putavit, Primum hujus Odæ Versiculum repetendum. Nunc non *opus*.

Ode XXVI.

Idem Carminis Genus cum Odâ præcedenti, exceptis mox excipiendis.

371. Ὅτ' εἰς με Βάκχος ἔλθῃ] γρ. Ὅτε μ' ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ, & ὅταν ὁ Βάκχος εἰσέλθῃ, & utrovis modo *Trochaicus* fit, *Dimeter*, *Catalecticus*, cum *Tribrachy* in primâ sede, at præplacet *Scaligeri* Lectio. Ὅταν εἰς με Βάκχος ἔλθῃ. Mallem verò, observâsset ille, ex hoc in loco malè factum ὅταν, quòd ità inciperet præcedens *Ode*, atque proinde legendum Ὅτ' εἰς με Βάκχος ἔλθῃ.

373. Τὰ

Bibamus ergò Vinum,
Donum illud formosi Lyæi;
Eodem enim momento, quo bibimus,
Sopiuntur Curæ *nostræ*.

26. In seipsum.

Quandò in me Bacchus penetraverit,
Sopiuntur Curæ:
Et fingens *me* habere Opes Crœsi
Volo suavitèr cantillare;
Coronatúsque hederâ discumbo,

Et

373. Τὰ Κροίσου] *Crœsus*, cujus contemporaneus *Anacreon*, Rex erat *Lydiæ* (cujus Metropolis *Sardis*) successor & Abnepos Ditissimi illius *Gygæ*, ut ostendimus ad *Od*. XV. v. 239. & ipsé Regum omnium sui temporis ad *Proverbium* usque ditissimus, undè *Ovid*. de *Ponto*: l. 4. *Divitis audita est cui non Opulentia Crœsi?*

375. Κισσοστεφὴς] γρ κισσοφορὴς & ita quidem *Paschal*. de Coronis l. 1. c. 17. Verum ille multa ex adhuc corruptis editionibus hausit: Κισσοστεφὴς enim Vera esse Lectio confirmatur ab optimis Editionibus simul & Rationibus, idque maximè suadente *Metro*. De *Hederâ*, Doctorum insigni, *Horat*. l. 1. Od. 1. *Me doctarum Hederæ præmia frontium Diis miscent superis*. *Virgil*. Eclog. VII. v. 25. *Pastores Hederâ crescentem ornate Poetam*. *Servius*, Hederâ coronantur Poetæ, quasi Libero consecrati, qui & ut Bacchæ insaniunt (sic *Horatius*,—*ut male sanis Adscripsit Satyris Faunisque poetas*) vel quòd semper virent *Hederæ*, sicut Carmina æternitatem merentur. *Varro* etiam Musas ait *Hederâ* coronari, teste eodem *Servio* ad Eclog. VIII. v. 13. *Festus*, Hederâ poetæ coronabantur. Hederam verò sacram esse *Baccho* constat, quià ut ille Juvenis semper, ita hæc

semper

Πατῶ δ' ἅπαντα θυμῷ
  Ὅπλιζ'. ἐγὼ δὲ πίνω.
Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
Μεθύοντα γάρ με κεῖσθαι
Πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανόντα.

Εἰς Διόνυσον κζ'.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος
Ὁ λυσίφρων, Λυαῖος,
Ὅταν φρένας γ' ἐς ἁμὰς

'Εσέ-

semper viret, vel quia ita hæc omnia, ſicut ille Mentes hominum alligat.

377. Ὅπλιζ' ἐγὼ δὲ πίνω] *Henr. Steph.* hæc ad Militiam tranſtulit; quem ideò *Baxter* meritò improbat; tunc enim ὁπλίζου eſſet, licet alluſio in ultimo Verſu videatur hanc ejuſdem *Stephani* Opinionem firmare; ut ſit, *Tu pugna*: *Ego bibo*, hoc utens argumento; quod ſatius ſit *Ebrium* jacere in *Sympoſio*, quàm *mortuum* in *Bello*. Ὁπλίζω tamen, non ad *Belli* tantùm, verùm ad cujuſvis rei *Apparatum* attinet, ut *Homero* — δέπας ὁπλίσσασθαι & ὁπλίσσατο δαῖτα, & ἤια ὁπλίζειν in uſu. Miniſtrum ergò hìc Poeta appellat, ut Pocillatorem ſtrenuè agat, in ſe interim recipiens, quòd boni compotatoris partes acturus ſit.

378. Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ.] Tres ex hinc Verſus ejuſdem ſunt *Generis* reverâ cum reliquis hujus *Odæ*, quamvis hìc, ut aliàs, ad Poetæ calidiorem ſpiritum exprimendum *Anapæſtus* in primâ ſede ponatur, qui pes *Iambo* aut *Spondæo* concitatior & per totam Tertiam Oden eorum loco ponitur.

380. Πολύ.

Et conculco universa Animo.
Ministerio-accinge; ego etenim bibo.—
Præbe mihi Poculum, ô Puer:
Potum enim me jacere
Multò satius, quàm Mortuum.

27. In Dionysum.

Jovis Puer ille Bacchus.
Animorum ille Laxator, Lyæus,
Quando in præcordia mea

In-

380. Πολὺ κρεῖσσον] Nota phrasin; qualis & illa *Paulina* ad *Philip.* c. 1. v. 23. Πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον. At nec *Superlativa* suis insuper adauctionibus non gaudent.

ODE XXVII.

Genus Carminis mixtum & Varium, ut suis in locis declarabitur.

381. Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος] Carmen *Iambicum, Dimetrum, Catalecticum*, cum *Dactylo* tamen in *Prima*, sede, qui pes *Anapæsto*, vel *Spondæo* æqualis; adeò ut ad *Primam* & *Tertiam* Oden pertineat.

382. Ὁ λυσίφρων, Λύαιος] Ὁ ante Λύαιος tollo; ut sit purus *Iambus*, *Dimeter*, *Catalecticus* & ad *Primam* Oden referatur; Prior enim syllaba in λυσίφρων omninò producitur, ut in λυσιμελὴς, λυσιμέριμνος, &c. Λύαιος autem & λυσίφρων *Bacchus* Emphaticè dicitur, quòd curas Animi solvat, Vox. Λύαιος respicit etiam λύσιν οἴνου, ut infrà v. 817. Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες Μόνον ἄρσενες πατοῦσι Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον.

383. Ὅταν φρένας γ' ἐς ἀμὰς] Ita fit Purus *Iambus*, ut Præcedens. Nec miretur aliquis, quod ἀμὰς

Dorismum

Ἐστέλθη μεθυδώτης,
Διδάσκει με χορεύειν.
Ἔχω δὲ καί τι τερπνὸν
Ὃ τῆς μέθης ἐραστής.
Μετὰ κρότων, μεθ' ᾠδῆς
Τέρπει με Κ' ἀφροδίτη,
Καὶ πάλι θέλω χορεύειν.

Πρὸς τὸν ζωγράφον, περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐρωμένης, κή.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,

Γράφε

Dorismum redolere videatur, nam *Anacreon* non magis hìc Δωρίζει, quam ipse *Homerus*, qui Iliad. π'. v. 830. Πάτροκλ', ἦπου ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἁμήν. Quare hanc Lectionem ratam habemus, explosa Veteri illa, ὅταν ἐς φρένας τὰς ἐμάς. Eadem ferè *Baxterus* conjectando reperit, at non vidit, τὸ γ'. inserendum, ad statuminandum Metrum, quicquid ille de *Exigente Metro* dicat.

384. Ἐστέλθη μεθυδώτης] *Pherecratius* est hic Versus, cum sequenti, de quo diximus, v. 295. 297. & v. 351. Quarè ἐστέλθη non necessariò legendum pro εἰσέλθη, ut ait *Baxterus*; cum utraque Vox per Metrum stare possit. Μεθυδώτης autem recte legit idem pro Veteri μεθυδότης. Ita *Antholog.* fol. 58. Μύσην, Μαινάλιον, Μεθυδώτην, Μυριόμορφον. Βιοδώτης item. Et *Hesiod*· Δώτῃ μέν τις ἔδωκεν, ἀδώτῃ δ' οὔτις ἔδωκεν.

385. Διδάσκει με χορεύειν] Et hic Versus *Pherecratius*, ut Præcedens.

386. Ἔχω δὲ καί τι τερπνὸν] Hic Versus & alii usque ad v. 390. *exclusive*, sunt omnes ejusdem Generis cum v. 382. *Ultimus* etiam Versus. ut & *Primus*, ejusdem ferè Generis, excepto, quòd *Da-*

ctylum

Intrârit Vini dator,
Docet me ſaltare.
Potiórque aliquid delicatulum
Ille ego Ebrietatis Amator.
Unà cum Crepitaculis & Cantilenâ
Delectat me etiam Venus:
Iterúmque volo ſaltare.

28. Ad Pictorem De Amicâ ſuâ.

Age, Pictorum optime,

Pinge,

ctalum in Primâ ſede admittat. Lego enim ibi Καὶ πάλι, pro κὴ πάλιν, *Antholog.* fol. 324. Ἀτθίδα δερκόμενος πάλι Παλλάδα κ. λ. Olim κὴ πάλιν, quem Pedem *Baxter* temerè vocat *Anapæſtum*, cùm ſit *Amphimacer.*

387. Ὁ τῆς μέθης ἐραστὴς] *Doriſmum* ablego *Anacreontis Ioniâ* oriundi memor. Vid. ad v. 22.

389. Κἀφροδίτῃ] Cum ά. minori ſcribendum hìc licet *proprium* Nomen, quia cum ε incorporatur & ι ſubſcribendum, ad originem oſtendendam; nam Literis majuſculis ἰῶτα minimè ſubſcribi, ſed adſcribi, debet. Ità Τἀγαμέμνονι *Æſchylo.*

390. Καὶ πάλι θέλω χορεύειν] Vid. ad v. 386. Sin Καὶ πάλιν legas, *Trocheus* erit, *Dimeter Acatalectus.* *D. Heinſius* καὶ tollit, legens Πάλιν θέλω χορεύειν, ut ſit *Iambicus, Dimeter, Catalecticus*, ut *Ode.* 1.

Ode XXVIII.

De Genere hujus Carminis diximus ad *Oden.* III. Verum Titulum, quem nunc repoſui, hunc eſſe conſtat Πρὸς τὸν ζωγράφον περὶ τῆς ἑαυτοῦ ἐρωμένης. Vetus erat, Εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἑταίραν.

Γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,
Ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἴπω,
Γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
Γράφε μοι τρίχας τὸ πρῶτον
Ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας·
Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
Γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς

Ὑπὸ

393. Ῥοδίης κοίρανε τέχνης] γρ. ῥοδέης. At Ars ſanè *Polymita* dicitur & *Roſea*, ob variegatos Flores (præcipuè *Roſas*) ſummo Artificio & exquiſitis Coloribus aſperſos; undè & Nos in *Eſtherâ* v. 121 —— καὶ ἄνθεσι ποικίλα τερπνοῖς Ῥήγε' ὑπερχέατο ῥοδέῃσι πεπασμένα τέχναις. Nihilominùs *Henrici Stephani* Lectio potior videtur, *viz.* Ῥοδίης. *Rhodii* enim, cùm reliquis Artibus inſignes fuerint, tum *Picturâ* & *Sculpturâ* maximè. Res nota ex *Pauſaniâ*, *Plinio* & *Pindaro* etiam, Olympionic. Od. VII. v. 91. &c. Pro κοίρανε, *Henr. Stephan.* legendum duxit τύραννε, cui Doctorum non pauci aſſentiebant. *Baxter*, Mediam ſyllabam τοῦ κοίρανε putat producendum, de priori, quæ corripi deberet, nihil curans. At nemo, hactenùs, nè per ſomnium vidit *Ionicum* ἀπ' ἐλάσσονος huic Generi frequentiſſimè immiſceri, ut probamus ad v. 90. vid. infrà ad v. 467. 574. & Not. ad Od. III. Κοίρανος itaque τέχνης, pro *Magiſter*, ut *Horat.* l. I. Od. XXXVI. —— *Actæ non alio Rege puertiæ, Mutatæque ſimul togæ.* Hinc nonnulli exponunt illud v. 693. Βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις, per *Velut Artis Muſicæ Magiſter*. Ita *Philoſtratus* dixit, βασιλεὺς λόγων. Pudet *Danielis Heinſii* ſomnium huc ap-

ponere

Pinge, Pictorum optime,
Rhodiæ magister Artis,
Absentem *licet*, ut ego tamen direxero,
Pinge meam Amicam.
Pinge *itaque* mihi Comas imprimis
Molliculásque & nigricantes;
Quòd si Cera & id assequi possit:
Pinge etiam illas Unguentum spirantes.
Pinge quoque ex plenâ *aliquâ* Genâ,
Sub-

ponere, Ῥοδέης κοίλαινον ἐκ γῆς, ut *Propert* —— tellus Osca. Ita ille, nescio in quem finem; nè dicam, Priorem syllabam τοῦ κοίλαινον repugnare, neque Vocem illam, In *Imperativo*, dari posse.

397. Ἁπαλὰς τέιχας.] Ita *Theocrit*. Idyll. 20. v. 8. —— μαλακὸν γένειον. Et *Homer*. Batrachom. v. 10. —— ἁπαλὸν γένειον. *Ibid*. Καὶ μελαίνας) Vid. *Schol*. nostra ad illud *Esthera* v. 346. Κυάνεαι λιπαρὴν κεφαλὴν κόσμησεν ἔθειραι. Et quæ *Seldenus* notat ad *Michael*. *Draytoni* Polyolbion, Cant. 2. περὶ Ἴουλος πλοκάμων, Utrobique hic *Anacreontis* locus in partes vocatur.

398. Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται] Hic idem Versus iterum occurrit. v. 768.

400. Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς] *Dan. Heinsius* legit, Γράφε δ' ἐξοχῆς ἀραιῆς, in hunc sensum, *Tenuique fac tumore, Nigricante sub capillo, Niveam nitere Frontem*. Verùm sensus satis commodus eliciendus, Veteri etiam Lectione conservatâ, hoc modo, Γράφε δ' ἐξ ὅλης τινὸς παρειῆς· ὅτι δύω ὅλας παρειὰς οὐκ ἄν τις ῥαδίως γράφοι. ὑπὸ χαίταις δηλονότι πορφυραῖς, τὸ μέτωπον, ὡς ἐλέφαντα, λευκόν. Idem *Baxterus*, Ἐξ ὅλης παρειῆς dixit, quoniam utraque Gena non potuit integra depingi in Tabulâ cereâ, uti neque Frons. Voluit autem unam certè integram poni, quo & ipsa Frons conspectior fieret.

Ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις,
Ἐλεφάντινον μέτωπον.
Τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι
Διάκοπτε, μήτε μίσγε·
Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
Τὸ λεληθότως σύνοφρυ,
Βλεφάρων δ' ἴτυν κελαινήν.
Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,

Ἅμα

401. Ὑπὸ πορφυραῖσι χαίταις] Ità hìc distinctis Vocibus lego; non quòd nesciam, ὑποπόρφυρος vocem dari; quæ & mox v. 420. occurrit, & *Antholog*. fol. 479. Εἶδε ῥόδον γινόμενον ὑποπόρφυρον. Verùm, ut in Notâ præcedenti exposui, necesse est, ita locum capi & Voces esse distinctas. *Faber* nimis temerè dixit, *Henricum Stephanum* hìc unicâ voce ὑποπορφύροισι legere, cùm ille de alio loco, suprà nominato *viz*. v. 420. loquatur, *Purpureas* autem *comas* dixit eâdem ratione, quâ mox v. 429. τὰ μὲν μελαίνας, τὰ δ' ἡλιώσας. *Cantic*. c. 7. v. 5. Non est, ut hìc moneam de *Nisi* comâ purpureâ, quodque *Tamerlanes Tartarus* Heros purpureâ gavisus fuerit comâ, quam ex *Sampsone Judæo*, quem suæ Originis patrem jactavit, derivatam habuit.

403. Τὸ μεσόφρυον] Hunc locum mox explicamus ad v. 406.

406. Τὸ λεληθότως σύνοφρυ] Ὁ καὶ ἡ σύνοφρυς, καὶ τὸ σύνοφρυ. Qui enim τὸ σύνοφρυν faciunt, malè distinguunt ab *Accusativo* τοῦ σύνοφρυν. Τὸ itaque ad σύνοφρυ omninò pertinet, ad λεληθότως minimè: Nam utut dicimus τὸ πρῶτον & τὰ πρῶτα *Adverbialitèr*, nunquam certè dicimus τὸ πρώτως, nisi quomodò

σοφῶς,

Sub Violaceis capillis,
Eburneam Frontem.
Intercilium verò nè *tu* mihi
Discindas, neque planè misceas;
Habeat autem *Pictura*, sicut & Illa,
Haud discernibilitèr coeuntia-cilia:
Et Palpebrarum Circuitionem nigram.
Aspectum deindè *oculorum* nunc, *ut* revera *habet*,
Ex igni facito,

Simul

σοφῶς, *Technicé*. Dicimus itaque τὸ λεληθὸς, etiam *Adverbialitèr* at τὸ λεληθότως nequaquam. *Vatican.* MS. λεληθότος legit, quæ Vox non est, nisi *Participii Genitivus*, quare nihil hìc habet. Quoniam verò τὸ σύνοφρυ in Amicâ suâ laudabile non putat, & tamen in Picturâ penè dimidiatâ, necesse erat quodammodò ut συνοφρύωμά τι fieret, ideò dicit, Faciendum quidem τὸ σύνοφρυ, ast ità, ut res minimè pateat, nempè quià minùs grata sit futura: Fiat ergò, verùm λεληθότως, ut modò dixerat. v. 403. Τὸ μεσόφρυον μὴ διάκοπτε, μηδὲ μίσγε· δηλονότι μὴ διάκοπτε· τοῦτο γὰρ οὐκ ἂν εὐτέχνως γένοιτο· μηδὲ μίσγε· τοῦτο γὰρ οὐκ ἂν κατὰ φύσιν. Ἀλλ' ἐχέτω μὲν τὸ σύνοφρυ, λεληθότως δὲ, καὶ βλεφάρων ἴτυν κ. λ. *Claudian.* Quam juncto levitèr sese discrimine confert Umbra supercilii? *Petronius*, Supercilia ad Malarum Stricturam currentia & rursus confinio Luminum pene permixta. *Aristænetus*, Τόδε μεσόφρυον ἐμμέτρως τὰς ὀφρῦς διορίζει. *Ammian. Marcellin.* l. XXIII. Superciliis in semiorbium speciem curvatis junctisque. Adde his *Henr. Steph.* Dom. *Dacier*, *Longepierre* &c.

407. Βλεφάρων δ' ἴτυν κελαινὴν] *Henr. Steph.* & *Fabri* filia viderunt τὸ δ' post βλεφάρων poni debere: siquis priùs *confirmatæ* Lectioni adhæreat, quod &

 ego

Ἅμα γλαυκὸν, ὡς Ἀθήνης,
Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης.
Γράφε ῥῖνα καὶ παρειὰς,
Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας·
Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,
Προκαλούμενον φίλημα.
Τρυφεροῦ δ' ἔσω γενείου,
Περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ,

Χάρι-

ego faciendum puto, Nota, ἴτυν βλεφάρων eleganti Periphrasi positum pro βλεφαρίδας, quod miror *Henrico Stephano* non visum.

410. Γλαυκὸν ὡς Ἀθήνης] *Homero* γλαυκῶπις Ἀθήνη. *Glaucus* color, Cæruleus; i. e. subviridis, albo mixtus & quasi Clarus, & igneo quodam splendore suffusus. De hujusmodi oculis *Theocrit.* Idyll. 20. v. 25. Ὄμματά δ' ἄρ μοι ἦν χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας Vid. Dom. *Dacier* & *Longepierre.*

411. Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης] *Apuleius* l. 3. *Photidis* oculos udos ac tremulos vertit. *Petronius* Oculorum quoque mobilis petulantia. Optimè hìc *Henr. Stephanus,* Quod ad ὑγρὸν attinet, verti *Pætum;* illum secutus versum, qui est inter Diversorum Authorum Epigrammata. *Minerva* flavo lumine est, *Venus* pœto. Ità hic *Anacreon* terribilem *Minervæ* Aspectum facit, *Veneris* languidum & mollicellum. *Pollux*, ὑγρὸν, θηλυκὸν, ἄνανδρον. Sensus itaque loci *Aspectus* Oculi sit partim *terribilis*, partim *amabilis*; ut hinc *Amorem*, illinc *Reverentiam* conciliet. Ἔννοια frequens & obvia & mirè mox amplificata à v. 436. ad v. 441. *inclusivè.*

412. Γράφε ῥῖνα] *Vatican.* MS. ῥῖνας, malè. De colore *Nasi* vid. in sequenti Notâ.

413. Ῥόδα

Simul *nempè* Cæsium, ut Minervæ,
Simul lubricum & pætum, ut Veneris.
Pinge Nasum atque Genas,
Rosas Lacte commiscens;
Pinge Labium veluti Suadelæ,
Provocans suaviolum.
Delicatulúmque infra Mentum,
Circum Lygdinum *& candens* Collum,
Gratiæ

413. Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας] Ut sit *Nasus* ex Colore candido, mediocritèr animato; majórque in *Genis Rosei* Coloris mixtura, minor in *Naso*: Major è contrà in *Naso* Lactei coloris strictura, minor in *Malis*. *Propert.* l. 2. Eleg. 3. *Ut Mœotica Nix Minio si certet Ibero, Utque Rosæ puro Lactè natent folia. Virgil Æn.* l. 12. v. 67. *Indum sanguineo veluti violaverit Ostro siquis Ebur* &c.

414. Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς] Os & Labia *Suadæ* sedes, ut *Eupolis* Πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσιν. Quem locum respicit *Lucianus* in *Demonacte*, Καὶ ταῦτα πάντα μετὰ χαρίτων καὶ Ἀφροδίτης αὐτῆς ἔπραττέ τε καὶ ἔλεγεν, ὡς ἀεὶ, κατὰ Κωμικὸν ἐκεῖνο, Τὴν πειθὼ τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ ἐπικαθῆσθαι. Hunc *Anacreontis* locum imitati sunt plures & ipse *Anacreon* ad v. 448. & Nos in *Esthera* à v. 345. ad v. 355.

415. Προκαλούμενον φίλημα] *Lampridius* de *Diadumeno*, Ore ad Oscula parato, hoc est *Prominulo* inquit *Casaubonus*. Et *Salmasius*, Os ad Oscula paratum elegantissime dicitur de Ore prominulo & quasi ad Osculum dandum & accipiendum parato. Ex Notis *Longepierre*.

417. Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ] Id est, Collo in modum *Parii* Lapidis candido. *Pindar.* Nemeonic. Od. IV. v. 131. Στάλαν θέμεν Παρίου λίθου λευκοτέραν: *Scholiast.* Πάριος λίθος ἐστὶν ὁ καλούμενος Λύγδινος. Ità *Antholog.* l. 7. fol. 486. Δειρὴ Λυγδινέη καὶ στήθεα μαρμαίροντα.

Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν
Ὑποπορφύροισι πέπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
Ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν·
Τάχα, Κηρὲ, καὶ λαλήσεις

Ἔτι πρὸς τὸν ζωγράφον περὶ τοῦ ἐρωμένου ἑαυτοῦ, τοῦ Βαθύλλου, κθ'.

Γράφε

μαίρου. Ità *Virgil.* Georgic. l. 4. v. 523. De Orpheo, *Tum quoque Marmoreâ Caput à Cervice revulsum.* Et *Petronius* de *Circe*, Marmoreis Cervicibus. *Parium* autem Marmor non *Candore* tantùm sed & *Læviore* excellebat, ut *Antholog.* l. 7. fol 483. ——ὅτι σοῦ τὸ πρόσωπον ἀπῆλθε Κεῖνο, τὸ τῆς Λύγδου, βάσκανε, λειότερον. Hinc *Varro*, *Collum, procerum, fictum levi Marmore.* Et *Martial.* Candida non tacitâ respondet Imagine Lygdus. *Horat.* l. 1. Od. xix. *Urit me Glyceræ nitor Splendentis Pario marmore clarius.*

418. Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι] Tres tantum *Gratias* fingunt Poetæ, at Amatores innumeras; quem locum uberius hausimus ad illud *Esthera* v. 388. Ἑσμὸς ἀνηρίθμων χαρίτων.

419. Στόλισον] Multi multa de hâc Voce, quam de *Fœminis* rarò apud *Græcos* contendunt usurpari, apud *Latinos* frequentius fatentur; quum *Stola Latinorum* à *Græcis* sit mutuatum. At *Anacreon* hîc usus est de *F.minili* Vestitu, ut *Antholog.* fol. 325. ——μαλακὰς ἐσταλμένα στολίδας, & *Euripid.* Phœniss. 1743. Στολιδωσαμένα νεβρίδα.

423. Ἀπέχει

Gratiæ volitent Universæ.
Vestito, quod restat, illam
Subpurpurascentibus indumentis,
Transluceátque Carnium
Aliquota pars, totum corpus, quale sit, ostendens.
Satis-est: Video enim *jam illam* ipsam:
Fortasse, ô Cera, & loquéris *Statim*.

29. Ad Pictorem de Amasio suo *Bathyllo*,

Pinge

423. Ἀπέχει] Satis est, sufficit. Vix aliàs in hoc sensu reperias, nisi forte *D. Marci.* c. 14. v. 41.

424. Τάχα, Κηρὲ, καὶ λαλήσεις] Eleganter notat Imaginem adeò similem, ut nihil amplius desit, exceptâ unicâ Loquelâ; quam tamen videtur dubitare, an prorsus defuerit; cum vel Cera ipsa loqui posse videatur. *Fabri* filia jure miratur hunc locum, ut & Pater qui exponit, Nil superest, nisi ut loquatur. *Lucian.* περὶ Ὀρχὴσ. Ἀκούω, ἄνθρωπε, ἃ ποιεῖς, οὐχ ὁρῶ μόνον· ἀλλά μοι δοκεῖς ταῖς χερσὶν αὐταῖς λαλεῖν. Confer. v. 449.

ODE. XXIX.

Genus Carminis in hâc *Odâ* idem cum illo in Præcedenti, Eadem quoque Ἔννοια. Titulus verò hic est, Ἔπι πρὸς τὸν ζωγράφον, περὶ τοῦ ἐρωμένου ἑαυτοῦ, τοῦ Βαθύλλου. Olim Εἰς Βάθυλλον. *Vatican.* MS. Εἰς νεώτερον βάθυλλον. Et hæ Duæ Odæ sunt Pares & geminæ, seque invicem exponunt. Nam ut in *Priori* descripsit Consummatissimam Formam *Virginalem*, ità in *Hâc* describit Exactissimam Formam Adolescentis pulcherrimi, jam primum Pubescentìs; *Cowleii* enim nostri more, Veteribus illis usitatissimo, de Rebus multis loquitur, tanquam

Lectis

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω,
Τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
Λιπαρὰς κόμας ποίησον,
Τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
Τὰ δ' ἐς ἄκρον ἡλιώσας·
Ἕλικας δ' ἐλευθέρους μοι
Πλοκάμων, ἄτακτα συνθεὶς,
Ἄφες, ὡς θέλουσι, κεῖσθαι.

Ἀπα-

Locis Communibus, ut probamus in hujus Authoris Vitâ. *Ælianus*, ità certe, Μὴ γάρ τις ἡμῖν διαβαλλέτω πρὸς θεῶν τὸν ποιητὴν τὸν Τήϊον, μηδ' ἀκόλαστον εἶναι λεγέτω. Quòd itaque *Bathylli* nomen affingat, id quidem *Polycratis* gratiâ potuit facere, vel etiam ipsius Veritatis vi coactus; quandoquidem illius Forma fuerit præstantissima, quod probamus ad v. 140. & v. 469. Potuit sane vel Verum, vel Fictum nomen similiter in præcedenti Odâ posuisse. verum ex Decoro siluit, quòd hujus Sexûs proprium sit *Modestia*; Adolescentuli facile Nomina etiam sua ob Pulchritudinem extolli patiantur.

427. Λιπαρὰς κόμας ποίησον] Prior syllaba in ποίησον Communis, quod notamus ad v. 147. & aliás. Λιπαρὸς) ἐνίοτε μύρῳ λιπῶν, ἢ εὔοδμος, ἢ στίλβων· ἐνίοτε καλὸς, ἐλαφρὸς, καθαρὸς, λευκός. Simpliciter hic pro *Tersus*, *Purus*, *Nitidus*, *Pulcher*. *Homer.* Odyss. ό. v. 331. Αἰεὶ δὲ λιπαροὶ κεφαλὰς καὶ καλὰ πρόσωπα. *Aristoph.* λιπαρὸς χωρῶν ἐκ βαλανείου. *Sophocles* quum incultum, horridum & incomptum capillum vellet significare. ἀλιπαρῆ τρίχα dixit.

428. Τὰ μὲν, τὰ δὲ] *Vatican* MS. bis legit τὰς pro τὰ, quod minime ferendum. Nec enim *Versûs* ratio patitur, nec *Sensûs* proprietas. Non enim dicit, Hos Capillos nigros, illos subrufulos; sed

eosdem

Pinge mihi Bathyllum ità,
Amicum illum meum, ut Ego doceo,
Nitidas comas facito,
Interiùs quidem nigricantes,
Exteriùs autem rutilantes:
Cincinnulósque liberos mihi
Capillorum, incompositè componens,
Permitte, suo arbitrio jacere.

Teneram

eosdem ipsos Capillos hac in parte, *viz.* interius Nigricare, exterius Flavescere. Τὰ μὲν itaque *Synecdochicè* pro κατὰ τὰ & subaudiendum μέρη τινὰ, ut alias v. 917. Sic infra, v. 438. & 440. τὸ μὲν, τὸ δὲ, bis pro *partim* ponitur.

429. Τὰ δ' ἐς ἄκρον ἡλιώσας] Habes & apud *Philostratum* ἡλιῶσαν κόμην. Et *Eunapius* pene ipsis *Anacreontis* verbis, Αἱ κόμαι μελάντεραί τε καὶ ἡλιῶσαι κατεκέχυντο. Est autem ἡλιῶσα, sive ἡλιώδης κόμη, quam *Homerus* ξανθὴν vocat, qui & Μενέλαον ξανθὸν vocat, ξανθότριχα & ξανθόκομον. Cæsariem hujusce-modi χρυσῆν etiam nominant, unde χρυσοχαίτης Ἔρως supra v. 103. Ita χρυσόκομος, ut *Latinis* Auricomus & Aurea Coma. Quod autem dicit partim μελαίνας, partim ἡλιώσας, conferri debet cum *Ovidii* illo, *Nec tamen Ater erat, nec erat Color Aureus illis; Sed quamvis Neuter mixtus Uterque Color.* Præterea *Porphyrio* exponens illud *Horatii. l.* 3. Od. 14. *Myrrheum Nodo cohibere Crinem,* ait, Colorem Myrrheum in Crinibus hodie quoque dicunt, qui Medius est inter *Flavum* & *Nigrum.* Sic in quodam incerti Authoris Epigrammate, Εἴτε σε κυανέῃσιν ἀποστίλβουσαν ἐθείραις, Εἴτε πάλιν ξανθαῖς εἶδον, Ἄνασσα, κόμαις. *Henric. Stephan.* Vid. ad v. 401.

432. Ἄφες, ὡς θέλουσι, κεῖσθαι] γρ. θέλωσι. Τὸ ἄτακτα exegeticum est, quod *Atticum* scias Adverbium

pro

Ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες
Στεφέτω μέτωπον ὀφρὺς,
Κυανωτέρη δρακόντων.
Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
Κεκερασμένον γαλήνῃ·
Τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἕλκον,
Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης·
Ἵνα τὶς τὸ μὲν φοβῆται,
Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρέμαται.

Ῥο-

pro ἀπλέκτως. Ità *Petronius* de *Circe, Grines ingenio suo flexi per totos se humeros effuderant.* Et *Apuleius, Sed in meâ* Photide *non operosus, sed inordinatus Ornatus addebat gratiam: Uberes enim Crines leniter emissos & Cervice dependulos, ac deindè per Colla dispositos, sensimque sinuato* Patagio *residentes, paulisper ad finem conglobatos, in summum Verticem nodus astrinxerat.*

433. Ἀπαλὸν δὲ καὶ δροσῶδες] Δροσώδης, Roscidus, per *Metaphoram*, Tener; ut suprà v. 411. ὑγρὸς pro μαλακὸς, θῆλυς, unde forte θῆλυς ἐέρση *Homero.* Certe *succulentus*, Latinis & *JUICY, Anglis*, tale quid sonat. *Antipater* Antholog. l. 1. c. 29. fol. 39.——— ὑδατίνους βραχίονας vocat. A *Grammaticis* tamen δροσώδης sive ἐρσήεις exponitur καλὸς, petita, ut dicunt, *Metaphora* ἀπὸ τῶν δεδροσωμένων ἀνθῶν· ταῦτα γὰρ καλλίονα φαίνεται. *Aristophan.* Τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει. *Alexis* apud *Athenæum* vocat teneras Carnes. Κρεάδια δροσώδη τὴν χέσιν· ὅτι δρόσος ἀσθενὴς καὶ ἀδιανὴς ὄμβρος *Alciphron.* Ἧπαρ δρόσῳ προσεοικός· διὰ τὴν ἐκ τῆς πιότητος λεπτότητα. *Theophrast.* μαλακὸς καὶ δροσώδης Vid. *Isaac Casaubon.* in *Athenæ.* l. IX. c. VIII

435. Κυανω-

Teneram indè & roſcidam
Arcuet Frontem Supercilium ·
Magis-cæruleum Draconum *oculis*.
Nigricans Oculus acer eſto,
Mixtus tamen tranquillitate;
Illud nempè à Marte trahens,
At hoc à formosâ Venere:
Ut aliquis partim quidem metúat,
Partim ex ſpe pendeat.

Roſeam

435. Κυανωτέρη Δρακόντων] Τὸ ὀξυδερκὲς δηλοῖ ὅθεν καὶ αὐτὴ λέξις τῶν δρακόντων, παρὰ τὸ ἔδρακον, ἢ γοργὸν καὶ φοβερὸν τοῦ βλέμματος, ἢ τὸ μέλαν τῶν ὀφρύων, ὡς Ὅμηρος, Κυάνεοι δὲ δράκοντες κ. λ. *Euſtath.* ad Iliad. λ. v. 24. Τοῦ δ' ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος Κυάνοιο) Κύανος, εἶδός τι χρώματος μέλανος, ἐξ οὗ τὸ κυάνεον τοιοῦτον δὲ ἐστὶ τὸ χρῶμα τοῦ οὐρανοῦ ἀναγκαίως κατὰ τοὺς φυσικοὺς, ὁπηνίκα ἐστὶ πάντη ἀνέφελος. Quod ad φοβερὸν τοῦ ἐρωτικοῦ attinet, & ſuprà ad v. 411. diximus & infrà ad v. 436. dicemus.

436. Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω] Ut ſuprà *Puellæ* Aſpectum miſcuit ex *Minervæ* ſimul & *Veneris* unitis Gratiis; ità hìc *Puſionis* oculos componit ex *Martio* Vigore & *Venuſto* Lepore, quod mox apertè prodit. Confer locos; dulciores favos nuſquam aliàs reperiet Deliciarum Arbiter, excepto illo θεοπνεύστου ᾀσμάτων, * *Cantic.* c. VI. v. 10. *Quæ eſt Illa, ſpectabilis velut Aurora, Pulchra ut Luna, Pura ut Sol, Terribilis, ut Cohors Vexillifera?*

440. Ἵνα τὶς τὸ μὲν φοβῆται] En! iterum hìc τὸ μὲν, τὸ δὲ *Abſolutè*, non in Regimine, ut ſuprà v. 428. τὰ μὲν, τὰ δέ. Rectè itaque *Henr. Steph.* in Verſu proximè ſequenti legit, Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος, non τοῦδε. Articulus τὸ poſtulat, ut διὰ ſubaudias.

'Ροδίνην δ', ὁποῖα μῆλον,
Χνοΐην ποίει παρειήν.
'Ερύθημα δ', ὡς ἂν Αἰδοῦς
Δύνασαι βαλεῖν, ποίησον,
Τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα,
Τινί μοι τρόπῳ ποιήσεις,
'Απαλὸν, γέμον τε Πειθοῦς.
Τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς

'Εχέτω

442. 'Ροδίνην δ', ὁποῖα μῆλον, χνοΐην ποίει παρειήν] Vel, Τὴν χνοΐην παρειὴν ποίει ῥοδίνην, ὁποῖα μῆλον. Vel, 'Ροδίνην παρειὴν ποίει χνοΐην, ὁποῖα μῆλον. Illud, inquit *Henr. Stephan.* quodammodò ἄκυρον, hoc autem propter inversum Verborum ordinem, duriusculum videtur. Sed elegans est alioquin *Metaphora*, ut *Aristoph.* loco suprà laudato v. 433. Lanuginem Poetæ quoque *Latini* appellant; & ut *Aristophani* χνοῦς, ὥσπερ μήλοισιν, ἐπήνθει, ità Florem vocat *Virgilius* Æn. l. 8. v. 160. *Tum mihi prima Genas vestibat flore Juventa.* Per μῆλον hìc intellige *Cydonium* Malum; ut apud eundem Poetam *Eclog.* 11. v. 51. *Ipse ego cana legam tenerâ lanugine Mala.* Κυδωνίας μηλίδας *Ibycus* vocat, undè factum Verbum Κυδωνιᾷν à *Leonidâ.*

443. Χνοΐην ποίει παρειὴν] Hunc locum explicatum habes in Notâ præcedenti. Ποίει priorem corripit, ut σείει facit. v. 330. Vid. ad v. 147. 324. 427. 445.

444. 'Ερύθημα δ' ὡς ἂν Αἰδοῦς] γρ. ὅσσον, pro ὡς ἂν, quod nescio, an non meliùs arrideat, ut fit per Appositionem, hoc modo, 'Ερύθημα δὲ ποίησον, ὅσσον Αἰδοῦς δύνασαι βαλεῖν. Et rectè ad *malas* ἐρύθημα posuit, cùm *Genæ* sint *Pudoris* sedes. *Plinius*, Infrà Oculos *Malæ* Homini tantùm, Prisci *Genas*

vocabant:

Roſeam quoque, veluti Pomum,
Lanuginoſam facito Genam;
Et Ruborem, quantum Verecundiæ
Potes adjicere, facias.
Labium equidem nondum ſcio,
Quâ mihi ratione facies,
Mollicellum, plenúmque Suadâ:
Per totum denique *Vultum* Cera ipſa

Se

vocabant: Ibi oſtenditur Pudor. Nec inaccuratè Αἰδοῦς ad ἐρύθημα poſuit, cùm ſit aliud ἐρύθημα, præter illud *Verecundiæ*, cujus *Rubor* dictus ab *Ariſtotelis* filiâ *Color Virtutis*. Verum ſi ὡς ἂν retineatur, *Henr. Stephan.* ait, ὡς hic pro ὅσον poni, quod novum non eſt: Nam *Grammatici* ad illud *Homeri* Odyſſ. ϛ΄. v. 344. Καὶ κρέας, ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον, exponunt, ὡς, ἀντὶ τοῦ ὅσον, Αἰδὼς autem hìc προσωποποιεῖται, ut *Homer*. Iliad. ω΄. v. 44. —— οὐδέ οἱ Αἰδὼς Γίνεται, ἥτ' ἄνδρας μέγα σίνεται ἠδ' ὀνίνησι.

445. Ποίησον] Prior ſyllaba brevis, ut ſuprà v. 443. & infra v. 447.

447. Ποιήσεις] Vid. ad Not: præcedentem.

448. Ἁπαλὸν, γέρον τε Πειθοῦς χεῖλος] Ita ſupra v. 414. Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς.

449. Τὸ δὲ πᾶν ὁ κηρὸς αὐτὸς Ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ] χεῖλος ἁπαλὸν καὶ Πειθοῦς γέμον, ἀλλὰ τὸ πᾶν, ὃ πείθειν θέλει, ἐχέτω ὁ κηρὸς κ. λ. Eadem Ἔννοια v. 424. Τάχα, Κηρὲ, καὶ λαλήσεις. *Ibid.* λαλῶν σιωπῇ) Elegans Ὀξύμωρον. Ita quidam Veterum vocavit *Picturam*, Poeſin tacentem, *Poeſin*, Picturam loquentem. Quùm autem *Pictura* Vitam ipſam exprimat, rectè dicitur *Spirare* cum *Virgilio*, ſilentèr-loqui, cum *Anacreonte*, *Movere*, cum *Dædali* Statuis, de quâ re *Scholiaſt*. Euripid. ad *Hecub*. v. 838. *Virgilii* locus Æn.

Ἐχέτω λαλεῦν σιωπῇ.
Μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω,
Τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν,
Ἐλεφάντινος τράχηλος.
Μεταμάζιον δὲ ποίει,

Διδύ-

l. 6. v. 848. *Excudent alii Spirantia mollius æra; Credo equidem, & vivos ducent de Marmore Vultus.* Et sic *Vultûs* Descriptio, quæ incipit v. 433. tandem finitur in v. 450.

451. Μετὰ δὲ πρόσωπον ἔστω] Cùm olim μέγα, *Vaticano* MS. μετὰ, rectiùs legit, ut sit hic Ordo, μετὰ δὲ πρόσωπον, ἔστω τράχηλος. Et hæc Lectio præ cæteris placet; quis enim in Formoso Puero quærat μέγα πρόσωπον *Grandem Vultum*? Et sanè totum πρόσωπον per partes erat ante Descriptum, ut post *Comas* v. 427. &c. *Frons* & *Supercilium* v. 433. &c. *Oculus* v. 436. *Mala* v. 442. *Labium* v. 446.

452. Τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν] Olim τὸ δ' Ἀδώνιδος παρῆλθεν. Mirum videtur & sanè magni acuminis, quod in *Heinsiano* Codice reperio. "Nescio "quid utrique Homini *Stephano* & *Veneto* in men-"tem venerit, ut putarent τὸ παρῆλθόν σε hoc loco, "cùm legendum sit παρελθέν. Et παρελθεῖν est, ut "apud *Demosthenem*, τὸ νικῆσαι. Cùm verò ille ad *Vultum* referendum putet, ego ad τράχηλον, omninò statuo referri debere, legendum τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν τουτέστι τράχηλος. Quod concedent omnes, qui Lectionem μετὰ agnoscunt & Ordinem suprà dictum; quodque *Ebur* de *Collo* magis propriè dicatur, quàm de *Vultu*; ut mox latiùs. Hic autem Versus παρενθέσεως notâ includitur.

453. Ἐλεφάντινος τράχηλος] Quòd *Adonidis* cutis, & præcipuè *Collum*, esse *Candore* præstans, testantur

Se habeat, *tanquam* loquens ſilenter.
Et poſt Vultum eſto,
Quod etiam illud Adonidis ſuperet,
Eburneum Collum.
Thoracem deindè facito,

Gemi-

ſtantur omnes Poetæ. *Bion* ejuſdem Epitaphio v. 7. Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐν ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπείς. Et v. 9.——— τὸ δὲ οἱ μέλαν εἴβεται αἷμα χιονέας κατὰ σαρκός. Et. v. 26.——— οἱ δ' ὑπὸ μαζοὶ χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδώνιδι πορφύροντο. Ita *Latinis* quoque Poetis *Niveus* dicitur, & illius ——— *eburnea Colla*. Cùm itaque *Candor* perfectus potiùs de *Collo*, quàm de *Vultu*, dicatur, rectè faciunt, qui illum ad *Adonidis* Collum referunt, ut modò dixi, quod à *Bathylli* Candore jam ſuperatum dicit. De *Adonide*. Vid. *Apollodori*. Bibliothec. l. 3, c. 14. §. 3. *Ovid*. Metamorph. l. x. Fab. 10. & 12. *Bion*, ut ſuprà, *Theocrit*. Idyll. 15. & 30. & *Nonni Dionyſ*. Confer cum hoc loco v. 417. Περὶ λυγδίνῳ τραχήλῳ. Hic itaque Verus Ordo & Senſus loci, Μετὰ δὲ τὸ πρόσωπον ὃ κατὰ μέρος κατέγραφον, δηλονότι Μέτωπον, Ὀφρὺν, Ὄμμα, Παρειὴν, Χεῖλος, ἔσω Τράχηλος ἐλεφάντινος, παρελθὼν, ὃ ὑπερνικῶν τοῦ Ἀδώνιδος, δηλονότι τράχηλον.

454. Μεταμάζιον δὲ ποίει] *Homer*. Iliad. έ. v. 19. Ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον. *Scholiaſt*. μεταξὺ τῶν μαζῶν. Sic μεταίχμιον, τὸ μεταξὺ τῶν αἰχμῶν, *Anacreon*, autem videtur hìc ὅλον τὸ στῆθος μετὰ τῶν μαζῶν indicare, vel, ut alii, Cavitatem illam præcipuè notare quæ eſt in medio bene curatorum & σφριγώντων Juvenem *Pectore*, eminentibus hinc indè *Mammis*, de quibus v. 1108 ——— συνέργων Κοιλόπεδα στήθεα χελωνόμορφος. Cur autem pulchrum Pectus *Mercurio* tribuatur, vide infrá.

Διδύμας τε χεῖρας Ἑρμέω,
Πολυδεύκεός τε μηρὸς,
Διονυσίην τε νηδύν.
Ἁπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
Ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ,

Πα-

455. *Διδύμας τε χεῖρας Ἑρμέω*] Δίδυμος ὁ καὶ ἡ, Verùm *Atticè* ἡ διδύμη, undè *Sophocl.* διδύμαιν χεροῖν, de quâ re plura ad v. 527. *Galenus* in Protreptico testatur, Antiquos Pictores & Plastas *Mercurium* finxisse, ut Juvenem Formosum sine fuco, aut aliquo comptu, Vultu hilari, atque acribus Oculis, Νεανίσκος ἐστὶν ὡραῖος (Ἑρμῆς) οὐκ ἐπίκτητον, οὐδὲ κομμωτικὸν ἔχων κάλλος, ἀλλ' εὐθὺς, ὥστε συνεμφαίνεσθαι τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν, δι' αὐτοῦ. ἔστι δὲ φαιδρὸς μὲν τὰς ὄψεις, δέδορκε δὲ δριμὺ, καὶ ἡ βάσις, τὸ πάντων σχημάτων ἑδραιότατόν τε καὶ ἀμεταπτωτότατον ἔχει, τὸ Κύβον. Præterea *Mercurii* Manus ad *Proverbium* usque celebrantur, ob Gracilitatem & Flexibilitatem, ut qui Artem professus fuerit, cui Nomen *Lieger du Main.* Hinc Voces Ἑρμοδάκτυλοι, & Ἑρμέρωτες, & Ἑρμαφρόδιτος. Quin ex hâc Odâ nihil manifestius, quàm apud Antiquos fuisse tales Deorum Imagines, *viz. Adonidis*, cum Collo præcipuè candido, *Mercurii* cum Pectore eleganti & Manibus pulchris; idem dicendum de *Pollucis* Femore & *Bacchi* Ventre. Ἑρμέω lego Ἑρμοῦ, ut & Βοώπεω, pro βοώτου.

456. Πολυδεύκεός τε μηρὸς] *Castorem* & *Pollucem* inter formosissimos Veterum Adolescentulos memorari notamus ad v. 126. Præterea cum sit—πὺξ ἀγαθὸς Πολυδεύκης, congruum est, ut torosum illi *Femur* tribuatur, quale Athletici homines habent, juxtà illud *Homeri* Odyss. σ'. v. 73. Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων.

Geminásque Manus Mercurii;
Pollucisque Femora,
Bacchicúmque Ventrem,
Tenera inde super Femora,
Femora illa Incentivum-quid habentia,
Innocens facito Pudendum,
Venerem

ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει; Vid. *Theocrit.* Idyll. 32. Διόσκουροι.

457. *Διονυσίῳ τε νηδύν.*] *Bacchum* etiam numeratum inter formosissimos Veterum, sive Heroum, sive Deorum, notamus suprà ad v. 126. Et rectè *Tanaquil Faber* observat. "Vel hinc cuivis facile "ad intelligendum fuerit, quà remoti à Cognitione "melioris Antiquitatis Pictores illi sint, qui *Bac-* "*chum* γάστρωνα, Ventriosum & Doliarem fingunt: "Certè istiusmodi homines nimis suo Genio in- "dulgent, quæ *ex Ventre mediocritèr tumenti &* "*castigatæ magnitudinis*, *Aqualiculum* faciunt *Hy-* "*dropicum*, immanem, enormem & inficetum.

459. *Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων*] "Elegans Ἐπανά- "ληψις, inquit *Henr. Stephan.* sed *Anapæstum* postu- "lat hoc Carmen in hâc primâ sede; quam *Le-* "*gem in tota hâc Odâ*, sicut & Multis aliis serva- "vit: Quare sunt, qui híc legant μαλερόν. Hæc ille, minimè inscius, *Spondæum Anapæsto* ἰσόχρονον, verùm incautus, quùm dixerit, hanc *Legem per totam hanc Oden* servari; quùm *Penultimus* hujus *Odæ* Versus nempè v. 469. *Spondæum* etiam habeat in primâ sede, ut multi alii, quod probo ad v. 107. & v. 684. Quare *Stephani* μαλερὸν, licet Vox *Homerica*, procul hinc facessat.

460. *Ἀφελῆ ποίησον αἰδῶ*] Rectè hìc *Baxter* τὸ ἀφελὲς non solum *Simplex* est, verùm etiam *Nudus* & *Apertus*. Sic infrà v. 582. Ἀφελῶς ἔλαμψε Τιτάν.) Et tamen hoc in loco, *Nudus* non est, at Simplex &

Παφίην θέλουσαν ἤδη.
Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,
Ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
Δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
Τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
Λάβε μισθὸν, ὅσον εἴπῃς·
Τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
Καθελὼν, ποίει Βαθύλλον.
Ἢν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς,
Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαθύλλου.

Εἰς Ἔρωτα, λ'.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα,

Δήσα-

Innocens & minimè flagitiosus; qualis esse solet Puerorum nondum plenè Puberum. Ποίησον priorem corripit, ut suprà v. 447. Et τὴν Αἰδῶ, καθ' εὐφημισμὸν, pro τὰ αἰδοῖα, ut *Homerus* Iliad. β'. v. 262. Χλαῖνάν τ', ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει.

461. Παφίην θέλουσαν ἤδη] Castissimis verbis rem incestam notat. nihil autem aliud vult, quàm primos Pubertatis annos describere.

467. Τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quales frequentèr *Iambis* suis intermiscet *Anacreon*, ut notamus ad v. 90. Si similem reliquis facere esse necessum, legerem, τὸν Ἑκηβόλον δὲ τοῦτον, quomodò *Stephan.* v. 393. τύραννε substituit pro κοίρανε, sed *Fidelitas* nobis potior *Audaciâ.*

468. Ποίει] Sæpè monuimus hanc Vocem priorem habere Communem, ut suprà v. 447. & v. 460.

469. Ἢν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς] Hìc iterum videmus, *Spondæum* in primâ sede pro *Anapæsto* positum.

Venerem appetens primulúm.
 Invidam autem nactus-es Artem ;
Quòd non etiam terga oſtendere
Valeas : Hæc eſſent utique meliora.
 Quid me opus-eſt Pedes deſcribere?
Accipe mercedem, quantum flagites.
Apollinem autem huncce
Detrahens, *illius vice* ſac Bathyllum :
Sin ad Samum unquam veneris,
Pinge Phœbum ex Bathyllo.

30. In Cupidinem.

Muſæ Cupidinem *aliquandò*,

Quùm

tum, ut ſuprà contrà *Henr. Stephani* Aſſertionem probamus, ad v. 459. Et hoc Regularitèr fit, cùm Pes uterque ſit ejuſdem Temporis. Videtur ex hoc loco, *Bathyllum* jam *Samo* morari, *Anacreontem* alio in loco, ubi tamen *Apollo* ſit cultus, hunc illius Picturam ære perenniorem facere. Quòd ſi Pictor aliquandò ad *Samum* pervenerit, tùm ex *Bathyllo Phœbi* etiam Imaginem deſignatam fore. Vetus quidem *Apollinis Pythii* Templum fuiſſe apud *Samios* teſtatur *Pauſanias* fol. 74. lin. 16. Et *Bathyllo* quoque Imaginem à *Polycrate* Dedicatam deſcribit *Apuleius* in Floridis p. 500.

ODE XXX.

Omnes omninò hujus *Odæ* Verſus ſunt Δακτυλικοὶ, τελμετροι, ἀκαταλήκτοι, qualis ille, Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι, quod Genus & *Pherecratium* dicitur, & paſſim aliis interſpergi ſolet ; ut oſtendimus ad v. 77. 295. 297. 315. 351. 384. 592. &c. *Hephæſtion* ait, *Anacreontem* integras quoque *Odas* Compoſuiſſe ex *Dactylico*, tetrametro Genere cujuſmodi eſt

hic,

Δήσασαι στεφάνοισι,
Τῷ Κάλλει παρέδωκαν·
Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια
Ζητεῖ λύτρα φέρουσα
Λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
Κἂν λύσῃ δέ τις αὐτὸν,
Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δέ.
Δουλεύειν δεδίδακται.

Εἰς ἑαυτὸν, λά.

Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι,
Πιεῖν, πιεῖν ἀμυστί·
Θέλω, θέλω μανῆναι.
Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε,

Χὠ

hic Ἡδυμελὲς, χαρίεσσα χελιδοῖ. Belliſſimum autem ᾠδάριον, *Et cui non toto Corpore Nævus adeſt*, quare Notis haud Opus: obſervandum tamen, hoc Genus, licet in hâc *Odâ Spondæum* ſemper habeat initio, alias indifferentèr Admittere *Iambum*, vel *Spondæum* in *Principio*, & *Spondæum* vel *Dactylum* in Fine. Vid. ad *Od.* LX. LXVII. LXVIII. *Moſchi* Amor Fugitivus huc referendus & conferendus.

ODE XXXI.

480. Ἄφες με, τοὺς θεοὺς σοι] Quicquid *Faber* dicat, Commodus erit ſenſus, ſi *Stephani* Lectionem admittamus, Ἄφες με τὸν θεόν σοι, *Emphaticè* nempè Βάκχον. Nec incommodus, ſi τοὺς θεοὺς retineas, ſubaudito nempè ἐπόμνυμι, vel ut *Danieli Heinſio* placet. νή. qui vertit, *Sine me, Deos per omnes, Bibere hauſtibus profundis*. Σοὶ verò παρέλκει, vel etiam ſuo more

Quùm vincirent corollis,
Pulchritudini tradiderunt:
Et nunc Venus
Quærit, Redemptionis-pretium ferens,
Liberare Cupidinem.
Verùm etiamsi aliquis liberet eum,
Non egreditur, sed manebit:
Servire nempè didicit.

31. In seipsum.

Sine me, Deos *interpono* tibi,
Bibere, bibere plenis-poculis:
Volo *enim*, volo insanire.
Insaniebat Alcmæónque,

Et

more adest, πιεῖν σοι, ἀντὶ τȣ͂, πϱοπίνειν σοὶ. Et tum post θεὺς, Comma σικτέον. *Scaliger* legit, Ἄφες με, πϱὸς θεῶν, σοι. *Æmyl. Portus.* Ἄφες, μοὶ τὺς θεύς με.

481. Πιεῖν, πιεῖν ἀμυσί.] Repetitio notat Emphasin. De *Amystide* diximus ad v. 320.

482. Θέλω, θέλω μανῆναι] Hinc *Horat.* l. 2. Od. VII, *Non ego sanius Bacchabor Edonis: recepto Dulce mihi Furere est Amico.* Et l. 3. Od. XIX. Hoc Versiculo Poeta delectari videtur, ut v. 488. 498.

483. Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίωντι] Media τȣ͂ Ἀλκμαίων corripitur, ut in illo *Timoclis*, Ὁ νοσῶν δὲ μανικῶς Ἀλκμαίων' ἐσκέψατο, item illo, Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων μητϱοκτόνοι. Vid. ad v. 147. *Alcmæon* autem filius erat *Amphiarai* Vatis, qui ex jussu Patris Matrem *Eriphylen* occîdit, quòd Lucri causâ Patrem ejusdem, Maritum suum, in certam necem prodidisset: de quâ re vide quæ Nos in Argumento *Euripidis, Alcmæonis.*

484. Χῶ

Χὠ λευκόπους Ὀρέστης,
Τὰς μητέρας κτανόντες·
Ἐγὼ δὲ μηδένα κτὰς,
Πιὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον,
Θέλω, θέλω μανῆναι.
Ἐμαίνετ' Ἡρακλῆς πρὶν,
Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην,
Καὶ τόξον Ἰφίτειον·
Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας,
Μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
Τὴν Ἕκτορος μάχαιραν·

Ἐγὼ

484. Χὠ λευκόπους Ὀρέστης] *Orestæ* Historiam habes ad *Euripidis* nostri *Oresten*. Lego autem χὠ pro καὶ ὁ, ut *Theocrit*. Idyll. 1. v. 138. Χὠ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο. Et in *Primâ* sede *Spondæus* æquè admittitur, atque *Iambus*, quod *Septies* fit in *Primâ* omnium *Oda*. Omnes mirantur, quare *Orestes* hoc in loco *Emphaticè* vocetur ὁ λευκόπους Respondeo; quod Insanus esset & Discalceatus vagaretur, quomodò *Bacchæ* ab *Euripide* audiunt, eandem ob caussam, *Cyclop*. v. 72 Βάκχαις σὺν λευκόποσιν. Nè dicam, quòd, in *Tragicorum* Poetarum scenis. *Albis Cothurnis* incederet. Et ex hoc loco, & ex *Phalaridis* Epistolis, apparet, Scenam & *Tragœdiam* apud *Græcos* notam diù ante *Æschylum*, *Sophoclem*, & *Euripidem*, Candidosque Calceos, ut perhibent, non à *Sophocle* inventos, quùm *Anacreontis* ætate sint noti; quamquam *Anacreon Sophoclis* quoque ætatem attigerit, ut probamus ad v. 1376. Certè *Thespis Anacreontis* primis temporibus floruit, nam & is *Crœso* & *Soloni* contemporaneus: *Plato* autem in *Menocle* Dialogo, *Tragœdiæ* Originem contendit,

non

Et candidis-cothurnis Oreſtes,
Quùm matres ſuas occidiſſent;
Ego verò, nemine occiſo,
Epoto tantùm rubro Vino,
Volo, volo, *inquam*, inſanire.
  Inſaniebat Hercules olim,
Gravem concutiens pharetram,
Atque Arcum Iphitéum:
Inſaniebat olim Ajax,
Unà cum Clypeo vibrans
Illum Hectoris Enſem,

Aſt

non à *Theſpide*, ſed multò altius repetendam, adeóque, ut videtur longè ſuprà *Anacreontis* Ætatem, Ἡ δὲ Τραγῳδία ἐςὶ παλαιὸν ἐνθάδε, οὐχ, ὡς οἴονται, ἀπὸ Θέσπιδος ἀρξαμένη οὐδ' ἀπὸ Φρυνίχου, ἀλλ', εἰ θέλεις ἐννοῆσαι, πάνυ παλαιὸν αὐτὸ εὑρήσεις. *Platonis* Authoritas in hâc parte *Phalaridis* Epiſtolas ſatellitio munit.

489. Ἐμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν] Vid. *Euripidis* Ἡρακλῆς μαινόμενος, & *Senecæ* Hercules Furens.

491. Καὶ τόξον Ἰφίτειον] *Iphitus*, *Euryti* filius, Arcu erat Celebris, ſicut illius Pater; quem *Hercules* occidit, Arcúmque illius abſtulit, quo tamen poſteà abuſus eſt, in Furore, contrà Uxorem & Liberos ſuos. De *Iphito* ab *Hercule* occiſo, *Homer.* Odyſſ. φ'. v. 27. *Euſtath.* in locum & *Apollodor.* Bibliothec. l. 2. c. 5.

492. Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας] De *Ajacis* Furore. *Sophocl.* Ajax Flagellifer.

493. Μετ' ἀσπίδος κραδαίνων] De *Ajacis* Clypeo, *Homer.* Iliad. ή. v. 219. *Ovidio*, Metamorph. l. 13. Fab. 1. v. 2. *Clypei Dominus ſeptemplicis* vocatur.

494 Τὴν Ἕκτορος μάχαιραν] Quomodò *Hector Ajaci* ſuum Enſem dederit, *Homer.* Iliad. ή. v. 299

 Sophoc-

Ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον,
Καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
Οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

Εἰς τοὺς ἑαυτοῦ ἔρωτας, λβ'.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
Ἐπίστασαι κατειπεῖν,
Εἰ κυματώδεις εὑρεῖν
Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,
Σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
Μόνον ποιῶ λογιστήν.
Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
Ἔρωτας εἴκοσιν θές,
Καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους·

Ἔπειτα

Sophocl. Ajac. & Antholog. l. 3. c. 14. fol. 238. Ἕκτωρ Αἴαντι ξίφος ὤπασεν· Ἕκτορι δ' Αἴας Ζωστῆρ', ἀμφοτέρων ἡ χάρις εἰς θάνατον.

O D E. XXXII.

Genus Carminis idem cum Præcedenti. *Fabri* quidem judicium hic desidero, qui "*Anacreonte* indignam hanc *Oden* pronunciat & Hominis esse alicujus recentioris & sanè ineptissimi. Cerebrosum in hâc parte *Fabrum* pronuncio.

501. Εἰ κυματώδεις εὑρεῖν] γρ. Κύματ' οἶδας τά. D. *Joh. Davies*. Ità *Vatican.* MS. pro ἠμαθώδεις, optimé. Nam sic tollitur Hiatus, & μετρεῖν κύματα θαλάσσης ἀμήχανον hâbetur. Ità *Theocrit.* Idyll. 16. v. 60. Ἀλλ' ἴσος γὰρ μόχθος ἐπ' ἀϊόνι κύματα μετρεῖν. Et *Lucianus*, ἀριθμεῖν τὰ κύματα, *Proverbii* loco.

Ovidius

Aſt Ego tenens Poculum,
Et Coronam hanc capillis
Non Arcum, non Enſem,
Volo, volo inſanire.

32. De ſuis amoribus,

Si Folia omnia Arborum
Noviſti recenſere;
Si Fluctuum-numerum reperire
Totius Maris,
Tum Te meorum amorum
Unicum facio Calculatorem,
Primùm quidem ex Athenis
Amores Viginti pone,
Et Quindecim *prætereà* alios:

Deinde

Ovidius, quem nihil pauló elegantius effugit, hâc ἐννοίᾳ uſus eſt, *Art. Amandi* l. 1. v. 57. *Gargara*, quot ſegetes, quot habet *Methymna* Racemos, *Æquore* quot Piſces, *Fronde* teguntur Aves. Quot *Cœlum* Stellas, tot habet tua *Roma* Puellas &c. Nihil frequentius Poetis, quam de immenſo Numero, Comparationem inſtituere, cum Foliorum, Arborum, Fluctuum, aut Arenarum Numero. Quare aliàs legiſſem τὴ μαθῶδες pro τὸ ἠμαθῶδες, ob Hiatum vitandum; verùm MS. illud omnem jam tollit dubitantiam. Et κυματῶδες ſuum ἐνεργητικὸν τὸ in proximo Verſu habet.

504. Μόνον ποιῶ λογιςὴν] *Vatican.* MS. ποῶ legit, non malé. Poteſt tamen ποιῶ ſtare ob *Communem* ſyllabam, ut v. 468. &c.

"Επειτα δ' ἐκ Κορίνθου
Θὲς ὁρμαθοὺς ἐρώτων.
'Αχαΐης γάρ ἐστιν,
"Οπου καλαὶ γυναῖκες.
Τίθει δὲ Λεσβίους μοι,
Καὶ μέχρι τῶν 'Ιώνων,
Καὶ Καρίης 'Ρόδου τε,
Διχιλίους ἔρωτας·
Τί

508. "Επειτα δ' ἐκ Κορίνθου] *Corinthus* non levitèr celebrata ob omne genus Deliciarum, de quâ re *Strabo* adeundus. Et Æs *Corinthium* in Proverbium abiit. *Corinthum* Cicero *Græciæ* lumen vocat. *Homerus* ἀφνειόν *Maximus Tyrius* §. 33. Multorum Voluptuoſorum Hominum, Gentium & Urbium Delicias enumerans, hæc habet 'Η Σαρδαναπάλου τρυφὴ, καὶ ἡ Μηδικὴ χλιδὴ, καὶ ἡ 'Ιωνικὴ ἁβρότης, καὶ τράπεζαι Σικελικαὶ, καὶ ὀρχήσεις Συβαριτικαὶ, καὶ ἑταῖραι Κορίνθιαι. Et *Lais* junior erat *Corinthia*, ex quâ ob pretii magnitudinem, ortum tulit hic Senarius, Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθόν ἐσθ' ὁ πλοῦς, *Non cuivis Homini contingit adire Corinthum*. Vid. Scholiaſt. *Ariſtophan.* in illud *Plut.* Καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας.

509. Θὲς ὁρμαθοὺς 'Ερώτων] De voce 'Ορμαθὸς adeantur Interpretes *Homeri*, ad illud *Odyſſ.* ω'. v. 8. ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης. ὁρμαθὸς κακῶν *Suid.*

510. 'Αχαΐης γάρ ἐστι] Vis Argumenti *Homeri* authoritate nititur, qui vocat. *Iliad.* γ'. v. 75. 'Αχαιΐδα καλλιγύναικα.

512. Τίθει δὲ Λεσβίους μοι] *Lesbos* ob formoſas Mulieres nota; ut aliàs *Anacreon* v. 1209. Et *Sappho* indè oriunda.

514. Καὶ Καρίης 'Ρόδου τε] *Vatican.* MS. Καὶ Καρίνης

Deindè ex Corintho
Pone integras-Catenas amorum;
Achaiiæ etenim est *Metropolis*,
Ubi formosæ Mulieres.
  Pone item Lesbios mihi,
Et usque ad Iönas,
Et Cariam, Rhodúmque,
Bis mille amores.

Quid

ἄλλω Ῥόδον τε.) Prior τῆ Καρίης rectè producitur; nam Homer Iliad. β'. v. 867. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων, *Lycophron* etiam Delicias ejus notat, in *Menedemo*, Δεῖπνον γὰρ ὔτ' ἐν Καρίᾳ, μὰ τοὺς θεὺς, Οὔτ' ἐν Ῥόδῳ τοιῦτον, ὔτ' ἐν Λυδίᾳ. Quantitatem etiam producit ille Senarius Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν, Undè quis suspicetur, Lectionem illam, *Iliad*. ί. v. 378.——τίω δέ μιν ἐν Καρὸς αἴσῃ, vix esse Genuinam; verùm legendum—τίω δέ μιν ἔγκαρος αἴσῃ, hoc est, quod *Anglicè* dicimus *I VALUE HIM NOT A LOUSE*. Ita certè *Plutarchus* in Sympos. Ita Antecessorum meorum in *Græcâ* Cathedrâ non minimus, *Andreas Dounæus* in MS. suis Prælectionibus ad *Lycophronem* v. 1383. fol. 69. apud *Georg. Sawbridge*. Φθειρῶν) *Phthirorum*, i. e. *Carum*. qui *Cares* erant Populus in *Asiâ*: Et Cares festivè à *Lycophrone* vocantur Φθεῖρες; quià erant Homines maximè contemptibiles: φθεὶρ enim propriè est *Pediculus*, idem est ἔγκαρ, ita dictus, quia est ἐν τῷ κάρᾳ i. e. in Capite, atque hinc *Homerus*, τίω δέ μιν ἔγκαρος αἴσῃ. Vid. *Duport*. Gnomolog. *Homeric*. p. 52. *Theocritus* tamen priorem syllabam etiam in Καρῶν corripit, *Idyll*. XVII. v. 89. Σημαίνει Λυκίοις τε φιλοπτολέμοις τε Κάρεσσι. *Ibid*. Ῥόδον τε) *Rhodum* insulam pulchris Fœminis excelluisse

Τί φὴς; Ἀεὶ κ' ἔρωτες;
Οὔπω Σύρους ἔλεξα,
Οὔπω πόθους Κανώϐου,
Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσιν

Ἔρως

vel illud *Meleagri* probat, ——— τὰν γλυκύπαιδα Ῥόδον, quòd plenius laudo ad v. 307.

516. Τί φής, Ἀεὶ κ' ἔρωτες] Cùm Olim ἀεὶ κηρωθεὶς legeretur, *Faber* cum filiâ legunt——τόσους ἔρωθεν, non benè servatis priorum literarum Vestigiis. *Baxter*, ἀεὶ κηρῷ θείς. Nescius, Antepenultimam omninò corripi debere. Magnus *Scaliger*, Τί φῄς; Ἀεί γ' ἔρωτες; Et Nos, diù antè visum *Scaligerum*, in Codice nostro emendaveramus, Τί φῄς; ἀεί κ' ἔρωτες; propiùs certè ad Literarum vestigia accedentes; ut sit sensus, *Quid ais? Semperné Amores?* Hoc est, *Amica? Nunquamne finem hisce recensendis impones?* Cui *Anacreon*, *Finem, bone Vir, imponam? Nondum tibi dixi* &c. *Henric. Stephan.* tam felix alias in Conjecturis, nihil hic vidit, præter quod Καρωθεὶς, per quantitatem stare potuit, & *Hesych.* Καρωθεὶς) τὴν κεφαλὴν εὐκαθεὶς, μεθυσθεὶς, ἢ βιασθείς. Vid. ad v. 573.

517. Οὔπω Σύρους ἔλεξα] Φιλέορτοι οἱ Σύροι, inquit, *Herodianus*. Addo ego, καὶ φιλέρωτες· καὶ τὴν Ἀφροδίτην σέβονται, ἣν Ἀταργάτιν καὶ Δερκέτιν καλοῦσιν. *Hesychius* notat. Συρίαν λέγουσι γῆν τὴν ἀπὸ Φοινίκης μέχρι Βαβυλωνίας. Vid. *Gerard. Croesii* Ὁμηρ. Ἑβραϊ. 1 Tom. p. 452.

518. Οὔπω πόθους Κανώϐου] Πόθους hic pro ἔρωτας, ut v. 533. De *Canopici* Populi mollitudine & lasciviâ *Strabo* l. 17. fol. 801. Ἀντὶ πάντων δ' ἐστὶν ὁ τῶν πανηγυριζόντων ὄχλος, τῶν ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείας κατιόντων τῇ διώρυγι. πᾶσα γὰρ ἡμέρα καὶ πᾶσα νὺξ πληθύει τῶν ἐν

τοῖς,

Quid ais? Semperne amores?
Nondum Syros dixi,
Nondum amores Canopi,
Non, omnia in se habentis,
Cretæ, ubi per *Centum* urbes
Amor

τοῖς πλοιαρίοις καταυλουμένων καὶ κατορχουμένων ἀνέδην, μετὰ τῆς ἐσχάτης ἀκολασίας καὶ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Idem notat, *Juvenal.* Satyr. VI. v. 84. Et Satyr. I. v. 26. Ita *Statius*, Sylvar. l. 3. §. 2. *Curve Therapnæi lasciviat ora Canopi?*

519. Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης Κρήτης] *Fabri* filia non hæc intelligit, *Cretæque, quæ omnia complectitur.* Et Amicus *Vassæus* in Margine sui Codicis, *Quid sibi vult Poeta*, rogat. Respondeo, Ubertatem Regionis notat, omniumque rerum Copiam inibi abundare demonstrat; undè *Homero* audit Odyss. τ'. v. 172. Καλὴ καὶ πίειρα, περίρρυτος. ἐν δ' ἄνθρωποι Πολλοί, ἀπειρέσιοι, καὶ ἐννήκοντα πόληες. Quanquam alias eandem *Creten* ἑκατόμπολιν vocet idem, *Iliad.* β'. v. 649. Quos duos locos compilatus *Virgilius* ait, Æn. l. 3. v 106. *Centum Urbes habitant magnas, uberrima Regna.* Et ex tot tantarumque Urbium numero major etiam *Amicarum* copia speranda. *Creta* etiam *Jovis* incunabula jactat, & Maris imperium sub *Minoe* gessit, & ob convenientiam sitûs & Portuum numerum, ab *Aristotele* censetur, Maris Imperio aptissima, Polit. l. 2. c. 8 Amorum deinque omne genus coluit. Ita enim *Servius* ad illud *Virgil.* Æn. l 10. v. 325. *Dum sequeris Clytium, infelix, nova gaudia, Cydon.* "De *Cretensibus*, inquit; accipimus, quòd in amores Puerorum intemperantes fuerunt, quod postea in *Laconas* & in totam *Græciam* translatum est; adeò ut *Cicero* dicat in Libris de Republicâ, *Opprobrio fuisse Adolescentibus, si Amatores non haberent.*" Athenæus, l. 13. fol. 601. Κρῆτες γοῦν, ὡς ἔφην, καὶ

Ἔρως ἐποργιάζει.
Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν
Τοὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
Τῶν Βακτρίων τε κ' Ἰνδῶν,
Ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

Εἰς Χελιδόνα, λγ'.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν,

Ἐτησίη

οἱ ἐν Εὐβοίᾳ Χαλκιδεῖς περὶ τὰ παιδικὰ δαιμονίως ἐπτόηνται. Ἐχεμένης γοῦν ἐν τοῖς Κρητικοῖς, οὐ τὸν Δία φησὶν ἁρπάσαι τὸν Γανυμήδην, ἀλλὰ Μίνωα.

521. Ἔρως ἐποργιάζει] *Amor* rectè hìc dicitur, Orgia ſua & Myſteria celebrare, ob Templa *Veneri* & *Cupidini* inibi dicata, ob plurimas denique Amatorias Fabulas. quæ ad *Cretam* referuntur, quales illa de *Jove* & *Europa* De *Paſiphae* & *Minotauro*, de *Theſeo* & *Ariadnâ*. De quâ re *Heraclides Ponticus* περὶ πολιτειῶν, §. Κρητῶν. Et huc facit locus ſuprà laudatus ex *Athenæo*.

523. Τοὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων] *Gaditanæ* Puellæ Agilitatis Laſciviæque nomine olim in pretio fuêre. *Martial.* l. 6. Epigr. 71. *Et Gaditanis ludere docta modis.* Et *Juvenal.* Satyr. xi. v. 162. *ut Gaditana canoro Incipiat prurire Choro. Vatican.* MS. & *Scaliger* legunt hunc Verſum & Præcedentem, Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν, ſatis benè, Καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτὸς, omninò malè Huc, ſi liceret, adjicerèm, Στηλέων δέ γ' Ἡρακλειῶν.

524. Τῶν Βακτρίων τε κ' Ἰνδῶν] *Bactri*, *Bactrii*, & *Bactriani*. *Bactrorum* atque *Indorum* Divitias ſimul memorat *Virgil.* Georgic. l. 2. v. 136. Sed neque *Medorum* Sylvæ, ditiſſima terra. Nec pulcher Ganges

Amor ſua Myſteria celebrat.
Quid? An vis me tibi numerare
Eos, qui ſunt extra Gades,
Bactrióſque & Indos,
Animæ meæ amores?

33. Ad Hirundinem.

Tu quidem, Chara Hirundo,

Quo-

Ganges, atque auro turbidus *Hermus*, Laudibus *Italiæ* certent: Non *Bactra*, neque *Indi*, Totáque thuriferis *Panchaiia* pinguis arenis. *Dionyſ.* περιηγ. v. 734. — ἀφνειῶν κόμα Βάκτρων *Strabo* vocat eorum terram παμφόρον, l. 2. & *Plinius* l. 18. c. 7. Tradunt in *Bactris* Grana tantæ magnitudinis fieri, ut ſingula ſpicas noſtras æquent. Et *Q. Curtius*, *Solum pingue* vocat. Divitias autem ſequitur plerumque Luxuria & Laſcivia. *India* quoque amabiles Fœminas producit, teſte *Ovidio* l. 1. De Arte Amandi, *Andromiden Perſeus* nigris portavit ab *Indis* K' Ἰνδῶν pro καὶ Ἰνδῶν.

Et hæc pauca ad hanc Excellentem Oden declarandam ſufficiant, imo ad *Fabri* judicium elevandum; qui neque Gratias, neque reconditam in illâ multifariam Doctrinam advertebat; verùm, ut diximus, penitùs rejecit.

Ode XXXIII.

Genus Carminis idem cum *Præcedenti*. Venuſtiſſimum Poemation, quodque *Anacreontis* videtur, inquit *Faber*; cujus ipſa hæc tam jejuna conceſſio Carminis authoritatem labefactaret, niſi ipſius *Fabri* authoritas eſſet planè precaria.

526. Σὺ μὲν φίλη χελιδὼν] Cùm v. 198. Poeta ſit viſus Hirundini non admodùm benè velle, quomodò nunc φίλην vocat? Dicendum, Tunc iratum fuiſſe.

Ἐτησίη μολοῦσα,
Θέρει πλέκεις καλιὴν,
Χειμῶνι δ' εἶς ἄφαντος,
Ἢ Νεῖλον, ἢ 'πὶ Μέμφιν·
Ἔρως δ' ἀεὶ πλέκει μου
Ἐν καρδίῃ καλιήν.

Πόθος

isse, quòd istius Aviculæ importuno Strepitu ex Amatorio Insomnio suavissimo excitaretur: Nunc è contrà molliùs alloquitur, ut ejusdem cum suo Casûs socium; licet gradu longè inferiori. *Hirundo* enim semel in Anno nidificat & excludit Ova. *Anacreon* toto anno pullulantes Amorculos parit &c. Hunc Poetæ ingeniosissimo locum datâ operâ imitatur Nobilis Poetæ *Italus*, Comes, *Guidobaldo Bonarelli*, in Dramate Pastorali, cuî *Phyllis de Scyros* titulus, *Act*. 2. *Scen*. 2.

Nel Cor de l' Huom vedrai
Pullular gli Amoretti
A guisa di Columbi:
Ove mentre che l' uno
Ha l' Ale grandi, e vola,
Spunta a l' altro la piuma.
L' un tronfo & pettoruto
Vaton eggiando, e ruota
L' altro col petto in terra
Vien pigolando, e serpe:
Nasce l' uno da l' Ova,
Mentre l' altro si cova.

Hoc Drama suavissimum *Angliè* docuit loqui Amicus mihi suâ humanitate nupèr factus, mox fato ademptus, Ds. *Edvard Sherburne*, inter cujus MSS. latet cum aliis Poematiis meliori fato dignis.

527. Ἐτησίη μολοῦσα] Ita *Homer* Iresione v. 10. Νεῦμαι, καὶ νεῦμαι, ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών. Ἐτήσιος

autem

Quotannis *hùc* profecta,
Æstate construis nidum;
Hyemêque abis evànida,
Vel *ad* Nilum, vel ad Memphin:
Ast Amor semper struit meo
In pectore nidum:

Et

autem quùm sit *ὁ καὶ ἡ*, putârit aliquis, Corruptam hic vocem propter *μελλοῦσαι*, in *ἐπηοίη*, ut v. 198. ad *λάλη χελιδὼν*, observamus. An & hoc *Ionicum*; vel, ut alii, *Atticum*? Vid. ad v. 454. Ita certe *ἀεργζήλη Homer*. Iliad σ'. v. 219. cùm tamen *Communitèr* sit, *ὁ καὶ ἡ ἀρίζηλος*, & *Schmidius* ad *Pindarum* recte observat; quod aliquando *Fæmininorum* Terminatio per *ά*. fiat etiam în *Communibus* per *ός*, cujus rei, plures, mox dabimus instantias.

529 *Χειμῶνι δ' εἶς ἄφαντος*] Εἶς ab *εἶμι*, *Vado*; Ita *Aristot*. Histor. Animal. l. 8. c. 12. *Ἀπαίρουσι δὲ, καὶ οὐ χειμάζουσι, καὶ αἱ χελιδόνες καὶ αἱ τρυγόνες*. Nonnulli putant in Scopulis, aut in truncis arborum sopitas latere, totâ Hyeme; ut *Kercherus* in Mundo subterraneo. Ita *Ovid*. *Cùm glaciantur Aquæ, scopulis se condit Hirundo*. Alii illas aliquando sub ipsis Aquis, in fundo, latere; ut *Pecklinius* in libro *de Aeris* & *Alimenti* defectu & Vitâ sub Aquis. Vid. *Longepierre*; & *Sam. Bochart*. Ἱεροζωϊκὸν 2. vol. l. 1. c. x. fol. 65. hunc locum illustrantem.

530. Ἢ Νεῖλον, ἢ 'πὶ *Μέμφιν*] Suspectus non debet esse cuiquam hic locus; nam sic ante ad v. 154. *Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς*. Poetæ etiam *Latini* nonnunquam *Præpositionem* ordinem invertunt.

532. *Ἐν καρδίῃ καλιὴν*] Penultima τοῦ *καλιὴ* ferè semper longa, ut supra v. 528. & hic, & *Hesiod*. l. 2. v. 121. *Οὐκ αἰεὶ θέρος ἐσσεῖται· ποιεῖσθε καλιάς*. *Non Æstas semper fuerit: Componite Nidos*.

533. Πό-

Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται,
Ὁ δ' ᾠὸν ἐστὶν ἀκμήν,
Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη·
Βοὴ δὲ γίνετ' αἰεὶ
Κεχηνότων νεοττῶν.
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικροὺς
Οἱ μείζονες τρέφουσιν·
Οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς
Πάλιν κύουσιν ἄλλους.
Τί μῆχος οὖν γένηται;
Οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
Ἔρωτας ἐκβοῆσαι.

Εἰς κόρην, λδ'.

Μή με φύγῃς, ὁρῶσα

Τὴν

533. Πόθος δ' ὁ μὲν πτεροῦται] Πόθος hic pro Ἔρως ut supra v. 518. Ita Nos *Esther.* v. 359. Οἰστροφόρος δὲ Πόθος χρυσέην ὑπεβάλλετο ζώνην. Vid. Epigramma in hanc rem laudatum ad Not. v 231.

535. Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη] *Vatican.* MS. Ὁ δ' ἡμῖν λεπτὸς, miserandâ *Amanuensis* ignorantiâ.

542. Τί μῆχος οὖν γένηται] *Homer.* Iliad. β'. v. 342. ——— οὐδέ τι μῆχος Εὑρέμεναι δυνάμεσθα. Aliud est quanquam fere non ita dissimile, *Odyss.* ε'. v. 299. ——— Τί νυ μοι μήκιστα γένηται;

544. Ἔρωτας ἐκβοῆσαι] *Scaliger* ἐκποιῆσαι, parum feliciter. *Salmasius* ἐκπιῆσαι, voce nullâ; nam πιέζω, πιέσαι & πιέσαι, non πιῆσαι facit. Frustra etiam *Faber* subdubitare videtur, Hoc Verbum esse *Anacreonticum*; frustra omnes, quicunque hic ullam quærunt mutationem, vel eâ, vel aliâ causâ. Ἐκβοᾷν enim est *Exclamare*, aut etiam *Proclamare*, vel ipsi

Hero-

Et Amorculus quidem hic alis-augetur;
Hic autem Ovum adhuc eſt,
Alter jam ſemiexcluſus:
Clamorque fit ſemper
Pipientium Amorum.
Amorculos verò parvulos
Majores educant:
Hi deindè ſimul atque alti-ſunt
Rurſus pariunt alios.
Quodnam ergò remedium fiat?
Non enim valeo quidem tantos
Amores effari.

34. Ad Puellam.

Nè me fugias, videns

Canam

Herodoto, qui ſeculo *Anacreontis* proximo vixit & illius ferè-ſuppari *Thucydidi*; *βοάω*, *Thema*, Vox *Homerica*: Quare Vox ſatis Antiqua & Legitima.

ODE XXXIV.

Genus Carminis prorſus novum, licet intercisum, nec per totam *Oden* continuum. *Quatuor* enim Priores Verſus ſunt omnes ejuſdem invicem Generis, *viz. Choriambici, Dimetri, Catalecti*, ut illud *Pindari* Olympionic. 4. v. 32. *Λημνιάδων γυναικῶν*, & v. 147. Ἐξαπατῶντι μῦθοι. Quales etiam ſupra v. 291. & infrà v. 560. Ἐξ ἀγκάλης ἐλασθείς. quem Verſum fruſtra laceſſunt nonnulli. *Quintus* hujus *Odæ* verſus eſt *Trochaicus, Dimeter, Brachycatalectus*, qui & *Ithyphallicus*, ut ille *Pindari*, Olympionic. 1. v. 2. Χρυσὸς αἰθόμενον πῦρ. *Sextus*, Antiſpaſticus, Dimeter, Catalecticus; modò ſyllaba deſit. *Glyconius*, *Septimus* & *Octavus*; *Iambi*, *Dimetri Catalectici*, cujus Generis tota *Prima* Ode & Aliæ non paucæ.

545. *Μή με φύγῃς ὁρῶσα*] Dan. Heinſius legit

Τὴν πολιὰν ἔθειραν·
Μηδ', ὅτι σοι πάρεστιν
Ἄνθος ἀκμαῖον ὥρης,
Τἀμὰ φίλτρα διώξῃς.
Ὅρα κἀν στεφάνοισιν,
Ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ
Ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

Εἰς Εὐρώπην, λέ.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι·
Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδωνίην γυναῖκα.

Περᾷ

Μὴ μεῦ φ. ὀρ. *Nescius*, Aliud nunc Carminis Genus, non *Iambicum*; ut modò ostendimus.

546. Τὴν πολιὰν ἔθειραν] Cave, nè *Dorismum* hìc suspiceris; cùm Finita in δα, θα, ρα, & α purum, ità soleant efferri. Τὴν verò omninò retinendum.

548. Ἄνθος ἀκμαῖον ὥρας] γρ. ὥρης & ἥβης. Prior syllaba τοῦ ἀκμαῖον Communis, ut in τέκμαρ, *Eurip*id. Hecub. v. 1273. Vid. plures Instantias ad *Euripid.* Phœniss. v. 19.

549. Τἀμὰ φίλτρα διώξῃς] Διώκω propriè significat, *Infesto animo-persequor*, atque proindè *Abigo, Expello*, etiam *Herodoto*, in exilium mitto. Quarè *Fabro* ignoscendum, qui Figuratâ significatione deceptus, non penitiùs introspexit, atque ità temerè de *h*oc Verbi usu pronuntiavit, & legi voluit, quasi emendatiùs, διώσῃς.

550. Ὅρα κὴν στεφάνοισιν] *Ionismus* perpetuo *Anacreonti* tribuendus; nisi ubi Personam gerit, ut *Od.* x. quare hoc in loco pro κἀν, hoc est καὶ ἐν, lego

κὴν

Canam hanc Cæſariem;
Neque ideò, quòd tibi adſit
Flos integer juventæ,
Meam amicitiam rejicias.
  Vide etiam in Corollis,
Quomodò emineant candida
Roſis Lilia intexta.

35. De Europâ.

Hic Taurus, ô Puer,
Jupiter mihi videtur aliquis eſſe;
Gerit enim in Tergo
Sidoniam Fœminam;

Traji-

κἠν *Ionicé*. Ita certe & olim v. 151. κἠν pro κἂν legebatur, hoc pro κὴ ἄν.

551. Ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ Ῥόδοις κρίνα πλακέντα] *Ovid.* Quale *Roſa* fulgent inter ſua *Lilia* mixtæ. *Virgil.* Æn. l. 12. v. 68. —— vel miſta rubent ubi *Lilia* multâ Alba *Roſa*, Quemadmodum autem hìc noſter Poeta ex Corollis probat, *Canorum* ſuorum colorem minimè aſpernandum, ita *Theocritus* & Nigrum colorem, Καὶ τὸ ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ. Ὑάκινθος· Ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.

ODE XXXV.

Genus Carminis idem atque illud *Primæ* omnium Odæ: *Homer.* Σιδονίηθεν, νεωτερικοὶ, Σιδῶνος *Euſtath.* fol. 503. lin. 14.

556. Σιδωνίην γυναῖκα] *Europam* notat *Agenoris* filiam, Regis *Phœniciæ*; cujus Urbes præcipuæ erant *Sidon* & *Tyrus*. *Taurus* Gortynæ f. urbem illam ſuæ Matris nomine appellatam condidit, Europam Agenoris f. rapuit. Vid. *Nicol. Chriſtophori Radzivilii* Principis Poloni Peregrinatio fol. 19. Hujus Hiſtoriam habet *Herodotus* l. 1. c. 2. *Apollodorus* Bibliothec. l. 3. c. 1. *Ovid.* Metamorph. l. 2. Fab. 13.

 Moſchus.

Περᾷ δὲ πόντον εὐρὺν,
Τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος,
Ἐξ ἀγέλης ἐλασθεὶς,
Ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖνος.

Εἰς τὸ ἀνειμένως ζῆν, λϛʹ.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις,
Καὶ Ῥητόρων ἀνάγκας;
Τί δέ μοι λόγων τοσούτων,
Τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
Ἁπαλὸν πῶμα Λυαίου·

Μᾶλλον

Moschus Idyll. 2. Titulo *Europa*· *Nonnus* Dionysiac. l. 1. *Lucianus* de Deâ *Syriâ Sydoniorum* Nomisma scribit; *Europam* habere Tauro insidentem, quale *Gronovius* nobis exhibet *Thesaur. Græc.* Antiquitat Vol. 1. §. L. Inscriptio ΘΕΑΣ ΣΙΔΩΝΩΣ. *Pythagoras* statuar. *Rhegin.* Europam Tauro insidentem fecit, esse *Tatiano* p. 111. *Varro*, Vid. Not. Ibid. *Greek and Roman* History Illustrated by Coyns and Medals, per O. W. 1692. p. 187. Eadem *Venus* & *Astartè* putatur. Vid. quæ Nos ad *Euripid*. Bacch. v. 171. & *Stanley* in *Mosch*. p. 132.

559. Οὐκ ἂν δὲ Ταῦρος ἄλλος] Sunt tamen, qui dicunt, *Themidem* Tauro vectam Diluvii *Deucalionei* tempore, *Bucheta Epiri* urbem appulisse, ut *Harpocration* & *Suidas* in Βούχετα, & *Gronovius* loco laudato. Pro *Anacreonte* igitur dicendum, Nullam hujusmodi æquè celebrem Fabulam, atque illa *Europæ*; alteram *Themidis* Authores nullos ferè habuisse, præter *Philochorum* & *Philostephanum*, quorum uterque

Trajicitque pontum latum,
Et dividit undam ungulis.
At verò haud facile Taurus alius,
Ex armento abactus, 560
Navigârit æquor;
Nisi unus utique Ille.

36. Quòd libere sit vivendum.

Quid me Jura doces,
Et Oratorum argumenta?
Quid mihi *emolumenti* ex tot disputationibus?
Nihil omnino profuturis? 566
Potiùs doceas me Bibere
Mitem potum Lyæi:

Potiùs

uterque longè infrà *Anacreontis* ætatem; aut certè obscuros illos.

560. Ἐξ ἀγέλης ἐλαθεὶς] De hoc Versu diximus in Principio *Odæ* XXXIV. *Scaliger*, qui corruptum Metrum putabat, legebat Ἀγέληθεν ἐξελαθεὶς, vel Ἀγέλης ποτ' ἐξελαθεὶς. Verùm hoc inter *semiiambos* sæpè miscetur, ut notamus, loco prædicto, & ad v. 291. & ad v. 593.

ODE XXXVI.

Genus Carminis idem cum illo *Primæ* & *Secundæ* Odæ, exceptis mox excipiendis. Nec oblivioni tradendum, quod toties notamus, *Spondæum* & *Anapæstum* ἰσοδυναμοῦντα.

564. Καὶ Ῥητόρων ἀνάγκας] Hìc *Spondæus* pro *Iambo*, in *Primo* & *Impari* loco, quod in *Primâ* omnium *Odâ* septies invenias, & Mox *Anapæstus*, qui pes optimè huic Versui convenit, ut in Tertiâ Odâ.

568. Ἁπαλὸν πῶμα Λυαίου] Cum Olim πόμα esset, *Scaliger* ποτὸν satis quidem benè, quùm sit Vox Homerica.

Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
Μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης.
Πολιαὶ κάρην στέφουσι·
Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ,
Ψυχὴν δ' ἐμοὶ κάρωσον.
Βραχὺ μὴ-ζῶντα καλύπτεις·
Ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

Εἰς τὸ Ἔαρ, λζ'.

Ἴδε, πῶς Ἔαρος φανέντος,

Χά-

-merica & huic Generi apta: Sin ad Literarum vestigia velis propiùs accedere, πῶμα potiùs legendum, & sic Versus erit *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quem Pedem libentèr *Anacreon Iambis* suis immiscet, ut ostendimus ad v. 90. & in hâc ipsâ *Odâ* plus semel. Et. vox πῶμα *Euripidi* etiam familiaris, pro πόμα vel ποτὸν, ostendimus ad *Ion.* v. 1199. Vid. infrà ad v. 656. 660.

570. Μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης] *Scaliger* ità transponendo legit, Χρυσῆς μετ' Ἀφροδίτης, & sic sanè *Iambus Dimeter* Catalectus efficitur; sed nec aliud Genus exemplo caret, nempè *Ionicum* ἀπ' ἐλάσσονος, ut modò diximus ad v. 568. & mox dicemus ad v. 574. & 575. & plura diximus ad v. 90. & plura infrà sæpè dicemus. Scribo hìc χρυσέης *Ionicè*, ut v. 224. Ità infrà v. 1175. Χρυσῷ δὴ ἀκασμένη Ἀφροδίτη & *Virgilio Æn.* l. x. v. 16.—— *Venus aurea*.

571. Πολιαὶ κάρην στέφουσι] Cùm olim legeretur, Πολιαὶ στέφουσι κάρην, pro quo *Scaliger* legebat Πολιαὶ κάρῃ στέφουσι, *Fabri* filia στέφοντι, ut subaudiatur μοὶ, quod ad sequentem Versum refertur, ut sit Ordo, Δὸς ὕδωρ μοι κάρην στέφοντι πολιάν· ex utrísque ego legendum

Potius doceas *me* lusitare
Cum aureâ Venere.
Cani Caput coronant:——
Da mihi Aquam; infunde Vinum, ô Puer,
Animámque mihi sopias;
Brevi nec-vivum condes:
Mortuus nihil appetit.

37. De Vere.

Aspice, ut Vere apparente,

Gratiæ

legendum statuo, Πολιαὶ κόρεαν στέφουσι, cum Puncto. Prior syllaba τῦ κόρεα pro certo corripitur.

572. Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ] γρ. φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ. Vid. ad v. 1275. γρ. Διὸς ὕδωρ, malè.

573. Ψυχὴν δέ μοι κάρωσον] Rectè *Scaliger* pro τὴν ψυχήν μου legebat ψυχὴν ἐμοὶ, ego δ' interserendem duxi; quòd Δὸς ὕδωρ μοι præcesserit. Κάρωσον, primâ brevi, à κάρος sopor, Veternus, *Apollonio Rhodio, Theocrito* §. 24. v. 58. & aliis in usu.

574. Βραχὺ μὴ-ζῶντα καλύψεις] Ego βραχὺ hoc in loco accipio, ut μικρὸν D. *Johanni* c. 16. v. 16: Μικρὸν, Καὶ οὐ θεωρεῖτέ με. κ. λ. Μὴ ζῶντα pro θανόντα, capio per ὑφ-ἓν, quamquam non pauci pro μὴ, quod primitùs obtinuit, μὲ substituendum putârint, *Scaliger* etiam ζόον legit, ut Metrum *Iambicum* sic constaret, de *Ionico* enim ἀπ' ἐλάσσονος nè per somnium quidem ille cogitabat. Vid. ad v. 393. 568. 570. &c.

575. Ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ] En! Hic alius *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quem toties probamus *Anacreontem Iambis* suis immiscere.

ODE. XXXVII.

Carminis Genus *Anapæsticis* præcipuè gaudet & ferè mixtum: De singulis Versibus suo loco.

576. Ἴδε, πῶς, Ἔαρος φανέντος] Hic Versus ejusdem Generis cùm *Primâ* omnium Odâ, excepto,

Χάριτες ῥόδα βρύουσι·
Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἁπαλύνεται γαλήνη·
Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ
Ἴδε, πῶς γέρανος ὁδεύει.
Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται,
Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα.
Καρποῖσι γῆ προκύπτει·
Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει
Βρομίου στέφεται τὸ νᾶμα,

Κατὰ

quod Duos priores Pedes *Anapæstos* habeat, qui Pes facilè *Iambis* miſcetur, etiam in *Secundo* loco ut probamus ad *Euripid.* de quâ re plura dicimus ad v. 88.

577. *Χάριτες ῥόδα βρύουσιν*] Ejuſdem Generis hic Verſus cum *Tertiâ* Odâ. Βρύω autem *Activè* & *Neutralitèr* occurrit, ut D. *Jacob.* c. 3. v. 11. *Μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν.* Ubi *Activè*, ut hoc in loco. Alias, *Neutralitèr*, ut *Ἄλλων ἰατρὸς αὐτὸς ἕλκεσιν βρύεις.* De *Plantis* autem, ut hic, De *Aquis* & *Ulceribus* dicitur. Vid. ad. v. 96.

578. *Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης*] Verſus *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*. de quo ad v. 575. & v. 90.

579. *Ἁπαλύνεται γαλήνη*] De hoc verſu dicimus ad v. 577. Ita v. 797. *Ἁπαλόχροος γαλήνης.* Ita *Molles* undas dicit *Virgilius* & *Lucretius*.

580. *Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ*] Verſus & hic *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, ut v. 578.

581. *Ἴδε, πῶς γέρανος ὁδεύει*] Rectè ſe Verſus habet, & eſt ejuſdem Generis cum *Ode* Tertiâ, niſi quòd *Tribrachyn* in Secundâ ſede habeat, qui pes *Iambo* æqualis, vel etiam *Anapæstum*; cùm ultima

ταδ.

Gratiæ Roſas emittant,
Aſpice, ut fluctus Æquoris
Molliatur ſerenitate:
Aſpice, ut Anas natet,
Aſpice, ut Grus migret:
Apertéque ſplendeſcat Sol.
Nubium umbræ diſpelluntur;
Hominumque nitent labores:
Fructibus Tellus erumpit;
Fructus Olivæ germinat.
Bacchi oneratur palmes, laticem continens:
Per

Ϝ γέραι ob ſequens Aſperum produci poſſit. Vid. ad v. 576. Tres ſequentes Verſus examuſſim ſe habent, ad Normam Odæ *Tertia*.

584. Τὰ βροτῶν ἔλαμψεν ἔργα] Ἔργα, inquit, *Baxter*, propriè ſunt *Urbes*, *Templa*, & *Arces*; addo *Agri*: Nam τὰ ἔργα) γεώργια. Vid. *Euſtath.* fol. 1562. lin. 11. *Heſiod.* Ἔργα βοῶν. *Virgil.* utrumque ſimul jungit, *Hominumque Boúmque labores*.

585. Καρποῖσι γαῖα προκύπτει] *Dan. Heinſius* Καρποῖσι γῆ προκύπτει. *Henr. Stephan.* Καρποῖς γαῖα προκύπτει. Utrovis modo Verſui ſatisfiet, ut vel ſit *Iambus*, *Dimeter*, *Catalectus*. vel *Pherecratius*, qui cum *Iambis* aſſociari gaudet; ut v. 295. Nec audiendus *Faber* neque Filia; nam καρπὸς γῆς προκύπτειν & καρποῖς γῆ προκύπτειν dicitur.

586. Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει] Carmen hoc ſatis in tuto: Nam *Dactylus* in primâ ſede *Spondæum* æquar, aut *Anapæſtum*, & *Media* ſyllaba τοῦ ἐλαίας corripi poteſt, quod ſieri ſolere oſtendo, ad v. 147. Προκύπτει, elegantèr pro voce προβλώσκει, ἐκφύει, βλαστάνει. Nec mirum, quòd bis utatur eâdem voce; nam & ſupra v. 582. & 584. bis occurrit ἔλαμψε, quæ res frequens in Cantilenis.

587. Βρομίου στέφεται τὸ νᾶμα] Similis Verſus per omnia

Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα,
Καθελὼν ἤνθισε καρπός,

Εἰς ἑαυτόν, λή.

Ἐγὼ γέρων μέν εἰμι,
Νέων πλέον δὲ πίνω·
Κἂν δεήσῃ με χορεύειν,
Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν·
Νάρθηξ γὰρ οὐδέν ἐστιν.
Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
Πάρεστι γάρ, μαχέσθω.

Ἐμοὶ

omnia Versui 576. quod ut facerem τὸ addidi, & ob Emphasin. Τὸ νᾶμα, *Latex*, inclusus Palmite. A strepitu, *Bromius*, quod Vociferetur, *Iacchus*; Quòd Curis solvat Corda, *Lyæus* erit.

588. Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 578. Editio *Morelii*, Κατὰ φύλλα, καὶ κατὰ κλῶνας, *Hesych.* Κλῶνες) αἱ ἐκφύσεις τῶν δένδρων.

589. Καθελὼν ἤνθισε καρπὸς] Versus & hic *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, nam ἤνθισε omninò legendum, non ut hactenùs, ἤνθησε. Vid. ad v. 874. Τὸ ἑξῆς, ὁ καρπὸς καθελὼν κατὰ φύλλον καὶ κατὰ κλῶνα ἤνθισεν ἑαυτόν.

Ode XXXVIII.

Carminis Genus ad Oden Primam pertinet; quæ extra Regulam, de iis suo loco dicendum.

592. Κἂν δεήσῃ με χορεύειν] Συνίζησις ἐν τῷ δεήσῃ· Hic Versus *Dactylicus*, *Dimeter*, *Brachycatalectus*, dictus *Pherecratius*, de quo ad v. 77. & 295. Constans *Spondæo*, *Dactylo*, atque iterum *Spondæo*.

593. Σκῆπτρον

Per folium, per ſurculum,
Diffundens ſe-florere-facit Fructus.

38. De ſeipſo.

Ego ſenex quidem ſum:
Juvenibus plus tamen bibo:
Et ſi opus-fuerit me ſaltare,
Pro ſceptro teneo Utrem;
Ferula enim nihil valet.
Qui quidem vult pugnare,—
Id enim per me licet, pugnet.—

Mihi

593. Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν] Similis Ἔννοια apud *Euripidem* noſtrum in Notis ad *Bacch.* v. 302. Verſus *Choriambicus*, *Dimeter*, *Catalecticus*, qualis v. 291. Καὶ χάλιζας γλώσσας Vid. etiam ad v. 560. & 599.

594. Νάρθηξ γὰρ οὐδέν ἐστιν] Ita lego pro ὁ νάρθηξ δ' οὐδέν ἐστιν, ut Verſus ſibi conſtet, quod miror Nemini priùs viſum; cùm illius par, Παρέστω καὶ μαχέσθω, eſſet omnibus ſuſpectus; in utroque enim *Spondæus* in ſecundo loco, quod minimè ferendum.

595. Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι] Diſtichon, quod hìc incipit, *Anacreontis* agnoſcitur ab *Ariſtophan.* Scholiaſt. fol. 18. *Hephæſtion* etiam laudat, ut mox probamus.

596. Πάρεστι γάρ, μαχέσθω] Cum olim παρέστω καὶ ſcriberetur, nos ex *Ariſtophanis* Scholiaſtâ, ut modò diximus, item ex *Hephæſtione* p. 16. & *Plotio* de Metris; inter *Latinos* Grammaticos p. 1642. qui omnes legunt πάρεστι γὰρ, hunc Verſum emendamus. Vid. ad v. 594. & 595. Item *Henric. Stephan.* & *Fabrum* in locum; nec non *Longepierre* &c. Nec *Anacreon* invitat Rixoſos, cujuſmodi homines abominatur

Ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
Μελιχρὸν * οἶνον, ἡδὺν, *Vid ad v. 1123.
Ἐγκεράσας φόρησον.
Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι·
Σειληνὸν ἐν μέσοις δὲ
Μιμούμενος χορεύσω.

Εἰς ἑαυτόν, λθ'

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Τότε μὲν ἦτορ ἰανθὲν
Μούσας ἄρχεται λιγαίνειν.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Ἀποῤῥίπτεται μέριμνα,

Πολυ-

ominatur v. 1346. & aliàs; at dicit, *Licere quidem per se, ut Insani pugnent, seipsum quietum intereà & hilarem potaturum.*

599. Ἐγκεράσας φόρησον] Versus *Choriambicus*, ut suprà v. 593. Poeta Modestiæ nunquam oblitus hìc temperandum Vinum suum fatetur.

601. Σειληνὸν ἐν μέσοις δὲ] Cùm olim Σειληνὸν ἐν μέσοισι scriberetur, *Henric. Stephan.* dixit, *Deesse videtur Particula δὲ, sed Lex Versûs fortasse eam exclusit.* Est quidem necessitas, ut hìc adsit δὲ particula; nec tamen Lex Versûs excludit, si pro μέσοισι, legamus μέσοις δὲ; tum enim omnia rectè se habebunt. De *Silenis*, Vid. *Ælian.* Var. Hist. l. 3. c. 40. *Gerard. Joh. Voss.* Idolat. l. 1. c. 21.

ODE XXXIX.

De Carminis Genere consulatur *Tertia* Ode: siqui autem hìc Versus extrà Normam positi videantur,

Mihi Poculum, ô Puer,
Melleum, Vinum dulce
Immiſcens, afferto.
Ego ſenex quidem ſum;
Silenum verò in medio
Imitans ſaltabo.

39. De ſeipſo.

Quandò ego bibo Vinum,
Tunc mihi cor recreatum
Muſas orditur celebrare.
Quandò ego bibo Vinum,
Projicitur Cura,

Solli-

antur, & horum quoque rationem ſuo loco mox dabimus.

604. *Τότε μεν ἦτορ ἰανθεν*] Verſus *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, ut ad v. 90. 570. 588. &c.

605. *Μούσας ἄρχεται λιγαίνειν*] Verſus *Trochaicus*, Dimeter, Acatalectus, cum *Spondæo* & Tribus *Trochæis*, ut infra v. 661. Malè olim tranſpoſita Vocabula, *Λιγαίνειν ἄρχεται μούσας*, ad quod *Henr. Stephanus* jejunè, *Dimeter eſt Acatalectus*, ſive *Acatalecticus* (nec Pedum genus nominat) *cujuſmodi, inquit alios reperies alibi*. Cur non oſtendit ubi? Dico ego ſi maximè quæras, nuſquam aliàs reperies *Iambum* in primo & Tertio, *Spondæumque* in *Secundo* & *Quarto* loco, quarè nec hìc patior. De *Iambis* loquor. De voce *λιγαίνειν* vid. infra ad. v. 961.

607. *Ἀποῤῥίπτει μερίμνας*] Cùm olim *ἀποῤῥίπτουσι μερίμναι* legeretur, obſtupui, certus, in hoc Genere, *Spondæum* in Pari loco admitti uon poſſe: Lego itaque ìn ſingulari Numero; quòd verò *βουλαὶ* ſequatur, facilis indè erat Corruptio, ut Verbum

 Plura-

Πολυφροντίδες τε βουλαὶ
Ἐς ἁλικτύπους ἀήτας·
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Φιλοπαίγμων τότε Βάκχος
Πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις
Δονέει μέθῃ γανάσας.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Στεφάνους ἄνθεσι πλέξας,
Ἐπιθεὶς δὲ τῷ καρήνῳ,
Μέλπω βιότου γαλήνην.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Μύρῳ εὐώδει τέγξας

Δέμας

Pluralitèr efferretur, atque proindè μέριμναι etiam. Poteſt quoque legi Ἀπορρίπτοντο μέριμναι, ſublato nempè *Ionicè* Augmento, & ſic fiet *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut ſuprà v. 604.

609. Ἐς ἁλικτύπους ἀήτας] Ex *Homerico* Fonte, *Odyſſ.* θ'. v. 409.——ὑπὲρ τὸ φέρειν ἀναρπάξασαι ἄελλαι. Ita *Horat.* l. 1. Od. XXVI. *Triſtitiam & metus* Tradam protervis in mare *Creticum* Portare Ventis. *Virgil.* Æn. 1. v. 319. *dederatque comam diffundere ventis.* Ità mox v. 658. Τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθὲν Ἀνεμοστρόφῳ θυέλλῃ. Vid. in *Lexico* meo *Latino Græco*, Poetico, v. *Ventis trado.*

611. Φιλοπαίγμων τότε Βάκχος] Ita pro λυσιπαίγμων, quod priùs obtinuerat, cum *Fabro*, reſtituo; non modò ob rationes ab eodem *Fabro* adductas, verùm *Metro* etiam ipſo exigente. Eſt enim & hic Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, qualis v. 604. Prior autem ſyllaba in λυσιπαίγμων (ſiqua talis Vox detur) longa eſt, ut ex Analogiâ conſtat, Penultima enim Futuri λύσω ſemper longa & proindè ab eo Derivata,

Sollicitáque consilia,
In mare-pulsantes Ventos.
Quandò ego bibo Vinum,
Jocosus tunc Bacchus
Florulentas me inter halationes
Versat, ebrietate hilarem-reddens.
Quandò ego bibo Vinum,
Serta floribus texens.
Imponénsque Capiti,
Laudo Vitæ serenitatem.
Quando ego bibo Vinum,
Unguento suaveolenti tingens

Corpus

vata, ut ex λυσίφρων, λυσίπονος, λυσιμελὴς, λυσιμέριμνος; videre est. Et aliàs hoc Epitheton Baccho tribuit *Anacreon* v. 674. & v. 766. Prætereà hâc voce *Hesiodus* utitur, Κουρῆτές τε θεοὶ, φιλοπαίγμονες ὀρχηστῆρες. *Baxtero* Mens alià, at *Metri* nescia.

612. Πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις] γρ. ὥραις, ut mox v. 843. Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις Πολυανθέων Ἐρώτων. Hinc corrigo & emendo *Homeri* Hymn. XXIX. v. 14. Παρθενικαί τε χοροῖς περισανθέσιν — lego. περιανθέσιν, aut πολυανθέσιν, ut hîc.

615. Στεφάνους ἄνθεσι πλέξας] *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, ut suprà v. 611.

617. Μέλπω βιότου γαλήνην] Olim Βιότου μέλπω γαλήνην. Cùm verò *Spondæus* rarissimè in loco *Pari* inveniatur, Muto ordinem Vocum, ut fit *Iambus*, *Dimeter*, *Catalectus*, cum *Anapæsto* tamen in *secundo* loco, quod fieri ostendo sæpius, ad v. 88. & v. 359. Licet nec *Spondæum* omninò excludendum è *secundo loco*, agnoscam, infrà ad v. 948. Aliàs legerem, Versu *Ionico ἀπ' ἐλάσσονος*, Βιότου μέλψω γαλήνην.

619. Μύρῳ εὐώδεϊ τέγξας] *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος*, ut v. *615*.

Δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην
Καθέχων, Κύπριν ἀείδω.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Ὑποκύρτοισι κυπέλλοις,
Τὸν ἐμὸν νόον γ' ἁπλώσας
Θιάσῳ γέγηθα κύρων.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος·
Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.
Τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

Εἰς Ἔρωτα, μ'.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν

Οὐκ

620. Ἀγκάλαις δὲ κούρην κατέχων] Ita mox v. 1070. Ἀπαλὴν παῖδα καθέχειν, nî κατέχειν ibi legendum potiùs videatur, ut sit *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, purus.

621. Κατέχων Κύπριν ἀείδω] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος. ut suprà v. 619.

623. Ὑποκύρτοισι κυπέλλοις] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 621. Deleo autem δὲ sensu postulante.

624. Τὸν ἐμὸν νόον γ' ἁπλώσας] Carminis statuminandi causa τὸ γ' intersero.

625. Θιάσῳ γέγηθα κύρων] Olim θιάσῳ τέρπομαι &c. Cui par nihil in toto *Anacreonte*; Quare γέγηθα Restituo, & τέρπομαι, quod ex *Scholio* in *Textum* irrepserat, relego. Quid sit θίασος, ostendo ad *Euripid*. Phœniss. v. 802. & *Longepierre* in hunc locum.

627. Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος] *Baxter* dicit, Μόνῳ esse Vocem nihili, & se facili negotio μόνον repo-

nere

Corpus, ulnisque puellam
Detinens, Venerem colo.
Quandò ego bibo Vinum,
Gibbosis poculis,
Meum utique animum explicans
Sodalitio delector Juvenum,
Quandò ego bibo Vinum,
Hoc mihi soli Lucrum:
Hoc ego acceptum absportabo:
Mors enim *commune est mihi* cum omnibus.

40. De Cupidine.

Cupido aliquandò inter Rosas
Dormientem Apiculam

Non

nere. Ego quidem μόνον agnosco Lectionem minime aspernandam; at in hoc loco μόνῳ longè potiorem: *Emphaticum* enim videtur; nam dicit Poeta. *Alia, quæ habuerit, sive possiderit, unà cum aliis consumo, vel aliis certè relinquo; quæ autem Bibo, ea ipsa mihi & soli in commodum cedunt,* ea *mihi* sunt *Lucrûm.* Cujus sensus, quæ sequuntur, sunt ἐξηγητικὰ, Τὸ δ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω. Vid. Eccles. c. VIII. v. 15. Huc refer *Sardanapali* Epitaphium apud *Athenæum,* fol. 529.

629. Τὸ Θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων] *Baxter* rectè sibi videtur hìc Legere μετὰ πάντα. Verùm Veterem Lectionem Ratio ipsa probat; ut sit sensus, *Hoc mihi & soli* proprium, emolumentum capere ex hilari Vitâ, *Mors omnibus Communis.* Versus & hic *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος; ut v. 623.

O D E. XL.

Hæc *Ode* ejusdem Generis atque omnium Prima. *Henricus Stephanus*, aliique jamdudum monuerunt, hanc *Anacreontis* Oden *Theocritum* postea imitatum

Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη·
Τὸν δάκτυλον δὲ δηχθεὶς
Τῆς χειρὸς, ὠλόλυξε,
  Δραμὼν δὲ καὶ πετασθεὶς
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
Ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,
Ὄλωλα, κἀποθνήσκω·
Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μέλιτταν οἱ γεωργοί.
  Ἣδ' εἶπεν, Εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ τὸ τῆς μελίττης,
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

Εἰς

Idyll. 19. Cui Titulus, Ἔρως κηριοκλέπτης, ut ego restituendum arbitror. Videsis *Godfridi Whitnai*, Emblem. §. 2. p. 148. & *Dignorium* apud *Stanley*.

632. Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη] Ita *Virgil.* Georg l. 4. v. 458. *Immanem ante pedes Hydram moritura Puella, Servantem ripas, altâ non vidit in Herbâ.*

633. Τὸν δάκτυλον δὲ δηχθεὶς τῆς χειρὸς] Ità *Ionismum* & hìc restituo, ut mox apparet fieri debere, ex v. 636. Τὴν καλὴν Κυθήρην. Μέλιτταν autem *Doricum* non est, sed *Commune*, nec ultima potest *Ionicè* in η verti, cùm sit brevis; undè Δέσποιναν *Homero*: *Iones* enim α breve in η minimè vertunt, *Iones* nempè Poetæ; nam πεζογράφοι, ut *Herodotus* & *Hippocrates*, aliique τρηχείην & μοίρην &c. legunt. Μᾶτερ autem, non *Doricum* modò, sed & *Atticum* & *Euripidi* etiam extrà Choros frequentèr usurpatum; quare

Anacre-

Non vidit, ſed vulneratus eſt.
Digitum itaque morſus
Manûs *ſuæ* exclamavit *præ dolore*.
  Currenſque ſimul & volans
Ad pulchram illam Cytheren,
" Perii, mater, inquiit,
" Perii & prorſus morior:
" Serpens me percuſſit puſillus
" Alatus, quem vocitant
" Apiculam Ruricolæ.
  Illa igitur dixit, "Si aculeus
" Cruciat *tantoperè* Apiculæ,
" Quantoperè, putas, dolent illi,
" O Cupido, quos tu petis?

41. In *Anacreonti* condonamus illud, qui *Atticiſmo* libentèr utitur; cùm ipſe *Athenis* ſit diù verſatus, ab *Hipparcho* magnificè exceptus, ut oſtendimus in Vitâ. Ex hujuſmodi voculis anſam videntur arripuiſſe indoctiores *Amanuenſes*, tot *Doriſmos* huic Authori affigendi.

634. Ὠλόλυξε] Vel ex hoc uno loco conſtat, quàm temerè Critici ſtatuerint, Nemini Veterum ὀλολύζω pro θρηνῶ uſurpatum; de quâ re diximus ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 1137. & ad *Homeri* Odyſſ. γ'. v. 450. δ'. v. 767. & *Batrachom.* v. 100.

637. Μᾶτερ] Quòd non ſit *Doricum*, vid. Not. ad v. 633.

639. Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς] Plenum hoc ἀφελείας, quâ præcipuè excellebat *Anacreon*. Mr. *Longepierre* hunc locum omnium optimè explicat & illuſtrat.

643. Πονεῖ τὸ τῆς μελίττης] Ità hìc *Ioniſmum* ſuum *Anacreonti* reſtituo, ut ſuprà v. 633. & aliás. Notandum, quod & *Fabri* filia notat, πονεῖν hoc in loco *Activè* poni, ut mox v. 644. Paſſivé.

ODE

Εἰς συμπόσιον, μά.

Ἱλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον,
Τὸν ἐφευρέτην χορείης,
Τὸν ὅλας ποθεῦντα μολπὰς,
Τὸν ὁμότροπόν γ' Ἔρωτι,
Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
Δι' ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη,
Δι' ὃν ἡ Χάρις τ' ἐτέχθη,
Δι' ὃν ἀμπαύεται Λύπη,
Δι' ὃν εὐνάζετ' Ἀνίη.
Τὸ μὲν οὖν πῶμα κερασθὲν

Ἀπα-

ODE XLI.

Hæc *Ode* ejusdem Generis atque *Tertia*.

647. Ἀναμέλψομεν] Pro ἀναμέλψωμεν, nam πίωμεν præcessit; & est Ἀττικὸν σχῆμα, Ὁριστικὸν ἀντὶ Ὑποτακτικοῦ. Ita *Homer.* Odyss. ά. v. 41. Ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης. Et. v. 57 Θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται. Et v. 85. Νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν.

648. Τὸν ἐφευρέτην χορείης] Ita *Tibullus* l. 1. Eleg. 7. *Ille liquor docuit voces inflectere Cantu, Movit & ad certos nescia membra modos.* *Ionismum* in χορείης restituo, ut mox v. 651. & olim Κυθήρης.

649. Τὸν ὅλας ποθεῦντα μολπάς] Ita infra v. 1071: Κύπριν ὅλην πνέουσαν.

650. Τὸν ὁμότροπόν γ' Ἔρωτι] Scio, ultimam τοῦ ὁμότροπον, etiam antè Vocalem, in *Cæsurâ* posse produci; veruntamen ad Versum suffulciendum τὸ γ' interserendum satiùs duxi; quod ineleganter hoc fit loco. γρ. ὁμότροφον. Ut *Hom.* Hymn *Apol.* v. 199.

652. Δὶ

41. In Sympoſium.

Hilares bibamus Vinum,
Et concelebremus Bacchum,
Repertorem Choreæ,
Integras expetentem cantilenas,
Connutritum Amori *& iiſdem moribus*,
Amaſium Veneris:
Per quem Ebrietas nata eſt,
Per quem Gratia genita eſt,
Per quem ceſſat Luctus,
Per quem ſopitur Triſtitia.
Poculum quidem *huc probè* mixtum
Molles

651. Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης] *Orpheo* Ἀφροδίτη σεμνὴ Βάκχοιο πάρεδρος dicitur. Ut *Servius* in Æn. 6.

652. Δι' ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη] Μέθη omninò hìc προσωποποιεῖται, ut etiam *Nonno* Dionyſiacῶν l. xviii. & xix.

653. Δι' ὃν ἡ Χάρις τ' ἐτίχθη] *Synecdoche* Numeri pro αἱ Χάριτες. Et hìc τ' interſerendum duco, ut & v. 650. nec ſine ratione.

654. Δι' ὃν ἀμπαύετο Λύπη] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 629. Lego enim ἀμπαύετο pro ἀμπαύεται, ut mox εὐνάζετο. Quin γρ. Δι' ὃν ἀμφίς ἐστι Λύπη. Dicitur *Homero* ἀμφὶς εἰμὶ, ἀμφὶς φράζομαι, φρονέω, ἧμαι &c.

655. Δι' ὃν εὐνάζετ' Ἀνίη] Pro εὐνάζεται, ut modò ἀμπαύετο, nec Novus eſt uſus *Imperfecti* pro *Præſenti* ut mox v. 658. Πέφευγε pro φεύγει. Eſt autem & hic verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 654.

656. Τὸ μὲν οὖν πῶμα κερασθὲν] Πῶμα, lego pro Corrupto πόμα, ut ad v. 568. Et πῶμα pro *liquor*, eſt Vox *Euripidæa*, ut tum diximus, & Verſum perficit

Ἁπαλοὶ φέρυσι παῖδες,
Τὸ δ' ἄχος πέχθηγε μιχθὲν
'Ανεμοςρόφῳ θυέλλῃ.
Τὸ μὲν ὖν πῶμα λάβωμεν·
Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
Τί γάρ ἐςί σοι τὸ κέρδος
'Οδυνωμένῳ μερίμναις;
Πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Μεθύων θέλω χορεύειν,
Μεμυρισμένος ᾗ παίζειν,

Μετὰ

perficit *Ionicum ἀπ' ἐλάσσονος*. Miror hoc *Henr. Stephanum* latuisse, cui Vox corrupta πόμα, magnos injecit scrupulos. Vid. infra ad v. 660.

658. Τὸ δ' ἄχος πέφυγε] Vid. ad v. 609. & v. 655.

659. 'Ανεμοςρόφῳ θυέλλῃ] Ita *Faber* rectè monet legendum pro ἀνεμοτρόπῳ, cui assentior lubentissimé. 'Ανέμων γὰρ δῖναι, συςροφαὶ καλῦνται. Vid. *Homer.* Iliad. λ'. v. 156. Ubi ἄνεμος φέρει, *Vat. Lect.*

660. Τὸ μὲν ὖν πῶμα λάβωμεν] Ita hîç iterum pro πόμα lego, ut supra v. 656. Quod miror, Nemini antehac in mentem venisse, verum omnes ποτὸν substituisse, longius à Literarum vestigiis recedentes, quasi necesse esset, ut *Iambus, Dimeter, Catalectus* perpetuò recurreret; cùm toties iisdem interspersos probaverimus *Ionicos ἀπ' ἐλάσσονος*.

661. Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν] *Trochaicus, Dimeter, Acatalectus*, ut v. 277. & v. 278. Huc alludit illud *Macedonii* Consulis, Antholog. l. 1. c. 25. Τὴν γὰρ 'Ανακρείοντος ἐνὶ πραπίδεσσι φυλάσσω. Παρφασίην, ὅτι δεῖ φροντίδα μὴ κατέχειν. Unde Antiquitas & Authoritas hujus *Odæ* elucet & *Fabri* Incogitantia

Molles afferunt Puelli;
Mœſtitia autem fugit immixta
Ventis-agitatæ procellæ.
Poculum igitur ſumamus,
Curaſque dimittamus;
Quodnam enim eſt tibi commodum
Vexato ſollicitudinibus?
Undè novimus quod futurum eſt?
Vita mortalibus prorſus incerta.
Probè-potus Volo ſaltare,
Unguentóque perfuſus ludere

Unà cogitantia atque Temeritas, qui contrà pronuntiare auſus eſt, "*Odarium hoc miſerabile, ſi quod,* "*aliud, ſemper viſum eſt; quique illud Ab elegan*-"*tiſſimo Poetâ ſcriptum putet, Muſas profectò in* "*Conſilium non advocavit.*

662. Τί *γὰρ ἐςί σοι τὸ κέρδος*] Ita Verſus plenè ſibi conſtat, & ita legunt nonnulli Codices, *Baxtero* certè priores, qui tamen ſe ſuppleviſſe gloriatur cum Voculâ *τὸ*, quod tamen *Fabri* filia antè fecerat: Vetus quoque Lectio benè ſtabit, *Τί σοι γὰρ ἐςι κέρδος*, ut ſit, Purus *Iambus, Dimeter, Catalectus.*

663. *Ὀδυνωμένῳ μεϱίμναις*] Ita reſtituo, pro corrupto illo, *ὀδυρωμένῳ.* Vellem equidem *Henricus Stephanus* hoc vidiſſet, aut ſaltem minimè affirmâſſet. "Rectè *ὀδυρωμένῳ, nam non ὀδύρεσθαι ſolùm* "ſed *ὀδυρᾶσθαι, eſt in uſu.* Oſtendat qui poteſt, *ὀδυρᾶσθαι*, quod ſiquis maximè id fecerit, ſciant omnes, in illâ Voce *τὸ ὐ* ſemper produci; *quarè hìc non ſtabit.* Nec *ὀδύρομαι μεϱίμναις*, ſed *μεϱίμναις*, quod & vix datur, *ὀδύρομαι* enim res externas potiùs reſpicere videtur; aſt *Ὀδυνῶμαι μεϱίμναις*, elegans eſt; *Ὀδύνη* enim; *Acutus Dodor*, qui ad Mentem uſque pertingit.

664. *Πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον*] Ità *Od.* XV. v. 248. *Τὸ δ' ἄδηλον τίς οἶδε*; Vid. *Longepierre* in locum.

668. Μετὰ

[Μετὰ τῶν καλῶν ἐφήβων]
Μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν·
Μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
Ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
'Ιλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

Εἰς ἑαυτὸν, μβ'.

Ποθέω μὲν Διονύσου
Φιλοπαίγμονος χορείης·
Φιλέω δ' ὅτ' ἂν ἐφήβου
Μετὰ συμπότου λυρίζω·
Στεφανίσκους δ' ὑακίνθων
Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
Μετὰ παρθένων ἀθύρειν

Φιλέω

668. Μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν] Recte quidem *Baxter*, si locus esset plenus, pro καὶ legit τῶν, cùm καὶ per se sit prorsùs inutile. At proculdubio, ante hæc Verba Versus hic exciderat, Μετὰ τῶν καλῶν ἐφήβων, & tum καὶ omninò necesse habendum, Μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν. Vox ἐφήβου mox sequitur. v. 675.

669. Μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν, ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις] Hoc Distichon, ut reverà elegans est, etiam *Fabro* valde placuit, *Nihil*, inquit ille Morosus Criticus, *in tot Versibus* (De hâc Odâ, quam totam rejicit, loquitur) *Video*, quod *jure Amem*, *præter hosce Duos*, *præterea nullos*.

Ode XLII.

De Genere hujus *Odæ*, diximus ad *Tertiam* & *Quartam*.

672. Ποθέω

[Unà cum elegantibus Adolescentibus]
Unáque cum formosis Fœminis:
Curæ autem esto Volentibus
Quantum quantum est in Curis. 670
Hilares bibamus Vinum;
Et concelebremus Bacchum.

42. De seipso.

Desidero quidem Bacchi
Ludibundi Choreas:
Gaudeoque, quandò cum Adolescentulo
Compotatore Lyram-pulso: 676
Corollas autem Hyacinthorum
Temporibus circumaptans,
Cum Virginibus ludere

Hoc

673. Ποθέω μὲν Διονύσου] *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, de quo diximus ad v. 660. &c.

674. Φιλοπαίγμονος χορείης] De hoc Versûs Genere, videsis ad *Oden* Tertiam. *Μάλα τοὶ μάλιστα παιγμοσύνας φιλεῖ μολπάς τε Βάκχος· Κήδεα δὲ στοναχάς τε Ἀΐδας ἔλαχεν, Stesichorus* apud *Plutarch. Bernard. Martin* Var. Lect. l. 4. c. 12.

675. Φιλέω δ' εὖτ' ἂν ἐφήβου] Φιλέω *Absolutè* hoc in loco, idémque, quod ἀγαπῶ, sonat nempe *Delector, Contentus-sum.* Ità Nos *Anglicè, I LOVE, when I have Musick and Good Company.* Pro ὅταν verò εὖτ' ἂν lego, ut sit Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quales sæpe occurrunt in hâc Odâ, quod præsertim ultima τοῦ ὅταν brevis esset; Εὖτε verò & εὖτ' ἂν pro ὅταν *Ionicum* est & Poeticum.

677. Στεφανίσκους δ' ὑακίνθων] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut suprà v. 673. Restituo autem τὸ δ' sensu postulante, & Vett. Codd. ante *Baxterum*, qui primus rejecerat, nec meritò.

679. Μετὰ παρθένων ἀθύρειν] Ità suprà v. 124. *Μετὰ παρθένων ἀθύρων.*

 681. Φθό-

Φιλέω μάλιστα πάντων.
Φθόνον οὐκ οἶδ᾽ ἐμὸν ἦτορ,
Φθόνον ὃ δείδια δήκτην
Φιλολοιδόροιο γλώττης
Φθύγω βέλεμνα κοῦφα
Στυγέω μάχας παροίνους
Πολυκώμους κατ᾽ δαῖτας·
Νεοθήλοις δ᾽ ἅμα κούραις

681. *Φθόνον οὐκ οἶδ᾽ ἐμὸν ἦτορ*] *Ionicus ἀπ᾽ ἐλάσσονος*, ut modò v. 677.

682. *Φθόνον ὃ δείδια δήκτην*] *Ionicus* & hic *ἀπ᾽ ἐλάσσονος*, ut v. 681. Olim, *Φθόνον οὐκ οἶδα δαΐκτην*, Pro quo potiùs *δαΐκτην* legendum, cùm hoc sit *Activum*, pro *φθείροντα, καὶ φθορποιήσαντα, καὶ διακόπτοντα*, at illud *Passivum*, pro *δεδαϊγμένον*. At reverà Corrupta hæc Lectio. nec *δαΐκτης* satis probæ monetæ Vocula, quare reformandam censeo, *Φθόνον ὃ δείδια δήκτην*. Et *δείδια* Vox *Homerica*, *δήκτης* autem τοῦ *φθόνος* Epithetum maximè proprium, juxtà illud, *Δίκαιός ἐστιν ὁ Φθόνος· τὸν γὰρ φθονοῦντα δάκνει*. Præterea sensus Gratia *hanc Lectionem* ornat, *priorem* respuit; & Domini *Thomæ Stanleii* Versio nostram Lectionem confirmat, Sensum certè sequitur, *My free Heart no Envy bears ; Nor another's Envy fears*; cùm prior Lectio mera esset *ταυτολογία*.

683. *Φιλολοιδόροιο γλώσσης*] *Vatican*. MS. *φιλολοιδόροισι*, non bené· *Scaliger*, *φιλολοιδόρου δὲ*, non malè, siqua esset necessitas τοῦ *δὲ*, quam nullam hìc ego Video. Eleganti hâc voce utitur *Demosthenes* pro Coronâ & *Polemo φυσιογνώμων*.

684. *Φεύγω βέλεμνα κοῦφα*] *Vatican*. MS. *ἔφευγε*, *quod nihili est*. Rectè enim se aliàs habet Versus.

Hoc amo maximè omnium.
Invidiam haud novit meum Cor;
Invidiam nec curo mordacem:
Calumnias-amantis Linguæ
Fugio ſagittas leves.
Abominor prælia inter-pocula-facta
Comeſſabundis in Epulis: [ellis.
Recens-mamillas-ferentibus ſimul cum Pu-

quoad Senſum & Metrum; cùm *Spondæus* ſit *Anapæſto* ἰσόχρονος, vid. ad v. 107. & 459. Eadem *Metaphora* à *Lingua* ad *Tela*, *Pſalm.* 57. v. 4. *Pſal.* 59. v. 7. *Pſal.* 64. v. 3. Vid. *Jeremiæ* c. 9. v. 3. & v. 8.

685. Στυγέω μάχας παροίνους] Ita idem *Anacreon* Epigr. VII. v. 1346. Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων Νείκεα, καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει. κ. λ. *Vatican.* MS. συγέων malè legit.

686. Πολυκώμους κατὰ δαῖτας] *Ionicus* & hìc ἀπ' ἐλάσσονος, ut ſupra v. 682.

687. Νεοθήλοις δ' ἅμα κούραις] Verſus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut *præcedens.* Olim νεοθήλαις. quod in νεοθήλοις mutandum, cùm ſit ὁ καὶ ἡ, νεόθηλος, à θηλὴ, *Mamma*; ut φιλότιμος, à τιμή. niſi fortè *Ionum* ſit, alitèr effari, in *Fœmininis*, de quâ re ad v. 527. Νεόθηλος autem ſonat, quicquid *Faber* putet, talem Puellam, quæ recentèr Mammis aucta eſt, atque proindè de puberi Virgine elegantèr uſurpatur. Vox quidem νεοθηλὴς, De Virgine alicubi occurrit, verùm aliud ſonat, *Dionyſ.* Περιήγ. v. 843. Σὺν καὶ παρθενικαὶ νεοθηλέες, οἷά τε νεβροί. Licet alii ςίγμην faciant poſt παρθενικαὶ, & Epitheton illud ad νεβροὶ reſtringant, quod ex ipſo *Anacreonte* confirmatur, qui v. 1128. Νεοθηλέα νεβρὸν vocat *Hinnulum* nuper-natum, recens-ad-ubera admotum. Quare multò tutius eſt hìc νεοθήλοις legere, quàm νεοθήλεσσιν.

Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων,
[Φέρε, φίλταται, λέγοιμι,]
Βίον ἥσυχον φέρωμεν.

Εἰς τέττιγα, μγʹ.

Μακαρίζομέν σε, τέττιξ,
Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων,
Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς,
Βασιλεὺς ὅπως, ἀείδεις·
Σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα,

Ὁπόσα

688. Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων] *Henric. Stephanus* ait, *Post hunc Versum videtur aliquid deesse*, quare & *Asteriscos* apponeremus; nisi sensum explevissemus, *Vatican.* MS. nihil hic adfert auxilii. Expono, per intersertum illum Versum, ut *Anacreon* μετὰ κέρας χορεύων λέγει, φέρε, φίλται), βίον ἥσυχον φέρωμεν. Φέρε autem hìc *Adverbialitèr*, ut v. 49. Quomodò *Latine*, Agedum, Agitedum.

Ode XLIII.

Genus Carminis idem cum *Tertiâ* Odâ.

691. Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων] MS. *Vatican.* ὅτε. Pro δενδρέων, γρ. δενδρίων. Est enim δένδρος τὸ, δένδρον, & δένδρεον & δενδρεῖον, *Diminutivum*. *Homerus* tamen *Iliad*. γʹ. v. 151. Cicadarum sedem δένδρεα facit ——— τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵτε καθ' ὕλην Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν. Hinc illius Principis irati minæ lucem capiunt, qui breviter denunciavit, Hostibus se suis ποιήσειν τοὺς τέττιγας χαμόθεν ᾄδειν, ἀντὶ τοῦ δενδροτομήσειν αὐτοῖς τὴν χώραν, ut *Eustathius*, fol. 395. lin. 37. Recte autem de Mari Cicadâ *Homerus* & *Anacreon* loquuntur; nam ut idem *Eustathius* ibid. lin. 38. & fol. 1423. lin. 28. Φανερὸν,

ὅτι

Ad barbitum ſaltans,
[Agedum, Chariſſimæ, dixerim]
Vıtam placidam feramus.

43. Ad Cicadam.

Beatum-prædicamus te, ô Cicada,
Quòd arboribus in ſummis,
Exiguo rore potato,
Rex veluti, cantillas:
Tua etenim ſunt iſta omnia,

Quæ-

ἄῤῥενες τέττιγες ᾄδουσιν, οἱ καὶ ἀχέται παρὰ Ἡσιόδῳ. Ἥμος δὲ Σκόλυμος τ' ἀνθεῖ καὶ ἠχέτα τέττιξ ἄφωνοι δὲ τὸ τῶν θηλειῶν εἶδος, οἱ καὶ τεττιγόνιαι. Idem dicit *Plinius* l. XI. c. 26. Hinc *Xenarchus* Comicus, Εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες, Ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι; Quare temere agunt, qui *la Reyne* & *Reginam* vertunt, pro *Anacreontis* βασιλεύς.

692. Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς] Quod hìc πίνειν, *Theocrito* σιτίζεσθαι dicitur, *Idyll* 4. v. 16. —— μὴ πρᾶκας σιτίζεται, ὥσπερ ὁ τέττιξ, & *Virgil.* Eclog. V. v. 77. *Dumque Thymo paſcentur Apes, dum Rore Cicadæ.* Undè *Callimachus*, —— πρᾶκας ἔραζε πεσοῦσας Πρώϊον ἐνδυκέως τέττιγος εἶδαρ ἔδων. Aſt alii non ſecius *potum* illius tribuunt, ut noſter: Ità *Antholog.* fol. 265 Ἀχήεις τέττιξ δροσεραῖς σταγόνεσσι μεθυσθείς. Et fol. 94. Ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος. Dicendum *Rorem* illis & *Potum*, & *Cibum*.

693. Βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις] Ordo, Καθεζόμενος ἐπὶ ἄκρων δενδρέων, ὅπως βασιλεύς τις, ἀείδεις. Vel ut alii, Ἀείδεις, ὅπως βασιλεὺς, τουτέστι, πρωτεύων τις ἐν τῇ ᾠδῇ, de quâ Interpretatione plura infrà ad v. 701.

694. Σὰ γάρ ἐστι κεῖνα πάντα] *Vatican.* MS pro κεῖνα legit καινά. Ibid. Κεῖνα πάντα) καὶ κοῦ ἅπαντα.

Ὁπόσα κλέπτεις ἐν ἀγροῖς,
Χὠπόσα φέρουσιν Ὧραι.
Σὺ γὰρ εἶ Φίλος γεωργῶν,
Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων·
Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
Θέρεος γλυκὺς προφήτης.
Φιλέουσι μέν σε Μοῦσαι,
Φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτὸς,

Λιγυ-

696. *Χὠπόσα φέρουσιν ὧραι*] Pro *Χ' ὁπόσα*) lego *Χὠπόσα*, & sic *Dactylus* pro *Anapæsto* ponitur, quos Pedes passim probo *ἰσοδυνάμους*. Ita mox v. 814. *Τὸν μελανόχρωτα βότρυν*. *Τὸ Ὧραι, προσωποποιεῖται*, ut *Homero & Pindaro*. *Vatican.* tamen MS. pro *ὧραι* legit. *ὗλαι*.

697. *Σὺ γὰρ εἶ φίλος γεωργῶν*] *γρ. γεωργοῖς*. Olim *Φιλίᾳ* scriptum; verum ex *πιπωκὼς*, v. 692. & *βασιλεὺς*, v. 693. & *βλάπτων*, v. 698. abundè liquet, *Τέττιξ* hic esse *Masculinum*, præter quod diximus v. 691. de solis *Maribus* canentibus. *Faber* itaque legit quidem *φίλος*, at toti Versui non consulit, quod Nos nunc facimus, *Anapæstum*, ex lege, in priorem sedem revocantes, *Σὺ γὰρ εἶ φίλος*, pro Corrupto *Σὺ δὲ φιλίᾳ*. Et hìc *σὺ γὰρ* benè præcedit *τῷ*, *σὺ δὲ* v. 699.

698. *Ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων*] Id certè testatur Nobile illud *Epigramma*. Antholog. *Τίπτε με τὸν φιλέρημον ἀπ' αἰγείρων ποιμένες, ἄγρῃ Τέττιγα δροσερῶν ἕλκετ' ἀπ' ἀκρεμόνων, Τὴν Νυμφῶν παροδῖτιν ἀηδόνα, καύματι μεσσημβρινῷ Οὔρεσι, καὶ σκιεροῖς ξουθὰ καλεῦντα νάπαις, Ἠνίδε καὶ Κίχλην, καὶ Κόσσυφον. ἠνίδε τόσσους Ψᾶρας, ἀρουραίης ἅρπαγας εὐφορίης. Καρπῶν δηλητῆρας ἑλεῖν θέμις. Ὀλλύτ' ἐκείνους Φύλλων, καὶ χλοερῆς τίς φθόνος ἐστὶ δρόσου;*

700. Θέρεος

Quæcunque vides in agris,
Et quæcunque producunt, *Anni-Præsides Deæ*, Horæ.
Tu enim Amicus es Agricolarum,
De nihilo quicquam lædens
Tu item honoratus Mortalibus,
Æstatis dulcis Propheta.
Amant quidem te Musæ,
Amat & Phæbus ipse,

Argu-

700. Θέρεος γλυκὺς προφήτης] Vel Θέρος pro *Dimidio* Anni ponitur, cujus *Principium* fit *Ver*, & *Finis*, *Autumnus*; ut & *Hyems* pro altero Dimidio, cujus *Principium*, *Autumnus*, & *Finis*, *Ver*; de quâ re Accuratius Nos in *Prælection*. Sophocl. XXXVII. fol. 229. Vel exponendum, Licet *Vere* canat, *Æstatem* prædicit; quod ingeniosissima & Doctissima Fæmina Domina *Dacier* minimè advertebat.

701. Φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι] *Ælian*. De Animal. l. 12. c. 6 Cujus Titulus contra Eos, qui *Cicadas* comedunt, Καὶ σφᾶς λελήθασι, ταῖς Μούσαις, Διὸς θυγατράσι, ταῦτα ἀπὸ θυμοῦ δρῶντες. Quin Μουσομανεῖς audiunt, *Antholog* l. 1. & *Musis* paritèr atque *Apollini* sunt sacri *Musicæque* periti & *Hieroglyphici*, ut *Pierius* notat l. XXVI. fol. 192 Imò præferuntur ab *Antipatro* ipsis *Cygnis*, Antholog. l. 1. fol 94. Ἀρκεῖ τέττιγας μεθύσαι δρόσος· ἀλλὰ πιόντες Ἀείδειν Κύκνοις εἰσὶ γεγωνότεροι Quæ omnia conveniunt eorum Menti, qui exponunt v. 693. Βασιλεὺς ὅπως ἀείδεις, ὡς πρωτεύων τις ἐν τῇ ᾠδῇ, de quâ re ad v. 393. De *Aureâ Cicadâ*, *Atheniensium* Insigni, ut αὐτοχθόνων & γηγενῶν, diximus ad *Euripid*. Jon. v. 29. Quòd verò *Atheniensibus* gratum, etiam in *Arma*, Regiis *Græcæ* Linguæ Professoribus *Cantabrig*. datum.

Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην·
Τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει.
Σοφὲ, γηγενὴς, φίλυμνε,
Ἀπαθὴς, ἄναιμ', ἄσαρκε,
Σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

Εἰς τὸ ἑαυτοῦ ὄνειρον, μδ'.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν,
Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·

Ὁ

704. Τὸ δὲ γῆρας ἔ σε τείρει] Alludit ad *Tithonis* Hiſtoriam, qui cùm Immortalitate donatus, ſenectutis tamen incommodis gravatus eſſet, in *Cicadam* dicitur fuiſſe converſus; quæ Animalia in ſenio Veteres ponunt Tunicas & proindè juveneſcunt, ut *Lucret*. l. 4. v. 56. *Cùm Veteres ponunt tunicas æſtate Cicadæ.*

705. Σοφὲ, γηγενὲς, φίλυμνε] Σοφὸς dicitur *Cicada* ob Muſicæ peritiam, ut ad v. 701. Notavimus. Γηγενὴς, quomodo Gigantes, Cyclopes, & Titanes *Saturnus*, aliique filii *Terræ* & *Cœli*; *Cicadæ* enim in agris naſcuntur. Alluſum præterea ad *Athenienſes* αὐτόχθονας, ut notavimus *ibid*. Undè *Phalaris* Epiſt. 122. Ἐγώ μ. ὦ σοφώτατοι καὶ γηγενεῖς Ἀθηναῖοι κ. λ. Dicitur φίλυμνος, ob Cantilenam; quomodo ipſum *Apollinem* Εὔυμνον *Homerus* vocet.

706. Ἀπαθὴς, ἄναιμ' ἄσαρκε] Quòd ſanguine careant *Cicadæ*, notârunt omnes; quòd & *Carne* verâ & propriâ, concludendum: Quare *Scaligeri* Lectio hìc valdè opportuna. ἄναιμ'. ἄσαρκε *Scapula* etiam ἄσαρκε ex hoc loco profert, in illâ *Voce* Veterem itaque Lectionem ἀναιμόσαρκε rejicimus; ab αἷμα verò ἀνάιμων, *Homero*, & ἄναιμος, *Ariſtoteli*. *Vatican* MS. mirè allucinatur, legit enim ἀνιμόσαρκε, ut in præcedenti γηγενὴ φίλυμνε, nimis oſcitanté·

707. Σχε-

Argutámque *tibi* dedit vocem:
Quinimò senectus haud te fatigat,
O Docte, Indigena, Cantandi-studiose,
Perturbationibus-carens & sanguine & carne,
Propemodum es Diis *ipsis* similis.

44. De Somnio suo.

Videbar per somnium cursu-ferri,
Etiam alas gerens in humeris;
Ast

707. Σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος] Ex *Præmissis* rectè licet per jocum, conclu lit; nam *Homerus*, Iliad. ἑ. v. 342. De Diis. Τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι κ̀ ἀθάνατοι καλέονται.

ODE XLIV.

Genus Versus hui Odæ idem atque Præcedenti. Est autem Elegans *Ænigma*, sub *somnii* prætextu quo innuit Poeta, se quidem, de industriâ, jamdiù, satis feliciter, omnes alios Amores elapsum effugisse, serò tandem ab hoc uno, tardo illo, & propemodum Anili Amore deprehensum & firmiter obligatum. Cætera omnia plana & obvia & ab ipso Poetâ exposita. Ode ab omnibus laudata & decantata. Huc refer illud ἱερογλυφικῶν l. 1. Παγὶς, ἔρωτα. ὡς θήραν, ἐμπλεκομένα τ̀ ἀνέρα σημαίνει. Ita *Lycophron*. v. 104 ——ἄρκυν ὀθνείων βρόχων, De Amore & Conjugio peregrinæ mulieris. At hic *Pondus*, non *Rete*, de Amore. Vid. *Johan. Meursium* in locum.

708. Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν] Verbum τροχάζω etiam *Euripidi* & *Xenophonti* usurpatum, qui probis & antiquis gaudebant, nova minimè cuderunt. Est & τροχάω pro quo *Poeticè* τρογάω. Ὄναρ per *elleipsin* pro κατ' ὄναρ. ut *Moschus* Idyll 4. v. 18.—— τὰ δ' ἦκ ὄναρ ἤλυθεν ἄλλῳ. *Plutarch*. in *Pericle* ἡ θεὸς ὄναρ φανεῖσα.

709. Πτέρυγας φέρων] De se loquitur Poeta, quod alatus

Ὁ δ' Ἔρως, ἔχων μόλυβδον
Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις,
Ἐδίωκε καὶ κίχανε.
Τί θέλει γ' ὄναρ τόδ' εἶναι;
Δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
Ἐν ἔρωσί με πλακέντα,
Διολισθάνειν ἐν ἄλλοις
Ἑνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

Εἰς τὰ Ἔρωτος βέλη, με.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης,
Παρὰ Λημνίαις καμίνοις,
Τὰ βέλη τὰ τοῦ Ἐρώτων
Ἐποίει λαβὼν σίδηρον.
Ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,

Μέλι

alatus ipse visus fuerit, ab Amore tamen, etiam plumbatis calceis impedito, comprehensus.

710. Ὁ δ' Ἔρως ἔχων μόλυβδον] Alatus *Cupido* velocem & celerèm Amorem notat, Plumbo gravatus tardum & inexpectatum: At cùm *Amator* Alas habeat, *Amor* etiam ponderibus prematur, nec suo tamen Aucupio excidat, ostenditur, Nullum effugium patere, nullam Machinam valere contrà *Amorem*, qui utut tardus videatur, certus tamen semper venire solet. Et hìc *Homericum* illud expletur, Odyss. Θ. v. 329. ——— κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν.

711. Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις] Quomodò elegans hæc Vocula ποδίσκος *Lexicographos* omnes effugerit, miror.

713. Τί

Ast Amor, habens plumbum
Circum pulchellos pedes,
Prosequebatur & assecutus est.
Quid *sibi* vult hoc somnium?
Existimo sanè me multis
Amoribus implicatum,
Dilapsum fuisse in cæteris,
Uno in hoc colligatum,

45. De Cupidinis sagittis.

Maritus ille Veneris aliquandò,
Ad Lemnias fornaces,
Sagittas Amorum
Fabricabat, accepto ferro:
Cuspidesque *earum* tingebat Venus,

Melle

713. *Τί θέλει γ' ὄναρ τόδ' εἶναι*] Inter θέλει & ὄναρ interserendum γ'. duxi, ob hiatum vitandum & elegantiæ causâ.

O D E XLV.

Genus Carminis, ut in Præcedenti. Hæc Ode cum proximè sequenti conjungitur in MS. *Vaticano*, non benè, quarè Nos distinctionem nihilominùs retinemus.

718. *Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης*] *Vulcanum* notat, *Veneris* Maritum, cujus Officinam Poetæ in *Lemno*, Maris *Ægæi* insulâ, statuebant. Vid. *Homeri* Odyss. Θ. v. 266. &c. *Stanlai* Not. in hunc locum.

722. *Ἐποίει*] MS. *Vatican.* ἐπόει. Verùm non Opus est, cùm Prior syllaba τοῦ ποιῶ sit per se *Communis*, ut ostendo ad v. 147. & aliâs. Vox *Humilis*, sed *Propria*, & *Homero* ipsi de eâdem re usitatâ, *Iliad.* σ'. v. 478. &c.

723. Μίλι

Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα,
Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν.
Ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς,
Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
Βέλος ἠυτέλιζ' Ἔρωτος.
  Ὁ δ' Ἔρως, Τόδ' ἐστιν, εἶπε,
Βαρύ· πειράσας νοήσεις.
Ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
Ὑπεμειδίασε Κύπρις·
Ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
Βαρὺ, φησὶν, ἆρον αὐτό.
Ὁ δ' Ἔρως, Ἔχ' αὐτὸ, φησίν.

Εἰς

723: *Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα*] Τὸ producitur ante Duplicem Consonantem. Γλυκὺ quoque *ultimam* suam producit, idque triplici Ratione, Ob *Cæsuram* nempè, ex vi *Accentus*, & antè *Liquidam*, *Fabrum*, qui nihil horum vidit, sed corruptum locum putabat, & pro τὸ γλυκὺ, substituit λαρινὸν, ipsa Filia damnat. Hoc *Veneris* τὸ γλυκὺ, Nectar *Horatius* vocat, l. 1, Od. XIII. Oscula, quæ *Venus* Quintâ parte sui *Nectaris* imbuit.

724. Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγε] *Veneris* τὸ γλυκὺ & *Cupidinis* χολὴ, Misturam illam componunt, quam vocant τὸ γλυκύπικρον Ἔρωτος. Huc refer *Longepierre* in locum. Vid. *Stanley* in *Moschi* Idyll. 1. p. 123.

725. Ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς] Subaudi ἐπανελθών.

727. Βέλος ἠυτέλιζ' Ἔρωτος] Ut leve nempe & minutum, præ suâ bellicâ Hastâ, quam vibravit, aspernabatur, telum illud Amoris. Κατ' ἦθος dicitur; omnia

Melle dulci accepto,
Et Cupido fel miscebat, 724
At Mars aliquandò è prælio *reversus*,
Validam hastam vibrans,
Jaculum vilipendebat Cupidinis.
At Cupido, Hoc *tamen* est, inquiît,
Grave admodùm; expertus senties.
Recepit itaque Jaculum Mavors: 730
Subrisit Venus.
At Mars vehementèr-ingemens,
Grave sanè inquit; tolle illud:
At Cupido, Tu tibi habe illud, ait.

46. In

omnia enim illa *Martis* Arma videntur primo Aspectu longè graviora, quàm *Cupidinis*; quæ tamen altiùs feriunt & magis inevitabilia habentur.

729. Πειρῶσας νοήσεις] Παροιμιακόν. *Experientia* docet. Πεῖρα διδάσκει. *Sed quid Tentare nocebit?* Ovid. *Experto crede* &c.

730. Ὑπεμειδίασε Κύπρις] In priori Voce necessum video, ut σ'. duplicetur ob Versum; quod Nemo antè fecit, nec minùs tamen faciendum. Vid. ad v. 44. & v. 87. & v. 134. Mens Poetæ, Neminem citrà periculum, Res Amatorias, utut leviculas, tractare posse; quandoquidem *Fortes*, *Sapientes*, *Piósque* homines Imperio suo subjecerit ille *Sagittarius*.

733. Αἶρον αὐτὸ] Ab αἴρω, ἀρῶ, ἦρα, indè ᾆρον, cum Impropriâ *Diphthongo*, undè syllaba illa producitur ideóque circumflectitur. Ἰῶτα autem Vocalibus minoribus *Subscribi* solet, majusculis *Adscribi*.

Εἰς Ἔρωτα Φιλοκερδῆ, μϛʹ.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
Χαλεπώτερον δὲ πάντων
Ἀπολυγχάνειν φιλοῦντα.
Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
Σοφίη, τρόπος, πατεῖται·
Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς
Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας.
Διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφὸς,
Διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες

Πόλε-

ODE XLVI.

Idem Carminis Genus continuatur. Titulo addidi *Epitheton* φιλοκερδῆ, Distinctionis causâ.

735. Χαλεπὸν, τὸ μὴ φιλῆσαι] Videtur huc pertinere illud, Εἰ μισεῖν πόνος ἐςὶ φιλεῖν, πόνος, ἐκ δυοῖν λοιπὸν Αἱρεῦμαι χρηστῆς ἕλκος ἔχειν ὀδύνης. *Hen. Stephan.*

736. Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι] Hìc φιλῆσαι sine *Articulo* ponitur, ut Versu præcedenti, cum *Articulo*; quod & aliis in usu est & præsertim nostro Poetæ, ut probamus ad v. 339.

737. Χαλεπώτερον δὲ πάντων] *Comparativum* pro *Superlativo*, ut & aliquandò pro *Positivo*, *Euripid.* Andromach. v. 6. Et hìc iterum Χαλεπώτερόν ἐςιν ἀποτυγχάνειν, ubi *Verbum* sine *Articulo* Substantivè ponitur.

739. Γένος οὐδὲν εἰς ἔρωτα] *Propertius*, Nil tibi Nobilitas poterit conducere Amanti, & *aliàs*, Cynthia non sequitur Fasces, non curat Honores; Semper Amatorum ponderat illa sinus. *Theogn.* v. 190. πλοῦτος ἔμιξε γένος.

740. Σοφίη

46. In Avarum Amorem.

Durum *est* non Amare,
Durúmque etiam Amare;
Durissimum verò omnium
Votis-excidere Amantem.
  Genus nihil ad Amorem;
Doctrina, Indoles, conculcatur:
Solum Argentum respiciunt.
  Pereat primus ille,
Qui Argentum dilexit!
Per hoc non ampliùs est Frater;
Per hoc non ampliùs Parentes;

Bella,

740. Σοφίη, τρόπος πατεῖται] *Ovid.* Amor. l. 3. Eleg. 13. *Ingenium quondam fuerat pretiosius Auro: At nunc Barbaria est grandis. Habere nihil.* Adeas *Longepierre* plura huc congerentem.

741. Μόνον ἄργυρον βλέπουσι] *Juvenal.* Satyr. VI. v. 139.——Veniunt à Dote sagittæ. Τὰν Ἀρετὰν καὶ τὰν Σοφίαν νικῶντι Χελῶναι. Vid. *Stobæi* §. 89. & *Cæl. Rhodrig.* l. x. c. 2.

742. Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς] Ita *Tibull.* l. 1. Eleg. 4. *Jam tu, qui Venerem docuisti Vendere primus, Quisquis es, infelix urgeat Ossa Lapis.*

744. Διὰ τοῦτον οὐκ Ἀδελφὸς] Huc refer *Timocreontis Rhodii* Scholion. Ὤφελές, ὦ τυφλὲ Πλοῦτε, Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ, Μήτ' ἐν ἠπείρῳ φανήμεναι. Ἀλλὰ Τάρταρόν τε ναίειν, Κἀχέροντα. Διὰ σὲ γὰρ Πάντ' ἐν ἀνθρώποις κακά. *Sophoclis* Antigon. v. 300. Οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον Ἄργυρος, Κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε, κ. λ. Et *Phocylid.* v. 38. Ἡ φιλοχρημοσύνη μήτηρ κακότητος ἁπάσης κ. λ. ad v. 43. inclusivè, qui tamen locus extat *Sibyllinorum* Oracul. l. 8. ad fin. Vid. Σονθομφανέαχ l. 1. v. 585.

746 Πόλεμοι

Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
Τὸ δὲ χεῖρον, Ὀλλύμεσθα
Διὰ τοῦτον οἱ φιλοῦντες.

Ὠδάριον εἰς γέροντα, μζ'.

Φιλῶ γέροντα τερπνὸν,
Φιλῶ νέον χορευτήν·
Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
Τρίχας γέρων μὲν ἐστι,
Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

Ἄλλο ᾠδάριον, μη'.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου,
Φονίης ἄνευθε χορδῆς·
Φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,

Φέρε

746. Πόλεμοι] Διὰ γὰρ τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πάντες οἱ πόλεμοι γίγνονται. *Plato*, Phædo, fol. 379. Vid. *Stanley* in locum.

ODE. XLVII.

Hæc *Ode* ejuſdem Generis cum *Primâ*.

750. Φιλῶ νέον Χορευτὴν] Ita hic ſcribo, pro χορευτὰν, ut ſuprà v. 648. pro ἐφευρέταν, ſcribebam ἐφευρέτην, vid. ad v. 22.

751. Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ] *Vatican* MS. Ἂν δ' ὁ γέρων χορεύῃ Et tum Verſus erit *Choriambus*, *Dimeter*, *Catalectus*, ut 593. 599. Vid. *Min. Poet.* p. 499.

752. Τρίχας γέρων μὲν ἐστι] *Plautus* in Milite Glorioſo, *Act.* III. *Scen.* I. *Si albis Capillis hic videtur, neutiquam Ingenio eſt ſenex.* Vid. *Bernard. Martin.* Var. Lect. l. 3. c. 6.

753. Τὰς δὲ τρίχας νεάζει] Bifariàm metiendus hic Verſus, ut ſit *Iambus*, *Dimeter*, *Catalectus* cum

Spondæo

Bella, cædes propter illud.
Quodque pejus, Perimus
Per hoc nos Amantes.

47. Odarium in ſenem.

Amo *ego* Senem lepidum,
Amo Juvenem ſaltatorem:
  Senex verò quandò ſaltet,
Capillos quidem ſenex eſt,
Mente autem juveneſcit.

48. Aliud Odarium.

Date mihi Lyram Homeri,
Sanguineâ abſque chordâ:
Affer mihi pocula Decretorum,

Affer

Spondæo in Primâ ſede, vel ſi *Dactylum* facis in primo loco, *Choriambus* erit, ut noto ad v. 751.

O D E XLVIII.

Hæc Ode ejuſdem Generis cum *Tertiâ*.

745. Δότε μοι λύρlω Ὁμήρȣ] Ipſo *Homero* teſte, Lyra poteſt Heroicam Materiam ſuſtinere; nam ità *Achilles* ad Lyram *Eetionis* Heroum Acta cantabat, *Iliad.* ί. v. 189 ——— ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.

755. Φονίης ἄνευθε χορδῆς] Non *Inſtrumentum* mutabant, ſed *Nervos*, ut ad v. 6.

756. Κύπελλα θεσμῶν] Ità dicit infrà v. 1054. Πόθων κύπελλα. In *Aſiâ* & proindè in *Ioniâ*, inter Bibendum Leges condebant, & conſultabant, ut oſtendimus ad *Eſtheram* noſtram v. 617. Ad hanc conſuetudinem alludens Nobilis Poeta, dicit ſe, Legiſlatorum inſtar, De *Poculis* & *Bibendi Legibus* videri agere, at *Sobrium* intereà manere, nec tam *Potare*, quàm *Leges-dare*, quod apertè profert. v. 759.

 758. Μεθύων

Φέρε μοι νόμους κεράσω,
Μεθύων ὅπως χορεύσω·
Ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης,
Μετὰ βαρβίτων ἀείδων,
Τὸ παροίνιον βοήσω.

Εἰς ζωγράφον, μθʹ.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
Λυρικῆς ἄκουε μούσης·
Γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον
Ἱλαράς τε καὶ γελώσας·
Φιλοπαίγμονάς τε Βάκχας

Ἐπι

758. Μεθύων ὅπως χορεύσω] Veteres non nisi Ebrii saltaverunt. Notat etiam *Theophrastus* Hominem imperitum, quòd intempestivè. hoc est, antequam *Ebrius* factus esset, saltare soleret. *Baxter*.

759. Ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης] Ita, Σοφῶς μεθύειν dicitur, per Ὀξύμωρον, Poeticâ utens Phrasi, apertè satis innuit, se παροινίους ᾠδὰς facere, σώφρονα interim ὄντα, & λυσσᾷν videri, σωφρονοῦντα. Quod de illo testatur *Athenæus* l. x. fol. 429. ut ostendimus in Authoris Vitâ. Ità *Martialis* de seipso, *Lasciva est Nobis pagina, Vita Proba*.

761. Τὸ παροίνιον βοήσω] Post hunc Versum *Vatican.* MS. repetit Distichon, quo incipit hæc Ode, Δότε μοι λύρην Ὁμήρου, Φονίης ἄνευθε χορδῆς.

ODE XLIX.

Carminis Genus idem cum *Tertiâ* Odâ.

764. Γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον] Hanc Ordinationem

Affer mihi, ut Leges miſceam;
Ut probè-potus ſaltem:
Præ ſobrio *nempè* furore,
Unà cum barbitis canens,
Temulentum quiddam clarâ-voce-effundă.

49. Ad Pictorem.

Age, Pictorum optime,
Lyricam exaudi Muſam:
Pinge Civitates imprimis
Hilaréſque & Ridentes:
Et jocabundas Bacchas.

Cum

nem Verſuum ex *Vaticano* MSto. fecimus; undè omnia nunc clara & diſtincta, quæ priùs impedita & obſcura erant, & ex *Baxteri* Emendatione longè impeditiora. Quòd πόλεις Poeta hìc γράφει, id ex *Homerico Achillis* Clypeo hauſtum, *Iliad*. σ'. v. 490. Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις κ. λ. Alluſum prætereà ad Urbem *Phæacum*, Regiam *Alcinoi*, cujus Lætitiam Lautitiámque deſcribit *Odyſſ*. ι'. v. 2. &c. Qui hoc non viderunt, pro πόλεις putarunt πόσεις ſcribendum, probabili ratione, ni contrà hæc facerent. Hunc locum ità reſtitutum & in ordinem ſuum redactum vertit Scaliger, *Age. Pinge Civitates Hilares, nec abſque Riſu; Biforemque Tibiarum Bromias ſonum ſtrepentes.*

766. Φιλοπαίγμονάς τε Βάκχας] Omnes ante *Baxterum* Βάκχαι retinebant, cujus *Audacia* infelix Nobis refrænanda, qui *Vaticanum* MS. & alios Veteres Codices ſequimur. Nec verendum, quin *Bacchæ, Satyri & Curetes*, φιλοπαίγμονες dici poſſint, ut probamus ad v. 611. quicquid ille contrá.

Ἑτεροπνόοις ἐν αὐλοῖς.
Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
Γράφε καὶ νόμους φιλεύντων.

Εἰς Διόνυσον, ν'.

Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ,
Νέον ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
Τελέων, θεὸς κατῆλθεν,

Ἁπα-

767. Ἑτεροπνόοις ἐν αὐλοῖς] Pro ἐν, γρ. σύν, Pro ἑτεροπνόοις γρ. ἀεροπνόοις, ut *Tho. Stanlaus:* verùm repugnat *Quantitas.* De Geminis Tibiis loquitur Poeta, quæ *Nonno* δίπλυχοι & διδυμέθροοι audiunt, & *Bacchabus* tribuuntur. *Latini* vocabant *Pares* Tibias, *Dextras* videlicet & *Siniſtras*, ut videre eſt in Didaſcalicis *Terentianis.*

768. Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται] γρ. δύναιτο. Verùm ex eodem Verſu, qui aliàs rectior occurrit, *viz.* v, 398. δύναιτο hujus loci, ad δύνηται illius refingendum ſtatuo.

769. Γράφε καὶ νόμους φιλεύντων] Alluſum ampliùs ad illas *Homericas* Urbes, in *Achillis* Clypeo deſignatas, ubi tanta Lætitia, Muſica, Hymenæus, & deindè Contentio juxtà Legum præſcripta, coram Judice, *Iliad.* σ'. v, 499.—ἔνθα δὲ νεῖκος Ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον, εἵνεκα ποινῆς· Ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἴστορι πεῖραρ ἑλέσθαι. Noſter autem Poeta, non hoc modo vult appingi νόμους δικαζόντων, ſed potius νόμους φιλεύντων. Alii legunt πιόντων, haud prorsùs ineptè. *Baxterus* corrupit in φιλέοντας, ut concertaret cum πόλεις, & ſic omnem facetiam tollit.

ODE L.

Genus Carminis habes in *Tertiâ* Odâ. Titulus hujus *Odæ* rectè ſe habere videtur, Εἰς Διόνυσον,

quamvis

Cum geminis Tibiis.
Quinimò, si Cera id possit admittere,
Pinge quoque Cæremonias Amantium.

50. In Bacchum.

Qui in Laboribus indefessum,
Juvenem, in Amoribus interritum,
Bonum in Potationibus saltatorem
Reddit, Deus ille jam descendit,

Lene quamvis *Scaliger* legendum suadeat, Εἰς σταφυλὴν τρέξιμον: Reverà enim est, ut *Baxter* ait, Ἐπιλήνιος Ὕμνος, quales in *Vinalibus* Veterum cantari solebant: Et hæc *Ode* sola fortè nobis superest Instantia hujuscemodi apud *Græcos*; quamvis *Horatius*, ni malè memini, *Latinorum* exemplar habeat Unum aut Alterum. De *Romanorum* verò Rusticis solennitatibus, quæ *Hilaria*, *Robegalia*, vel *Rubigalia*, *Taurosuillia*, *Floralia*, *Vinalia* audiebant, *Varro*, *Columella*, *Plinius*, *Rosinus*, *Conradus Andreas Canonherius* de Virtutibus Vini c. 7. §. 32. Optima Vindemiæ Descriptio. aliique adeundi. At certè hicce Ἐπιλήνιος Ὕμνος magnum antiquæ Religionis specimen omninò est habendum. Undè & illorum error etiam notandus, qui *Anacreontem* affirmant, Nullum in Deorum quempiam Hymnum unquam scripsisse, quod notamus ad v. 144. &c. *Ode* LII. ejusdem est Argumenti.

770. Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ] Ita, pro πότοις *Vatic.* MS. legit, & hanc Lectionem agnoscit *H. Stephanus*, *Æmyl. Portus* & Vir Clarissimus D. *Johannes Cotton* Baronettus, ὁ μακαρίτης, ut & in proximo Versu, πόθοις, cùm anteà πότοις ter repeteretur, quod semel tantùm poni debuit, idque in tertio Versu.

771. Νέον ἐν πόθοις ἀταρβῆ] Idem *Vatican.* MS. & hìc, pro πότοις legit πόθοις, cui favent prædicti Magni Viri.

773. Τελέων, θεὸς κατῆλθε] Δηλονότι, ἐν τοῖς Διονυσίοις.

Ἁπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,
Πότον ἄσονον, κομίζων·
Γόνον ἀμπέλυ τὸν οἶνον
Πεπεδημένον γ' ὀπώραις
Ἐπὶ κλημάτων φυλάσσων,
Ἵν' ὅταν τάμωσι βότρυν,
Ἄνοσοι μένωσι πάντες,
Ἄνοσο. δέμας θηλὸν,
Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,
Ἐς ἔτυς φανέντος ἄλλυ.

Εἰς

σίαις. Διονυσίων δὲ ἀγὼν δὶς ἔτυς ἐπλεῖτο λήγοντος μὲν Χειμῶνος, ἀρχομένυ δὲ Ἔαρος, ὅτε οἱ σύμμαχοι φόρυς ἔφερον. Καὶ ἐν τῷ Μεταπώρῳ, ἃ Λήναια ἐκλήθησαν, ἐν οἷς οὐ παρῆσαν οἱ ξένοι. Καὶ ἐν τούτοις ἠγωνίζοντο οἱ τε τῆς Τραγῳδίας ϗ οἱ τῆς ἀρχαίας Κωμῳδίας ποιηταί.

775. Πότον ἄσονον κομίζων] Vinum notat. & alludit ad illud *Homeri* φάρμακον, *Odſſ.* δ'. v. 221. Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. *Alcaus*, Οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Διὸς υἱὸς λαθικηδέα, δηλονότι, ἐξεῦρεν.

776. Γόνον ἀμπέλυ τὸν οἶνον] Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Alceſt. v. 757. Πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ. Ita γέννημα τῆς ἀμπέλυ. D. *Matth.* c. 26. v. 29.

777. Πεπεδημένον γ' ὀπώραις] Ego τὸ γ', quòd fortè exciderat, reſtituo, ad Verſum tubicinandum. De Veterum Vindemia Vid. D. la *Dacier*.

778. Ἐπὶ κλημάτων φυλάττων] Ità pro φυλάττειν *Baxter* legit & ante eum *Fabri* filia.

779. Ἵν'

Lene Mortalibus Amatorium,
Poculum curis-vacuum, portans;
Progeniem Vitis Vinum,
Involutum Uvis,
In palmitibus reſervans.
Ut quandò reſecent Racemum,
Integri maneant omnes,
Integri corpus ſpectabile,
Integri dulcémque animum,
Uſque ad Anni ſequentis reditum.

51. In

779. Ἵν' ὅταν τέμωσι βότρυν Ἄνοσοι κ. λ.] *Autumnali* tempore, quandò *Febres* maximè graſſantur.

781. Ἄνοσοι δέμας θεητὸν] Ita *Homer*. Iliad. χ'. v. 307. ——— φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν, & *Iliad*. ώ. v. 376. ——— οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸν, Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκήων. Undè *Ariſtoteles* τριγένειαν Ἀγαθῶν commentatus eſt; & *Anacreon* addidit, Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν, Ut *Juven*. Orandum eſt, ut ſit *Mens* ſana in *Corpore* ſano. Quibus ſimile illud *Demoſthenis*, in Epitaphio, Νόσων ἀπαθεῖς τὰ σώματα καὶ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχάς.

782. Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν] Πικρότης θυμοῦ, καὶ χολὴ, καὶ παθῶν ὑπερβολὴ παροξύνουσι τὰ σώματα καὶ νόσους ἐπιφέρουσιν. ἐξ ἐναντίας, γλυκύτης θυμοῦ, καὶ μετριότης παθῶν ἀποτελοῦσι καλὸν παράσημα ψυχῆς. ὅ ἐστι σωματικῆς ὑγιείας γεννητικόν. *Homerus* φίλον θυμὸν vocat. Vid. not. præcedent.

783. Ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου] Subaudi χρόνον. Ità *Schrevelius*, *Fabri* filia & *Baxter*.

Εἰς Δίσκον ἔχοντα Ἀφροδίτην, να΄.

Ἄρα τὶς τόρευσε πόντον,
Ἄρα τὶς μανεῖσα τέχνη
Ἀνέχευε κῦμα Δίσκῳ,

Ἐπὶ

Ode LI.

Idem Genus Carminis cum præcedenti *Odâ*. *Tanaquil* quidem *Faber* hanc Oden prorsùs rejicit. At non ego nimium illius judicio tribuere soleo; nec fortè illi, qui mox undiquaque expurgatam tersamque illam, & sibi planè restitutam viderint. At Audiamus *Fabrum*, "Nempè dixi modò, non videri "hanc *Oden Anacreontis* esse. Dico iterúmque iterúmque & ad ravim usque occinam. Primùm "miratur, Repertum esse aliquem, qui Mare in "Toreumate expresserit: istuc sanè misellí Poetastri est. &c. Hæc ille, De quibus mox videbimus. Ad hoc Argumentum refer *Johannis Lelandi* in Fortunam navigantem Epigramma, cujus hoc Initium, *Navigat æquoreo* Fortuna *in gurgite picta*, *Qualis* Apelleis *est* Venus *in Tabulis*, *Lubrica dat puppim lunatus corpora* Delphin, &c.

784. Ἄρα τὶς τόρευσε πόντον] Hanc summi Poetæ justam admirationem elevat, ut vidimus, *Faber*; quasi reverà non esset magni instar Miraculi, Totum Mare Disco suffusum fingere & *Venerem* præterea emergentem, tantâ Arte, tantâ ingenii dexteritate; ut & Immensitatem Oceani & Fluctus & Spumam, & Fremitum & Littus, *Delphinas*, & *Cupidinem* & *Himerum*, necnon *Venerem* ipsam, illiusque omnes *Gratias* coram Oculis simul haberes. An *Archimedis* Sphæra tantoperè celebrabitur à *Claudiano* & aliis, hæc autem res æquè prodigiosa *Anacreontis* laudatione indigna habebitur? *Apage*, Faber!

Hic

51. In Discum Venerem exhibentem.

Ergò aliquis cælavit Pontum;
Ergò quædam Divina Ars
Superfudit fluctum Disco,

Super

Hic enim te & Judicium tuum tua Filia damnat. Alia nos suo loco defensa dabimus, quæ vel ipsa, vel alii impetunt. Argumentum hujus Picturæ est Ἀφροδίτη ἀναδυομένη, quod *Hesiodus* describit *Theogon.* à v. 190. ad v. 202. Artifex aliquis nunc Poeticam Imaginem Pictorio penicillo expresserat, aut ità certè Poeta, magnus ille quidem Artifex, imaginatus est. Post *Anacreontis* sanè tempora, intervallo benè magno, *Apelles*, magnâ cum laude & omnium admiratione, atque plausu, Ἀφροδίτην ἀναδυομένην depinxit, de quâ re Videsis *Antholog.* l. 4. fol. 326. *Plin.* Nat. Hist. l. 35. c. 1. Quibus addo ego *Angeli Politiani* politissimum Epigramma Δωδεκάστιχον, *Græcum*, inter *Græca* illius Opera reservatum, quod meo quidem judicio cum quovis Veterum possit contendere. *Ovidius* de *Apellæo* hoc Opere, sic madidos digitis siccat *Venus* uda capillos, & modo maternis tecta videtur Aquis. *Item. Si nunquam* Venerem Cous *pinxisset* Apelles, *Mersa sub æquoreis illa lateret aquis.* Quod tamen non nisi cum *Grano* salis admittendum; nequid enim de hoc *Anacreontis* loco dicam, *Hesiodus* certè rem eandem Versibus nunquam intermorituris diù antè pinxerat, *Theogon.* v. 190. &c.

785. Ἆρα τὶς μανεῖσα τέχνη] "Quid illud, inquit hìc *Faber*, "O rem bellam & plane *Ionicam* scilicet. Rectiùs certè in hâc parte *Baxter*. Μανεῖσα) *Enthea* sive Divino Numine afflata significat, quod infrà v. 790. Νόος ἐς θεοὺς ἀερθείς. *Juvenal.* Satyr. VII. v. 66. Magnæ Mentis Opus, nec de Lodice parandâ *Attonitæ*, currus & equos, faciesque Deorum Aspicere &c.

786. Δίσκῳ] Δίσκος, λίθος στρογγύλος, ὃν χειριζόμενοι

vol

Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης
Ἄρα τὶς ὑπὲρ θάλασσαν
Ἀπαλὴν χάραξε Κύπριν,
Νόος ἐς θεοὺς ἀερθείς,
Μακάρων Φύσιος ἀρχήν.
Ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνὴν,
Χ' ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι,
Μόνα κῦμα συγκαλύπτει·
Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτῇ,

Βρύον

νοι ἐῤῥίπτουν εἰς μῆκος οἱ γυμναζόμενοι. εἰ δ' ἦν ἐκ σιδήρου, Σόλος τὸ τοιοῦτον ἐλέγετο. *Eustath*. fol. 260. l. 22.

787. Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης] *Homer*. Iliad. β. v. 159. ——— ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.

788. Ἄρα τὶς ὑπὲρ θάλασσαν] Hoc in Versu videtur *Tribrachys* pro *Anapæsto* poni in Primâ sede, quod fieri solere constat. Verùm hìc Duplici ratione τὶς produci potest, nempe ob *Accentum* & ante Asperum. Aliàs, *Tribrachys* in Primâ sede, ut v. 792. Pro ὑπὲρ θάλασσαν, Multa habent Exemplaria ὕπερθε λευκὰν, quæ Lectio, puto, per errorem, orta ex illo, v. 796. Βρύον ὡς ὕπερθε λευκόν.

790. Νόος ἐς θεοὺς ἀερθείς] γρ. νόον, ut sit, vel ἄρα τὶς νόος ἀερθεὶς, vel ἄρα τὶς νόον, ἢ κατὰ τὸ νῦν, ἀερθείς. Vid. supra ad v. 785. Ita de *Archedice*, οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην, *J. Meursii Pisistrat*. p. 129 Ita *Euripid*. Incert. v. 376. Βάσομαι δ' ἐς αἰθέρα πολὺν ἀερθεὶς Ζανὶ προσμίξων.

791. Μακάρων φύσιος ἀρχὴν] Si vera hæc Lectio, tum Φῦσις priorem producit, & Accentum mutat in *Circumflexum*, contra communem usum, qui Acuminatum corripit, quod tamen aliquandò factum probo ad *Euripidis* Incerta, v. 295. Ita *Anthol*og. fol. 110. Φῦσις ἀτιμάζει θέσμια συζυγίης. Et

sic

Super terga maris.
Ergò aliquis, super Pelagus
Tenellam expressit Venerem,
Animus ad Deos usque evectus,
Deorum Naturale Principium.
Isque eam ostendit nudam;
Quæque nefas conspici,
Sola *ea* fluctus contegit.
Et supervagata Ipsa,
Ut

sic Versus erit *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, quod Genus frequenter hisce semijambis interspergi solet, ut passim probamus, & præcipue ad v. 687. Alias legerem φύσειον, licet rara Vox φύσειος, ὁ καὶ ἡ, pro φυσικὸς, nec tamen irregularis. *Veneri* autem omnium Originem tribuit, ut *Euripid.* Hippolyt. v. 448. Πάντα δ' ἐκ ταύτης ἔφυ, de *Venere* loquens, & *Lucretius* in Principio usque ad v. 25.

792. Ὁ δέ νιν ἔδειξε γυμνὴν] *Tribrachys* hic in *Primâ* sede, pro *Anapæsto*, ut supra v. 788. & alias.

793. Χ' ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι] Licet Χ' ὅσα possit, pro Χ' ἅσσα scribi, & *Ultima* τοῦ θέμις ante *Asperum* produci, meliùs fortasse cum *H. Stephano* legas Ὅσα μὴ θέμις δ' ὁρᾶσθαι. Quoad sensum, *Antholog.* l. 4. c. 12. fol. 326. *Democriti* Epigramma de hâc ipsâ re, Στέρνα μόνον φαίνουσα, τὰ καὶ θέμις. Ita *Callimach.* Σχέτλιος. οὐκ ἐθέλων εἶδε τὰ μὴ θέμιδες. Ita *Antholog.* fol. 323. Πραξιτέλης οὐκ εἶδεν, ἃ μὴ θέμις, de *Venere*. Et alias fol. 333. Θνητοῖς κάλλος ἔδειξεν, ὅσον θέμις.

794. Μόνα κῦμα συγκαλύπτει] *Vatican.* MS. Μόνα κύμασιν καλύπτει, ut *Artifex* notetur; non ineleganter.

795. Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτὴ] Ita *Vatican.* MS. & hic Ordo. Αὐτὴ δὲ ἐπαλαλημένη κ. λ. ut rectè *Fabri* filia. *Stephani* conjecturâ, quâ legit ἐπ' αὐτῇ, mini-

Βρύον ὣς ὕπερθε λευκὸν,
Ἁπαλόχροος γαλήνης,
Δέμας εἰς πλόον φέρουσα
Ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει.
Ῥοδέων ὕπερθε μαζῶν,
Ἁπαλῆς ἔνερθε δειρῆς,
Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
Μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
Κρίνον ὣς ἴοις ἑλιχθὲν,
Διαφαίνεται γαλήνης.
Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχεῦνται,
Ἐπὶ δελφῖσιν χορευταῖς,
Δολεροὶ νέον μέτωπον,

Ἔρως

me delector, ut nec illa; nihil enim hic de Litore; in Medio Mari versatur adhuc *Venus*. Olim ἐπ' αὐτὰ *Dorismo* male adhibito.

796. Βρύον ὣς ὕπερθε λευκὸν] Vocula ὡς *similitudinis*, ante Nomen suum *Accentu* caret, post autem, *Accentu* gaudet, ut ὄρνιθες ὣς, quare & hic βρύον ὣς scribo, quod tamen nusquam ante hic factum, excepta, *Morelii, Stephanique* junctâ & singulari Editione.

797. Ἁπαλόχροος γαλήνης] Olim ἁπαλόχρόυς Malè; cùm sit ὁ καὶ ἡ ἁπαλόχροος, ἁπαλόχρους, τοῦ καὶ τῆς ἁπαλοχρόου. Vel ὁ καὶ ἡ ἁπαλόχρους. τοῦ ἁπαλόχροος, ut *Homer.* Hymn. *Vener.* v. 14. Ἡ δέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας. Quare hìc ἁπαλόχροος legendum statuo, quæ Lectio facilè potuit in ἁπαλοχρόυς perverti. *Henr. Steph.* ἁπαλοχρόου legit, ut suprà v. 579. Ἁπαλύνεται γαλήνη.

799. Ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει] Qui facilè natant ma-

nuum

Ut Fucus supernè albescens,
Super dulce-apparentem tranquillitatem,
Corpus in natationem-tradens
Fluctum ab-ante attrahit.
Roseis super Papillis,
Teneram infra Cervicem.
Ingentem fluctum nunc primùm secat.
In medio autem sulci Venus,
Sicut Lilium Violis involutum,
Translucet per tranquillum.
Super autem vehuntur Argento,
Super Delphinibus saltatoribus,
Dolosi *etiam* tenero vultu,

Amor

nuum remigio, fluctus ad se videntur levitèr attrahere.

802. *Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει*] *Homer.* Odyss. γ'. v. 175. — *πέλαγος τέμνειν* dixit. *Horat.* Myrtoum secat mare. *Veneris* natantis Descriptionem habet *Nonnus* Dionys. l. xli. fol. 696. &c.

804. *Κρίνον ὢς ἴοις ἑλιχθὲν*] Quare *ὢς Accentu* gaudeat, Videsis ad v. 796. Eadem similitudo suprà. v. 551. *Ὅπως πρέπει τὸ λευκὸν Ῥόδοις κρίνον πλακέντα,* De *Violis* vid. *Paschal* de Coronis l. 3. c. 4.

806. *Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχεῦνται*] *Tmesis* pro *ὑπεροχεῦνται Vatican.* MS. *ὀρχεῦν*), quod nec *Versus* nec *Sensus* admiserit.

807. *Ἐπὶ Δελφῖσιν χορευταῖς*] *Delphinas* rectè vocat saltatores, quod per saltum Natent & prætereà Musicâ delectentur præ cæteris Animalibus, ut notamus ad *Euripid.* Electr. v. 435. *Ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε Δελφίς.* *Delphinas* idem *Euripides* *καλλιχόρους* vocat; *Helen.* v. 1470. Et *Anacreon* mox v. 810. *χορὸν ἰχθύων κυρτόν.*

808. *Δολερὸν νόον μέτωπον*] Olim, *Δολερὸν νόον*

"Ερος, "Ιμερος γελῶντες·
Χορὸς ἰχθύων τε κυρτὸς,
'Επὶ κυμάτων κυβιστῶν,
Παφίης ἐς ὄμμα παίζει,
"Ινα νήχεται γελῶσα.

'Επιλήνιος ὕμνος, νϐ'.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν Ταλά-

μερόπων, quam Lectionem *Baxter*, ut ipse ait, *solitâ fiduciâ* ductus, ampliùs corrupit, legendo *μὴ ῥόντων*, pro *μὴ ἐρώντων*, Nescius, Antepenultimam in hoc Versu corripi debere. *Scaliger* legit, Δολερῶν κόημ' 'Ερώτων. *Heinsii* Codex, "Rectè *Stephanus* δο-"λερὸν, quod sequitur, ità Lege, *νέον μέτωπον*, quam-optimé. Νέον, ὅτι νεωστὶ γεννηθέντες ἔμφασιν δηλοῖ, 'Αρτιγενεῖς, καὶ δολεροί. *Frons* autem semper habita sedes *Pudoris* & *Impudentiæ*, *Innocentiæ* & *Doli*. Ità *Christodorus*, —— ἐπ' ἀπλοκάμῳ δὲ προσώπῳ "Ηστο Σαοφροσύνη κουροτρόφος. Vid. *Polemonis* & *Adamantii* Φυσιογνωμονικά.

809. "Ερος, "Ιμερος, γελῶντες] Rectissime, pro "Ερως, *Baxter* hìc "Ερος restituit, ut sit in *Primâ* Sede *Anapæstus* ex Lege. 'Ο "Ερος autem Vox etiam *Homero* nota, ut dicimus ad *Euripid*. Hippolyt. v. 449. Et *Hesiodo*, de hâc ipsâ *Venere* recèns-natâ loquenti, *Theogon*. v. 201. Τῇ δ' "Ερος ὡμάρτησε καὶ "Ιμερος ἕσπετο καλὸς Γεινομένῃ τὰ πρῶτα. Παῖδε γάρ μοι ἐστὸν δύω καλὼ, "Ιμερος καὶ "Ερως. *Venus* apud *Lucian*. in Dearum Judicio. *Max. Tyr*. §. 8. Οὐ παῖδα, ἀλλ' ἀκόλουθον καὶ θεράποντα. *Sappho*, Σύ τε καλὸς θεράπων "Ερως. Vid. ad v. 812. & 959. ubi *Horatius* quoque in partes trahitur.

810. Χορὸς ἰχθύων τε κυρτὸς] Elegans Periphrasis *Delphinum*, qui curvi & pandi vocantur etiam *Latinis*, quod incurvantes se in Cursu jaculi-ad-instar propellantur, undè *Nonno* audiunt *αὐτοέλικτοι*. Dor-

sum

Amor & Himerus ridentes.
Chorúſque Piſcium pandus,
Super fluctibus urinans,
Paphiæ ob oculos ludit,
Quocunque natat ridens.

52. Torcularis Hymnus.

Nigricantem Racemum

Cani-

ſum iis repandum dat *Plinius* l. IX. c. VIII. *Lunatus* Delphin *Johanni Lelando* audit; ut modo oſtendi ad hujus *Odæ* Procemium.

811. Ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν] Et hoc *Delphinorum* proprium, Laſcivire, ſaltare, ſurgere in auras, & Urinatorum more rurſus ſe prono capite demittere in altum; & hinc *Nonnus* Dionyſ. l. III. fol. 52. Σιγαλέης Δελφῖνα κυβιστητῆρα γαλήνης.

812. Παφίης ἐς ὄμμα παίζει] *Longepierre*, homo Eruditæ Lectionis, primus hanc Lectionem, ex corrupto Παφίης τε σῶμα παίζει, hauſit; quâ nulla unquam Conjectura ingenioſior, aut certior & luculentior. Rata itaque eſto, καὶ μεγάλη χάρις αὐτῷ. *Horatius* rem expreſſit his verbis, *Quam Iocus circumvolat & Cupido*. Vid. ad v. 959.

813. Ἵνα νήχει] Quandò ἵνα, pro ὅπου, *ubi*, ponitur, *Indicativo* gaudet, ut hoc in loco; aliàs *Subjunctivo*, pro quo tamen *Atticè* ſubſtituitur Indicativus, ut notamus ad v. 647.

Ode LII.

Genus Carminis idem adhuc continuatur. Et hæc *Ode* ejuſdem ferè eſt Argumenti cùm *Quinquageſimâ*, ut ad eam notamus: Quare Titulus verus videtur eſſe debere. Ἐπιλήνιος Ὕμνος. Olim. Εἰς οἶνον.

814. Τὸν μελανόχρωτα βότρυν] *Dactylus* hìc primam occupat ſedem loco *Anapæſti*, cui ἰσόχρονος, quod fieri poſſe & factum alias notamus ad v. 696.

Ταλάροις φέροντες ἄνδρες,
Μετὰ παρθένων, ἐπ᾽ ὤμων·
Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
Μόνον ἄρσενες πατῦσι
Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,
Μέγα τ̀ θεὸν κροτῦντες
Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
Ἐρατὸν πίθοις ὁρῶντες
Νέον ἐς ζέοντα Βάκχον.
Ὃν ὅταν πίῃ γεραιὸς,
Τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
Πολιὰς τρίχας τινάσσων·
Ὁ δὲ, παρθένον λοχήσας,
Ἐρατὸς νέος μεθυσθεὶς,
Ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν,

Σκιερῶν

& in ſcalâ hujus Versûs. Μελανόχρως Vox nota *Theocrito*, Idyll. 3. v. 35. Τάν με καὶ ἁ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως. Pro eâdem occurrit μελάγχρως, & μελανόχρους, & μελαγχροιὴς &c. *Homer.* Iliad. σ΄. v. 562.——Μέλανες δ᾽ ἀνὰ βότρυες ἦσαν.

815. Ταλάροις φέροντες ἄνδρες] *Henricus Stephanus* φέρουσιν legit & à multis probatur; quod minùs facerent, ſi verborum Ordinem penſiculatiùs conſideràſſent, Βότρυν ἄνδρες φέροντες μὲ, μετὰ παρθένων, βαλόντες δὲ, κ. λ. οἱ ἄρσενες μόνον, ἄνευ παρθένων, πατοῦσιν, κ. λ. Poeta reſpicit illud *Homeri* Iliad. σ΄. v. 567. Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι — Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον, κ. λ.

817. Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες] Verſus *Ionicus* ἀπ᾽ ἐλάσσονος, de quo vid. v. 791.

821. Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις] Vid. Conrad. Ritterſhuſ.

ad

Canistris ferentes Viri,
Unâ cum Virginibus, super humeris;
At in torcular jacientes
Tantummodò Mares, calcant
Uvam, exprimentes Vinum,
Magnoperè Deum plaudentes
Torculariis Hymnis,
Jucundè in Dolia tuentes
Ad novum effervescentem Bacchum:
Quem quandò biberit senex *aliquis*,
Tremulis pedibus saltat.
Canos capillos quassans:
Virginem verò insidiatus,
Amabilis Juvenis jam probe-madidus,
Tenerum corpus fusam,

Umbrosis

ad *Oppiani* Cyneget. l. 1. v. 127.——ἐπιλήνια χαῖρε, ubi hic locus.

822. Ὁρῶντες] *Heins.* Codex, ἴσως, Φορῶντες, temerè, nam sic φορεῦντες scribendum. An Ἐρατὸν πίθοις δ᾽ ὁρῶντες;

823. Νεόν ἐς ζέοντα Βάκχον] Nonnulli legunt unicâ Voce, ἐκζέοντα. Iis non ego Assentior, cum alia Lectio rectè se habeat, ut sit Ordo. Ἐρατὸν ὁρῶντες ἐς νέον Βάκχον ζέοντα (ἐν) πίθοις.

824. Ὃν ὅταν πίῃ γεραιὸς] Πίῃ hìc pro πίνῃ substituo, quoniam, licet πίω aliquandò *Primam* producat, quod notat *Eustathius* in *Homer.* πίνω tamen *Priorem* nunquam corripiat. Vid. ad v. 935.

826. Πολιὰς τρίχας τινάσσων] Ità *Euripides*, de senibus *Bacchum* colentibus, *Bacch.* v. 185. Καὶ κρᾶτα σείσαι πολιόν. Et paulo post, v. 324. Πολιὰ ξυνωρὶς, ἀλλ᾽ ὅμως χορευτέον. *Nonn.* Dionys. fol. 324. Καὶ Πίθος ὠμογέρων, πολιὴν ἀνέμοισι τινάσσων—ἐχόρευε.

828. Ἐρατὸς νέος μεθυσθεὶς] Olim ἐλυσθεὶς, quæ

Vox

Σκιερῶν ὕπερθε φύλλων,
Βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
Ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγει
Προδότιν γάμων γενέσθαι.
Ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων,
Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
Μεθύων ἄτακτα παίζει.

Εἰς

Vox *Homerica*, at huic loco minùs accomoda; licet *Archilocus* apud *Stobæum* ferè persuadeat, Ἐν τῷ δὲ ψόγου Ἀφροδίτης λόγῳ, Τοῖς γὰρ φιλότητος ἔρως ὑπὸ καρδίην ἐλυσθείς. *Versûs* tamen & *Sensûs* causâ, cum *Henrico Stephano*, μεθυσθεὶς legendum pronuntio: *Bacchus* enim *Veneris* Amicus & *Aristophanes* vocat Οἶνον Ἀφροδίτης γάλα, ut *Athena*: fol. 444. Et *Anacreon* mox dicit, v. 837. Μεθύων ἄτακτα παίζει. Huc refer *Euripidis* Cyclop. v. 168.

830. Σκιερῶν ὕπερθε φύλλων] Confer. v. 168.

831. Βεβαρημένην ἐς ὕπνον] *Phrasis* notanda, *Gravatus in somnum*, pro *Gravatus somno*. *Homer*. βεβαρηότες οἴνῳ. *Antholog*. Βεβαρημένος ὕπνῳ.

832. Ἐς ἔρωτ' ἄωρα θέλγει] Cùm olim, ὁ δ' Ἔρως ἄωρα θέλγων, omnia erant conturbata; nunc Omnia planissima, nec ullus Defectus cernitur. Ἄωρα *Adverbialitèr* ponitur, & *Metaphoricè* à Crudis & vixdum-maturis Fructibus, ad teneriorem Virginem transfertur. Ἄωρα γὰρ, τὰ παρὰ τὸν καιρὸν (an πρὸ τοῦ καιροῦ) τρυγώμενα, inquit, *Suidas*. Quod nonnulli notant ἄωρα Mulierem significare, nil nos morari debet, isti enim planè somniant. Θέλγει quidem ipse *Faber* legendum putat.

833. Προδότιν γάμων γενέσθαι] De Virgine locutus est, ut constat v. 827. Quare μελλόντων subaudiendum ad γάμων, vel hoc in loco γάμων, ut *Baxter* rectè observat, *Figuratè* pro Αἰδοῦς, Παρθενίας.

notum

Umbrosis super frondibus
Gravatam in Somnum,
Ad amorem intempestivè allicit,
Ut ipsa proditrix pudoris fiat.
Et ipse verbis suis minimè suadens,
Tum demùm invitam comprimit:
Inter juvenes enim Bacchus
Ebrius intemperanter ludit.

53. In

Notum etiam, quod observamus ad *Euripidis* Danaen v. 18. *γάμους* aliquandò simplicitèr poni *καθ' εὐφημισμὸν* pro *ἡ συνουσία*, vel *τὰ* 'Αφροδίσια. Vid. *Spanhemii* Not. ad *Callimach*. Hymn. in *Del.* v. 240. ubi benè multa in hanc rem.

834. Ὁ *δὲ μὴ λόγοισι πείθων*] Extat apud *Nonnum*, Dionys. l. XII. à fol. 225. ad fol. 228. *Vindemiæ Descriptio*, undè magna Lux huic Odæ, & ibi quoque Nympha *ἀπειθής*. Ὃς *δὲ νοοπλάγκτοιο μέθης δεδονημένος οἴστρῳ Παρθενικῆς ἀγάλμοιο σαόφρονος ἥψατο μίτρης. Αὖ ἐρόων δ' ἐπὶ Κύπριν ἀπειθέος εἵματα Νύμφης Χειρὶ ὀπισθοδόνῳ ῥοδέων ἐπεφήσατο μηρῶν*. Vid. & *Nemesian.* Eclog. 3.

835. *Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει*] Non hìc *ἄγχω Absolutè* strangulo, significat, verùm ità Fauces constringere, ut Raptores Puellis facere solent, nè exclament. Ita *Lucian*, in *Æaci* Dialogo, *Τί ἄγχεις, ὦ Πρωτεσίλαε, τὴν Ἑλένην προσπεσών*; Vel alio quovis modo *Constringere*, *Comprimere*, vel *Coercere*, ut Debitoribus facere solent importuni & violenti Creditores; ita D. *Matthæus* c. 18. v. 28. *Κρατήσας αὐτὸν ἔπνιγε*. *Πνίγω* enim vox *Synonyma τοῦ ἄγχω*. Et ita idem *Lucian*. in Lapith. *Οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς*. Figuratè demùm *Comprimere & violento congressu* quasi *suffocare*.

837. *Μεθύων ἄτακτα παίζει*] Est εὐφημισμὸς simul & *μείωσις*, pro *ὑβρίζει*. Sic ἐνταφιάζω, case-vivo.

Vid.

Εἰς ῥόδον, νγʹ.

Στεφανηφόρου μετ' ἦρος
Μέλπομαι ῥόδον θέρειον·
Σὺν, ἑταῖρ', ἄεξε μολπήν.
Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
Τόδε γὰρ βροτῶν τὸ χάρμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ', ἐν ὥραις

Πολυ-

Vid. *Perizoni* ad Ælian. V. H. l. 14. c. 48. §. 2. ἀπακτέω, ὑβρίζω.

Ode LIII.

Carminis Genus etiamnum Continuatur, idem nempè cum Odâ *Tertia*. Et hæc *Ode* ejuſdem ferè Argumenti eſt cum Odâ *Quintâ*; ut notamus ad v. 76. Nihil quidem hâc Odâ Venuſtius tota protulit Antiquitas. Quòd autem Roſa ſit *Regina* Florum, patet ex v. 970. & iis, quæ ibidem ex *Sapphone* laudo.

839. *Μέλπομαι ῥόδον θέρειον*] γρ. θερινὸν, verùm ob Verſum lego θέρειον, quæ Vox Genuina, Vetus & magis Poetica, Metróque aptior. *Dinnerus* in Epithetis τοῦ Ἔαρ, legit θερεινόν. Eſt autem hìc *Primâ* ſede *Amphimacer* pro *Anapæſto*, de quâ re ſuprà ad v. 87. 853. & 927.

840. Συνέταιρ', ἄεξε μολπὴν] Vetus Lectio, Συνεταιρεῖ αὔξει μέλπειν, pro quâ *Baxter* ſubſtituit, Συνέταιροι, αὔξοι μέλπειν, nullâ *Metri*, nédum *Sensûs* Ratione habitâ. *Scaliger* multò meliùs, Συνέταιρ', ἄεξε μέλπειν. *Henr. Stephan.* quamvis dubitantèr, Συνέταιρε δ' αὖξε μολπήν. *Daniel Heinſius* in hâc parte felicior. Συνέταιρ', ἄεξε μολπήν. Mallem legas, Σὺν, ἑταῖρ', ἄεξε μολπήν. Quæ poſtrema Lectio potior videtur, ut ſit, per *Tmeſin*, pro συνάεξε. Quanquam & *Euripidi* σύγκασις κόρα, pro ſimplici κάσις, occurrat, & ξυνεείκοσι *Homero*, Odyſſ. ξʹ. v.98 pro

ſimplici

53. In Rosam.

Unà cum coronigero Vere
Cantu-celebro Rosam æstivam:
Tu, sodalis, adjuva cantilenam.
Hæc etenim Divorum halatio,
Hæc & Mortalium oblectamentum,
Gratiisque trophæum, in temporibus
Flori-

simplici ἀκοῆ. Et hinc Dominus *Dacier* (cui cum eleganti Conjuge *Fabri* filiâ plurimum debent Literæ tam *Græcæ*, quàm *Latinæ*) conjecturam fecit, Hanc Oden *Dialogi* formâ scriptam; cui Conjecturæ suus debetur honos: quanquam *Anacreon* potuit *ipse Canere ad sodalis Citharam*, cujus Pulsus proindè ipsum Canticum suavissimum suâ jucunditate congruisque Modulis multùm adjuvaret.

841. Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα] Ita supra v. 83. Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά. Verùm altior hic Doctrina latet. Deorum Presentia creditur *Roseum quid spirare*, Undè *Virgil*. Æn. l. 1. v. 406.—*& avertens Roseâ cervice refulsit, Ambrosiaque comæ divinum vertice Odorem Spiravêre.* Certè *Cardanus*, De Subtilitate l. XIII. *Igitur solus Odor ex his, quæ sentiuntur, aut Occidere, aut Recreare, hominem potest. Nam spiritum, in quo Animæ Opus elucescat, aut Bonus Odor nutrit, aut Malus destruit. Itaque eâ de causâ Thura Diis adolentur; quòd Divina pars in nobis Odoribus gaudeat; atque etiam ob id, Optimum Omen censetur, præsentisque alicujus Divinitatis, cùm Odor Bonus absque causâ sentitur.* Et *Homerus* priùs dixerat *Veneris* Unguentum, *Rosaceum*, Iliad. ψ. v. 185. Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη Ἤματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ. Vid. infra ad v. 862. & quæ Nos ad *Euripid*. Hippolyt. v. 1391.

843. Χάρισίν τ' ἄγαλμ' ἐν ὥραις Πολυανθέων ἐρώτων] Ἕσπερε, κυανέας ἱερὸν, φίλε, νυκτὸς ἄγαλμα. *Bion*. Confer v. 84. item v. 577.

Πολυανθέων ἐρώτων·
Ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
  Τόδε καὶ μέλημα μύθοις,
Χαρίεν φυτόν τε Μουσέων·
Γλυκὺ καὶ ποιοῦντι πεῖραν
Ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς·
Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι θάλπειν
Μαλακαῖσι χερσὶ, κούφως
Προσάγοντ' Ἔρωτος ἄνθος.
  Ὡς σοφῷ τόδ' αὐτὸ τερπνὸν

Θαλί-

846. *Τόδε καὶ μέλημα μύθοις*] *Faber* hìc, cum Filiâ, pro *μύθοις* legunt *Νυμφῶν*, quæ Lectio minimè aspernanda, imò confirmari videtur ex v. 858. nisi quòd sic bis de *Nymphis* Rosas colentibus esset dictum. Quare *μύθοις* per me maneat; indè enim Poetarum Carmina notantur, ut *Sappho*, *Κατθανοῖσα δὲ κείσεαι· Οὐδέποτε μναμοσύνα σέθεν ἔσσεται, οὐδέ ποκ' ὕστερον. Οὐ γὰρ μετέχεις ῥόδων τῶν ἐκ Πιερίας.* *Rosa* itaque Poetis & Fabulis Poeticis propria; quod & proximè sequenti Versu confirmatur, v. 847. *Χαρίεν φυτόν τε Μουσέων*, de quâ re diximus ad v. 76. *Hesychius* hunc locum proculdubiò respicit. *Μέλημα*) *οὗτινος ἂν φροντίζοι, ἀγάπημα. Μέλημα μύθοις* autem dicitur, ut *Pindaro*, *Παρθένοισι, μέλημα·* *Ω φίλτατον μέλημα δώμασιν πατρὸς*, *Elect.* ad *Orestem* apud *Æschyl.* Choeph. & *Anacreonti* supra v. 843. *Χάρεσιν ἄγαλμα.* Vid. ad v. 82.

847. *Χαρίεν φυτόν τε Μουσέων*] *Rosam Musis* sacram ostendo ad v. 76. & v. 846.

848. *Γλυκὺ καί ποιοῦντι πεῖραν*] *Henric. Stephan.* legit *Γλυκὺ καὶ ποθοῦντα πεῖραι.* Verùm idem sensus, si nostram Lectionem admittas; nam in eâ *Baxtero* assentior, qui hìc pro *ποιοῦντι* & *λαβόντι*, v. 850.

legit

Floridulorum amorum;
Venereúmque ludicrum.
Hæc & argumentum Fabulis,
Gratiosáque planta Musarum:
Dulcis vel facienti periculum
In spinosis semitis;
Dulcis etiam sumenti, ut foveat
Mollibus in manibus, levitèr *naribus*
Admoventi Amoris florem.
Adeò Docto quoque *Poetæ* hæc ipsa
jucunda

Con-

legit ποιῶντι & λαβόντι. Nil enim opus erat προσάγοντ' notare, propter *Apostrophen*, poni pro προσάγοντι. Et sanè tres alii *Dativi* casus immediatè sequuntur à v. 853. nempè, & deinceps.

851. Μαλακαῖσι χερσὶ κύφως] Et hìc libentèr *Baxtero* assentior, qui κύφως pro κύφοις legendam rectè auguratur; & ut ille ait, *Rosa levitèr tractata diutiùs odorem servant*, certè fortiùs Nares feriunt.

852. Προσάγοντι] Subaudi *Naribus*.

853. Ὡς σοφῷ τόδ' αὐτὸ τερπνὸν] *Baxterus*, "Pronum, inquit, fuerat Reponere Τῷ σοφῷ pro *Monstroso*, ὡς σοφῷ, bonus tamen *Stephanus* id non "vidit: Ità ille illudens *Stephano*; qui cautior quùm esset, non putabat *Amphimacrum* in *Primâ* sede admitti posse; quod tamen aliquandò fieri ostendo ad v. 839. Aliàs ego sanè legerem, Τί; Σοφῷ τόδ' αὐτὸ τερπνόν. Verùm ob rationem prædictam, cum *Baxtero*, τῷ σοφῷ, legerem, nisi *Vatican*. MS. haberet, Ὡς σοφῷ, quæ Lectio & proba, nec coacta, cùm totidem easdemque Literas ferat, quas *Monstrosum* illud ὡσοσοφῷ, quare maneat rata. Σοφὺς autem Poetas & aliàs vocat, v. 860. Et Poetarum Negotium erat in *Dionysiacis*, ut omnibus notum, quod spectat ad v. 855. Διονυσίαις δ' ἑορταῖς. Mr. *Dacier* legit Τὸ ῥόδον. &c.

Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,
Διονυσίαις θ' ἑορταῖς.
Τί δ' ἄνευ ῥόδου γένοιτ' ἄν;
Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠὼς,
Ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
Ῥοδόχρους δὲ κ' Ἀφροδίτη
Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ·

Τόδε

855. *Διονυσίαις θ' ἑορταῖς*] In *Pythiis* ludis erant antiquitùs Certamina *Ingeniorum*, ut *Homerus* ipse testatur, *Hymn.* in *Apollin.* v. 149. *Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε, καὶ ὀρχηθμῷ, καὶ ἀοιδῇ Μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.* Et *Anacreon* mox apertè innuit ad v. 992. Hinc in *Dionysiacis* is mos apud *Athenienses*; ut mox ad v. 1290. & idem *Ingeniorum* certamen propositum ab *Artemisiâ* Reginâ, ad *Mausoli* Conjugis charissimi funus, in quo certavit inter alios *Isocrates*, *ἠγωνίσατο*, inquit *Plutarchus*, in illius Vitâ, *καὶ τὸν ἐπὶ Μαυσώλῳ τεθέντα ὑπὸ Ἀρτεμισίας ἀγῶνα· τὸ δ' Ἐγκώμιον οὐ σώζεται.* Talia erant *Ingeniorum* Certamina & olim apud Nos *Anglos*, coram Nobilissimo Ordine *Garteriaco*. Festo D. *Georgii*, quandò Mos fuit Regi & Sociis Poemata offerre; ut *Elias Ashmole*, Garter. fol. 594. *Ingeniorum* Certamina apud Veteres *Britannos*, Vid. *Selden.* in Drayton. Polyolbion. fol. 67.

856. *Τί δ' ἄνευ ῥόδου γένοιτ' ἄν*] *Vatican.* MS. *Τί δὲ δίχα τοῦ γένοιτ' ἄν;* Et sic quidem *Tribrachys* pro *Anapæsto*; quod aliquandò fieri probamus, ad v. 788. & 792. Verùm hæc mihi potiùs *Explicatio*, quàm *Lectio* vera videtur. Proximus quoque Versus incipit quasi Novam Oden in *Vaticano* MS. quod ferè Domini *Dacier* Ordinationem διαλογικὴν confirmat.

857. Ῥοδο-

Conviviisque atque Mensis,
Et præcipuè Dionysiacis solennitatibus.
Quid enim absque Rosa fiat?
Roseis-digitis quidem Aurora,
Roseisque cubitis Nymphæ,
Roseâque cute Venus
A Doctis *Poetis* vocetur.
Hæc etiam Ægrotantibus opitulatur;
Hæc

857. Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠὼς] *Homero* familiare hoc Epitheton, quem libentèr *Anacreon* sequitur. Ille & Ἠῶ ῥοδοπήχυν vocat, *Hymn.* xxx. v. 6. ut & *Theocritus*, Idyll. 2. 148. Et *Hesiodus* Nympham *Eunicen*, *Oceani* filiam, *Theogon.* v. 247. ut *Anacreon* versu sequenti.

858. Ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι] Vid. ad v. 857. *Nonnus* Nymphas ῥοδοέσσας vocat. *Theocrit.* *Idyll.* 15. v. 128. ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις.

859. Ῥοδόχρους δὲ Κἀφροδίτη] Κἀφροδίτη pro καὶ Ἀφροδίτη, ut v. 389. Quod Rosea sit *Venus*, & quòd *Veneri* dicata sit Rosa, diximus ad v. 76. & 841. *Nonno* etiam ῥοδόχρως & ῥοδόεσσα audit, & *Antholog.* l. IV. fol. 374 —— Ἄνθεα ποίων Εἰσὶ θεᾶν; Ἥρης καὶ ῥοδέης Παφίης.

860. Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται] Vid. supra ad v. 853. & infra ad v. 994. *Quintilian.* l. I. c. 10. Quis ignorat, Musicam tantum jam antiquis illis temporibus, non studii, verùm etiam venerationis habuisse; ut iidem *Musici* & *Vates* & *Sapientes* judicarentur? Vid. Scholiast. *Homeri* ad Odyss. γ'. v. 267. & quid Nos in locum, ex *Athenæo* & aliis. Quin Poeta noster ab ipso *Socrate* vocatur ὁ σοφὸς Ἀνακρέων, ut in illius *Vita* dicimus.

861. Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ] Et *Folia* Rosarum *Capiti* applicata & *Succus* & *Infusio* & *Decoctio*, *Syrupus*, & *Oleum* Rosarum, apud Botanistas & *Medicos* laudantur, Vid. Dioscoriden, Galenum, Bo-

Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει·
Τόδε καὶ χρόνον βιᾶται.
Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
Νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
Φέρε δὴ, φυὴν λέγωμεν·
Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
Δεδροσωμένην Κυθήρην
Ἐλόχευε Πόντος ἀφρῷ,
Πολεμόκλονόν τ' Ἀθήνην
Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,
Φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ·

Τότε

vallum, *Riverium*, *Heurnium*, *Robert. Lovel.* & *Pharmacopæos*, quibus adde *Caroli Paſch.* de Coronis L. 3. c. 7. p. 160.

862. Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει] Hìc Poeta apertè alludit ad *Roſeum* illud Unguentum, quo *Venus Hectoris* cadaver ſincerum & integrum conſervavit, ut ſuprà oſtendimus ad v. 841. Tangit etiam τοὺς ἐν ταφαῖς στεφάνους. De quibus *Joh. Kirchman* de Funeribus *Romanor.* l. 1. c. xi. Vid. *Euripid.* Phœniſſ. v. 1626. & *Troad.* v. 1247.

863. Τόδε καὶ χρόνον βιᾶται] Χρόνον δὲ οὔτε Ἔρως, οὔτε ῥόδα οἶδεν. *Philoſtrat.* Epiſt. I. Evidentèr alluſum ad nobile illud *Sapphûs* νόημα, ſuprà memoratum ad v. 846. ut nempè Muſarum Roſeæ Corollæ intelligantur, quæ Immortalitati conſecrant. Et ſanè ſequentia verba ſunt ἐξηγητικὰ priorum, Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας Νεότητος ἔσχεν ὀδμήν. Vid. ad v. 880.

864. Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας] Notiſſimum eſt Roſarum etiam Caput mortuum Odoriferum.

866. Φέρε δὴ, φυὴν λέγωμεν] Plerique alii Codices φέρε δὴ, at *Baxterus*, φέρε δὲ, malè. Φέρε, λάβωμεν

Plutarch.

Hæc vel Mortuis auxiliatur:
Hæc & Tempus vi-vincit:
Gratioſa enim Roſarum ſenectus
Juventutis *ſuæ* retinet odorem.
Agedum, Originem *illius* dicamus:
Placido quandò ex Mari
Rore-conſperſam Venerem
Parturiebat Pontus è ſpumâ,
Bellicrepámque Minervam
E Vertice ſuo oſtendebat Jupiter,
Formidandum ſpectaculum Olympo;

Tunc

Plutarch. ita ſupra φέρε πειράσωμεν v. 49. Ita Ἄγε δὴ, v. 915. unde *Agedum* Latinorum.

867. Χαροπῆς ὅτ᾽ ἐκ θαλάσσης.] De *Veneris* Ortu ex Mari, Vid. in Proœmio Ode LI. & v. 784.

868. Δεδροσωμένην ——— ἀφρῷ] Undè, ut volunt *Græci*, Nomen Ἀφροδίτη, licet *Euripides* ad ἀφροσύνην referat *Troad.* 990.

871, Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεύς] γρ. Κορυφῆς ἔδειξεν ὁ Ζεύς. Hoc teſtatur *H. Steph.* & ita ſane *Vatican.* MS. in quo Verſiculus alter, quem omninò addendum duxi, ut mox videbis.

872. Φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ] Hunc Verſum primus ego *Anacreonti* reſtituo ex *Vaticano* MS. ſumptum. Atque ità ſenſus plenior & locus elegantior & periodus rotundior, tribus utrinque Verſibus, hinc *Veneri*, illinc *Minervæ* datis. Ob *Doriſmi* verò ſpeciem Nemo dubitet; Voces enim in δα, θα, ρα & α purum, deſinentes, faciunt ας & αν, ſine *Doriſmi* ſuſpicione. Ita *Herodotus* ipſe θέας in *Genitivo*, non θέης dixit, quod tamen in Reſolutione *Ionicæ* minimè facit, ut in πύη pro σία. Confer *Homer.* Hymn. in *Minervam* XXVII. v. 4. Τριτογενέα, τὴν αὐτὸς ἐγείνατο μητίετα Ζεὺς Σεμνῆς ἐκ κεφαλῆς, πολεμήϊα τεύχε᾽ ἔχουσαν, Χρύσεα, παμφανόωντα· σέβας

Τότε κ̓ ῥόδων ἀγητῶν
Νέον ἔρνος ἤνθισε Χθὼν
Πολυδαίδαλον λόχευμα.
Μακάρων θεῶν δ᾽ ὅμιλος,
Ῥόδον ὡς γένοιτο, Νέκταρ
Ἐπιτέγξας, ἀνέτειλεν
Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίου.

Εἰς ἑαυτὸν, νδ᾽.

Ὅτ᾽ ἐγὼ νέων ὅμιλον
Ἐσορῶ, πάρεστιν ἥβη·
Τότε δὴ, τότ᾽ ἐς χορείην
Ὁ γέρων ἐγὼ πτερῦμαι.

Πεεί-

δ᾽ ἔχειν εἰσορόωντας Ἀθανάτους. Et hæc hujus loci Imitatio ab *Anacreonte* facta Argumentum mihi fit non leve pro hujus certè *Hymni* Authoritate & Antiquitate, cùm *Anacreon* sit *Onomacrito* & *Cynatho* ſenior.

874. Νέον ἔρνος ἤνθισε χθὼν] Malè & hìc *Baxteri* Editio ἤνθησε legit, *Verſui, Senſuique* malè conſulens. Etiamſi *Vat.* ita legat per errorem; licet in omnibus aliis ἤνθισε legeretur & *Dinnerus* quoque & *Paſchalius* hanc Lectionem agnoſcant.

878: Ἐπιτέγξας ἀνέτειλεν] MS. *Vat.* ἀνέθηλε, malè,) *Ionicus* ἀπ᾽ ἐλάσσονος, de quo ad v. 681. & 817. Quòd Nectaris infuſu *Roſa* primùm humi adrubuit, oſtendit *Benedictus Curtius*, Hortorum l. 30. c. 23. ut notamus ad *Euripid.* Cyclop. v. 556. Licet *Aphthonius* ex *Veneris* ipſius ſanguine colorem illum amabilem deducat. Vid. Angeli *Politiani* Miſcellan. c. xi. ubi de *Roſâ* nonnulla lectu jucunda. *Geoponic.* l. XI. c. xvii. *Hom.* Iliad. ε΄. v. 777. Τοῖσιν δ᾽ ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι. 880. Φυτὸν

Tunc etiam Rosarum suspiciendarum
Novam stirpem mirificè-ornavit Tellus,
Operosum admodùm Partum.
Beatorum verò Deorum Concilium,
Rosa quò fieret, Nectar
Intingens, oriri-fecit
Magnificam *illam* ex spinâ
Plantam immortalem Lyæi

54. De seipso.

Quandò ego Juvenum cætum
Cerno, adest mihi quoque Juventus:
Tunc nempe, tunc ad Choréam
Vetulus ille ego alacris-fio *& quasi alatus,*
Expe-

980. Φυτὸν ἀμβροτον. Λυαίου] *Bacchi, Veneris* & *Musarum* florem probamus Rosam ad v. 76. Ἀμβροτον vocat, vel quòd à Nectare ortum habuit, vel quòd Immortalitatis sit Symbolum, & nè mortua quidem moriatur tota, sed χρόνου βιῶται, ut v. 863. ut *Theocrit.* Idyll. 27. v. 9. ——— καὶ ῥόδον αὖον ἀλεῖται.

O D E. LIV.

Hæc *Ode* ejusdem adhuc Generis; nempe quale illud *Tertia* Odæ; excepto quòd & hìc bis tèrve occurrat *Ionicus ἀπ' ἐλάσσονος, Dimeter, Catalectus;* de quo suprà ad v. 878.

881. Ὅτ' ἐγὼ νέων ὅμιλον] Olim νέοις.

882. Ἐσορῶ, πάρεστιν ἥβη] Olim ἥκει, at *Henric. Steph.* ἥβη hìc, ut suprà, νέων, pro νέοις, cujus Emendationi favent, qui sapiunt. Confer v. 752. Τρίχας γέρων μέν ἐστι, κ. λ.

885. Πετό-

Πεϱίμενόν με, Κυϐήϐα,
'Ρόδα δὸς, θέλω ςέφεσθαι·
Πολιὸν δὲ γῆρας ἥκας
Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δὲ μοί τις
Φερέτω δῶρον ὀπώρης,
"Ιν' ἴδῃ γέροντος ἀλκὴν,
Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
Δεδαηκότος δὲ πίνειν,
Χαρίεντως τὲ μανῆναι.

Εἰς

885. Πεϱίμενόν με, Κυϐήϐα] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, de quo diximus Initio hujus Odæ. *Cubeba* autem hìc sonat *Vetulam* quandam Ministram, à Deorum Matre ejusdem Nominis ita dictam, vel ipsam fortè Deam; quasi ad *Corybantiasmum* se jam paraturus esset Poeta. Vid. ad v. 207. Γρ. συνήϐα, ex filiæ *Fabri* conjecturâ, quam *Longepierre* probat. De quâ voce. vid. ad v. 1137. Περί μοι νέῳ συνήϐα. *Hen. Steph.*

886. 'Ρόδα δὸς, θέλω ςέφεσθαι] Pro παράδος, quod priùs obtinuit, *Henric. Steph.* ῥόδα δὸς. legebat, quam Lectionem *Faber* & Filia & *Longepierre*, mecum, probant; *Baxter* improbat haud benè.

887. Πολιὸν δὲ γῆρας ἥκας] *Nemo*, inquit *Baxter*, *mihi Vitio vertat, quòd Adverbium ἑκὰς, in Participium ἧκας mutaverim.* Olim enim ἑκὰς in omnibus. Dico ego, Nullum tale *Participium* dari, certè cum *Circumflexo* in *Penultimâ*; cùm *Participiorum* Aor. ά. *Ultima* sit semper *Longa*, ut *Verborum*, Brevis. Dubito tamen, an aliàs *Participium* ἧκας occurrat, licet in secundâ Personâ Aorist. ά. ab ἧκα, fiat ἧκας,

unde

Expectato me, Cubeba;
Rosas præbe; volo Coronari,
Canámque, senectutem abjiciens
Juvenis inter Juvenes saltabo.
Bacchici itaque mihi aliquis
Afferat donum fructûs;
Ut cernat senis vigorem,
Scientis quidem canere,
Scientísque bibere;
Nec-invenustè Insanire.

55. In

unde ἱκάρωλω *Med.* Voc. Πολιὸν γῆρας) Ut *Homero* λιπαρὸν γῆρας & πολιοκρόταφοι γέροντες, de quâ re Nos infra ad v.904. & in Prælection. *Sophocl.* xxx.

890. Φερέτω δῶρον ὀπώρης] Olim ῥοιὰν ἀπ' ὀπώρης, in quo explicando frustrà sudabant multi; & Versus intereà malè se habebat, Sensúsque nimis latebat, aut nusquam erat. Nunc, si δῶρον, mecum legas, pro ῥοιὰν & ἀπ' rejicias, omnia erunt in tuto, Διονύσης δῶρον ὀπώρης, elegans *Periphrasis* Vini, quod *Virgil.* Æn. l. 1. v. 640. *Munera lætitiamque Dei.* Et est Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος quales plurimos huic Generi immixtos passim reperias, ut v. 885. & mox v. 894.

892. Δεδαηκότος τε εἰπεῖν] Jejune hic *Baxter* de simplici *loquelâ*; cùm εἰπεῖν dicatur per Μείωσιν, pro ᾄδειν, & ἔπος in illa voce lateat, pro ᾠδή. Vid. ad v. 961. & v. 1193.

894. Χαριέντως τε μανῆναι] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, de quo modò ad v. 890. De Voce χαρίεις quòd singularem quandam Doctrinæ excellentiam notet, dicemus ad v. 1192.

ODE

Εἰς τοὺς ἐρῶντας ᾠδάριον, νέ.

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι·
Καὶ Παρθίους τις ἄνδρας
Ἐγνώρισεν τιάραις·

Ἐγὼ

Ode LV.

Hoc Genus Carminis idem cum illo *Primæ* omnium Odæ. "Odarium, inquit *Faber*, inter tot alia, " quæ Pessimæ notæ ostendi, spurium esse *H. Stephanus* putavit. *Suspicor*. νόθον *esse hoc* ᾠδάριον, " inquit, neque tamen ullam rationem addidit. Versus certe sunt absolutissimi; nec quicquam in iis " est contra Hellenismum. At ego unico Argumento probo, quod ille non probavit; *Parthi* scilicet, " quorum in hoc Odario fit mentio, *Anacreontis* " tempore nondum noti erant, quod certissima " Veteris Historiæ fide nititur. *Hæc ille*, falsus omninò; ut ex Veteri Historia Nos probabimus. *Herodot*. l. 3. c. 93. ubi Nationes varias numerat, quæ sub *Dario Histaspis* filio tributa pendebant, ait, Πάρθοι δὲ καὶ Χοράσμιοι, Σόγδοι τε καὶ Ἄρειοι τριηκόσια τάλαντα. *Darius* autem *Anacreontis* medio tempore floruit. Quin ipsius *Fabri* filia fatetur, *Parthos* ab ipso *Cyro* nomine illo donatos.

895. Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι] Δηλονότι, ἔγκαυστον χάραγμα. De *Coppatia* Equo & *Samphora*, Scholiast. *Aristoph*. ad Νεφέλ v. 22. fol. 59. & 88. *Luciano* Καππαφόροι & Κενταυρίδαι, *Straboni* fol. 215. Λυκοφόροι vocantur, Lupi nempe signo ἐγκεκαυστηριασμένοι. Legendus *Vossius* in opere majori de *Grammatica Latina*. *Servius*, &c. in illud *Virgilii* Georg. l. 1. v. 263, *Aut pecori signum*; &

Scaliger

55. In Amatores, Odarium.

In Clunibus quidem Equi
Inustum igne signum gerunt;
Et Parthos quivis viros
Agnoscat ex Tiaris:

Ego

Scaliger in eundem locum & in Animadversionibus *Eusebianis*; *Faber* quoque & Filia in hunc locum.

896. Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι] Rectè χάραγμα, de inustâ equis notâ; nam Instrumentum, quo hæc signa Equorum *Armis* vel Coxendicibus inuruntur χαρακτὴρ propriè dicitur tam *Græcis*, quàm *Latinis*; item τρύσιππον & τρυσίππειον *Græcis*? *Anglicè*, *A BRANDING IRON*. Verbum, *Signare* & *Dignorare*, si *Festo* fides. *Plin.* l. 8. c. 42. *Bucephalon* ——vocârunt, sive ab aspectu torvo, sive ab *insigni* taurini *Capitis*, *Armo impressi*.

897. Καὶ Παρθίους τὶς ἄνδρας] Πάρθοι, Πάρθιοι & Παρθυαῖοι, Nomen Gentis; & Παρθία, Παρθυαία & Παρθυήνη, Nomen Regionis, teste *Stephano Byzantino*. Cum hoc Populo magna intercessit Convenientia *Medis* & *Persis*, & semper ferè cum iis apud Authores junguntur, ut *Act.* 2. v. 9. Πάρθοι, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἐλαμῖται, τουτέστι Πέρσαι. *Strabo.* l. 15. Διὰ τοῦτο οὖν τὰ ἔθνη τὰ Περσικὰ τούτοις (τοῖς Παρθυαίοις) καὶ Μήδοις τὰ αὐτὰ καὶ ἄλλοις πλείοσι. *Dion. Cassius* l. 40. in rebus *Crassi*, accuratè de iis exponit *Dionys.* περιηγ. v. 1039 Ἀλλ' ἤτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδας Κασπιάων Πάρθοι ναιετάουσιν ἀρήϊοι, ἀγκυλότοξοι. In quem locum videsis *Eustathium*.

898. Ἐγνώρισεν τιάραις] Τιάρα ὁ, Κίδαρις ἡ & Κυρβασία, *idem*; De quibus vocibus videsis *Brissonium* de Regum *Persicorum* Principatu, *Burtoni* Linguæ Persicæ Reliquias, *Hesych.* *Suid.* &c. Virgil. Æn. l. 7. v. 247. —— *sacerque Tiaras.* Servius in

R locum

Ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
Ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
Ἔχουσι γάρ τι λεπτὸν
Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

Εἰς τὸ γῆρας, ιϛ'.

Πολιοὶ μὲν ἧμιν ἤδη
Κρόταφοι, κάρη δὲ λευκόν·
Χαρίεσσα δ' οὐκ ἔθ' Ἥβη
Πάρα· γηραλέοι δ' ὀδόντες.

Γλυκεροῦ

locum, Pileus est, quo *Phryges* utuntur, cùm celebrant Sacra. Vid. *Bayfium* c. 20. De re Vestimentariâ. *Parthis* verò, *Medis*, *Persis* & *Phrygibus* atque proindè totius *Asiæ* populis, in usu erat hoc Genus Pilei; quod hodienum *Turban* dicitur.

902. Ψυχῆς ἔσω χαρακτὴρ] Tale illud *Antholog*. l. 7. fol. 471.——— ἀλλ' ὑπὸ φίλτρων Ἤδη τοῦ κραδίης γνωστὸς ἔνεστι τύπος, ut *Longepierre* notat, qui rectè observat, *In Amore* quicquid intùs & in Corde geritur, facilè foràs cernitur; *Ovid*. Quid non videatur Amanti? quod *Fabri* Filia minimè advertens Poetam minùs cepit. Vid. ad v. 980. Atque ità quicquid *Anacreontis* ad mànus nostras salvum & integrum pervenerit, absolvimus; nunc ad ejusdem *Fragmenta* devenimus, quæ partim alii, partim, & ea quidem longè plura, Nos ipsi collegimus; at omnia puriùs, tersiúsque & ordinatiùs Nos nunc primùm Orbi literato offerimus.

ODE LVI.

Hæc *Ode Henrico Stephano* debet, quòd primò sit suo Authori addita. Extat verò apud *Stobæum*, λόγῳ 117. fol. 599. sub *Anacreontis* nomine, & est quidem illo dignissima. Donatur à *Grotio* eleganti

Carmine

Ego autem Amatores
Conſpicatus *ſemel*, novi ſtatim :
Gerunt enim neſcio quam tenuem,
Intra Animam, inuſtam notulam.

56. De ſenectute ſuâ.

Cana quidem nobis jamjam
Tempora, Caputque album :
Gratáque non ampliùs Juventus
Adeſt, vetulique ſunt Dentes ;
Jucun-

Carmine *Latino*, in ſuis *Stobæi* Excerptis, fol. 486. Genus autem Versûs ad *Tertiam* Oden pertinet.

903. Πολιοὶ μὲν ἧμιν ἤδη] Pro ἡμῖν, vel ἡμὶν, Versûs causâ, ſcribo ἧμιν, ut *Homero* plus ſemel factum video, quoties nempè ultima ſyllaba ſit corripienda, Ex. gr. Odyſſ. ύ. v. 272. Τηλεμάχε· μάλα δ᾽ ἧμιν ἀπειλήσας ἀγορεύει. Vid. infra ad v. 915.

904. Κρόταφοι, κάρη δὲ λευκὸν] *Homerus* priùs vocaverat γέροντας πολιοκροτάφους, *Iliad.* θ. v. 518. quoniam ut *Theocritus* Idyll. xiv. v. 68. —— ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα Πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει Λευκαίνων ὁ χρόνος, —————*primò nam Nos caneſcimus omnes Temporibus: tum deindè tremens ad Menta Genáſque Proſerpit ſenium.* Et hoc *Alexander Aphrodiſienſis* ideò fieri vult, *quod Anteriora Capitis Humido, & Phlegmate magis abundens, quàm Poſteriora.* Ibid. Κάρη δὲ λευκὸν) Olim κάρα, verùm ego κάρη lego, ut *Homer.* Iliad. χ΄. v. 74. & ώ. v. 516. —— πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον, ultima enim τοῦ κάρα brevis, quod notandum. Fit autem κάρη per *Apocopen* pro κάρηνον.

906. Πάρα· γηραλέοι δ᾽ ὀδόντες] Πάρα, pro πάρεισι, quod etiam *Accentu* dignoſcitur. Γηραλέοι patitur συνίζησιν in *Scanſione.*

Γλυκερȣ̃ δ' οὐκ ἔτι πολλὸς
Βιότȣ χρόνος λέλειπ̃ται.
Διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω
Θαμὰ, Τάρταρον δεδοικώς·
Ἀΐδεω γάρ ἐστι δεινὸς
Μυχός· ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
Κάθοδος· κὴ γὰρ ἕτοιμον
Καταβάντι μὴ 'ναβῆναι.

Ὅπ

907. Γλυκερȣ̃ δ' οὐκ ἔτι πολλὸς] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut mox v. 913. de quo Genere ad v. 894. &c.

909. Διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω] Hoc Verbum, cùm nullibi aliàs videtur occurrere, olim ferè suspectum omnibus. Quarè pro eo *Grotius*, in excerptis *Stobæi* p. 487. legit, ἄκλαυστα λύζω, ut *Scaliger*, quoque & *Spanheim.* in *Callimach.* p. 460. *Baxter* haud æquè felicitèr Literarum vestigia secutus, ἀναστενάζω. Verum nihil ego muto; nam *Hesychii* νεοσταλύγες, non nisi ad σταλύζω referendum, vel fortè ἀσταλύζω, nam eidem *Hesychio* ἀστυλάζει (l. ἀσταλύζει) λυπεῖ, μετὰ κλαυθμȣ̃.

912. Μυχός· ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν] Ἀργαλέη, ut v. 906. γηραλέοι, patitur συνίζησιν, quasi ἀργαλῆ scribe-

Jucundæque adeò non adhuc multum
Vitæ tempus reliquum-est.
Propter hæc infandùm lugeo
Continuò, Tartarum formidans;
Plutonis enim horrendus est
Specus; & molestus in eundem
Descensus: siquidem paratum *est*
Descendenti *semel* non iterum-ascendere.

57. Quòd

scriberetur, τρισυλλάβως, de quâ re Nos sæpè.

913. Κάθοδος· ἓ γδ ἑτοῖμον] Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος ut suprà v. 907. Lectio autem rectè se habet (etiamsi *Faber* quovis pignore contrà contendat) ut sit sensus, Καὶ γδ ἕτοιμον τῷ ἅπαξ καταβάντι μὴ πάλ' αὖθις ἀναβῆναι. Juxta illud *Virgilii Æn.* l. VI. v. 126. ——— *Facilis descensus Averni, Sed revocare gradum, superasque evadere ad auras, Hoc opus, hic labor est.* *Fabrum* impùgnat ipsa sagacior Filia. Vid. *Tho. Stanlei* ad *Æschyl.* Pers. v. 690.

914. Καταβάντι μὴ 'ναβῆναι] Per *Aphæresin* pro μὴ ἀναβῆναι, ut v. 325. Τὰ μέτωπά μου 'πτικεῖ, & v. 1138. Ἐκ ποταμοῦ 'πανέρχομαι. Potest etiam legi, μὴ ἀναβῆναι, nam & ἀ. in scansione *Latinorum more* tolli potest, licet in scriptione maneat, & *Anapæstus* in Tertio loco ferri benè potest.

Ὅτι πίνειν δεῖ μετρίως, νζ'.

Ἄγε δὴ, φέρ' ἡμιν, ὦ παῖ, 915
Κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
Προπίω· τὰ μὲν δέκ' ἐγχεὶ
Ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
Κυάθους· ὑβριστιάσαι

Φέρειν

Ode LVII.

Hæc *Ode* ejusdem Generis cum Præcedenti, de quo Genere diximus ad *Tertiam*. Collegit autem *Henr. Stephanus* & extat apud *Athenæ.* l. x. fol. 427. & aliquâ ex parte fol. 475. At nullibi quidem satis plena, ut hactenùs visum, certè non emendata. *Casaubonus* emendare tentavit, at non satis feliciter, ut alia certe quamplura. *Pleniorem* sane, siquid abest, Nos facere minime valemus, ob *Exemplarium* defectum (hic enim & deinceps exceptâ Odâ LXV. LXVI. à *Vaticano* MS. prorsus destituimur) *Emendatiorem* verò, quoad Sensum & Numeros, id quidem fideliter & pro viribus tentabimus. *Eustathius* fol. 1476. lin. 29. priorem partem hujus Fragmenti laudat, usque ad κυάθους, verùm ut ex *Athenæo* fol. 475. atque proinde nihilo fere emendatius ipso Fonte. *Anacreontis* autem Sobrietas vel ex unico hoc loco defendi potest.

915. Ἄγε δὴ, φέρ' ἡμιν, ὦ παῖ] Vid. ad v. 866. ubi Φέρε δή. Lego & hìc ἡμιν, Versûs causâ, ut suprà ad v. 903. nec sine magno Exemplo, ut ex *Homero* ibidem ostendimus.

916. Κελέβην, ὅπως Ἄμυστιν] Κελέβη, ποτήριον ξύλινον, κυλικῶδες; Εὐφορίων ἐν Ποτηριογλύπτῃ, Ὅστις ἐμὴν κελέβην Ἀλυβηΐδα μοῦνον ἀπηύρα. Scholiastes *Theocriti* in illud; *Idyll.* 2. v. 2. Στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ

57. Quòd moderatè bibendum.

Agedum, affer nobis, ô Puer,
Poculum, ut plenum haustum
Propinem: Partim decem infunde
Aquæ, & partim quinque Vini
Cyathos: Petulantem

Animum

φοινικέω οἰὸς ἀάτῳ. Ipse mox *Anacreon* v. 1124. Τελοσκύαθον τὴν κελέβην. Ἄδηλον δὲ, ποῖον εἶδός ἐστι ποτηρίου, ἢ εἰ πᾶν ποτήριον. Κελέβη καλεῖται ἀπὸ τοῦ χεῖν εἰς αὐτὸ τὴν λοιβήν. *Athenæ.* ex *Casauboni* emendatione. *Ibid.* Ὅπως) *Athenæ.* ὅκως. idque magis *Ionicé.* Ibid. Ἄμυστιν) Facit & ἀμύστιδα, ut *Horat.* l. 1. Od. 36. *Threïciam* vocat *Amystida*. Quid sit *Amystis*, diximus ad *Euripid.* Rhes. v. 419. & suprà v. 320.

917. Πρόπιω. τὰ μὲν δέκ' ἐγχέας] Ità Rectè *Eustathius*, loco suprà-laudato, ubi δέκ' legit, non δύ', ut *Atheneus.* Δέκα enim ὕδατος μέρη meliùs respondent τοῖς πέντε οἴνου, quam δύο. Quod ἐγχέας uterque legat, sciendum, illos *Sensum*, non *Metrum*, attendisse. Çave tamen, ne τὰ μὲν & τὰ δὲ, ad τὸ κυάθους referri putes; *Adverbialitèr* potius sumas, ut v. 428. ut sit Ordo, Ἔγχει τὰ μὲν, Κυάθους ὕδατος δέκα, τὰ δὲ κυάθους οἴνου πέντε. *Varia* autem apud Veteres erat *Mixtura*, neque eadem semper κρᾶσις. Hæc enim proportio *Menandri*, Τρεῖς ὕδατος, οἴνου δ' ἓν μόνον. Idem *Hesiodus*, Τρὶς δ' ὕδατος, προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἱέμεν οἴνου. De tribus Vini cyathis. *Eubulus.* Minor. Poet. p. 495. Edit Cantab. 1684. *Alexis* in *Tethye*, ἕνα καὶ τέτταρας. Proverbium apud *Athenæ.* fol. 107. Ἢ πέντε πίνειν, ἢ τρί', ἢ μὴ τέτταρα. *Homerus* de Vino *Maroniano* sive *Pramnio*, Odyss. ι. v. 209. Ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα. Et sic variebatur Proportio, consideratione *Vini*, aut *Personarum*, *Temporis*, aut *Loci*, *Reique* & *Occasionis*, habitâ, uti fieri solet.

919. Κυάθους ὑβριστιῶσαν] *Theodor. Marcil.* in

Φρένα δεῦε Βασσάρησιν.
Ἄγε δῶτε· μηκέθ᾽ οὕτω,
Πατάγῳ τε κἀλαλητῷ,
Σκυθικὴν πόσιν παρ᾽ οἴνῳ
Μελετῶμεν· ἀλλὰ καλοῖς
Ὑποπινόμεθ᾽ ἐν ὕμνοις.

Εἰς

Horat. ita legit, quod omninò retinendum; Olim κυάθους ὡς ἂν ὑβρισιᾶσιν. Ubi apparet, ὡς ἂν, ex ultimis duabus ſyllabis τοῦ ὑβρισιᾶσιν malè ortum; quare deleo.

920. Φρένα δεῦε Βασσάρησιν] In omnibus Exemplaribus olim ἀναδεύσασσαρήσω, aut ἀναδεύων βασσαρήσω. At *Theodor. Marcil.* φρένα δεύων, quod ob Verſum, in Φρένα δεῦε muto; quomodò *Alcæus* Τέγγε πνεύμονας οἴνῳ dixerat. Mirorque Nemini antehàc id viſum. Vetus Lectio βασσαρήσω, ſi talis Vox daretur & proba eſſet, ſonaret τὸ Βασσαρέως σείσω, ut *Horat.* —— *non ego te, candide Baſſareu, Invitum quatiam.* Quoniam verò iſtiuſmodi Vox, quam vix alibi reperias, ſenſui obſtaret (nam ex moderatâ Mixturâ & hujus Odæ concluſione patet, Poetam in Bibendo Moderationem nunc poſcere) lego Βασσάρησιν. Βασσάρα autem & Βασσαρὶς, ut mox v. 1252. Βάκχη, Μιμαλλὼν, Λήνη, Θυιάς· Βασσαρεὺς) Βάκχος. Ab *Hebræo* בכר, ὄμφαξ, vel בצר. Βάσσαρ, ἐτρύγησεν, ut Βασσαρεὺς reſpondeat τῷ Προτρύγῃ Βάκχῳ, *Ælian.* Var. Hiſtor. l. 3. c. 41. quod tamen *Perizonium* diligentiſſimum alioquin Commentatorem latuit. Sequitur Lacuna, ut omnibus hactenus viſum; verum nullus eſt Defectus. Nam *Athenæus*, loco citato, cum hoc verſu Canticum abrumpit, & paucis interjectis ita demum progreditur, Καὶ προελθὼν τὴν ἀκρατοποσίαν, Σκυθικὴν καλεῖ πόσιν, Ἄγε δῶτε κ. λ. & ſic totum Canticum abſolvit; Vox enim προελθὼν nihil evincit de Omiſſione

Animum irrigato *professis* Bacchi-cultri-
cibus.
Age igitur, date: Neque ampliùs hoc-
modo,
Strepituque & clamore,
Scythicum bibendi-morem in Vino
Affectemus; verùm honestos
Moderatè-bibamus inter Hymnos.

58. In

missione aliquâ, nec aliud hìc sonat, præter, *quod sequitur*; quare Carmen. ut unicum, lego & continuandum statuo.

921. Ἄγε δῶτε, μηκέθ' οὕτω] Δίδωθι, *Homer.* Odyss. γ'. v. 380. pro δίδωθι, & δῶθι eodem modo, pro δόθι, vel δὸς, *Poeticè*. Vid. *Eustath*. fol. 1418. lin. 5. Citat, & hunc locum, post *Athenæum*, *C. Barthius in Adversar*.

922. Πατάγῳ τε κἀλαλητῷ] Κἀλαλητῷ, juxta meliores Codices scribendum, ut Prior syllaba producatur; quod Lex Versus postulat. Huc refer *Horat*. Carm. l. 1. Od. 27. *Natis in usum lætitiæ scyphis Pugnare Thracum est; tollite Barbarum Morem* &c. vid. *Longepierre*.

923. Σκυθικὴν πόσιν] Ἀκρατοποσίαν, ut ad v. 920. Vid. *Perizon*. ad Ælian. V. H. l. 2. c. 41. §. 10.

925. Ὑποπινόμενοι ἐν ὕμνοις] Ita lego pro ὑποπίνοντες, Sensu postulante, & est Ὁριστικὸν, ἀντὶ Ὑποτακτικοῦ. Et hìc ὑποπίνω, *subbibo*, Voce *Plautinâ* & *Suetonianâ*; hoc est, Parce & ex intervallis, [illegible]quentèr & *parùm* Bibo. Aliàs ea Vox *Largi*[illegible] significat, ut *Busbeio* & aliis visum. Ita certe *Alexis* apud *Athenæ*: l. 1. ἐχθὲς ὑπέπινες, εἶτα νυνὶ κραιπαλᾷς, Heri plus satis bibisti, nunc crapulâ gravaris. Ὕμνοις) Hic pro *Scoliis*, σκολίοις, aut *Pæanibus*, Vox ὕμνος usurpatur, ut aliquandò latiùs pro quovis *Carmine*, undè ὑμνοπόλος, simplicitèr & absolutè

Εἰς Ἔρωτα, νη'.

Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸν
Μέλπομαι, βρύοντα μίτραις
Πολυανθέμοις, ἀείδων·
Ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης,
Ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

Ἀνακρεόντειον, νθ'.

Στέφος πλέκων ποθ' εὗρον
Ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα,

Καὶ

tè pro Poeta. De hâc re multi *Grammatici* & *Lexicographi*, quorum omnem Penum ferè exhausit *Cælius Rhodiginus*, Antiq. Lection. l. 7. c. 5.

ODE. LVIII.

Carminis Genus idem cum Præcedenti. Et hæc *Ode*, sive potius *Odæ* Fragmentum, Extat apud *Clement. Alexandrin.* Strom. l. vi. & apud *Arsenium* in Collectaneis *Græcis*.

926. Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸν] Τὸν in Versus Principio addo ego ad Metrum supplendum.

927. *Μέλπομαι βρύοντα μίτραις*] *Amphimacer*, loco *Anapæsti*, non nunc primùm ponitur; factum & alias noto, ad v. 87. 839. 853. & Exemplo *Homeri* defendo. De voce βρύοντα, vid. ad v. 96. & v. 917. *Μίτραις*) An quia παρθένιαι μίτραι, quæ solvuntur à Maritis, *Cupidini* dicantur? *Veneri* certè [illegible]ari solitæ, ut *Callamichus*, loco suprà-laudato, ad v. 315. & *Theocrit.* Idyll. κζ'. v. 54. Φεῦ, φεῦ. καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας· ἐς τί δ' ἔλυσας; Τᾷ Παφίᾳ πράτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάζω. An simpliciter pro στέφανοι, *Corollæ*, quales *Amatores* & *Ebrii* gestare solebant, variis floribus intextas. Vid. *Martinii* Lexicon in v. *Mitra*.

929. Ὁ

58. In Amorem.

Amorem etenim delicatulum
Cano, abundantem corollis
Floridulis celebrans:
Hic nempè & Deorum Imperator *est*,
Hic & mortales domat.

59. Anacreonticum,

Corollam nectens aliquandò reperi
Inter Rosas Amorem,
Pennisque

929. Ὁ δὲ καὶ θεῶν δυνάστης] *Clemens Alexandrinus*, loco supra laudato, testatur; Hinc *Euripidem* sibi hausisse illud, Edit. nostræ *Euripid.* Phædra v. 1. Ἔρως γὰρ ἄνδρας οὐ μόνους ἐπέρχεται, Οὐδ' αὖ γυναῖκας· ἀλλὰ καὶ θεῶν ἄνω Ψυχὰς ταράσσει, κἀπὶ πόντον ἔρχεται.

930. Ὁ δὲ βροτοὺς δαμάζει] Potuit quidem Poeta, ad θεῶν δυνάστης, addere etiam βροτῶν δαμάστης, nec ineptè; ast aliud visum, ut *Græca* Linguæ Copia *magis* appareat, & *Syntaxeωs* Varietas magis capiat.

Ode LIX.

Carminis Genus idem cum *Primâ* Odâ. Extat *Antholog.* l. 7. fol. 484. & *Juliano* ἀπὸ τῶν ὑπάρχων Αἰγυπτίῳ ascribitur; *quod sanè indignè fero*, inquit *Baxter*; quasi *Anacreon* alienis egeret Plumis. Ille quidem *Julianus* plura alia elegantèr scripsit, etiam Odarion hoc, ex nostri Poetæ, ut puto, Imitatione. Quare *Anacreonticum* Pronuntio, *Anacreontis* esse, nè post *Baxterum* dicere audeo. Locum tamen hìc habere potest, ut & *Ode* LXIII. cum ipso *Anacreonte* minime sit indigna; præsertim quod jamdiu locum hìc obtinuit, etiam in *Indicem* & Versuum Numerum incorporatum.

935. Λαβὼν

Καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν
Ἐβάπτισʼ ἐς τὸν οἶνον·
Λαβὼν δʼ ἔπινον αὐτόν.
  Καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
Πτεροῖσι γαργαλίζει.

Λιτανεία, ξʹ.

Γουνοῦμαί σʼ, ἐλαφηβόλε,
Ξανθὴ παῖ Διὸς, ἀγρίων
Δέσποινʼ, Ἄρτεμι, θηρῶν.
  Ἥκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου

Δίνῃσι·

935. *Λαβὼν δʼ ἔπινον αὐτὸν*] γρ. ἔπιον, & illius Vocis *Mediam* ſyllabam aliquando produci poſſe non diffiteor, etiam probo demonſtróque ad *Homer.* Odyſſ. κʹ. v. 160. & in his Notulis ad v. 824. Quomodò *Antholog.* fol. 172. Πίομαι, ὦ Λύαιε, πολὺ πλέον, ἢ πίε Κύκλωψ. Legendum tamen hìc ἔπινον cenſeo; ne offendantur Imperitiores.

937. Πτεροῖσι γαργαλίζει] *Ariſtides* dixit, Τὰ ὦτα γαργαλίζειν. Infrà v. 1250. Ἔρως ἰαίνει γαργαλίζων σπλάγχνα. Vic. *Heſych.* & *Phavorin.* in v.

Ode LX.

Carminis Genus idem cum Odâ *Triceſſima*, excepto, quòd inibi Verſus omnes *Spondæo* claudantur, hìc omnes, præter Duos, *Dactylo*. Illi itaque Duo *Pherecratii* dicuntur, ut ad prædictam *Oden* notamus; Reliqui omnes *Glyconii*, qualis *Horatianus* ille, *Feſto quid potiùs die. Buchanani Pſalm.* 116. Hic *Hymnus* extat apud *Hephæſtionem* Grammaticum p. 69 & 73. Et Tertius ejuſdem Verſus laudatur ab *Euſtathio* fol. 1338. lin. 47. quare Nemo debet ſuſpicari,

Pennisque statim corripiens
Immersi in Vinum;
Acceptóque *poculo*, illum ebibi.
Atque ità nunc intra Viscera mea
Pennis suis me titillat.

60. Supplicatio.

Supplico te, Cervorum-jaculatrix,
Flava puella Jovis, agrestium
Hera, Diana, ferarum:
Veni jam ad Lethæi amnis

Vortices

cari, hunc Hymnum *Anacreontis*, non esse, ob Scholiastæ *Pindarici*, verba, *Isthmionic.* Od. 2. v. 1. Ἀνακρέοντα γοῦν ἐρωτηθέντα, φασὶ διατί οὐκ εἰς θεοὺς γράφει ὕμνους, ἀλλ' εἰς παῖδας; εἰπεῖν, ὅτι οὗτοι ἡμῶν θεοί εἰσιν. Illius enim Authoritati Magnos hos Grammaticos oppono, & re ipsâ contrarium probo ad v. 144. ad Oden L. LII. LVIII, LXIV. præter hunc locum, & pleniùs in *Authoris Vita*.

938. Γουνοῦμαί σ', Ἐλαφηβόλε] De hoc proprio *Dianæ* Epitheto, vid. *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 262. Μηδ' ἐλαφηβολίην, μηδ' εὐστοχίην ἐριδαίνειν Ἀρτέμιδι. Item D. *Edvard. Sherbourne* ad *Senecæ* Hippolyt. §. 28. ad illud; de *Dianâ*, *Tua Cretaas sequitur Cervas, Dextra.* Kal. *Februar.* fiebant *Dianæ* sacra, à Cervis *Elaphbobolia* nuncupata. *Roman*; Calendar. ἑκηβόλος. ϛαχυηλόγος, λαμπαδηφόρος, ἐλαφηβόλος, &c.

940. Δέσποιν' Ἄρτεμι θηρῶν] Hunc Versum ex *Anacreonte* laudat *Eustathius*, ut modò diximus. *Horat.* Sævis inimica Virgo Belluis. & l. 4. Od. VI. *Deliæ* fugaces Lyncas & Cervos cohibentis arcu.

941. Ἴκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου] Ληθαίου-*Mediam* hìc corripit, ut ἐπειὴ *Homero*, quod notamus ad v. 147.

Δίνῃσι· θρεοκαρδίων
'Ανδρῶν ἐγκαθόρα πόλιν
Χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
Ποιμαίνεις πολιήτας.

Πρὸς αὐθάδη παρθένον, ξά.

Πῶλε Θρηκίη, τί δή με,
Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα,
Νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δέ

M'

282. &c Ita mox αἴεις, *Priorem* corripit, v. 1074. & 'Αμαλθείας, *Penultimam*, v. 1077. Hic autem Versus, præter locos prædictos, laudatur *Hephæstioni* p. 3. *Lethæus* Fluvius juxtà *Magnesiam*, non ita procul ab *Epheso*. Et videtur Poeta respicere ad *Ephesum*, cui tempore illo *Crœsus* graviter interminatus est, ut ostendit *Herodotus* l. 1. c. 26. & *Ælian.* Var. Histor. l. 3 c. 26. Licet alii hanc Intercessionem pro *Magnesiis* factam à Poetâ putent; quorum Periculum dicunt memorari à *Strabone* l. XII. *Theogn.* v. 1218. Est autem hìc *Iambus* in *Primâ* sede *Pherecratii*; ut infra v 1077.

942. Δίνῃσι θρεοκαρδίων] Frustrà *Tanaquil Faber* vocem θρεοκαρδίων corruptam astruit & θρασυκαρδίων substituit, etiamsi *Hephæstionis* ipsius exemplari θρασυκαρδίων legatur; quod ille nescivit, aut dissimulavit. Non enim Poetæ erat Intentio, quod ille supponit, *Ephesios* laudare, verùm Divæ suæ Patronæ Misericordiæ commendare; quod meliùs facere non potuit, quam illorum Animos metu dejectos, religioso timore fractos & humiles, memorando.

ODE LXI.

Carminis Genus *Trochaicum*. *Dimetrum*, *Acatalecticum*, constans ex Quatuor *Trochæis*, hoc modo -υ|-υ| υ|-υ|. Extat autem apud *Heracliden Ponticum*, sive potiùs, *Heraclitum*, Edition. *Gale*, p. 414.

946. Πῶλε

Vortices: Cordibus-afflictorum
Virorum intuere urbem
Propitia: Non enim inhumanos
Ut Patrona-curas Cives.

61. Ad insolentem Virginem, Allegoria.

Equa Thressa, quid jam me,
Transversùm oculis tuens,
Crudelitèr fugis; existimásque

946. Πῶλε Θρηκίη, τί δή με] Θρηκίη certè scribendum, aut legendum saltem, ut Θρηϊκίη licet scribatur *Ionicè*, τρισυλλάβως tamen in scansione efferatur, ut v. 948. & v. 1225. Πῶλος, de quovis tenero Animalculo, atque proindè de Puella, usurpari, καὶ πώλους ταῖς παρθένοις ἐξεικάζεσθαι notamus ad *Euripid.* Rhes. v. 261. Ità *Horat.* Carmin. l. 1. Od. 23. *Vitas Hinnuleo me similis, Chloe.* Item l. 2. Od. 5. *Nondum subactâ ferre jugum valet Cervice.* Denique Od. xi. *Quæ velut latis equa trima campis Ludit exultim, metuitque tangi, Nuptiarum expers & adhuc protervo Cruda marito.* Vid. *Pierii* Hieroglyph. l. 4. fol. 36. Hanc *Anacreontis* Oden cum *Horatio* conferentis.

947. Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα] Non hìc iis assentior, qui exponunt per *Limis oculis tuens*; quià Virgo jam Vitare, non Invitare, fingitur; aspectu tali, qui alienatum animum ostendat. Ità certè *Polybius*, Λοξὸν πρός τινα ἔχειν, de illo, qui alieno est ergâ aliquem animo, & quasi suspectum eum habet, eique fidere non audet. *Anglicè, TO LOOK SCORNFULLY.* v. 1597.

948. Νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δὲ] Mallem primâ facie φύγεις legere, ut sit in *Pari* certè loco *Trochæus*; verùm *Spondæus* bis mox in eâdem sede ponitur, ut

Μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν γε;
Ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι
Τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
Ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμι
Ἀμφὶ τέρματα δρόμοιο.
Νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι,
Κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·
Δεξιὸν γὰρ ἱπποπείρην
Οὐκ ἔχεις ἐπεμβατεύειν.

'Επι-

v. 954. & 955. quare maneat φεύγεις. At jam δι-κέεις, licet per tres syllabas scribatur, δισυλλάβως tamen efferendum in scansione, per Συνίζησιν, ut suprà in Θρηϊκιών & infrà in βόσκεαι. Vid. etiam ad v. 906. & 912.

949. Μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν γε] Cum olim esset μηδὲν εἰδέναι σοφὸν, atque ita syllabâ unâ deficeret, ex *Heraclidâ Pontico* με' οὐδὲν emendavi & γε in Versus fine addidi. Sensui nempe commodum, *Versui* necessarium: alias Μηδὲν εἰδέναι σοφόν με.

953. 'Αμφὶ τέρματα δρόμοιο] Ita pro δρόμου scribo, quod sit *Ionicum* & Versui medeatur, aliàs unâ syllabâ mulctato. Pro ἱπποδρόμου ponitur.

954. Νῦν δὲ λειμῶνάς τε βόσκεαι] Ita quidem *Ionicè* scribo βόσκεαι, moneo tamen in scansione efferendum δισυλλάβως, quasi βόσκῃ esset scriptum. Vid. ad v. 948. Est & hic *Spondæus* in *secundo* loco.

955. Κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις] De *Spondæo* in

Secundo

Me nihil ſcire, quòd ad Artem attinet?
Scias hoc tu, quod bellè quidem tibi
Frœnum injecerim;
Lora dein retinens verſaverim
Circa metas curriculi.
Nunc verò *tu per* Prataque paſceris,
Levitérque exultans ludis;
Peritum etenim Equiſonem
Non habes, qui te inſcendat.

62. Epi-

Secundo & *Pari* loco, vid. ad v. 948. Κῦφα pro κύφως, *Atticé.*

956. Δεξιὸν γὰρ ἱπποπείρην] Peritum Equiſonem; ab ἵππος & πεῖρα, nec hæc Vox elegans in *Schrevelii* Lexico reperienda.

957. Οὐκ ἔχεις ἐπεμβατεύειν] κ. ἔχες (ita enim pro ἔχεις) *Heraclid. Pontic.* at malè; Prima enim hujus Vocis ſyllaba *brevis* eſſe debet, altera *longa*. Pro ἐπεμβάτην autem, cum ſic Verſus unâ ſyllabâ deficeret, ego primus ἐπεμβατεύειν ſubſtituo. Παλοδαιμονεῖν *Sophocles* dixit *Ajac.* v. 550. Ἐμβατεύειν Vox Authentica, & *Sophocles* Oedip. Colon. v. 670. Ἵν' ὁ Βακχειώτας ἀεὶ Διόνυσος ἐμβατεύει. Βατεύω autem à βαίνω, undè *Latinum* Batuo. *Figura* elegans, & *Syntaxis* etiam; *Infinitivus* nempè pro *Subjunctivo* cum *Præpoſitione*, ut v. 318. Ità *Horat.* l. 1. Od. 23. *Non ego te frangere perſequor*, & Od. 26. *Tradam protervis in mare Creticum Portare Ventis.* Vid. ſimilem ἔννοιαν ad v. 609. 658. 1037.

Ἐπιθαλάμιος ὕμνος, ξβ'.

Θεάων ἄνασσα, Κύπρι,
Ἵμερε, κράτος χθονίων,
Γάμε, βιότοιο Φύλαξ,
Ὑμέας λόγοις λιγαίνω,
Ὑμέας στίχοις κυδαίνω,

Ἵμερον,

O D E. LXII.

Epithalamium Carmen; sed ut id, quod Verum est, fatear, Puto ego *Oden* hanc, ab aliquo alio Factam quidem ad *Anacreontis*, ut ille putabat, Imitationem; at ipsius *Anacreontis* Opus esse, parùm credo. Quot enim ferè hìc Versus, tot Versuum Genera. *Andreas Schottus* Observat. Poet. l. 2. c. 61. Illam Nobis propinavit his Verbis (quanquam *Henricus Stephanus* priùs habuerit in sua Editione p. 448.) Et in Anonymo quodam hæc reperi, Ἐγὼ δέ τι τȣ͂ Ἀνακρέοντος Μȣ́σης, ὡς ἐν [γρ. *καπυνασικȣ͂] *κατασκευαστικȣ͂ μοίρᾳ, ὑποτραγῳδήσω τῇ ἑορτῇ, καὶ ἅμα ἔλεγε, θεάων ἄνασσα, κ. λ.

958. Θεάων ἄνασσα Κύπρι] *Andreas Schottus* θεάων rectè; pòst verò in nonnullis hinc factum θεάνων, quod nihil est, per errorem Typographicum; indè tamen alii θεαινῶν fecêre; quæ Vox satis genuina, utpote *Homerica*; at nec minùs θεάων· quare retinendum, cùm illam etiam in Scansione possimus δισυλλάβως metiri; ut sit *Iambicus*. *Dimeter*, *Catalectus*, ad normam *Primæ* omnium Odæ.

959. Ἵμερε, κράτος χθονίων] Ἵμερος & Ἔρως *Veneris* satellites, ut notamus ad v. 809. & ex *Hesiodo* probamus. *Horatio* etiam noti; ut l. 1. Od. 2. *sive tu mavis, Erycina, ridens, Quam* Iocus *circùmvolat & Cupido.* Versus constat ex Duobus *Paeonibus*

Primis,

62. Epithalamium.

Dearum Regina, Venus,
Amor, Imperator Mortalium,
Hymen, Vitæ Custos,
Vos Carminibus celebro,
Vos Versibus honesto,

Amorem

Primis, ut *Paonicus*, Ἵμερε, κρα-] τος χθονίων. Hìc verò κράτος pro ὁ κρατῶν. *Euripides*, Κράτος τῶν ἀρσένων Ἔσται γυναιξίν.

960. Γάμε, βιότοιο φύλαξ] Versus constat ex Duobus *Pyrrhichiis*, *Trochæo*, atque *Iambo*, vel ex *Proceleusmatico* & *Choriambico*. *Dionysius Halicarnass.* γάμον vocat σωτῆρα τοῦ γένους, eodem modo, & *Gregor. Nazianz.* ἄλκαρ ὀλέθρου, quià Mortui Parentes in sobole suâ quodammodò reviviscere videntur:

961. Ὑμέας λόγοις λιγαίνω] Versus *Trochaicus*, *Dimeter*, *Acatalectus*. Λόγοις λιγαίνω, suavis Παρήχησις. Λιγαίνω, à λιγὺς, *Eloquens*; & occurrit supra v. 605. estque Vox *Homerica* & sonat, *Altâ-voce-proferre*, aut *suavitèr-celebrare*. Λόγοις) ἔπεσιν, ut λέγω, ᾄδω. Ita v. 1. Θέλω λέγειν Ἀτρείδας. v. 254. Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης. Ita *Theocrit.* Idyll. XVII. v. 3. Ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω. Et ipse *Homerus* ἰσοδυνάμῳ λέξει utens, Ἄνδρα μοι, ἔννεπε, Μοῦσα. Ut *Anacreon* v. 892. Δεδακηκότος μὲν εἰπεῖν. *Eustathius* itaque, quùm fol. 9. ex *Strabone*, fol. 18. notet, Vocem λέγειν, non posse de *Sublimi* & *Poetica* locutione usurpari, satis ex his locis refellitur.

962. Ὑμέας στίχοις κυδαίνω] Idem Genus Versus, cum præcedenti; excepto quòd hìc, in *Tertio* & *Impari* loco, *Spondæus* admittatur. Κυδαίνω Vox *Homerica*. Στίχος, propriè, Ordo, qualis Plantarum in Horto benè disposito: Item λέξις ποιητική. Figuratè Versus, ut *Theocrit.* Idyll. 23. v. 46. undè Δίστιχον, Τετράστιχον, Ἑξάστιχον, Δεκάστιχον, Ἀκροστιχίς, κ. λ.

Ἵμερον, Γάμον, Παφίλω.
Δέρκεο τὴν νεῆνιν, δέρκεο, κῦρε·
Ἔγρεο, μή σε φύγῃ Πέρδικος ἄγρα.
Στρατόκλεις, φίλος Κυθήρης,
Στρατόκλεις, ἄνερ Μυρίλλης,
Ἴδε τὴν φίλλω γυναῖκα·
Κομᾷ, τέθηλε, λάμπει.
Ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει·

Ῥόδον

963. Ἵμερον, Γάμον, Παφίλω] Versus *Trochaicus*; *Dimeter*, *Catalectus*, constans ex Duobus *Trochæis*, *Dactylo* & syllabâ; ut v. 959. si ultima τȣ͂ Ἵμερε producatur ante Duplicem consonantem τȣ͂ κρότος. Rectè faciunt, qui pro Παφίης legunt Παφίλω. Est enim Ἀνάληψις, sive Repetitio Prædictorum à v. 958. ad v. 960. *inclusivè*, & per Appositionem ad ὑμέας pertinet, cum Reliquis; si Κυθήρλω legas erit *Iambus*, *Dimeter*, *Catalectus*.

964. Δέρκεο τὴν νεῆνιν, δέρκεο, κοῦρε] *Baxteri* scriptio νεανὶν, pro νεᾶνιν, minimè ferenda: Nec est ut ille putat, Carmen *Elegiacum*, *Brachycatalect.* nec ullatenùs ad ejusmodi numeros reducendum; Verùm *Trochaicum* est, *Tetrametrum*, *Brachycatalectum*, uno nempè pede deficiens.

965. Ἔγρεο, μή σε φύγῃ Πέρδικος ἄγρα] Carmen *Dactylicum*, *Tetrametrum*, *Brachycatalect.* constans ex Duobus *Dactylis*, *Spondæo*. & Duobus *Trochæis*. Πέρδικος ἄγρα) Proverbium alludens ad Virginum & novarium Sponsarum δυσπεριστομίλητον ἦθος. *Pierius* enim multis probat, quàm difficultèr Venator *Perdices* capiat & quâ astutiâ in evitando Venatore Perdices utantur, *Hieroglyphic.* l. XXIV. fol. 176. B. C. undè *Aristophanes*, in Avibus, ἐκπερδικίζω pro *evado*, *evito*, *effugio*. fol. 398. Ὡς παρ' ἡμῖν ἐδὲν αἰ-

χρὸν

Amorem *viz*. Hymenæum, Venerem.
Aſpice Puellam, aſpice, ô Puer:
Surge, nè te fugiat Perdicis captura.
O Stratocles, Amice Veneris,
O Stratocles, marite Myrillæ,
Intuere amatam hanc Conjugem,
Floret, viget, micat.
Roſa Floribus imperat:

Roſa

γερόν ἐστιν ἐκπερδικίσαι. *Scholiaſt*. Ὁ Πέρδιξ ὄρνεον πανοῦργον, ὅπερ ἐξαπατᾷ τοὺς θηρεύοντας αὐτό. & mox-- εἴρηται -- ἀπὸ τοῦ, τοὺς Πέρδικας καταλαμβανομένους ὑπ' ἀνθρώπων, μηχανᾶσθαι τοιαύτην σωτηρίαν. λαμβάνοντες γὰρ κάρφη τοῖς ποσὶν, ὑπτίους ἑαυτοὺς ῥίπτουσι καὶ οὕτως ἐπικαλύπτουσι καὶ ἐκκλίνουσιν. Ἐκπερδικίσαι) ἀντὶ τοῦ φυγεῖν. De Perdice, *Ovid*. Metamorph. l. 8. §. 3.

966. Στρατόκλεις] Στρατόκλεες, in *Vocativo* Στρατόκλεις, ut *Homero*, Πατρόκλεις ἱππεῦ. Et ab hoc Verſu, *incluſivè*, ad v. 972, *excluſivè*, ſunt omnes Verſus *Iambi*, *Dimetri*, *Catalecti*, cum *Anapæſto*, in Primâ ſede, ut *Od*. 3. *Stratocles*, Nomen Magni alicujus Viri, Ducis, aut Principis, à στρατὸς & κλέος, Exercitus Gloria; à quali Principe urbs quædam *Aſia* ad Cimmerium *Boſphorum*, dicta *Stratoclia*, ut *Plinius*.

967. Στρατόκλεις, ἀνὴρ Μυρίλλης] Ὑποκοριστικὸν τοῦ, Μυρίνη, Μυρίλλη. *Myrinna* autem Nomen *Homero* notum & erat Nomen *Amazonum* Reginæ, de quâ *Dion*. l. 4. *Baxter*, "Urbanè dixit *Stratoclem* Virum " *Myrillæ* &c. nec Γάμον vidit bis ſuprà dici.

970. Ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει] De hâc *Reginâ* Florum vid. Od. v. & LIII. Et quòd reverà *Princeps* eſſe debeat omnium Florum, *Sappho* mirificè probat, Εἰ τοῖς ἄνθεσιν ἤθελεν ὁ Ζεὺς Ἐπιθεῖναι Βασιλῆα, Τὸ ῥόδον ἂν τῶν ἀνθέων ἐβασίλευε· Γῆς ἐστι κόσμος, φυτῶν τὸ ἀγλάϊσμα· Ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμῶνος ἐρύθημα, κάλλος

Ῥόδον ἐν κόραις Μύριλλα.
Ἥλιος τὰ σέθεν δέμνια φαίνοι·
Κυπάριττος δὲ πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήπῳ.

Περὶ Ἀνακρέοντος, ξγ΄.

Ἀνακρέων ἰδών με,

Ὁ

κάλλος ἀστράπτον. Ἔρωτος πνέει, Ἀφροδίτην προξενεῖ. Φύλλοις εὐειδέσιν κομᾷ. Εὐκινήτοις πετάλοις τρυφᾷ. Τὸ πέταλον τῷ Ζεφύρῳ γελᾷ. Τῷ γὰρ ἀνεῖται ἄγαλμα. *Eustath.* f. 1406. lin. 16. Ex *Achille Tatio.*

971. Ῥόδον ἐν κόραις Μυρίλλα] Vis hujus Argumenti hæc est, *Rosa* Florum Regina, at *Myrilla*, *Rosa* inter Puellas; ergò *Myrilla*, Puellarum Regina.

972. Ἥλιος τὰ σέθεν δέμνια φαίνοι] Versus *Ionicus*. constans nempè *Paone* Quarto, & Duobus demùm *Ionicis* ἀπ᾽ ἐλάσσονος. Pro φαίνει, malo φαίνοι, ut congruat cum πεφύκοι. *Ænigmaticè* Marem *Myrilla* sobolem optat, *Apollo* enim in Mythologicâ illâ cum *Hecate* contentione, *Hominem* protulit, ut *Pierius* notat, *Hieroglyphic.* l. XIII. fol. 100. F. Optat etiam, ut Amatorium commercium ad Orientem solem continuetur.

973. Κυπάριττος δὲ πεφύκοι σεῦ ἐνὶ κήπῳ] *Theocritus* Epithalam. *Helen.* v. 30. Ἢ κάπῳ Κυπάρισσος. Versus iterum *Ionicus*, Duobus constans *Ionicis* ἀπ᾽ ἐλάσσονος, *Dactylo* & *Spondao*. Ego autem δὲ addidi post Κυπάριττος, ad Versus complementum & Sententiæ connexionem. Κυπάριττος, *Ænigmatice*, pro *Hasta Virilis*; vid. Γεωπονικῶν l. XI. c. IV. Ità Poeta apud *Athena*: Βαιῶν ἐκ θαλάμων κυπαρισσοτρόφων. Vid. *Casaub.* fol. 687. An & Proles Mascula, ἔρνος, Germen humanum? Κῆπος certè hìc, ut *Virgilio* Georgic. l. 3. v. 136. Genitale Arvum, de quâ

Metaphorâ

Roſa inter Virgines Myrilla.
Sol tuum Cubile oſtendat;
Cypreſſúſque tibi creſcat in Horto.

63. De Anacreonte.

Anacreon conſpicatus me,

Teïas

Metaphorâ diximus ad *Euripidis* Iphig. Taur. v: 3. & Cyclop. v. 168. *Diogenes Laertius* in *Stilpone*. Ἀνασύρας αὐτῆς τ̃ κῆπον ἐθεάσατο. Ita λειμὼν *Euripid.* Cyclop. v. 170. Ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος. Ita πεδίον, *Ariſtophani*, νάπος & κῆπος *Heſychio*, Saltus, *Plauto*, ut *Petr. Daniel Huetius*, Demonſtr. Evangel. f. 89. Ita mox, 1277. Μανιόκηπον ἐταίρην. Vid. *Suidam* in Μυσάχνη. Domina *Dacier* Proverbialiter & *Ænigmatice*, dictum vult, pro ſerò moriantur; quod *Cypariſſus* ſit arbor longæva. At tum Amborum hortus erat dicendus non *Myrillæ* tantum.

ODE LXIII.

Carminum Genus habes ad *Primam* Oden. At hæc Ode non omnibus videtur Genuina; quaſi, quoniam in *Anacreontem* ſit ſcripta, ab eodem confingi non poſſet, quomodo tamen aperte facit aliàs; ut notamus ad *Oden* IX. & ad v. 1020. quomodo etiam *Virgilius*, *Horatius*, *Ovidius*, *Couleius* & mille alii fecere, faciunt, & etiamnum facturi ſunt. Ætatem certè habet, ſummam Elegantiam, *Græcæ* Linguæ Puritatem ſinceram. *Baxter*, qui *Henrico Stephano* tribuit, magno illum munere mactat, ſui Judicii jacturam facit. *Iſaac Caſaubonus*, Vir longè ſagacior; Veteris cujuſdam Poetæ opus omninò cenſet, idque antequam à *Stephano* vulgaretur. " Venit, inquit, in manus meas *Ode* quædam *Ana-* " *creontica* Poetæ Veteris, neſcio cujus; Ipſum " Carmen ſubjiciam, quia adhuc Publici juris, quod " ſciam, factum non eſt. Ita ille in Animadverſ.

ad

Ὁ Τήϊος μελῳδὸς,
Ὄναρ λέγων, προσεῖπε.
Κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτὸν
Περιπλάκην φιλήσας.
  Γέρων μὲν ἦν, καλὸς δὲ,
Καλός τε καὶ φίλευνος·
Τὸ χεῖλος ὦζεν οἴνου.
Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.
  Ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου
Ἐμοὶ στέφος δίδωσι·
Τὸ δ' ὦζ' Ἀνακρέοντος.

Ἐγὼ

ad *Athenæ* l. xv. c. 4. fol. 952. ad finem, ubi totam hanc *Oden* profert. Ipse *Baxter*, " Si non fuisset per " tres Versus, pene jurassem hanc *Oden* fuisse ab " ipso *Anacreonte* conscriptam. *Hercules*! Quam " pura, quam concinna, quam fluens est, atque " numerosa? Sunt tamen in eâ Nævi *&c.* Non sunt, *Baxtere*; tu Nævos facis : Tres illos Versus tu primus violasti; ut contra te mox probabo. Cur non itaque nunc juras, Hæc esse *Anacreontis*? Ego sane huc omnino attexendum duxi, quod ad nostri Poetæ laudem magnopere faciat. Omnia ergo ex *Casaubono* restituo. Vid. *Longepierre* p. 346. Naris certe paulo emunctioris, siquis alius, Virum.

976. Ὄναρ λέγων προσεῖπεν] Hanc optimam Lectionem *Baxter* ausus est temerare, legendo, Ὄναρ μοι προσκάλεσε, nescius interea, τὸ μοὶ prius dictum.

980. Καλός γε καὶ φίλευνος] *Baxte* & hic temere

Teïus ille Poeta-melicus,
In-ſomnio, dicens quid, eſt allocutus:
Et ego accurrens ad eum
Complexabar exoſculatus.
Senex quidem erat, at pulcher,
Pulcher erat, & Coitûs-amans;
Labium *ejus* redolebat Vinum:
Et jam penè vacillantem illum
Cupido manu-ducebat.
Ille itaque eximens de Capite
Mihi coronam donat;
Quæ ſpirabat Anacreontem.

At

merè in Poetam involat, legitque pro φίλοινος, γανύφρων, in novis fingendis Vocabulis non tam felix, quàm audax Unde enim, inquit, *Poeta noſſet, Primo Aſpectu*, Eum fuiſſe φίλοινον; Reſpondeo ego, Imprimis per Magnam illam Poeticam Chartam, *Homero* memoratam, *Iliad.* β'. v. 485. Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα. Unde *Homerus* & *Virgilius*, reliquique Poetæ Deorum etiam Sermones potuerunt nobis impertire; & quid *Jupiter* in aurem dixerit *Junoni*: Unde ipſe *Anacreon* illud Ψυχῆς ἔσω χάραγμα deprehendit, ſuprà v. 902. Et *Ovid.* Quid non videatur Amanti? *Amor.* l. 2. Eleg. 5. Verum naturalis erat cauſa, quà Phyſiognomonici ab externo oris & vultus filo, internos animi ſenſus conjectant. Ex Temperaturâ ſanguineâ, ex fractis ocellis, inquit *Joſeph Vaſſæus*. *Anacreon* ſignum dat Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης, v. 411. Videat *Baxter*, ſi vacat, *Adamantium*, & *Polemona* Phyſiognomonicos, Περὶ Ὀφθαλμῶν, κ. λ. Et *Socratem* cum *Parrhaſio* Pictore & *Clitone* Statuario diſputantem apud *Xenophontem*, Mirabil. l. 3. fol. 617.

T 987. Ἐνίω

Ἐγὼ δ᾽ ὁ μωρὸς ἄρας
Ἐδησάμην μετώπῳ·
Καὶ δῆθεν ἄχει καὶ νῦν
Ἔρωτος ἐ πέπαυμαι.

Ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα. ξδ΄.

Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω·
Ἄεθλος μὲν ἐ πρόκειται,

Μελέτη

987. Ἐγὼ δ᾽ ὁ μωρὸς ἄρας] *Baxter*, ſolita elatus audaciâ, & hanc optimam Lectionem mutat, χρύσεα χαλκείων, legitque ἄβυλος εὐθὺς, quas voces, licet *Anacreonticas*, non hoc in loco ſufficere conſtat. Nam ὁ omnino neceſſarium. Hi ſunt Tres illi Verſus, propter quos Ille hanc Oden *Anacreonte* minus dignam judicavit, & quos tamen, niſi ille corrupiſſet, intactos & inexploratos relinqueremus.

ODE LXIV.

De hâc *Oda*, ſiquis Carminis Genus quærat, recurrat ad *Tertiam*; ſiquis Authorem, quæ notamus ad Oden ſuperiorem: Nam licet ipſe *Anacreon* hic laudetur, non ideo ſequitur, ipſius Poema hoc non eſſe; quum alias *Character* & *Stylus* & *Vis* ſint tanto Authore nequaquam indigni; Pluresque ex illo loci à Veteribus laudantur, velut ex *Anacreonte*. Et neſcio, an hic *Anacreon* non ſeipſo paulo major videatur, tanta in hâc Odâ *Sublimitas*, ut v. 489. ad v. 494. *incluſive* & 1140. & aliás. Nonnihil quidem injuriâ Temporis paſſum eſt hoc *Odarion*, verum plus ex *Amanuenſium* inſcitiâ, qui illi aſſuebant monſtri neſcio quid; quod nec illi, nec ſibi, quid ſimile habuit; & præterea omnium erat corruptiſſimum. Quare illud Aſſumentum aliò nunc relegavi, de quo mox ſuo loco. Eſt autem & hic *Hymnus*, de quâ re diximus ad

At ego Stultus ille acceptâ *coronâ*
Alligabam meæ fronti;
Atque ità etiam nunc usque
Ab amore non cesso.

64. Hymnus in Apollinem.

Iterum ego barbiton ciebo: —— ·
(Certamen quidem non proponitur,

Exer-

ad v. 144. & si mihi credis, elegantissimus & undiquaque consummatissimus, Illiusque Generis, quod Παροίνιον vocatur, de quo *Athenæus*.

991. Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω] *Tmesis* pro ἀναδονήσω. Dicimur λύρην, κιθάραν, χέλυν, βάρβιτον —— κρέκειν κρούειν, κροαίνειν, σείειν, πλήσσειν, δονεῖν. —— Hinc *Apollinem Theopompus* Δονητὴν vocavit. *Hesych.* Δονακητὴν (l. Δονητὴν) τὸν Ἀπόλλωνα Θεόπομπος. *Antholog.* fol. 68. Δεξιτερὴν ὑπάτην ὁπότε πλήκτροισι δονήσω.

992. Ἄεθλος μὲν οὐ πρόκειται] Alludit ad Publica *Græciæ* certamina, præcipue *Pythia*, in quibus Omnium primum & præcipuum Certamen erat, *Hymnis* in Deum *Apollinem* contendere; quod nunc facit noster. Ità post *Homer.* Hymn. *Apoll.* v. 149. *Pausanias* Φωκικῶν fol. 322. lin. 22. Ἀρχαιότατον δὲ ἀγώνισμα μνημονεύουσι, καὶ ἐφ' ᾧ πρῶτον ἆθλα ἔθεσαν, ᾆσαι Ὕμνον ἐς τὸν θεόν. Et primum Cithara certabant in *Pythiis*, Μόνων δὲ κιθαρῳδῶν ἀγωνιζομένων τὸ παλαιὸν, ἐποίησεν ὁ Εὐρύλοχος καὶ τὰ ἕτερα ὑπάρχειν ἀγωνίσματα, ἐξ Ὑποθέσεώς τινος τοῦ Πινδάρου Πυθίων. Vid. plura ad v. 855, & v. 1290. Non hoc jam *Certamen* instat, non Publica Authoritate ad quorundam æmulationem jam cano; vel si legas ἄεθλον, nullum mihi præmium proponitur, nempe Δάφνης, *Laurus*; ut in publicis Certaminibus; nihilominus ex Naturâ & Ingenio

Μελέτη δ' ἔπεσι παντὶ
Σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
Ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
Λιγυρὸν μέλος κρεαίνων
Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
Ἅτε τὶς κύκνος Καΰστρου,
Πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων

Ἀνέ-

μῳ impellor ad opus Musicum; canendum &c. *Media* in Ἄεθλος Communis, ut ad *Euripid.* Phœniss. v. 19. noto. Vid. infra ad v. 997.

993. *Μελέτη δ' ἔπεσι παντὶ*] Ἄσκησις δὲ πρόκειται παντὶ τῷ εἰδότι εὖ λέγειν, καὶ ἐὰν μὴ νομίμως ἀγῶνα εἰσέρχηται. Ἐν πανηγύρει μὲν οὐ πᾶς ἀθλεῖ, ἀλλὰ οἱ ἀπὸ Ἑλλανοδικῶν εἰς κλῆρον ἀφωρισμένοι· ἰδιώτῃ δὲ σπουδαίῳ καὶ ἐμπείρῳ, ἔξεστι καθ' ἑαυτὸν καὶ τὸ αὐτὸ ποιεῖν. 2 *Tim.* c. 2. v. 5. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Huc refer illud *Periandri*, Μελέτη τὸ πᾶν. *Euripid.* Μελέτη κρεῖττον ὄλβου κτῆμα.;

994. *Σοφίης λαχόντ' ἄωτον*] Σοφίη hoc in loco *Poeticen* notat, ut Σοφὸς, *Poetam*; de quá re ad v. 860 *Athena* fol. 632. Τῶν μὲν θεῶν Ἀπόλλωνα, τῶν δὲ ἡμιθέων Ὀρφέα μουσικώτατον καὶ σοφώτατον ἔκρινον. Hunc locum respexit *Pindarus*, Olympionic. 1. v. 22. Ἀγλαΐζεται δὲ καὶ Μουσικῆς ἐν ἀώτῳ.

995. *Ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ*] Πλῆκτρον) τὸ τῆς κιθάρας, ἐν ᾧ κινεῖ τὰς χορδάς. *Hesych.* Pro τὰς lego τίς. *Anglice*, A Quill.

996. *Λιγυρὸν μέλος κρεαίνων*] *Homero*, κρεαίνων) τοῖς ποσὶ κρούειν, Hic *Absolute* κρούων, vid. ad v. 991

997. *Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω*] Recte *Phrygium* Rhythmum vocat, qui nempe ἔνθεος dictus & circa *Hymnos* ac res sacras versabatur, *Lucian.* in *Harmonida* Τῆς ἁρμονίας ἑκάστης διαφυλάττειν τὸ ἴδιον· τοῦ Φρυγίου, τὸ ἔνθεον· τοῦ Λυδίου, τὸ Βακχικόν· τοῦ Δωρίου, τὸ σεμνόν·

τῆς

Exercitatio tamen præsto-est cuivis
Poeticæ sortito florem.)
  Eburneoque plectro
Argutum carmen strepens,
Phrygio modulo vocem-tollam;
Velut quidam Cygnus Caystri,
Candidis alis modulans

Vento

τῆς Ἰωνικῆς, τὸ γλαφυρόν. In quem locum confer *Apulei* Floridorum l. 1. p. 488. Seu tu velles *Æolium* simplex, seu *Asium* varium, seu *Lydium* querulum, seu *Phrygium* Religiosum, seu *Dorium* bellicosum. Vid. plura ad *Euripid.* nostrum in Tract. de *Tragœdia* §. xi. *Camerarij* Histor. Meditat. l. 1. c. xviii. fol. 58. Prior syllaba in ῥυθμῷ Communis, ut in ἄεθλος, v. 992.

998. Ἅτε τὶς κύκνος Καΰστρου] Nonnulli male legunt εἴτε pro ἅτε, ut *Spanheim.* ad *Callimach.* Del. v. 464. Locus respicit illud *Homer.* Iliad. β′ v. 461. —— κύκνων δουλιχοδείρων, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα· Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσιν. Καΰστρος autem & Καΰστριος, ut Κάπρος, κάπριος. Prior syllaba in Κύκνος *Communis*, ut *Horat.* l. 4. Od. 3. *Donatura Cygni, si libeat, sonum.* Ita Media in ἄεθλος corripitur v. 992. Prior in ῥυθμὸς, v. 997. & plura ejusmodi noto ad *Euripid.* Phœniss. v. 19.

999. Πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων] Alludit amplius ad prædictum *Homeri* locum, ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι, quod forte dum canunt, Pennis plaudunt. Et Hymn. xx. v. 1. Φοῖβε, σὲ μὲν καὶ κύκνος ὑπὸ πτερύγων λίγ' ἀείδει. Hinc *Pratinas*, Οἷά τε Κύκνον ᾄδοντα ποικιλόπτερον μέλος. De *Cygnea* Cantione, videsis quæ Nos ad *Euripid.* Helen. v. 1115. *Hercul.* Fur v. 692. *Electr.* v. 151. *Ælian.* Animal. l. 10. c. 36. *Socrates* apud *Platon* in *Phædo* §. 23. fol. 124. Edit. *Cantabrig.* Ἀλλ' οἱ Κύκνοι, ἅτε, οἶμαι, τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντες, μαντικοί.

 τικοί.

Ἀνέμου σύναυλον ἠχήν.
Σὺ δὲ, Μοῦσα, συγχόρευε·
Ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου
Κιθάρη, Δάφνη, Τρίπους τε.
Λαλέω δ' ἔρωτα Φοίβου,
Ἀνεμώλιον τὸν οἶστρον·
Σαόφρων γάρ ἐστι κούρη·
Τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέντρον,
Φύσεως δ' ἄμειψε μορφήν,
Φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχθη.
Ὁ δὲ Φοῖβος, ἦε Φοῖβος,
Κρατέειν κόρην νομίζων·
Χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον
Ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.
Ἄγε, θυμὲ, πῇ μέμηνας,

Μανίην

πηγαί τέ εἰσι, καὶ προειδότες τὰ ἐν ἅδου ἀγαθὰ, ᾄδουσί τε καὶ τέρπονται, ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως, ἢ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. *Martial.* Dulcia defecta modulatur Carmina lingua Cantator Cygnus funeris ipse sui. *Conrad. Rittershusius* in *Oppian.* Cyneget l. 2. v. 544. multo plura ex Authoribus. *Olaus Wormius* testes illorum Cantionis adducit, *Musæ.* l. 2. c. 13.

1001. Ἱερὸν γάρ ἐστι Φοίβου] Hoc distichon ex *Anacreonte* laudatur, ab *Ezekiele Spanheimio* in *Callimach.* Hymn. Del. v. 399.

1003. Κιθάρη, Δάφνη, Τρίπους τε] Prior syllaba τοῦ Δάφνη Communis, ut supra ad v. 992. 997. 998.

1006. Σαόφρων γάρ ἐστι κούρη] Nempe *Daphne*, de qua *Parthenius*, Ἐρωτικῶν, c. 15. *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. IX. Γεωπονικῶν l. XI. c. 2. maxime

hujus

Vento ſimul-ſonantem vocem.
Tu vero, Muſa, unà-tripudiato:
Res etenim Phœbo ſacra eſt
Cithara, Laurus & Tripus.
Eloquor itaque amorem Phœbi,
Supervacuum furorem;
Caſta etenim eſt Puella:
Stimulum quidem *illum* evaſit,
Naturæque mutavit formam,
Et Planta *facta* ſemper-virens reſonabat.
At Phœbus, ibat quidem Phœbus,
Potiturum-*ſe* Puellam putans;
Viride vero carpens folium
Putavit ſe exercere Venerem.
Age, Anime, quorſum inſanis,
Inſaniam

hujus Hymni explicationi facit, & illud à p. 303. Σωφροσύνην ὀνομάζουσι Δάφνην.

1007. Τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέντρον) Τουτέστιν, Ἀπόλλωνος ἔρωτα, ὃν καὶ οἶστρον εἶπεν. Ἄλλως, Κέντρον) αἰδοῖον ἀνδρεῖον, ὡς Σωτάδης, Πτολεμαίῳ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ γήμαντι, Εἰς οὐχ ὁσίην τρυμαλιὴν τὸ κέντρον ὠθεῖς.

1009. Φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχει] Ita in *Imperfecto* lego, pro Veteri ἐπηχεῖ in *Præſenti*, quod hactenus male obtinuerat. Ita verſu proxime ſequenti, ἦϊε lego ab εἶμι, *Eo*, de qua voce *Etymolog*. in v. Ἠίειν i.e. ἤειν. & mox v. 1013. ἐδόκει.

1010 Ἤϊε] ἐπορεύετο. Vid. ad v. 1009.

1013. Ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην] Ita ſupra v. 351. Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτην.

1015. Μανίην

Μανίην μανεὶς ἀρίστην;
Τὸ βέλος φέρε κρατύνων,
Σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθῃς·
Τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
Ἄφες, ὦ θεοὺς ἐνίκα.
 Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
Τὸν ἀοίδιμον μελιστήν·
Φιάλην πρόπινε παισὶ,
Φιάλην λόγων ἐραννήν,

Ἵνα

1015. *Μανίην μανεὶς ἀρίστην*] Ὀξύμωρον illud elegans, *μανίην ἀρίστην*, & v. 759. *σώφρονος λύσσης* & v. 894. *χαριέντως τε μανῆναι* & v. 1023. *Φιάλην λόγων ἐραννήν*, & v. 1027. *Νοερὸν οἶνον* & v. 1278. *Νέκταρ μελικὸν*, hæc omnia Poetæ *seriam* Sobrietatem, *simulatam* Ebrietatem docent; ut in ejusdem Vita ostendimus. Vid. ad v. 1186. *Socrates* in *Platonis Phædro*, Ἐρωτικὴν μανίαν ἐφήσαμεν ἀρίστην εἶναι.

1016. *Τὸ βέλος φέρε κρατύνων*] Hæc *Metaphora* frequens Poetis: *Homero*, Odyss. χ. v. 6. *Euripid.* Troad. 444. *Ion.* v. 256. & v. 1411. *Pindari* Olympionic. 2. 149. Πολλά μοι ὑπ᾽ ἀγκῶνος ὠκέα βέλη ἔνδον ἐντὶ φαρέτρας, φωνᾶντα συνετοῖσιν. Et v. 160. Ἔπεχε σκοπῷ τόξον, ἄγε, θυμέ. Verum, qui *Anacreontis* hanc Oden ideo negant, quod Imitatio *Pindari* videatur, nesciunt, ideo & esse illius argui posse; quod hunc locum sit *Pindarus* imitatus, ut multos alios.

1018. *Τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης*] Cur *τόξον Ἀφροδίτης* vocat, cum Omnes fere Poetæ *Cupidinem arment Arcu*, & ab illo *Apollinem* etiam ictum *Ovidius* doceat,

Insaniam insaniens optimam?
Jaculum profer vi-adhibitâ,
Ut, scopo percusso, abeas:
Arcum autem Veneris
Omitte, quo Deos vicit.
Anacreontem imitare,
Famosum illum Poetam:
Phialam præbibe Pueris,
Phialam Carminum amabilem,

Ut

doceat, *Metamorph*. l. 1. §. IX? Respondeo, *Cupido*, Filius *Veneris*; atque proinde illius Arma, ut à Matre comparata, illique donata, Matris etiam quodammodo habenda. Quin Tela *Veneri* tribuuntur à *Theocrito*, Cyclop. v. 16. Κύπριδος ἐκ μεγάλας, τό οἱ ἥπατι πᾶξε βέλεμνον, & *Moscho*, Europ. v. 75. Θυμὸν ἀνωΐστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι Κύπριδος.

1019. Ἄφες, ᾧ θεοὺς ἐνίκα] Pro Veteri ὡς, ego ᾧ scribendum judico; ut & *Faber*, *Fabri* Filia, *Æmyl. Portus*, *Longepierre* &c.

1020. Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ] Hoc est, *Teipsum metire*; quasi diceret, Quum sis *Anacreon*, hoc est Puerorum & Hilaritatis celebrator, ne tu Divorum Amores tangito. Ita *Horat*. l. IV. Od. VI. de se, *Vatis Horati*; & *Virgil*. Georgic. l. IV. v. 563. Illo Virgilium *me tempore dulcis alebat Parthenope*.

1022 Φιάλην πρόπινε παισὶν] Qui hunc locum ex *Pindaro* haustum volunt, cur non æque potuerunt suspicari ex *Anacreonte* traductum a *Pindaro* per Imitationem; ut supra dixerim ad v, 1016. Vid. *Pindar*. Olympionic. 17. v. 1. ad 5.

1023. Φιάλην λόγων ἐρατεινὴν] Vid. ad v. 1015. Confer v. 1190. Ἐμὲ γὰρ λόγων χάριν δὲ οἱ παῖδες ἂν φιλοῖεν, κ. λ.

1024. Ἵνα

Ἵνα Νέκταρος ποτοῖο
Παραμύθιον λαβόντες,
Φλογερὸν φυγόντες ἄστρον,
[Νοερὸν πίωσιν οἶνον.]

Εἰς χρυσὸν, ξέ.

Ὁ δραπέτης ὁ Χρυσὸς

Ὅταν

1024. Ἵνα Νέκταρος ποτοῖο] Pro ἀπὸ, lego ἵνα; Hoc Νέκταρ esse νοερὸν, res ipsa & contextus docet ut pluribus ostendo ad v. 1027. Νέκταρος autem ποτοῖο, pro Νεκταρέου ποτοῦ, & hoc pro ᾠδῆς, ut *Pindar.* Νέκταρ χυτὸν, Μοισᾶν δόσιν vocat. Olymp. Od. VII.

1025. Παραμύθιον λαβόντες] Alludit eruditus Poeta ad illud *Homeri* Odyss. δ'. v. 221. Αὐτίκ', ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον —— Νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.

1026. Φλογερὸν φυγόντες ἄστρον] *Litera* spectat, quo & illud *Alcæi*, Τέγγε πνεύμονας οἴνῳ· Τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται. Et ita *Horatius* vertit, *Caniculæ Vitabis æstus.* Ἄστρον hic primario & emphatice pro ἥλιον. *Figura* vero respicit ad ἄστρον Ἀφροδίτης, Stellam *Veneris*, quam *Nonnus* πυρόεσσαν vocat. De Amore; *Moschus* Idyll. I. v. 7. —— πυρὶ δ' εἴκελος· ὄμματα δ' αὐτοῦ Δριμύλα καὶ φλογόεντα, & v. 23. —— πολὺ πλεῖον δέ οἱ αὐτῷ βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν ἅλιον αὐτὸν ἀναίθει. Et *Musæus* Arma *Cupidinis* Ignea vocat, v. 40. ——φλογερὴν φαρέτρην & v. 41. —— πυρπνείοντας οἰστούς.

1027. Νοερὸν πίωσιν οἶνον] Hunc Versum ex meis addo, ut Sensus adimpleatur. Νοερὸν autem οἶνον dico, ut ipse Author v. 1023. Φιάλην λόγων dixit & v. 759. σώφρονα λύσσαν, & v. 894. Χαριέντως μανῆναι.

Ut ità Nectaris poculenti
Solamen ſumentes,
Igneum vitantes ſydus,
Intellectuale bibant Vinum.

65. In Aurum fugitivum.

Fugitivum Aurum

Quum

νκη, & v. 1015. *Μανίην μανεὶς ἀρίϛην*, & v. 1278. *Νέκταρ μελικόν*. Vid. ad v. 1015. *Proclus*, Hymn. *Veneris Uraniæ* ——— *νοεροῖο γάμου. νοερῶν ὑμεναίων* & ——— *νοεροῖσιν οἰϛεύουσι βελέμνοις Ψυχάς*. Atque ita jam hæc *Ode* omnium pulcherrima feliciter abſolvitur. Quæ enim antea illi appenſa fuerant, nullibi minus apte poni poſſe videbam, quam hoc in loco. Nobis itaque *Morbida* primum a *Sanis* erant ſeparanda; deinde ubinam maximè pertinerent, attendendum; deinde ubinam maxime pertinerent, attendendum; & ſic noſtro tandem, aliorum non paucorum judicio, videntur ad finem *Auri Fugitivi* commode attexi poſſe.

ODE LXV.

Hæc *Ode* ejuſdem Generis cum omnium *Prima*, at mirum in modum hactenus corrupta & deformata: quam ideo *Grammaticaſtri*, qui illi impares erant, rejiciebant. At quum in *Vaticano* MS. etiam extet, nobis non eſt Deſperandum; nam & ſic Antiquitas illius apparet, quanquam parum aut nihil in emendatione ab eodem adjuvemur. Conabimur utcunque; & candidi homines modeſtam & alacrem Induſtriam Laudis loco ponent.

1028. *Ὁ δραπέτης ὁ χρυσὸς*] Olim *μ' ὁ χρυσὸς*, ego vero *τὸ μ'* rejicio, quoniam in ſequenti Verſu *μὲ* occurrit. Prior ſyllaba τοῦ *δραπέτης* omnino longa, ut *Sophocl* Ajax. v. 1303. *Οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεὶς*, & *Palladas* Antholog. l. 1. c. 80. fol. 113. "Αν

Ὅταν φύγῃ μὲ κραιπνοῖς,
Διωκέμοις τε, ταρσοῖς,
Ἀεὶ δ', ἀεί με φεύγει·
Οὔ μιν δίοιμι· τίς γὰρ
Μισεῦν θέλει τι θηρᾷν;
Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεὶς
Τῶ δραπέτου Χρυσοῦ,
Ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις
Φέρειν ἔδωκα λύπας·
Λύρην δ' ἑλὼν ἀείδω

Ἐρω-

113. Ἃ μὴ γελῶμεν τὸν βίον τὸν δραπέτην.

1029. Ὅταν φύγῃ μὲ κραιπνοῖς]: *Vatican.* MS. Ὅταν μὲ φεύγῃ κραιπνῶς, nullo Metri respectu.

1031. Ἀεὶ δ' ἀεί με φεύγει] *Vatican.* MS. Ἀεί, ἀεί, non æque bene. Repetitio autem Emphatica, ut v. 481.

1032. Οὔ μιν δίοιμι] Δίοιμι, ἀντὶ τοῦ διώκοιμι, παρὰ τὸ Δίω, διώκω. Λέξις Ὁμηρικὴ, *Iliad.* π'. v. 246. Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται, & χ'. v. 189. Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται. Et hinc in locum τῦ δίοιμι, Vocula διώκω, successit. Vocibus autem *Homericis* libenter usum *Anacreonta* passim probamus.

1033. Μισεῦν θέλει τὶ θηρᾷν] Olim μισῶν, quod ferri forte potest, at μισεῦν potius vim Sensus assequitur; ut concordet cum τὶ, quare ita lego cum *Fabri* filia & *Longepierre.* Ut *Antholog.* l. 1. c. 74. fol. 107. Μισείτω μὲ τάλας Χρυσὸς ὁ πτερνοφίλας. Legebam ego olim, θέλει μισεῦντα θηρᾷν, ut sit *Aurum* Personatum; non quod nescirem μισεῦντα *Primam* producere; Vidi enim *Spondæum* etiam in *Secundo* loco aliquando poni, *Trochaici* certe Ver-

sus,

Quùm fugit me pernicibus,
Ventósque-æquantibus, Plantis,
(Semper autem, semper me fugit)
Non illud utique persequor: Quis enim
Inimicum vult aliquid venari?
Ast ego statim summotus
A fugitivo illo Auro,
Meæ Mentis sanè ventis
Portare trado curas;
Lyrámque sumens cano

Amatorias

sus, ut v. 948. &c. Quod tamen rarissime in *Iambis* factum invenio, à magnis Authoribus.

1034. Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασθεὶς] Phrasis *Homerica*, ut *Iliad.* α. v. 349. Δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο, νόσφι λιασθεὶς. Et λ'. v. 80. ——— ὁ δὲ νόσφι λιασθεὶς Τῶν ἄλλων. Et φ. v. 255. ——— ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθείς. *Casum* autem, ut vides, non nisi *Genitivum* habet, quare sequentis Versus emendatio magis authentica.

1035. Τοῦ δραπέτου χρυσοῦ] Ita lego pro corrupto illo, Τοῦ δραπέτα τοῦ χρυσοῦ, in hoc enim Genere, Necesse omnino, ut *Antepenultima* sit brevis; & ostendi modo, *Genitivum* semper ad Participium λιασθεὶς requiri.

1036. Ἐμῶν φρενῶν μὲν αὔραις Φέρειν ἔδωκα λύπας] Hunc locum *Horatius* ad verbum expressit, ut ostendo ad v. 609 Quod magnum erit Argumentum pro Authoritate hujus *Odæ*, utut hactenus depravatæ.

1037. Φέρειν ἔδωκα λύπας] Ordo, Ἔδωκα λύπας ἐμῶν φρενῶν αὔραις, φέρειν αὐτὰς, ἀντὶ τοῦ, ἵνα φέρωσιν, quam ipsam *Syntaxin*, *Horatius* imitatur loco modo laudato.

'Ερωτικὰς ἀοιδάς.

Πάλιν δ' ὅταν μὲ θυμὸς
Ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
Προσεῖφ' ὁ θεραπέτης με,
Φέρων Μέθυν ἄφροντιν,
Ἑλὼν μιν ὡς μεθήμων
Αὔρης γένοιμι δηρόν.
Ἄπις', ἄπιστε Χρυσὲ,
Ἕς τ' ἂν δόλοις μὲ θέλγῃς;
Πλέον τὰ νεῦρα χρυσοῦ,

Πόθους

1042. Προσεῖφ' ὁ θεραπέτης με] Ita pro male locato illo, Προσεῖπεν ὁ θεραπέτης, Metri necessitate postulante.

1043. Φέρων μέθυν ἄφροντιν] Olim Μέθυν δ' αἱ φροντίδων, quod nonnulli mutabant, in Μέθυν μοι φροντίδων, Sed quis unquam dixit μέθυν φροντίδων; Μέθυν sane φάρμακον φροντίδων; dixeris. Quare μέθυν ἄφροντιν lego ego, ut *Versus* & *Sensus* sibi constent. Ita *Horat*. l. 1. Od. 7. *Nunc Vino pellite Curas*. Vid. *Proverb*. c. 31. v. 6, 7. *Et Simonides*, Πῖνε, πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς, ὦ παῖ.

1044. Ἑλὼν μιν ὡς μεθήμων] *Vatican*. MS. μεθήμων, pro μεθ' ἡμῶν, recte; ut *Fabri* quoque Filia & *Longepierre*. Qui auro abundant, Musarum studio solent remittere: *Paupertas* extudit artes. Non tamen hoc illos defendit, qui erga Doctos ingrati sunt. Multo magis deceret, *Divites* & *Magnates* Viros Doctorum hominum consortio frui, eosque liberaliter tractare; quam *Gallica* Mancipia & Fidicinum turbam scortorumque & Canum longum ordinem nutrire, cum salutis Famæque & Animarum dispendio.

1045. Αὔρης

Amatorias cantiones.
E contrà quandò ità me Animus
Contemnere *opes* docuerit,
Compellabat Fugitivum illud me,
Adducens Temulentiam curis-vacuam;
Ut accepto Illo, remissus
Ergà Lyram fiam diú.
O infidum Aurum,
Quoúsque me dolis permulceas?
Plus fidiculæ valent Auro.

Et

1045. *Λύρης γένοιμι δηρόν*] Pro *γένωμαι*, lego *γένοιμι* Metri causa; *ὡς* enim cum *Optativo* etiam *Homero*, Iliad. φ'. 605. *Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι, ποσὶν οἷσιν.* Pro *λαρὸν* jamdudum Docti Viri substituerant *δαρὸν* ego, ne *Iones Doricè* loquantur, *δηρόν*.

1047. *Ἐς τ' ἂν δόλοις με θέλγῃς*] Cum Interrogatione sumendum & est Phrasis *Homerica*, Iliad. φ'. v. 604. *δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων. Vatican.* MS. *Μέτ' ἂν δόλοις με θέλγῃς* haud male. De voce *ἐς τε* diximus ad *Euripid.* Andromach. v. 1266.

1048. *Πλέον τὰ νεῦρα χρυσοῦ*] Ita corrigo, *Πλέον χρυσοῦ νεῦρα*, vel, si facile in *Iambis* admittatur *Spondeus* in *secundo* loco vid. ad. v. 1033. legerem. *Πλέον χρυσοῖο νεῦρα*. Verùm nec hoc tutum, & *τὰ νεῦρα*, potius Emphaseως causa, Sensumque pariter & Versum suis Numeris implet. Simile illud *Apollonidæ*, Antholog. l. 1. c. 26. fol. 35. *Οὐ γὰρ δὴ πλούτου Μοῦσα χερειοτέρη*. Vid. fol. 108. *Οὐ τὸ ζῆν χαρίεσσαν κ. λ.* Proverbium sane *Hispanicum* præfert Ingenium Opibus, *Mas vale Saver, y Haver*, Plus valet Scire, quam Habere. Sciendum, hoc in loco, *Τὰ νεῦρα, ἀντὶ τοῦ, ἡ Μουσική*, per *Metalepsin*, ut *Virgil.* Eclog. 1. v. 70. *Post totidem mea Regna videns mirabor Aristas.*

Πέθεις πλέον τ' ἀείδειν.
Σὺ γὰρ δόλῳ φθόνῳ τε
Ἔρωτ' ἔθης ἄφαντον,
Λύρῳ τε χρυσόπαστον·
Φιλημάτων ἢ κεδνῶν,
Πόθων, κύπελλα κίρνης·
Ὅταν θέλῃς ἢ, φεύγεις·
Ξένοισι δ' ἄγχι Μυσῶν
Δολίοις, ἄπιστ', ἀρέσκεις·

Ἐμοὶ

1049. Πέθεις πλέον τ' ἀείδειν] Ita ex Conjecturâ pro Monstro illo, Πόθεις κέκλυθι ἀδῆς, ratione ad literarum vestigia habita; ut sit Ordo & Sensus, Πλέον ἐστὶ τὰ νεῦρα, καὶ ἡ Μυσικὴ, χρυσῦ, καὶ τὸ ἀείδειν πόθους καὶ ἐρωτικὰς ἀοιδὰς, ut supra v. 1039. Πλέον ἢ φέρτερον χρυσοῦ, πόθεις ἀείδειν.

1050. Σὺ γὰρ δόλῳ φθόνῳ τε] Quæ sequuntur ex hinc olim ad *Apollinis* Hymnum per Errorem non simplicem annexa erant; quum ne ejusdem Carminis essent Generis, cum illa Oda: Videor nunc suum in locum recte reponere: siquis rem attentius considerarit. Veterem Lectionem, Σὺ γὰρ δόλῳ, σύ τοι φθόνῳ, in ordinem reduco. Vid. ad v. 1057.

1051. Ἔρωτ' ἔθης ἄφαντον] Pro ἔθηκας lego ἔθης, ab ἔθω Aorist. β. ut ἔδων &c. Pro ἀνδρέσι lego ἄφαντον, Sensu & Versu postulante.

1052. Λύρῳ τε χρυσόπαστον] Olim Λύρῳ δ' ἀλίπαστον εὖ, nullo sensu. Mutavi itaque ȝ in τε & ἀλίπαστον in χρυσόπαστον quod à πάσσω· nam & *Nazianz.* χρυσόδετον κιθάρῳ vocat. De Lyra, Cithara, Chely, Testudine, vid. D. *Edvardi Sherburne* Notas ad illud *Senecæ* Medeæ, v. 357. Cum *Pieria* resonans Cithara *Thracius Orpheus* &c. Et *Orpheus* χρυσοπλήκτης dicitur *Antholog.* fol. 502.

1053.

Et plus, Amores canere.
Tu etenim dolo, invidiáque
Amorem reddidisti evanidum,
Lyrámque auro-consperſam:
Oſculorúmque ſanctorum, [bas:
Amorum *nempè*, pocula polluis & contur-
Et quandò vis, fugis;
Hoſpitibúſque juxta Myſos
Doloſis, ô infidum, places:

1053. Φιλημάτων δὲ κεδνῶν] Ut modo ϗ, in τὲ mutavi, ita nunc τὲ in δὲ transfero. *Epitheton* vero κεδνῶν *Modeſtiam* Poetæ notat, quodque Ἀφροδίτῃ πανδήμῳ nil litet.

1054. Πόθων κύπελλα κίρνης] Πόθων ponitur per *Appoſitionem* ad φιλημάτων. Κίρνης à κίρνημι. Hic autem ſenſus, Σὺ μὲ, ὦ ἄπιστε χρυσὲ, κύπελλα φιλημάτων τε κεδνῶν κ̀ πόθων, καθαρὰ αὐτὰ ὄντα κ̀ ἄκρατα, κίρνης κακῷ φαρμάκῳ φιλαργυρίας κ. λ. *Heinſii* Codex pro πόθων legit ποτῶν, frigide, pro κεράνῃς. κίρνη, aliquanto ſanius, licet in *Perſona* falſus.

1055. Ὅταν θέλῃς δὲ, φεύγεις] Pro φεύγῃς lego φεύγεις. Ratio obvia.

1056. Ξένοισι δ' ἄγχι Μυσῶν] *Diſtichon* ex hinc, loco ſuo motum, poſt φεύγεις pono; ut ſit Ordo, Ὅταν δ' ἐθέλῃς, φεύγεις, κ̀ ξένοις δολίοις, ὦ ἄπιστε, ἀρέσκεις. Pro Μυσῶν, *Fabri* filia & *Longepierre*, Μυσῶν legunt; *Phrygas* enim Poeta innuit *Myſorum* vicinos, ob *Laomedontea* perjuria *Trojæ*. Hoſpites vocat; quod *Ionia* & *Phrygia* ſint *Aſia*:

1057. Δολίοις, ἄπιστ', ἀρέσκεις] Vox ἄπιστε Verſus hos oſtendit recte jam nunc ordinari & ad *Aurum Fugitivum* referri, cui v. 1046. Ἄπιστ', ἄπιστε Χρυσέ. Quare & hic pro ἀπίστοις lego ἄπιστ', ut ibidem. Verſus *cauſa*; ut & ἀρέσκεις pro ἁνδάνεις, Eſt autem

Ἐμοὶ δὲ τῷ λυρῳδῷ
Μούσαις ποιεῖς ἀποίκους.
Λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὴν
Οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
[Σὺ, Χρυσὲ, γοῦν ἄπελθε]
Ἀχανδέας δ' ὀρείνοις,
Αἴγλῃ τε λαμπυρίζοις.

Εἰς τὸ Ἔαρ. ξϛ'.

Τί κάλλιόν ἐστι βαδίζειν,

Ὅπου

hic *Anapaestus* in *Prima* ſede pro *Iambo*, ut in *Tertia* Oda.

1058. Ἐμοὶ δὲ τῷ λυρῳδῷ] Pro λυρεγκτύπῃ lego λυρῳδῷ, quum nulla ſit Vox iſtiuſmodi; eſt enim λυρεγκτύπος, non λυρεγκτύπης. Et Lex Verſus λυρῳδῷ poſtulat.

1059. Μούσαις ποιεῖς ἀποίκους] Pro φρεσὶν, lego ποιεῖς, Senſu poſtulante. *Spondaeum* in *Prima* ſede hujus Verſus admitti oſtendo ad *Primam* Oden.

1060. Λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὴν] Hoc loco, ſenſum ut apertum facias, ponas mecum hoc *Diſtichon*, quod olim poſt v. 1055. ſequebatur: & reliqua etiam, quomodo Nos ordinamus, accipias.

1061. Σὺ, Χρυσὲ, γοῦν ἄπελθε] Hunc verſum intra Cancellos poſitum addo, ad ſenſum loci complendum.

1062. Ἀχανδέας δ' ὀρείνοις] Ἀχανδὴς hoc in loco ab ἀ *Privativo* & χανδάνω, cui contrarium πολυχανδὴς, *Multarum rerum capax* & proinde *plenus*, *dives*, vox *Theocrito* & *Nonno* uſurpata. Ἀχανδὴς itaque *Pauper*; & maxime egenos *Anacreon* hac voce denotat, quique nihil habent.

1063. Αἴγλῃ

At mihi Lyrico illi Poetæ
Muſas facis extorres.
Lyræ tamen meæ cantionem
Neutiquam relinquam tantillum.
[Tu, Aurum, igitur hinc faceſſas,]
Eoſque, qui nihil omninò habent, exci-
[tes *donis tuis*,
Et ſplendorem tuum fulgurantem oſtendas.

66. In Ver.

Quid pulchrius eſt, quàm Ambulare,
Ubi

1063. *Αὐγλῶ τε λαμπυρίζοις*] Olim *λαμπρύνοις*, quod Verſui ſatis non erat; *λαμπυρίζεις*, vero, ut eſt Lectio, quæ Prioris Lectionis Veſtigiis proxime accedit, ita Verſui Senſuique quam optime quadrat & eſt vox omnino authentica, Sonatque *Coruſco*, *Scintillo*, *Fulgeo*, ut *Aurum*; qua Voce nihil aptius huic loco. Ita certe *Theophraſtus* περὶ λίθων fol. 220. Καταδεῖξαι δέ φασι καὶ εὑρεῖν τὴν ἐργασίαν Καλλίαν τινὰ Ἀθηναῖον, ἐκ τῶν ἀργυρείων, ὃς οἰόμενος ἔχειν τὴν ἄμμον χρυσίον, διὰ τὸ ΛΑΜΠΥΡΙΖΕΙΝ, ἐπραγματεύετο, καὶ συνέλεγεν. ἐπεὶ δὲ ᾔσθετο, ὅτι οὐκ ἔχει, τὸ δὲ τῆς ἄμμου κάλλος ἐθαύμαζε, διὰ τὴν χρόαν, οὕτως ἐπὶ τὴν ἐργασίαν ἦλθε ταύτην,

ODE LXVI.

Hoc *Odarion* nonnihil eſt paſſum; ſed non ultra modum; & præcipuus iſtius Defectus videtur, quod non ſit juſtum Poemation, at ἀπόσπασμα potius; licet nec in illo *Verſus* ſit ſibi ſatis conſtans, nec *Senſus* per omnia ſatis expeditus: At hoc aliquomodò politius factum iri ſperamus. Illud certe *Voſſius* in *Vaticano* MS. reperit.

1064. Τί καλλιόν ἐςι βαδίζειν] Ita lego, pro Τί καλὸν

Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
Ὅπου λεπτὴν ἡδυτάτην
Ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην·
Κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,
Χ' ὑπὸ τὰ πέταλα δῦναι,
Ἁπαλὴν παῖδα κατέχειν,
Κύπριν ὅλην πνέουσαν·
[Οὐ τόδε τοι καλόν ἐστι;]

ξζ'.

Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων, Δίζη-

καλόν ἐστι βαδίζειν, Sensu postulante, & τὸ subaudito ante βαδίζειν, atque ita Versus *Anapæsticus, Dimeter, Catalectus*, constans ex *Iambo*, Duobus *Anapæstis* & syllaba. γρ. Ὅτι καλόν ἐστι βαδίζειν.

1065. Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν] Si λείμακες legas, pro λειμῶνες (quæ Vox *Euripidi* plus semel usurpata, ut videre est ad *Phœniss.* v. 1564.) tum Versus erit *Trochaicus, Dimeter, Acatalectus*, cum *Iambo* tamen in *Prima* sede; sed vide, annon *Spondæus* adhiberi possit in *Secunda* sede *Trochæi*, ut notamus ad v. 948.

1066. Ὅπου λεπτὴν ἡδυπνόην] Versus *Choriambicus*, ex *Epitrito* primo & *Choriambo*. γρ. λεπτός. Tum *Iambum* & *Trochæum* excipient *Trochæus* & *Iambus*, ut sit *Antispasticus* ἀντισπασμένος.

1067. Ἀναπνεῖ Ζέφυρος αὔρην] Versus constat ex *Anapæsto, Tribrachy* & *Spondæo*, vel ex *Pæone* Tertio & *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος. De *Zephyro*, Vid. D. *Edvardi Sherburne* Notas in *Senecæ* Hippolyt. v. 12. *Zephyrus Vernas evocat herbas*, ubi hic locus.

1068. Κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν] Versus *Choriambicus Dimeter*, constans Duobus *Choriambis*.

1069. Χ' ὑπὸ τὰ πέταλα δῦναι] Constat ex *Pæone*

Primo

Ubi Prata luxuriant,
Ubi tenuem suavissimam
Respirat Zephyrus auram?
Quàm palmitem Bacchicum Tueri,
Et sub foliis Latere,
Mollem Puellam Habere
Venerem totam spirantem?
Nonne hoc pulchrum est?

67.

O Puer, Virgineum quid tuens,

Quæro

Primo & *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος.

1070. Ἁπαλὴν παῖδα κατέχειν] Versus Constat ex *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος & *Pæone* Quarto. Olim κατέχων, verum *Vatican.* MS. κατέχειν legit, & ita legendum apparet, ut sit τί κάλλιον τοῦ βαδίζειν, ἰδεῖν, δῦναι, κατέχειν; Dixerat prius—κούρην κατέχων v. 620.

1071. Κύπριν ὅλην πνέουσαν] Ita supra v. 649. Τὸν ὅλας ποθεῦντα μολπάς. Versus autem constat ex *Choriambo* & *Amphibrachy*; vel ex *Dactylo* & Duobus *Trochæis*,

1072. Οὐ τόδε τοι καλόν ἐστιν;] Tale quid videtur ad *Sensum* supplendum desiderari; Verum ne fraudem facere videar, intra *Cancellos* pono, *sicut meus est mos*. Est autem *Dactylicus*, *Dimeter*.

ODE. LXVII.

Jucundissimum hocce Fragmentum extat apud *Athenæum* fol 564. ex quo *Henricus Stephanus* aliique dehinc collegerunt; at Nemo hactenus *Versus* genus exposuit: Cum constent omnes Versus *Metro Glyconio*, excepto ultimo. Qui *Pherecratius* dicitur & *Glyconio* Generi amat adhiberi, præsertim in clausula, ut probamus ad *Od.* LX. Videtur hic locus ad *Cleobulum* Amasium pertinere.

1073. Ὦ παῖ, παρθένιον βλέπων] Elegantiam hujus

Dicti

Δίζημαί σε, σὺ δ' οὐκ αἴεις,
Οὐκ εἰδὼς, ὅτι τῆς ἐμῆς
Ψυχῆς ἡνιοχεύεις.

ξή.

'Εγὼ δ' οὔτ' ἂν 'Αμαλθείης
Βουλοίμην κέρας, οὔτ' ἔτεα

Πεντή-

Dicti *Glycera* Meretrix exponet apud *Athenæ*: l. 13. fol. 605. Τότε γὰρ καὶ οἱ παῖδες εἰσι καλοὶ, ὡς Γλυκέρα ἔφασκεν ἡ ἑταίρα, ὅσον ἐοίκασι γυναικὶ χρόνον, καθάπερ ἱστορεῖ Κλέαρχος. Verum nequis supercilio notandus offendatur, quasi hæc παιδεραστίαν oleant, diço, Minime esse necesse, ut hæc in sua Persona proferat Poeta; potuit Mulieri cuidam hæc verba affingere. Virgineus Pudor in Pueris maxime commendatur, ut *Euripid.* Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖσι γίγνεται, τέκνον. Αἰδὼς κέν σ' οὐκ εἶχεν ὄμματα. *Sappho.* Et *Ovid.* Metamorph. l. 8. §. 4. *Talis erat cultu Facies, quam dicere vere Virgineam in Puero, Puerilem in Virgine posses. Tibull.* l. 4. Eleg. 4. —— *at illi Virgineus teneras stat Pudor ante Genas.* Vid. plura apud *Longepierre.*

1074. Δίζημαί σε, σὺ δ' οὐκ αἴεις] Ita certe in *Scansione* legendum, quasi αἴεις, διουλλάβως, scriberetur; cum sit pro ἀΐεις, ab ἀΐω, Audio. Priorem αἴεις in hoc Versu corripit, ut aliæ similes syllabæ, v. 147. 941. ubi Ληθαίη *Mediam* corripit, & mox v. 1077. ubi 'Αμαλθείης *Penultimam.*

O D E LXVIII.

Bellissimum hoc Fragmentum extat apud *Strabonem* l. 3. fol. 151. Verum nec *Casaubonus* in locum, nec *Henricus Stephanus*, hos Versus ad Metrum suum redigerunt; quod nullo tamen negotio fieri potuit; cum sint per omnia ejusdem Generis cum

Præce-

Quæro te; tu verò minimè audis,
Nescius, quòd meæ
Animæ geras-imperium.

68.

Ego verò neque Amalthéæ
Velim cornu, neque annis

Quin-

Præcedenti, nempe *Glyconii*, cum *Pherecratio* in clausa.

1077. Ἐγὼ δ' οὐκ ἂν Ἀμαλθείης] Pro, ἐγώ τ' ἂν οὔτ' quod olim obtinuit, lego Ἐγὼ δ' οὐκ ἂν, semper enim τὸ ἂν sequitur οὐκ vel οὔτ', nunquam in hoc casu præcedit; quod tamen Nemo antehac vidit; οὔτ' vel οὐκ pro lubitu legas. Hoc neque prædicti Magni Viri viderunt, neque Domina *Dacier*, neque *Longepierre*. *Glyconius* vero indifferenter *Iambum* vel *Spondæum* in *Prima* sede admittit, ut probo ad v. 941. Notum *Amalthea* Cornu, quod & *Cornucopia* audit, de qua *Scholiastes Callimachi*, ad Hymn. in *Jovem* v. 49. Αἰγὸς Ἀμαλθείης) οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Αἲξ τὸν Δία θρέψασα. λέγεται δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς κέρατος Ἀμβροσίαν ῥεῖν, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄλλου Νέκταρ. Item *Palæphat*. c. 46 *Himerius* apud *Photium* Bibliothec. Ἀμαλθείας κέρας, πᾶν ὅσον εὐδαιμονίας κεφάλαιον. Χρηΐζων πλούτου μελέτην ἔχε πίονος ἀγροῦ Ἀγρὸν γάρ τε λέγουσιν Ἀμαλθείης κέρας εἶναι. *Phocylid*. v. 220. Vid. *Ovid*. Fastor. l. 5. *Ab Jove surgat Opus* &c. Mirum autem *Jobi* filiam hoc Nomine vocatam, undè videtur aliquid Poeticis Fabulis longe antiquius sub hoc involucro latere. Ita certe *Job*. c. 42. v. 14. Illius filiarum Nomina, Ἰεμίμη Κασία, & Κερενακππούχ Quæ Vox ultima *Cornu-Copia* sonat, ut *Duportus*, Τὴν δὲ τρίτην ἐκάλεσσαν ἐϋπλόκαμον Κερενακππούχ· Οὕνεκά οἱ σίβεως κέρας ἀγλαὸν οὔνομ' ἔδωκε. De penultima τοῦ Ἀμαλθείης correptâ diximus ad v. 1074. Apud *Strabon*. γρ. Ἀμαλθίης, Ἰωνικώτερον.

1078. Βουλοίμην κέρας, οὔτ' ἔτεα] Ἔτεα scribere licet

Πεντήκοντά τε χ' ἡκατὸν,
['Αργανθώνιος ὡς ἄναξ,]
Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι·

ξθ'.

'Από μοι θανεῖν γένοιτο,
Οὐ γὰρ ἂν ἄλλη
Λύσις ἐκ πόνων γένοιτο,
Οὐδαμὰ, τῶνδε.

ό.

licet & præſtat, at in *Scanſione* ἔτη legendum; eſt enim *Glyconius* Verſus &c.

1079. Πεντήκοντά τε χ' ἡκατὸν] Olim πεντήκοντα ϗ ἡκατὸν, addo τὲ, & *Ionice* χ' ἡκατὸν lego ad Verſum firmandum; qui in citationibus Proſaicorum Authorum, ut ſolet, διελύθη, omnemque *Ionicam* Gratiam amiſerat. Alludit Poeta ad *Arganthonium* Regem; ut *Plinius* l. 7. c. 48. *Anacreon* Poeta *Arganthonio Tarteſſiorum* Regi *Centum quinquaginta* tribuit annos. *Herodot.* l. 1. c. 163. illum *Octoginta* annis Regnaſſe ait, quod & *Cicero* teſtatur, de Senectute c. 19. & ipſe mox *Plinius* confirmat, ait enim, "Sed ut ad confeſſa tranſeamus, *Argantho-* " *nium Gaditanum* Octoginta annis Regnaſſe, in- " dubitatum eſt; Putant *Quadrageſimo* cæpiſſe. *Lucian.* in Macrobiis, Ἀργανθώνιος μὲν οὖν, Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα ϗ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, Καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων. Vid. *Caſaubon*: ad *Strabon* l. 3. ut ſupra in Procemio hujus Odæ. Nomen illius Regis tot Authoribus memoratum, ex ipſo *Anacreonte* excidit: quare reſtituendum puto; at non niſi adhibitis Cancellis. Nec enim *Strabonis* tempore Nomen in *Anacreonte* vi-

ſendum

Quinquagintáque & centum,
Arganthonius ut Rex *ille*
Tartesso regnare.

69.

Mori mihi contingat;
  Non enim alia
Liberatio ex ærumnis fuerit,
  Ullo pacto, istis.

sendum erat, quanquam illud *Herodoto* authore non sit dubitandum.

1080. *Ταρτησσοῦ βασιλεῦσαι*] Versus *Pherecratius*, qui *Glyconiis* gaudet admisceri & præcipue in fine poni; ut notamus ad *Od.* LX. & LXVII. De *Tartesso*, vel *Gadibus*, vid. *Strabon.* loco prædicto, & *Longepierre*, ubi quod Nonnulli faciant idem cum *Tarsis* in SS. Scriptura. *Hesych.* Ταρτησσὸς πόλις ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν.

§. LXIX.

1081. Ἀπό μοι θανεῖν γένοιτο] Ita distinguo, ut Carmen sit *Dicolon, Tetrastrophon*, cujus *Primus* & *Tertius* Versus sunt *Iambi, Dimetri, Catalecti* quales in Tertia Oda. *Secundus* & *Quartus*, *Dactylici*, *Monometri*, nempe constantes *Dactylo* & *Spondæo*, Numeri longe omnium suavissimi, teste *Scaligero*. Extat autem hoc Fragmentum in *Arsenii* Collectaneis, & apud *Hephæstion.* d. 40. ubi tamen Duobus Versibus comprenditur, item in *Scaligeri* Hypercritico. Est autem *Tmesis*, pro ἀποθανεῖν γένοιτό μοι. Vid. *Cæsaris* dictum apud *Longepierre*, in hanc rem. In luctu atque miseriis mortem ærumnarum requiem &c.

1084. Οὐδαμὰ] Ita lego pro οὔθ' ἅμα, & ita *Portus* legit. Hinc οὐδαμόθεν & ἀμόθεν *Homer.* Odyss. ά. v. 9.

ό.

Μεὶς μὲν δὴ Ποσιδηϊὼν
Ἕστηκεν· νεφέλαι δ᾽ ὕδει
Βαρύνοντο, καὶ ἄγριοι
Χειμῶνες παταγοῦσι.

οά.

Μήδ᾽, ὥστε κῦμα πόντιον,
Λάλαζε, τῇ πολυκρότῳ
Σὺν Γαστροδώρῃ, καταχύδην

Πίνουσα

§. LXX.

1085. Μεὶς μὲν δὴ Ποσιδηϊὼν] Hoc *Fragmentum* extat apud *Eustath.* Edit *Basil.* fol. 1013. lin. 18. Διὸ καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸν περὶ χειμερινὰς τροπὰς μῆνα, Ποσειδεῶνα καλοῦσιν, ὡς Ἀνακρέων, Μεὶς μὲν Ποσειδηϊὼν, κ. λ. Ob metrum lego Ποσιδηϊὼν, cum simplici ἰῶτα, nam & Ποσιδῶν legitur, & Ποσιδήϊον ipsi *Homero* Odyss. ζ. v. 266. Ποσειδεὼν vero Mensis *Atticorum Decembri* finienti & *Januario* Incipienti respondens. *Horat.* Epod. XIII. *Horridâ Tempestas cœlum contraxit, & imbres, Nivesque deducunt Jovem: Nunc Mare, nunc Syliia Threïcio Aquilone sonant.* Carmen & hoc *Glyconium*, quomodo nos nunc ordinamus, cum *Pherecratio* in fine, ut ad Od. LXVII. & LXVIII.

1076. Νεφέλαι δ᾽ ὕδει] Pro ὕδατι lego ὕδει. Versus causa.. *Hesiod.* γαῖαν ὕδει φύρειν.

1087. Βαρύνοντο] Elegans vox; Nubes enim tumescere & ingravescere imbribus videntur. Pro Βαρύνονται· ἄγριοι δὲ, lego, Βαρύνοντο, καὶ ἄγριοι.

1088. Παταγοῦσι] *Hesych.* Παταγεῖ) ψοφεῖ, κτυπεῖ, Πάταγος δέ τε ἀγνυμένων. *Homer.* Iliad. π΄. v. 769.

Vide

70.

Menſis ſanè Neptunius
Inſtat; nubéſque aquâ
Gravantur, horrendæque
Hyemes crepitant.

71.

Nec, ut fluctus marinus,
Fremas, clamosa illâ
Cum Gaſtrodorâ, affatim
Bibens

Vide Interpretes in locum. *Anacreon* ſupra v. 922. Παταγῶ τε καχλαλητῷ. *Sophocl.* Ajac. v. 169. Παταγῦσιν, ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι Μέγαν αἰγυπιὸν ὑποδείσαντες.

§. LXXI.

Extat hoc *Fragmentum* apud *Athenæ:* fol. 447. A. *Caſaubonus* in illo nihil vidit fol. 742. & omnia deplorata putabat. Ego primus & hoc ad Numeros reduxi, non vi, ſed ſua ſponte; ſunt enim omnes *Iambi, Dimetri, Acatalecti.* Senſum Verſio noſtra dat apertum.

1088. Μήδ', ὥστε κῦμα πόντιον, Λάλαζε] Hunc locum videtur Reſpicere *Heſychius.* Λάλαζε) βόα.

1089. Λάλαζε, τῇ πολυκρότῳ] Vocem λάλαζε ſupra interpretatur *Heſychius.* Πολύκροτος, ὁ καὶ ἡ, κραυγαστικός.

1090. Σὺν Γαστροδώρῃ, καχχύδην] *Spondæus* hic in *Tertio* loco, quod facile fit. Pro καταχύδην, quod à Proſæ ſcriptoribus uſurpatur καχχύδην lego, *Ionice* & *Poetice*, Carminiſque gratia, ut χἤκατὸν, ad v. 1079. quomodo καββάλλω pro καταβάλλω, καπφάλαρα, καχχῆαι, &c. *Homero.*

Πίνουσα τὴν ἐπίσιον.

οβ'.

Φίλη γὰρ εἶ ξένοις· ἔασον δέ
Με διψῶντα πίνειν.

ογ'.

Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον, Ἐρξίωνι
Τῷ λευκολόφῳ μεςὸν ἐξέπινον.

οδ'.

Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς
Ὠρχήσαντ' ἐλαφρῶς.

οέ.

1091. *Πίνουσα τὴν ἐπίσιον*] Ἐπίσιον, *Ionice* pro ἐφέσιον, ut ad v. 22. & *κύλικα* subauditur, necessitate Consequentiæ; adeo *κύλιξ ἐπίσιος*, quæ *Jovi ἐφεσίῳ* libari solebat. Ità *φεύγοντα φιλοτησίαν*, subaudit *κύλικα*. Vid. *Casaubon.* ad *Athenæ:* fol. 243. Vid. *Spanheim.* ad *Callimach.* p. 522. ad Hymn. *Del.* v. 325. *Homerus* sane Odyss. ζ'. v. 265.—πᾶσιν γὰρ ἐπίσιόν ἐστιν ἑκάστῳ, ubi tamen Vox significatione longe alia legitur.

§. LXXII.

1092. *Φίλη γὰρ εἶ ξένοις. ἔασον δέ με διψῶντα πίνειν*] Hoc *Fragmentum* ex *Anacreonte* laudat *Athenæ:* fol. 433. Et insignis est locus, omnibusque φιλοξένοις notandus; quos quantumvis Liberales non decet Amicos nimia Ebrietate opprimere, nec largioribus poculis excipere, at sinere, ut sitientes bibant quantum sufficiat; non quod perturbet inebrietque.

Et

Bibens poculum-Vestæ-sacrum.

72.

Liberalis enim es hospitibus; sinas tamen
Me sitientem bibere.

73.

Egóque tenens poculum Herxioni
Candidè-cristato plenum ebibi. 1095.

74.

Pulchricomæ filiæ Jovis
Saltabant levitér.

75.

Et hoc aliud Argumentum pro *Anacreontis* temperantia.

1093. *Μὴ διψῶντα πίνειν*] *Athenæ*: ibid. *πιεῖν*.

§. LXXIII.

1094. Ἐγὼ δ' ἔχων σκύπφον Ἐρξίωνι] Et hoc *Fragmentum* apud *Athenæ*: fol. 498. & attingitur ab *Eustathio* fol. 900. lin. 16. Συντελεῖ δὲ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὄπφιν, καὶ τὸ σκύπφον, ὃ κεῖται παρὰ Ἀνακρέοντι, ὥς φησιν Ἀθήναιος. *Hesiodus* etiam vocem agnoscit σκύπφος. & *Panyasis*, Σκύπφους αἰνύμενος θαμέως ποτὸν ἡδὺν ἔπινεν. quibus adde Illud *Pindari*, Olympionic. 6. v. 40. ὄκχον, pro ὄχον, *Currum*, Constat autem ex *Diiambo*, & *Tritrochæo*, in Versu *Priori*; licet in *Posteriori*, *Prima* sedes *Spondæum* recipiat pro *Iambo*, *Secunda* etiam *Anapæstum*.

§. LXXIV.

1096. Καλλίκομοι κοῦραι Διὸς ὠρχήσαντ' ἐλαφρῶς]. Hoc ἀποσπασμάτιον apud *Eustath.* fol. 1942. lin. 4. & *Athenæ* l. 1. fol. 21.

οέ.

Στεφάνες δ' ἀνὴρ τρεῖς ἕκαστος εἶχε,
Ῥοδίνες τὲς μὲν, τ̂ δὲ Ναυκρατίτην.

ος'.

Μεγιστῆς δ' ὁ Φιλόφρων,
Δέκα δὴ μῆνες, ἐπειδὴ
Στεφανῦται τῇ τε λύγῳ,
Καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα.

οζ'.

——καί μ' ἐπίβωτον

Κατὰ

§. LXXV.

1098. Στεφάνες δ' ἀνὴρ τρεῖς κ. λ.] Hoc Distichon ex *Athenæo* fol. 671. Hic Versus autem constat ex *Anapæsto*, *Spondæo Tritrochæo*, ut sequens etiam; quomodo Nos ordinamus. Vid. Dnæ *Dacier* Not. ex *Cicerone*.

1099. Ῥοδίνες τὲς μ̃, τ̂ δὲ Ναυκρατίτην] Olim τὲς μὲν ῥοδίνες, quod Versus minime ferebat; quare ordinem mutavi, ut hic Versus præcedenti per omnia responderet. Ναυκρατίτης στέφανος è *Sampsucho* erat; quoniam id genus erat excellentissimum in urbe *Ægyptia*, cui Nomen Ναύκρατις, ut *Stephanus* περὶ πόλεων. *Julius Pollux* Onomastic. l. 6. c. 19. Ἀνακρέων δὲ καὶ Μύρτοις στεφανῦσθαί φησι, καὶ Κορίανοις καὶ αὐτῷ τῷ Ναυκρατίτῃ στεφάνῳ. Σάμψυχος ἦτος ἦν. Vid. infra ad v. 1319. *Naucratis* verò Colonia erat *Ionum* & *Carúm*; de qua re *Herodotus*, l. 2. c. 178. & *Petr. Daniel. Huetius* Demonstrat. *Evangelic.* fol. 132.

§. LXXVI.

1100. Μεγιστῆς ὁ φιλόφρων] Et hoc *Fragmentum*

ex

75.

Coronas verò Vir quisque tres habuit,
Roseas quidem duas, alteram Naucratidem.

76.

Megistésque, Candidus ille,
Decem jam Menses, ex quo
Coronatur, Amerinâ quoque salice,
Et fœcem bibit dulcem.

77.

—— & me famosum

Apud

ex *Athenæo* fol. 671. & 673. ubi ex *Aristarcho* Grammatico, *Menodotoque Samio*, per tres totas paginas in folio explicatur. Laudatur autem ex *Secundo* μελῶν. *Megisten* vero *Anacreontis* Amasium *Antipater* memorat Antholog. fol. 277. quem locum laudo ad v. 1146. Duo Versus Priores *Pherecratii*, de quo Genere diximus ad Oden XXX. De reliquis suo in loco.

1101. Δέκα δὴ μῆνες, ἐπειδὴ] *Anapæstus* hic etiam pro *Spondæo*, in *Prima sede Pherecratii*, quod notandum.

1102. Στεφανοῦται μὲν τῇ τε λύγῳ] Ita λελυγισμένος τὰς κόμας ἀναδέμβρος κ. λ. *Suidas* in v. Ἀναδέμβρος. *Nicæarchus* apud *Athenæ*: fol. 673, Et *Antholog.* fol. 523. ubi *Nicænetus.* Καὶ λύγοις ἀρχαίων Καρῶν στέφος. Est autem Versus ex *Ionico* ἀπ' ἐλάσσονος & *Choriambo* compositus; nam τε omnino addendum duxi.

1103. Καὶ τρύγα πίνει μελιηδέα] Versus *Choriambicus*, *Dimeter*, ex Duobus *Choriambis* &c.

§. LXXVII.

1104. Καί μ' ἐπίβωτον] Est pars posterior Ionici

Κατὰ γείτονας ποιήσεις.

οη´.

——Θάλαμον, ἐν ᾧ
Κεῖνος μὲν οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο.

οθ´.

Τί * μὴν πέτεαι, συρίγγων * γρ. μή.
Κοιλότερα στήθεα
Χρισάμενος μύρῳ;.

π´.

Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου

Λεπτοῦ

ἀπ' ἐλάσσον·, quem sic adimplere possis, Ἄνεον καί μ' ἐπίβωτον. Extat hoc Fragmentum apud *Ammonium*, περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, in v. Διαβόητος. Ἐπιβόητος) ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. Ἀνακρέων ἐν Δευτέρῳ, Καί μ' ἐπιβόητον, κ. λ. Est igitur hic ἐπιβόητος λέξις μέση. At Lectio nostra ἐπίβωτον confirmatur ab *Eustathio* fol. 1856. lin. 11. Καὶ ἐν τῷ Ἐπιβόητος; ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην, καθ' ὃ δηλαδὴ βοαὶ γίνονται, ὃν Ἐπίβωτον Ἀνακρέων φησίν. Ita *Antholog*. fol. 222. Ἐγὼ Φαλαικὶς ἡ 'πίβωτος ἀνθρώποις. Ita fol. 226. περίβωτος. Ita mox v. 1259. νενωμένος pro νενοημένος. Ita *Herodot*. l. 3. c. 39. Καὶ ἦν βεβωμένα &c. Vid. *Anacreon*. Vita p. xv. Est enim *Ionicum*. Ita νωσάμενος *Theocrito*. pro νοησάμενος. Denique ἐπιβώσονται *Homer* Odyss. β. v. 178. In quem locum Vide quæ Nos.

1105. Κατὰ γείτονας ποιήσεις] Versus ad *Tertiam* Oden refertur Ποιήσεις Antepenultimam corripit, ut ad. 147.

1106. Θάλ.

Apud vicinos facies.

78.

———Thalamum, in quo
Ille minimè nuptias-fecit, sed passus-est.

79.

Quid utique subsultas, tubulis
Magis-cava pectora
Inungens unguento?

80.

Pransus sum ex *Placenta* Itrio

Tenu

§. LXXVIII.

1106. Θάλαμον, ἐν ᾧ κεῖνος μὲν οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο] *Ammonius* περὶ Ὁμοίων καὶ Διαφόρων λέξεων, in v. Γῆμαι. Καὶ Ἀνακρέων διασύρων τινὰ ἐπὶ θηλύτητι, Καὶ θαλάμοις, ἐν ᾧ κεῖνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο, quem locum & *Eustathius* fol. 1678. lin. 59. profert, licet omisso *Anacreontis* nomine, Καθὰ δηλοῖ καὶ τὸ, Θάλαμον, ἐν ᾧ κ. λ. Unde *Ammonem* emendatum habemus.

§. LXXIX.

1108. Τί μὴν πέτεαι] Μὴν lego pro μὴ, quod prius obtinuerat. Extat locus apud *Athenæ:* fol. 687. Καὶ ὁ σοφὸς Ἀνακρέων λέγει, Τί μὴ πέτεαι κ. λ. Τὰ στήθη παρακελευόμενος μυροῦν, ἐν οἷς ἐστὶν ἡ καρδία, ὡς καὶ ταύτης δηλονότι παρηγορουμένης τοῖς εὐώδεσιν. Et *Plutarch.* 2 Tom. fol. 647. Καὶ Ἀλκαῖος κελεύει, Καταχέαι τὸ μύρον αὐτοῦ κατὰ τᾶς πολλὰ παθοίσας κεφαλᾶς καὶ τῶ πολιῶ στήθεος. Vid. ad v. 454.

§. LXXX.

1111. Ἠρίστησα μὲν ἰτρίου] Hoc Fragmentum ex

Athenæo

Λέπλῦ μικρὸν ἀποκλὰς,
Οἴνυ δ' ἐξέπιον κάδον.
Νῦν δ' ἁϐρῶς ἐρόεσσαν
Ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ
Κωμάζων παιδί γ' ἁϐρῇ.

πά.

Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν σελίνων
Στεφανίσκυς θέμθμοι νῦν
Θάλειαν ἑορτὴν
Ἀγάγωμθμ Διονύσῳ.

πϐ'.

Athenæo fol. 472. & 646. & *Hephæstione* p. 34. & 61. & *Arsenio* in Collectaneis, sub *Heraclide*. *Hephæstion* alter ordinat; verum ego reduco ad notos Numeros, *viz*. Glyconios, qualis *Od*. LX. Et ex his tribus Authoribus totum Poemation perficio. *Secundus* & *Quartus* sunt *Pherecratii*, quales libenter *Glyconiis* immisceri doceo ad *Oden* prædictam. Ἴτριον) πεμμάτιον λεπλὸν, διὰ σησάμυ καὶ μέλιτος γινόμενον. Ἦτρον & ἤτριον, Diversa invicem & ab hoc.

1113. Οἴνυ δ' ἐξέπιον κάδον] Hunc præterea Versum ex *Anacreonte* laudat *Pollux* l. 10. c. 20. ubi κάδδον male legitur, ut ex *Metro* constat; quanquam alias & κάδδος & καδδίσκος. *Hedylus* apud *Athenæum*, Ἀλλὰ κάδδις Χίυ μὲ κατέϐρεχε. De hoc *Anacreontis* loco vid. *Bocharti* Ἱεροζωϊκὸν, 2. Vol. l. 1. c. VII. fol. 43. Vox *Latina* Civitate donatur, *Cadus*.

1115. Ψάλλω πηκτίδα τῇ φίλῃ] Ψάλλω hic *Active*; mox

Tenui portiunculatu distringens;
Vinique ebibi poculum.
Nunc autem molliter amabilem
Tango citharam, charissimæ
Proludens puellæ *isti* mollicellæ.

81.

Superciliis Apii
Coronas imponentes, nunc
Lætum Festum
Ducamus Baccho.

82.

mox v. 1125. *Absolute* & *Naturaliter*. Πηκτίδα) πηκτὶς, Musicum Instrumentum, Μυσικὸν ὄργανον, ὃ καὶ Μάγαδις, ut *Aristot*. Polit. l. 8. De quo *Sappho*, Χρυσοῦ χρυσοτέρα, πολὺ Πακτίδος ἀδυμελεστέρα, quod tamen ab ipsâ inventum refert *Menæchmus Sicyonius*, ut ex *Athenæo Lilius Gyraldus*. De *Magade* mox ad v. 1126.

§. LXXXI.

1117. Ἐπὶ δ' ὀφρύσιν Σελίνων] Et hoc apud *Athenæum* fol. 674. Laudat quoque *Eustathius Basil*. Edit. fol. 759. lin. 6. & *Paschalius* de Coronis p. 67. & 69. Item *Theodorus Marsilius* Comment. in *Horat*. &c. Versus autem hic ad *Tertiam* Oden refertur.

1118. Στεφανίσκους θέμενοι νῦν] Ut Versus constaret, νῦν addidi, quod & Sensus postulare videtur. Ita vero fit *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 90.

1119. Θάλειαν ἑορτὴν] Geminus *Amphibrachys*, nam ultima cujusque Versus syllaba *Communis*. Γρ. ὀρτήν.

1120. Ἀγάγωμεν Διονύσῳ] Versus iterum *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, ut v. 1118.

§. LXXXII.

πϐ'.

Πλεκτὰς δ' ὑποθυμιάδας
Περὶ ςήθεσι λωτίνας ἔθεντο.

πγ'.

'Ωινοχόει δ' 'Αμφίπολος μελιχρὸν οἶνον,
Τελσκύαθον τ̀ κελέϐlω ἔχουσα χερσίν.

πδ'.

Ψάλλω δ' εἴκοσι, πάσαις
Χορδαῖσιν Μαγάδιν ἔχων.

πέ.

§. LXXXII.

1121. Πλεκτὰς δ' ὑποθυμιάδας] Et hoc apud *Athenæum*, ibidem, eopse folio. Vid. *Casaubon.* ad *Athena.* l. 15, c. 5. Vid. *Paschal.* de Coronis l. 2. c. 3. fol. 73. *Hesych.* Ὑποθυμιὰς ςέφανος περιτράχηλος. Γρ. ὑποθυμίδας.

§. LXXXIII.

1123. 'Ωινοχόει δ' 'Αμφίπολος] Hoc elegans Distichon apud *Athenæum* fol. 474. Et Versus est *Choriambicus*, ex Duobus nempe *Choriambis*, Duobus *Iambis* & syllaba, Ita v. 1219. Σικελικὸν κότταϐον ἀγκύλῃ δαΐζων. Si unico Versu legas; *Distichon* enim infra facit.

1124. Τελσκύαθον τὴν κελέϐην ἔχουσα χερσὶν] Cum Versus olim imperfectior esset, legebaturque Τελκύαθον κελέϐlω ἔχουσα, nec amplius; Imprimis ad Versum supplendum, Τελσκύαθον scribebam. Ita *Antholog.* fol. 54. Τελδύςανος per errorem, pro τρισδύςανος. Tum τὴν ante κελέϐlω ponebam, deinde χερσὶν post ἔχουσα, ut sit par Versui præcedenti. Quid sit κελέϐη diximus ad v. 916.

§. LXXXIV.

82.

Plicatiles Hypothymadas
Circa pectora lotinas posuerunt.

83.

Vinum-ministrabat Ancilla, mellitum a-
tique Vinum,
Tres-cyathos continentem celeben habens
manibus.

84.

Canto viginti totis
Chordis, Magadin habens,

O

§. LXXXIV.

1125. Ψάλλω δ' εἴκοσι πάσαις] Et hoc Fragmentum apud *Athenæum* fol. 634. & 635. Notandumque, quod ψάλλω hoc in loco *Neutraliter* ponitur, at v. 1115. *Active* usurpatur. Versus *Pherecratius* cum *Glyconio* mixtus ut alias. Vocem πάσαις Carminis gratia & Emphasews addo.

1126. Χορδαῖσιν Μαγάδην ἔχων] γρ. μάγαδιν. Est autem Μάγαδις sive Μαγὰς & Μαγάδιον, sive Μαγάδη, Instrumentum Musicum, de quo Nos supra ad v. 1115 item *Athenæus* ibid. *Spanheimius* in *Callimachi*. p. 471. §. 2. Item *Pollux* l. 4. c. 8. Titulo, Περὶ Ὀργάνων εὑρεθέντων ἔθνεσιν. Et *Hesych*. Μαγάδεις) Αὐλοὶ κιθαριστήριοι. Ὄργανον ψαλτικόν. Ἴων Ὀμφάλῃ, Λυδός τε Μάγαδις. αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς. Vid. *Suid*. in v. Μάγαδις. *Gregor*. *Nazianz*. Τίς ὁ δοῦς Τέττιγι τὴν ἐπὶ στήθους Μαγάδα; *Philostratus*, Καθάπερ αἱ Μαγάδες τοῖς Ὀργάνοις συνηχεῖ. *Aristot*. Μάγαδιν &

Ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἡβᾷς.

πε'.

Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν
Νεοθηλέα, γαλαθηνὸν,
Ὅς ἐν ὕλῃ κεροέσσης
Ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μαστοῖς

Ἐπτο-

Πηκτίδα idem facit Instrumentum, ut notamus ad v. 1115.

1127. Ὦ Λεύκασπι, σὺ δ' ἡβᾷς] *Leucaspis*. Nomen Viri *Virgilio*, Æn. l. VI. v. 335. *Ibid*. Ἡβᾷς] νεάζεις γαυριᾷς, ἀκολασταίνεις, καθ' ἐκεῖνο Ὁμηρικὸν, Οἷος, οἵαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσιν.

§. LXXXV.

1128. Ἀγανῶς οἷά τε νεβρὸν] Hoc Fragmentum à multis laudatur, *Anacreonti* ab omnibus tribuitur: Ab *Athenæo* fol. 396. ab *Æliano*, Histor. Animal. l. 7. c. 39. ab *Eustathio* fol. 711. lin. 34. Denique à *Pindari* Scholiasta, qui ad *Olympionic*. 3. v. 52. auctius laudat in Principio; ubi tamen pro ἄγαν ὡς, lego ἀγανῶς, quod sequens οἷα idem sonaret atque ὡς. Item *Sam*, *Bochart*. Animal Sacr. 1. Vol. l. 2. c. 51. fol. 622. & l. 3. c. 17. fol. 881, *&c*. Recte autem Metrum ordinasse videor, ut sint omnes Versus *Ionici* ἀπ' ἐλάσσονος.

1129. Νεοθηλέα, γαλαθηνὸν] Legendum, quasi scriberetur νεοθηλῆ. ob Versum; verum *Iones* Contractionem reformidant. Γαλαθηνὸς, Vox *Homerica*, *Theocritica* & *Hippocratica*, & sonat *Subrumus*.

1130. Ὅς ἐν ὕλῃ κεροέσσης] γρ. ὅς ἐν ὕλαις ἐροέσσης.] Pro ὅς τ' ἐν, quod olim obtinuerat, lego ὅς ἐν, *Metri* causa. Κεροέσσης) *Athenæus* ibidem κερόεις,, male & contra Versum sensumque omnium, qui illum

locum

O Leucaſpi; tu autem Juvenum more
insoleſcis.

85.

Leniter, ut hinnulum
Tenellum, lactentem,
Qui in ſylva cornuta
Derelictus à matre

Pavi-

locum laudarunt. Vid. *Ælianum* loco prædicto, ubi ex *Sophocle*, *Euripide*, *Anacreonte*, *Pindaro*, probat, Cervas etiam Fœminas cornutas dici à Poetis, de qua re Vide *Nicodem. Friſhlin.* Annotat. in *Callimach.* Hymn. 3. v. 105. *Pindari* Scholiaſtes in *Olympionic.* 3. ut ſupra, Ζηνόδοτος δὲ μετεποίησε, διὰ τὸ ἱστορεῖσθαι τὰς θηλείας κέρατα μὴ ἔχειν, ἐρόεσσαν εἰπών. Vid. *Pochart.* Ἱεροζωϊκὸν, 1 Vol. fol. 898. lin. 60. *Pollux* Onomaſtic. l. 5. c. 12. Περὶ ἐλάφων, κ. λ. Ἀκέρως ἡ θήλεια· καὶ Ἀνακρέων σφάλλεται, Κερόεσσαν ἔλαφον προσειπών. *Callimachus* tamen Hymn. *Dian.* v. 102. De *Cervis* fœminis, —— κεράων δ' ἀπελάμπετο χρυσός. *Scholiaſt.* Σημείωσαι, ὅτι τὰς θηλείας ἐλάφους κερατοφόρους εἶπε. *Quintus Calaber* l. VI. v. 225. Καὶ τὴν μὲν χρυσοῖο κεράατος, κ. λ. *Antigonus Caryſtius* c. 24. Τὴν δὲ ἔλαφον τὸ δεξιὸν κέρας κατορύσσειν. Fruſtra itaque videntur *Ariſtotelis* authoritate abuti, qui illam contra tot Poetarum juncta ſuffragia opponunt. Illi enim indiſcriminatim ἡ ἔλαφος utuntur pro *Maſculo*, ut *Homerus* ἡ ἵππος pro *Mari* Equo; nam ſic & alias ipſe *Ariſtoteles* l. 9. c. 4. αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι. Scholiaſtes *Homeri* ad Iliad. γ'. v. 24. Αἱ θήλειαι τῶν ἐλάφων οὐ κερατοφυοῦσιν.

1131. Ἀπολειφθεὶς ὑπὸ μητρὸς] Ego pro ἀπὸ ſubſtituo ὑπὸ, ex *Pindari* Scholiaſtæ authoritate & *Æliani*-

'Επτοάθη' ——

πϛ'.

Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμήν.

πζ'.

Ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον,
Πτερύγεσσι κούφαις,
Διὰ τὸν ἔρωτα [Κλεοβούλου.]
Οὐ γὰρ ἐμοὶ θέλει συνηβᾶν.

πη'.

Ἐκ ποταμοῦ 'πανέρχομαι,
Πάντα φέρουσα λαμπρά.

πθ'.

iiani Marginis; quum τὸ ἀπὸ minime sit repetendum post ἀπολειφθείς.

1132. 'Επτοάθη] Prior hujus Vocis syllaba Communis, ut *Anapæstus* sit in *Primo* loco, ex Metri lege.

§. LXXXVI.

1133. *Δακρυόεσσάν τ' ἐφίλησεν αἰχμήν*] Versus *Choriambicus*, ex Duobus *Choriambis* & *Spondæo*. Laudaturque ex *Anacreonte* ab *Hephæstione* p. 30.

§. LXXXVII

1134. *'Αναπέτομαι δὴ πρὸς Ὄλυμπον*] Hoc *Fragmentum* apud *Aristophanis* Scholiasten fol. 420. Edit. *Frobenian*. Duo Priores Versiculi laudantur, ut unus, *Hephæstioni* p. 30. ut constans, *Tribrachy*, *Iambo*, duobus *Choriambis*, *Iambo* & syllaba, *'Αναπέ|τομαι δὴ πρὸς Ὄλυμ|πον πτερύγεσσι κούφαις· Pindar.*

Pythi-

Pavitat : ———

86.

Lacrymosamque amavit hastam.

87.

Elevor usque ad Cœlum
Alis levibus
Ob amorem [Cleobuli :]
Nec enim mecum vult pueriliter ludere.

88.

E fluvio iterum ascendo.
Omnia ferens splendida.

89.

Pythionic. 8. v. 126. Ὁ δὲ καλόν τι νέον λαχὼν Ἁβρότατος ἐπὶ μεγάλας ἐξ ἐλπίδος πέταται Ὑποπτέροις ἀνορέαις.

1136. Διὰ τὸν ἔρωτα Κλεοβούλου] Vocem Κλεοβούλου addidi, ad Metrum supplendum, verum id ex Historia. De *Cleobulo*, *Maxim. Tyrius* §. 8. *Lilius Gyraldus* in *Anacreontis* Vita, *Cal. Rhodigin.* l. 10. fol. 821.

1137. Συνηβᾷν] Συμπαίζειν, συνακμάζειν. *Hesych.* Συνη)συμπαίζη, συνακμάζει lege Συνηβᾷ) συμπαίζει κ. λ. eadem vox infra v. 1188. Vid. supra, v. 347. Συνηβᾷν μετὰ τῶν φίλων.

§. LXXXVIII.

1138. Ἐκ ποτάμου ᾽πανέρχομαι] Hoc *Fragmentum* apud *Hephæstionem* etiam extat p. 30. Prior Versus constat ex *Choriambo* & duobus *Iambis*, Posterior similis per omnia, excepto quod syllaba mactetur Sin ἐπανέρχομαι legas, erit *Dactylicus Dimeter, Brachycatalectus.*

πθ'.

Μεγάλῳ δ' εὖτέ μ' Ἔρως
Ἔκοψεν, ὥστε χαλκεὺς,
Πελέκει, χειμερίῃ δ'
Ἔλουσεν ἐν χαράδρῃ.

ϟ'.

Ἀλλὰ πρόπινε ῥαδινοὺς,
Ὦ φίλε, μηρούς.

ϟα'.

Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει.

Ὁ

§. LXXXIX.

1140. Μεγάλῳ δ' εὖτέ μ' Ἔρως] Et hoc apud *Hephæstionem* p. 40. quod ego primus Ordinavi, ut esse palam est, Carmen *Dicolon, Tetrastrophon*, cujus *Primus* & *Tertius* Versus *Ionicus* ἀπ' ἐλάσσονος, *Monometer*, *Catalectus*; *Secundus* & *Quartus*, *Iambus*, *Dimeter*, *Catalectus*, ut *Prima* omnium Ode. Hoc Fragmentum ad *Sublime* omnino pertinet, quod nec *Anacreonti* ignotum noto ad Argument. *Oda* LXIV.

§. XC.

1144. Ἀλλὰ πρόπινε ῥαδινοὺς, ὦ φίλε, μηρούς.] Hoc *Anacreontis* Fragmentum laudat *Pindari* Scholiastes ad Olympionic. 7. v. 5. Ubi προπίνω pro χαρίζομαι. Ita *Pollux* l. 6. c. 30. De Cinædo, Ο' τὴν νεότητα προπιπτωκὼς. *Demosthenes*, τὴν ἐλευθερίαν προπεπτωκὼς dixit. Vid. *Longin.* περὶ Ὕψους c. 31. *Plutarch.*

in.

89.

Magnâ quando me Amor
Sauciavit, veluti Faber Ferrarius,
Securi; Hyemalique
Immersit in voragine.

90.

Verum fac mihi copiam tenerorum,
O Chare, femorum.

91.

At flavæ Eurypylæ cordi est

Circum

in *Galba*, Πρὖπιεν ὁ Τιγελλῖνος αὐτῇ πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας. *Terent.* Hunc vobis deridendum propino. Vid. *Casaubon.* ad *Athenæ*: fol. 788: Vid. *Harpocration*, in Προπεπωκότες, & *Suid.* in προπίνει. Item *Euripid. Rhes.* v. 405, & *Adrian. Turnebi* Adversar. l. 12. c. 10. fol. 388. De voce ῥαδινοὺς, infra ad v. 1282.

§. XCI.

1146. Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει] Hoc Fragmentum extat apud *Athenæum* l. 12. fol. 533. aliquanto corruptius, in quod vid. *Isaac. Casaubon.* fol. 845. Ad Historiam alludit *Plutarchus* in *Pericle*, Τοῦτο μὲν οὖν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικὸς ἐλέγχει τοῖς Ἀνακρέοντος ποιήμασιν, ἐν οἷς ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων ὀνομάζεται πολλαῖς ἔμπροσθεν ἡλικίαις τοῦ περὶ Σάμον πολέμου, Et Scholiastes *Aristophanis*, Edit. *Frobenian.* fol. 295. *Eurypylen*, *Anacreontis* Amicam, inter alios, memorat *Antipater*, in Nobili illo de *Anacreonte* Epigrammate, *Antholog.* fol. 277. Ἠὲ πρὸς Εὐρυπύλην, τετραμμένος, ἠὲ Μεγιστῆν.

1147. Ὀ

Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.

Πρὶν μὲν ἔχων βερβέρια,
Καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
Καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους
Ἐν ποσὶ, καὶ ψιλὸν
Περὶ πλευρῇσι βοὸς
Νεόπλυτον εἴλημα
Κακῆς ἀσπίδος·
Ἀρτοπώλησι κἠθελοπόρνοισιν ὁμιλέων
Ὁ παμπόνηρος Ἀρτέμων

Κίβ-

1147. Ο' περιφόρητος Ἀρτέμων] *Artemonem* hunc *Clazomenium* dicit *Servius* in *Æn.* l. IX. v. 505. & *Testudinis* Inventorem & *Arietis* repertorem. Et ita *Scholiastes Aristophanis* fol. 295. Συνεχρόνισε δὲ τῷ Δικαίῳ Ἀριστείδῃ οὗτος ὁ Ἀρτέμων· ὃς ἦν ἄριστος μηχανητής. Διὰ δὲ τὸ χωλὸν αὐτὸν εἶναι, ὅπου ἂν κατειλήφει πόλεμος, κὴ χρεία μηχανῆς ἦν ἐπὶ τὸ τεῖχος καταβληθῆναι, ἢ τὸ τοιοῦτον, μετεπέμποντο αὐτὸν φερόμενον. Alii, Περιφόρητον dictum putant, quod propter Pulchritudinem ab omnibus raperetur, κὴ ταχθῆναι τὴν παροιμίαν ἐπὶ καλοῦ κὴ ἁρπαζομένου προς πάντων παιδός. Verum *Anacreon* probat illum olim *Mastigiam* merum. & *Athenæus* dicit, Illum postea hoc Nomen adeptum, διὰ τὸ τρυφερῶς βιοῦντα ἐπὶ κλίνης φέρεσθαι. Vid. de eo amplius apud *Athenæum* fol. 167. & infra ad v. 1166. Vox περιφόρητος sonat etiam σοφὸς, ut *Scholiast.* Aristoph. ibid. Καὶ πάντες οἱ σοφοὶ, Περιφόρητοι καλοῦνται, unde *Eustathio* fol. 1864. lin. 38. ὁ περιφόρητος Σίσυφος, juxta illud *Theogn:* v. 702. Πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδου. Vid.

Suidam

Circumforaneus Artemon.
Is quidem olim habens Berbinia,
Vestes colligatas,
Et ligneas carbatinas
In pedibus, & exile
Circa latera bovis
Nuper-ablutum *corium*, velamen
Cariosi Clypei:
Cum Pistoribus & voluntariis Prostibulis versatus,
Laboriosus ille Artemon,

Mi-

Suidam in v. Ὄζων. Ubi *Aristophanis* locum similem laudat, ad hujus Imitationem factum.

1148. Πρὶν μὲν ἔχων βερβέρια] γρ. βερβίνια. Vid. *Hesych.* & *Casaubon.* ad *Athenæ.* fol. 845. Καὶ τὸ Ἀνακρέων αὐτὸν (Ἀρτέμωνα) ἐκ πενίας εἰς τρυφὴν ὁρμῆσαί φησιν, *Athenæus.*

1151. Ἐν ποσὶ] γρ. ἐν ὠσί. Verum ἀστραγάλους ξυλίνους ἐν ποσίν. ut *Hesych.* Ἀστράγαλον) τὸν σφόνδυλον, καὶ τὸ ὑποκάτω τοῦ σκέλους.

1155. Ἀρτοπώλησι] Conditio hominum mediocris & contemptibilis; ut Ἀρτοπώλιδες *Aristophani* de rixosis & scurrilibus Mulierculis, Βατράχοις, fol. 164. —— λοιδορεῖσθαι δ' οὐ πρέπει Ἄνδρας ποιητὰς, ὥσπερ Ἀρτοπώλιδας. *Ibid.* Κἀθελοπόρνοισιν) καὶ ἐθελοπόρνοις.

1156. Ὁ παμπόνηρος Ἀρτέμων] Olim ὁ πόνηρος. Verum *Aristophanes* ὁ παμπόνηρος legit fol. 295. Et Versus Postulat; est enim *Iambus*, *Dimeter*, *Acatalectus*. Non à πονηρὸς, *Impius.* sed à πόνηρος, *Laboriosus*; ob ærumnosam vitam, quam olim egerat *Artemo* iste, priusquam ad illud fastigium evectus fuerit.

1157. Κύ-

Κίϐδηλον εὑρίσκεν βίον,
Πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς
Αὐχένα, πολλὰ δ' ἐνὶ τροχῷ,
Πολλὰ δ' ἐν νώτῳ σκυτίνῃ
Μάστιγι θωμιχθεὶς, κόμην
Πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
  Νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων,
Χρύσεια φορέων καθέρματα
Παῖς Κύκης,
Καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην
Φορεῖ γυναιξὶν αὔτως,

λβ'.

Φύγωμεν ἐκ προσώπου,
Μή σ' ἐμπεσὼν ὁ πρέσβυς, Οὐλῇ

1157. Κίβδηλον] Μοχθηρὸν, φαῦλον, νόθον, ἀδόκιμον, Παμφυλίοις. *Hesych.*

1161. Θωμιχθεὶς] Vox parum nota; verum à θώμιγξ, funiculus, flagellum, fit θωμίζω, μάστιγι additur, Illustrationis causa.

1163. Νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων] Σατινέων, *Ionice*, ab ἡ Σατίνη. *Hesych.* Σατῖναι] αἱ ἁμάξαι. Σατῖνα τὰ idem, *Homer.* Hymn. *Veneris* v. 13. Ποιῆσαι σατῖνα καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ. Vid. *Euripid.* Hel. v. 1326. ubi σατίνη. Constat Versus ex Duobus *Choriambis*; Nam συνίζησις in fine.

1166. Καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην] Σκιάδειον, *Aristophani*, & σκιαδίσκη, *Umbella*, Anglice, *A Bongrace*. Hunc etiam *Conopeo* usum æneo testatur *Athenæus* fol. 167. Τὸν δ' Ἀρτέμωνά φασι τρυφερὸν μέν τινα τῷ βίῳ, καὶ πρὸς τοὺς φόβους μαλακὸν ὄντα καὶ καταπεπληγμένον, τὰ πολλὰ μὲν οἴκοι καθέζεσθαι, χαλκῆν ἀσπίδα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ δυοῖν οἰκετῶν ὑπερεχόντων, ὥστε μηδὲν

δὲν

Miſeram reperit vitam;
Sæpe quidem in Colliſtrigio ponens
Collum, ſæpeque in Rota,
Sæpe tergo Coriaceo
Loro cæſus, comam,
Barbamque avulſus.
Nunc vero aſcendit Currus,
Aureas geſtans inaures,
Filius Cycæ;
Umbellamque eburneam
Geſtat, Muliercularum inſtar.

92.

Fugiamus ab *illius* aſpectu;
Nè te irruens ſenex

Gravi

δεῖν ἐμπεσεῖν τῶ ἄνωθεν· εἰ δὲ βιασθείη προελθεῖν ἐν κλινιδίῳ κρεμαστῷ παρὰ τὴν γῆν αὐτὴν περιφερόμενον κομίζεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο κληθῆναι Περιφόρητον. Idem fere *Plutarchus* in *Pericle*. Verſum conſtituunt duo *Choriambi* cum *Iambo*.

1167. Φορεῖ γυναιξὶν αὔτως] *Iambus, Dimeter, Catalectus*, ut *Prima* Ode. Vid. ad v. 315. ubi ex *Callimacho*, Καὶ πάντα κόσμον αὔτως.

§. XCII.

1168. Φύγωμεν ἐκ προσώπου] Genus Carminis idem cum *Prima* Omnium Oda. Fragmentum hoc apud *Nicandri* Scholiaſten ad *Theriac*. v. 377. Βατῆρα) τὴν βακτηρίαν, κατ' Ἀφαίρεσιν τῶ κάππα, ὁμοίως καὶ Ἀνακρέων ἐν Ἡμιιάμβοις, ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ὕπνῳ, κ. λ. Tum locus ſequitur aliquanto tamen Corruptus. Pro φύγω μεν, lego unica voce φύγωμεν.

1170. Οὐ-

Οὐλῇ χαίτ' εὐθὺ τύψας
Βατηείᾳ χαλύψῃ.

λγ'.

Ὦ ἄναξ, πανδαμάταρ Ἔρως,
Ὧι Νύμφαι κυανώπιδες,
Πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη,
Χρυσῷ δὴ εἰκασμένη,
Συμπαίζουσιν ἐπιστρέφεαι

Δ'

1170. Οὐλῇ χαίτ' εὐθὺ τύψας] *Nicandri* Scholiastes post εὐθὺ patitur lacunam, quam voce τύψας suppleo. γρ. κατιθὺ & καὶ ἰθύ.

1171. Βατηείᾳ] Versus quidem potuit Βακτηρείᾳ admittere; verum credibile est, Ita *Anacreontem* scripsisse; ut & *Nicander* Βατῆρα, pro βακτῆρα, & *Hesychius*, Βατηρίαν) ῥάβδον, βακτηρίαν.

§. XCIII.

1172. Ὦ ἄναξ, πανδαμάτωρ Ἔρως] Hoc Fragmentum, licet multimode corruptum, à *Dione Chrysostomo*, (Orat. 2. De Regno) conservatum, extat in Edit. *H. Stephan. Rouieri*, & *Longepierre*; at à *Nemine* suo *Metro* constrictum, a Nemine hactenus expeditum. Particulam ejus laudare videtur *Ælianus*, Histor. Animal. l. 4. c. 2. Ἀνακρέων ᾄδει, Ἀφροδίτη πορφυρῆ, χρυσῷ δὲ εἰκασμένη, unde & *Quartum* huic Fragmento Versum addidi. Est autem & hic *Hymnus* proprie dictus, quorum non paucos ab *Anacreonte* scriptos passim notamus. Vid. ad v. 144. ad *Od.* LX. & LIV. Olim erat, pro, πανδαμάτωρ, quod reponendum censeo, ὦ δαμάλης, quæ Vox nihili, nisi forte Δαμάλης alicubi occurrat, pro

Epitheto

Gravi rectâ pulsans,
Bacillo operiat.

93.

O Rex, cuncta-domans Amor,
Quocum Nymphæ cæruleis-palpebris,
Purpureaque Venus,
Auro utique assimulata,
Colludunt; obnixe autem colis

Subli-

Epitheto *Amoris.* Ita enim *Hesych.* Δαμάλ (lege) Δαμάλην) τὸν Ἔρωτα, ἤτοι τὸν δαμάζοντα, ἀγέρωχον. Omnes Versus, ut Nos nunc ordinamus, suis numeris constant, & ejusdem sunt Generis cum *Oda* LX. Styli autem *Sublimitas* per totam Oden suspicienda, ut in *Oda* LXIV.

1173. Ὧι Νύμφαι κυανώπιδες] Pro καὶ ᾧ cum plurimis Doctis Viris, præter *Lilium Gyraldum*; idque Sensu postulante.

1174. Πορφυρέην τ' Ἀφροδίτην] *Pedo Albinovanus* nonnullis visus est audacius aliquanto dixisse, *Brachia* purpurea *candidiora Nivo.* Et alias, —— purpurea *sub Nive terra latet.* De qua re *Bibliotheque Choisie*, Edit. 1703. 1 Tom. p. 194. Vid. supra ad v. 108. & *Martinii* Lexic. Philolog. v. *Purpureus.* Vid. *Dion. Chrysostom* Orat. 2.

1175. Χρυσῷ δὴ εἰκασμένη] *Ælian.* Hist. Animal. l. 4. c. 2. hunc locum tangit, ut modo diximus ad v. 1172. Versus autem causa pro δὲ εἰκασμένη, lego δὴ εἰκασμένη, Resolutione facta in priori syllaba & δὴ pro δὲ scribendo, *Sensu* & *Metro* postulante. Vid. supra ad v. 570. Huc refer Epigram. *Antholog.* fol. 480. Πάντα καλῶς κ. λ.

1176. Συμπαίζουσιν' ἐπιστρέφεαι] Ita *Ionice* ἐπιστρέφεαι scribendum, at in Scansione, ut ἐπιστρέφη, considerandum. Frequens hæc Συνίζησις, At δὲ in se-

Δ᾽ ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων·
Γουνοῦμαί σε· σὺ δ᾽ εὐμενὴς
Ἔλθ᾽ ἡμῖν· κεχαρισμένης δ᾽
Εὐχωλῆς ἐπάκουσον.
Κλευβούλῳ δ᾽ ἀγαθὸς γένου
Σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ᾽ ἔρον
Οἶδ᾽, εὖ νῦν σε δέχεσθαι.

ΛΔ᾽.

Δοκέει κλύειν γὰρ ἤδη,

Λαλέ-

quentem Versum rejicio. Olim ἐπιστρέφεται, nullo sensu, legebatur. *Longepierre* ἐπιστρέφεαι legebat Primus, rectissime.. De Voce Ἐπιστρέφομαι vid. infra ad v. 1226.

1177. Ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων] Olim ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς, magno Versus periculo; sin, ut Nos, transponas, & *Ionicum* ὀρέων, ut Commune ὀρῶν, ab ὄρος τὸ, *Mons*, per Συνίζησιν Metiaris, de qua re sæpe monui & ultima etiam Notâ, recte se per omnia habebit tersissimum & elegantissimum Fragmentum.

1179. Ἔλθ᾽ ἡμῖν· κεχαρισμένης δ᾽] In fine Versus fit *Apostrophe* τοῦ δὲ, quomodo supra ad v. 1176. fieri debuit; verum ibi, ne inusitata illa Συνίζησις Imperitioribus esset offendiculo, in sequentem Versum removimus; alias hic.

1180. Εὐχωλῆς δ᾽ ἐπάκουσον] γρ. ἐπακούειν. Versus hic *Pherecratius*, quales ultro *Glyconiis* misceri sæpe monui; Vid. v, 1183.

1181. Κλευβούλῳ δ᾽ ἀγαθὸς γένου] *Ionica* Contractio pro Κλεοβούλῳ, non, ut aliis visum, *Dorica*; quomodo Κλεύνικος pro Κλεόνικος *Theocrit*. Idyll. 14. v. 13. Θεῦς pro Θεὸς *Callimach*. Hymn. *Cerer*. v. 58.

&c

Sublimium cacumina Montium:
Obteſtor te: Tu vero propitius
Venias nobis; acceptaque
Vota inaudias.
Cleobulo item bonus eſto
Conſultor: meum etenim Amorem,
Scio, bene te nunc approbare.

94.

Videturque audire hæc *Imago*,

Loqui

& Θεύφιλις, *Noſſidi*, Θευγένης pro Θεαγένης apud *Athenæ*: Caſaubon. fol. 703. Θεύγνιδος pro Θεόγνιδος, *Theogn.* v. 13. Θευχαρίλας pro Θεοχαρίλας *Theocrit.* Idyll 2. v. 70. Θευμορία, &c. Ejuſdem Generis Θουκυδίδης pro Θεοκυδίδης, quare *Priſcianus* aliquid paſſus eſt, quando Θουκυδίδης, ἀπὸ τοῦ θάκου, pro θρόνου, deducit. l, 2. p. 582. De *Cleobulo*, vid. ad v. 1136. & in Authoris *Vita*.

1182. Σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρων] Pro ἔρωτα, quod hactenus obtinuit, vocem *Homericam* ἔρον ſubſtituo, ut ſupra v. 809. etiamſi ἔρωτ' fieri poſſet ob ſequentem Verſum à Vocali incipientem.

1183. Οἶδ', εὖ νῦν σε δέχεσθαι] Olim ἀλλ' ὦ νῦν κ, λι pro quo *Longepierre*, δεῖ νῦν σε & αἰδοῦ, νῦν τι. alii νυνὶ, nec melius *Iſaac. Caſaubon*. Diatrib. c. 3. Ὦ πρυνὶ νῦν ὦ δέχεσθαι. *Bentleius*, εὔνουν mavult, at εὖ δέχομαι, Boni conſulo, & εὔνους vix de *Deo* dici oſtendo ad Soph. Præl. 49. At optimam Lectionem ad oram Codicis ſui *Dan. Heinſius* notarat, Οἶδ', εὖ νῦν σε δέχεσθαι, quo nihil verius. Eſt itaque in clauſa *Pherecratius*, è quibus tota *Ode* xxx. conſtat; *Glyconii* etiam in eo lubenter deſinunt, ut notamus ad v. 1080. non raro cum eo miſcentur, ut ad v. 1180.

§. XCIV.

1184. Δοκέεις κλύειν γάρ ἤδη] Hoc Fragmentum

Ἀαλέειν τὶς εἰ θελήσοι.

ϟε´.

Ἐρῶ τε δῆυτε, κοὐκ ἐρῶ·
Καὶ μαίνομαι, κοὐ μαίνομαι.

ϟϛ´.

Ἐρᾶμαί γέ τοι συνηβᾶν·
Χαρίεν γὰρ ἔχεις ἦθος.

ϟζ´.

Ἐμὲ γὰρ λόγων ἕκητι

Οἱ

tat apud *Corinthium* de Dialectis fol. 20. Genus Carminis ad Oden 3. spectat. Similis ἔννοια supra ad v. 424. & 449.

§. XCV.

1186. Ἐρῶ τε δῆυτε, κοὐκ ἐρῶ] Extat Fragmentum hoc apud *Hephæstion*. p. 15. & *Scaliger*. Poetic. l. 2. c. 8. Versus genus *Iambus*, *Dimeter*, *Acatalectus*. Modestum suum Amorem hinc innuit & prudentem Insaniam, quam v. 1015. μανίην ἀρίστην vocat, & v. 1285. ἱερωτάτην μανίην. De *Platonico* Amore, & Cælesti *Vere*, sive *Urania*, vid. quæ Nos ad *Euripid. Dictyn* v. 2. & *Oedip*. v. 17. quibus addatur ex *Achille Tatio*, Δύο γὰρ ἐγὼ νομίζω κατὰ ἀνθρώπους Κάλλη πλανᾶσθαι, τὸ μὲν Οὐράνιον, τὸ δὲ Πάνδημον, ὥσπερ τοῦ κάλλους αἱ χορηγοὶ θεαί, Ἀλλὰ τὸ μὲν Οὐράνιον ἄχθεται τῷ θνητῷ Κάλλει, δεδεμένον· καὶ ζητεῖ πρὸς οὐρανὸν ταχὺ φεύγειν· τὸ δὲ Πάνδημον ἔρριπται κάτω καὶ ἐγχρονίζει παρὰ τοῖς σώμασιν. Vid. *Platonis* Sympos. fol. 318. *Apuleii* Apolog. *Cal. Rhodigin*. l. 16. c. 24.

25.

Loqui modo quis velit.

95.

Amoque nempe & non Amo;
Et Insanio & non Insanio.

96.

Volo tibi Juveniliter colludere:
Amabili enim præditus es indole.

97.

Me etenim Sermonum gratia.

Juvenes

25. & l. 23. c. 2. 3. 4. Item *Joh. Meurs.* in *Lycophron.* v. 112. Elegans autem ἐναντιολογία, qualis illa *Theognidis*, v. 947. Πρήξας δ' οὐκ ἔπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας, Δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

§. XCVI.

1188. Ἔρεμμαί γε τοι συμβῆναι] Hoc Fragmentum habet *Maximus Tyr.* §. 8. excepto, quod ille, ut fit, Metri negligentor τὸ γὲ sit passus excidere & pro ἔχεις legebat ἔχεις, quod Versui non congruit. Qui cum illo authore versantur, sciunt ita ipsum *Homerum* laudare solitum, & alios Poetas; quod & aliis παιζικοῖς familiare. Τοὶ in hoc loco minime *Expletive* sumendum, verum pro σοί. De voce Συμβῆναι vid. ad v. 1137. Carminis genus ad *Tertiam* Oden refertur.

1189. Χαρίεν γὰρ ἔχεις ἦθος] γρ. ἔχεις, ut *Maxim. Tyr.* quod modo observabam. Verum ἔχεις Versui necessarium & alias *Anacreonti* notum, ut v. 864. Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας Νεότητος ἔχει ὀδμήν.

§. XCVII.

1190. Ἐμὲ γὰρ λόγων ἕκητι] Et hoc Fragmen-

Οἱ παῖδες ἂν φιλοῖεν·
Χαρίεντα γὰρ δίδωμι,
Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

ϟη'.

Καλόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι
Τὰ δίκαια [συμπαραχεῖν.]

ϟθ'.

Ὡς μὴ πρὸς τὸν Ἔρωτα
[Ἄκραντα] πυκταλεύω.

ρ'.

Μισέω δ' ἔγωγε πάντας Οἱ

tum apud *Maxim Tyr.* ibid. excepto, quod pro illius εἵνεκα, legam ego, Versus causa, ἕκητι & mox ante παῖδες præfigam Articulum οἱ & δίδωμι pro διδῶ extendam. Genus Carminis idem cum Præcedenti, nisi quod Versus *Secundus* ad *Primam* Oden, Reliqui ad *Tertiam* pertineant.

1192. Χαρίεντα γὰρ δίδωμι] Χαρίεντα sunt valde Elegantia, recondita, minimeque vulgaria & τοῖς χυδαίοις opponuntur. Ita Γραμματικῶν χαριέστατοι, pro πολυμαθέστατοι. Ita *Platoni* & *Aristoteli*, Οἱ χαρίεντες opponuntur τοῖς πολλοῖς· ἤτοι τοῖς τυχοῦσι καὶ χυδαίοις, οἱ χαριτός τινος μετέχοντες διὰ παιδεύσεως, ut *Eustratius*. Ità supra v. 894. Χαριέντως τὲ μαίνεσθαι) τουτέστιν, ἐντέχνως καὶ σοφῶς μανίαν, ἢ μωρίαν προσποιεῖσθαι. Unde *Orpheus* etiam Poeticum Furorem vocat μανίας χαριέσσας. Vid. *Isaac Casaubon.* ad *Athenæ*; l. 1. c. 1. fol. 4. lin. 60.

1193. Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι] Λέγειν & εἰπεῖν pro ᾄδειν poni, diximus ad v. 892. 961.

§. XCVIII.

1194. Καλόν ἐστι] Ὕβριν ἀφροδισίαν καὶ ἀκολασίαν. ἀδικίαν ἐκάλουν· τοὺς δὲ σωφρονοῦντας, δικαίους. Vid. *Dan.*

Juvenes utique amaverint :
Elegantia etenim & venusta profero ;
Elegantia etiam novi dicere.

98.

Pulchrum est Amantibus
Quæ Justa sunt *invicem retribuere.*

99.

Ut ne adversus Amorem
Temere contendam obstinatius.

100.

Odi vero ego Omnes,

Qui

Dan. Heinsii Not. in *Hesiod.* c. 6. p. 211. Et hoc Fragmentum habet *Maxim. Tyr.* ibidem; at *Sensu*, non *Metro*, nec ipsis *Verbis*: Ille enim, Καλὸν εἶναι τῷ ἔρωτι τὰ δίκαια. Ἐρῶσι, non ab ἔρως, tum enim ἔρωσι. sed â Participio ἐρῶν Vocem συμπαραλαμβάνειν ex meis addo, ad *Sensum* dilucidandum & *Metrum* implendum: Eodem respicit illud *Sophocl.* Ajac. v. 523. Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί. Gratia Gratiam parit.

§. XCIX.

1196. Ὡς μὴ πρὸς τὸν Ἔρωτα κ. λ.] Extat hoc Fragmentum apud *Eustath.* in *Homer.* Basil: Edit. fol. 1444. lin. 10. Ὡς μὴ πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω. Pro qua ultima Voce, πυκταλεύω legendum probat Etymolog. M. in v. Ἐντεροπαλιζόμενος. Ἀκράντως ego addidi & τὸν ad Ἔρωτα, & sic *Pherecratium* cum *Iambo, Dimetro, Catalecto* perfeci. Verum nuper in hoc Fragmentum incidi plenius & correctius, quod infra exhibemus ad v. 1382.

§. C.

1198. Μισέω δ' ἔγωγε πάντας] Extat hoc Fragmentum

Οἱ χθονίους ἔχουσι ῥυθμοὺς,
Καὶ χαλεπῶς μεμαθήκασ',
Ὡς [Ἀφέλεια] μεγίστη
Τῶν ἀβακιζομένων.

ρα΄.

Φέρ' αὖρέ με πορφυρέη

Ἐπι-

tum apud *Etymolog*. M. in v. Ἀβακής· Siqua occurrit Differentia, locis id ſuis notabo. Et primum *Etymologi* Lectionem, ἐγὼ δὲ μισῶ πάντας, Ego Ordinatius tranſpono, ut ſit *Iambus, Dimeter, Catalectus*. Μισέω autem ſcribo pro μισῶ, utpote Ἰαμικώτερον. Ἔγωγε & ſupra occurrit, v. 714.

1199. Οἳ χθονίους ἔχουσι ῥυθμοὺς] *Iambus* & hic *Dimeter, Catalectus*, cum *Choriambo* tamen in Prima ſede. Ῥυθμὸς) Ὁρμὴ, ἐνθύμησις μίμησις. *Heſych.* Ῥυθμὸς Κανὼν, μέτρον, τρόπος, μέλος εὔφωνον, ἀκολουθία, τάξις, σύγκρισις. Hoc in loco *Animi-tenorem, Indolem*, ſonat. Χθονίους) Ἐπιγείους, ἀνελευθέρους, ſordidos, terram olentes, illiberales; quomodo *Syneſius* perpetuus *Anacreontis* Imitator, Hymn. 3. Μή μοι χθονίους Ὄμβρους ἀφένου Κρίνειας, ἄναξ.

1200. Καὶ χαλεπῶς μεμαθήκασ'] Pro μεμαθήκασιν ſcribo μεμαθήκασ', ob *Verſum*, eſt enim *Dactylicus, Dimeter, Brachycatalectus*, & quod Ultima ſyllaba elidatur ob ſequentem Vocalem, in fine etiam Verſus, diximus ad v, 109.

1201. Ὡς Ἀφέλεια μεγίστη] Vocem ἀφέλεια, ad *Senſum* & *Verſum* ſupplendum addo. *Verſus* idem cum Præcedenti. Quod ad *Senſum* attinet, Certum eſt, inter humanos Affectus nullum eſſe magis *Pacificum* & *Lenem*, quam Animi *Simplicitatem*, tantopere in ſacris noſtris Literis omnibus vere *Chriſtia-*

nis

Qui sordida sunt indole,
Et vix agnoscunt;
Quod *Simplicitâs* sit maxima
Rerum placidarum.

101.

Age, tolle me purpurea

In

nis commendatam, at vix ullibi nunc reperiendam. aut certe nullo in honore habitam; imo conculcatam & perpetuis injuriis obnoxiam; de qua re videant, qui se *Christianos* simulant, nec *Christum* tamen omnino attendunt.

1202. Τῶν ἀβακιζομένων] Ἀντὶ τοῦ, τῶν ἡσυχίων καὶ μὴ θορυβωδῶν. *Etymolog.* M. in v. Ἀβακής. Fit autem ἀβακίζω. ab ἀβακέω, voce *Homerica*, Odyss. δ'. v. 249. Ἀβάκησαν. Exponitur ἠγνόησαν. Eodem Sensu *Sappho*, apud *Etymolog* M. in v. Ἀβάκην: Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλίγκοτος ὀργὰν ἀλλ' ἀβακὴν τὰν φρέν' ἔχω. *Ast ego non sum facilis moveri; Mens mihi muta pecudis sed instar.* Quæ nostra Versio vim vocis omnem exprimit. Vid. *Psalm.* 131. v. 1. 2 Versus itidem *Dactylicus*, dempta una syllaba.

§. CI.

1203. Φέρ' αἶρέ μοι πορφυρέη] Hoc Fragmentum laudat *Athenæus* l. 13. c. 8. fol. 599. Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς, Καὶ λέγειν τινάς, φησιν, εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπὸ Ἀνακρέοντος τάδε, & tum sequitur hoc Fragmentum, mancum quidem & adeo corruptum, ut *Isaaco Casaubono* visum sit illud udo digito transire. Σφαίρῃ & Σφέρ' αἶρε, δεῦτέ με πορφυρ. De hoc *Anacreontis* Odario. & *Sapphus* elegantissimo ad id Responso Nos plenius in *Vita*. Sed, ut, diximus, magna pars hujus fragmenti valde laborat; de qua re ne verbum quidem *Casaubonus*, parum *Stephanus*, nihil alii: omnes manus hic dederunt.

Δ' ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων·
Γουνοῦμαί σε· σὺ δ' εὐμενὴς
Ἔλθ' ἡμῖν· κεχαρισμένης δ'
Εὐχωλῆς ἐπάκουσον.
Κλευβούλῳ δ' ἀγαθὸς γένου
Σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρον
Οἶδ', εὖ νῦν σε δέχεσθαι.

λδ'.

Δοκέει κλύειν γὰρ ἤδη,

Λαλέ-

quentem Versum rejicio. Olim ἐπιστρέφεται, nullo sensu, legebatur. *Longepierre* ἐπιστρέφεαι legebat Primus, rectissime. De Voce Ἐπιστρέφομαι vid. infra ad v. 1226.

1177. Ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων] Olim ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς, magno Versus periculo; sin, ut Nos, transponas, & *Ionicum* ὀρέων, ut Commune ὀρῶν, ab ὄρος τὸ, *Mons*, per Συνίζησιν Metiaris, de qua re sæpe monui & ultima etiam Notâ, recte se per omnia habebit tersissimum & elegantissimum Fragmentum.

1179. Ἔλθ' ἡμῖν· κεχαρισμένης δ'] In fine Versus fit *Apostrophe* τοῦ δὲ, quomodo supra ad v. 1176. fieri debuit; verum ibi, ne inusitata illa Συνίζησις Imperitioribus esset offendiculo, in sequentem Versum removimus; alias hic.

1180. Εὐχωλῆς δ' ἐπάκουσον] γρ. ἐπακούειν. Versus hic *Pherecratius*, quales ultro *Glyconiis* misceri sæpe monui; Vid. v. 1183.

1181. Κλευβούλῳ δ' ἀγαθὸς γένου] *Ionica* Contractio pro Κλεοβούλῳ, non, ut aliis visum, *Dorica*; quomodo Κλεῦνικος pro Κλεόνικος *Theocrit.* Idyll. 14. v. 13. Θεῦς pro Θεὸς *Callimach.* Hymn. *Cerer.* v. 58.

&

Sublimium cacumina Montium:
Obtestor te: Tu vero propitius
Venias nobis; acceptaque
Vota inaudias.
Cleobulo item bonus esto
Consultor: meum etenim Amorem,
Scio, bene te nunc approbare.

94.

Videturque audire hæc *Imago*,
Loqui

& Θεύφιλις, *Nossidi*, Θευγένης pro Θεαγένης apud *Athenæ*: Casaubon. fol. 703. Θεύγνιδος pro Θεόγνιδος, *Theogn.* v. 13. Θευχαρίλας pro Θεοχαρίλας *Theocrit.* Idyll 2. v. 70. Θευμορία, &c. Ejusdem Generis Θουκυδίδης pro Θεοκυδίδης, quare *Priscianus* aliquid passus est, quando Θουκυδίδης, ἀπὸ τοῦ θώκου, pro θρόνου, deducit. l, 2. p. 582. De *Cleobulo*, vid. ad v. 1136. & in Authoris *Vita*.

1182. Σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρον] Pro ἔρωτα, quod hactenus obtinuit, vocem *Homericam* ἔρον substituo, ut supra v. 809. etiamsi ἔρωτ' fieri posset ob sequentem Versum à Vocali incipientem.

1183. Οἶδ', εὖ νῦν σε δέχεσθαι] Olim οὐδ' ὁ νῦν κ, λ. pro quo *Longepierre*, δεῖ νῦν σε & αἰδοῦ, νῦν τι. alii νυνὶ, nec melius *Isaac. Casaubon*. Diatrib. c. 3. Ὃ τρυνὶ νῦν ὁ δέχεσθαι. *Bentleius*, εὔνουν mavult, at εὖ δέχομαι, Boni consulo, & εὔνους vix de *Deo* dici ostendo ad Soph. Præl. 49. At optimam Lectionem ad oram Codicis sui *Dan. Heinsius* notarat, Οἶδ', εὖ νῦν σε δέχεσθαι, quo nihil verius. Est itaque in clausa *Pherecratius*, è quibus tota *Ode* xxx. constat; *Glyconii* etiam in eo lubenter desinunt, ut notamus ad v. 1080. non raro cum eo miscentur, ut ad v. 1180.

§. XCIV.

1184. Δοκέεις κλύειν γάρ ἤδη] Hoc Fragmentum

 extat

Αλαλέειν τὶς εἰ θελήσοι.

λε'.

Ἐρῶ τε δῦτα, κοὐκ ἐρῶ·
Καὶ μαίνομαι, κοὐ μαίνομαι.

λϛ'.

Ἐρμαί γέ τοι συνηβῶν·
Χαίρειν γὰρ ἔχεις ἦθος.

λζ'.

Ἐμὲ γὰρ λόγων ἕκητι
Οἱ

tat apud *Corinthium* de Dialectis fol. 20. Genus Carminis ad Oden 3. spectat. Similis ἔννοια supra ad v. 424. & 449.

§. XCV.

1186. Ἐρῶ τε δῦτε, κοὐκ ἐρῶ] Extat Fragmentum hoc apud *Hephæstion*. p. 15. & *Scaliger*. Poetic. l. 2. c. 8. Versus genus *Iambus, Dimeter, Acatalectus*. Modestum suum Amorem hinc innuit & prudentem Insaniam, quam v. 1015. μανίην ἀρίστην vocat, & v. 1285. ἱμερτὴν μανίην. De *Platonico* Amore, & Cælesti *Vere*, sive *Urania*, vid. quæ Nos ad *Euripid. Dictyn* v. 2. & *Oedip.* v. 17. quibus addatur ex *Achille Tatio*, Δύο γὰρ ἐγὼ νομίζω κατὰ ἀνθρώπους Κάλλη πλανᾶσθαι, τὸ μὲν Οὐράνιον, τὸ δὲ Πάνδημον, ὥσπερ τοῦ κάλλους αἱ χορηγοὶ θεαί, Ἀλλὰ τὸ μὲν Οὐράνιον ἄχθεται τῷ θνητῷ Κάλλει, δεδεμένον· καὶ ζητεῖ πρὸς οὐρανὸν ταχὺ φεύγειν· τὸ δὲ Πάνδημον ἔρριπται κάτω καὶ ἐγχρονίζει παρὰ τοῖς σώμασιν. Vid. *Platonis* Sympos. fol. 318. *Apuleii* Apolog. *Cal. Rhodigin.* l. 16. c. 24.

25.

Loqui modo quis velit.

95.

Amoque nempe & non Amo;
Et Insanio & non Insanio.

96.

Volo tibi Juveniliter colludere:
Amabili enim præditus es indole.

97.

Me etenim Sermonum gratia.
Juvenes

25. & l. 23. c. 2. 3. 4. Item *Joh. Meurs.* in *Lycophron.* v. 112. Elegans autem ἐναντιολογία, qualis illa *Theognidis*, v. 947. Πρήξας δ' οὐκ ἐπρηξα, καὶ οὐκ ἐτέλεσσα τελέσσας, Δρήσας δ' οὐκ ἔδρησ', ἤνυσα δ' οὐκ ἀνύσας.

§. XCVI.

1188. Ἐρέω μὲν γέ τοι συνηβᾷν] Hoc Fragmentum habet *Maximus Tyr.* §. 8. excepto, quod ille, ut fit, Metri negligentor τὸ γὲ sit passus excidere & pro ἔχες legebat ἔχεις, quod Versui non congruit. Qui cum illo authore versantur, sciunt ita ipsum *Homerum* laudare solitum, & alios Poetas; quod & aliis πεζικοῖς familiare. Τοὶ in hoc loco minime *Expletive* sumendum, verum pro σοί. De voce Συνηβᾷν vid. ad v. 1137. Carminis genus ad *Tertiam* Oden refertur.

1189. Χαρίεν γὰρ ἔχες ἦθος] γρ. ἔχεις, ut *Maxim. Tyr.* quod modo observabam. Verum ἔχες Versui necessarium & alias *Anacreonti* notum, ut v. 864. Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας Νεότητος ἔχεν ὀδμήν.

§. XCVII.

1190. Ἐμὲ γὰρ λόγων ἕκητι] Et hoc Fragmentum.

Οἱ παῖδες ἂν φιλοῖεν·
Χαρίεντα γάρ δίδωμι,
Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι.

ϞΗ'.

Καλόν ἐστι τοῖς ἐρῶσι
Τὰ δίκαια [συμπαραχεῖν.] 1195

ϞΘ'.

Ὡς μὴ πρὸς τὸν Ἔρωτα
[Ἄκραντα] πυκταλεύω.

Ρ'.

Μισέω δ' ἔγωγε πάντας Οἳ

tum apud *Maxim Tyr.* ibid. excepto, quod pro illius εἵνεκα, legam ego, Versus causa, ἕκατι & mox ante παῖδες præfigam Articulum οἱ & δίδωμι pro διδῶ extendam. Genus Carminis idem cum Præcedenti, nisi quod Versus *Secundus* ad *Primam* Oden, Reliqui ad *Tertiam* pertineant.

1192. *Χαρίεντα γάρ δίδωμι*] *Χαρίεντα* sunt valde Elegantia, recondita, minimeque vulgaria & τοῖς χυδαίοις opponuntur. Ita Γραμματικῶν χαριέστατοι, pro πολυμαθέστατοι. Ita *Platoni* & *Aristoteli*, Οἱ χαρίεντες opponuntur τοῖς πολλοῖς· ἤτοι τοῖς τυχοῦσι καὶ χυδαίοις, οἱ χαρίεντές τινος μετέχοντες παιδεύσεως, ut *Eustratius*. Ità supra v. 894. *Χαρίεντας τὲ μανῆναι*) τουτέστιν, ἐντέχνως καὶ σοφῶς μανίαν, ἢ μωρίαν ποιεῖσθαι. Unde *Orpheus* etiam Poeticum Furorem vocat μανίας χαριέσσας. Vid. *Isaac Casaubon.* ad *Athenæ*; l. 1. c. 1. fol. 4. lin. 60.

1193. *Χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι*] Λέγειν & εἰπεῖν pro ᾄδειν poni, diximus ad v. 892. 961.

§. XCVIII.

1194. *Καλόν ἐστι*] Ὕβριν ἀφροδισίαν καὶ ἀκολασίαν, ἀδικίαν ἐκάλουν· τοὺς δὲ σωφρονοῦντας, δικαίους. Vid.

Dan.

Juvenes utique amaverint:
Elegantia etenim & venusta profero;
Elegantia etiam novi dicere.

98.

Pulchrum est Amantibus
Quæ Justa sunt *invicem retribuere.*

99.

Ut ne adversus Amorem
Temere contendam obstinatius.

100.

Odi vero ego Omnes,

Qui

Dan. Heinsii Not. in *Hesiod.* c. 6. p. 211. Et hoc Fragmentum habet *Maxim. Tyr.* ibidem; at *Sensu*, non *Metro*, nec ipsis *Verbis*: Ille enim, Καλὸν εἶναι τοῖς ἐρῶσι τὰ δίκαια. Ἐρῶσι, non ab ἔρως, tum enim ἔρωσι. sed à Participio ἐρῶν Vocem συμπαραφαχεῖν ex meis addo, ad *Sensum* dilucidandum & *Metrum* implendum: Eodem respicit illud *Sophocl.* Ajac. v. 523. Χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί. Gratia Gratiam parit.

§. XCIX.

1196. Ὡς μὴ πρὸς τὸν Ἔρωτα κ. λ.] Extat hoc Fragmentum apud *Eustath.* in *Homer.* Basil: Edit. fol. 1444. lin. 10. Ὡς μὴ πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω. Pro qua ultima Voce, πυκταλεύω legendum probat Etymolog. M. in v. Ἐντροπαλιζόμενος. Ἀκραντα ego addidi & τὸν ad Ἔρωτα, & sic *Pherecratium* cùm *Iambo*, *Dimetro*, *Catalecto* perfeci. Verum nuper in hoc Fragmentum incidi plenius & correctius, quod infra exhibemus ad v. 1382.

§. C.

1198. Μισῶ δ' ἔγωγε πάντας] Extat hoc Fragmentum

Οἳ χθονίυς ἔχυσι ῥυθμὺς,
Καὶ χαλεπῶς μεμαθήκασ᾽,
῾Ως [᾿Αφέλεια] μεγίστη
Τῶν ἀβακιζομένων.

ρα΄.

Φέρ᾽ αὖρέ με πορφυρέη

᾿Επι-

tum apud *Etymolog.* M. in v. ᾿Αβακής. Siqua occurrit Differentia, locis id suis notabo. Et primum *Etymologi* Lectionem, ἐγὼ δὲ μισῶ πάντας, Ego Ordinatius transpono, ut sit *Iambus, Dimeter, Catalectus.* Μισέω autem scribo pro μισῶ, utpote ᾿Ιωνικώτερον. ῎Εγωγε & supra occurrit, v. 714.

1199. Οἳ χθονίυς ἔχυσι ῥυθμὺς] *Iambus* & hic *Dimeter, Catalectus,* cum *Choriambo* tamen in Prima sede. ῾Ρυθμὸς) ῾Ορμὴ, ἐνθύμησις, μίμησις. *Hesych.* ῾Ρυθμὸς Κανὼν, μέτρον, τρόπος, μέλος εὔφωνον, ἀκολουθία, τάξις, σύγκρισις. Hoc in loco *Animi-tenorem, Indolem,* sonat. Χθονίους) ᾿Επιγείους, ἀνελευθέρους, sordidos, terram olentes, illiberales; quomodo *Synesius* perpetuus *Anacreontis* Imitator, Hymn. 3. Μή μοι χθονίους ῎Ομβρους ἀφένου Κρίνειας, ἄναξ.

1200. Καὶ χαλεπῶς μεμαθήκασ᾽] Pro μεμαθήκασιν scribo μεμαθήκασ᾽, ob *Versum,* est enim *Dactylicus, Dimeter, Brachycatalectus,* & quod Ultima syllaba elidatur ob sequentem Vocalem, in fine etiam Versus, diximus ad v, 109.

1201. ῾Ως ᾿Αφέλεια μεγίστη] Vocem ἀφέλεια, ad *Sensum* & *Versum* supplendum addo. *Versus* idem cum Præcedenti. Quod ad *Sensum* attinet, Certum est, inter humanos Affectus nullum esse magis *Pacificum* & *Lenem,* quam Animi *Simplicitatem,* tantopere in sacris nostris Literis omnibus vere *Christia-*

nis

Qui sordida sunt indole,
Et vix agnoscunt;
Quod *Simplicitâs* sit maxima
Rerum placidarum.

101.

Age, tolle me purpurea

In

nis commendatam, at vix ullibi nunc reperiendam, aut certe nullo in honore habitam; imo conculcatam & perpetuis injuriis obnoxiam; de qua re videant, qui se *Christianos* simulant, nec *Christum* tamen omnino attendunt.

1202. Τᾶν ἀβακιζομένων] Ἀντὶ τοῦ, τῶν ἡσυχίων καὶ μὴ θορυβωδῶν. *Etymolog.* M. in v. Ἀβακής. Fit autem ἀβακίζω, ab ἀβακέω, voce *Homerica*, Odyss. δ'. v. 249. Ἀβάκησαν. Exponitur ἠγνόησαν. Eodem Sensu *Sappho*, apud *Etymolog* M. in v. Ἀβάκης. Ἀλλά τις οὐκ ἔμμι παλίγκοτος ὀργάν ἀλλ' ἀβακῆ τὰν φρέν' ἔχω. *Ast ego non sum facilis moveri; Mens mihi muta pecudis sed instar.* Quæ nostra Versio vim vocis omnem exprimit. Vid. *Psalm.* 131. v. 1. 2. Versus itidem *Dactylicus*, dempta una syllaba.

§. CI.

1203. Φέρ' αἶρέ μοι πορφυρέη] Hoc Fragmentum laudat *Athenæus* l. 13. c. 8. fol. 599. Χαμαιλέων δ' ἐν τῷ περὶ Σαπφοῦς, Καὶ λέγειν τινάς, φησιν, εἰς αὐτὴν πεποιῆσθαι ὑπὸ Ἀνακρέοντος τάδε, & tum sequitur hoc Fragmentum, mancum quidem & adeo corruptum, ut *Isaaco Casaubono* visum sit illud udo digito transire. Σφαίρη & Σφέρ' αἶρε, δεῦτέ μοι πορφυρ. De hoc *Anacreontis* Odario, & *Sapphus* elegantissimo ad id Responso Nos plenius in *Vita*. Sed, ut, diximus, magna pars hujus fragmenti valde laborat; de qua re ne verbum quidem *Casaubonus*, parum *Stephanus*, nihil alii: omnes manus hic dederunt.

Πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει.

ρβ'.

Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλεως
Στέφανος ὄλωλεν.

ργ'.

——— ἀσήμων
Ὑπὲρ ἑρμάδων φορεῦμαι.

ρδ'.

Τράπεζαί τε κατηρεφέες
Παντοίων ἀγαθῶν.

ρε'.

Σικελικὸν κότλαβον

'Αγ-

nis abrepta; quæ alia fuit causa; quod tam antiquam fecerint, qui συγχρονισμοὺς minus attendunt.

1212. Πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει] Pro ἄλλην, quod prius obtinuit, ἄλλον lego. Desiderantûm more *Inhio*, per verbum Χάσκω exprimitur; ut *Arist.* Histor. Animal. l. 9. c. 8. Πέτονταί τε περὶ τὸν τῆς ὀχείας καιρὸν Χάσκοντες. Et Χάσκειν τινὰ, vel πρός τινα dicitur. *Aristoph.* fol. 335. Σὺ δὲ χασκάζεις τὸν κωλακρέτην. *Scholiast.* Χασκάζεις) ἀντὶ τοῦ, ἐπιτηρεῖς (ὡς δεξόμενός τι καὶ ληψόμενος δωρημάτιον.) Dicitur & ἀναχάσκειν τινὶ, ut *Aristoph.* fragm. p. 18. ex *Athenæ*: l. 3. Et χάσκων τὶς τὸ στόμα θεωρεῖ τινα, 1 *Esdr.* c. 4. v. 19. & 31.

§. CII.

1213. Νῦν δ' ἀπὸ μὲν πόλεως] Hoc Fragmentum apud *Pindari* Scholiast. ad Olympionic. VIII. v. 42. Vid. Thren. *Jeremiæ* c. 5. v. 16.

§. CIII.

Ergà autem alium aliquem oſcitat.

102.

Nunc quidem ab Urbe
Corona cecidit.

103.

——latentibus 1215
Super ſcopulis feror.

104.

Menſæque onuſtæ
Omnimodis bonis-ferculis.

105.

Siculum Cottabum

Inflexo-

§. CIII.

1215. Ἀσήμων ὑπὲρ ἑρμάδων φερεῦμαι] *Heſych.* v. ἕρμα. Τὸν πετρώδη καὶ ἐπικυματιζόμενοι ὥστε μὴ βλέπειν, τόπον τῆς θαλάσσης· καὶ Ἀνακρέων —— ἀσήμων Ὑπὲρ ἑρμάδων φορεῦμαι. Ibi quidem ἑρμάτων legitur, & ſub v. ἕρμα, at ἑρμάδων omnino ſuadet legendum *Harpocration.* v. ἑρμάς. Corrige etiam *Suidam* v. ἕρμαιος (& lege ἑρμὰς) ὕφαλος πέτρα. Carminis genus ad *Tertiam* Oden refertur.

§. CIV.

1217. Τραπέζαι τε κατηρεφέες] Laudat hoc Fragmentum ex *Anacreonte Athenæus*, l. 1. fol. 12. lin. 2. &c.

§. CV.

1219. Σικελικὸν κότταβον] *Athenæus* & hoc Fragmentum laudat l. 10. fol. 427. Vid. Polluc. Onomaſtic.

Ἀγκύλῃ δαΐζων.

ρϛʹ.

Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ
Προτὶ τὴν ματέρ᾽ ἔφη.

ρζʹ.

Ἀπέκειρας δ᾽ ἁπαλῆς
Κόμης ἄμωμον ἄνθος.

ρηʹ.

Θρηϊκίην σείοντα χαίτην.

Οὐκ

mastic. l. 6. c. 19. *Meurs.* De Ludis Vet. *Græc.* p. 28. v. Κοτταβισμός. Vid. *Athenæ* fol. 666. ubi de Cottabo. *Critias* ibid. Κότταβος ἐκ Σικελῆς ἐστι χθονός, ἐκπρεπὲς ἔργον· Ὃν σκοπὸν ἐς λατάγων τόξα καθιστάμεθα. Vid. etiam *Athenæi* fragmentum ab *Isaaco Casaubono* servatì, in Not. ad l. xi. c. iv. fol. 782. lin. 42. Ἀγκύλῃ, κ. λ. *Eustath.* fol. 260. lin. 40. Item *Hesych.* v. Ἀγκύλη. De Versus genere, Vid. ad v. 1123.

1220. Δαΐζων] Vid. *Hesych.* in v.

§. CVI.

1221. Σικελὸς κομψὸς ἀνὴρ] Hoc Fragmentum *Hephæstion* habet, & ex eo *Scaliger* Poet. l. 2. c. 21. qui unico Versu totum includit, his Verbis, Apud *Anacreontem* alternantur *Ionicus* & *Anapæstus*, non sine fatali Viro illi Venustate. Ego in duos Versiculos resolvo, ut constent singuli *Anapæsto* & *Choriambo*; vel *Ionico* ἀπ᾽ ἐλάσσονος & *Anapæsto*. Idem enim est.

§. CVII.

Inflexo-cubitu emittens.

106.

Siculus argutus vir
Ad Matrem dixit.

107.

Detondisti mollicellæ
Comæ inculpatum flosculum,

108.

Thressam concutiens comam.

§. CVII.

1213. Ἀπέκειρας δ' ἀπαλῆς] Hoc Fragmentum extat apud *Stobæum* fol. 410. §. 64. Prior Versus, qualis v. 1221. 1222. Alter ejusdem generis atque *Prima* omnium Ode. De *Smerdia Polycratis* Amasii attonsa Cæsarie & *Anacreontis* super ea re nobili Cantilena, diximus in Poetæ *Vita*; §. XIV. Ex hoc ᾄσματι Unicum hoc ἀποσπασμάτιον ad Nos pervenit; nisi fortè & sequens Versiculus.

§. CVIII.

1225. Θρηϊκίην σίοντα χαίτην] Et hoc videtur ex illo Naufragio emersisse, extat autem apud *Etymolog.* M. v. Σῖτος. Ubi σίοντα, non σείοντα, legendum contendit, quanquam & σείοντα possit *Primam* corripere. Θρηϊκίην, autem τρισυλλάβως legendum, quasi scriberetur Θρηκίην, ob Versum; ut ad. v. 946.

ρθ.

Οὐκ ἔτι Θρηϊκίης ἐπιςρέφομαι.

ρι΄.

Κνίζη τὶς ἤδη κ᾽ πέπειρα γίνομαι
Σὴν διὰ μαργοσύνην.

ρια΄.

Μελαμφύλλῳ δάφνῃ,
Χλωρᾷ τ᾽ ἐλαίᾳ τανταλίζει.

ριβ΄.

Μυθῆλαι δ᾽ ἐνὶ νήσῳ

Με-

§. CIX.

1226. Οὐκ ἔτι Θρηϊκίης ἐπιςρέφομαι] Extat apud *Longinum* περὶ ὕψους, §. 31. ubi Codex *Vatican.* N°. 194. Θρηκίης legit. Videntur hæc πῶλον Θρηκίην respicere, cujus proterviam tangit Od. LXI. 'Επιςρέφομαι sonat, *Amo, Curo, præ amore respicio.* Lucian. 'Επιςρέφονται γὰρ εἰς τοὐπίσω. ὥσπερ οἱ δυσέρωτες. *Sext. Empiricus*, Μὴ ἐπιςρέφεσθαι ἡμῶν τὸ θεῖον. Vid. *Homeri* Interpretes ad Iliad. ζ. v. 496. v. 'Εντροπαλιζομένη. & *Platonis* Epigr. *Apuleii* Apolog. p. 250. πάντη πᾶς τις ἐπιςρέφεται [πρὸς τὸ καλόν.]

§. CX.

1227. Κνίζη τὶς ἤδη, κ.λ.] Extat *Etymolog.* M. v. Κνυζηθμός. Item *Eustath.* fol. 1746. lin. 14. ubi γίνομαι recte pro *Etymologi* γενομένη. *Iambus, Trimeter*. Est autem alias ὁ καὶ ἡ πέπειρος, ut παρθένος πέπειρος *Plutarcho in Numâ*; *Ionice* πέπειρα, ut hic, de qua re diximus ad v. 527. Idem πέπων. à πέπτω.

1228. Σὴν

109.

Non ampliùs Threſſam reſpicio, *neque curo.*

110.

Urtica quædam jam & matura fio
Propter tuam inſaniam.

111.

Nigris-foliis-pullulante Lauro
Viridique Olivâ decutit.

112.

Seditioſique in inſulâ.

Maximâ

1228. *Σὴν διὰ μαρμαρυγὴν*] Imitatio & *Parodia* Homerica: ut *Iliad.* α. v. 72. *Ἣν διὰ μαντοσύνην.*

§. CXI.

1229. *Μελαμφύλλῳ δάφνῃ*] Laudat hunc locum *Sophoclis* Scholiaſtes, ad *Antigon.* v. 138. *Ὅτι ταντα-λωθεὶς σημαίνει τὸ διασεισθεὶς, μαρτυρεῖ καὶ Ἀνακρέ-ων, Μελαμφύλλῳ δάφνῃ χλωρᾷ τ' ἐλαίᾳ ταντάλιζε.*

1230. *Ταντάλιζε*] Idem quod *ταντάλόω*, ut vult modo memoratus *Sophocles* Scholiaſtes. De *ταντα-λόω*, v. 1229. De *ταντάλίζομαι*, infrà ad v. 1236. Suſpicetur aliquis hoc in loco *ταντάλοῖ* legendum.

§. CXII.

1231. *Μυθηταὶ ἐν' ἐνὶ νήσῳ*] Hoc Fragmentum extat apud *Euſtath.* fol. 1901. lin. 44. Item *Brev. Schol.* in *Homeri* Odyſſ. φ. v. 71. Etiam *Etymologi-cum* M. laudat ex ſecundo *Μελῶν* *Anacreontis*, v. Μῦ-θος, ubi pro *μυθίας* legendum *μυθητάς*. Verſus

 Phtre-

Μεγίϛη δiέπεσιν
Ἱερὸν ἄϛυ [Σάμοιο.]

ριγ'.

Τὴν Σάμον, ἄϛυ Νυμφέων.

ριδ'.

Ἔξαιρε, παῖ, θώρακα, κἀμοὶ τ χοᾶ.

ριε'.

Τὰ Ταντάλυ τάλαντα ταντελίζεται.

Ξένο-

Pherecratius, de quo ad *Od.* xxx. De *Samiorum* autem quorundam contra *Polycratem* reluctantia, quâque ille Technâ ex Insula eos ablegarit, vid. apud *Herodot.* l. 3. c. 44. Μυθηταὶ) Στασιαϛαί.

1232. Μεγίϛη] Μεγίϛην νῆσον καλεῖ τὴν Σάμον, ποιητικῶς, ὐ μεγάλλω ὖσαν· ἢ διὰ τὸ ὕψΘ· οἱ γδ παλαιοὶ Ἕλλωες Σάμον ἐκάλυν τ ὑψηλὸν τόπον. De *Majoribus* Insulis. vid. *Eustath.* in *Dionys.* Perieg. v. 568. Et *Seldeni* Notas in *Draytonis* Polybion fol. 167. Est & hic *Pherecratius*.

1233. Ἱερὸν ἄϛυ Σάμοιο] Σάμοιο ad versum perficiendum, Sensu dirigente, addo: *Samum* enim hic intelligi omnes consentiunt, cum de *Samiis* Piscatoribus Poetam loqui fateantur. *Sacram* autem urbem *Emphatice* vocat, ob *Junonem*, de qua *Virgil.* Æn. l. 1. v. 19. Quam *Juno* fertur terris magis omnibus unam, Posthabita coluisse *Samo*. *Dionysius* Περιηγ. v. 534. Καὶ Σάμος ἱμερόεσσα, Πελασγίδος ἕδρανον Ἥρης. Hinc *Ovidio*, *Junonia* audit, *Metamorph.* l. 8. Et de *Junonis* Templo in *Samo*, Nos in Authoris Vita. Ἱερὸς, περὶ τόπυ καὶ χρήματος, ὃς ἱέρωται τῷ

θεῷ

Maximâ adminiſtrant
Sacram Civitatem Sami.

113.

Samum, Nympharum urbem.

114.

Attolle, puer, merum & mihi Choam
infunde. 1235

115.

Tantali Talanta ponderantur,

Hoſpi-

θεῷ. Ἅγιος, περὶ προσώπου, καὶ καθαρότητα καὶ εὐσέβειαν δηλοῖ. Ὅσιος, περὶ τοῦ καθήκοντος, καὶ νομίμου, καὶ δικαίου.

§. CXIII.

1234. Τὴν Σάμον ἄστυ Νυμφέων] *Heſych.* v. Ἄστυ νυμφέων, τὴν Σάμον Ἀνακρέων, ἐπεὶ ὕστερον εὔυδρος ἐγένετο. *Hom.* Hymn. *Apoll.* v. 41. Καὶ Σάμος ὑδρηλὴ, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα.

§. CXIV.

1235. Ἔξαιρε, παῖ, θύραζε, κἀμοὶ τὸν Χοᾶ] *Iambus, Trimeter.* Extat apud *Ariſtoph.* Scholiaſt. *Acharn.* fol. 305. Confer *Suidam* v. Θωρήξασθαι. Θωρηχθεὶς οἴνῳ, *Theogn.* ἀκροθώραξ, *Lucian.* ἐπαφείζοντι ποτῷ φρένα θωρηχθεὶς, *Nicander.* De qua re vid. Αὐλικοκάτοπτρον, ſive *Eſtheram* noſtram ad v. 64. Τὸν Χοᾶ) Ab *Attico* Χοεὺς, pro Χοῦς. Vid. *Euſtath.* fol. 1401. lin. 1.

§. CXV.

1236. Τὰ Ταντάλου τάλαντα ταντελίζεται] Verſus itidem *Iambus, Trimeter,* idque Purus. De *Tantali* vocatis Talentis, *Plutarch.* in Ἐρωτικῷ, fol 759. Ταὐτὸ τοῦτο τῶν Ταντάλου λεγομένων ταλάντων ἀντάξιον

ρις'.

Ξένοισιν ἐςὲ μειλίχοις ἐοικότης.

ριζ'.

Σὺν γέλωτι, σὺν δ' ἔρωτι γῆρας ὄλβον ἄξων
Ἀντέχων.———

ριη'.

Παρὰ δ' ἦυτε πυθόμην σὲ,
Κατέδυν ἔρωτα φθέγγων.

ριθ'.

Κλῦθί μου γέροντος, εὐέθειρα, χρυσόπεπλε κούρη.

Ὀρσοπτοίησε, de *Amore* loquens. Ἀθανασία δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν συναγάγῃς τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα· Ἀλλ' ἀποθανῇ, καὶ ταῦτα καταλείψεις τινί. *Menand.* Vid. *Suid.* in v. Τὰ Ταντάλου. *Apostolii* Proverb. 18. §. 14. *Prælectiones* nostras *Pindaricas* p. 120. De voce Ταντάλίζομαι, ad v. 1230. Litera T *Ennius*, simili lusu abusus est, O *Tite*, tute, *Tati*. tibi tanta, Tyranne, tulisti. Ita *Euripides* πολύσιγμος, *Mede.* v. 476. Ἔσωσά σ', ὡς ἴσασιν Ἑλλήνων ὅσοι. Vid. Nos in locum.

§. CXVI.

1237. Ξένοισιν ἐςὲ μειλίχοις ἐοικότης] Extat apud *Hephæstion.* p. 15. ubi tamen, Ἐςὲ ξένοισι, κ. λ. minus pure aut numerose. Versus & hic *Iambus*, *Trimeter* & purus.

§. CXVII.

1238. Σὺν γέλωτι, σὺν δ' ἔρωτι] Versus *Trochaïcus*, *Tetrameter*, *Brachycatalectus*. Laudat *Hephæstion.*

116.

Hoſpitibus eſtis candidis ſimiles.

117.

Cum Riſu, cúmque Amore ſenium fortunandum.
Obtendens.

118.

Quando autem audîeram te,
Submiſi me Amorem vitans.

119.

Audi me ſenem, ô Capillis-decora, aureis-veſtibus Puella.

Præ-

ſtion p. 131. Pro ejus vero ἄξω, corrigo ἄξον, ut ſit τὸ γῆρας ἄξον τὸν ὄλβον.

§. CXVIII.

1240. Παρὰ δ' ἦυτε πυθόμην σὶ] Et hoc Fragmentum apud *Hephæſtion.* p. 40. qui unum facit ex illo *Pæonicum*, ex tribus nempe *Pæonibus* tertiis & duobus *Trochæis*, Ego in duos Verſiculos divido, ut ſit Prior *Pæonicus*, *Monometer*, conſtans ex duobus *Pæonibus* tertiis; alter ad *Tertiam* Oden referatur. Lego autem σὶ, pro ῗ, poſt πυθόμην, ne bis δὴ dicatur, πυνθάνομαι vero & *Accuſativo* gaudet.

§ CXIX.

1242. Κλῦθί μου γέροντος] Extat apud *Hephæſtion.* p. 19. & *Scaliger* Poetic. l. 2. c. 10. qui nempè omnia *Anacreontica* exinde haurit. Verſus autem *Ditrochæus*, *Tetrameter*, *Acatalectus*.

§. CXX.

ρκ'.

Ὀρσολόπος γὰρ Ἄρης φιλέει μὲν αἰχμήν.

ρκα'.

Οὐδέ τι τοι πρὸς θυμὸν, ὅμως γε μὲν ὧς ἀδδιάστως.

ρκβ'.

Ἡδυμελὲς, χαρίεσσα χελιδοῖ.

ρκγ'.

Ἀρθεὶς δ' ἦντ' ἀπὸ Λευκάδος πέτρης
Ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ, μεθύων ἔρωτι:

Τῇ

§. CXX.

1243. Ὀρσολόπος γὰρ Ἄρης] Et hoc apud *Hephæstion.* p. 51. ubi tamen male scribitur ὄρσ' ὀλόπος, corrigo ὀρσολόπος. Quæ Vox, licet ignota Lexicis, Nepotes & familiam habet: Ὀρσολοπεῖται, enim *Hesychio* notatur ex *Æschyli* Persis v. 10. & ὀρσολοπεύω, *Homer.* Hymn. *Mercur.* v. 308. in quem locum vid. quæ Nos. Ita infra v. 1256. Ἠπεροπῆες, unde ἠπεροπεύω. Versus *Dactylicus*, constans ex tribus *Dactylis* & duobus *Trochais.*

§. CXXI.

1244. Οὐδέ τι τοι πρὸς θυμὸν] χε. κατὰ θυμόν. Extat apud *Hephæstion.* p. 4. Καὶ παρ' Ἀνακρέοντι ἐν Ἐλεγείαις, κ. λ. ubi δι in ἀδδιάστως pluribus Instantiis, probatur esse *Brevis.*

§. CXXII.

1245. Ἡδυμελὲς, χαρίεσσα χελιδοῖ] Hoc ex *Anacreonte*

120.

Prædator enim Mavors amat quidem bellum.

121.

Nec omnino ad Animum, veruntamen indubitantér.

122.

Suavisona, amabilis Hirundo. 1245

123.

Quandò sublevatus à Lucade Petrâ
In canum fluctum urinor, ebrius Amore.

Auro-*creonte* laudat *Hephastion.* p. 22. & *Plotius* de Metris p. 1638. Vid. ad Od. xxx. est autem χελιδὼν, ὄρνις & χελιδὼ, ὗς, ἡ.

§. CXXIII.

1246. Ἀρθεὶς δ' ἦυτ' ἀπὸ Λευκάδος] *Hephastion.* p. 70. cui dicitur *Anacreontis* περιῳδός. Aliud *Homeri* λευκὰς πέτρη, *Odyss.* ώ. v. 11. de qua Nos in locum. Aliud Λευκὰς νῆσος, ut Nos in *Euripidem.* De hac autem *Leucade* rupe, quæ & *Leucadia* dicta, *Strabo* l. 10. fol. 452. *Mela*, *Ovidius* in Epistola, *Sappho Phaoni*, *Joseph. Scaliger* in Lectionibus *Ausonianis*, *Stanley* in *Mosch.* p. 153. Sr. *Francis Bacon*, Nat. Histor. *Cent.* IX. §. 886. & quicumque *Sapphus* & *Phaonis* Historiam tangunt.

1247. Ἐς πολιὸν κῦμα κολυμβῶ] De saltu ex *Leucade* petra in Mare, quo Amoris ignis creditus extingui, prædicti Authores. *Ibidem* Μεθύων ἔρωτι) Hunc locum alludit *Philostratus*, Icon. l. 1. [illegible] A-

riadne

ρκδ'.

Τῇ χρυσοπέπλῳ, Μοῦσα,
Χρύσεον ὕμνον ἄειδε κούρῃ.

ρκε'.

——— ἀλλ' ἰαίνει
Τἄμ' Ἔρως ὁ γαργαλίζων
Σπλάγχνα, δᾷδ' ἔχων γαλήνην.

ρκϛ'.

Διονύσου σαῦλαι Βασσαρίδες.

ρκζ'.

Ἐν βότρυσι Κυπρίη.

Οὐδ'

νίαδκε, Ἀλεξανδρίδη δὲ στείλας ἑαυτὸν καὶ τὴν κεφαλὴν ῥόδοις ἀνθίνοις ἦγε) παρὰ τὴν Ἀριάδνην ὁ Διόνυσος, μεθύων τῷ ἔρωτι, φησὶ περὶ τῆς ἀκρατῶς ἐρώντων τινῶν. Locum Oppianus imitatus, Halieut. l. 5. v. 603.——βαρὺς μεθύοντος ἔρωτι. Vid. Conrad. Rittershus. in locum, & ad Halieut. l. 4. v. 671. & ad Cynegetic. l. 2. v. 576. Versus Choriambicus, ex tribus Choriambis constans, cum Amphibrachy.

§. CXXIV.

1248. Τῇ χρυσοπέπλῳ] Ordo, Ὦ Μοῦσα, χρύσεον ὕμνον ἄειδε τῇ χρυσοπέπλῳ κούρῃ. Vid. Scaliger Poetic. l. 2. c. 8.

§. CXXV.

1250. Ἀλλ' ἰαίνει Τἄμ' Ἔρως ὁ γαργαλίζων] Olim erat Ἔρως ἰαίνει γαργαλίζων. Levi Nos negotio Trochaicos Dimetros facimus; at cum Serius id factum,

extra

124.

Auro-veſtitæ, ô Muſa,
Aureum hymnum canas Puellæ.

125.

——— at fovet
Mea Cupido ille titillans
Viſcera, lampadem habens ſerenam.

126.

Bacchi molles Baſſarides,

127.

In Racemis Venus.

Non-extra numerum poni neceſſe eſt. Idem *Scaliger* laudat *ibid. Alcman,* apud *Athen.* fol. 600. Ἔρως μὲ δ' αὖτε Κύπριδος ἕκατι Γλυκὺς κατείβων καρδίαν Ἰ-άνει. De voce Γαργαλίζω vide ſupra ad v. 938. Item *Erotian.* v. Γαργαλισμός.

1251. Δᾷδ' ἔχων γαλήνην] Γρ. γάληνον. Poteſt & γαλήνην ſtare per Appoſitionem.

§. CXXVI.

1252. Διονύσου σαυλαὶ Βασσαρίδες] *Hephæſtion* laudat p. 40. & exinde *Scaliger.* De Voce σαυλὸς & σαυλοῦμαι diximus ad *Euripid.* Cyclop. v. 39. & mox 1284. ad Σαυλὰ βαίνειν. *Ibid.* Βασσαρίδες) *Bacchi famulæ,* quæ & Βασσάραι, ut ſupra. v. 920. ubi tamen legendum בצר & בכר ὄμφαξ.

§. CXXVII.

1253. Ἐν βότρυσιν Κυθήρη] *In Vino* Venus. *Scaliger* laudat ex *Anacreonte*, Poetic. l. 2. c. 8. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 772. Οἴνου δὲ μηκέτ'

ϛκη'.

Οὐδ' ἀργυρέη κότ' ἔλαμψε Πειθώ.

ϛκθ'.

Πολλὰ δ' ἐρίβρομον Διόνυσον. 1255

ϛλ'.

Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον, ὔτε καλόν.

ϛλα'.

Βούλεαι ἠπεροπός ἦμιν εἶναι;

ϛλβ'.

Τίλλει τοὺς κυάμους ἀσπιδιώτης.

Ὁ

ὄντος σοὐκ ἔστιν Κύπρις. Versus genus refertur ad *Primam* Oden.

§. CXXVIII.

1254. *Οὐδ' ἀργυρέη κότ' ἔλαμψε Πειθώ*] Laudat ex *Anacreonte* Scholiastes *Pindari*, ad Isthmionic. 2. v. 9. Et ut hic *Anacreon* dicit ἀργυρέη Πειθώ, ita ibi *Pindarus*, Μοῦσα φιλοκερδὴς & ἀργυρωθεῖσαι πρόσωπα ἀοιδαί. Uterque, ut fertur, strinxit *Simonidem*, qui primus μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ scripsit Encomia. Vid, quæ Nos in Prælectionibus *Pindaricis* fol xi. Hunc locum *Tzetzes* tangit, Chiliad. viii. v. 830. *Ibid.* Κότ') *Ionice* pro πότ', ut ὄκως pro ὅπως. Ἰ'ϛ. Οὐδ' ἀργυρέη 'κ κοτ', pro ἐκ κότ' ἔλαμψε, pro ἐξέλαμψε.

§. CXXIX.

1255. Πολλὰ δ' ἐρίβρομον Διόνυσον] *Etymolog.* M.

V.

128.

Nondum argento-corrupta effulsit Suada.

129.

Multa fremebundum Bacchum. 1255

130.

Nec enim id nostrum *est*, neque honestum.

131.

Visne Impostor nobis esse?

132.

Vellit fabas Miles.

Hic

v. Δεύνυσος, hoc ex *Anacreonte* laudat. An contractim pro Διόνυσος, quomodo ad v. 1181. an quod Ἰνδῶν διαλέκτῳ, Δεῦνος, βασιλεὺς λέγεται. Ita *Tzetzes*, Κατὰ Ἰνδοὺς Δεύνυσος, Δεῦνος καὶ ἄναξ Νύσης. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Bacch. v. 1.

§. CXXX.

1256. Οὔτε γὰρ ἡμετέρειον] Hoc *Anacreontis* laudat *Etymolog.* M. v. Ἡμετέρειος, ὁ τοῦ ἡμετέρου κατὰ τοὺς παλαιούς. *Eustath.* fol. 177. lin. 3. ξυνὸς τὸ κτητικὸν, ξύνειος, ὡς ἡμετέρειος, *id.* fol. 48. lin. 52. Oraculum *Augusto* datum, Λοιπὸν ἄπιθι σιγῶν ἀπὸ βωμῶν ἡμετερείων. Pro ἡμέτερος.

§. CXXXI.

1257. Βούλεαι ἠπεροπὸς ἧμιν εἶναι] *Etymolog.* M. v. Ἠπεροπευτής.

§. CXXXII.

1258. Τίλλει τοὺς κυάμους ἀσπιδιώτης] *Etymolog.* M. v. ἴαλλοι & v. σίλλοι. *Ibid.* Τίλλει] οἷον σκώπτει καὶ χλευάζει.

ρλγʹ.

Ὁ δ' ὑψηλὰ νεωμένος.

ρλδʹ.

Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροί.

ρλεʹ.

Ἥλιε καλλιλαμπέτη·

ρλϛʹ.

Ὁρᾷν ἀεὶ μὴν, πολλοῖς γὰρ μέλεις.

ρλζʹ.

Διὰ δεῦτε Καρικοεργέος ὀχάνοιο
Χεῖρα πθέμενοι.

Ἐκ-

§. CXXXIII.

1259. Ὁ δ' ὑψηλὰ νενωμένος] *Etymolog.* M. v. Νένωται. Vid. supra ad v. 1104. & infra, ad v. 1434.

§. CXXXIV.

1260. Σινάμωροι πολεμίζουσι θυρωροί] *Etymolog.* v. Σινάμωροι. γρ. Συνάμωροι. Ita *Herodot.* l. 1. c. 152. Ἑλλάδος μηδεμίαν πόλιν σιναμωρέειν, i. e. *Damno afficere.* Idem. l. 5. c. 92. Τῶν ἑωϋτοῦ συνάμωρος, *Rerum suarum perditor.* Versus *Ionicus,* ex tribus *Ionicis* ἀπ' ἐλάσσονος. *Ibid.* Θυρωροὶ) *Homero,* πυλαωροί.

§. CXXXV.

1261. Ἥλιε καλλιλαμπέτη] Ex *Anacreonte* laudat *Prisci-*

133.

Hic alta ſapiens.

134.

Eunuchi pugnant Janitores. 1260

135.

Sol pulchrilucide.

136.

Semper *te* aſpicere; multis enim curæ-es.

137.

Eja agite per anſam Clypei à Caribus laboratam
Manum ponentes.

Ex-

Priſcianus l. 7. p. 731. Nec mirum, inquit, cum *Græcorum* quoque Poetæ ſimiliter inveniantur protuliſſe *Vocativos* in ſupradictâ Terminatione. *Anacreon* —— poſuit ἥλιε καλλιλαμπέτη, pro καλλιλαμπέτα.

§. CXXXVI.

1262. Ὁρᾶν ἀεὶ μὲν· πολλοῖς γὰρ μέλεις] Inquit *Anacreon*, teſte *Heliodoro*, apud *Priſcianum*, p. 1328.

§. CXXXVII.

1263. Διὰ δηὖτε Καρικηοεργέος ὀχάνου] γρ. Καρικὸν εὐεργέος & Καρικοεργέος. Fragmentum hoc apud *Strabon.* l. 14. fol. 661. Item *Etymolog.* M. v. Κανάν. *Euſtath.* fol. 367. lin. 24. & fol. 707. lin. 60. Etiam *Brevia Scholia* ad *Homer.* Iliad. θ'. v. 193. Et *Alcæus*, Λόφον τὰ σείων Καρικὸν, Ibid, Stoba. Vide.

ϱλή.

'Εκδῦσα [τὸρ ποδήρη] 1265
Χιτῶνα Δωριάζειν.

ϱλθ'.

Ἁλιπόρφυρον ῥέγος.

ϱμ'.

Τέω 'Αθαμαντίδα.

ϱμά.

Πλίξαντες μηροῖσι παρὰ μηρούς.

Χεῖρα

Herodot. l. 1. c. 171. De tribus *Carûm* Inventis.

§. CXXXVIII.

1265. 'Εκδῦσα τ̃ ποδήρη] *Jacob. Nicolaus Loensis*, Epiphyllid. l. 9. c. 4. ex *Euripid.* Hecub. Schol. ad v. 933. Vid *Hesych.* & Etymol. M. v. Δωριάζειν. Voces τ̃ ποδήρη ego Carminis implendi causâ addo, licet Cancellis inclusas. Ποδήρης χιτὼν *Xenophonti*, quod τερμιόεις χιτὼν *Homero*, ab ἄρω, apto.

1266. Χιτῶνα Δωριάζειν] Carminis Genus, quale in *Prima* Oda. Δωριάζειν) Γυμνοῦται. Vid. supra ad v. 175.

1267. Ἁλιπόρφυρον ῥέγος] *Etymolog.* M. v. Ῥῆγος hoc *Anacreontis* exhibet. De voce ῥῆγος & ῥέγος, atque hoc proinde loco, Vid. *Bochart.* Animal. Sacr. 2. Vol. l. 5. c. xi. fol. 741. *Alcman*, Ἁλιπόρφυρος εἴαρος ὄρνις. *Homer.* Iliad. ί. v. 200. Εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι τάπησί τε πορφυρέοισι. *Plato* Comicus apud

Athenæ

138.

Exuens ad talos demissam
Tunicam nudatur *Doricarum* more.

139.

Purpureum stragulum.

140.

Teum Athamantida.

141.

Applicantes femoribus ad femora.

Manum

Athena. l. 2. fol. 48. Κἀτ' ἐν κλίναις ἐλεφαντόποσιν καὶ στρώμασι πορφυροβάπτοις, Κἀν Φοινικίσιν Σαρδιανικοῖς κοσμησάμενοι κατάκεινται. Ῥῆγος autem fit *Ionice* ῥέγος, ut ξηρὸν mutatur in ξερὸν *Homero*, Odyss. ἑ. v. 402. Ita λᾶπας, *Ionice* λοπὰς, v. 1272.

§. CXL.

1268. Τέω Ἀθαμαντίδα] *Strabo* fol. 633. & *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Τέως. Ἣν πρῶτον ἔκτισεν Ἀθάμας, ὅθεν Ἀθαμαντίδα καλεῖ αὐτὴν Ἀνακρέων. *Pausan.* Achaic. c. 3. Τέων δὲ ᾤκουν Ὀρχομένιοι Μινύαι σὺν Ἀθάμαντι ἐς αὐτὴν ἐλθόντες. Λέγεται δὲ ὁ Ἀθάμας οὗτος ἀπόγονος Ἀθάμαντος εἶναι τοῦ Αἰόλου.

§. CXLI.

1269. Πλήξαντες μηροῖσι περὶ μηρούς] *Hesych.* v. Γυναῖκες. Ubi tamen πλέξαντες male. Vid. Doctorum Notas in locum & *Homeri* Interpretes, de voce πλίσσω, ad *Odyss.* ζ. v. 318.

1280. Χεῖρ

ςμβ'.

Χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ βαλεῖν. 1270

ςμγ'.

Ἰσχυροί ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι.

ςμδ'.

Καδδὲ λοπὸς ἐσχίσθη.

ςμε'.

Λιθιόπαιδα τὸν Διόνυσον.

ςμϛ'.

Ἀγχοῦ δαὶ τοῦ Θησέος ἐστὶ λύρη.

Φέρ

§. CXLII.

1270. Χεῖρά τ' ἐν ἠγάνῳ] *Eusthath.* fol. 1862. l. 16. *Athena.* l. 6. fol. 229. *Pollux*, Ἴωνες χωρὶς τοῦ τ' στοιχείου ἤγανον λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ τήγανον, quod probat, allato hoc ex *Anacreonte* Fragmento. Male itaque *Eusthathius* hoc *Doribus* tribuit; cum *Anacreon* & Moribus & Scriptione sit *Ionicus*, non *Doricus*. Τήγανον itaque *Sartago*, ut *Eubulus* Πηδῶσιν ἰχθῦς ἐν μέσοισι τηγάνοις. *Antholog*. fol. 135. Τήγανον ὀστράκινον.

§. CXLIII.

1271. Ἰσχυροί ποτ' ἦσαν οἱ Μιλήσιοι] *Aristophan.* Scholiast. fol. 47. ad illud Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι, qui & rationem rei profert. *Synes.* Epist. 81. Vid. *Zenodoti* Prov. *Milesiorum* contra *Alyattem Crœsi* Patrem strenuitatem *Herodotus* docet l. 1. c. 17. 18, 19. *&c.* *Anacreontis*. tamen ævo, iidem

Milesii

142.

Manum in ſartaginem injicere.

143.

Fortes olim erant Mileſii.

144.

Et tunica erat diffiſſa.

145.

Nigricantem Bacchum.

146.

Propè utique Illius Theſei eſt Lyra.

Fer

Mileſii ſoli Ionum, *Harpago Cyri* Regis Duci, ſubmiſerunt, ut Nos in *Anacreontis* Vita §. VI.

§. CXLIV.

1272. *Καδδὲ λοπὸς ἐσχίσθη*] Pro *κατεσχίσθη ὁ λοπός*. Extat apud *Euſtath.* fol. 1001. lin. 39. Ex *λοπὸς*, factum per *ἔκτασιν τὸ λῶπος*, unde *λώπη Homero*, Odyſſ. *ν'*. v. 224. Unde *λωποδυτέω*, Veſtimenta-furor & *λωποδύτης*, Veſtium-[illegible]ilator, Graſſator, Vid. ſupra ad v. 1267.

§. CXLV.

1273. *Αἰθιόπαιδα τὸν Διόνυσον*] *Heſych.* v. *Αἰθιόπαιδα*. Propter *αἴθοπα οἶνον*, ut puto.

§. CXLVI.

1274. *Ἀγχοῦ δαὶ τοῦ Θησέος*] *Hyginus* Aſtronom. v. *Engonaſin*, " Hac etiam de cauſa nonnulli *Lyram*, " quæ proxime ei ſigno, *Theſei* eſſe dixerunt, quod, " ut eruditus omni genere Artium, Lyram quoque

didiciſſe

ϛμζ'.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ.

ϛμή.

Πανδοσίαν, λεωφόρον, πολύϋμνον,
Μανιόχηπον ἑταίρίω.

ϛμθ'.

Χέε μοι Νέκταρ ἄνυδρον,
Μελιχόν. ———

"Οχλος

didiciſſe videbatur. Idque & *Anacreon* dicit, 'Αγχῦ δαὶ τοῦ Θησέως ἐςὶ λόρη. Δαὶ eſt Vox *Attica*, de qua Nos ad *Euripid.* & ad *Odyſſ.* ά. v. 225. *Ammonius* enim, περὶ ὁμοίων κὶ διαφόρων λέξεων, legendum monet, Τίς δαὶς; τίς δαὶ ὅμιλος; ut in illo quoque *Iliad.* κ'. v. 408. Πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων.

§. CXLVII.

1275. Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ] *Demetr. Phaler.* περὶ 'Ερμηνείας, §. 5. Οὐδὲ τοῖς 'Ανακρέοντος, τό, Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ· Μεθύοντος γὰρ ὁ ῥυθμὸς ἀτεχνῶς γέροντος, ἐ μαχ[illegible]όμενος. Seipſum imitatur *Anacreon*; idem enim [illegible] dixerat ſupra ad v. 572. Hoc Fragmentum plen[illegible] laudatum invenies infra, ad v. 1382.

§. CXLVIII.

1276. Πανδοσίαν, λεωφόρον, πολύϋμνον] *Suidas* v. Μυσάχνη. *Euſtath.* fol. 1329. lin. 34. & fol. 1088. lin. 38. An πανδοκίαν *Ionice* pro πανδοχίαν, pro πανδόχιον, & ſic pro πανδόχον; Πάντας γὰρ δέχεται ἑταίρα, ὡς βαλανεῖον. Πόρνη κὶ βαλανεὺς ταὐτὸν ἔχουσ' ἐμπεδῶς

ἦθος

147.

Fer aquam, fer vinum, ô Puer.

148.

Omnes-excipientem, populum-ferentem,
famosam,
Furenti-naturâ Meretricem.

149.

Funde mihi Nectar merum,
Numerosum———

Mobile

ἦθος, Ἐν ταὐτῷ πυέλῳ τόν τ' ἀγαθὸν, τόν τε κακὸν λόγ. *Alcæus*. *Ibid*. Λεωφόρον) Μεταφορικῶς, παρὰ τὴν δημοτικὴν ὁδόν· ἀντὶ τοῦ, πᾶσι κοινήν. *Ibid*. Πολυΰμνον) Νῦν ἐπὶ κακῷ· τὴν δύσφημον· ἐπὶ ἀσελγείᾳ ὑμνουμένην. Καὶ ὕμνος ἐπὶ κακῷ, ut ad v. 1299. notamus.

1277. Μανιόκηπον ἑταίρην] Furentis-Naturæ Meretricem. Κῆπος enim εὐφήμως, Natura Muliebris, ut ostendimus ad v. 973. *Eustathius* hûnc locum alludit ad *Iliad*. ε. v. 185. Ἐκ τοιαύτης δὲ μανίας πέπαικται καὶ ἡ μανιόκηπος γυνὴ, ἤγουν ἡ περὶ μίξεις μεμηνυῖα· κῆπος γὰρ νῦν, τὸ ἐπίσιον. f. 406. lin. 34.

§. CXLIX.

1278. Χέε μοὶ νέκταρ ἄνυδρον] *Scaliger* Poetic. l. 2. c. 15. De *Nectareo* Carmine loquitur, de quo ad v. 1024. & v. 1027.

1279. Μελικὸν] *Numerosum* expono, à μέλος, *Carmen*, non *Melleum*, à μέλι, id enim μελιχρὸν vocaret, quod & locis modo-laudatis probavi. Ita sane *Antipater*, in Epigrammate de *Anacreonte*, dixit Νέκταρ ἐναρμόνιον, *Antholog*. fol. 277. & infra v. 1564.

1280. Ὄχλος

ϱι´.

Ὄχλος. ἄκρον κακὸν ὄζει.

ϱιά.

Μουσογενὴς, Μουσοπάτωρ Ὅμηρος.

ϱιβ´.

Ῥαδινοὺς πώλους.

ϱιγ´.

Τακερὸς δ᾽ Ἔρως.

Σαυλὰ

§. CL.

1280. Ὄχλος ἄκρον κακὸν ὄζει] *Scaliger* Poetic. l. 2. c. 15. Huc refer illud *Horat.* l. 3. Od. 1. *Odi profanum Vulgus & arceo.*

§. CLI.

1281. Μουσογενὴς, Μουσοπάτωρ Ὅμηρος] *Scaliger.* Poetic. l. 2. c. 18. Eleganter à Musa genitus, ut *Orpheus* & omnes magni Poetæ; ipse *Marsyas* Νυμφαιγενὴς *Telestæ* dicitur, apud *Athenæ.* l. 14. fol. 616. *Homerus* vero etiam *Musarum* Pater dignus vocari; ut qui Fons omnium humanarum Animi dotum, quas Veteres *Musis* & *Gratiis* tribuebant. Quare Patrem illum Poetæ vocant, ut *Nonnus* Dionys. l. 25. fol. 431. Ἀλλὰ, Θεά, μοι κόμιζε τοδιόπορον ἐς μέσον Ἰνδῶν, Ἔμπνοον ἔγχος ἔχοντα, καὶ ἀσπίδα πατρὸς Ὁμήρου. Vid. *Duporti* Elogia de *Homero,* ad finem Gnomologiæ *Homericæ.*

1282. Ῥαδινοὺς πώλους] *Scholiast. Apollonii,* ad Argonaut. l. 3. v. 106. Ῥαδινῆς] τρυφερῆς. Ἀνακρέων δὲ

ἐπὶ

150.

Mobile maxime olet male.

151.

Musa-genitus, Musarum-Pater Homerus.

152.

Teneros Pullos.

153.

Languens Amor.

Delicatule

ἐπὶ πάχους ἔταξε τὸ ῥαδινὸν, ῥαδινοὺς πώλους εἰπών· Ἴβυκος δὲ, ἐπὶ τοῦ τὸν οὐρανὸν βασταζόντων κιόνων, ῥαδινοὺς, ἀντὶ τοῦ, τοὺς εὐμεγέθεις, λέγει· Στησίχορος δὲ, ἐπὶ τοῦ εὐτόνου, ῥαδινοὺς δ' ἐπέπεμπεν ἄκοντας.

1283. Τακερὸς δ' Ἔρως] *Scholiast. Apollonii* l. 3. v. 100. Μάργος ἔρως) κατὰ Μετωνυμίαν, ὁ μαργαίνειν ποιῶν, ὡς καὶ Μαινομένου Διονύσου· καὶ Ἀνακρέων, Τακερὸς δ' ἔρως. An, ut Poeta apud *Athenæ*. l. 3.——Ὡς τακερὸς, ὦ Ζεῦ, καὶ μαλακὸν τὸ βλέμμ' ἔχει. Et *Aristophanes*, Λῆμνος κυάμους τρέφουσα τακεροὺς καὶ καλούς. Ut sit idem, quod ὑγρὸς supra v. 411. An *Active*, τακερὸς ἔρως, Amor emacians homines, & consumens, ut modo Scholiastes *Apollonii*? Τήκομαι, figurate, *Amo*, & συντήκομαι *Redamo*, ut *Euripid.* Incerta, v. 320. Ἥτις ἀνδρὶ συντέτηκεν. *Hesychius*, Συντέτηκα) προσανάκειμαι, quasi Amore agglutinor. Hinc inter Amoris genera στοργὴ & σύντηξις recensentur *Ciceroni* ad *Attic.* l. 10. §. 8. sic *Euripid.* Incerta, v. 383. Κακὸς κακῷ γὰρ συντέτηκεν ἡδονῇ. Ita *Orest.* v. 803. Ὡς ἀνὴρ, ὅ τις τρόποισι συνταχῇ, pro *Amico*. Et *M. Antonino* συγκατατήκεσθαι & προστετηκέναι

ρνδ'.

Σαυλὰ βαίνειν.

ρνε'

Τίς ἐρασμίη σ', ὦ θέραψ,
Μανίη θυμὸν εἰσέβη,
Τερένων ἡμιόπων
Ὑπ' αὐλῶν ὀρχεῖσθαι;

ρνϛ'.

Εἴθε λύρη καλὴ γενοίμην ἐλεφαντίνη,

Καί

frequenter occurrunt, ad summum Animi studium exprimendum. *Synesius* περὶ φαλάκρας eodem modo utitur. D. *Paulus*, Ephes. c. 5. v. 31. προσκολλᾶται habet, Vocabulum significationis fere ejusdem. *Virgil.* Eclog. 10. v. 43. Hic ipso tecum consumerer ævo. Vid. *Jacob. Perizonii* Not. ad *Ælian.* Var Histor. l. 3. c. 31. §. 2.

1284. Σαυλὰ βαίνειν] *Clemens Alexandr.* Pædagog l. 3. p. 184. Τὸ γὰρ ἁβροδίαιτον τῆς περὶ τὸ περίπατον κινήσεως, καὶ τὸ σαυλὰ βαίνειν, ὥς φησιν Ἀνακρέων, κομιδῆ ἑταιρικά. Vid. supra ad v. 1252. Ἀβρὰ βαίνειν idem, quod exponit *Hesychius* per ἁβροβίως. *Homer.* Hymn. *Mercur.* v. 28. Σαῦλα ποσὶν βαίνουσα, de Testudine. *Simonides* de Equo, Καὶ σαυλὰ βαίνων, ἵππος ὣς κορωνίτης. Ita Nos *Esther* v. 751 Οὕτω λαμπροτάτοιο φάει στίλβουσα προσώπου Ταρβαλέον φοίτησεν ἐπ' ἀκροτάτοισι πόδεσσι. Σαυλὰ μάλα προβιβᾶσα. Ἀβροβάτης, *Æschyl.* Perf. v. antepenult.

Τίς

154.

Delicatule ingredi.

155.

Quænam amabilis te, ô ſervule,
Inſania mentem invaſit,
Minores ad Hemiopos
Tibias ſaltare?

156.

Utinam Lyra pulchra ſim eburnea;

Et

1285. *Τίς ἐρασμιή σ', ὦ θέραψ, μανίη*] De *Oxymoro*, *ἐρασμίη μανίη*, diximus ad v. 1186. De hoc Fragmento, videſis, *Caſaubon.* ad *Athena.* Not. fol. 312. qui tamen ad omnia non ſuffecit. Ego τὸ σ' interſero, ad Hiatum vitandum, & *μανίη* ex Conjectura ſubſtituo. Θέραψ) θεράπων, ὑποκοριστικῶς εἴρηται. Vid. *Heſych.* v. Θέραπες. Et v. Θέραψ. Vid. infra, v. 1438.

1287. *Τερένων ἡμιόπων*] Vid. *Athena.* ibid, & fol. 177. & 182.

1289. *Εἴθε λύρη καλὴ γενοίμην*] Et hoc Fragmentum à nonnullis *Anacreonti* tribuitur, ut diximus ad v. 307. Nam & illum *Scolia* ſcripſiſſe probat ex *Ariſtophanis* quodam Carmine *Athenæus* l. 15. fol. 693. *Αἶσον δέ μοι σκολιόν τι λαβὼν Ἀλκαίου Κἀνακρέοντος.* Carminum genus *Choriambicum, Trimetrum, Dicolon, Tetraſtrophon.* quorum *Primum* & *Tertium Brachycatalecta*, conſtantque ex *Choriambo, Diiambo, Choriambo* & altero *Iambo*: *Secundum* & *Quartum*, *Acatalecta*, conſtantque ex *Choriambo, Diiambo, Anapæſto*, atque *Iambo*.

Καί με καλοὶ παῖδες φέροιεν Διονύσιον ἐς χορόν
Εἴθ' ἄπυρον καλὸν γενοίμην μέγα χρυσίον,
Καί με καλὴ γυνὴ φοροίη καθαρὸν θεμένη νόον.

ρνζ'.

Τὸν λυροποιὸν ἠρόμην τὸν Στράτιν εἰ κομήσει.

ρνη'.

Χρὴ γὰρ Θαργηλίοις ἐμμελῶς δοκεῖν.

Οἰνο-

1290. *Διωνύσιον ἐς χορὸν*] *Athenis* olim bis quotannis celebrabantur *Dionysiaca* Certamina, in *Musica* & *Poetica*, de qua re Nos plura in *Tractatu de Tragœdia, Euripidi* præmisso §. VI. Eadem certamina in *Pythiis* etiam & tandem in *Panathenais* sunt habita; quando & summa Arte, Animique contentione & Instrumentorum, Habitusque elegantia certabant, ut dicimus ad v. 855. & 992. Vid. *Plutarch.* in *Pericle. Jacob. Perizon.* in *Æliani* Var. Histor. l. 2. c. 13. §. 16. & c. 30. §. 2. Item *Hesych.* v. Διονύσια.

1291. Χρυσίον] Substantive sumitur ad *Adjectivum* ἄπυρον, καλὸν, μέγα. Alii legunt χρύσεον, etiam *Adjective*, ut σκεῦος subaudiatur.

1292. Καθαρὸν θεμένη νόον] Ita *Theognis*, ex MS. apud *Andreum Schottum* p. 68. Ἤ με φίλει καθαρὸν θέμενος νόον· ἤ μ' ἀποειπὼν Ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος. Et hunc sana Poetam, *Hesiodumque* pluribus oppido Versibus auctiores habeo, Fragmentis innumeris hinc inde collectis, etiam præter ea, quæ *Daniel Heinsius*, in *Hesiodum*, ediderit;

Et me pulchri Pueri geſtent ad Bacchi Chorum.

Utinam ignis-expers pulchrum ſim ingens Vas-aureum;

Et me pulchra fœmina portet purum adhibens animum.

157.

Cithararum-fabrum illum rogabam, an Strattin duceret.

158.

Oportet enim in Thargeliis ſtudioſe diſcoludere.

Vi-

derit; quod moneo, ſiquis forte Minorum Poetarum accuratiorem Editionem velit à me demereri. Non enim opera mea Bibliopolis proſtituere ſoleo; ultro accedentes facile admitto.

1293 *Τὸν λυρηποιὸν*] Hoc Fragmentum *Scaliger* habet Poetic. l. 2. c. 23. Male vero *ἤρομην*, *Στράττινον*, *κωμίζοι*, quem Nos emendamus ex *Hephæſtione*. p. 56. *Strattis*, Nomen Meretriculæ; & Muſicorum Inſtrumentorum Fabri Lenonum officio haud difficulter fungebantur.

1294. *Χρὴ γὰρ Θαργηλίοις ἐμμελῶς διοικεῖν*] *Apollonius Alexandrinus*, de Syntaxi, l. 3. p. 237. Ἐξ ὧ σὺ ἀπεκρήθη ἀπεπλεῖτο, ὁμοίως τῷ παρὰ Ἀνακρέοντι, tum locus ſequitur. Pro *χρὴ γρ.* *σὲ* & *ταργηλίοις* pro *θαργηλίοις* &c. de *Thargeliorum* Feſto, vid. *Meurſium* in *Græc.* Fer. p. 144. Item *Heſych.* v. *Θαργήλια*. Dictum à *Θαργηλιὼν*, Menſis *Aprilis*, qui & *Καρνεῖος*, ut notamus ad *Euripid.* Alceſt. v. 448.

ρνθʹ.

Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι.

ρξʹ.

Λυδοπαθής. ———

ρξαʹ.

Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, τάλαν;

ρξβʹ.

Πεπολυκεχορημένον.

Ὕμνον

1295. *Οἰνοπότης δὲ πεποίημαι*] *Athena.* fol. 46. *Suidas* in *Anacreontis* Epitaphio, *Σπεῖσον, μοὶ παρελάνσίμοι, γὰρ οἰνοπότης.* Quod & extat *Anthelog.* fol. 277. & infra ad v. 1560. Ita mox v. 1324. *Οἰνοπότης γυνή.* *Οἰνασοπάζων* v. 1346.

1296. *Λυδοπαθὴς*] *Athena.* fol. 690. *ἀντὶ τοῦ, ἡδυπαθής. Διαβόητοι γὰρ ἐπὶ ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοί. Σαρδιανὸν κόσμον εἴρηκε τὸ μύρον, ἐπεὶ διαβόητοι ἐπὶ ἡδυπαθείᾳ οἱ Λυδοί.* *Æschyli* Scholiast. ad *Perſ.* v. 41. *Ἀβροδιαίτων) Τοιοῦτοι γὰρ ὄντως οἱ Λυδοί· οὓς τὰς Σάρδεις οἰκοῦντας Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς, ὁ τοῦ Καμβύσου πατὴρ, πολεμήσας, κατεστρέψατο, καὶ ὑποχειρίους ἑαυτῷ πεποίηκεν· ἀβροδίαιτοι δὲ οὗτοι, ὅθεν καὶ τὸ παρ' Ἀνακρέοντι, Λυδοπαθεῖς τινες, ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς. Euſtath.* fol. 1195. lin. 42. Nota ex *Herodoto* Hiſtoria. l. 1. c. 155. quomodo, ſubactis cum *Crœſo Lydis*, illos tandem ad mollitiem *Cyrus* invitarit, ut priſtinæ Virtutis obliti facilius compeſcerentur, nec iterum rebellarent. Vid. *Juſtinum* & *Polyænum* Stratagem. l. 7.

Τί.

159.

Viniquepotator sum factus. 1295.

160.

Lydorum more mollis.

161.

Quid longas *spes* foves, Miser?

162.

Ter-scopis purgatum.

Canti-

1297. Τί μακρὰ δὴ φρονεῖς, πάλιν,] *Plotius* de Metris. Eadem ἔννοια *Isaia* c. 22. v. 16. ubi *Shebnam* ob longas & magnas expectationes exprobrat. Et *Jeremia* c. 45. v. 5. ubi *Baruchum* hortatur, Ne magna sibi proponat. *Horat.* l. 4. §. 7. *Immortalia ne speres. monet Annus*; & *Vitæ summa brevis spem nos vetat inchoare longam*. Τῷ μακρὰ φρονεῖν opponitur τὸ μικρὰ φρονεῖν. Elegans illud Apostoli, *Roman.* c. 12. v. 2. Μὴ ὑπερφρονεῖν, παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν. ἀλλὰ φρονεῖν, εἰς τὸ σωφρονεῖν.

1298. Τρισκεκορημένον] Τὸν πολλάκις ἐκσεσαρωμένον, *Eustath.* fol. 725. lin. 35. ex *Anacreonte* laudans ita explicat. Duæ autem hic voces coalescunt, fit enim pro τρὶς κεκορημένον. Ita *Antholog.* τρισδύστανος. Vid. ad v. 1124. Et Numero *Terno Græci*, ut & *Galli*, exaggerare solent; *viz.* τρισμάκαρ, τρισόλβιος τρισευδαίμων, *Galli* etiam *Tres Illustre*, *Tres chere*, &c. *Græci*, ob majorem Emphasin, *Quartum* numerum superaddunt, ut *Homer*. Odyss. ε'. v. 306. τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις. Unde *Virgil.* Æn. l. 1. v. 98. O *Terque quaterque beati*.

Ὕμνον.

ρξγʹ.

Ὕμνον.

ρξδʹ.

Αὐταίγητοι.

ρξεʹ.

Ἐξυνῆκε.

ρξϛʹ.

Γονύκροτοι.

ρξζʹ.

Ἄμιθα.

ρξηʹ.

Παμφαλῶν.

ρξθʹ. Κα-

1299. Ὕμνον] ἀντὶ τοῦ θρῆνον, Vid. *Eustath.* fol. 928. lin. 64. *Suid.* v. Ὑμνεῖν. *Euripid.* Medé. v. 423. ubi *Scholiast.* Καὶ ἐπὶ κακῷ τὸ ὑμνεῦσαι. Vid. ſupra ad v. 1276.

1300. Αὐταίγητοι] ἀντὶ αὐθάδεις, *Heſych.* Vid. *Etymolog.* M. & *Phavorin.* γρ. αὐταίγετοι.

1301. Ἐξυνῆκε] Pro ξυνῆκε, quod quidem *Homerus* habet. *Alcaus*, ut *Anacreon*, ἐσυνῆκε. Vid. *Etymolog.* M. v. Συνῆκε. Dicitur Πλεονασμὸς. Μετάθεσις, ἡ Ἀττικὴ κλίσις, ὡς παρῳνῶ, πεπαρῴνηκα.

Γονύ-

163.

Canticum-illætabile.

164.

Insolentes.

165.

Intellexit.

166.

Imbelles.

167.

Edulium.

168.

Circumspectans.

De-

1302. Γονύκροτοι] *Eustathius Basil.* fol. 902. l. 39. Γονύκροτοι) οἱ βλαισοί, Ἀνακρέων δὲ κέχρηται καὶ ἐπὶ δειλῶν.

1303. Ἄμυθα] *Hesych.* v. Ἄμυθα) ἥδυσμα ποιόν, καὶ ἄρτυμα, ὡς Ἀνακρέων.

1304. Παμφαλῶν] *Etymolog.* M. v. Παμφαλῶν. *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 127. Πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ) *Scholiastes*, Πολλὰ ἐπιβλέψαντες καὶ μετὰ ἐνθυσιασμοῦ. Παμφαλᾷν γάρ, μετὰ πτοιήσεως καὶ ἐνθυσιασμοῦ ἐπιβλέπειν· Κέχρηται δὲ τῇ λέξει καὶ Ἱππώναξ καὶ Ἀνακρέων· Καὶ Εὐφόριων, Πάντοσε παμφαλόωντες ἐδινήσαντο πόδεσσιν.

Κατακ-

ρξθʹ.

Καταπλύσης.

ροʹ

Διτόκον.

ροαʹ.

Θεσμόν.

ροβʹ.

Φορτίον ἔρωτος.

ρογʹ.

Ἔρως μὲν εἰσιδών μευ
Ὑποπόλιον γένειον,
Χρυσοφαεννῶν πτερύγων

Ῥιπῇ

1305, Καταπλύσης] *Pollux* Onomastic. l. 2. §. 4. Περὶ πυέλυ.

1306. Διτόκον] Ἀντὶ τῦ, δὶς τεκῦσαν. *Pollux* l. 3. §. 4. Περὶ κυήσεως.

1307. Θεσμὸν] Καὶ τὸν θησαυρὸν Ἀνακρέων θεσμὸν καλεῖ *Etymolog.* M. v. Θεὸς.

1308. Φορτίον ἔρωτος] *Servius* ad *Virgil.* Æn. l. xi. v. 550. *Charoque Oneri timet. Anacreon*, φορτίον ἔρωτος, i. e. *Onus Amoris.* Et, *pariter Comitique onerique timentem.* Nostrum *Anacreontem Nonnus* imitatur *Dionys.* l. 4. fol. 74. —— ὅπλι σαόφρ. Εἰν ἁλὶ φόρτον ἔρωτος ἀλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη. Ita *Julius* de *Agave*, *Cadmum* Patrem portante, καλῷ δ' ἐβαρύνετο φόρτῳ. apud *Stoba.* §. 77. Ita *Antholog.* fol. 119. δορέτων μέσσον ἤεπασσεν ἥρως Αἰνείας, ἅστον παιδὶ βάρος, πατέρα.

Ἔρως

169.

Despector.

170.

Bis-puerperam.

171.

Thesaurum.

172.

Onus Amoris.

173.

Amor quidem conspicatus meum
Subcanum mentum,
Auro-nitentium alarum

Strepitu,

1309. Ἔρως μὲν εἰσιδὼν μου] Hoc Fragmentum *Lucianus* laudat in *Hercule-Gallico*,, fol. 856. Edit. *Bourdelot*. his verbis, Χαιρέτω ὁ Ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, χρυσοφαεννῶν, εἰ βύλεται, πτερύγων ἢ ἀετοῖς παραπετέσθω. Quem locum, quum aperte defectum habeat, ego aliquanto ordinatius in Textu lego. Hic Versus ad *primam* Oden refertur.

1310. Ὑποπόλιον γένειον] Idem Carminis genus, excepto, quod *Tribrachys* hic occupet *primam* sedem,

1311. Χρυσοφαεννῶν πτερύγων] Constat ex Duobus *Choriambis*. Χρυσοφαεννὸς. Vox a *Lexicographis* neglecta, ut χρυσοφαὴς, a φαεινὸς & φαεννός.

Ῥιπῇ

'Ριπῇ, αἰετοῖς ὅμοιος,
Παρπέταιαι.———

ροδ'.

Σὺν τῇδε τῇ 'σπαπῇ.

ροε'.

Κόκκυξ

ρος'.

Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις
'Αναμεμίζονται τρίχες.

ροζ'.

Κάλυκας.

ροη'.

Μύρτοις στεφανεύμενος, ἢ Κορειανοῖς.

Μυ-

1312. 'Ριπῇ αἰετοῖς ὅμοιος] Ita suppleo, pro Defectuoso illo, ἢ ἀετοῖς. Pro ἀετὸς, Versus causa & αἰετὸς scribitur, ut notum. γρ. ῥιπαῖς. Et Αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει, *Æschyl.* Prometh. p. 12. & mox πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις.

1313. Παρπέζονται] *Choriambus*. Poetæ autem metrum & Syntaxin, ut fieri solet, *Lucianus* paulo aliter flexit.

1314. Σὺν τῇδε τῇ 'σπαπῇ] *Etymolog*. M. v. Κινάκης, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ· τὸ μὲν γὰρ 'Ανακρεόντειον, Σὺν τῇδε τῇ σπάπῃ. Lego 'σπαπῇ pro ἀσπαπῇ, ut Κινάκης. pro ἀκινάκης. De qua voce M. *Zuerius Boxhornius* ad *Tacitum* Epist. 1. Et *Burtonus* in *Persicæ* Linguæ Reliquiis.

1315. Κόκκυξ] *Etymolog*. Κόκκυξ, ὄρνεον ἱεερὸν

Strepitu, Aquilis similis,
Prætervolat. ———

174.

Cum hâc Fulguratione.

175.

Cuculus. 1315

176.

Quando mihi canæ nigris
Intermiscebuntur comæ.

177.

Baccas.

178.

Myrtis redimitus, vel Corianis.

Unguen-

ελινὸν, παραπλήσιον ἱέρακι ἢ δυσλόζωτον, ὥς φησιν Ἀνακρέων.

1316. Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις] *Julian.* Μισοπώγων. Versus hic *Trochaicus, Dimeter*, cum *spondæo* tamen in *secundo* loco. Vid. ad Vitam *Anacreont*. §. XXXVIII.

1317. Ἀναμεμίξονται τρίχες] *Pæon* Quartus & *Ionicus* ἀπὸ μείζονος Hunc Versum constituunt.

1318. Κάλυκας] *Pollux* §. γυναικείων κόσμων ὀνόματα. Vid. *Homer*. Iliad σ'. v. 402. Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε καὶ ὅρμους, de quibus *Scholiast*. in locum. Idem Versus Hymn. *Vener*. v. 87. & 164.

1319. Μύρτοις στεφανούμενος, ἢ Κορίανοις] *Pollux* §. περὶ μύρου. Vid. ad v. 1099.

ροθ΄.

Μυροποιός.

ρπ΄.

Χηλινὸν δ' ἄγγος ἔχον
Πυθμένας ἀγγιοστελίναν.

ρπά.

Στέφανον ῥοδιαῖον.

ρπβ΄.

Οἰνοπότις γυνή.

ρπγ΄.

Οἰνηρὸς θεράπων.

ρπδ΄.

Ἧδυ.

ρπε΄.

* * * *

1320. *Μυροποιὸς*] *Pollux* §. περὶ μυρεψῶν καὶ μυροπωλῶν.

1321. *Χηλινὸν δ' ἄγγος ἔχον*] *Pollux* l. 7. c. 33.

1323. *Στέφανον ῥοδιαῖον*] *Pollux* fol. 297. lin. 3. & 7.

1324. Οἰνοπότις γυνὴ] *Pollux* l. 6. c. 3. §. Τὰ ἀπὸ οἴνου. Vid. ſupra ad v. 1295.

1325. Οἰνηρὸς θεράπων] *Pollux*, ibid. Dubitat *Stephanus*

179.

Unguenti-confector.

180.

Vas ansatum habens
Fundum ex Apio-Sylvestri.

181.

Coronam Rosaceam.

182.

Ebriosa Mulier.

183.

Vinarius famulus.

184.

Lætatus est.

185.

* * * *

Anacreontis.

phanus, An calidi, gelidique Minister, an Temulentus, sed Vinosus famulus, hic Poetæ menti obversabatur. At de *Themate simplici* nil asserendum, nec ideo erat Prudenti dubitandum.

1326. Ἡδὺ] *Pollux* l. 3. c. 18. περὶ χαρᾶς, ab ἥδω ἥσω & ἀδῶ. unde ἥδομαι, ἁδέω & ἁνδάνω, Aor. β. ἅδον, Præt. Med. ἧδα & ἕαδα, unde ἑαδὼς *Homero*, Media longa. Ἅδηκα, pro ἥδηκα, *Hipponax*.

1327. * * * *] *Anacreontis* locus insignis de-

Ἀνακρέοντος Ἐπιγράμματα.

Εἰς Τιμόκριτον.

Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὗ τόδε σῆμα·
Ἄρης ὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

Εἰς Ἀγάθωνα.

Ἀβδήρων προθανόντα τ᾽ αἰνοβίην Ἀγάθωνα
Πᾶσ' ἐπὶ πυρκαϊῆς ἥδ' ἐβόησε πόλις·
Οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Ἄρης
Ἠνάρισε στυγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

Εἰς Κλεηνορίδην.

Καὶ σε, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος
αἴης, 1334

Θαρ-

perditus; in quem ita *Fulgentius*, Mytholog. 1.§.25. *Jupiter* enim, ut *Anacreon*, antiquissimus Author, scripsit, dum adversus *Titanas*, id est *Titanis* filios (qui frater *Saturni* erat) bellum assumeret & sacrificium *Cælo* fecisset, in Victoriæ auspicium, Aquilæ sibi adesse prosperum vidit volatum. De hoc auspicio, *Servius* ad *Virgil*. *Æn.* l. 9. v. 564. *Pedibus* Jovis *armiger uncis*, Quia dicitur in Bello Gigantum, Aquila *Jovi* arma ministrasse *&c.* Vid. amplius Scholiastas *Horatii* ad Od. l. 4. §. VI. & *Lactantium* l. 10. ex *Eratosthenis* Catasterismis c. 30. Ex Notis diligentissimi Philologi, Amici, *Josephi Vassi* Reginen. Addatur *Pierii* Hieroglyph. l. 19 c. 2.

1328. Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος] Epigram-

mata

Anacreontis Epigrammata.

1. In *Timocritum.*

Conditur hoc tumulo præstans *Timocritus* armis:
Haud parcit Mavors Fortibus, at Timidis.

2. In *Agathonem.*

Pro Patriâ egregium bellis *Agathona* peremptum
Abdera exclamans planxit in igne rogi:
Namque parem nullum Juvenum Mars sanguine gaudens
In duræ occidit turbine militiæ.

3. In *Cleanoris*-filium.

Teque, *Cleenoride*, Patriæ pia cura peremit;

Dum

mata sequuntur Viginti omnia *Anacreontis*; septem abhinc priora, ex *Anthologia* desumpta; de reliquis suo ordine. Versio *Latina* fere omnis *Henrici Stephani*, usque ad v. 1349. excepta illa *Ausonii*, Cætera nos vertimus. *Timocritus*, in *Anacreontis* Vita, quis fuerit, dicimus.

1329. Ἄρης οὐκ ἀγαθῶν φείδεται]. *Homer.* Iliad. ω'. v. 260. Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης. de optimis *Priami* filiis loquens. In quem locum consulatur *Duportii* Gnomologia *Homerica*, qui & hunc ipsum *Anacreontis* locum inibi laudat. Vid. 2. *Samuel*. c. xi. v. 25. & *Sophocl.* Philoct. v. 436. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.

1330. Ἀβδήρων προθανόντα] *Abderorum* urbs jam *Teiorum* fuit Patria, ut ostendimus in Authoris *Vita*: quare *Agathon* hic *Teius* erat Natalitiis & *Anacreonti* compatriota.

1334. Καὶ σὲ, Κλεηνορίδη] Videtur hic Cleenorides

ρξθ'.

Καταπλύσης.

ρο'

Διτόκον.

ροα'.

Θεσμόν.

ροβ'.

Φορτίον ἔρωτος.

ρογ'.

Ἔρως μὲν εἰσιδών μευ
Ὑποπόλιον γένειον,
Χρυσοφαεννῶν πτερύγων

Ῥιπῇ

1305, Καταπλύσης] *Pollux* Onomastic. l. 2. §. 4. Περὶ πυέλου.

1306. Διτόκον] Ἀντὶ τοῦ, δὶς τεκούσαν. *Pollux* l. 3. §. 4. Περὶ κυήσεως.

1307. Θεσμὸν] Καὶ τὸν θησαυρὸν Ἀνακρέων θεσμὸν καλεῖ *Etymolog*. M. v. Θεσμ.

1308. Φορτίον ἔρωτος] *Servius* ad *Virgil*. Æn. l. xi. v. 550. *Charoque Oneri timet*. *Anacreon*, φορτίον ἔρωτος, i. e. *Onus Amoris*. Et, *pariter Comitique onerique timentem*. Nostrum *Anacreontem Nonnus* imitatur *Dionys*. l. 4. fol. 74. —— ὅπη σαώσει Εἰν ἁλὶ φόρτον ἔρωτος ἁλὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη. Ita *Julius* de *Agave*, *Cadmum* Patrem portante, καλῷ δ' ἐβαρύνετο φόρτῳ. apud *Stoba*. §. 77. Ita *Anthol*. fol. 119. δορέστων μέσσον ἤειρεν ἥρως Αἰνείας, ἔσσον παιδὶ βάρος, πατέρα.

Ἔρως

169.

Desſpector.

170.

Bis-puerperam.

171.

Theſaurum.

172.

Onus Amoris.

173.

Amor quidem conſpicatus meum
Subcanum mentum,
Auro-nitentium alarum

Strepitu,

1309. Ἔρως μὲν εἰσιδών μου] Hoc Fragmentum *Lucianus* laudat in *Hercule-Gallico*,, fol. 856. Edit. *Bourdelot*. his verbis, Χαιρέτω ὁ Ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, χρυσοφαεννῶν, εἰ βούλεται, πτερύγων ἢ ἀετοῖς παραπετέσθω. Quem locum, quum aperte defectum habeat, ego aliquanto ordinatius in Textu lego. Hic Verſus ad *primam* Oden refertur.

1310. Ὑποπόλιον γένειον] Idem Carminis genus, excepto, quod *Tribrachys* hic occupet *primam* ſedem,

1311. Χρυσοφαεννῶν πτερύγων] Conſtat ex Duobus *Choriambis*. Χρυσοφαεννὸς. Vox a *Lexicographis* neglecta, ut χρυσοφαὴς, a φαεινὸς & φαεννός.

Ῥιπῇ

Ῥιπῇ, αἰετοῖς ὅμοιος,
Παρπέταται.———

ροδ'.

Σὺν τῇδε τῇ 'ςραπῇ.

ροε'.

Κόκκυξ

ρος'.

Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις
'Αναμεμίζονται τρίχες.

ροζ'.

Κάλυκας.

ροη'.

Μύρτοις στεφανούμενος, ἢ Κορiανοῖς.

Mυ-

1312. Ῥιπῇ αἰετοῖς ὅμοιος] Ita fuppleo, pro Defectuofo illo, ἢ αἰετοῖς. Pro ἀετὸς, Verfus caufa & αἰετὸς fcribitur, ut notum. γρ. ῥιπαῖς. Et Αἰθὴς δ' ἐλαφραῖς πτερύγων ῥιπαῖς ὑποσυρίζει, *Æfchyl.* Prometh. p.12. & mox πτερύγων θοαῖς ἁμίλλαις.

1313. Παρπέζεται] *Choriambus.* Poetæ autem metrum & Syntaxin, ut fieri folet, *Lucianus* paulo aliter flexit.

1314. Σὺν τῇδε τῇ 'ςραπῇ] *Etymolog.* M. v. Κινάκης, ὁ ἀκινάκης παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ μὲν γὰρ 'Ανακρεόντειον, Σὺν τῇδε τῇ ςράπῃ. Lego 'ςραπῇ pro ἀςραπῇ, ut Κινάκης. pro ἀκινάκης. De qua voce M. *Zuerius Boxhornius* ad *Tacitum* Epift. 1. Et *Burtonus* in *Perficæ* Linguæ Reliquiis.

1315. Κόκκυξ] *Etymolog.* Κόκκυξ, ὄρνεον ἱερὸν

Strepitu, Aquilis similis,
Prætervolat. ———

174.

Cum hâc Fulguratione.

175.

Cuculus.

176.

Quando mihi canæ nigris
Intermiscebuntur comæ.

177.

Baccas.

178.

Myrtis redimitus, vel Corianis.

Unguen-

ρινὸν, παραπλήσιον ἱέρακι· ἢ δυσλόφωτον, ὥς φησιν Ἀνακρέων.

1316. Εὖτέ μοι λευκαὶ μελαίναις] *Julian. Μισοπώγων.* Versus hic *Trochaicus, Dimeter*, cum *spondæo* tamen in *secundo* loco. Vid. ad Vitam *Anacreont*. §. XXXVIII.

1317. Ἀναμεμίξονται τρίχες] *Pæon* Quartus & *Ionicus* ἀπὸ μείζονος Hunc Versum constituunt.

1318. Κάλυκας] *Pollux* §. γυναικείων κόσμων ὀνόματα. Vid. *Homer.* Iliad σ΄. v. 402. Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε καὶ ὅρμους, de quibus *Scholiast.* in locum. Idem Versus Hymn. *Vener.* v. 87. & 164.

1319. Μύρτοις στεφανούμενος, ἢ Κορίανοις] *Pollux* §. περὶ μύρου. Vid. ad v. 1099.

ροθ'.

Μυροποιός.

ρπ'.

Χηλινὸν δ' ἄγγελος ἔχον
Πυθμβρας ἀγριοσελίνων.

ρπά.

Στέφανον ῥοδιαῖον.

ρπβ'.

Οἰνοπότις γυνή.

ρπγ'.

Οἰνηρὸς θεραπόντωι.

ρπδ'.

Ἧδυ.

ρπε'.

* * * *

Ἀνα-

1320. Μυροποιὸς] *Pollux* §. περὶ μυρεψῶν καὶ μυροπωλῶν.

1321. Χηλινὸν δ' ἄγγελος ἔχον] *Pollux* l. 7. c. 33.

1323. Στέφανον ῥοδιαῖον] *Pollux* fol. 297. lin. 3. & 7.

1324. Οἰνοπότις γυνὴ] *Pollux* l. 6. c. 3. §. Τὰ ἀπὸ οἴνου. Vid. ſupra ad v. 1295.

1325. Οἰνηρὸς θεράποντων] *Pollux*, ibid. Dubitat *Stephanus*

179.

Unguenti-confector.

180.

Vas ansatum habens
Fundum ex Apio-Sylvestri.

181.

Coronam Rosaceam.

182.

Ebriosa Mulier.

183.

Vinarius famulus.

184.

Lætatus est.

185.

* * * *

Anacreontis.

phanus, An calidi, gelidique Minister, an Temulentus, sed Vinosus famulus, hic Poetæ menti obversabatur. At de *Themate simplici* nil asserendum, nec ideo erat Prudenti dubitandum.

1326. Ἥδε] *Pollux* l. 3. c. 18. περὶ χαρᾶς, ab ἥδω ἥσω & ἀδῶ. unde ἥδομαι, ἀδέω & ἁνδάνω, Aor. β. ἅδον, Præt. Med. ἧδα & ἕαδα, unde ἑαδὼς *Homero*, Media longa. Ἅδηκα, pro ἥδηκα, *Hipponax*.

1327. * * * *] *Anacreontis* locus insignis de-

'Ανακρέοντος 'Επιγράμματα.

Εἰς Τιμόκριτον.

ΚΑρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος· οὗ τόδε σῆμα·
"Αρης ὐκ ἀγαθῶν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

Εἰς 'Αγάθωνα.

'Αβδήρων περιθανόντα τ̃ αἰνοβίην 'Αγάθωνα
Πᾶσ' ἐπὶ πυρκαΐης ἥδ' ἐβόησε πόλις·
Οὔτινα γὰρ τοιόνδε νέων ὁ φιλαίματος Αρης
'Ηνάρισε συγερῆς ἐν στροφάλιγγι μάχης.

Εἰς Κλεηνορίδην.

Καὶ σὲ, Κλεηνορίδη, πόθος ὤλεσε πατρίδος
αἴης, 1334
Θαρ-

perditus; in quem ita *Fulgentius*, Mytholog. 1. §. 25. *Jupiter* enim, ut *Anacreon*, antiquissimus Author, scripsit, dum adversus *Titanas*, id est *Titanis* filios (qui frater *Saturni* erat) bellum assumeret & sacrificium *Cælo* fecisset, in Victoriæ auspicium, Aquilæ sibi adesse prosperum vidit volatum. De hoc auspicio, *Servius* ad *Virgil*. Æn. l. 9. v. 564. *Pedibus* Jovis *armiger uncis*, Quia dicitur in Bello Gigantum, Aquila *Jovi* arma ministrasse *&c*. Vid. amplius Scholiastas *Horatii* ad Od. l. 4. §. VI. & *Lactantium* l. 10. ex *Eratosthenis* Catasterismis c. 30. Ex Notis diligentissimi Philologi, Amici, *Josephi Vassei* Reginen. Addatur *Pierii* Hieroglyph. l. 19 c. 2.

1328. Καρτερὸς ἐν πολέμοις Τιμόκριτος] Epigrammata

Anacreontis Epigrammata.

1. In *Timocritum.*

COnditur hoc tumulo præstans *Timocritus* armis:
Haud parcit Mavors Fortibus, at Timidis.

2. In *Agathonem.*

Pro Patriâ egregium bellis *Agathona* peremptum
Abdera exclamans planxit in igne rogi:
Namque parem nullum Juvenum Mars sanguine gaudens
In duræ occidit turbine militiæ.

3. In *Cleanoris*-filium.

Teque, *Cleenoride*, Patriæ pia cura peremit;
Dum

mata sequuntur Viginti omnia *Anacreontis*; septem abhinc priora, ex *Anthologia* desumpta; de reliquis suo ordine. Versio *Latina* fere omnis *Henrici Stephani*, usque ad v. 1349. excepta illa *Ausonii*, Cætera nos vertimus. *Timocritus*, in *Anacreontis* Vita, quis fuerit, dicimus.

1329. Ἄρης ὀυκ ἀγαθῶν φείδεται]. *Homer.* Iliad. ω'. v. 260. Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης. de optimis *Priami* filiis loquens. In quem locum consulatur *Duportii* Gnomologia *Homerica*, qui & hunc ipsum *Anacreontis* locum inibi laudat. Vid. 2. *Samuel* c. xi. v. 25. & *Sophocl.* Philoct. v. 436. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρὸν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.

1330. Ἀβδήρων προθανόντα] *Abderorum* urbs jam *Teiorum* fuit Patria, ut ostendimus in Authoris *Vita*: quare *Agathon* hic *Teius* erat Natalitiis & *Anacreonti* compatriota.

1334. Καὶ σὲ, Κλεηνορίδη] Videtur hic Cleenorides
Abderis

Θαρσήσαντα Νότου λαίλαπι χειμερίῃ.
Ὤρη γάρ σ' ἐπέδησεν ἀνέγγυος· ὑγρὰ δὲ τὴν σὴν
Κύμαθ' ἐφ' ἱμερτὴν ἔκλυσεν ἡλικίην.

Εἰς τρεῖς Βάκχας.

Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ', Ἑλικωνιάς· ἡ δὲ παρ' αὐτῇ,
Ξανθίππη· Γλαύκη δ', ἡ σχεδὸν ἐρχομένη.
Ἐξ ὄρεος χορεῦσι, Διωνύσῳ δὲ φέρουσι
Κισσὸν, καὶ σταφυλὴν, πίονα καὶ χίμαρον.

Εἰς τὴν Μύρωνος βοῦν.

Βουκόλε, τὴν ἀγέλην πόῤῥω νέμε· μὴ τὸ Μύρωνος

Βοΐδιον

Abderis Hyeme relictis, priorem Patriam *Teon* invisurus. Naufragio oppetiisse.

1336. Ὤρη γάρ σ' ἐπέδησεν ἀνέγγυος] Videmur Nos vim *Græci* Epitheti, quod D. *Dacier* merito miratur, in Versione nostra satis assecuti, *Teque Hora implicuit. nullo sponsore cavenda.* Nec minus tamen *Ovidii* illud annotandum, quod tam Delicatulæ Fœminæ placuit, *Fastor.* l. 2. *Orta dies fuerit: Tu desine credere Ventis: Perdidit illius temporis Aura fidem.*

1338. Ἡ τὸν θύρσον ἔχουσ' Ἑλικωνιάς.] Explicatio Poetica Tabulæ, in qua tres erant *Bacchæ* depictæ. Et Nos olim in Tabulam Quatuor Puellorum ita lusimus; *Hic sitit, hic fundit, bibit alter, mingit & alter.*

ters.

Dum ſpernis rapidi dura flagella Noti:
Teque hora implicuit, nullo ſponſore cavenda;
Fluctibus at florens merſa Juventa tua eſt.

4. In tres *Bacchas* depictas.

Quæ Thyrſum gerit, eſt *Heliconias*; ad latus olli
Xanthippe; *Glauca* eſt, proxima quæ ſequitur.
Monte pedem referunt, *Baccho* & ſua Munera portant;
Pinguem Hædum, atque Uvam, criſpicomamque Hederam.

5. In *Myronis* Buculam. *Auſonii* Verſio.

Paſce, Bubulce, greges procul hinc; ne forte *Myronis*

Æs,

ter; *Infantum Chorus*: *Infantes ſic dicimur omnes*,

1340. Διωνύσῳ δὲ φέρουσι κ.λ.] Hic locus optime explicatur ab alio *Plutarchi*, Ἀμφορεὺς οἴνου, καὶ κληματίς· εἶτα τράγον τις εἷλκεν· ἄλλος ἰσχάδων ἄῤῥιχον ἠκολούθει κομίζων. Hujus Epigrammatis hoc tantum Diſtichon extat in MSto *Hudſoniano*; de quo mox.

1342. Βουκόλε, τὴν ἀγέλην πόῤῥω νέμε] Si *Myron* hic revera *Ageladis* erat Diſcipulus & cum *Polycleto* floruit *Olympiade* LXXXVII. ut *Plinius* l. 34. c. 8. fol, 811. ſtatuit, tum hoc & ſequens Epigramma *Anacreontis* eſſe nullo modo poſſunt: non enim ultra *Olympiaden* LXXVI. duravit, utut longævus fuerit: *Anthologia* tamen l. 4. §. fol. 302. *Anacreonti* diſerte tribuit; ut & ſequens: de qua re plura in Vita.

Myronis

Βοΐδιον, ὡς ἔμπνουν, βουσὶ συνεξελάσῃς.

Εἰς τὸ αὐτό.

Βοΐδιον, οὐ χοάνοις τετυπωμένον, ἀλλ' ὑπὸ γήρως 1344
Χαλκωθὲν, σφετέρῃ ψεύσατο χειρὶ Μύρων.

Εἰς συμπότας.

Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρι παρὰ πλέῳ οἰνοποτάζων,
Νείκεα καὶ πόλεμον δακρυόεντα λέγει·
Ἀλλ' ὅστις Μουσέων τε, καὶ ἀγλαὰ δῶρ' Ἀφροδίτης
Συμμίσγων, ἐρατῆς μνήσκεται εὐφροσύνης.

Ἀνάθημα τῷ Διΐ, παρὰ Φειδόλα, Ἀνακρέοντος.

Οὗτος Φειδόλα ἵππος, ἀπ' εὐρυχόροιο Κορίνθου, 1350

Ἀγ-

Myronis autem hæc *Bucula* fuit ænea, in Arce *Athenienſi* ob inſigne Artificium ſervata, cui aliæ Boves admugire ſolebant, *Tauri* aſſurgere, Vituli ſugendi ſtudio adblandiri: in quod opus plura Veterum Epigrammata extant *Anthologiæ* loco dudum laudato, quibus hoc ex meis addo. Ἢ θεὸς εἰς δάμαλίν τις ἐπεῤῥαντίσατο χαλκόν· Ἢ Φύσις ἐκ χαλκῆς γείνατό πως γλυφῆς· ante omnia illud *Auſonii*, *Bucula ſum cælo genitoris facta Myronis Ærea; nec factam me puto, ſed genitam: Sic me Taurus init; ſic proxima bucula mugit, Sic Vitulus ſitiens ubera noſtra petit. Miraris, quod fallo Gregem? Gregis ipſe Magiſter Inter*

paſcentes

Æs, veluti ſpirans, cum Bobus exagites.

6. In idem.

Bucula non fuſa eſt, ſed in Æs induruit annis; 1344
Quem ſibi, ſed falſo, vendicat ille *Myron*.

7. In Compotores.

Non placet ille mihi, plena inter pocula quiſquis
Diſſidia & Martis bella cruenta refert;
Sed qui Muſarum Veneriſquè illuſtria dona
Commiſcet, lepidis ſeque dat uſque Jocis.

8. *Jovi* facta Dedicatio, nomine *Phidolæ*, *Anacreontis*.

Hæc equa *Phidolæ*, peperit quem lata *Corinthus*, 1350
Sancta

paſcentes me numerare ſolet. Neſcio, qua authoritate, *Propertius* Quatuor fuiſſe boves ab eodem factas, Eleg. 31. *Atque aram circum ſteterant armenta Myronis, Quatuor artificis vivida ſigna Boves.*

1346. Οὐ φίλος, ὃς κρητῆρι] Οὐχ ἥδυς ἐμοὶ πρὸς τὸ συμπόσιον, ὃς ἐν τῷ πιεῖν, παρὰ πλεῖον κρατῆρι τοῦ ἱλαροποιοῦντος οἴνου, λαλεῖ ἐριστικῶς, καὶ φιλονεικεῖ· ἀλλ᾽ ὃς περὶ τῆς σοφίας, καὶ διδασκαλίας, καὶ εὐφροσύνης, καὶ ἔρωτος λέγει, πῇ καὶ τῷ καιρῷ, πρέπει· ἀλλότριον γὰρ τοῦ συμποσίου τὸ ἐρίζειν. Ibid. Οἰνοποτάζων) Vox *Homerica*, ab οἰνοπότης. Vid. ad v. 596. & v. 1295.

1350. Οὗτος Φειδώλα ἵππος] Hoc & ſequentia Epi-

Ἀγκεῖλαι Κρηΐδη μνῆμα ποδῶν ἀρετῆς.

Τῷ Ἀπόλλωνι, παρὰ Ναυκράτους,
Τοῦ αὐτοῦ.

Πρόφρων, ἀργυρότοξε, δίδου χάριν Αἰσχύλου υἱῷ,
Ναυκράτει, εὐχωλὰς τάσδ' ὑποδεξάμενος.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πρηξαγόρης τάδε δῶρα θεοῖς ἀνέθηκε, Λυκαίου
Υἱός· ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρης. 1355

Τοῦ αὐτοῦ

Ῥυσαμένη Πύθωνα δυσηχέος ἐκ πολέμοιο
Ἀσπὶς

Epigrammata, *Anacreontis* nomine insignita, nec prorsus eodem indigna, ex *Anthologia* inedita *Parisiis* exscripsit, mihique communicavit, de *Græcis* Literis optime meritus D. *Ludolphus Kuster*, alias *Neocorus*: Apographum dicit esse *Emerici Bigotii*, Viri Celebris. De hujus *Phidolæ Corinthii* Equa, *Aura* dicta, quæ per se Victoriam adepta est, excusso sessore vid. *Pausan.* Eliacôn l. 2. c. 13. *Anacreontis* certe ætate hæc contigere, quum *Phidolæ* filiorum Victoria contigerit *Olympiad.* LXVIII. teste *Pausania*, ibid. *Græce* autem Φειδώλας & Φειδώλας scribitur, quare in *Latina* Versione, *Media* syllaba recte producitur. Hoc Epigramma in *Hudsoniano* etiam MSto.

1351.

Sancta *Jovi*, rapidum stat Monumenta pedum.

9. *Apollini*, *Naucratis* nomine,
Ejusdem.

Sis bonus *Æschylide*, argenteo Rex splendidus arcu,
Naucrati, & illius hæc pia Vota cape.

10. Ejusdem.

Praxagoras hæc Dona Deo dedit, ipse *Lycao*. 1354
Ortus; Opus vero fecit *Anaxagoras*.

11. Ejusdem.

Qui *Pythona* tulit salvum ex discrimine belli,

Palla-

1351. Ἄγκειται] Pro ἀνάκειται. γρ. ἔγκειται, non æque bene.

1352. Πρόφρων, Ἀργυρότοξε] Hòc Epigramma etiam in MSto *Hudsoniano*, mox laudando, extat, & sub *Anacreontis* nomine. Ἀργυρότοξος *Apollinis* Epitheton *Homericum*, adeo notum, ut Proprii Nominis loco sufficiat.

1354. Πρηξαγόρης τάδε δῶρα] Et hoc Epigramma inter *Hudsoniana*. Ego *Ionismum* suum *Anacreonti* restituo.

1355. Ἐποίησεν δ' ἔργον Ἀναξαγόρης] *Anaxagoras*, *Æginета* Statuarius, floruit ante & post *Xerxis* Expeditionem, de quo *Pausanias* Eliacῶν l. 1. c. 23. Vid. *Diog. Laert.* l. 2. p. 98. & *Vitruv.* Præfat. ad l. 7.

1356. Ῥυσαμένη Πύθωνα] *Python*, nomen Viri,

Acu-

Ἀσπὶς, Ἀθηναίης ἐν τεμένει κρέμαται.

Ἀνάθημα παρὰ Λεωκράτους.

Στοίβου παῖ, τόδ' ἄγαλμα, Λεώκρατες, εὖτ' ἀνέθηκας
Ἑρμῇ, καλλικόμους οὐκ ἔλαθες Χάριτας,
Οὐδ' Ἀκαδημείην πολυγηθέα· τῆς ἐν ἀγοστῷ
Σὴν εὐεργεσίην τῷ προσιόντι λέγω.

Εἰς παῖδα Ἀριστοκλέους.

Ἀλκίμων σ', ὦριστόκλειδη, πρῶτον οἰκτείρω φίλων·
Ὤλεσας δ' ἥβην, ἀμύνων πατρίδος δουληΐην.

Τοῦ

Acutum habet in prima syllaba; nomen loci in ultima *Gravem*. Extat hoc & apud *Suidam* v. Δυσηχέος.

1358. Στοίβου παῖ] Ita *Hudsonianum* MS. *Neocori* MS. Στοίβου καὶ, non æque bene. *Leocrates* quis fuerit, non constat, nec tamen necesse est, ut *Statuarius* & is habeatur; sit forte Statuæ Dedicator, *Mercurioque* simul & *Gratiis* in *Academia* posuerit, nec de *Stœbo* Patre magis liquet. Certe hæc Statua non durabat ad *Pausaniæ* tempora.

1360. Οὐδ' Ἀκαδημείην πολυγηθέα] *Academia Athenis* haud ita procul *Areopago* stabat, in nemoroso loco extra urbem; ut non sine ratione prius dicta sit Ἑκαδημία. Vid. *Meursium*, De Fer. *Græc.* p. 188. De Ludis *Græc.* p. 22. Item *Harpocration*, v. Hinc pro Ἀκαδημιακὸς, Libri Vett. Ἀκαδημαϊκὸς, & Ἀκάδημος.

Palladis in luco figitur hic Clypeus.

12. Ejusdem, Dedicatio *Leocratis* nomine.

Hanc, *Stœbi,* statuam tu quandó, *Leocrates,* ornas
Mercurio; pulchræ teque vident *Charites,*
Atque Academia læta: Hujusque cavamine dextræ
Larga adventanti jam tua facta loquor.

13. In Aristoclis filium.

Fortium te, *Aristoclide*, primùm amicorum fleo;
Patriam quod liberando perditus sis ipse tu.

Praxi-

κάδημος, quomodo videtur *Theognis* usus esse, v. 987. Εἴθ' εἴη σ', Ἀκάδημε, ἐφίμερον ὕμνον ἀείδειν, κ. λ. γρ. Ἀκαδήμειαν. *Academiam* Hipparchus muro cinxit, *Meursius* in *Pisistrato,* c. XII. Ibid. Τῆς ἐν ἀγοστῷ) γρ. τήνδ' ἐν ἀγοστῷ.

1362. Ἀλκίμων σ', ὦ 'ριστοκλείδη] Omnia dehinc Epigrammata, Numero *Octo*, ex *Hudsoniano* illo MSt. solo deprompta, ideo mihi eo nomine ornato; quod ex *Heidelbergensi* quodam Codice olim descripta, Mihi nuper ab Amicissimo Viro D. *Johanne Hudson.* S. T. P. Bibliothecæ *Bodleianæ*, Oxonii, Custode, Socioque Collegii, *Universitatis* dicti, meritissimo, sint transmissa. Est hoc Metrum Τετράμετρον, Τροχαϊκόν. Et Ἀνακρέοντος dicitur in MSto Scribitur vere, ὦ 'ριστοκλείδη, pro ὦ Ἀριστοκλείδη, ut Τῷ 'γαμέμνονι pro τῷ Ἀγαμέμνονι, Τῇ 'φροδίτῃ, pro τῇ Ἀφροδίτῃ, & ὦ 'ναξ, v. 1172. De hoc *Aristoclide* vid. in Authoris Vita.

Τοῦ Ἀνακρέοντος.

Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν, ἐβούλευσεν δὲ Δύσηρις
Εἷμα τόδε· ξυνὴ δ' ἀμφοτέρων φιλίη.

Τοῦ αὐτοῦ.

Πρὶν μὲν Καλλιτέλης μ' ἱδρύσατο· τόνδε δ' ἐκείνου
Ἔκγονοι ἐστήσανθ'· οἷς χάριν ἀντιδίδου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Παιδὶ Φιλοστεφάνου Σεμέλης ἀνέθηκε Μέλανθος,
Μνῆμα χοροῦ νίκης, υἱὸς Ἀρηϊφίλου.

Τοῦ αὐτοῦ.

Σοί τε χάριν, Διόνυσε, καὶ ἀγλαὸν ἄστεϊ κόσμον,
Θεσσαλίης μ' ἀνέθηκ' ἀρχὸς Ἐχεκρατίδης.

Τοῦ αὐτοῦ.

Εὔχεο, Τιμώνακτι θεῶν κήρυκα γενέσθαι
Ἤπιον

1364. Πρηξιδίκη μὲν ἔρεξεν] *Ionismus* hic & in MSto. manebat.

1366. Πρὶν μὲν Καλλιτέλης] *Pausanias* meminit Pugilis cujusdam *Laconis* hujus nominis, *Polypithis* Patris, *Eliacῶν* l. 2. c. 16.

1368. Παιδὶ

14.

Praxidice hanc veſtem fecit, ſed mente *Dyſeris*.
Finxit opus: Namque eſt unus amor Geminis.

15. Ejuſdem.

Calliteles me conſtituit; quem deinde Nepotes
Ipſius; quibus eſt Gratia agenda tibi.

16. Ejuſdem.

Hoc *Semelæ* Nato gratus dedit ipſe *Melanthus*,
Succeſſus cauſa, Natus *Areïphili*.

17. Ejuſdem.

Bacche, tui cauſa, atque Urbis decus inde futurum,
Me dat Theſſaliæ Rector *Echecratides*.

18. Ejuſdem.

Præco Deum ut fautor ſit *Timonacti*, precare,

Qui

1368. Παιδὶ φιλοστεφάνου Σεμέλης] Διονύσῳ, δηλονότι. γρ. φιλοστεφάνῳ.

1372. Εὔχεο Τιμώνακτι] Εὔχου, θεῶν κήρυκα, τὸν Ἑρμῆν δηλονότι, ἤπιον γενέσθαι τῷ Τιμώνακτι, ὃς ἐμὲ, εἰ-

 ήγισα...

Ἤπιον· ὅς μ' ἐρατοῖς ἀγλαΐην προθύροις,
Ἑρμῇ τε κρείοντι καθέσατο· τὸν δ' ἐθέλοντα
Ἀστῶν καὶ ξείνων γυμνασίῳ δέχομαι. 1375

Τοῦ αὐτοῦ.

Βωμοὺς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς ἱδρύσατο πρῶτος,
Ὃς πλεῖστον Μούσης οἶδε κλέος Τραγικῆς.

Ἀνακρέοντος.

Γληνὴ ἱμερόεντα βίον πόρε, Μαιάδος υἱὲ,
Ἀντ' ἐρατῶν δώρων τῶνδε χάριν θέμενος·
Δὸς δέ μιν εὐθυδίκων Εὐωνυμέων ἐνὶ δήμῳ
Ναίειν, αἰῶνος μοῖραν ἔχοντ' ἀγαθῆς. 1381

Τοῦ αὐτοῦ.

Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ·

Φέρε

κόνα δηλονότι, καθέσατο ἄγαλμα ἐν τοῖς καλοῖς προθύροις, καὶ Ἑρμῇ ἄνακτι. Τιμώναξ, παρὰ τὸ Τιμοάναξ, ὄνομα κύριον, ὡς Δημώναξ, κ. λ.

1376. Βωμοὺς τούσδε θεοῖς Σοφοκλῆς] Hæc de nullo alio *Sophocle* dici potuerunt, quam de Tragico Poeta, qui non nisi Quindecim annos Natus erat, sub tempore *Xerxéa* Expeditionis; illius tamen prima tempora *Anacreontis* extrema attigerunt; ut in hujus Authoris *Vita* ostendimus.

1378. Γληνὴ] Ita lego, pro Τελαίαι, in MSS.

1380. Εὐωνυμέων] Οἱ Εὐωνυμεῖς, Ἀθηναίων δῆμος, φυλῆς Ἐρεχθεΐδος. Vid. *Stephan.* περὶ πόλεων.

1382. Φέρ'

Qui me perpulchris PorticibusqueDecus,
Mercurioque simul posuit ; quem deinde lubentem
Civili excipio vulgivagaque Schola.

19. Ejusdem.

Has Aras Divis, *Sophocles* prior ipse dicavit,
Plurima cui Musæ Gloria stat Tragicæ.

20, Anacreontis.

Tlea, Præco Deum, Vitam donato serenam,
Gratus ob hæc, data quæ Munera grata tibi ;
Daque ipsum in Populo per longum Degere justo
Hoc *Euonymeo*, & sorte favente frui.

Ejusdem.

Fer Aquam, fer Vinum, ô Puer :

Fer

1382. Φέρ' ὕδωρ, φέρ' οἶνον, ὦ παῖ] Hunc Versiculum singularem suprà laudavimus ex *Demetrio Phalereo*, ad v. 1275. & ab hoc Quartum, ex *Eustathio*, posuimus ad v. 1196. At totum nunc *Fragmentum* plenius simul & correctius Lectori exhibemus, serius quidem visum in *Athenæi* ipsius *Fragmento* nobili; quod propinat nobis *Isaac Casaubonus* in Notis ad *Athenæi* l. xi. c. 4. fol. 782. Est autem elegantissimum & tersissimum ἀποσπασμάτιον, omnibus suis numeris constans, & ad Oden *Tertiam*, quoad Metrum, pertinet. Repetitio autem τοῦ φέρε, *Emphatica*, ut suprà ad v. 1031. sic *Euripid. Hercul.* v. 687. Ἄπιστ', ἄπιστα, καινὰ, καινὰ δέρκομαι.

Φέρε δ' ἀνθεμεῦντας ἡμῖν
Στεφάνους· ἔνεικον, ὡς μὴ
Πρὸς Ἔρωτα πυκταλίζω.

'ΑΝΑΚΡΕ'ΟΝΤΟΣ

ΤΕ'ΛΟΣ.

ΑΝΑ-

1383. Ἀνθεμεῦντας] Pro ἀνθεμόεντας, ἀνθεμοῦντας, Ionice ἀνθεμεῦντας, ut *Homero*, Iliad. μ΄. v. 283. Καὶ πεδία λωτεῦντα, pro λωτοῦντα, à λωτόεις, *Thema* λωτός.

1384. Ἔνεικον] Ab ἐνείκω, *Aoristo* α. pro ἤνεγκα.

ut

Fer & florentes Nobis
Coronas; fer, *inquam*; ut ne *amplius*
Adversus Amorem Athletæ-more-contendam.

ANACREONTIS

FINIS.

ANA-

ut *Homer*. Odyss. θ'. v. 393. Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος. *Theocrit*. Idyll. 23. v. 16. Λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τὰ σύμφορα τᾶς Κυθερείας.

1385. Πρὸς ἔρωτα πυκταλίζω] γρ. πυκταλεύω. Vid. ad v. 1196. 1386.

ἈΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΑ.

Θεοκρίτου, Εἰς νεκρὸν Ἄδωνιν.

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
Στυγνὴν ἔχοντα χαίτην,
Ὠχράν τε τὴν παρειὴν,
Ἄγειν τὸν σῦν πρὸς αὐτὴν
Ἔταξε, τοὺς Ἔρωτας.
Οἱ δ' εὐθέως ποτηνοὶ
Πᾶσαν δραμόντες ὕλην,
Στυγνὸν τὸν σῦν ἀνεῦρον,
Δῆσάν τε, κἀπέδησαν.
Χὠ μὲν, βρόχῳ καθάψας,
Ἔσυρεν αἰχμάλωτον·
Ὁ δ', ἐξόπισθ' ἐλαύνων,
Ἔτυπτε τοῖσι τόξοις·

Ὁ

1386. Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη] Hoc *Anacreontium* plurimi *Theocrito* tribuunt, nec desunt, qui *Anacreontis* putent; certe inter illius opera sæpe numeratum, nec nobis itaque prorsus omittendum. Ad hoc argumentum spectat *Bionis Smyrnæi* ἐπιτάφιος Ἀδώνιδος, & ipsius *Theocriti* Συρακούσιαι, ἢ Ἀδωνιάζουσαι. Vid. *Joh. Meursii* Notas in *Lycophron.* 833. & *Petri Daniel. Huetii* Demonstrat. Evangel. fol. 58. *&c.* & Nos in *Euripid.* Hippolyt. v. 1420. Carminis genus ad *Primam* Oden refertur.

1389. Ὠχρὰν

ANACREONTICA.

Theocriti, In Mortuum *Adonin*.

ADonin Venus
Ut vidit mortuum jam,
Horridam habentem comam,
Pallidamque genam,
Ducere Aprum ad ſe
Juſſit Amores.
Illi vero ſtatim, *ut* volucres,
Per omnem currentes Sylvam,
Inviſum Aprum invenerunt,
Ligarunt & inſuper ligarunt.
Et hic quidem, fune innectens,
Trahebat captivum:
Ille à tergo agens
Percutiebat arcu:

At

1389. Ὠχράν τε τὴν παρειὴν] *Synecdoche* Numeri, pro ὠχράς τε τὰς παρειὰς, ut mox τοῖσι τόξοις pro τῷ τόξῳ.

1390. Ἄγειν τὸν ὗν πρὸς αὐτὴν] *Homero* ὗς Κάπρος. γρ. αὐτὴν, non æque bene. *Oxonienſ.* Edit. αὑτὴν, ut & *H. Stephan.*

1395. Δῆσάν τε κἀπέδησαν] Ut firmius ligarent, περιεργότερον αὐτοὺς δεῖν ποιεῖ.

1396. Χὠ μὲν βρόχῳ καθάψας] Pro καὶ ὁ, ut v. 484.

1399. Τοῖσι τόξοις] Pro τῷ τόξῳ. Vid. ad v. 1389.

1400. O

Ὁ Θὴρ δ’ ἔσαινε δειλῶς.
Φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην.
Τῷ δ’ εἶπεν ’Αφροδίτη,
Πάντων κάκιστε θηρῶν,
Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;
Σὺ μεῦ τ’ ἄνδρ’ ἔτυψας;
Ὁ Θὴρ δ’ ἔλεξεν ὧδε,
Ὄμνυμί σοι, Κυθήρη,
Αὐτήν σε καὶ τ’ ἄνδρα,
Καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά,
Καὶ τούσδε τοὺς Κυνηγούς,
Τὸν ἄνδρα τὸν καλόν σου
Οὐκ ἤθελον πατάξαι·

’Αλλ’

1400. Ὁ Θὴρ δ’ ἔσαινε δειλῶς] Δειλίαν ἐμφαίνει, ὡς πάντα ζῶα, τὰ βρόχοις συλληφθέντα.

1403. Πάντων κάκιστε θηρῶν] Omnium Animalium invisissimos Sues semper habuit *Venus*; maxime nempe ob sordes ἀναφροδίτους ὄντας, ut *Lucretius* l. 6. v. 973. *Denique Amaracinum fugiat Sus & timet omne Unguentum ; nam setigeris subus acre venenum est, Quod Nos interdum tanquam recreare videtur. At contra nobis Cœnum, teterrima quum sit Spurcities, eadem subus hæc res munda videtur; Insatiabiliter toti ut volvantur ibidem.* Ad quod alludit Fabula quædam *Æsopica. Pierius* Hieroglyphic. l. 9. multa de *Porcino* genere & præcipue fol. 68. B. Quod in *Latina* Versione, *pessimo Brutorum* scripserim, ne scioli ob id triumphent: cum *Genus* ad *Personam*, non ad *Nomen* referatur; quomodo *Horatius*——Quid agis Dulcissime rerum.

1404. Σὺ

At Fera incedebat trepide;
Metuebat enim Venerem.
  Illi vero dixit Venus,
O omnium pessime Brutorum,
Tune istud Femur læsisti?
Tune meum Virum percussisti?
  At Fera dixit hoc modo,
Juro tibi, ô Venus,
Per teipsam & Virum tuum,
Et hæc mea Vincula,
Et hosce Venatores,
Virum tuum formosum
Minime volebam ferire;

Verum

1404. *Σὺ τόνδε μηρὸν ἴψω;*] Femore percussus *Adonis* occubuit. Ita *Bion*, v. 7. Κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐπ' ὤρεσι, μηρὸν ὀδόντι Λευκῷ λευκὸν ὀδόντι τυπεὶς, κ. λ. *Ibid.* Ἴψω) Aor. ά. Med. ab *ἰψάμην*, *Them.* ἴπτομαι. Et *Homer* Iliad. ά. v. 454.——μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν, & β'. v. 193.———τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.

1045. *Σύ μευ*] Ita *Ionice* pro *μου* lego, ut etiam olim. v. 1411. σεῦ legebatur & v. 1417. *μεῦ*· nisi *Suem* ipsâ *Venere* magis *Ionicam* velis.

1407. *Ὄμνυμί σοι, Κυθήρη*] Media syllaba τοῦ ὄμνυμι, *Communis*; hoc enim loco *producitur*: cum plerumque sit *Brevis*; quod dicendum de omnibus Verbis in *μι*, *Quarta* Conjugationis. Ita *Oppian*. Cyneget. l. 3. v. 496. Κυανέην κίνυσι πολύπλεκτον. Ita *Antholog*. fol. 539. Ἑρμείας ὅδ' Ἀλεξάνδρῳ δείκνυσι διαιτητήν.

1416. Ἐμ

Ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
Καὶ, μὴ φέρων τὸ καῦμα,
Γυμνὸν, ὃ εἶχε, μηρὸν
Ἐμμαινόμενον φιλῆσαι·
Καί μευ κατικσίναζε.
Τούτους λαβοῦσα, Κύπρι,
Τούτους κόλαζε, τέμνε,
(Τί γὰρ φέρω πελιστούς;)
Ἐρωτικοὺς ὀδόντας.
Εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ.
Καὶ ταῦτ' ἐμοῦ τὰ χείλεα.
Τὸν δ' ἠλέγχε Κύπρις,
Εἶπέν τε τοῖς Ἔρωσι,
Τὰ δεσμά οἱ 'πιλῦσαι.
Ἐκ τοῦδ' ἐπηκολούθει,
Ὕλην δ' ἔτ' οὐκ ἔβαινε,
Καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν
Ἔκαιε τοὺς ἔρωτας.

1416. Ἐμμαινόμενον φιλῆσαι] γρ. ἐμμαινόμενον.

1417. Καί μευ κατικσίναζε] *Isaac. Casaubon.* in Margine sui Codicis, qui nunc Episcopi *Norvicensis* est, notarat, *Locus corruptus,* oblitus τὸ σ' esse Literam ἀναδιπλώσεως capacem, atque proinde posse τὸ ι producere: at tutius erit, cum *Josepho Scaligero,* legere κατεκσίναζε, Verbum ut sit *Decompositum,* ex κατὰ, ἐκ, & σινάζω, idem cum σίνομαι. Nec necesse est, ut σινάζω priorem producat, quod σίνομαι id faciat; & cum *Thema* σῖνος τὸ, scribatur etiam σίνος, ut *Nicander.* Ῥεῖά κέ τοι μορφάς τε, σίνη τ' ὀλοφώϊα θηρῶν.

Verum velut ſimulacrum intuebar,
Et nullatenus ferens *amoris* incendium,
Nudum, quod habuit, Femur
Perdite-cupiebam oſculari:
Idque mihi nocumento fuit.
Hos igitur accipiens *dentes*, ô Venus,
Hos, *inquam*, puni, excide,
(Quid enim gero ſupervacaneos?)
Amatorios Dentes.
Sin minus tibi hæc ſuffecerint,
Etiam & hæc mea labra.
  Hujus vero miſerta eſt Venus,
Juſſitque Amoribus,
Ut Vincula illi reſolverent.
  Ex eo *tempore Venerem* aſſequebatur,
Sylvamque amplius haud rediit,
Et ad ignem accedens
Exuſſit amores, i. e. *amatorios ſuos Dentes.*

Joſua

1425. Εἶπεν] ἐκέλευεν, ut v. 253.

1426. Πιλῦσαι] pro ἐπιλῦσαι. ut 'ναςῆναι, v. 914.

1428. Ὕλην δ' ἔτ' οὐκ ἐσέβαινεν] Olim, Καὶ ὕλαν οὐκ ἐσέβαινε, quod *error* erat *inſignis:* nam ὕλαν ultimam producit, & pro ὕλην ponitur. Ordinem itaque muto, legoque Ὕλην δ' ἔτ' οὐκ ἐσέβαινεν, vel Ἰδ' οὐκ ἐσέβαιν' ἐς ὕλην. *Ionica* enim Dialecto ſemper hic utor; cum & Vett. Exemplaria id facerent ſæpe, *viz.* v. 1. 5. 13. 16. 22. 23. 26.

1429. Καὶ τοῦ πυρὶ προσελθὼν] *Hen. Stephan.* Editio, Καί τε πυρὶ, errore Præli aperto. *Iſaac. Caſaubon.* in ora Codicis ſui, *Videntur hæc Duo Carmina quibuſdam ſupervacua.* Quæ quorſum intenderit, non video.

1431. Ἀνα-

Ἰησοῦ τοῦ Βαρνεσίου, Εἰς Ἀνακρέοντα τῇ σταφυλῆς ῥαγὶ ἀποπνιγέντα.

Ἀνακρέοντα ῥιπῇ
Ἀποπνιγέντα ῥαγὸς,
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
Ἔρως ἔβωσε δεινῶς,
Τὰ δ' αὖτ' ἔλεξε κλαίων,
Σὲ πῶς, μελῳδὲ τερπνὲ,
Σὲ πῶς ἐγὼ δακρύσω,
Θέραψ τὲ καὶ φίλος μοῦ,
Ἔρως τ' Ἔρωτος αὐτοῦ;
Σὺ γὰρ, μελῳδὲ τερπνὲ,
Μελισταγεῖς ἔρωτας
Κούρων τὲ καὶ γυναικῶν,

Κώ-

1431. Ἀνακρέοντα ῥιπῇ] Materiam huic *Odæ* primam & præcipuam miniſtravit Poeta non in ignobilis, *Abrahamus Couleius*. *Anglico* quidem ille Sermone, ſed quæ *Græcis* Literis digniſſima donari videatur; nec tamen Pauca in illo *Odario*, quæ, utut *Couleio* placuerint, *Anacreonti* certe aliena ſcirem; quare ex illo anſam arripui, nonnihil proprio judicio uſus; ut propius ad *Anacreontem* accederem, à *Couleio* diſcedendum duxi. Hæc ſint tanti Poetæ pace dicta, paceque omnium φιλοκουλείων, quos inter Caput infulatum Veneror; quicquid ille de me meiſque ſentiat.

1432. Ἀπο-

Josuæ Barnes, In *Anacreontem* Uvæ acino ſuffocatum.

ANacreontem *interjectu*
Suffocatum Acini,
Ut vidit mortuum jam,
Amor exclamavit miſerabiliter,
Et hæc poſt dixit flens,
Te quomodo, ô Lyrice jucunde,
Te quomodo ego lacrymabo,
Miniſterque & Amicus meus,
Et Amor Amoris ipſius?
Tu enim, ô Lyrice Jucunde,
Mellifluos amores
Juvenumque & Mulierum,

1432. Ἀποπνιγέντος ῥαγὸς] *Anacreontem* Acino Uvæ extinctum *Plinius* aliique narrant, ut nos in ejuſdem *Vita*. *Ariſtoph.* Pace, v. 10. ἀποπνιγέντα.

1443. Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη] Eundem verſum habes in *Theocriti Anacreontio*, ad v. 1387. Et Prooemium hoc *Couleius* in Titulo exhibuit, ego *Theocritici* illius Poematis exemplo, ipſam Oden interſerendum duxi.

1434. Ἔρως ἔβωσε δεινῶς] Ἔρως, ὁ θεὸς τῶν ἐρώντων; Ἔβωσεν) Ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐβόησε. Vid. ſupra ad v. 1259.

1438. Θέραψ] Θεράπων. Λέξις Ἀνακρεοντική. Vid. ad v. 1285. & 1470. Λέγουσι δὲ καὶ οἱ προφῆται καὶ θέραπες τῶν θεῶν. *Ælian.* fol. 975. Qui hæc prima *Amoris* verba, cum iiſdem *Couleii* conferre velit, in noſtris plus *Anacreonticæ* Simplicitatis & Modeſtiæ, illiuſque, quod *Poetæ Deique* Perſonæ convenientius videatur, fatebitur.

Κώμους τε καὶ χορείας
Ἐσωφρόνησας ᾄδων.
Σύ γάρ με μᾶλλον ἥδυν,
Ἐράσμιόν τ' ἔθηκας,
Ἤπερ τεκοῦσα Μήτηρ,
Τεαῖς καλαῖς ἀοιδαῖς.
 Τεαὶ καλαὶ δ' ἀοιδαὶ
Καὶ μαλθακώτεραί μοι,
Ἐρασμιώτεραί τε
Ἐμῶν πτερῶν ἐραννῶν
Αὐτοῦ τε, καὶ βελέμνων,
Μητρός τε τῶν πελειῶν,
Καὶ στρουθίων φιλεύνων·
Φιλημάτων δὲ κεδνῶν,
Φωνῆς τε τῆς Φιλύλλων,
Γαμοστόλου τε Κεστοῦ,

Μα-

1444. Ἐσωφρόνησας ᾄδων] Hanc ἔννοιαν frustra quæras in *Couleio*. Veram tamen esse & propriam, atque proinde huic loco convenientem, passim probavi in Notis ut v. 1186 & præcipuè in Authoris *Vita*.

1445. Σὺ γάρ με μᾶλλον ἥδυν] Et hæc ἔννοια Nobis propria. *Amor* dicit, se ab *Anacreonte* magis Amabilem *factum*, quam à *Matre genitum*.

1449. Τεαὶ καλαὶ δ' ἀοιδαὶ] Hanc ἔννοιαν nobis præbuit *Couleius*.

1455. Καὶ στρουθίων φιλεύνων] *Veneri* Passeres sacri; quoniam istæ Aviculæ in Amorem procliviores, unde Versus ille in *Catalectis*, Vernis Passeribus salaciores. Φίλευνος Vox *Anacreontica*, v. 980. ὀχευτικός.

Veneris

Lusûsque & Choreas,
Sobrius & castus canebas.
Tu enim me magis suavem,
Et Amabilem fecisti,
Quam quæ peperit Mater,
Tuis pulchris cantilenis.
Tuæque pulchræ Cantilenæ
Et molliores mihi,
Et Amabiliores
Meis pennis charis
Meique, & Calamorum meorum,
Matrisque Columbarum,
Et Passerum lascivorum:
Osculisque sanctis,
Et voce Amantium,
Nuptialique Cesto,

Ma-

Veneris itaque Currui junctos Passeres fingit *Sappho*, ——— πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα Χρύσεον, ἦλθες, Ἅρμ' ὑποζεύξασα, καλοὶ δέ σ' ἄγον Ὠκέες στρυθοὶ, πτέρυγας μελαίνας Πυκνὰ δινεύοντες.

1456. Φιλημάτων δὲ κεδνῶν] Eundem versum habes apud ipsum *Anacreontem*, v. 1053. Quem quidem Nos libenter in his imitamur. Πρεπόντως δὲ ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ ποιητὴν τοῖς ἑαυτοῦ στίχοις κυδαίνει.

1457. Φωνῆς τε τῶν φιλούντων] Δηλονότι, ἐρωτικῶν ψιθυρισμῶν. γρ. ἐρώντων.

1458. Γαμοστόλου τε Κεστοῦ] Primus hoc *Veneris* cingulum *Homerus* creavit, *Iliad*. ξ. v. 214. Ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο Κεστὸν ἱμάντα, Ποικίλον· ἔνθα δὲ αἱ θελκτήρια πάντ' ἐτέτυκτο. Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος ἐν δ' ὀαριστύς. Πάρφασις, ἥ, τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων. Hunc locum *Nonnus* imitatur l. 31. & 32.

Μαγώπραι πέφανται.
Ὁ σὸς δ' ὅλος βίος μοὶ
Ἐρώσμιος καλός τε,
Ἴσον παῖς ἀοίδαις·
Παιδίνεμα γὰρ ἄρχαι
Μέτρα θέσπαι ἤδει,
Βαιαί τε καὶ γλυκεῖαι,
Φαιδραί τε καὶ γαληνοί,
Ἴσον παῖς ἀοίδαις.
Οἱ μὲν τὸ μέτρον ἦβης
Ἐμοὶ διδοῦσι μοῦνον,
Ἀτὰρ γέροντος, αὖθις
Ἀποσαλεῦσι σκήπτρου·
Σὺ δ' αὖ θέραψ φέριστος,
Πιστός τε καὶ βέβαιος,
Ὅλον βίον θελήμων
Ἐμοὶ χαριτῶν ἔδωκας.
Ὁ σὸς δ' ἔρως, βίος τε,
Ὡς καῦμα, πῦρ θ', ἔνωθεν,

Καὶ

& 32. & γαμοστόλον etiam vocat Κεστὸν, quod ad conciliandos Amores faciat.

1459. Μαγώπραι πέφανται] Μαγώτρος, ἀντὶ τοῦ Μαγικώτερος παρὰ τοῦ μάγος, ἀντὶ τοῦ μαγικός. Et *Anthológ.* Καὶ Κεστοῦ φωνεῦσα μαγώπερα. Vid. ad v. 1570. *Ibid.* Πέφανται) Tertius *Pluralis* pro πεφασμένοι εἰσίν. Omissum hoc à *Clenardo*, qui tamen notat eandem vocem, à φένω, *occido*; quum hæc nostra sit à φαίνω, *ostendo*. Agnoscit tamen ἐπέφαντο, quod à πέφασ-

μαι

Magis-dulces apparent.
Quin tota tua Vita mihi
Amabilis & pulchra,
Perinde atque tua Carmina:
Celeres etenim horæ
Mensura currebant suavi,
Pusillæque & dulces,
Hilaresque & serenæ,
Perinde atque tua Carmina.
Alii quidem portionem Juventutis
Mihi tribuunt solummodo;
At senes *facti*, statim
Deficiunt à *meo* sceptro:
Verùm tu Minister optimus,
Fidusque & firmus,
Totam tuam Vitam lubens
Mihi regendum dedisti.
Tuus autem Amor & Vita ipsa,
Ut Calor & ignis, uniebantur,

Et

μαι originem ducere nequit, licet & illa Vox detur,

1460. Ὁ σὸς δ' ὅλος βίος μοὶ] Et hæc ἔννοια *Couleii.*

1470. Σὺ δ' αὖ θέραψ] De voce θέραψ, vid. supra. ad v. 1438.

1475. Ἐμοὶ κρατεῖν ἔδωκας] Eadem *Syntaxis* supra, apud ipsum *Anacreontem*, v. 1036. Ἐμῶν φρενῶν με αὔραις Φέρειν ἔδωκε λύπας.

1476. Ὁ σὸς δ' ἔρως, βίος τέ] Et hæc ἔννοια *Couleii.*

1477. Ὡς καῦμα, πῦρ θ' ἕνωθεν,] Ἰωνικῶς ἕνωθεν, ἄνευ χρονικῆς αὐξήσεως, ἀντὶ τοῦ ἡνώθεν, καὶ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἡνώθησαν, κατὰ τὴν Αἰολῶν διάλεκτον, ὡς Ὅμηρος, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι. Καὶ Θεό-

κριτος,

Ἀλλ' ὡς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
Καὶ, μὴ φέρων τὸ καῦμα,
Γυμνὸν, ὃ εἶχε, μηρὸν
Ἐμμαινομένῳ φιλῆσαι·
Καί μευ κατεσκοίναζε.
Τούτους λαβοῦσα, Κύπρι,
Τούτους κόλαζε, τέμνε,
(Τί γὰρ φέρω περισσοὺς;)
Ἐρωτικοὺς ὀδόντας.
Εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,
Καὶ ταῦτ' ἐμεῦ τὰ χείλεα.
Τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις,
Εἶπέν τε τοῖς Ἔρωσι,
Τὰ δεσμά οἱ 'πιλῦσαι.
Ἐκ τοῦδ' ἐπηκολούθει,
Ὕλην δ' ἔτ' οὐκ ἔβαινε,
Καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν
Ἔκαιε τοὺς ἔρωτας.

Ἰησοῦ

1416. Ἐμμαινομένῳ φιλῆσαι] γρ. ἐμμαινόμενῳ.

1417. Καί μευ κατεσκοίναζε] *Isaac. Casaubon.* in Margine sui Codicis, qui nunc Episcopi *Norvicensis* est, notarat, *Locus corruptus,* oblitus τὸ σ' esse Literam ἀναδιπλώσεως capacem, atque proinde posse τὸ ἑ *producere*: at tutius erit, cum *Josepho Scaligero*, legere κατεσκοίναζε, Verbum ut sit *Decompositum*, ex κατὰ, ἐκ, & σινάζω, idem cum σίνομαι. Nec necesse est, ut σινάζω priorem producat, quod σίνομαι id faciat; & cum *Thema* σῖνος τὸ, scribatur etiam σίνος, ut *Nicander*. Ῥεῖά κέ τοι μορφάς τε, σίνη τ' ὀλοφώια θηρῶν.

1425. Εἶπεν

Verum velut ſimulacrum intuebar,
Et nullatenus ferens *amoris* incendium,
Nudum, quod habuit, Femur
Perdite-cupiebam oſculari:
Idque mihi nocumento fuit.
Hos igitur accipiens *dentes*, ô Venus,
Hos, *inquam*, puni, excide,
(Quid enim gero ſupervacaneos?)
Amatorios Dentes.
Sin minus tibi hæc ſuffecerint,
Etiam & hæc mea labra.
  Hujus vero miſerta eſt Venus,
Juſſitque Amoribus,
Ut Vincula illi reſolverent.
  Ex eo *tempore Venerem* aſſequebatur,
Sylvamque amplius haud rediit,
Et ad ignem accedens
Exuſſit amores, i. e. *amatorios ſuos Dentes.*

Joſua

1425. Εἶπεν] ἐκέλευεν, ut v. 253.

1426. Πιλῦσαι] pro ἐπιλῦσαι. ut 'ναβῆναι, v. 914.

1428. Ὕλην δ' ἔτ' οὐκ ἔβαινεν] Olim, Καὶ ὕλαν οὐκ ἔβαινε, quod *error* erat *inſignis:* nam ὕλαν ultimam producit, & pro ὕλην ponitur. Ordinem itaque muto, legoque Ὕλην δ' ἔτ' οὐκ ἐσέβαινεν, vel Ἴδ' οὐκ ἔβαιν' ἐς ὕλην. *Ionica* enim Dialecto ſemper hic utor; cum & Vett. Exemplaria id facerent ſæpe, *viz.* v. 1. 5. 13. 16. 22. 23. 26.

1429. Καὶ τῷ πυρὶ προσελθὼν] *Hen. Stephan.* Editio, Καί τε πυρὶ, errore Præli aperto. *Iſaac. Caſaubon.* in ora Codicis ſui, *Videntur hæc Duo Carmina quibuſdam ſupervacua.* Quæ quorſum intenderit, non video.

Ἰησοῦ τοῦ Βαρνεσίου, Εἰς Ἀνακρέοντα τῇ σταφυλῆς ῥαγὶ ἀποπνιγέντα.

ΑΝακρέοντα ῥιπῇ
Ἀποπνιγέντα ῥαγὸς,
Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη,
Ἔρως ἔβωσε δεινῶς,
Τὰ δ' αὖτ' ἔλεξε κλαίων,
Σὲ πῶς, μελῳδὲ τερπνὲ,
Σὲ πῶς ἐγὼ δακρύσω,
Θέραψ τε καὶ φίλος μου,
Ἔρως τ' Ἔρωτος αὐτοῦ;
Σὺ γὰρ, μελῳδὲ τερπνὲ,
Μελισταγεῖς ἔρωτας
Κούρων τε καὶ γυναικῶν,

Κώ-

1431. Ἀνακρέοντα ῥιπῇ] Materiam huic *Odæ* primam & præcipuam miniſtravit Poeta non in ignobilis, *Abrahamus Couleius*. *Anglico* quidem ille Sermone, ſed quæ *Græcis* Literis digniſſima donari videatur; nec tamen Pauca in illo *Odario*, quæ, utut *Couleio* placuerint, *Anacreonti* certe aliena ſcirem; quare ex illo anſam arripui, nonnihil proprio judicio uſus; ut propius ad *Anacreontem* accederem, à *Couleio* diſcedendum duxi. Hæc ſint tanti Poetæ pace dicta, paceque omnium φιλοκουλείων, quos inter Caput infulatum Veneror; quicquid ille de me meiſque ſentiat.

1432. Ἀπο-

Josuæ Barnes, In *Anacreontem* Uvæ acino suffocatum.

ANacreontem *interjectu*
Suffocatum Acini,
Ut vidit mortuum jam,
Amor exclamavit miserabiliter,
Et hæc post dixit flens,
Te quomodo, ô Lyrice jucunde,
Te quomodo ego lacrymabo,
Ministerque & Amicus meus,
Et Amor Amoris ipsius?
Tu enim, ô Lyrice Jucunde,
Mellifluos amores
Juvenumque & Mulierum,

Lu-

1432. Ἀποπνιγέντα ῥαγὸς] *Anacreontem* Acino Uvæ extinctum *Plinius* aliique narrant, ut nos in ejusdem *Vita*. *Aristoph*. Pace, v. 10. ἀποπνιγέντα.

1443. Ὡς εἶδε νεκρὸν ἤδη] Eundem versum habes in *Theocriti Anacreontio*, ad v. 1387. Et Prooemium hoc *Couleius* in Titulo exhibuit, ego *Theocritici* illius Poematis exemplo, ipsam Oden interserendum duxi.

1434. Ἔρως ἔβωσε δεινῶς] Ἔρως, ὁ θεὸς τῶν ἐρώντων; Ἔβωσεν) Ἰωνικῶς, ἀντὶ τοῦ ἐβόησε. Vid. supra ad v. 1259.

1438. Θέραψ] Θεράπων. Λέξις Ἀνακρεοντική. Vid. ad v. 1285. & 1470. Λέγουσι δὲ καὶ οἱ προφῆται καὶ θέραπες τῶν θεῶν. *Ælian*. fol. 975. Qui hæc prima *Amoris* verba, cum iisdem *Couleii* conferre velit, in nostris plus *Anacreontica* Simplicitatis & Modestiæ, illiusque, quod *Poetæ Deique* Personæ convenientius videatur, fatebitur.

Κώμους τὲ καὶ χορείας
Ἐσωφρόνησας ἄδων.
Σύ γάρ με μᾶλλον ἥδυν,
Ἐράσμιόν τ' ἔθηκας,
Ἥπερ τεκοῦσα Μήτηρ,
Τεαῖς καλαῖς ἀοιδαῖς.
  Τεαὶ καλαὶ δ' ἀοιδαὶ
Καὶ μαλθακώτεραί μοι,
Ἐρασμιώτεραί τε
Ἐμῶν πτερῶν ἐραννῶν
Αὐτοῦ τε, καὶ βελέμνων,
Μητρός τε τῶν πελειῶν,
Καὶ στρουθίων φιλεύνων·
Φιλημάτων τε κεδνῶν,
Φωνῆς τε τῆς φιλούντων,
Γαμοστόλου τε Κεστοῦ,

Μα-

1444. Ἐσωφρόνησας ἄδων] Hanc ἔννοιαν frustra quæras in *Couleio*. Veram tamen esse & propriam, atque proinde huic loco convenientem, passim probavi in Notis ut v. 1186 & præcipuè in Authoris *Vita*.

1445. Σὺ γάρ με μᾶλλον ἥδυν] Et hæc ἔννοια Nobis propria. *Amor* dicit, se ab *Anacreonte* magis Amabilem *factum*, quam à *Matre genitum*.

1449. Τεαὶ καλαὶ δ' ἀοιδαὶ] Hanc ἔννοιαν nobis præbuit *Couleius*.

1455. Καὶ στρουθίων φιλεύνων] *Veneri* Passeres sacri; quoniam istæ Aviculæ in Amorem procliviores, unde Versus ille in *Catalectis*, Vernis Passeribus salaciores. Φίλευνος Vox *Anacreontica*, v. 980. ὀχευτικός.

Veneris

Lususque & Choreas,
Sobrius & castus canebas.
Tu enim me magis suavem,
Et Amabilem fecisti,
Quam quæ peperit Mater,
Tuis pulchris cantilenis.
Tuæque pulchræ Cantilenæ
Et molliores mihi,
Et Amabiliores
Meis pennis charis
Meique, & Calamorum meorum,
Matrisque Columbarum,
Et Passerum lascivorum:
Osculisque sanctis,
Et voce Amantium,
Nuptialique Cesto,

Ma-

Veneris itaque Currui junctos Passeres fingit *Sappho*, ——— πατρὸς δὲ δόμον λιποῖσα Χρύσεον, ἦλθες, Ἅρμ' ὑποζεύξασα, καλοὶ δέ σ' ἆγον Ὠκέες στρυθοὶ, πτέρυγας μελαίνας Πυκνὰ δινεύοντες.

1456. Φιλημάτων δὲ κεδνῶν] Eundem versum habes apud ipsum *Anacreontem*, v. 1053. Quem quidem Nos libenter in his imitamur. Πρεπόντως δὲ ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ ποιητὴν τοῖς ἑαυτοῦ στίχοις κυδαίνει.

1457. Φωνῆς τε τῶν φιλούντων] Δηλονότι, ἐρωτικῶν ψιθυρισμῶν γρ. ἐρώντων.

1458. Γαμοστόλου τε Κεστοῦ] Primus hoc *Veneris* cingulum *Homerus* creavit, *Iliad*. ξ. v. 214. Ἦ καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο Κεστὸν ἱμάντα, Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντ' ἐτέτυκτο. Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος ἐν δ' ὀαριστύς. Πάρφασις, ἥ, τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων. Hunc locum *Nonnus* imitatur l. 31. & 32.

Μαγώτεραι πέφανται.
Ὁ σὸς δ' ὅλος βίος μοὶ
Ἐράσμιος καλός τε,
Ἴσον παῖς ἀοιδαῖς·
Ποδήνεμοι γὰρ ὧραι
Μέτρῳ θέεσκον ἡδεῖ,
Βαιαί τε καὶ γλυκεῖαι,
Φαιδραί τε καὶ γαληνοὶ,
Ἴσον παῖς ἀοιδαῖς.
Οἱ μὲν τὸ μέτρον ἥβης
Ἐμοὶ διδοῦσι μοῦνον,
Ἀτὰρ γέροντες, εὐθὺς
Ἀποσταῦσι σκήπτρου·
Σὺ δ' αὖ θέραψ φέριστος,
Πιστός τε καὶ βέβαιος,
Ὅλον βίον θελήμων
Ἐμοὶ κρατεῖν ἔδωκας.
Ὁ σὸς δ' ἔρως, βίος τὲ,
Ὡς καῦμα, πῦρ θ', ἔνωθεν,

Καὶ

& 32. & γαμοστόλον etiam vocat Κεστὸν, quod ad conciliandos Amores faciat.

1459. Μαγώτεραι πέφανται] Μαγώτερος, ἀντὶ τοῦ Μαγικώτερος παρὰ τοῦ μάγος, ἀντὶ τοῦ μαγικός. Et *Antholog.* Καὶ Κεστοῦ φανεῖσα μαγώτερα. Vid. ad v. 1570. *Ibid.* Πέφανται) Tertius *Pluralis* pro πεφασμέναι εἰσίν. Omissum hoc à *Clenardo*, qui tamen notat eandem vocem, à φάω, *occido*; quum hæc nostra sit à φαίνω, *ostendo*. Agnoscit tamen ἐπέφαντο, quod à πέφασ-

μαι

Magis-dulces apparent.
Quin tota tua Vita mihi
Amabilis & pulchra,
Perinde atque tua Carmina:
Celeres etenim horæ
Menſura currebant ſuavi,
Puſillæque & dulces,
Hilareſque & ſerenæ,
Perinde atque tua Carmina.
Alii quidem portionem Juventutis
Mihi tribuunt ſolummodo;
At ſenes *facti*, ſtatim
Deficiunt à *meo* ſceptro:
Verùm tu Miniſter optimus,
Fiduſque & firmus,
Totam tuam Vitam lubens
Mihi regendum dediſti.
Tuus autem Amor & Vita ipſa,
Ut Calor & ignis, uniebantur,

Et

μωῃ originem ducere nequit, licet & illa Vox detur,

1460. Ὁ σὸς δ᾽ ὅλος βίος μοὶ] Et hæc ἔννοια *Couleii*.

1470. Σὺ δ᾽ αὖ θέρωψ] De voce θέρωψ, vid. ſupra. ad v. 1438.

1475. Ἐμοὶ κρατεῖν ἔδωκας] Eadem *Syntaxis* ſupra, apud ipſum *Anacreontem*, v. 1036. Ἐμῶν φρενῶν μὲ αὔραις Φέρειν ἔδωκε λύπας.

1476. Ὁ σὸς δ᾽ ἔρως, βίος τέ] Et hæc ἔννοια *Couleii*.

1477. Ὡς καῦμα, πῦρ θ᾽ ἕνωθεν,] Ἰωνικῶς ἕνωθεν, ἄνευ χρονικῆς αὐξήσεως, ἀντὶ τοῦ ἡνώθην, καὶ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἡνώθησαν, κατὰ τὴν Αἰολῶν διάλεκτον, ὡς Ὅμηρος, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ᾽ ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι. Καὶ Θεό-

 κριτος,

Καὶ ταὐτὸ σύνδυ᾽ ἥσην.
  Ἔρως γὰρ ἠδ᾽ Ἀπόλλων
Ἀεὶ μόνοι σ᾽ ἔτερπον,
Ἅμ᾽ εὐλύροισι Μούσαις·
Τὰ δ᾽ ἄλλα σεμνὰ πάντα,
Τὸν χρυσὸν, ἄργυρόν τε,
Τυραννικούς τε θώκους,
Ποσὶν τεοῖς πάτησας,
Τιμήν τ᾽ ἄτιμον εἶχες·
Μόνον δ᾽ Ἔρωτ᾽ ἐτίμας,
Ἀνδρῶν τε καὶ μελῳδῶν
Σοφώτατος περὶ πάντων.
  Σε δ᾽, ὦ τὸ τραῦμ᾽ Ἔρωτος,
Σὲ δ᾽ ἠνάειξε Βάκχος,
Οἰνοφλυγῶν ἑαυτῷ,
Ἀμνημονῶν τ᾽ ἐμεῖο,
Χαρισμάτων τε τῶν σῶν,
Καὶ τῶν καλῶν ἀοιδέων.
  Ἦ ῥ᾽ Ἄμπελοι Γιγάντων

Στυ-

κριτος, Ὀρνίχων ἐφίλαθεν. Σχολιαστὴς, ἐφιλήθησαν, ἢ φιλοῦνται· ἔστι δὲ Αἰολικὸν, ὡς καὶ τὸ ἐκόσμηθεν. Καλλίμαχος δὲ τοῦτο παρέξυνε, Ita ἄερθεν, pro ἠέρθησαν, & αἴδεσθεν pro ᾐδέσθησαν, de qua re *Clenardus* p. 189. §. 45.

1478. Καὶ ταὐτὸ σύνδυ᾽ ἥσην] Δύω συνήγαντο εἰς τὸ αὐτό. Δυϊκῶς. ἥσην. Σύνδυο δὲ ὁμονοίας εἰς ἦσαν, καὶ ὡς εἰπεῖν, τὸ αὐτό.

1485. Πόσιν τεοῖς πάτησας] Ἐπάτησας, καταπάτησας. Simplicibus gaudet *Anacreon*, ut v. 376. Πατῶ δ᾽ ἅπαντα.

Et res eadem res duæ erant.
  Amor etenim & Apollo
Semper soli te delectabant,
Una cum Lyricis Musis:
At alia grandia omnia,
Aurumque & Argentum,
Regiosque thronos,
Pedibus tuis proculcasti,
Et Honorem inhonoratum ducebas;
Solumque Amorem honorabas,
Hominumque & Poetarum
Sapientissimus omnino-omnium.
  Te tamen ô Vulnus illud Amoris!
Te tamen interfecit *Bacchus*
Inebriatus seipso;
Immemorque mei,
Et Virtutum tuarum,
Et tuorum Carminum.
  Revera Vitem illam Gigantum,

Hor-

ἅπαντα θυμῷ, & v. 740. Σοφίῃ, τρόπος παντοῖος.

1489. Σοφώτατος παντάπαντων] Πρόπας στόλος, *Sophocles*. Ἀνέμους τε πρόπαντας, *Orpheus*. Νῆας τε προπάσας, *Homerus*. Quin συνάπας, σύμπας, πάμπαν, παράπαν, ἀπαξάπας *Aristophani*, & mox v. 1503. ἀπαξάπαντες, item σύνολον, συμπλείονες &c, per *Emphasin* quidem Veteribus dicta videntur.

1491. Σὲ δ' ἠνάριξε Βάκχος, Οἰνοφλυγῶν ἑαυτῷ] Naturalis ἔννοια, nec *Couleio* tamen venit in mentem. Ita *non omnia possumus omnes*.

1496. Ἡ ῥ' ἄμπελον Γιγάντων] Hæc Historia *Couleio* tacta. *Pierius* Hieroglyphic. l. 53. §. *Vitis*, fol. 390.

Στυγνὸν αἷμ᾽ ἔθρεψε·
Καί Βάκχος ἐν κεραυνοῖς,
Πυρσοῖσί τ᾽ ἐξελέχθη·
Τοῦ δ᾽ ἅρμα Τίγριές τε
Καὶ Παρδάλεις φορεῦσιν,
Ἀνημερωτάτοιο
Θεῶν ἁπαξαπάντων.
  Ἔχει ἢ πάντ᾽ Ἀνάγκη·
Ὡς οὐδ᾽ Ἔρως μὲν αὐτὸς,
Οὐδ᾽ αὐτὸς οὖν Ἀπόλλων
Ὑπεξέλωσι Μοίρης.
  Ὅτ᾽ Ἄτροπος γὰρ ἔλθῃ,
Τὰ πάντα μόρσιμ᾽ ἐστί·

Κώ-

390. D. Persuasum habebant *Ægyptii*, Vitem ex fuso in terram Gigantum sanguine pullulasse; unde & Amentia & Furor inesse Vino. Vid. *Petri Andreæ Canonherii* De Virtut. Vini p. 107. ubi Vinum ex Gigantum sanguine.

1498. Καὶ Βάκχος ἐν κεραυνοῖς] De *Baccho* inter flammas & fulmina, quibus Mater *Semele* combusta, nato, Vid. *Nonni* Dionysiacῶν l. 8. fol. 159. *Euripid.* Bacch. v. 2. Διόνυσος, ὃν τίκτει ποθ᾽ ἡ Κάδμου κόρη Σεμέλη, λοχευθεῖσ᾽ ἀστραπηφόρῳ πυρί. Et *Ovid.* Metamorph. l. 2. §. 3. l. 4. §. 1. *Ignigena* inde dictus & πυρίσπορος *Oppiano*, πυρίβρομος *Nonno* &c.

1500. Τοῦδ᾽ ἅρμα Τίγριές τε, καὶ Παρδάλεις φορεῦσιν] Vid. *Pierii* Hieroglyphic. l. XI. fol. 84. A. & F. ubi ipsa Pictura *Bacchi* curru vecti. Vid. Interpretes in illud *Virgil.* Eclog. 5. v. 29. *Daphnis* & *Armenias* curru subjungere *Tigres*, *Ovid.* Metamorph. l. 3. §. 10. Quem circa *Tigres*, simulacraque inania *Lyncum*,

Horribilis ſanguis nutrivit:
Et *Bacchus* inter fulmina
Flammaſque parturiebatur:
Hujuſque currum Tigreſque
Et Pardales trahunt,
Maxime-inhumani
Deorum omnino-omnium.
Cedunt vero omnia Neceſſitati:
Adeo ne quidem Amor ipſe,
Nec ipſe utique Apollo,
Subextrahant *aliquem* Fato.
Quando enim Atropos venerit,
Omnia ſunt fatalia;

Ci-

cum, Pictarumque jacent fera corpora *Pantherarum*. Et l. 4. §. 1. Tu bijugum pictis inſignia frænis Colla premis *Lyncum*. *Philoſtratus* Pantheras *Baccho* ſacras eſſe ſcribit. *Angelus Politianus* in *Ambra*, Lyncas agit *Bromius*, Pavos *Saturnia* pictos, Tardos *Luna* Boves.

1502. Ἀνημερωτάτοιο] Βάκχος ἄτερ νυμφέων πανανήμερος· ἡμερεὶς αὐτὴ, Μὴ θηλυνομένη, ὕδασιν, πυρὸς ἴσον ἀναίθει.

1503. Θεῶν ἁπαξαπάντων] De voce ἁπαξάπαντες, diximus ad v. 1489.

1504. Εἴκει δὲ πάντ' Ἀνάγκῃ] Ὑπὸ τῆς Ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχύ· *Neceſſitati omnia parent*. Προσωποποιεῖται μὲν ἡ Ἀνάγκη, ut *Horatio* l. 1. Od. 35. *Te ſemper anteit ſæva* Neceſſitas, *Clavos trabales & cuneos manu Geſtans ahena; nec ſeverus Uncus abeſt, liquidumque plumbum.*

1508. Ὅτ' Ἄτροπος γὰρ ἔλθῃ] Vid. *Heſiodi* Interpretes in illud *Theogon.* v. 218. Κλωθῶ τε, Λάχεσίν τε, καὶ Ἄτροπον.

1509. Τὰ πάντα μόρσιμ' ἐστὶν] Οὐ μόνον τὰ κακὰ

καὶ

Κάνειον, Οἷος αὐτὸς,
Αὐταί τε ῥαγές εἰσι
Τομώτεραι σιδήρου.

Ἐπιγράμματα παλαιῶν.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου, εἰς Ἀνακρέοντα.

Θάλλοι τετρακόρυμβος, Ἀνάκρεον, ἀμφί σε κισσὸς
Ἁβρά τε λειμώνων πορφυρέων πέταλα·
Πηγαὶ δ' ἀργινόεντος ἀποθλίβοιντο γάλακτος,
Εὐῶδες τ' ἀπὸ γῆς ἡδὺ χέοιτο μέθυ·
Ὄφρα κέ τοι σποδιή τε καὶ ὀστέα τέρψιν ἄρηται·
Εἰ δή τις φθιμένοις χρίμπτεται εὐφροσύνη·

Ὦ

καὶ κατὰ φύσιν ὀλέθρια ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὰ μὲν ἄλλως κατὰ φύσιν εὔχρηστα καὶ βιωφελῆ, θανάσιμα εὐθὺς γίνεται, καὶ θανατηφόρα, ἢν θέλῃ θεός.

1511. Αὐταί τε ῥαγές εἰσι] Ῥᾶγες, αἳ καὶ γίγαρτα, τῆς σταφυλῆς εἰσι λιθίδια. *Sophocles* etiam Uvæ Acino fertur interiſſe, ut *Sotades*, Σοφοκλῆς ῥᾶγα φαγὼν σταφυλῆς πνιγεὶς τέθνηκεν.

1512. Τομώτεραι, σιδήρου] Τομώτερος, ἀ τομὸς, ut *Phocylides* v. 117. Ὅπλον τοι λόγος ἀνδρὶ τομώτερόν ἐστι σιδήρου. Et *Sophocl.* Ajax v. 831.

Θά-

Cicutum fit Vinum ipſum, 1510
Ipſique Acini ſunt
Acutiores ferro.

Epigrammata Veterum.

ANTIPATRI *Sidonii* in *Anacreontem*.

Circum Hederæ molles tibi, *Anacreon*, uſque vireſcant,
Puniceis niteant gemmea Prata roſis:
Fonte cadant niveo divini flumina Lactis,
Fundat odoriferum prodiga terra Merum: 1516
Oſſa, Ciniſque tuus jucunda ut gaudia ducant;
In cinerem lapſos Gaudia ſiqua manent:

O

1513. Θάλλοι πετρακέρυμβος] Hoc Epigramma *Antipatri Sidonii* in *Anacreontem* ſumitur ex *Anthologia* l. 3. c. 25. fol. 177. ubi male mulctatur Diſticho in fine, quod ſeparatim erat prius editum, nunc à me ſuis Sociis reſtituitur. Et cætera, præter illud Diſtichon, à *Thoma Farnabio* Metro *Latino* ſunt donata; *Brodæi* enim Verſio non æque placet. *Antipater* hic *Sidonius*, Philoſophus & Poeta nobilis, erat Præceptor *Catonis Uticenſis*, de quo *Cicero*, *Quintilianus*, & *Voſſius* de Poetis *Græcis* p. 68.

1518. Χρίμπτεται] Προσπελάζει, ἐγγίζει.

Ὦ τὸ φίλον στέρξας, φίλε, βάρβιτον· ὦ σὺν ἀοιδῇ
Πάντα διαπλώσας, σὺν ἔρωτι, βίον.

Σιμωνίδου, εἰς τὸν Αὐτόν.

Ἡμερὶ πανθέλκτειρα, μεθύτροφε μῆτερ ὀπώρης
Οὔλης, ἣ σκολιὸν πλέγμα φύσεις ἕλικος,
Τηΐου ἡβήσειας Ἀνακρείοντος ἐπ' ἄκρῃ
Στήλῃ, καὶ λεπτῷ χώματι τοῦδε τάφου·
Ὡς ὁ φιλάκρητός τε, καὶ οἰνοβαρὴς, φιλόκωμος, 1525
Παννύχιος κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν·
Κὴν χθονὶ πεπτηὼς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιτο
Ἀγλαὸν ὡραίων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων·
Καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος, ἧς ὁ γεραιὸς 1529
Λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

Σιμω-

1519. Ὦ τὸ φίλον στέρξας, φίλε βάρβιτον] Hoc Distichon, in prioribus Editionibus, per se Epigramma faciebat, non bene; cum longe aptius ad finem prioris poneretur, ut Emphaticum & ultimum *Vale*.

1520. Πάντα διαπλώσας] Διαπλώσας βίον, *Metaphorice*. à διαπλόω, idem quod διαπλέω, à πλόω. Est & διαπλώσας, à διὰ & ἁπλόω, expando.

1521. Ἡμερὶ πανθέλκτειρα] Ἡμερίς, Vox *Homerica*

ἀμ-

O cui grata Chelys fuit, ô qui Carmine Vitam
Trivisti totam, quin & Amore, tuam!

Simonidæ, in eundem.

Vitis amœna, Parens lætantis-pectora Vini,
Cui crispus dulci vertice frondet Honos,
Teii *Anacreiontis* ames adolescere summo
In cippo, & tenui hoc pulvere sub tumuli: 1525
Ut famulus *Bacchi*, mollisque Minister *Amoris*,
Pulset amori crepam sera sub astra Lyram:
Inque solo positus Capiti superinduat ille
Maturum Uvarum lætificumque decus:
Semper & hunc tingat *Bacchi ros* ille, senex quo 1529
Suavius ex molli fuderat ora melos.

Simo-

ἄμπελος, διὰ τῆς ἡμερώσεως. *Simonidæ* Epigr. ut Titulus habet, extatque *Antholog.* loco laudato, fol. 276. & *Ceus Simonides Anacreonti* supervixit aliquot annis; quare potuerunt hujusmodi ab illo scribi in nostrum Poetam, Fuit tamen illi Nepos ex sorore, cognominis & Poeta. *Simonides Amorginus Anacreonte* senior erat aliquammulto. Nostra dehinc Versio *Latina*.

1529. Καί μιν ἀεὶ τέγγοι νοτερὴ δρόσος] Δηλονότι, ἐκείνη, ἧς ἡδύτερον οὗτος ἐμέλισεν, τουτέστιν οἴνου· δεικτικῶς γὰρ ἔφη. Et *Pindaro*, Ἀμπέλου δρόσος οἶνος.

1530. Λαρότερον] Ἡδύτερον. Χλιαρὸν, προσηνὲς, ἡδύ. *Suid.* ubi hæc. Est & λαρώτερον, ut *Homer.* β. v. 250. *Ibid.* Μαλακῶν] τρυφερῶν. *Ibid.* Στομάτων) Συνεκδοχικῶς, ut ipse *Anacreon* v. 100. Στομάτων ἡδὺ πνεόντων.

Σιμωνίδου, ὡσαύτως.

Οὗτος Ἀνακρέοντα, τὸν ἄφθιτον εἵνεκα Μουσέων
Ὑμνόπολιν, πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω·
Ὃς Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ' Ἐρώτων,
Τὸν γλυκὺν ἐς παίδων ἵμερον ἡρμόσατο.
Μοῦνος δ' εἰν Ἀχέροντι βαρύνεται· οὐχ ὅτι λείπων 1535
Ἠέλιον, Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων·
Ἀλλ' ὅτι τὸν χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγιστέα,
Καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῆκα λέλοιπε πόθον·
Μολπῆς δ' οὐ λήθη μελιτερπέος· ἀλλ' ἔτ' ἐκεῖνο 1539
Βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν ἀΐδῃ.

Αὐτ-

1531. Οὗτος Ἀνακρέοντα] Et hoc *Simonidæ* ejusdem; extatque *Antholog*. fol. 276.

1532. Πάτρης τύμβος ἔδεκτο Τέω] Quanquam *Teii*, relicta sua Patria urbe, Coloniam *Abderis* posuerint, multi tamen illorum, *Cyro* fatis concedente, in patriam paucis annis *redierunt*; *& mox declarabitur Anacreontis Tumulum* revera *Teo* extructum esse; quod & hic locus affirmat.

1536. Λήθης ἐνθάδ' ἔκυρσε δόμων] Τύμβος, Λήθης δόμος, cui affine illud *Psalm* 88 v. 12.

1537. Χαρίεντα μετ' ἠϊθέοισι Μεγιστέα] De *Megiste*, *Smerdi*, *Bathyllo* & *Cleobulo*. *Eurypyleque*, diximus in Authoris *Vita*.

Καὶ

Simonida similiter.

Hic *Anacreiontem*, per Musas morte carentem,
Vatem, habet in patria terra benigna Teo:
Qui *Veneres*-spirans, qui spirans carmen *Amores*
Aptavit Pueris suaviter illecebrans.
Inque *Acheronte* dolet solus; non Sole relicto, 1535
Quod Lethæ hanc tristem nunc colat ille domum;
Sed quod cogatur pulchrique *Megistees* oris,
Smerdiaque comas linquere *Threïcii*.
At dulci haud cessat Cantu; nam Barbiton illud 1539
Edit adhuc blandos post fera fata sonos.

Anti-

1538. Καὶ τὸν Σμερδίεω Θρῆκα λέλοιπε πόθον] De *Smerdi*, Vid. Notam præcedentem. Dicitur autem *Communiter*. Σμέρδις, Σμέρδιος τοῦ, Σμέρδιως, & Σμερδίεω, τὸν Σμέρδιν, & Σμέρδια, item Σμερδίας & Σμερδίης ὁ, pro quo Σμερδιής, ut v. 1606. τοῦ Σμερδίεω & Σμερδιέω, *Ionice*, & est Nomen *Persicum*; nam *Cyri* filius junior, *Cambysa* frater, *Smerdis* erat Nominatus, ut & Magus ille, qui, illius Personam gerens, etiam *Pseudosmerdis* vocabatur. Θρῆκα πόθον, ut mox v. 1554. Κίκονα πλόκαμον, pro πλόκαμον Κίκονος, ἢ Θρηκός, ὅτι οἱ Κίκονες ἔθνος Θρακικὸν περὶ τὸν Ἕβρον. Qui de præpostero Amore hoc dictum volunt, nullo hinc argumento adjuvantur. Alio spectant, quæ de Orpheo & Amore *Thracio* feruntur.

1539. Μολπῆς δ' οὐ λήθῃ] Simonidis certe ætate extabat.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου, εἰς αὐτόν.

Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων
Εἴ τι τοὶ ἐκ βίβλων ἦλθεν ἐμῶν ὄφελος,
Σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ, σπεῖσον γάνος· ὄφρα κὲν οἴνῳ
Ὀστέα γηθήσῃ τἀμὰ νοτιζόμενα.
Ὡς ὁ Διωνύσου μεμελημένος οὔασι κῶμος,
Ὡς ὁ φιλακρήτου σύντροφος ἁρμονίης,
Μηδὲ καταφθίμενος, Βάκχου δίχα, τοῦτον ὑποίσω
Τὸν γενεῇ μερόπων χῶρον ὀφειλόμενον.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν αὐτόν.

Εἴης ἐν μακάρεσσιν, Ἀνάκρεον, εὖχος Ἰώνων,
Μήτ'

tabat integer *Anacreon*; quare *Brodæus* dormitabat, quando ait, " *Ejus Musa adhuc durat, quod ego fal-" sum esse existimo; nam* Episcopi & Patriarchæ " *Constantinopolitani* dicuntur jampridem ejus libros " combussisse *&c.* fol. 400. Vid. in *Vita* §. XXXII.

1541. Ξεῖνε, τάφον παρὰ λιτὸν] Hoc *Antipatri* Epigramma extat *Antholog.* fol. 276. De *Antipatro* vid. ad v. 1513.

1543. Σπεῖσον γάνος] Βότρυος γάνος *Euripidi*, Bacch. v. 261. & v. 381. Ἀμπέλου γάνος *Anthologiæ*. At hic γάνος, Absolute, per *Metonymiam* dictum, ὅτι οἶνος γάνυσθαι ποιεῖ. Unde *Virgil.* Æn. l. 1. v. 738. Adsis lætitiæ *Bacchus* dator! & *ibid.* v. 640. Munera lætitiamque Dei. De libatione ad

Mor-

Antipatri Sidonii, in eundem.

Hoſpes, *Anacreiontis* ut hoc tueare Sepulcrum,
Siqua tibi ex noſtris Utilitas modulis,
Redde meo Cineri libamina; munere Bacchi
Oſſa ut lætentur commadefacta mea.
Auribus uſque adeo arridet mea Muſa Lyæi,
Uſque adeo bibulæ ſum comes Harmoniæ;
Nec functus licet, hæc, Baccho ſine, tecta tenebo,
Omnibus heu! tandē debita tecta Viris.

Ejuſdem in Eundem.

Sis felix, ô ſemper, *Anacreon*, ô Patriæ ingens
Splen-

Mortuorum tumulos, vid. infra ad v. 1559. & 1560.

1545. Ὡς ὁ Διωνύσου μεμελημένος οὕασι κῶμος] Niſi Κῶμος hic ſumatur pro *Perſona*, difficulter hic locus capietur: Vult itaque Poeta, ut *Anacreon* ſit alter *Genialis* Deus, cui Nomen Κῶμος, ut ad v. 107.

1547. Τοῦτον ὑποίσω χῶρον] *Suſtinebo* hunc locum, ab ὑποφέρω, utpote qui *poſitus* erat; ſin ὑπείω ſcribas ab ὕπειμι, *ſubeo*, dicitur de eo, qui *ponendus* erit.

1548. Χῶρον ὀφειλόμενον] Sepulcrum ita vocat, quod *Mors ſit omnibus Communis*; unde dicitur etiam ὕπνος ὀφειλόμενος, *Antholog.* fol. 225. & 280. Vid. ad v. 1610.

1549. Εἴης ἐν μακάρεσσιν] Extat hoc Antipatri Sidoni

Μήτ' ἐρατῶν κώμων ἄνδιχα, μήτε λύρης·
Ὑγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν οὖλα
ἀείδοις
Αἰθύσσοι λιπαρῆς ἄνθος ὕπερθε κόμης·
Ἠὲ πρὸς Εὐρυπύλην τετραμμένος, ἠὲ
Μεγιστῆν,
Ἢ Κίκονα Θρηκὸς Σμερδίεω πλόκαμον·
Ἡδὺ μέθυ βλύζων, ἀμφίβροχος εἵματα
Βάκχῳ,
Ἄκρητον θλίβων νέκταρ [πὸ σταλίκων.
Τρισσοῖς γὰρ Μούσαισι, Διωνύσῳ καὶ Ἔρωτι,
Πρέ-

Sidonii Epigramma *Antholog.* fol. 277. Οἱ μάκαρες, pro θεοὶ, & alias pro πλούσιοι, οἳ μακαριστὸν βίον διάγουσιν. Isthoc autem modo *Defunctis*, quos charos olim habuerant, Veteres apprecari solebant, unde ὁ μακαρίτης, de *Defuncto*, cui talis debita Precatio. Hinc εὐφημίζοντες etiam execrabantur, Εἰς Μακαρίαν dicentes, hoc est, *Pereas* & *defunctus* abeas in illum statum, quem istiusmodi μακαρισμοῖς prosequimur. Vid. *Aristophan*, Scholiast. fol. 250. in illud, Ἄπαγ' ἐς Μακαρίαν ἐκ ποδῶν Γράφεται δὲ Ἔῤῥ' εἰς Μακαρίαν, κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ τοῦ εἰς ὄλεθρον· ἐπεὶ καὶ οἱ τεθνεῶτες Μακαρῖται λέγονται. Vid. quæ Nos ex *Eustathio* fol. 1405. lin. 66. ad *Euripid.* Heraclid. v. 475. *Ibid.* Ἀνάκρεον, εὖχος Ἰώνων) *Anacreon* enim è *Teo*, quæ erat Mediæ *Ionia*, oriundus; ut in Authoris *Vita*, §. 1. Vid. *Suid.* v. Ἴωνες & Ἄνδιχα.

1551. Ὑγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν] Ita alias infra, v. 1579.——λίχνοισιν ἐν ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκώς. Vid. ad v. 411. *Ibid.* Οὖλον ἀείδοις] supra dixerat ipse *Anacreon*, v. 1224. Κόμης ἄμωμον ἄνθος, ad quod *Antipater* evidenter alludit. Ordo, Ἀεί-
δοις

Splendor, nec careas Carmine, neve Lyra:
At pœtis languens oculis flagrantia semper
Cantes floridulæ lumina blanda Comæ;
Ad dulcem *Eurypylen* conversus, sive *Megisten*.
Smerdios aut crines *Threïcii* Pueri,
Suave merum redolens, vestes perfusus *Iaccho*,
Palmite de tenero flumina grata premens.
His etenim tribus, & *Phœbo*, *Bacchoque* & *Amori*,

Tota,

διες ὅλον ἄνθος λιπαρῆς, κόμης, ὕπερθε αἰθύσσων. Αἰθύσσω) Ἀναστάζων, οἷον σπινθῆρας ἢ φλόγα ῥιπίζω. Vid. in Not. ad v. 332. Ubi *Sappho* hac Voce utitur.

1553. Ἠὲ πρὸς Εὐρυπύλην] De *Eurypyla*, *Megiste*, *Smerdi*, *Bathyllo* & *Cleobulo*, vid. ad v. 1537.

1555. Ἡδὺ μέθυ βλύζων] Allusum ad illud *Homeri*, Iliad. ί. v. 486. Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐνὶ στήθεσσι χιτῶνα, Οἴνου ἀποβλύζων.

1556 Ακρητον θλίβων νέκταρ ἀπὸ σταλίκων] Ἄκρητον οἶνον θλίβων ἀπὸ κλημάτων βοτρύων δρεπομένων. In quodam Codice notatum reperi, ad νέκταρ) μύρον νεκτάρεον, quomodo *Alcæus*, Νέκταρι δ' εἰνάλιαι Νηρηΐδες ἐχρίσσαντο, ad σταλίκων) ληκύθου· & *Brodæus* κυλίκων mavult, quæ parum æstimo.

1557. Τρισσοῖς γὰρ, Μούσῃσι, Διωνύσῳ, καὶ Ἔρωτι] Μούσῃσι συλλεκτικῶς λαμβάνεται, οἱονεὶ Μουσῶν χορός. Quum vero *Novem* sint Musæ, præter *Bacchum* & *Amorem*, ut *tres* fiant, non *undecim*, Nos accuratius in Versione nostra, *His etenim tribus*, & *Phœbo*, *Bacchoque* & *Amori*; quomodo & Nos *Græce*. ad v. 1479. Ἔρως γὰρ ἠδ' Ἀπόλλων, κ. λ.

Κα-

Πρέσβυ, κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος.

Εἰς τὸν αὐτόν.

Ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων
Σπεῖσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

Ἀντιπάτρου Σιδωνίου, εἰς τὸν αὐτόν.

Εὗδεις ἐν φθιμένοισιν, Ἀνακρέον, ἐσθλὰ πονήσας·
Εὕδει καὶ Σμέρδις, τὸ πόθων ἔαρ· ᾧ σὺ μελίζων
Βάρβιτ' ἀνεκρέκου νέκταρ ἐναρμόνιον.
Ἠϊθέων γὰρ Ἔρωτος ἔφυς σκοπός· εἰς σὲ δὲ μοῦνον
Τόξα τε καὶ σκολιὰς εἶχεν ἑκηβολίας.

Τοῦ

1558. Κατεσπείσθη πᾶς ὁ τεὸς βίοτος] Ita nos supra, v. 1460. Ὁ σὸς δ' ἄλλος βίος μοι ἐράσμιος. Βίος δὲ ἦν αὐτῷ πρὸς ἔρωτας παίδων καὶ γυναικῶν. *Suidas* in Anacreon.

1559. Ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρείοντος ἀμείβων] Præter Versionem nostram, quam in adversa habes pagina, *Joachimus Camerarius* ita hunc locum vertit, Disticho *Scazonte, Anacreontis busta forte qui transis, Affunde Vini paululum; nam amo Vinum.* Hoc Distichon *Suidas* exhibet. v. Οἰνοπότης & *Antholog.* fol. 277. Vid. *Canonherii*, de Vino p. 670.

1560. Σπεῖσόν μοι, παριών.] Ita supra, v. 1543. Σπεῖσον ἐμῇ σποδιῇ, σπεῖσον γάνος.

1561. Εὗδεις ἐν φθιμένοισιν, Ἀνάκρεον] Εὕδω, ἀντὶ τέθνηκεν, & alias sæpe, & *ter* in hoc Epigrammate.

Tota, Senex, quondam Vita ſacrata
tua eſt.

In eundem.

Hoſpes, *Anacreiontis* ut hoc tueare ſepul-
crum,
Funde merum: cujus Vivus amator
eram.

Antipatri Sidonii, in eundem.

In tumulo dormis poſt optima, *Anacreon*,
Acta;
Dormit, & illa decens, nocte-canens
Cithara;
Et *Smerdis* dormit, Charitum flos; barbi-
ta cui tu
Pulſando, harmonicum fuderis ore melos.
In Juvenes etenim fueras ſpeculator *Amo-
ris*;
Tuque illi Pharetram telaque ſolus habes.

Ejuſ-

& *ſemel* in proxime ſequenti ad v. 1568. etiam in S. Literis, *Dormire in Domino*, 1 *Theſſal.* c. 4. v. 14. *Antholog.* fol. 225.——ἐκοιμήθη δ' ὕπνον ὀφειλόμενον. Vid. in Notis ad v. 1610. Hinc Κοιμητήριον, *Cœmeterium*, quaſi *Dormitorium*; qua Metaphora *Chriſtiani* maxime gaudent.

1563. Εὕδει καὶ Σμέρδις, τὸ πόθων ἔαρ] De *Smerdi* v. 1538. *Ibid.* τὸ πόθων ἔαρ) Vid. *Martial.* de Puero *Earino* vocato. Ita *Antholog.* fol. 230. Χαρίτων ἐξαπόλωλεν ἔαρ.

1564. Νέκταρ ἐμὸν μούνιον] Vid. quæ Nos ad v. 1278. Τόμῳ.

Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν αὐτόν.

Τύμβος Ἀνακρείοντος· ὁ Τήϊος ἐνθάδε κύκνος
Εὕδει, χἡ παίδων ζωροτάτη μανίη·
Ἀκμὴν ἱμερόεντι μελίζεται ἀμφὶ Βαθύλλῳ
Ἵμερα· καὶ κισσοῦ λευκὸς ὄδωδε λίθος·
Οὐδ' Ἀΐδης σοὶ ἔρωτας ἀπέσβεσεν· ἐν δ' Ἀχέροντος

Ὢν

1567. Τύμβος Ἀνακρείοντος] Et hoc *Antipatri Sidonii*. extatque *Antholog*. fol. 277. Τύμβος in versione nostra redditur *Tymba*, voce satis *Latina*. Ita alia *Græca* Mascula, fiunt *Latina* Fæminea. ut ὁ κόγχος, hæc Concha, ὁ κηρὸς, hæc Cera; ὁ κρατὴρ hæc Cratera, ὁ μαργαρίτης: hæc, Margarita. Quin *Græca* Neutra, *Latina* Fœminea, ut τὸ σχῆμα, hæc Schema, *Plautus* Amphitryon. τὸ σκάφος, *Scapha*, &c. Ibid. Ὁ Τήϊος κύκνος) *Teius*, *Cygnus*. Ita passim vocatur *Anacreon*, ut v. 1595. Ita *Virgilius*, Mantuanus olor audit. Ita *Pindarus* Horatio, *Dircæus* Cygnus, l. 4. §. 2. Idem suam in *Cygnum* Metamorphosin celebrat, l. 2. §. 20. Et *Cygnos* Apollinis Aves probo ad *Euripid*. Helen. v. 1115. *Ion*. v. 165. Et Poetarum Hieroglyphici sunt Cygni, ut *Pierius* Hieroglyphici l. 23. fol. 164. Et apud *Italum* Poetam *Ariostum*, Quando Tempus innumera Mortalium Nomina Schedulis descripta in *Lethæ* flumen projicit, non desunt Cygni, qui singulos illius jactus observantes, multa Nomina rostris arripiunt & in Famæ Templum referunt. Quin audiendus *Angelus Politianus* Epist. l. 7. §. 25. *Cygno Poeta* similis: Uterque *candidus* uterque *canorus*; uterque fluvios amans; uterque *Phœbo* gratus. Sed negatur canere

Cygnus,

Ejusdem, in eundem.

Tymba *Anacreiontis*; Cygnus nam *Teïus* hic jam
 Dormit, & is Puerum vix-satiatus Amor.
Carmina cantat adhuc de pulchro blanda *Bathyllo*,
 Atque olet iste lapis canus adhuc Hederæ.
Nec tibi cessat Amor functo; ast *Acheronte* sub alto

Quum

Cygnus, nisi cum *Zephyrus* spirat. Quid igitur mirum; si taceo tamdiu, tuus *Poeta*; cum tu tamdiu non spires, meus *Zephyrus*?

1568. Εὕδει] Quod *Somnus*, pro *Mors*, vid. ad v. 1561. Et *Homero*, —— ὕπνος κασίγνητος θανάτοιο, unde *Virgilius*, & consanguineus *Lethi Sopor*. Huc referatur illud, *Surge*; *Quid est somnus, gelidæ nisi Mortis Imago? Longa Quiescendi tempora Fata dabunt.*

1569. Ἀκμὴν ἱμερόεντι μελίζεται] Ἀκμὴν significat, *etiam hoc ipso momento*, vel *Adhuc*. Ibid Ἱμερόεντι) γρ. οἱ λυρόεντι, an λειριόεντι.

1570. Ἵμερα] *Metaplasmus*, pro ἱμέρους, ut infra v. 1613. Μύρτα, pro Μύρτοι. δάκτυλα &c. An potius, *Attico* more, *Adjective* sumitur, & proinde *Adverbialiter*, ut sit ἵμερα, pro ἱμερόεντα, & hoc pro ἱμερόεντως. Ita certe ἱμερώτατον κάλλος, *Anthologia*. Ita ἀοιδότερος, pro ἀοιδικώτερος, ad v. 1606. & μαγώτερος pro μαγικώτερος, v. 1459. *Hesych.* Ἵμερα) Τὰ πρὸς τοὺς καθαρμοὺς φερόμενα ἄνθη καὶ στεφανώματα. Est & Ἱμέρα, πόλις Σικελίας, ὅθεν ὁ Στησίχορος, καὶ πηγὴ, καὶ ποταμὸς, de quibus *Theocriti* Scholiast. ad Idyll. 5. v. 124 & Idyll. 7. v. 75.

1571. Οὐδ' Ἀΐδης σοὶ ἔρωτας ἀπέσβεσεν] *Antipatri*

Ὧν ὅλος, ὠδίνεις Κύπριδι θερμοτέρῃ.

Ἰουλιανοῦ ἀπὸ ὑπάρχων Αἰγυπτίου, εἰς τὸν αὐτόν.

Πολλάκι μὲν τόδ᾽ ἄεισα, καὶ ἐκ τύμβοιο βοήσω,
Πίνετε, πρὶν ταύτην ἀμφιβάλησθε κόνιν.

Διάλογος.

α. Πολλὰ πιὼν τέθνηκας, Ἀνάκρεον, ἠδὲ τρυφήσας·
β. Καὶ σὺ δὲ, μὴ πίνων, ἵξεαι εἰς ἀΐδην.

Λεωνίδου Ταραντίνου, εἰς Ἀνακρέοντα.

Πρέσβυν Ἀνακρείοντα χύδαν σεσαλαγμένον οἴνῳ
Θάεο,

certe ætate totus extabat *Anacreon*, ut notamus ad v. 1539. etiam ad noſtram ætatem non pauca duraſſe demonſtrat hæc noſtra Editio. Quare *Brodæi* notatio in locum minus opportuna.

1572. Ὧν ὅλος ὠδίνεις] Bifariam diſtingui poteſt, ὧν ὅλος, ὠδίνεις, vel ὧν ὠδίνεις.

1573. Πολλάκι μὲν τόδ᾽ ἄεισα] *Juliani Ægyptii* hoc Epigramma extat, *Antholog.* fol. 177. eidem aſcribitur Od. LIX. Tangit autem *Od* 4. 15. 23. 24. 25. 26. 36, 41. &c. quibus omnibus *Anacreon* hoc argumentum proſecutus eſt, Vid. *Brodæi* Antholog. 1402.

1575. Πολλὰ πιὼν] Huic Diſticho, cum ſit ἀδέσποτον,

Quum sis, spirat adhuc *Cypris*, *Amorque* tibi.

Juliani ex Præsidibus, *Ægyptii*, in eundem.

Sæpius hoc Cecini, jamque exclamabo sepulcro,
Ante hos, si sapiat, *Quisque bibat*, Cineres.

Dialogus.

a. Multa Bibens, luxúque volutus, *Anacreon*, hic es: 1575
b. Tuque, bibens nihilum, sub tumulum venies.

Leonidæ Tarentini, in *Anacreontem*.

En senem *Anacreionta*, satis quem implevit *Iacchus*,

Tor-

ποτον, Titulum Διάλογος pono, ut dignoscatur, Viatorem functum *Anacreonta* compellare, cui ille respondet, quod, veterum more, affixis α', & β'. Literis, indicandum duxi. Ἠδὴ) γρ. ἀλλά. Extat & hoc *Antholog.* fol. 178.

1577. Πρέσβυν Ἀνακρείοντα] Hoc & sequens Epigramma *Leonidæ Tarentini*, ejusdem Ambo Materiæ, Diversi Carminum generis. Extant *Antholog.* fol. 367. *Dorice* scribit Author, ex *Tarento*, *Italiæ* urbe, oriundus: *Græcæ* enim in *Italia* urbes, *Dorice* loquutæ. *Ibid.* χύδαν, pro χύδην, *affatim.* Ibid. Σεσαλαγμένον οἴνῳ) eadem phrasis alias, *Antholog.* fol. 417. Thema σαλάω, vel σαλάσσω, factum à σαλεύω.

Θάεο, δινωτȣ̃ στρεπτὸν ὕπερθε λίθȣ·
Ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐν ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς,
Ἄχει καὶ ἀσραγάλων ἕλκεται ἀμπεχόναν·
Διοσσῶν δ' ἀρβυλίδων τὰν μὲν μίαν, οἷα μεθυπλὴξ,
Ὤλεσεν· ἐν δ' ἑτέρᾳ ῥικνὸν ἄραρε πόδα.
Μέλπει δ' ἠὲ Βάθυλλον ἱμέρον, ἠὲ Μεγιστὰν,
Αἰωρῶν παλάμᾳ τὰν δυσέρωτα χέλυν·
Ἀλλὰ, πάτερ, Διόνυσε, φύλασσέ μιν· ȣ γὰρ ἔοικεν
Ἐκ Βάκχȣ πίπτειν Βακχιακὸν θέραπα.

Λεωνίδȣ αὐτȣ̃, εἰς τὸ αὐτό.

Ἴδ', ὡς ὁ πρέσβυς ἐκ μέθης Ἀνακρέων
Ὑπε-

πίπλω, ut σάλαγμα sit idem, quod σάγμα, nec tamen ea Vox in *Lexicis* nostris comparet, nec ipse videtur *Hesychius* recte explicare vocem Σεσαλασμένος. Hoc autem alludit ad *Anacreontis* effigiem, de qua *Pausanias*. Καί οἱ τὸ σχῆμά ἐστιν, οἷον ᾄδοντος ἂν ἐν μέθῃ γένοιτο ἀνθρώπȣ. Ita *Antholog*. l. 2. c. 47. Γαστέρα μὲν σεσάλακτο γέρων εὐώδεϊ Βάκχῳ.

1578. Θάεο] *Dorice* pro Θήεο, quod *Ionicum* pro Θηȣ̃, contracto τȣ̃ Θηέȣ, à Θηέομαι, idem quod Θεάομαι, *specto*. Vid. infra, ad v. 1616. ubi Θᾶσαι.

1579. Ὡς ὁ γέρων λίχνοισιν ἐν ὄμμασιν ὑγρὰ δεδορκὼς] Ita supra, v. 1551. Ὑγρὰ δὲ δερκομένοισιν ἐν ὄμμασιν. Λίχνα ὄμματα) Οἷον πειναλέως ἐπιθυμοῦντα, ὡς λιμώττοντες, τῶν κρεαδίων.

Ἀμ-

Tornato dum ſtat flexilis in Lapide;
Molle tuens, ſenior pœtis ut fractus ocellis, 1579
Ad talos Veſtes colligat uſque trahens:
De geminis ſoleis, vino velut Ebrius, unam
Perdidit, atque aliam Pes quaſi claudus agit:
Sive *Bathylli* autem canit ignes, ſive *Megiſtæ*,
Attollens molli plectra tenella manu.
At, Pater, hunc ſerva, *Liber*; nam nec decet, ille 1585
Bacchicus à *Baccho* corruat ut Famulus.

Leonidæ ejuſdem, in eundem.

Vide, ut ſenex *Anacreon* nunc ebrius
Sub-

1580. Ἀμπεχόναν] Ἀμπεχόνη & ἀμπέχονον, ab *Ionico* ἀμπέχω, pro quo & ἀμπίχω, pro ἀμφέχω, vel ἀμφιέχω, τυτέςι ὑπερίϐάλλομαι.

1581. Διοσᾶν δ' ἀρϐυλίδων] Ἀρϐυλὶς, *Calceus* etiam *Theocrit.* Idyll. 7. v. 26. Πᾶσα λίθος πταίοισα ποτ' ἀρϐυλίδεσσιν ἀείδει. Ἀρϐύλη idem, *Euripid.* Oreſt. v. 140. Hippolyt. v. 1189. Βλαύτη βλαυτίον, idem. *Ibid.* Μεθυπλὴξ) Ὡς οἰνοπλὴξ, δηλονότι, ᾧ πεπέρακται ὁ νοῦς, ὁ καθ' Ὅμηρον, φρένας ἐκπεπαταγμένος.

1582. Ῥικνὸν ἄραρε πόδα] Qui uno Calceo privantur, neceſſario claudicant. *Homer.* Hymn. Apoll. v. 317. Παῖς ἐμὸς Ἥφαιςος, ῥικνὸς πόδας. Unde ſuum *Leonidas* hauſit. *Brodæi* expoſitio ἐῤῥυτιδωμένον, non eſt hujus loci. Ἄραρε) Pro ἄρηρε *Dorico.*

1585. Βακχιακὸν θέραπα] Βακχικὸν θεράποντα. Poetæ autem *Baccho* ſacri propter *Dionyſiaca*, vid. ad v. 1632. Θέραψ) ἀντὶ τοῦ θεράπων, ſupra v. 1470.

1587. Ἴδ' ὡς ὁ πρέσϐυς] De hoc Epigrammate & illius Authore, dictum ad v. 1577.

Ὑποσκελίσαι, καὶ τὸ λῶπος ἕλκεσθαι
Ἐσάχει γελῶν· τὸ δὲ βλαυτίων τὸ μὲν
Ὅμως φυλάσσει, θάτερον δ' ἀπώλεσεν·
Μελίσδεσθαι δὲ τὴν χέλυν διακρέκων 1591
Ἤτοι Βάθυλλον, ἢ καλὸν Μεγιστέα·
Φύλασσε, Βάκχε, τὸν γέροντα, μὴ πέσῃ.

Εὐγένους.

Ἐν τοῖς μελιχροῖς Ἱμέροισι σύντροφον
Λύαιος Ἀνακρέοντα, Τήϊον κύκνον, 1595
Ἔσφηλας ὑγρῇ νέκταρος μεληδόνῃ·
Λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα, καὶ περὶ σφυροῖς
Ῥιφθεῖσα

1588. Ὑποσκελίσαι] *Eubulo* comico ὑποσκελίζω, ἀντὶ τοῦ σφάλλω, καὶ καταπαλαίω τινά, *Metaphora* à Luctatoribus ducta; σκέλος enim *Crus*, unde τετρασκελὴς, & ἀνοσκελὴς *Hecatæ* Epitheton, & περισκελίς. Nomen Ordinis nobilissimi *Garteriaci* dicti, ab *Edvardo* III. fundati. *Ibid.* Τὸ λῶπος) Vid. ad v. 1272. & infra, v. 1598.

1589. Βλαυτίων] Vid. ad v. 1581.

1590. Θάτερον] Pro τὸ ἕτερον. θατέρῃ, pro τῇ ἑτέρῃ & θἀτερα pro τὰ ἕτερα. In Nominativo ἡτέρα, pro ἡ ἑτέρα & *Dorice* ἁτέρα. Cave ne *Genitivo* aut *Accusativo* ita dici putes, τῆς enim & τὴν non ita coalescere solent.

1594. Ἐν τοῖς μελιχροῖς Ἱμέροισι σύντροφον] *Eugenis* cujusdam hoc Epigramma, de quo nihil habeo dicendum; extat autem *Antholog.* fol. 368. singulare opus Poetæ haud illepidi, quisquis fuerit. Ἵμεροι, ut ἔρωτες, in *Plurali* Numero dicitur, cum solus sit

Ἔρως

Subſultet & veſtem relaxatam trahat
Lumbos ad uſque; Calceorúmque unum adhuc
Reſervet; alterum diu jam perdidit.
Cantillat autem provocans Lyram ſimul,
Certe *Bathyllum*, aut candidum *Megeſtea*:
Serva ſenem tu, *Liber*, ut ne jam cadat.

Eugenis.

Dudum educatum melleos inter Jocos
Anacreonta, *Teium*, *Liber*, Cygnum,
Ah! prodidiſti Nectaris potu meri:
Nam pætus huic Ocellus, & circa pedes

Re-

Ἔρως, & unicus Ἵμερος, ſi *Veneri* ipſi fides, quæ apud *Lucianum* in Dearum Judicio, ita loquitur. Παῖδε γάρ μοι ἐστὸν δύω καλὼ, Ἵμερος καὶ Ἔρως. De quibus videſis ad v. 809. At pace tantæ Deæ, Quomodo hi illius Filii, qui *Naſcenti Veneri* alludebant, teſtibus *Heſiodo* & *Anacreonte*, loco prædicto? Non exponendum igitur *Filii*, ſed *Famuli*. Παῖς utrumque ſonat.

1595. Τήϊον κύκνον] Vid. ſupra ad v. 1567.

1596. Ἔσφηλας] Ὑποσκέλισας, de qua Voce ad v. 1588. *Ibid*. Νέκταρος μεληδόνη,) Olim μεληδόνι, quæ vox perpetuo *Curam* ſonat, nec ideo poteſt eſſe hujus loci. Suſpicor, Novo verbo novum Poetam audacter uſum, *viz*. μεληδόνη, à μέλι & ἡδονὴ, compoſito; quali, ſi modo detur, nihil Elegantius, aut ſonantius.

1597. Λοξὸν γὰρ αὐτοῦ βλέμμα] Ita ſupra, v. 947. Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα, licet illud alio ſenſu; hoc eodem, quo ſupra, v. 1551. & v. 1579.

Ῥιφθεῖσα λώπευς πέζα, καὶ μονοζυγὲς
Μέθην ἐλέγχει σάνδαλον· Χέλυς δ' ὅμως
Τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροΐζεται.
Ἀπλῶτα τήρει τ̃ γεραιὸν, Εὐϊε.

Ἀδέσποτον.

Τήϊον ἀμφοτέρων μὲ βλέπεις ἀκόρεστον ἐρώτων
Πρέσβυν, ἴσον κούροις, ἴσον ἀδοντα κόραις·
Ὄμμα δέ μευ Βρομίῳ βεβαρημένον· οἷα τ' ἀπὸ κώμων
Τερπνὰ φιλαγρύπνων σήματα παννυχίδων.

Διο-

1598. Λώπευς] *Æolicum*, pro λώπος, λώπους, ut *Homer*. Odyss. ά. v. 393. θάμβευς pro θάμβους. Vid. quæ Nos ad *Odyss*. ά. v. 397.——Ὀδυσσεῦς δὲ λαβὼν κύσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, Ubi pro Ὀδυσσέος positum probo. Ita v. 1656. μέλευς.

1600. Τὸν εἰς ἔρωτας ὕμνον ἀθροΐζεται] Allusum ad illud *Anacreontis* dictum, quod ad *Od*. LX. laudo, Ὅτι οἱ παῖδες, ἡμῶν θεοί εἰσιν, ὅς ὑμνοῦμεν. Ἀθροΐζεται) Ἀθρόως καθ' ἑαυτὸν ᾄδει. *Plato* ἀθροίζεσθαι εἰς ἑαυτὸν, pro *Recolligi in seipsum*, dixit, quod fit *Meditando*. Γρ. ἀγλαΐζει), non æque bene.

1601. Ἀπλῶτα τήρει] Ἀπλὸς, & ἄπλωτος ὁ καὶ ἡ. Quæ ultima Vox apud *Grammaticos* aliud sonat. *Ibid*. Εὐϊε) *Bacchi* Nomen Εὔιος, de quo diximus ad v: 287 unde Εὐϊὰς ἡ, *Baccha*, ut *Horat*. l. 3. Od. 25. Qui & *Eua*, vocem *Bacchantium* ingeminat, l. 2. Od. 19.

1602. Τή-

Retracta Vestis fimbria, unaque ebrium
Solea arguit relicta: sed Chelys tamen
Meditatur aliquod Carmen in *Cupidinem*:
Servato, *Liber*, tu senem; ne fors cadat.

Incerti.

Qui Pueris æque placuit, placuitque Puellis,
Utrovis cernis notum in amore senem;
Ast Oculus Vino gravis est mihi: Tu quoque nôsti
Talia nocturni signa sodalitii.

Di-

1602. Τήϊον, ἀμφοτέρων μὲ βλέπεις] Hoc Epigramma de *Anacreonte* extat *Antholog*. fol. 368. Ἀδέσποτον. Videturque à malo quodam homine, in sui dedecoris patrocinium, hæc calumnia confecta: Verum testis non habendus est idoneus, qui Nomen celat. Vid. in Vitâ § XXI.

1603. Ἁδόντα] Ab ἥδω, de qua voce ad v. 1320. Ita mox τοῖς νέοισιν ἅδετο, v. 1620.

1604. Οἶδ' ἀπὸ κώμων] Olim pro οἶδ', legebatur. ἦδ', sensu omnino nullo. Ἂν δὲ μετὰ τὸ βεβαρημένον στίγμα ποιῇς, καὶ γράφῃς, Οἶδ', ἀντὶ τοῦ Ἦδ'; πάντα τοὶ εὐθὺς κατάδηλα.

1605. Παννυχίδων] Παννυχὶς, ἑορτὴ νυκτερινὴ, σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ, *Hesych*. Festum nocturnum, in alicujus Dei, vel Deæ, honorem observatum, quale illud *Catulliano* Trochaico celebratum, *Veneris* Pervigilium. Et *Mulieres* præcipue hujusmodi *Festa* curabant, juxta illud mox. v. 1629. παννυχίδας, θ' ἱερὰς θήλεις χερσὶ ἀμφιέπουσιν. At *Viri* tandem admissi sunt: quum igitur, in hujusmodi Vigiliis, ad omne genus

Luxu-

Διοσκουρίδου, εἰς Ἀνακρέοντα.

Σμερδίη ἐπὶ Θρηκὶ τακεὶς ϗ ἐς ἔσχατα ὀστεῦν,
Κώμου ϗ πάσης Κοίρανε παννυχίδος,
Τερπνότατος Μούσῃσιν, Ἀνάκρεον· ὦ 'πὶ Βαθύλλῳ
Χλωρὸν ὑπὲρ κυλίκων πολλάκι δάκρυ χέων.

Μελεάγρου, εἰς Ἀνακρέοντα.

Αὐτόματοί σοι κρῆναι ἀναβλύζοιεν ἄκρητον,

Κὴκ

Luxuriæ & Nequitiæ demum prolapsi sunt, indifferenter Poetæ hac Voce sunt usi, de Congressibus nocturnis, Comessationibus & Compotationibus. Vid. infra ad v. 1607.

1606. Σμερδίη] De hoc Nomine, videsis ad v. 1538. *Ibid.* Ὀστεῦν] *Æolice* pro ὀστοῦν, ab ὀστέον, θεῦς, pro θεὸς *Callimacho*. Vid. ad v. 1181. *Dioscorida* nomen præfert hoc Epigramma, Poetæ quidem, ut videtur, haud contemnendi; de quo tamen nihil certi habeo, quod proferam: Extat vero hoc Poemation, inter *Danielis Heinsii* Poemata, è *Græcis* versa, p. 623. sumptum nempe ex *Anthologia* inedita. *Plura* illius Epigrammata extant in Edita *Anthologia*, è quibus hoc tantum Distichon lubet proferre huic quoque ætati conveniens, Εἰς πῦρ ἡρώων ἦν πρήξεις· ἐν γὰρ ἀμούσοις κὴ Κόρυδος Κύκνου φθέγξατ' ἀοιδότερον.

1607. Παννυχίδος] Quid sit παννυχὶς, diximus modo ad v. 1605.

1608. Ὦ 'πὶ] Pro ὦ ἐπὶ, quomodo *Anacreon* v. 530.

Dioscoridæ, in *Anacreontem*.

Smerdis quem *Thrax* pulcher ad Ossa usque intima torret,
Vini & nocturnæ Rex vage lætitiæ,
Teïe, Musarum dulce Os, quam sæpe *Bathyllo*
Mœrentes lacrymas fuderis ad Calices!

Meleagri, in *Anacreontem*.

Sponte sua Fontes Vinum tibi dulce propinent,
Et

530. Ἢ Νεῖλον, ἢ 'πὶ Μέμφιν. Vid. plura ejusn odi ad v. 253. & 325.

1610. Αὐτόματοι] Hoc Epigramma, ex *Anthologia* quoque inedita, extatque etiam apud *Danielem Heinsium*, loco supra laudato. De hoc vero *Meleagro*, extant aliquot Egigrammata, præter illa ipsius plusquam Viginti, quorum unum hic exhibere non pigebit, quod omnem fere hujus Poetæ historiam præbeat. *Antholog*. fol. 280. Εἰς Μελέαγρον. Ἀτρέμας, ὦ ξένε, βαῖνε· παρ' εὐσεβέσιν γᾶ ὁ πρέσβυς Εὕδει, κοιμηθεὶς ὕπνον ὀφειλόμενον, Εὐκράτεω Μελέαγρος, ὁ τὸν γλυκύδακρυν Ἔρωτα καὶ Μούσας ἱλαραῖς συστολίσας Χάρισιν· Ὃν θεόπαις ἤνδρωσε Τύρος, Γαδάρων θ' ἱερὴ χθών· Κῶς δ' ἐρατὴ Μέροπος πρέσβυν ἐγηροτρόφει. Ἀλλ' εἰ μὲν Σύρος ἐσσὶ, σαλάμ· εἰ δ' οὖν σύγε Φοῖνιξ, Ναίδιος· εἰ δ' Ἕλλην, Χαῖρε· σὺ δ' αὐτὸ φράσον. Ubi lego Μέροπος, ex Historia; Κῶς ἦν θυγάτηρ Μέροπος, ut ad *Euripid*. Helen. v. 380. Floruit autem *Menippi* Stoici tempore, ut *Lucian*. de *Menippo*. Τὰ δὲ βιβλία αὐτοῦ πολλοῦ καταγέλωτος γέμει καὶ ἴσον τοῖς Μελεάγρου, τοῦ καθ' αὐτὸν γενομένου. Vid. plura ex alio Epigr.

Κὴκ μακάρων προχοαὶ Νέκταρος ἀμβροσίου·
Αὐτόματοι δὲ φέροιεν ἴον, τὸ φιλέσπερον ἄνθος,
Κῆποι· καὶ μαλακῇ, Μύρτα, τρέφοιτο δρόσῳ·
Ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς οἰνωμένος ἁβρὰ χορεύσῃς,
Βεβληκὼς χρυσέην χεῖρας ἐπ' Εὐρυπύλην.

Θεοκρίτου, εἰς Ἀνακρέοντος ἀνδριάντα.

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον, ὦ ξένε,
Σπουδᾷ· καὶ λέγ' ἐπὰν ἐς οἶκον ἔνθῃς,
Ἀνα-

Epigr. l. 2. c. 6. Ibid. Ἄκρητον) ſubaudi μέθυ, vel οἶνον. Prior ſyllaba *Communis* etiam *Theocrito*. Idyll. 18. v. 18. Ἤδη δὲ προϊόντος ἔδοξ' ἐπιχεῦσ' ἄκρατον.

1611. Κὴκ] Pro καὶ ἐκ, quomodo κὴν pro καὶ ἐν, ut Not. v. 550. Ita *Theocrito*, Epigr. 20. v. 8. κἠνιαυτοῖς & Epigr. 19. v. 5. κἠπιδέξιος.

1613. Μύρτα] Pro Μύρτοι, per *Metaplaſmum*, ut v. 1570. Ἵμερα, pro ἱμέρου. Vel Baccas Myrtorum alloquitur, id enim Μύρτα. Vid. *Iliad.* υ. v. 68.

1614. Ὄφρα καὶ ἐν Δηοῦς] Δηώ, Δημήτηρ. Alludit ad *Eleuſinia Cereris* ſacra, & οἰνωμένος addita, quod & eadem *Baccho* etiam celebrarentur. *Diodorus Siculus*, Ὀρφεὺς εἰς Αἴγυπτον ἀφικόμενος τὰ τῆς Ἴσιδος καὶ τοῦ Ὀσίριδος εἰς τὰ τῆς Δηοῦς καὶ Διονύσου μετατέθεικεν ὄργια. Vid. *Meurſium* de *Eleuſin.*

1615. Βεβληκὼς χρυσέην Χεῖρας ἐς Εὐρυπύλην] De *Eury-*

Et fundant Nectar Dii super ambrosium.
Sponte ferant Horti Violam tibi, vespere sero,
Et Myrtus crescat, Veris alumna, tibi;
In luco ut Cereris madidus terram pede pulses, 1614
Amplexus teneris *Eurypylen* manibus.

Theocriti, in *Anacreontis* statuam.

Hanc, Hospes, ecce, contuere Imaginem
Strictim; & veneris ut domum, renarra,

Ana-

Eurypyla, supra ad v. 1537. χρυσῆν vero illam vocat, quomodo & Ἀφροδίτην, v. 570.

1616. Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα] Hoc *Theocriti* Epigramma, §. xvi. quod idem etiamnum reperitur, Veteri Marmore uncialibus Literis inscriptum, in Area Palatii Nobilis Viri, *Erizzo*, ut nobis tradit αὐτόπτης * *Anglus* in Peregrinationibus suis. Constat autem ex *Iambo*, *Trimetro* & *Phaleucio*, sive *Hendecasyllabo*, mutuo recurrentibus. Versio nostra. Θᾶσαι)) *Dorice* pro θῆσαι, & hoc pro θήησαι, *Aorist*. α. Med. ut supra v. 1578. Θάεο) Pro θήεο, & id pro θήεσο, pro θηέυ, à θηέομαι, pro θεάομαι.

1617. Σπουδᾷ] *Dorice* pro σπουδῇ. ἐπὰν, pro ἐπὴν ἔλθῃς, pro ἔλθῃς.

* E. *Veryard*. M. D. his Travels, at *Venice*. fol. 133.

Ἀνακρέοντος εἰκὸν εἶδεν ἐν Τέῳ,
Τῶν πρόσθ᾽, εἴτι περισσὸν ᾠδοποιῶν·
Προσθεὶς δὲ, χὤτι τοῖς νέοισιν ἅδετο,
Ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

Κριτίας Ἀθηναῖος, εἰς Ἀνακρέοντα.

Τὸν δὲ γυναικείων μελέων πλέξαντά ποτ᾽ ᾠδὰς,
Ἡδὺν Ἀνακρείοντα, Τέως εἰς Ἑλλάδ᾽ ἀνῆγεν,
Συμποσίων ἐρέθισμα, γυναικῶν ἠπερόπευμα,
Αὐλῶν ἀντίπαλον, φιλοβάρβιτον, αἰὲν ἄλυπον·
Οὔποτέ σου φιλότης γηράσεται, οὐδὲ θανεῖται,
Ἐς τ᾽ ἂν ὕδωρ οἴνῳ συμμιγνύμενον κυλίκεσσιν

Παῖς

1619. Τῶν πρόσθ᾽, εἴτι περισσὸν ᾠδοποιῶν] Οἱ πρόσθεν ᾠδοποιοὶ, pro Veteres Poetæ, ut eidem *Theocrito*, Epigr. 20. v. 3. οἱ ἐπάνωθε μουσοποιοὶ *Ibid.* τῶν πρόσθεν, εἴτι περισσὸν] Ita *Callimachus*. *Pallad.* Lavacr. v. 121. —— μάντιν ἀοίδιμον, —— Ἦ μέγα τῶν ἄλλων εἴτι περισσότερον. Vid. *Isaac. Hoxtiboni* Lect. *Theocrit.* c. 6.

1620. Τοῖς νέοισιν ἅδετο] Ita ipse *Anacreon*, v. 1190. Ἐμὲ γὰρ λόγων ἕκητι Οἱ παῖδες ἂν φιλοῖεν. Ità supra v. 1603. Πρέσβυν, ἴσον κούροις, ἴσον ἀδόντα κόραις.

1622. Τὸν δὲ γυναικείων] Hoc illustre *Anacreontis* elogium Authorem habet *Critiam*, *Callæschri* filium, *Athe-*

Anacreontis vidi Imaginem in *Teo*,
Vatum, ſiquid amabile priorum: 1619
Addenſque, quod placebat Adoleſcentulis,
Dices totum Hominem, nec inſicete.

Critias Athenienſis, in Anacreontem.

Fœmineos dulci mulcentem Carmine cantus
Miſit *Anacreonta Teos* ſub *Erechtheos* arces,
Deliciaſque Epulis, ſuavem Erroremque Puellis;
Tibia cui ingrata, placuit Lyra, ſemper amandum.
Nunquam veſter Amor morietur, ſive ſeneſcet. 1625
Donec Aquam Vino mixtam circumferat amplis

Po-

Athenienſem, Socrati coævum, atque proinde *Anacreontis* ætati proximum, ut apparet ex *Platonis Charmida*. Extat autem apud *Athenæum* l. 13. c. 8. fol. 600. Vid. in *Vita* §. xxxii. MS.

1623. Ἀνακρείοντα Τέως εἰς Ἑλλάδ' ἀνῆγε] Ἀνῆγε, *Educavit*, produxit. Ἑλλὰς hic *Ionia* opponitur & *Anacreontis* adventum ad *Athenas* & *Hipparchum* innuit. γρ. ἀνῆκεν.

1624. Συμποσίων ἐρέθισμα] Hic verſus ſupra laudatur ad v. 332. Ἐρέθισμα) Ἐρεθιστής, ὃς ἐς τὸ συμποσιάζειν προκαλεῖται.

1625. Αἰὲν ἄλυπον] Ita ſcribo, pro ἡδὺν ἄλυπον; quod ἡδὺν præmittatur, v. 1623.

1626. Οὔποτέ σευ φιλότης γηράσεται] Γηράσεται olim; verum σ' geminandum ob verſum, ut v. 44.

Ἐς

Παῖς διαπομπεύσῃ προπίσεις, ἐπιδέξια νωμῶν,
Παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις Χοροὶ ἀμφιέπωσι,
Πλάστιγξ θ' ἡ Χαλκοῦ θυγάτηρ, ἐπ' ἄκροισι καθίζῃ
Κοττάβου ὑψηλαῖς κορυφαῖς Βρομίου ψεκάδεσσιν.

'Ιησοῦ τοῦ Βαρνεσίου.

Ἀλλά σε, θεῖε γέρον, συγερὴ ῥὰξ ἤκεν ἐς ἄδην,

Κυκ-

1627. Ἐς τ' ἂν ὕδωρ] Lepida allusio ad illud *Homeri* XXXVI. v. 2. Ἐς τ' ἂν ὕδωρ τε ῥέῃ καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ.

1628. Ἐπιδέξια νωμῶν] γρ. ἐπὶ δεξιὸν ὦμον. At *Casaubon.* recte emendavit ex *Homero*, cujus & hæc Imitatio.

1629. Παννυχίδας θ' ἱερὰς θήλεις χοροὶ ἀμφιέπωσιν] Vid. ad. v. 1605. Χορὸς Nomen Multitudinis Verbum habet Plurale.

1630. Πλάστιγξ θ', ἡ χαλκοῦ θυγάτηρ] De hac ænea Tabula, qua sunt usi Veteres in *Cottabismis*, ita *Hesychius*, Πλάστιγξ) μάστιξ· ἢ τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίῤῥοπον. καὶ τὸ νῦν λεγόμενον λίτρα καὶ τὸ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΟΤΤΑΒΟΥΣ. ΠΙΝΑΚΙΟΝ· καὶ μέρος τι τοῦ αὐλοῦ, καὶ σύστρεμμα τὸ ζύγωμα.

1631. Κοττάβου] De *Cottabo* diximus ad v. 1219. In *Latina* Versione *Cottaba* dico pro *Cottabos* per *Meta*-

Potandum Cyathis Famulus feliciter orsus,
Fæmineique Chori pernoctia Festa celebrent,
Ære & nata Tabella cacuminibus super altis
Cottaba suffundat, Geniali rore cadente.

Cœlii Calcagnini.

At te, sancte senex, Acinus sub Tartara misit;
Cygnææ

Metaplasmum ut v. 1570. & 1613.

1632. Ἀλλὰ σὲ, θεῖε γέρον] Cum *Cœlii Calcagnini* Epigramma *Latinum*, propter singularem Elegantiam, inter *Anacreontis* Elogia, locum mereri videretur, ne solitaria essent in *Græco* Codice *Latina* Carmina, visum est mihi, *Græca* Metaphrasi, doctum hominem *Italum* comitari. Θεῖον γέροντα Nos vocamus, ut ille *Sanctum senem*; quandoquidem Poetæ omnes *Baccho* sacri sunt habiti, *Apollinique* & *Musis*, Diisque omnibus Curæ, Cordique. Quare *Ennius* Sanctos vocavit Poetas, teste *Cicerone* pro *Archia* Poeta. *Archilochi* Poetæ interfectorem *Calondam* (*Archiam* vocat *Eusebius*, Præparat. *Evangel.* l, 5, c. 13.) cui Cognomen *Corax*, ipse *Apollo* arguit *Delphis*, Μουσάων θεράποντα κατέκτανες· ἔξιθι νηοῦ. *Suidas*. Vid. Ælian. V. H. l. 3. c. 43. Οὐ σε θεμιστεύσω, Μουσῶν θεράποντα κατέκτας, de Citharædo *Sybonita* *cæso* in *Junonis* Templo. *Ibycus* Poeta, quando incidisset in Latrones, mortique esset proximus, Grues forte supervolantes, testes & indices suæ Necis prædixit, quod revera contigit, ut *Plutarchus*, *Suidas*, *Plinius* & *Lilius Gyraldus* narrant, illudque *Ausonii* probat, *Ibycus ut periit, vindex fuit altevolans Grus*. *Simonides* ex Naufragii præsenti periculo liberatus, Mollo de Mortuis, quem ipse naufragum modo sepeliverat, in ejusdem beneficii

Κυκνείοις κλεινὸς ὑγρὰ κέλευθα βοῆς.
Ἱερὸν ἀμφὶ τάφον δίφιν, καὶ κισσὸς ὄρεια,
Καὶ φίλον εὐπετάλοις ταῖς καλύκεσσι ῥόδον·
Τηλόθι δ' ἄμπελος ἔστω· ἀπέστω τηλόθι βότρυς,
Ὑμνοπόλον κομίσας ὀμφακορῆγα μόρον.
Ἄμπελον οὐκ ἐπὶ κάρτα φιλεῖ Διόνυσον, οἷα,
Οὐκ ἀοιδοπόλον ἔκτανε λῷστον ἐόν.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ὃς βαλάνειον ἔρεψα μετὰ τὴν Δημήτριος ἀκτὴν
Ὅς

memoriam eidem Mortuo hoc Epitaphium inscripsit, Οὗτος ὁ Κεῖος Σιμωνίδου ἐστὶ σωτὴρ, Ὃς καὶ τεθνειὼς ζῶντι παρέσχε χάριν. Servatus * idem ex ædium, in quibus discubuerat, ruina, magnum erat exemplum Divinæ, in Θεοσεβεῖς homines Benevolentiæ; de qua re Nos plenius in *Pindari* Vita, ut & de *Pindaro* ipso, de quo *Pythia* clamare solita, Πίνδαρον ἐπὶ τὴν θυσίαν τοῦ Θεοῦ. De *Sophocle* hæc illius Vitæ Author Γέγονε δὲ καὶ Θεοφιλὴς ὁ Σοφοκλῆς, ὡς οὐκ ἄλλος, καθά Ἱερώνυμος φησιν ἐν τῷ περὶ τοῦ χρυσοῦ στεφάνης· Ταύτης γὰρ ἐξ Ἀκροπόλεως κλαπείσης, κατ' ὄναρ Ἡρακλῆς ἐδήλωσε Σοφοκλεῖ, λέγων τὴν οὐκ οἰκίαν ἐν δεξιᾷ εἰσιόντι ἐρευνῆσαι, ἔνθα ἐκέκρυπτο. Ἐμήνυσε δὲ αὐτὴν τῷ Δήμῳ καὶ τάλαντον ἐδέξατο· τοῦτο γὰρ ἦν προκηρυχθέν. *Sophoclem* eundem, Cothurni Tragici Principem (*Plinius* l. 7. c. 29.) defunctum sepeliri *Liber* pater jussit, obsidentibus mænia *Lacedæmoniis*, *Lysandro* eorum Rege in quiete sæpius admonito

* Vid. *Joh. Tzetz.* Chiliad. 1. & *Pindaric.* Lect. nostras.

Cygnææ clausit qui tibi vocis iter.
Vos, Hederæ, tumulum, tumulum Vos cingite, Lauri,
Hoc Rosa perpetuo vernet odora loco;
At Vitis procul hinc, procul hinc, odiosa facessat, 1636
Quæ causam diræ protulit, Uva, Necis.
Creditur ipse minus Vitem jam *Bacchus* amare,
In Vatem tantum quæ fuit ausa nefas.

Henrici Stephani.

Inventis glandem qui non fastidit aristis,
Post

nito, ut pateretur humari Delicias suas. Requisivit Rex, qui supremum diem *Athenis* obiisset, nec difficulter ex iis, quem Deus significasset, intellexit, Pacemque funeri dedit. De *Homero*, *Virgilio* & *Horatio* multa restant dicenda· De *Hesiodo* plura *Lilius Gyraldus*, ut & aliis Poetis. At quid ego pluribus exemplis utor? Cum necesse sit, Deo O. M. sua ipsius Dona omnino chara haberi; *Ingenii* autem excellentiam inter Dei Dona non minimum habendam. Quare qui illo ornantur, illos ut Dei Amicos par est suspicere. Videant itaque Magnates hujus Mundi, qui subdolos & indoctos Adulatores sinu excipiunt, Divino Ingenio præditos rejiciunt, quam se Deo gerant dissimillimos. Vid. infra ad v. 1699. & 1767.

1637. Ὀμφακορῆγα μόρον] *Antholog.* l. 1. c. 2. fol. 2. Ἡ τὺς ὀμφακορᾶγας ἐγείνατο, τὺς ἀπεπάντους Βότρυας. Fit autem Vox ab ὄμφαξ, *Uva acerba*, & ῥὰξ, *Acinus*, quo epoto *Anacreon* dicitur expirasse, ut notamus ad v. 1432.

1640. Ος βαλάνων ἔρατο] Et hoc Epigramma Nos *Græce* lusimus ex *Henrici Stephani* Latino. Huc refer illud *Ciceronis*, Orat. ad *Brut.* Est in quibusdam

Ὅς τ' οἴνοιο πιὼν ἀψ ἐθέλησιν ὕδωρ,
Ἡμετέρου ἑκὰς ἔστω ἀφ' ἱμερόεντος ἀοιδοῦ·
Οὐ χρέκει εἰν ἀλόγοις ὕασιν ἠδὲ λύρη.
Ἀλλὰ σὺ, ὃς νοερῶν ἐδάης μυστήρια Μουσῶν,
Νέκταρος ἐμμεμαὼς Ἀμβροσίης τε φαγεῖν,
Ὅς τ' Ἀφροδίτην πᾶσαν ἀθέσφατον ἐγκατα μιγνὺς
Ταῖς Χάρισιν πάσαις, Ἑλλάδα δίψαν ἔχεις,
Σειρήνων, πειθοῦς τε ποθῶν τὸν μυελὸν αὐτὴν,
Τόνδε δέχου χερσὶν Τήϊον ἄνδρα παῖς·
Ἐντεῦθεν γὰρ, ὅλου σὲ μελιστήεντος Ὑμηττοῦ
Εἰ κορέσαι δύνασαι, καὶ κορέσαι δύνασαι.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦ τούτῳ γλυκερὰς οἴμας ὑπέθηκεν Ἀπόλλων,
Πιερὶς ἢ Κλαρίη Τηϊὰς ἦστε λύρη·
Ἐν δοιῇ. σάφα δ' οἶδα, Ἀνακρείοντος ἀοιδῇ
Πολλάκις ἀμφιαχεῖν δῶμα Φερηπάδεω·

Ὅς

busdam tanta perversitas, ut inventis tangibus, Glande vescantur.

1646 Ἀφροδίτην ἐγκαταμιγνὺς ταῖς Χάρισιν] Euripid. Herc. Fur. v. 673. Οὐ παύσομαι τὰς Χάριτας Μούσαις συγκαταμιγνύς. Ἡδίσταν συζυγίαν.

1647. Ταῖς Χάρισιν πάσαις] De *Charitum* nume-

ro

Post Uvam Latices non, *Acheloe*, tuos,
A nostro absistat procul, ô procul ille, Poeta:
Non facit ad fatuum Barbitos hæc stomachum.
At tu, quicumque es, natus meliore palato,
Nectare & Ambrosia qui satur esse cupis;
Qui Veneres omnes, omnes gustare Lepores,
Graii delicias & cupis Eloquii,
Qui vis *Sirenas*, *Suadaque* audire medullam,
Huc ades, huc aures verte animumque tuum:
Namque his, *Cecropio* toto si, Lector, *Hymetto*
Te satiare potes, te satiare potes.

Ejusdem.

Aut hos Versiculos dictavit *Apollo* Poetæ;
Phœbæa aut contra *Teia* Musa Lyræ:
Illud in ambiguo est: Hoc constat, Cantibus istis
Sæpe *Pheretiadæ* personuisse domum.

Qui

ro vid. ad v. 418. & quæ *Brodæus* ad Antholog. l. 1. c. 27. §. 1. Τρισσαὶ μὲν Χάριτες.

1652. Ἦ τούτῳ γλυκερῶς] Et hoc Epigramma Nos *Græcum* fecimus ex *Henrici Stephani* Latino.

1655. Δῶμα Φερητιάδεω] *Apollinis* ita dicti, ab *Admeto*, *Pheretis* filio, quem Amavit, cuique servivit.

Os

Ὃς γοῦν τοῦδε μέλευς καλήμασιν οὐκ ἐμαλάχθη,
Οὐδὲν ὁρᾷ, ἢ πλεῦν ἠελίοιο ὁρᾷ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Τρὶς μάκαρ οὗτος ἀνὴρ, ᾧ κεν τοιοῖσδε μέλεσι
Ῥεῦσιν, ἀπ' Ἀονίης δὴ ῥεγάδος, ὄλβὶ ἔπι·
Οὐκ Ἔρος, οὐδὲ Γέλως, οὐ καλλίον Ἵμερος εἴποι,
Οὐ Χάρις ἀμφοτέραις σὺν χαρίεσσιν ἑαῖς.

Ἐρρίκου Στεφάνου.

Φύσις ᾧ ἔνεστι καλὴ,
Φύσις ᾧ ἔνεστι κομψὴ,
Λαβέτω ποίημα καλὸν,

Λα-

1656. Ὃς γοῦν τοῦδε μέλευς] Pro μέλεος, Vid. ad v. 1598.

1658. Τρὶς μάκαρ] Hoc Epigramma ex *Latino* Tanaquilli Fabri *Græcum* feci, iisdem rationibus.

1660. Οὐδ' Ἔρος, οὐδὲ Γέλως, οὐδ' Ἵμερος] Quod Ἔρος & Ἵμερος sint Divi & ex *Veneris* satellitio, dicimus ad v. 809. Quod Γέλως etiam *Risus*, & *Iocus* sint ejusdem Gradus, ex *Horatio* & *Apuleio* liquet, quorum prior laudatur ad v. 812. unde etiam in *Latino* exemplari lego *Iocus*, non ut olim *Ioci*: De Deo *Risu* & illius solennibus cum digna hilaritate celebratis, idem *Apuleius* Metamorphos: l. 3.

Φύσις

Qui non ergo hujus capitur dulcedine Versus,
Nil sapit, aut ipso plus sapit ille Deo.

Tanaquilli Fabri.

Felix, ah! nimium felix, cui Carmine tali
Fluxit ab Aoniis vena beata jugis.
Quid melius dictaret Amor, Risusque, Jocusque,
Et cum Germanis Gratia juncta suis?

Josuæ Barnesii.

Genio valet quis alto?
Genio bono valet quis?
Capiat Poema pulcrum,

Capiat

1662. Φύσις ᾧ ἔνεσι καλὴ] Hoc Odarion è contra, ex *Græco* Henrici Stephani *Latinum* Nos fecimus. Et *Henrico Stephano*, inter innumera ejusmodi, Primam *Anacreontis* Editionem debemus, & elegantem Metricam Versionem *Latinam*, præter totam Oden XI. quare non erat illi invidendum, nec *Virtuti* illius, *Doctrinæque* & *Famæ* detrahendum. Qui dat Merenti laudem, quod Justum est facit & Deo gratum; qui nec merentes tovet, iniquus & hostis hic Virtutis, quisquis ille fuerit & quocumque nomine, aut loco ornatus; quos oppido plures Literatus Orbis ubique dolens reperit, ut mox notamus ad v. 1767

Θέλω

Λαβέτω ποίημα κομψὸν,
Μέλιτός τε παντὸς ὄζον,
Χαρίτων πνέον τε πασῶν.
Ἄχαρις δέ τις πεφυκὼς,
Καὶ ἀναφρόδιτος ἀνὴρ,
Μεθέτω ποίημα κομψὸν,
Μεθέτω ποίημα τερπνόν·
Ἱερὸν γάρ ἐστι Μουσῶν,
Ἱερὸν δέ κ' ἐστι Φοίβου,
Χαρίτων τε, κἀφροδίτης.
Ἐὰν οὖν ἐμοίγ' ἀπειθῶν
Προσάγῃ χέρας βεβήλους,
Διδότω δίκην θεοῖσιν
Ἅμα πᾶσιν, ἠδὲ πάσαις,
Ἐμίηνεν ὧν τά γ' ἱερά.

Ἀνακρέων Χριστιανός.

Θέλω λέγειν τὰ Σαρκός·
Θέλω δὲ Κόσμον ᾄδειν·
Ἡ βάρβιτος δὲ Χριστὸν
Χορδαῖσι μοῦνον ἠχεῖ.
Ἤνεστα νεῦρα λίην,

Καὶ

1680. Θέλω λέγειν τὰ Σαρκὸς] *Jesuita* quidam *Græculus* librum olim edidit, cui titulus Ἀνακρέων Χριστιανὸς, quem cum ostenderet mihi Cl. Dominus *Johannes Cotton* Baronettus, ὁ μακαρίτης, illius *Animum*

Capiát Poema bellum,
Quod *Hymetta* mella ſpirat,
Charitaſque ſpirat omnes.
  Genii ſed omnis expers,
Veneriſque deſtitutus,
Fugiat Poema pulcrum,
Fugiat Poema bellum:
Sacer ille namque *Muſis*
Liber eſt, Sacerque *Phœbo*,
Venerique, *Gratiiſque*.
  Mihi ſin inobſequens quis
Manibus terat profanis,
Luat illico piâclum
Pariter Deabus & Diis,
Sacra queis profana fecit.

Anacreon Chriſtianus.

Carnem libens celebrem,
Mundum libenſque cantem;
Chriſtum Lyræ ſed unum
Nervi mihi ſonabunt.
  Nervi mihi placebant,

Che-

nimum eſſe meliorem, quam *Succeſſum*, oſtendi: nec enim *Metri* ratione, nec *Græcæ* Linguæ cognitione ſatis erat exercitatus: Quare ego eodem tempore, Duas *Anacreontis* Odas, Hanc nempe & ſequentem αὐτοσχεδίως πεπαρῴδηκα, experimenti gratia, coram ipſo prædicto *Baronetto*, cum primum me ad hanc Editionem hortaretur; quas hic ad Juventuis φιλόλογος exemplum exhibeo.

Καὶ τὴν Λύρην, ἁπάντων
Τὸν Χριστὸν ἣ προεθήρει.
Κἄπειθ' ἑκὼν μὲν ἦδον
Χριστόν τε, τοῖό τ' ἄθλους·
Τὴν Σάρκα, τόν τε Κόσμον,
Καὶ Δαίμονος στρατείην,
Νικωμένους ὑπ' αὐτοῦ·
Ἄκων δὲ νῦν ὅρημι
Τὴν Σάρκα, τόν τε Κόσμον,
Χριστοῦ χρέοντος ἐχθρούς.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
Ἡ Γῆ τε καὶ τὰ Κόσμου·
Λύρη γὰρ ἀνθεάζει,
Χριστόν τε μοῦνον ᾄδει.

ʼΑνακρέων Χριστιανός.

Τύχη τὰ τερπνὰ Πόρνοις,
Χρυσὸν δ' ἔδωκε Φωρσὶ,
Τὸ πλούσιον Τοκίσταις,
Καὶ σκύπφα μεστὰ Βάκχου

Τοῖς

1699. Τύχη τὰ τερπνὰ πόρνοις] Et hanc Oden ad Anacreontis imitationem eodem tempore feci, ut ostenderem prædicto Viro Nobili, Filioque Dno. Roberto, illiusque Filio D. Johanni, tum vix Duodecenni, at in his Literis prompto & exercitato; quomodo Religioni nostræ feliciter ex Anacreonte velificemur: Quibus utrisque Odariis, cum vehementer

Chelysque; quod Deorum
Regem sonare vellent.
Volensque deinde canto
Christum, illiusque Gesta,
De *Carne*, deque *Mundo*,
De *Dæmonisque* turma,
Suspensa ab Hoc tropæa.
Dudumque cerno nolens
Carnem, malumque *Mundum*,
Christi Ducis Rebelles.
Mihi Valete posthinc,
Tu, *Terra*, tuque *Munde*;
Namque acta plectra Cælo
Soli Deo vacabunt.

Anacreon Christianus.

Fortuna Læta scortis,
Furunculis dat *Aurum*,
Opesque sanguisugis,
Et plena pôcla Bacchi

Affundit

ter Dominum *Johannem Cotton* Avum & Nepotem. Filiumque, recreatos videret Uxor ejusdem, lectissima Matrona, ad illius desiderium *Anglico* metro statim utraque donavi; nunc tandem *Latino*,

1701. Τὸ πλούσιον τοκίσαις] *Plato*, Οὐ παράγεται ὁ θεὸς ὑπὸ δώρων, ὡς τοκιστής, ἀλλ' ὑποβλέπει πρὸς τὴν ψυχὴν, ἐάν τις ὅσιος καὶ δίκαιος ὢν τυγχάνῃ. Quæ divina prope sententia similis illi, 1 *Samuel*. c. 16. v. 7.

1702. Καὶ σκύπφα μεστά] De voce σκύπφος, pro σκύφος. vid. ad v. 1094.

Τοῖς τῆς μέθης ’Εϱαςαῖς·
Καὶ δεῖπνα πλεῖα Λίχνοις,
Τιμάς τε Κωπίλοισι,
Τοῖς Κοσμικοῖς φρόνησιν,
Τοῖς Καρτεροῖσι νίκην,
Ποδωκίην θοοῖσι·
Τοῖς δ’ Εὐσεβέσιν οὐδέν.
Τί γ’ οὖν Θεὸς δίδωσι;
Τὸ πίςεως βϱαβεῖον·
’Αντ’ ’Εξοχῶν ἁπασέων,
’Ανθ’ ‘Ηδέων ἁπάντων,
Τέχνης τε, Κάρτεός τε,
Χρυσοῦ τε, Κἀργύροιο.
Νικᾷ δὲ Κόσμον αὐτὸν
Θεῷ πρέπουσα Πίςις.

’Αληθινὸν ἀνθρώπων Κέρδος.

Ὦ κερδαλῆ βροτείης
Κοινὴ φύσις γενέθλης,
Ὦ ’νθρωπε πηλέπλαςε,

Ἕως

1703. Τοῖς τῆς μέθης ἐϱαςαῖς] Ultro hoc *Anacreontis* Versiculo utor; is enim v. 387. ‘Ο τῆς μέθης ἐϱαςής.

1718. Ὦ κερδαλῆ βροτείης] Occasionem huic Poemati præbuit Amici cujusdam per literas Rogatio, ut vellem *Græco* Carmine illum in exteras Regiones abiturum comitari; deditque subjectum, *Lucrum* Hominis

Affundit Ebriosis:
Plenas *Dapes* Gulosis,
Blandisque fert *Honores*,
Prudentiam Dolosis,
Victoriam Cruentis,
Currentibus dat *Alas*:
Deum colentibus *Nil*.
His ergo Quid Deus dat?
Fidelitatis augmen:
Quod *Dignitatis* instar,
Jucunditatis, *Artis*,
Et *Roboris* timendi,
Argentulique & *Auri*:
Mundumque vincit ipsum
Fides creata Cælo.

Verum humani generis Lucrum.

Mortalis ô dolosa
Natura stulta Gentis,
Homo, create Cœno,
Quo-

Hominis præcipuum titulum nempe Libri cujusdam Dni *Lukins*,, quem ille nuper ex *Anglico* in *Latinum* vertit & nunc Prælo committere meditatur: cujus laudandæ Petitioni morem illico gerendum duxi, & proximo, post Literas acceptas die, hoc illi Poemation, *Græce* tantum tunc exaratum, & ἑβδομηκοντάστιχον remisi, mox auctius factum & *Latino* metro donatum.

1720. Ὦ 'νθρωπε πηλόπλαστε] *Callimacho* dictus homo. πηλὸς ὁ Προμήθειος. Vid. *Hug. Grot.* de Veritate Relig. *Christian* in Not. ad l. 1. p. 228.

 Καὶ

"Εως πὸτ' εἶ βέβηλος,
Καὶ καρδίας βαρείης;
"Εως μάταια δίζεις,
Καὶ Ψευδόκερδος εὑρεῖν,
Τοπρῶτον ἐξεβλήθης
Κήπων ἀφ' Ἡδονείων
Λαιμαργίας ἕκητι·
Τοδεύτερον στερήθης,
Ἁμαρτίησιν ἄλλαις
Κόσμου τε καὶ βίοιο,
Ἐξ ὀμβρίας ἀνάγκη.
Ὑμῶν τινας κεραυνοὶ,
Καὶ πῦρ ἀπ' οὐρανοῖο,
Ἐν Σοδόμοις ὄλεσαν,

"Ο-

1722. Καὶ καρδίας βαρείης] *Psalm.* 4. v. 2. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε, ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος.;

1726. Κήπων ἀφ' Ἡδονείων] Vocem Origine *Hebream* esse scio, at unde *Græca* Vox ἡδονὴ pro certo manavit. Quare scribens *Græce Græcam* quoque illi Analogiam tribuendam puto. Hortum autem *Edenis* recte dixeris *Græce* κῆπον ἡδονῆς.

1727. Λαιμαργίας ἕκητι]. Rectissime dictum, *Plures Gula pereunt, quam Gladio,* cum & *primi* omnium *Peccati* & adhuc omnium fere Peccatorum *Gula* sit Origo, præter quod & omnium propemodum Morborum occasio sit, quorum momenta circa *cibum* & *potum* versantur. *Post* Malum *atherea* arbore *Subductum, Macies & nova Febrium Terris incubuit Cohors; Semotique prius tarda necessitas Lethi*

Quousque eris profanus?
Gravi quousque corde?
Quousque vana quæris,
Lucroque falso inhæres?
Ejectus olim eras tu
Hortis ab *Hedonæis*
Gulositate victus:
Privatus inde Mundo,
Ipsa simulque Vita,
Peccator interisti,
Per Diluvî furores.
Te fulmen igne torrens,
Et acta Flamma cœlo,
In *Sodomis* peremit,

Pere-

thi corripuit gradum. Theogn. v. 605, πολλῷ τοι πλέονας λιμοῦ Κόρος ὤλεσεν ἄνδρας. Πόθεν αἱ μοιχεῖαι, αἱ πορνεῖαι, αἱ πλεονεξίαι, αἱ ἁρπαγαὶ, οἱ φόνοι, αἱ λῃστεῖαι, καὶ πᾶσα τῆς ψυχῆς ἡ διαφθορά; Οὐ διὰ τὸ τοῦ πλείονος ἐφίεσθαι; *D. Chrysostom.* εἰς Γένεσιν §. 37. fol. 304. Edit. *Savilian. Theogn.* v. 693. Πολλοὺς τοι κόρος ἄνδρας ἀπώλεσεν. *Cal, Rhodigin.* l. 7. c. 9. l. 21. c. 9. 10.

1729. Ἁμαρτήσιν ἄλλαις) Non exclusive ad *Gulam*, verum ut *Gula* intelligatur cum multis aliis, à sancto Patre modo memoratis. Confer *Genes.* c. 6. v. 5. cum loco *Strabonis* & *Catulli* ab *Hugone Grotio* laudato, Veritat. *Christian.* Relig. p. 224. & 228.

1730. Ἐξομβρίας ἀνάγκη] Diluvium *Noachicum* intelligitur, de quo *Genes.* c. 7. *Hug. Grot.* ibid. p. 29. & Not. in locum *Stillingfleet.* Orig. Sacr: Edit. 1702. fol 370. *Ovid.* Metamorph l. 1. §. 7. *Lucan.* Pharsal. l 4. *Senec.* Natural. Quæst. 30. *Cal. Rhodigin.* l. 22. c. 24.

1734. Ἐν Σοδόμοις ὄλεσσαν] De hoc Incendio, præter *Genes.* c. 19. *Diodor. Sicul.* l. 19. *Strabo* l. 16.

&

Ὄλεσαι ἐν Γομόῤῥοις.
Ὑμῶν τινας χανοῦσα
Ἀπεῤῥόφησε γαῖα,
Καὶ χάσμα τῆς θαλάσσης·
Ὡς Βοῦραν ἐν Ἀχηΐσι,
Ἀτλαντικοί τε χῶροι·
Ὑμῶν τινας παρ᾽ ἐχθρῶν
Πόρθησεν οὖλος Ἄρης,
Καὶ λοιμὸς ἀνδρολοιγὸς,
Καὶ λιμὸς αἰνογάστωρ.
Σὲ δ᾽ αὐτὸς ἦλθε Χριστὸς
Ἀπ᾽ ἐκ κακοῦ σαῶσαι,
Παθημάτων τε πάντων,
Ἁμαρτιῶν θ᾽ ἀπασέων,
Ἀπὸ χθονός τέ σ᾽ αὖτις
Ἐς οὐρανὸν βιβάζειν.
Σὺ δ᾽ ἐκπλαγεὶς τέθηπας,

'Ιδ'

& l. 35. c. 15. *Solinus*, Edit. *Salmasian.* c. 36. quos omnes locos exhibet *Hugo Grotius* in Not. ad l. 1. p. 245. *Tacitus* Hist. l. 4. Vid. Joh. Gregorii Assyr. Mon. p. 238.

1739. Ὡς Βοῦραν ἐν Ἀχηΐσι] Ἀχηΐσι pro Ἀχαιΐσι Contractione *Jonica*, ut Νηρῆδες pro Νηρεΐδες & Νηΐδες pro Νεΐδες. De hac re ita *Ovid*, Metamorph. l. 15: §. 13. *Si quaeris Helicen & Burin. Achaiidas urbes, Invenies sub Aquis: & adhuc ostendere Nautae Inclinata solent cum moenibus Oppida mersis.*

1740. Ἀτλαντικοί τε χῶροι] Terra *Atlantica* innuitur

Peremit in *Gomorrhis.*
Te gurgitabat olim
Tellus hiante rictu,
Et hauriebat Æquor ;
Ut *Burin* illam *Achivam,*
Atlanticas & urbes.
Sub hostibus cruentis
Te *Mars* subegit atrox,
Lethalis atque Pestis,
Famesque dura Ventri.
Te *Christus* ipse venit,
Ut servet à maligno,
A Pestibusque cunctis,
Reatibusque cunctis ;
Te de soloque rursus
Ad astra sic reducat.
At tu, stupore captus,

Tel

nuitur, quæ tota *Europa* major absorpta fuit olim ab *Oceano*, ut ex *Platone* tradunt.

* 1742. Πόρθητεν] Verba πέρθω & πορθέω, de *Urbibus* & *Locis* primitus dicta, τροπικῶς etiam de *Personis* dicuntur. Ita *Sophocl.* Ajax, v. 912. Οἴχωκ' ὄλωλα· διαπεπόρθημαι, φίλοι.

1743. Ἀνδρολοιγὸς] Quomodo *Homero* βροτολοιγός.

1744. Αἰνογάστωρ] Ut κοιλογάστωρ, ἱεογάστωρ, ὀλβιογάστωρ. *Fames* Ventrem præcipue vellicat.

1751. Σὺ δ' ἐκπλαγεὶς τέθηπας] Huc refer quæ dicimus ad *Sophocl.* Ajac v. 163. Ἀλλ' ὀ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους. κ. λ.) Per se Impossibile est, ut Homines rebus Mundanis & secularibus toti addicti, affixi, defixi & attoniti, Divinum aliquod Dogma curent, sapiant,

Ἰδ' εἰσέτ' ἀμφὶ γαῖαν
Χάσκεις τὲ, κἀδδ' ἐρευνᾷς,
Ἔχων στόμ' ἐν κοπρῶνι·
Ἀλλ' οὐρανὸν, θεοῖο
Δῶρον, κατηλόγησας.
Ὦ Χριστὲ, θεῖε σῶτερ,
Τὸ σὸν δίκαιον ἦτορ,
Τὸ χρήγυον σὸν ἦθος,
Μιμήσεται μὲν οὐδεὶς·
Οὐδ' οἱ θεουδέες σοὶ,
Ἀνάκτορές τ' ἀγαυοὶ,
Ποιμάντορές τε λαῶν,
Ἐπίσκοποί τε σεμνοὶ,
Ἀριστέες τὲ λαμπροὶ,
Ἡγήτορες, Κριταί τε.
Ἀλλ' ἄκριτοί τε πάντες,
Ἰδ' ἄφρονες, θεοῦ τε,
Φρονήσεώς τ' ἄπειροι,
Καλοὺς κακοῦσιν ἄνδρας,

Σο-

sapiant, aut respiciant. Passionum Nebulæ Animæ visum prorsus intercipiunt, hujus Vitæ illecebræ masculam vim frangunt, & Hominis sapientiam emolliunt, Ambitio & Lucrum excæcant, ut res ipsas, quales Naturaliter sint, non vere decernamus. Vid. 1 *Corinth.* c. 2. v. 14.

1756. Κατηλόγησας] *Sophocl.* Ajac. v. 278. Κατημέλησας. Ab ὀλογέω, voce *Homerica*, ἀπηλογέω dixit *Apollonius* Argonaut. l. 2. Κατηλογέω *Nicander.*

Τὶ

Tellure fixus hæres,
Hianſque ruſpitanſque
Os inſeris cloacis:
Sed Aſtra, dona *Chriſti*,
Contemnis, abjiciſque.
Te, *Chriſte*, te, Redemptor,
Tuumque pectus æquum,
Sanctos tuoſque Mores,
Quis diſcet, exprimetque?
Tui nec ipſa Imago,
Regeſve pertimendi,
Paſtorculive plebis,
Epiſcopive ſancti,
Vel Nobiles ſuperbi,
Duceſve, Judiceſve.
Verum inſciique cuncti,
Stultique, Numiniſque,
Prudentiæque nudi,
Bonos viros malignant,

Doctos

1759. Τὸ κρήγυον] Vox *Homerica*, de qua *Euſtathius* & Lexicographis

1761. Οὐδ᾽ οἱ ϑεκδῆες σοὶ] Vid. quæ *Iſaias* c. 1. v. 23. & *Jeremias* c. 6. v. 13. c. 8. v. 10. c. 23. v. 11. *Hoſeas* c. 9. v. 7. *Michael Draytonis* Polyolbion §. XIII. fol. 217.

1767. Ἀλλ᾽ ἄκελτοι τε πάντες] Huc refer illud *Anthology*. fol. 472. Πάντα σέθεν φιλέω· μοῦνον δὲ σὸν ἄκριτον ὄμμα Ἐχθαίρω, συγεροῖς ἀνδράσι τερπόμενον. *Nam is non bene volt tibi. qui falſo criminat apud* Tr. Ennius.

Ἀλλ᾽

Σοφὲς παιδεῦσιν ἄνδρας,
Καὶ κωτίλες φιλεῦσι,
Φιλεῦσι παμπονήρες,
Τὲς σφιν γένθυς λαχόντας,
Ἀλλ' ἐ φρενῶν σαλαγμῦ·
Καὶ πλεσίων ἐρῶντες
Ἀμνημονεῦσι χρηστῶν·
Τάξει δὲ τῶν μελισσῶν
Κηφῆνας ἐκτρέφεσι,
Καὶ γλαῦκας ἀντὶ κύκνων·
Καὶ κοσμικοῖο κέρδευς
Ἐρῶντες, ἐ βλέπεσι
Τὸ κέρδος ἐκ ὀνοστὸν,
Ἀληθινὸν, τὸ μέλλον
Ἐν ἐρανοῖς λαβέσθαι·
Τὸ σητόβρωτον ἔπω
Γενήσετ', ἔθ' ἁλωτὸν,
Κλέπτησιν ἐδὲ κύρμα·
Τὰς δ' ἐλπίδας βροτείας
Οὐ πώποτ' ἠπάτησεν.
Δὸς, Χριστὲ, δὸς τὸ κέρδος
Συνειδότος καλοῖο·
Δὸς Πνεύματος τὰ δῶρα,
Τὴν Πίστιν ἀκλόνητον,

Τὸν

1775. Ἀλλ' ἐ φρενῶν σαλαγμῦ] Talibus illud Votum

Doctos viros reculcant,
Coluntque voce blandos,
Et improbos adaugent,
Sibique carne junctos,
Virtutis at carentes:
Et divitum Patroni
Bonos nec ore nôrunt,
Apumque ſedularum
Fucos loco focillant,
Et Noctuas olorum.
  Lucroque ſeculari
Cæci, nec intuentur
Lucrum illud haud-iniquum,
Verum; quod & futuro
In ſeculo capeſſent;
Quod Vermibus nec unquam
Obnoxiumve fiet,
Raptoribuſve præda;
Mortaliumque certam
Spem non fefellit unquam.
  Hoc *Chriſte*, da Lucellum,
Conſcire nil malignum;
Et Dona Spiritus da,
Fidemque non movendam,

Et

tum placet, *Θέλω τύχης σαλαγμὸν, ἢ φρενῶν πίθον.*
1786. Τὸ *σητόβρωτον*] *D. Matth.* c. 6. v. 19. 20.

Τὴν Ἐλπίδα κρατοῦσαν,
Στοργήν τε Φιλάδελφον,
Τό θ' ἥσυχόν γε θυμοῦ,
Τὸ σὸν, θεὸς, πρόσωπον,
Ἀεὶ δ', ἀεὶ γαληνόν·
Τότ' οὐ φθονήσομ' ἄλλοις,
Οἷσπερ Τύχη γελάσῃ,
Οὕσπερ Τύχη φιλήσῃ,
Πλοῦτός τε ψευδοκερδὴς,
Τιμή τε κοσμοφεγγὴς,
Ἔρως τε παντορέκτης,
Ἐν ἀγκάλαις φέρουσι,
Τύχης ποιητὰ τέκνα,
Ὄνους τε καὶ καβάλλας.
Ἐμοὶ γὰρ ἔστιν ἄλλος
Παμπλούσιός τε πλοῦτος,
Τιμήστερός τε τιμὴ,
Πανήρατός τ' Ἔρως μοὶ,

Ὁ

1797. Στοργήν τε φιλάδελφον] Charitatem *Christianam* notat. Nec objiciatur, quod prior syllaba τοῦ φιλάδελφον, præter morem, hic producatur; cum λ'. fit per se ἐκτατικὸν, & ipse *Homerus* producat eam syllabam, *Iliad.* ε. v. 155. & 359. Φῖλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τέ με, δὸς δέ μοι ἵππους.

1799. Τὸ σὸν, θεὸς, πρόσωπον] Vid. *Psalm.* 4. v. 6.

1800. Ἀεὶ δ' ἀεὶ γαληνὸν] Ita supra v. 1031. Ἀεὶ δ', ἀεί με φεύγει.

Ἔρως

Et *Spem* per omne certam,
Veramque *Charitatem*,
Pacemque Mentis almam,
Tui jubarque Vultus
Semper mihi renidens;
Tum Nemini invidebo,
Fortuna queis benigna,
Quos osculatur illa,
Opumque Copia ingens,
Honorque luculentus,
Amorque cuncta quærens;
Quos Brachiis focillat
Fortuna, Prolis instar,
Equos, merosque Asellos,
Namque alteræ parantur
Opes mihi perennes,
Honorque honore plenus,
Amorque amore dignus,

Lucro-

1806. Ἔρως τὲ παντορέκτης] Vid. ad v. 180.

1809. Ὄνυς τὲ ϗ καβάλλας] Ita *Plutarch.* De non Foener. Ὄνῳ τινὶ τῷ τυχόντι ϗ καβάλλῃ χρώμενος. Καβάλλης) ἐργάτης ἵππος, *Hesych*. Unde *Latinum* Caballus. Fons Caballinus *Persio*, de *Hippocrena*.

1812. Τιμώεστρος] Pro τιμηέστρος, ut *Homerus*, τιμῆντα pro τιμήεντα, *Hesiodus*, ἐπητανὸν pro ἐπηετανὸν, *Pindarus*, φωνᾶντα pro φωνήεντα. Vid. quæ Nos ad *Homer.* Odyss. ζ′. v. 303.

Κερδίστερόν τε Κέρδος,
Ὁ Χριστὸς ἐγχρονίζων,

Τῶν Ἀνακρεοντείων

ΤΕΛΟΣ.

1814. Κερδίστερον] A Κέρδος, *Comparatio* fit κερδίων, κέρδιστος. Dein ab ipso *Superlativo* κέρδιστος fit alia *Comparatio* κερδίστερος, κερδιστατος, ut ab ὀλίγιστος, ὀλιγίστερος, à φέριστος, φερέστερος. Atque ita *Anacreontis* ipsius, atque *Anacreontiorum* finem feci. *Henricus Stephanus* ad Lyram *Davidis* modulos *Anacreontis* aptavit, successu, ut mihi videtur, non tam felici, quam Conatu pio: quare nec hujus loci puto. *Gulielmi* quidem *Canteri* Epitome *Lycophronis*,

Versibus

Lucrosiusque Lucrum,
Mecum Deus perennans.

Anacreonticorum Carminum

FINIS.

Versibus *Anacreontiis*, *Græcis*, & *Latinis* donata, ob elegantiam Carminis & Metri ἀκρίβειαν, jure optimo locum hic mereri videatur: At quum visum sit Bibliopolæ tantillo volumine Authorem nostrum Edere, & idem Poema sit bene longum, nec *Cantero* locus dari potest, neque Geminis nostris Indicibus; quorum prior Vocum erat omnium *Anacreontiarum* Alphabeticus, alter *Criticus Index* ad Notas spectans, uterque jam diu paratus, at nunc in aliud magis opportunum tempus supprimendus.

ΤΕΛΟΣ.

INDEX

Poematum & Fragmentorum

Anacreontis.

μειζο-

INDEX

K

INDEX

K.

Λ.

M.

N.

Ξ.

O.

Οἰνοχ.

INDEX

Π.

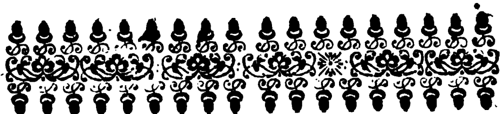
Πεῖν

INDEX

Τὸν

INDEX

ΤΕΛΟΣ.

Books Printed for James Knapton *at the Crown in St.* Paul's *Church-Yard.*

A Discourse concerning the Being and Attributes of God, the Obligations of Natural Religion, and the Truth and Certainty of the Christian Revelation, in Answer to *Mr. Hobbes*, and other Deniers of Natural and Revealed Religion. Being Sixteen Sermons preached at *Mr. Boyle's* Lecture in the Years 1704 and 1705, The 5*th*. Edition, by *Samuel Clarke*, D. D. Rector of St. *James's Westminster*. Price 6. *s*.

Jacobi Rohaulti Physica, Latine vertit, recensuit, & adnotationibus ex Illustrissimi Isaaci Newtoni Philosophiâ maximam partem haustis, amplificavit & ornavit Sam. Clarke S, T. P. Editio Quarta. Pret. 8.

An Enquiry into the Cause and Origin of Evil. In which the Principal Phænomena of Nature are explained according to the true Principles of Philosophy; more particularly in Answer to Mr. *Bayle* and other Defenders of the Antient Manichæan Scheme, of two independent Principles, being the Substance of 8 Sermons preached at Mr. *Boyle's* Lecture in the Year

1719. By *John Clarke*, D. D. Chaplain in Ordinary to his Majesty.

Præcipuorum Theologiæ Capitum Enchiridion Didacticum; Cum Appendicula Practica de Cæna Domini. Quibus accessit Symboli Apostolici & Precationis Dominicæ Expositio. In Gratiam (potissimum) Juventutis Academicæ. Auctore T. Tullio. Aulæ S. Edmundi apud Oxonienses Principali: Editio Sexta. Pret. 2*s*. 6*d*.

S. Puffendorfii de Officio Hominis & Civis juxta Legem Naturalem Libri Duo. Editio Octava 12°. Pret. 2. *s*. 6. *d*.

A Paraphrase on the N. Testament, with Annotations, the Original or Greek Text amended according to the most Antient MSS. The English rendered more agreeable to the Original *&c.* to which is added a Treatise of the Harmony of the 4 Gospels. 2 Vol. 4to.

An Historical Geography of the Old and New Testament. Illustrated with Maps, Cuts and Chronol. Tables. 4 Vol. 8°.

The Young Gentleman's Course of Mathematicks, containing such Elements as are most Useful and easy to be known in Arithmetick, Geometry, Trigonometry, Mechanicks, Opticks, Astronomy, Chronology, and Dialling, 3. Vol. 8°. Price 18*s*.

Harmonia Grammaticalis or a View of the Agreement between the Latin and Greek

Greek Tongues, as to the Declining of Words, *&c.* Price 1. *s.* 6. *d.*

These 5 —— by *E. Wells,* D.D. Rector of *Cotesbach* in *Leicestershire.*

The Truth of the Christian Religion in 6 Books by *Hugo Grotius.* Corrected and Illustrated with Notes by Mr. *Le Clerc.* Done into English by *John Clarke,* D. D. Chaplain in Ordinary to his Majesty. The 2*d.* Edition with Additions.

Mr. *Bossu's* Treatise of the Epic Poem: containing many Curious Reflections very usefull and Necessary for the Right Understanding and Judging of the Excellencies of *Homer* & *Virgil.* Made English, from the French. To which are added, an Essay upon Satyr by M. *D'Acier,* and a Treatise upon Pastorals by Mr. *Fontenelle,* The 2*d.* Edit. 2 Vol. 12°. Price 6. *s.*

De Juramenti Promissorii Obligatione Prælectiones septem. De Obligatione Conscientiæ Prælectiones Decem. Oxonii in Scholâ Theologica. Habitæ. A *Rob. Sandersono,* SS. Theol. in Acad. Oxon. Professore Regio.

Xenophontis de Cyri Institutione Libri Octo. Gr. and Lat. 8°. Pret. 5. *s.*

Reflections upon Learning, wherein is shewn the Insufficiency thereof in it several particulars: in order to evince the

Useful-